

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑ-
ΜΟΣΑΤΕΩΣ ΜΕΡΟΣ
ΠΡΩΤΟΝ.

LVCIANI SAMO-
SATENSIS PARS
PRIMA.

HAGANOAE AN. XXXV.

ΤΑ ΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΠΡΩΤΟΝ μέρος τοῦ Λουκιανοῦ.

πανό-

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΤΕΛΟΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Περὶ τοῦ ἐνυπνίου, ἤτοι βίος Λουκιανοῦ.

ΡΤΙ μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὤν. ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο μετὰ τῶν φίλων ὅ, τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς πλείστοις οὖν ἔδοξε, παιδεία μὲν, καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς, καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς. τὰ δὲ ἡμέτερα, μικρά τε εἶναι, καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπικουρίαν ἀπαιτεῖν. εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων τούτων ἐκμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τῆς τέχνης, καὶ μηκέτι οἰκόσιτος εἶναι, τηλικοῦτος ὤν. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐφρανεῖν, ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γινόμενον. δευτέρας οὖν σκέψεως ἀρχὴ προὐτέθη, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν, καὶ ῥάστη ἐκμαθεῖν, καὶ ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πρέπου-

ᾳ, καὶ πρόχειρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν, καὶ διαρ-
κῆ τὸν πόρον. ἄλλου τοίνυν ἄλλην ἐπαινοῦντος
ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν, ὁ πατὴρ
εἰς τὸν θεῖον ἀπιδὼν, παρῆν γὰρ ὁ πρὸς μητρὸς
θεῖος, ἄριστος ἑρμογλύφος εἶναι δοκῶν, καὶ λιθο-
ξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις, οὐ θέμις εἶπεν
ἄλλην τέχνην ἐπικρατεῖν, σοῦ παρόντος. ἀλ-
λὰ τοῦτον ἄγε, δείξας ἐμὲ, καὶ δίδασκε παραλα-
βὼν λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι, καὶ συναρμο-
στὴν καὶ ἑρμογλυφέα. δύναται γὰρ καὶ τοῦτο, φύσε-
ώς γε ὡς οἶσθα ἔχων δεξιῶς. ἐτεκμαίρετο δὲ
ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαῖς. ὁπότε γὰρ ἀφεθείην
ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν, ἢ βό-
ας ἢ ἵππους, ἢ καὶ νὴ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον,
εἰκότως, ὡς ἐδόκουν τῷ πατρί. ἐφ' οἷς, παρὰ
μὲν τῶν διδασκάλων, πληγὰς ἐλάμβανον. τό-
τε δὲ ἔπαινος εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ ταῦτα ἦν.
καὶ χρηστὰς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν
βραχεῖ μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκείνης γε
τῆς πλαστικῆς. ἅμα τε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡ-
μέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι. κἀγὼ παρεδεδόμην τῷ
θείῳ, μὰ τὸν Δί' οὐ σφόδρα τῷ πράγματι ἀχ-
θόμενος. ἀλλά μοι καὶ παιδιάν τινα οὐκ ἀτερ-
πῆ ἐδόκει ἔχειν, καὶ πρὸς ἡλικιώτας ἐπίδει-
ξιν, εἰ φαινοίμην θεούς τε γλύφων, καὶ ἀγαλ-

ματιά

ματιά τινα μικρὰ κατασκευάζων ἐμαυτῷ τε, κἀκείνοις, οἷς προῃρούμην. καὶ τό γε πρῶτον ἐκεῖνο καὶ σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίγνετο. ἐγκοπέα γάρ τινά μοι δοὺς ὁ θεῖος, ἐκέλευσέ μοι ἠρέμα καθικέσθαι πλακὸς, ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κοινὸν, Ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός. σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος ὑπ' ἀπειρίας, κατεάγη μὲν ἡ πλάξ. ὁ δὲ, ἀγανακτήσας, σκυτάλην τινὰ κειμένην πλησίον λαβὼν, οὐ πράως, οὐδὲ προτρεπτικῶς μου κατήρξατο. ὥστε δάκρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης. ἀποδρὰς οὖν ἐκεῖθεν, ὡς τὴν οἰκίαν ἀφικνοῦμαι, συνεχὲς ἀνολολύζων, καὶ δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως. καὶ διηγοῦμαι τὴν σκυτάλην. καὶ τοὺς μώλωπας ἐδείκνυον. καὶ κατηγόρουν πολλήν τινα ὠμότητα, προσθεὶς ὅτι ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην. ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς, καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορησαμένης, ἐπεὶ νὺξ ἐπῆλθε, κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς, καὶ τὴν νύκτα ὅλην ἐννοῶν. Μέχρι μὲν δὴ τούτων, γελάσιμα, καὶ μειρακιώδη τὰ εἰρημένα. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ, οὐκέτι εὐκαταφρόνητα ὦ ἄνδρες ἀκούσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ φιληκόων ἀκροατῶν δεόμενα. ἵνα γὰρ καθ' Ὅμηρον εἴπω, Θεῖός μοι ἐνύ

πιδὸν ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα, ἐναργὴς οὕτως, ὥστε μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας. ἔτι γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον, τά τε σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος. οὕτω σαφῆ πάντα ἦν. Δύο γυναῖκες λαβόμεναι ταῖν χεροῖν, εἷλκόν με πρὸς ἑαυτὴν ἑκατέρα μάλα βιαίως, καὶ καρτερῶς. μικροῦ γοῦν με διεσπάσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι. καὶ γὰρ ἄρτι μὲν ἂν, ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει, καὶ παραμικρὸν ὅλον εἶχέ με. ἄρτι δὲ ἂν, αὖθις ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμην, ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα. ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βούλοιτο. ἡ δὲ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιοῖτο. ἦν δὲ ἡ μὲν, ἐργατικὴ, καὶ ἀνδρικὴ, καὶ αὐχμηρὰ τὴν κόμην. τὼ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως. διεζωσμένη τὴν ἐσθῆτα. τιτάνου καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ θεῖος ὁπότε ξέοι τοὺς λίθους. ἡ ἑτέρα δὲ, μάλα εὐπρόσωπος, καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς, καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολήν. τέλος δ᾽ οὖν, ἐφιᾶσί μοι δικάζειν ὁποτέρᾳ βουλοίμην συνεῖναι αὐτῶν. προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη, καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν. Ἐγὼ φίλε παῖ, ἑρμογλυφικὴ τέχνη εἰμὶ, ἣν χθὲς ἤρξω μανθάνειν, οἰκεία τέ σοι καὶ συγγενὴς οἴκοθεν. ὅ, τε γὰρ πάππος σου, ἐξ

σου, εἰποῦσα τοὔνομα τοῦ μητροπάτορος, λιθοξόος ἦν, καὶ τὼ θείω ἀμφοτέρω. καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δὲ θέλοις λήρων μὲν καὶ φληνάφων τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι, δείξασα τὴν ἑτέραν, ἕπεσθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννικῶς, καὶ τοὺς ὤμους ἕξεις καρτερούς, φθόνου δὲ παντὸς ἀλλότριος ἔσῃ, καὶ οὔποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπήν, τὴν πατρίδα, καὶ τοὺς οἰκείους καταλιπών. οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονταί σε πάντες. μὴ μυσαχθῇς δὲ τοῦ σώματος τὸ εὐτελές, μηδὲ τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρόν. ἀπὸ γὰρ τῶν τοιούτων ὁρμώμενος καὶ Φειδίας ἐκεῖνος, ἔδειξε τὸν Δία. καὶ Πολύκλειτος, τὴν Ἥραν εἰργάσατο. καὶ Μύρων ἐπῃνέθη. καὶ Πραξιτέλης ἐθαυμάσθη. προσκυνοῦνται γοῦν οὗτοι μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὴ τούτων εἷς γένοιο, πῶς μὲν οὐ κλεινὸς αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γένοιο; ζηλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, περίβλεπτον δὲ ἀποφανεῖς καὶ τὴν πατρίδα. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα, διαπταίουσα, καὶ βαρβαρίζουσα, πάμπολλα εἶπεν ἡ τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ συνείρουσα. καὶ πείθειν με πειρωμένη. ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι. τὰ πλεῖστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγεν, ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατο, ἄρχεται ἡ ἑτέρα ὧδέ πως, Ἐγὼ δὲ ὦ τέ

κνον, παιδεία εἰμὶ ἤδη συνήθης σοι, καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πεπείρασαι. ἡλίκα μὲν οὖν τὰ ἀγαθὰ ποριῇ λιθοξόος γενόμενος, αὐτὴ προείρηκεν, οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔσῃ, τῷ σώματι πονῶν, κἂν τούτῳ τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος. ἀφανὴς μὲν αὐτὸς ὤν, ὀλίγα καὶ ἀγεννῆ λαμβάνων, ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελὴς δὲ τὴν πρόοδον. οὔτε φίλοις ἐπιδικάσιμος, οὔτε ἐχθροῖς φοβερός, οὔτε τοῖς πολίταις ζηλωτός. ἀλλ᾽ αὐτὸ μόνον ἐργάτης, καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς, ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσσων, καὶ τὸν λέγειν δυνάμενον θεραπεύων, λαγὼ βίον ζῶν, καὶ τοῦ κρείττονος ἕρμαιον ὤν. εἰ δὲ καὶ Φειδίας, ἢ Πολύκλειτος γένοιο, καὶ θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο, τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν ἔχοι, εὔξαιτ᾽ ἂν σοὶ ὅμοιος γενέσθαι. οἷος γὰρ ἂν ᾖς, βάναυσος, καὶ χειρῶναξ, καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθήσῃ. ἢν δέ μοι πείθῃ, πρῶτον μέν σοι πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, καὶ πράξεις θαυμαστάς, καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα, καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν, ἔμπειρον ἀποφαίνουσα· καὶ τὴν ψυχήν, ὅπερ σοι κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω πολλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνῃ.

δικαιοσύνῃ. εὐσεβείᾳ. πρᾳότητι.. ἐπιεικείᾳ. συνέσει. καρτερίᾳ. τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι. τῇ πρὸς τὰ σεμνότατα ὁρμῇ. ταῦτα γάρ ἐστιν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκήρατος ὡς ἀληθῶς κόσμος, λήσει δέ σε οὔτε παλαιὸν οὐδὲν, οὔτε νῦν γενέσθαι δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα προόψει μετ' ἐμοῦ. καὶ ὅλως, ἅπαντα ὁπόσα ἐστὶ τάτε θεῖα, τάτε ἀνθρώπινα, οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι. καὶ ὁ νῦν πένης ὁ τοῦ δεῖνος, ὁ βουλευσάμενος τι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς, καὶ ἐπίφθονος ἔσῃ, τιμώμενος, καὶ ἐπαινούμενος. καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμῶν, καὶ ὑπὸ τῶν γένει ἢ πλούτῳ προὐχόντων ἀποβλεπόμενος, ἐσθῆτα μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος, δείξασα τὴν ἑαυτῆς, πάνυ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει. ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας ἀξιούμενος. κἂν που ἀποδημῇς, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνὼς οὐδ' ἀφανὴς ἔσῃ. τοιαῦτά σοι περιθήσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῶν ὁρώντων ἕκαστος, τὸν πλησίον κινήσας, δείξει σε τῷ δακτύλῳ, οὗτος ἐκεῖνος λέγων. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ᾖ, καὶ τοὺς φίλους ἢ καὶ τὴν πόλιν ὅλην καταλαμβάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλέψονται. κἂν που τι λέγων τύχῃς, κεχηνότες οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμάζοντες, καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῶν λόγων τῆς

δυνάμεως, καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτμίας. ὁ δὲ λέγουσιν ὡς ἄρα ἀθάνατοι γίγνονταί τινες ἐξ ἀνθρώπων, τοῦτό σοι περιποιήσω. καὶ γὰρ ἢν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθῃς, οὔποτε παύσῃ συνὼν τοῖς πεπαιδευμένοις, προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις. ὁρᾷς τὸν Δημοσθένην ἐκεῖνον, τίνος υἱὸν ὄντα, ἐγὼ ἡλίκον ἐποίησα; ὁρᾷς τὸν Αἰσχίνην, ὃς τυμπανιστρίας υἱὸς ἦν, ἀλλ' ὅμως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν; ὁ δὲ Σωκράτης, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἑρμογλυφικῇ ταύτῃ τραφεὶς, ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος, καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς, ηὐτομόλησεν ὡς ἐμὲ, ἀκούεις ὡς παρὰ πάντων ᾄδεται; ἀφεὶς δὲ αὐτοὺς τηλικούτους, καὶ τοιούτους ἄνδρας, καὶ πράξεις λαμπρὰς, καὶ λόγους σεμνοὺς, καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ ἔπαινον, καὶ προεδρίας, καὶ δύναμιν, καὶ ἀρχὰς, καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμεῖν, καὶ τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι, χιτώνιόν τε πιναρὸν ἐνδύσῃ, καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς ἀναλήψῃ, καὶ μοχλία, καὶ γλυφεῖα, καὶ κοπέας, καὶ κολαπτῆρας ἐν ταῖν χεροῖν ἕξεις, κάτω νενευκὼς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετὴς, ἢ χαμαίζηλος, καὶ πάντα τρόπον ταπεινός. ἀνακύπτων δὲ οὐδέποτε, οὐδὲ ἀνδρῶδες, οὐδὲ ἐλευθέριον οὐδὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν

ἔργα

ἔργα ὅπως εὔρυθμα, καὶ εὐσχήμονα ἔσαι σοι προνοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς εὔρυθμός τε, καὶ κόσμιος ἔσῃ, ἥκιστα πεφροντικώς, ἀλλ᾽ ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν λίθων. Ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τῶν λόγων, ἀναστὰς ἀπεφηνάμην. καὶ τὴν ἄμορφον ἐκείνην, καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν, μετέβαινον πρὸς τὴν παιδείαν μάλα γεγηθώς. καὶ μάλιστα ἐπεί μοι καὶ εἰς νοῦν ἦλθεν ἡ σκυτάλη. καὶ ὅτι πληγὰς εὐθὺς οὐκ ὀλίγας ἀρχομένῳ μοι χθὲς, ἐνετρίψατο. ἡ δὲ, ἀπολειφθεῖσα, τὸ μὲν πρῶτον ἠγανάκτει, καὶ τὼ χεῖρε συνεκρότει, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐνέπριε. τέλος δὲ, ὥσπερ τὴν Νιόβην ἀκούομεν, ἐπεπήγει, καὶ εἰς λίθον μετεβέβλητο. εἰ δὲ παράδοξα ἔπαθε, μὴ ἀπιστήσητε. θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄνειροι. ἡ ἑτέρα δὲ πρός με ἀπιδοῦσα, τιγαροῦν ἀμείψομαί σε ἔφη τῆς δε τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας. καὶ ἐλθὲ ἤδη, ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὀχήματος, δείξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν, τῷ Πηγάσῳ ἐοικότων, ὅπως ἴδῃς οἷα καὶ ἡλίκα μὴ ἀκολουθήσας ἐμοὶ ἀγνοήσειν ἔμελλες. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε, καὶ ὑφηνιόχει. ἀρθεὶς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ, ἐπεσκόπουν ἀπὸ τῆς ἕω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ δήμους, καθάπερ

ὁ Τριπτόλεμος ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν. οὐκέτι μέντοι μέμνημαι ὅ, τι τὸ σπειρόμενον ἐκεῖνο ἦν. πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες οἱ ἄνθρωποι. ἐπῄνουν, καὶ μετ' εὐφημίας καθ' οὓς γενοίμην τῇ πτήσει, παρέπεμπον. δείξασα δέ μοι τὰ τοσαῦτα, κἀμὲ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐκείνοις, ἐπανήγαγεν αὖθις, οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτάμενος. ἀλλ' ἐμοὶ ἐδόκουν εὐπάρυφός τις ἐπανήκειν. καταλαβοῦσα οὖν καὶ τὸν πατέρα ἑστῶτα, καὶ περιμένοντα, ἐδείκνυεν αὐτῷ ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα, κἀμὲ, οἷος ἥκοιμι. καί τι καὶ ὑπέμνησεν οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβουλεύσαντο. ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν, ἀντίπαις ἔτι ὢν, ἐμοὶ δοκεῖν ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον. μεταξὺ δὲ λέγοντος, Ἡράκλεις ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ δικανικόν. εἶτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκισται αἱ νύκτες. ἢ τάχα που τριέσπερος ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς καὶ αὐτός ἐστι. τί δ' οὖν ἐπῆλθεν αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, καὶ μνησθῆναι παιδικῆς νυκτὸς. καὶ ὀνείρων παλαιῶν, καὶ ἤδη γεγηρακότων; ἕωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία. μὴ ὀνειρων τινῶν ἡμᾶς ὑποκριτάς τινας ὑπείληφεν; οὐκ ὦ γαθέ. οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγούμενος τὸ

νος δ' ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ καὶ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ καὶ τὰ ἄλλα, ἴστε γὰρ οὐχ ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν, οὐδ' ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξῄει. καὶ ταῦτα ἐν τοσούτῳ πολέμῳ, καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων, περιεστώτων πολεμίων, ἀλλά τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διήγησις. καὶ τοίνυν κἀγὼ τοῦτον ὄνειρον ὑμῖν διηγησάμην ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπωνται, καὶ παιδείας ἔχωνται. καὶ μάλιστα εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ, καὶ πρὸς τὰ ἥττω ἀποκλίνει, φύσιν οὐκ ἀγεννῆ διαφθείρων. ἐπιῤῥωσθήσεται εὖ οἶδ' ὅτι κἀκεῖνος ἀκούσας τοῦ μύθου, ἱκανὸν ἑαυτοῦ παράδειγμα ἐμὲ προστησάμενος. ἐννοῶν οἷος μὲν ὢν, πρὸς τὰ κάλλιστα ὥρμησα, καὶ παιδείας ἐπεθύμησα, μηδὲν ἀποδειλιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδενὸς γοῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΠΟΝΤΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΕΙ ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ.

ο Υκοῦν Προμηθέα με εἶναι φής; εἰ μὲν κατὰ τοῦτο ὦ ἄριστε, ὡς πηλίνων κἀμοὶ τῶν ἔργων ὄντων, γνωρίζω τὴν

εἰκόνα, καὶ φημὶ ὅμοιος εἶναι αὐτῷ. οὐ δ' ἀναίνομαι πηλοπλάθος ἀκούειν, εἰ καὶ φαυλότερος ἐμοὶ ὁ πηλὸς, οἷος ἐκ τριόδου, βαρβαρός τις παραμικρόν. εἰ δὲ ὑπερεπαινῶν τοὺς λόγους ὡς δῆθεν εὐμηχάνους ὄντας, τὸν σοφώτατον τῶν Τιτάνων ἐπιφημίζεις αὐτοῖς, ὅρα μή τις εἰρωνείαν φῇ, καὶ μυκτῆρα, οἷον τὸν ἀττικὸν, προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ. ἢ πόθεν γὰρ εὐμήχανον τοὐμόν; τίς δ' ἡ περιττὴ σοφία καὶ προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν; ὡς ἔμοιγε ἱκανὸν, εἰ μὴ πάνυ σοι γήϊνα ἔδοξε, μηδὲ κομιδῇ ἄξια τοῦ Καυκάσου. καίτοι πόσῳ δικαιότερον ὑμεῖς ἂν εἰκάζοισθε τῷ Προμηθεῖ, ὁπόσοι ἐν δίκαις εὐδοκιμεῖτε, ξὺν ἀληθείᾳ ποιούμενοι τοὺς ἀγῶνας; ζῶντα γοῦν ὡς ἀληθῶς, καὶ ἔμψυχα ὑμῖν τὰ ἔργα. καὶ νὴ Δία, καὶ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἐστὶ διάπυρον. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθέως ἂν εἴη, πλὴν εἰ μὴ διαλάττοιτε ὅτι μὴ δ' ἐκ πηλοῦ πλάττετε, ἀλλὰ χρυσᾶ ὑμῖν τοῖς πολλοῖς τὰ πλάσματα. ἡμεῖς δὲ οἱ ἐς τὰ πλήθη παριόντες, καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἀκροάσεων ἐπαγγέλλοντες, εἴδωλα ἄττα ἐπιδεικνύμεθα. καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐν πηλῷ, καθάπερ ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἡ πλαστικὴ κατὰ ταὐτὰ τοῖς κοροπλάθοις. τὰ δ' ἄλλα, οὔτε κίνησις ὁμοία πρόσεστιν, οὔτε ψυχῆς δεῖγμά τι

ἀλλὰ

ἀλλὰ τέρψις ἄλλως, καὶ παιδιὰ τὸ πρᾶγμα. ὥς τέ με ἐνθυμεῖσθαι ἔπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προμηθέα λέγεις εἶναι, ὡς ὁ κωμικὸς τὸν Κλέωνά φησιν. οἶσθα περὶ αὐτοῦ. Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα. καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρέας, καὶ ἰπνοποιοὺς, καὶ πάντας, ὅσοι πηλουργοὶ, Προμηθέας ἀπεκάλουν, ἐπισκώπτοντες ἐς τὸν πηλὸν εἶναι τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι τῶν σκευῶν ὄπτησιν. καὶ εἴγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεὺς, πάνυ εὐστόχως ἀποτετόξευται, καὶ ἐς τὴν ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων, ἐπεὶ καὶ εὔθρυπτα ἡμῖν τὰ ἔργα, ὥσπερ ἐκείνοις τὰ χυτρίδια. καὶ μικρόν τις λίθον ἐμβαλὼν, συντρίψειεν ἅπαντα. καί τοι φαίη τις παραμυθούμενος, οὐ ταῦτα εἰκάσαι τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ καινουργὸν τοῦτο ἐπαινῶν, καὶ μὴ πρός τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένων. ὥσπερ ἐκεῖνος οὐκ ὄντων ἀνθρώπων τέως ἐννοήσας αὐτοὺς ἀνέπλασε. τοιαῦτα ζῷα μορφώσας, καὶ διακοσμήσας, ὡς εὐκίνητά τε εἴη, καὶ ὀφθῆναι χαρίεντα. καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἀρχιτέκτων αὐτὸς ἦν. συνειργάζετο δέ τοι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν, καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα εἶναι τὰ πλάσματα. ὁ μὲν, ταῦτα ἂν εἴποι, πρός τε τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος τὸ εἰρημένον. καὶ

ἴσως οὗτος ὁ νοῦς ἦν τῷ λελεγμένῳ. ἐμοὶ δὲ
οὐ πάνυ ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκοίην. μηδὲ ἔ-
χοι τις λέγειν ἀρχαιότερόν τι τοῦ πλάσματος,
οὗ τοῦτο ἀπόγονόν ἐστιν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χαρίεντα
φαίνοιτο, αἰσχυνοίμην ἂν εὖ ἴσθι ἐπ' αὐτῷ. καὶ
ξυμπατήσας ἂν, ἀφανίσαιμι. οὐδ' ἂν ὠφελή-
σειεν αὐτό, παρά γε ἐμοὶ ἡ καινότης, μὴ οὐχὶ
συντετρίφθαι ἄμορφον ὄν. καὶ εἴγε μὴ οὕτω φρο-
νοίην, ἄξιος ἄν μοι δοκῶ ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυ-
πῶν κείρεσθαι, οὐ συνιείς, ὡς πολὺ ἀμορφότε-
ρα τὰ μετὰ τοῦ ξένου αὐτὰ πεποιθότα. Πτο-
λεμαῖος γοῦν ὁ Λάγου δύο καινὰ ἐς Αἴγυπτον ἄγων
κάμηλόν τε βακτριανὴν παμμέλαιναν, καὶ δί-
χρωμον ἄνθρωπον, ὡς τὸ μὲν ἡμίτομον αὐτοῦ,
ἀκριβῶς μέλαν εἶναι, τὸ δ' ἕτερον, ἐς ὑπερβο-
λὴν λευκόν, ἐπίσης δὲ μεμερισμένον, ἐς τὸ
θέατρον συναγαγὼν τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπεδείκνυτο
αὐτοῖς ἄλλα τε πολλὰ θεάματα, καὶ τὸ τελευ-
ταῖον καὶ ταῦτα, τὴν κάμηλον, καὶ τὸν ἡμίλευ-
κον ἄνθρωπον. καὶ ᾤετο ἐκπλήξειν τῷ θεάματι.
οἱ δὲ, πρὸς μὲν τὴν κάμηλον, ἐφοβήθησαν, καὶ
ὀλίγου δεῖν ἔφυγον ἀναθορόντες. καίτοι χρυσῷ
πᾶσα ἐκεκόσμητο, καὶ ἁλουργίδι ἐπέστρωτο,
καὶ ὁ χαλινὸς ἦν λιθοκόλλητος, Δαρείου τινὸς,
ἢ Καμβύσου, ἢ Κύρου αὐτοῦ κειμήλιον. πρὸς δὲ

τὸν ἄνθρωπον, οἱ μὲν πολλοὶ ἐγέλων. οἱ δέ τι
νες, ὡς ἐπὶ τέρατι ἐμυσάττοντο. ὥστε ὁ Πτο
λεμαῖος συνεὶς ὅτι οὐκ εὐδοκιμεῖ ἐπ' αὐτοῖς,
οὐδὲ θαυμάζεται ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἡ καινό
της, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆς τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ εὔμορ
φον κρίνουσι, μετέστησεν αὐτά. καὶ τὸν ἄνθρωπον
οὐκέτι διὰ τιμῆς ἦγεν ὡς πρὸ τοῦ. ἀλλ' ἡ μὲν κά
μηλος, ἀπέθανεν ἀμελουμένη. τὸν ἄνθρωπον
δὲ τὸν διττὸν Θέσπιδι τῷ αὐλητῇ ἐδωρήσατο
καλῶς αὐλήσαντι παρὰ τὸν πότον. δέδοικα δὲ
μὴ καὶ τοὐμὸν κάμηλος ἐν Αἰγυπτίοις ᾖ, οἱ δὲ
ἄνθρωποι, τὸν χαλινὸν ἔτι αὐτῆς θαυμάζουσι,
καὶ τὴν ἁλουργίδα. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τὸ ἐκ δυοῖν τοῖν
καλλίστοιν συγκεῖσθαι διαλόγου, καὶ κωμῳδί
ας, οὐδὲ τοῦτο ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν, εἰ μὴ
καὶ ἡ μίξις ἐναρμόνιος, καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον
γίγνοιτο. ἔστι γοῦν ἐκ δύο καλῶν ἀλλόκοτον, τὴν
ξυνθήκην εἶναι, οἷον ἐκεῖνο τὸ προχειρότατον, ὁ
ἱπποκένταυρος, οὐ γὰρ ἂν φαίης ἐπέραστόν τι
ζῷον τουτὶ γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑβριστότατον,
εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις ἐπιδεικνυμένοις
τὰς παροινίας, καὶ σφαγὰς αὐτῶν. τί οὖν οὐ-
χὶ καὶ ἔμπαλιν γένοιτ' ἂν εὔμορφόν τι ἐκ δυοῖν
τοῖν ἀρίστοιν ξυντεθέν, ὥσπερ ἐξ οἴνου, καὶ μέ-
λιτος τὸ ξυναμφότερον ἥδιστον φημὶ ἔγωγε; οὐ.

μὴν περί γε τῶν ἐμῶν ἔχω διατείνεσθαι ὡς τοιούτων ὄντων, ἀλλὰ δέδια μὴ τὸ ἑκατέρου κάλλος, ἡ μίξις συνέφθειρεν. οὐ πάνυ γοῦν συνήθη καὶ φίλα ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ διάλογος, καὶ ἡ κωμῳδία. εἴγε ὁ μὲν, οἴκοι, καὶ καθ' ἑαυτὸν νὴ Δία ἐν τοῖς περιπάτοις μετ' ὀλίγων τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο. ἡ δὲ, παραδοῦσα τῷ Διονυσίῳ ἑαυτὴν, θεάτρῳ ὡμίλει, καὶ ξυνέπαιζε, καὶ ἐγελωτοποίει, καὶ ἐπέσκωπτε, καὶ ἐν ῥυθμῷ ἔβαινε πρὸς αὐλόν. ἐνίοτε καὶ τὸ ὅλον ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχουμένη τὰ πολλὰ, τοὺς τοῦ διαλόγου ἑταίρους ἐχλεύαζε, φροντιστὰς, καὶ μετεωρολέσχας, καὶ τὰ τοιαῦτα προσαγορεύουσα. καὶ μίαν ταύτην προαίρεσιν ἐπεποίητο ἐκείνους ἐπισκώπτειν, καὶ τὴν διονυσιακὴν ἐλευθερίαν καταχεῖν αὐτῶν. ἄρτι μὲν, ἀεροβατοῦντας δεικνύουσα, καὶ νεφέλαις ξυνόντας. ἄρτι δὲ, ψυλλῶν πηδήματα διαμετροῦντας, ὡς δῆθεν τὰ ἀέρια λεπτολογουμένους. ὁ διάλογος δὲ, σεμνοτάτας ἐποιεῖτο τὰς συνουσίας φύσεώς τε πέρι, καὶ ἀρετῆς φιλοσοφῶν. ὥστε τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο δὶς διὰ πασῶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτατον. καὶ ὅμως ἐτολμήσαμεν ἡμεῖς τὰ οὕτως ἔχοντα πρὸς ἄλληλα ξυναγαγεῖν, καὶ ξυναρμόσαι, οὐ πάνυ πειθόμενα, οὐδὲ εὐμαρῶς ἀνεχόμενα τὴν

κοινωνίαν. δέδια τοίνυν μὴ αὖθις ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ τῷ σῷ πεποιηκὼς φαίνωμαι, τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι ἐγκαταμίξας, καὶ δι' αὐτὸ δίκην ὑπόσχω. μᾶλλον δὲ μὴ καὶ ἄλλό τι τοιοῦτο φανοίμην ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς ἀκούοντας, καὶ ὀστᾶ παραθεὶς αὐτοῖς κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ γέλωτα κωμικὸν ὑπὸ σεμνότητι φιλοσόφῳ. τὸ γὰρ τοῦ κλεπτικοῦ. καὶ ὁ κλεπτικὸς ὁ θεός, ἄπαγε· τοῦτο μόνον, οὐκ ἂν εἴποις ἐνεῖναι τοῖς ἡμετέροις. ἢ παρὰ του, γὰρ ἂν ἐκλεπτόμην, εἰ μὴ ἄρα τις ἐμὲ διέλαθε τοιούτους ἱπποκάμπους, καὶ τραγελάφους καὶ αὐτὸς συντεθεικώς; πλὴν ἀλλὰ τί ἂν πάθοιμι; ἐμμενετέον γὰρ οἷς ἅπαξ προειλόμην. ἐπεὶ τό γε μεταβουλεύεσθαι, Ἐπιμηθέως ἔργον, οὐ Προμηθέως ἐστί.

ΠΡΟΣ ΝΙΓΡΙΝΟΝ
Ἐπιστολή.

Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν. ἡ μὲν παροιμία φησὶ γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ὡς γελοῖον ὂν εἴ τις ἐκεῖ κομίζοι γλαῦκας, ὅτι πολλαὶ παρ' αὐτοῖς εἰσίν. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν δύναμιν λόγων ἐπιδείξασθαι βουλόμενος, ἔπειτα Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἔπεμπον, εἰχόμην ἂν τῷ γελοίῳ, γλαῦκας ὡς ἀληθῶς ἐμπορευόμενος. ἐπεὶ δὲ μόνην σοι δηλῶσαι τὴν

ἐμὴν γνώμην ἐθέλω, ὅπως τε νῦν ἔχω, καὶ ὅτι μὴ παρέργως εἴλημμαι πρὸς τῶν σῶν λόγων, ἀποφεύγοιμ' ἂν εἰκότως καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου λέγοντος ὅτι ἡ ἀμαθεία μὲν, θρασεῖς, ὀκνηροὺς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται. δῆλον γὰρ ὡς οὐχ ἡ ἀμάθια μοι μόνη τῆς τοιαύτης τόλμης, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἴτιος. ἔρρωσο.

ΝΙΓΡΙΝΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΗΘΟΥΣ.

Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα, καὶ μετέωρος ἐπανελήλυθας. οὐ τοίνυν προσβλέπειν ἡμᾶς ἔτι ἀξιοῖς, οὔθ' ὁμιλίας μεταδίδως, οὔτε κοινωνεῖς τῶν ὁμοίων λόγων, ἀλλ' ἄφνω μεταβέβλησαι. καὶ ὅλως ὑπεροπτικῷ τινι ἔοικας. ἡδέως δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμην ὅθεν οὕτως ἀτόπως ἔχεις, καὶ τί τούτων αἴτιον. τί γὰρ ἄλλο γε ὦ ἑταῖρε, ἢ εὐτυχία; πῶς λέγεις; ὁδοῦ πάρεργον ἥκω σοι εὐδαίμων τε, καὶ μακάριος γεγενημένος. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὄνομα, τρισόλβιος. Ἡράκλεις, οὕτως ἐν βραχεῖ; καὶ μάλα. τί δὲ τὸ μετὰ τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ καὶ κομᾷς, ἵνα μὴ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ εὐφραινώμεθα, ἔχωμεν δέ τι καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι τὸ πᾶν ἀκούσαντες; οὐ θαυμαστὸν εἶναί σοι δοκεῖ πρὸς Διός, ἀντὶ μὲν δούλου με ἐλεύθερον, ἀντὶ δὲ

τὶ δὲ

τί δὲ πένητος, ὡς ἀληθῶς πλούσιον, αὐτὶ δὲ ἀνοήτου τε καὶ τετυφωμένου, πνέεσθαι μετριώτερον;

Μέγιστον μὲν οὖν. ἀτὰρ οὔπω μανθάνω σαφῶς ὅ,τι καὶ λέγεις. Ἐστάλην μὲν εὐθὺ τῆς πόλεως βουλόμενος ἰατρὸν ὀφθαλμῶν θεάσασθαί τινα. τὸ γάρ μοι πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, μᾶλλον ἐπετείνετο. Οἶδα τούτων ἕκαστα. καὶ ηὐξάμην σέ τινι σπουδαίῳ ἐπιτυχεῖν. Δόξαν οὖν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν Νιγρῖνον τὸν πλατωνικὸν φιλόσοφον, ἕωθεν ἐξαναστὰς, ὡς αὐτὸν ἀφικόμην. καὶ κόψας τὴν θύραν, τοῦ παιδὸς εἰσαγγείλαντος, ἐκλήθην. καὶ παρελθὼν εἴσω, καταλαμβάνω τὸν μὲν, ἐν χερσὶ βιβλίον ἔχοντα, πολλὰς δὲ εἰκόνας παλαιῶν σοφῶν ἐν κύκλῳ κειμένας. προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ καὶ πινάκιόν τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον, καὶ σφαῖρα καλάμου πρὸς τὸ τοῦ παντὸς μίμημα ὡς ἐδόκει, πεποιημένη. σφόδρα οὖν με φιλοφρόνως ἀσπασάμενος, ἠρώτα ὅ,τι καὶ πράττοιμι. κἀγὼ πάντα διηγησάμην αὐτῷ. καὶ δῆτα ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἠξίουν εἰδέναι ὅ,τι τε πράττοι, καὶ εἰ αὖθις αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς ἑλλάδος. ὁ δὲ, ἀρξάμενος ὦ ἑταῖρε περὶ τούτων λέγειν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην διηγεῖσθαι, τοσαύτην τινά μου λόγων ἀμβρο-

σίαν κατεσκέδασεν, ὥς τε τὰς σειρῆνας ἐκείνας, εἴ τινες ἄρα ἐγένοντο, καὶ τὰς ἀηδόνας, καὶ τὸν Ὁμήρου λωτὸν ἀρχαῖον ἀποδεῖξαι. οὕτω θεσπέσια ἐφθέγξατο. προήχθη γὰρ αὐτήν τε φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι, καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν, καὶ τῶν δημοσίᾳ νομιζομένων ἀγαθῶν καταγελάσαι, πλούτου, καὶ δόξης, καὶ βασιλείας, καὶ τιμῆς, ἔτι τε χρυσοῦ, καὶ πορφύρας, καὶ τῶν πάνυ περιβλέπτων τοῖς πολλοῖς, τέως δὲ κἀμοὶ δοκούντων. ἅπερ ἔγωγε ἀτενεῖ καὶ ἀναπεπταμένῃ τῇ ψυχῇ δεξάμενος, αὐτίκα μὲν οὐδὲ εἶχον εἰκάσαι ὅπερ ἐπεπόνθειν, ἀλλὰ παντοῖος ἐγιγνόμην. καὶ ἄρτι μὲν, ἐλυπούμην ἐληλεγμένων μοι τῶν φιλτάτων, πλούτου τε, καὶ ἀργυρίου, καὶ δόξης. καὶ μόνον οὐκ ἐδάκρυον ἐπ' αὐτοῖς καθῃρημένοις. ἄρτι δὲ, αὐτὰ μὲν ἐδόκει μοι ταπεινὰ, καὶ καταγέλαστα. ἔχαιρον δ' αὖ ὥσπερ ἐκ ζοφεροῦ τινος ἀέρος τοῦ βίου τοῦ πρόσθεν, ἐς αἰθρίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων. ὥστε δὴ τὸ καινότατον τοῦ ὀφθαλμοῦ μὲν, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀσθενείας ἐπελανθανόμην. τὴν δὲ ψυχὴν, ὀξυδερκέστερος κατὰ μικρὸν ἐγιγνόμην. ἐλελήθειν γὰρ τέως αὐτὴν τυφλώττουσαν περιφέρων. προϊὼν δὲ, ἐς τόδε περιήχθην, ὅπερ ἀρτίως ἡμῖν ἐπεκάλεις. γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ

τοῦ λόγου

τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι. καὶ ὅλως μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν ἐπινοῶ. δοκῶ γάρ μοι ὅμοιόν τι πεπονθέναι πρὸς φιλοσοφίαν. οἷόν περ καὶ οἱ Ἰνδοὶ πρὸς τὸν οἶνον λέγονται παθεῖν, ὅτε πρῶτον ἔπιον αὐτοί, θερμότεροι γὰρ ὄντες φύσει, πιόντες ἰσχυρὸν οὕτω ποτόν, αὐτίκα μάλα ἐξεβακχεύθησαν, καὶ διπλασίως ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἐξεμάνησαν. οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἔνθεος καὶ μεθύων ὑπὸ τῶν λόγων, περιέρχομαι. καὶ μὴν τοῦτό γε, οὐ μεθύειν, ἀλλὰ νήφειν τε καὶ σωφρονεῖν ἐστιν. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν εἰ οἷόν τε αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ καταφρονεῖν αὐτῶν οἶμαι θέμις. ἄλλως τε εἰ καὶ φίλος καὶ περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη.

Θάρρει ὦ 'γαθέ. τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὁμήρου, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς. καὶ εἴ γε μὴ ἔφθης, αὐτὸς ἂν ἐδεήθην ἀκοῦσαί μου διηγουμένου. μάρτυρα γάρ σε παραστήσασθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐθέλω, ὅτι οὐκ ἀλόγως μαίνομαι. ἄλλως τε, καὶ ἡδύ μοι τὸ μεμνῆσθαι αὐτῶν πολλάκις, καὶ ταύτην ἤδη μελέτην ἐποιησάμην. ἐπεὶ κἄν τις μὴ παρὼν τύχῃ. καὶ οὕτω δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνακυκλῶ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα. καὶ ὥσπερ οἱ ἐρασταί, τῶν παιδικῶν οὐ παρόντων, ἔργ' ἄττα καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι,

καὶ τούτοις ἐνδιατρίβοντες διαπαύωσι τὴν νόσον, ὡς παρόντων σφίσι τῶν ἀγαπωμένων, ἔνιοι γοῦν αὐτοῖς καὶ προσλαλεῖν οἴονται, καὶ ὡς ἄρτι λεγομένων πρὸς αὐτοὺς, ὧν τότε ἤκουσαν ἥδονται, καὶ προσάψαντες τὴν ψυχὴν τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων σχολὴν οὐκ ἄγουσιν ἐν τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας οὐ παρούσης, τοὺς λόγους οὓς τότε ἤκουσα συναγείρων, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἀνατυλίττων, οὐ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν. καὶ ὅλως, καθάπερ ἐν πελάγει καὶ νυκτὶ πολλῇ φερόμενος, ἐς πυρσόν τινα τοῦτον ἀποβλέπω, πᾶσι μὲν παρεῖναι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πραττομένοις τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον οἰόμενος. ἀεὶ δὲ ὥσπερ ἀκούων αὐτοῦ τὰ αὐτὰ πρός με λέγοντος, ἐνίοτε δὲ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐνερείσω τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μοι φαίνεται. καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει. καὶ γάρ τοι κατὰ τὸν κωμικὸν ὡς ἀληθῶς, ἐγκατέλιπέ τι κέντρον τοῖς ἀκούουσι. παῦε ὦ θαυμάσιε μικρὸν ἀνακρουόμενος, καὶ λέγε ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα, ὡς οὐ μετρίως με ἀποκναίεις περιάγων. εὖ λέγεις καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκεῖνο ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικοὺς, ἢ καὶ νὴ Δία κωμικοὺς φαύλους ἑώρακας ὑποκριτὰς, τῶν συριττομένων λέγω τού-

τ ων,

των, καὶ διαφθειρόντων τὰ ποιήματα, καὶ τὸ τελευταῖον ἐκβαλλομένων. καίτοι τῶν δραμάτων πολλάκις εὖ ἐχόντων τε, καὶ νενικηκότων; πολλοὺς οἶδα τοιούτους. ἀλλὰ τί ἐστι;

δέδοικα μή σοι μεταξὺ δόξω γελοίως αὐτὰ μιμεῖσθαι. τὰ μὲν, ἀτάκτως συνείρων, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸν ὑπ' ἀσθενείας τὸν νοῦν διαφθείρων. κἆτα προαχθῇς ἠρέμα καὶ αὐτοῦ καταγνῶναι τοῦ δράματος. καὶ τὸ μὲν ἐμὸν. οὐ πάνυ ἄχθομαι. ἡ δὲ ὑπόθεσις, οὐ μετρίως με λυπήσειν ἔοικε συνεκπίπτουσα, καὶ τὸ ἐμὸν μέρος ἀσχημονοῦσα. τοῦτ' οὖν παρ' ὅλον μέμνησό μοι τὸν λόγον. ὡς ὁ μὲν ποιητὴς ὑμῖν, τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων ἀνεύθυνος, καὶ τῆς σκηνῆς πόῤῥω που κάθηται, οὐδὲν αὐτῷ μέλον τῶν ἐν θεάτρῳ πραττομένων. ἐγὼ δὲ ἐμαυτοῦ σοι πεῖραν παρέχω, ὁποῖός τίς εἰμι τὴν μνήμην ὑποκριτὴς, οὐδὲν ἀγγέλου τὰ ἄλλα τραγικοῦ διαφέρων. ὥστε κἂν ἐνδεέστερόν τι δοκῶ λέγειν, ἐκεῖνο μὲν ἔστω πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἦν. καὶ ἄλλως ὁ ποιητὴς ἴσως διεξῄει. ἐμὲ δὲ κἂν ἐκσυρίττῃς, οὐ πάνυ τι λυπήσομαι. ὡς εὖγε νὴ τὸν Ἑρμῆν καὶ κατὰ τὸν τῶν ῥητόρων νόμον πεπροοιμίασαί σοι. ἔοικας γοῦν κἀκεῖνα προσθήσειν, ὡς δι' ὀλίγου τε ὑμῖν ἡ συνουσία ἐγένετο, καὶ ὡς οὐδ' αὐτὸς ἥκεις πρὸς τὸν λόγον παρε-

σκευασμένος, καὶ ὡς ἄμεινον εἶχεν αὐτοῦ ταῦ-
τα λέγοντος ἀκούειν. σὺ δ' ὀλίγα, καὶ ὅσα οἷόν τε
ἦν, τυγχάνεις τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένος.
οὐ ταῦτ' ἐρεῖν ἔμελλον; οὐδὲ τῶν αὐτῶν ἔτι
σοι δεῖ πρὸς ἐμέ. νόμισον γοῦν τούτου γε ἕνεκα πάν-
τά σοι προειρῆσθαι, ὡς ἐγὼ καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν
ἕτοιμός εἰμι. ἢν δὲ διαμέλλῃς, μνησικακήσω γε
παρὰ τὸν ἀγῶνα, καὶ ὀξύτατα συρίξομαι. καὶ ταῦ-
τα μὲν, ἃ σὺ διῆλθες, ἐβουλόμην ἂν εἰρῆσθαί μοι.
κἀκεῖνα δέ, ὅτι γε οὐχ ἑξῆς. οὐδ' ὡς ἐκεῖνος
ἔλεγε ῥῆσίν τινα περὶ πάντων ἐρῶ. πάνυ γὰρ
τοῦθ' ἡμῖν ἀδύνατον. οὐδ' αὖ ἐκείνῳ περιθεὶς
τοὺς λόγους, μὴ καὶ κατ' ἄλλο τι γένωμαι τοῖς ὑ-
ποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοιος, οἳ πολλάκις ἢ Ἀγα-
μέμνονος, ἢ Κρέοντος, ἢ καὶ Ἡρακλέους αὐτοῦ πρό-
σωπον ἀνειληφότες, χρυσίδας ἠμφιεσμένοι,
καὶ δεινὸν βλέποντες, καὶ μέγα κεχηνότες, μι-
κρὸν φθέγγονται, καὶ ἰσχνόν, καὶ γυναικῶδες, καὶ τῆς
Ἑκάβης ἢ Πολυξένης πολὺ ταπεινότερον. ἵν' οὖν
μὴ καὶ αὐτὸς ἐλέγχωμαι, πάνυ μεῖζον τῆς ἐμαυ-
τοῦ κεφαλῆς προσωπεῖον περικείμενος, καὶ τὴν
σκευὴν καταισχύνων, ἀπὸ γυμνοῦ σοι βούλομαι
τοὐμοῦ προσώπου προσλαλεῖν, ἵνα μὴ συγκα-
τασπάσω που πεσὼν τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι.
οὗτος ἁνὴρ οὐ παύσεται τήμερον πρός με πολλῇ
τῇ σκη-

τῇ σκηνῇ καὶ τῇ χορηγίᾳ χρώμενος. καὶ μὴν παύσομαί γε. πρὸς ἐκεῖνα δὲ ἤδη τρέψομαι. Ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν λόγων, ἔπαινος ἦν Ἑλλάδος, καὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀνθρώπων. ὅτι φιλοσοφίᾳ καὶ πενίᾳ σύντροφοί εἰσι. καὶ οὔτε τῶν ἀστῶν, οὔτε τῶν ξένων οὐδένα τέρπονται ὁρῶντες, ὃς ἂν τρυφὴν εἰσάγειν εἰς αὐτοὺς βιάζηται. ἀλλ' εἰ καί τις ἀφίκηται παρ' αὐτοὺς οὕτω διακείμενος, ἠρέμα τε μεθαρμόττουσι. καὶ παραπαιδαγωγοῦσι, καὶ πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης μεθιστᾶσιν. ἐμέμνητο γοῦν τινος τῶν πολυχρύσων, ὃς ἐλθὼν Ἀθήναζε μάλα ἐπίσημος, καὶ φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ, καὶ ποικίλῃ ἐσθῆτι, καὶ χρυσῷ, αὐτὸς μὲν ᾤετο ζηλωτὸς εἶναι πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὡς ἂν εὐδαίμων ἀποβλέπεσθαι. τοῖς δ' ἄρα δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον. καὶ παιδεύειν ἐπεχείρουν αὐτὸν, οὐ πικρῶς, οὐδ' ἄντικρυς ἀπαγορεύοντες ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει καθ' ὅν τινα τρόπον βούλοιτο βιοῦν. ἀλλ' ἐπεὶ κἀν τοῖς γυμνασίοις καὶ λουτροῖς ὀχληρὸς ἦν, θλίβων τοῖς οἰκέταις, καὶ στενοχωρῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ τις ἂν ὑπεφθέγξατο, προσποιούμενος λανθάνειν, ὥσπερ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον ἀποτείνων, δέδοικε μὴ παραπόλυται μεταξὺ λουόμενος. καὶ μὴν εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει τὸ βαλανεῖον.

δούλῳ τῶν δεῖ σκαρπέλου. ὁ δὲ, ἀκούων ἃ ἦν, μεταξὺ ἐπαιδεύετο. τὴν δὲ ἐσθῆτα τὴν ποικίλην, καὶ τὰς πορφυρίδας ἐκείνας ἀπέδυσαν αὐτὸν, ἀστείως πάνυ τὸ ἀνθηρὸν ἐπισκώπτοντες τῶν χρωμάτων, ἔαρ ἤδη λέγοντες, καὶ πόθεν ὁ ταὼς οὗτος. καὶ τάχα τῆς μητρός ἐστιν αὐτοῦ. καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὕτως ἀπέσκωπτον, ἢ τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος, ἢ τῆς κόμης τὸ περίεργον, ἢ τῆς διαίτης τὸ ἀκόλαστον. ὥστε κατὰ μικρὸν ἐσωφρονίσθη, καὶ παρὰ πολὺ βελτίων ἀπῆλθε, δημοσίᾳ πεπαιδευμένος. ὅτι δ' οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦντες. ἐμέμνητο πρός με φωνῆς τινος, ἣν ἀκοῦσαι πάντων ἔφη κοινῇ προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων. ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν, ἀπάγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον, ἐθεώρει. τοὺς δὲ, ἰδόντας, ἐλεῆσαί τε, καὶ παραιτεῖσθαι, καὶ τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησε, τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος, ἀναβοῆσαι μιᾷ φωνῇ πάντας ὥσπερ ἐσκεμμένους συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ. μὴ γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἕτερα. ταῦτά τε οὖν ἐπῄνει. καὶ προσέτι, τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐκεῖ, καὶ τῆς διαίτης τὸ ἀνεπίφθονον. ἡσυχίαν τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὴ ἄφθονα,

φθόνα παρ' αὐτοῖς ἐστι. ἀπεφαίνετό τε φιλοσοφίᾳ συνῳδὸν τὴν παρὰ τοῖς Σιούρις διατριβὴν, καὶ καθαρὸν ἦθος φυλάξαι δυναμένην. σπουδαίῳ τε ἀνδρὶ καὶ πλούτου καταφρονεῖν πεπαιδευμένῳ, καὶ τῷ πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν προαιρουμένῳ, τὸν ἐκεῖ βίον ὡς μάλιστα ἡρμοσμένον. ὅστις δὲ πλούτου ἐρᾷ, καὶ χρυσῷ κεκήληται, καὶ πορφύρᾳ, καὶ δυναστείᾳ μετροῖ τὸ εὔδαιμον, ἄγευστος μὲν ἐλευθερίας, ἄπειρος δὲ παρρησίας, ἀθέατος δὲ ἀληθείας, κολακείᾳ τὰ πάντα, καὶ δουλείᾳ σύντροφος. ἢ ὅστις ἡδονῇ πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέψας, ταύτῃ μόνῃ λατρεύειν διέγνωκε, φίλος μὲν περιέργων τραπεζῶν, φίλος δὲ πότων, καὶ ἀφροδισίων. ἀνάπλεως γοητείας, καὶ ἀπάτης, καὶ ψευδολογίας, ἢ ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε, καὶ τερετισμάτων, καὶ διεφθορότων ἀσμάτων, τοῖς δὴ τοιούτοις πρέπειν τὴν ἐνταῦθα διατριβήν. μεσταὶ γὰρ αὐτοῖς τῶν φιλτάτων πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ, πᾶσαι δὲ ἀγοραί. πάρεστι δὲ πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχεσθαι. ταῦτα μὲν, δι' ὀφθαλμῶν. ταῦτα δὲ, δι' ὤτων τε, καὶ ῥινῶν. ταῦτα δὲ, καὶ διὰ λαιμοῦ, καὶ δι' ἀφροδισίων. ὑφ' ἧς δὲ ῥεούσης ἀεννάῳ τε καὶ θολερῷ ῥεύματι, πᾶσαι μὲν εὐρύνονται ὁδοί. συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία, καὶ φιλαργυ-

θία, καὶ ἐπιορκία. καὶ τὸ τοιοῦτο φῦλον τῶν ἡδονῶν. παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ἀποκλυζομένης πάντοθεν, αἰδὼς, καὶ ἀρετὴ, καὶ δικαιοσύνη, τῶν δὲ, ἔρημος ὁ χῶρος γενόμενος, δίψης ἀεὶ πιμπλάμενος, αἰθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις. τοιαύτην ἀπέφαινε τὴν πόλιν, καὶ τοσούτων διδάσκαλον ἀγαθῶν. ἐγὼ γοῦν ἔφη ὅτε τὸ πρῶτον ἐπανήειν ἀπὸ τῆς ἑλλάδος, πλησίον που γενόμενος, ἐπιστήσας ἐμαυτὸν, λόγον ἀπῄτουν τῆς δεῦρο ἀφίξεως, ἐκεῖνα δὴ τὰ τοῦ Ὁμήρου λέγων,
» Τίπτ᾽ αὖτ᾽ ὦ δύστηνε λιπὼν
» φάος ἠελίοιο, τὴν ἑλλάδα, καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐκείνην, καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἤλυθες ὄφρα ἴδῃς τὸν ἐνταῦθα θόρυβον, συκοφάντας, καὶ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους, καὶ δεῖπνα, καὶ κόλακας, καὶ μιαιφονίας, καὶ διαθηκῶν προσδοκίας, καὶ φιλίας ἐπιπλάστους; ἢ τί καὶ πράξειν διέγνωκας, μήτ᾽ ἀπαλλάττεσθαι, μήτε χρῆσθαι τοῖς καθεστῶσι δυνάμενος; οὕτω δὴ βουλευσάμενος καὶ καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕκτορα ὑπεξαγαγὼν ἐμαυτὸν ἐκ βελέων φασὶν, ἔκ τ᾽ ἀνδροκτασίης. ἔκ θ᾽ αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ, τὸ λοιπὸν οἰκουρεῖν εἱλόμην, καὶ βίον τινὰ τοῦτον γυναικώδη, καὶ ἄτολμον τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα προθέμενος, αὐτῇ φιλοσοφίᾳ καὶ Πλάτωνι, καὶ ἀληθείᾳ προσλαλῶ. καὶ

καθί-

καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ μυριάνδρῳ, σφόδρα που μετέωρος ἐπισκοπῶ τὰ γιγνόμενα. ἅπερ μὲν, πολλὴν ψυχαγωγίαν καὶ γέλωτα παρέχειν δυνάμενα, ἅπερ δὲ, πεῖραν ἀνδρῶν ὡς ἀληθῶς βεβαίαν λαβεῖν. εἰ γὰρ χρὴ καὶ κακῶν ἔπαινον εἰπεῖν, μὴ ὑπολάβῃς μεῖζόν τι γυμνάσιον ἀρετῆς, ἢ τῆς ψυχῆς δοκιμασίαν ἀληθεστέραν τῆσδε τῆς πόλεως, καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς. οὐ γὰρ μικρὸν ἀντισχεῖν τοσαύταις μὲν ἐπιθυμίαις, τοσούτοις δὲ θεάμασί τε καὶ ἀκούσμασι πάντοθεν ἕλκουσι, καὶ ἀντιλαμβανομένοις. ἀλλ' ἀτεχνῶς δεῖ τὸν Ὀδυσσέα μιμησάμενον, παραπλεῖν αὐτά, μὴ δεδεμένον τὼ χεῖρε. δειλὸν γάρ. μηδὲ τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμενον, ἀλλ' ἀκούοντα, καὶ λελυμένον, καὶ ἀληθῶς ὑπερήφανον. ἔνεστι δὲ καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσαι, παραθεωροῦντα τὴν τοσαύτην ἄνοιαν, καὶ τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν καταφρονεῖν, ὁρῶντα ὥσπερ ἐν σκηνῇ καὶ πολυπροσώπῳ δράματι, τὸν μὲν, ἐξ οἰκέτου δεσπότην προϊόντα, τὸν δ' ἀντὶ πλουσίου, πένητα. τὸν δὲ, σατράπην ἐκ πένητος, ἢ βασιλέα. τὸν δὲ, φίλον τούτου. τὸν δὲ, ἐχθρόν. τὸν δὲ, φυγάδα. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὅτι καίτοι μαρτυρουμένης τῆς τύχης παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, καὶ ὁμολογούσης μη

δ' ἐν αὐτῶν ἐστὶν βέβαιον, ὅμως ταῦθ' ὁσημέραι βλέποντες, ὀρέγονται καὶ πλούτου, καὶ δυναστείας. καὶ μεστοὶ περιίασι πάντες, οὐ γινομένων ἐλπίδων. ὃ δὲ δὴ ἔφην ὅτι καὶ γέλωτα ἐν τοῖς γινομένοις ἔνεστι, καὶ ψυχαγωγίαι, ταῦτ' ἤδη σοι φράσω. πῶς γὰρ οὐ γελοῖοι μὲν πλουτοῦντες αὐτοί, καὶ τὰς πορφυρίδας προφαίνοντες καὶ τοὺς δακτύλους προτείνοντες, καὶ πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν; τὸ δὲ καινότατον, τοὺς ἐντυγχάνοντας; ἀλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύοντες, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες, ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν. οἱ δὲ σεμνότεροι, καὶ προσκυνεῖσθαι περιμένοντες, οὐ πόρρωθεν, οὐδ' ὡς Πέρσαις νόμος, ἀλλὰ δεῖ προσελθόντα, καὶ ὑποκύψαντα, καὶ πόρρωθεν τὴν ψυχὴν ταπεινώσαντα καὶ τὸ πάθος αὐτῆς ἐμφανίσαντα τῇ τοῦ σώματος ὁμοιότητι, τὸ στῆθος, ἢ τὴν δεξίαν καταφιλεῖν ζηλωτὸν καὶ περίβλεπτον τοῖς μὴ δὲ τούτου τυγχάνουσιν. ὁ δ' ἕστηκε παρέχων ἑαυτὸν εἰς πλείω χρόνον ἐξαπατώμενον. ἐπαινῶ δέ γε ταύτης αὐτοὺς τῆς ἀπανθρωπίας, ὅτι μὴ δὲ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται. πολὺ δὲ τούτων οἱ προσιόντες αὐτοὶ καὶ θεραπεύοντες γελοιότεροι. νυκτὸς μὲν ἐξανιστάμενοι μέσης, περιθέοντες δὲ ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν, καὶ πρὸς τῶν οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι, κύ-

νοι, κύνες, καὶ κόλακες, καὶ τὰ τοιαῦτα ἀκούειν ὑπομένοντες. γέρας δὲ τῆς πικρᾶς ταύτης αὐτοῖς περιόδου, τὸ φορτικὸν ἐκεῖνο δεῖπνον, καὶ πολλῶν αἴτιον συμφορῶν. ἐν ᾧ, πόσα μὲν ἐμφαγόντες, πόσα δὲ παρὰ γνώμην ἐμπιόντες, πόσα δὲ ὧν οὐκ ἐχρῆν ἀπολαλύσαντες, ἢ μεμφόμενοι τὸ τελευταῖον, ἢ δυσφοροῦντες, ἀπίασιν, ἢ διαβάλλοντες τὸ δεῖπνον, ἢ ὕβριν, ἢ μικρολογίαν ἐγκαλοῦντες. πλήρεις δὲ, αὐτῶν ἐμούντων, οἱ στενωποὶ, καὶ πρὸς τοῖς χαμαιτυπείοις μαχομένων. καὶ μεθ' ἡμέραν οἱ πλείονες αὐτῶν κατακλιθέντες, ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς, περιόδων. ἔνιοι μὲν γὰρ τὸ καινότατον, οὐδὲ νοσεῖν σχολάζουσιν. ἐγὼ μέντοι γε πολὺ τῶν κολακευομένων ἐξωλεστέρους τοὺς κόλακας ὑπείληφα. καὶ σχεδὸν αὐτοὺς ἐκείνους καθίστασθαι τῆς ὑπερηφανίας αἰτίους. ὅταν γὰρ αὐτῶν τὴν περιουσίαν θαυμάσωσι, καὶ τὸν χρυσὸν ἐπαινέσωσι, καὶ τοὺς πυλῶνας ἕωθεν ἐμπλήσωσι, καὶ προσελθόντες, ὥσπερ δεσπότας προσείπωσι, τί καὶ φρονήσειν ἐκείνους εἰκός ἐστιν; εἰ δέ γε κοινῷ δόγματι κἂν πρὸς ὀλίγον ἀπέσχοντο τῆσδε τῆς ἐθελοδουλείας. οὐκ ἂν οἴει τοὐναντίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομένους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν μη-

δ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπεῖν, μηδ' ἀνόνητόν τε καὶ ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τῶν οἴκων τὸ μέγεθος; οὐ γὰρ οὕτω τοῦ πλουτεῖν ἐρῶσιν, ὥσπερ διὰ τοῦ πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. καὶ οὕτω δὲ, ἔχει μηδὲν ὄφελος εἶναι περικαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι, μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι. ἐχρῆν δὲ ἐν ταύτῃ τοι καθαιρεῖν αὐτῶν, καὶ ἀπευωνίζειν τὴν δυναστείαν, ἐπιτειχίσαντα τῷ πλούτῳ τὴν ὑπεροψίαν. νῦν δὲ, λατρεύοντες, εἰς ἀπόνοιαν ἄγουσι. καὶ τὸ μὲν ἄνδρας ἰδιώτας, καὶ ἀναφανδὸν τὴν ἀπαιδευσίαν ὁμολογοῦντας τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, μετριώτερον ἂν εἰκότως νομισθείη. τὸ δὲ, καὶ τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων, πολλῷ ἔτι τούτων πλειότερα δρᾶν, τοῦτ' ἤδη τὸ δεινότατόν ἐστι. πῶς γὰρ οἴει τὴν ψυχὴν διατεθεῖσθαί μοι, ὅταν ἴδω τούτων τινὰ μάλιστα τῶν προβεβηκότων ἀναμεμιγμένον κολάκων ὄχλῳ, καὶ τῶν ἐπ' ἀξίας τινὰ δορυφοροῦντα, καὶ τοῖς ἐπὶ τὰ δεῖπνα παραγγέλλουσι κοινολογούμενον, ἐπισημότερον δὲ τῶν ἄλλων ἀπὸ τοῦ σχήματος ὄντα, καὶ φανερώτερον; καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ καὶ τὴν σκευὴν μεταλαμβάνουσι, τὰ ἄλλα γε ὁμοίως ὑποκρινόμενοι τῷ δράματι. ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις

ἐργά-

ἐργάζονται, τίνι τῶν κολάκων εἰκάσομεν; οὐκ ἐμφοροῦνται μὲν ἀπειροκαλότερον, μεθύσκονται δὲ φανερώτερον. ἐξανίστανται δὲ πάντων ὕστατοι. πλείω δὲ ἀποφέρειν τῶν ἄλλων ἀξιοῦσιν. οἱ δὲ ἀστειότεροι, πολλάκις αὐτῶν καὶ ᾆσαι προήχθησαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν πλοίᾳ ἠπείρ. μάλιστα δὲ ἐμέμνητο τῶν ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφούντων, καὶ τὴν ἀρετὴν ὤνιον ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς προτιθέντων ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεῖα τὰς τούτων διατριβάς. ἠξίου γὰρ τὸν πλούτου καταφρονεῖν διδάξοντα, πρῶτον ἑαυτὸν παρέχειν ὑψηλότερον λημμάτων. Ἀμέλει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει. οὐ μόνον προῖκα τοῖς ἀξιοῦσι συνδιατρίβων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, καὶ πάσης περιουσίας καταφρονῶν. τοσούτου δέον ὀρέγεσθαι τῶν οὐδὲν προσηκόντων, ὥστε μηδὲ τῶν ἑαυτοῦ φθειρομένων ποιεῖσθαι πρόνοιαν. ὅς γε ἀγρὸν οὐ πόρρω τῆς πόλεως κεκτημένος, οὐδὲ ἐπιβῆναι αὐτοῦ πολλῶν ἐτῶν ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει. ταῦτ' οἶμαι διειληφώς, ὅτι τούτων μὲν φύσει οὐδενός ἐσμεν κύριοι, νόμῳ δὲ καὶ διαδοχῇ τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἰς ἀόριστον παραλαμβάνοντες, ὀλιγοχρόνιοι δεσπόται νομιζόμεθα, κἀπειδὰν ἡ προθεσμία παρέλθῃ, τηνικαῦτα παραλαβὼν ἄλλος, ἀπολαύει

τοῦ ὀνόματος. οὐ μικρὰ δὲ ἐκεῖνα παρέχει τοῖς ζη-
λοῦν, ἐθέλουσι παραδείγματα. τῆς τροφῆς τὸ ἀπέ-
ριττον, καὶ τῶν γυμνασίων τὸ σύμμετρον, καὶ τοῦ προσώ-
που τὸ αἰδέσιμον, καὶ τοῦ ἤθους τὸ μέτριον. ἐφ᾽ ἅ-
ἅπασι δὲ τούτοις, τῆς διανοίας τὸ ἡρμοσμένον, καὶ τὸ
ἥμερον τοῦ τρόπου. παρῄνει δὲ τοῖς συνοῦσι μήτ᾽ ἀνα-
βάλλεσθαι τὸ ἀγαθὸν, ὅπερ τοὺς πολλοὺς ποιεῖν,
προθεσμίας ὁριζομένους ἑορτὰς, ἢ πανηγύρεις, ὡς
ἀπ᾽ ἐκείνων ἀρξομένους τοῦ μὴ ψεύσεσθαι, καὶ τοῦ τὰ
δέοντα ποιήσειν. ἠξίου γὰρ ἀμέλλητον εἶναι τὴν πρὸς
τὸ καλὸν ὁρμήν. δῆλος δὲ ἦν καὶ τῶν τοιούτων κα-
τεγνωκὼς φιλοσόφων, οἳ ταύτην ἄσκησιν ἀ-
ρετῆς ὑπελάμβανον, ἢν πολλαῖς ἀνάγκαις,
καὶ πόνοις, τοὺς νέους ἀντέχειν καταγυμνάσωσι.
τοῦτο μὲν ψυχρολουτεῖν οἱ πολλοὶ κελεύοντες, ἄλλοι δὲ,
μαστιγοῦντες. οἱ δὲ χαριέστεροι, καὶ σιδήρῳ τὰς
ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες. ἡγεῖτο γὰρ χρῆ-
ναι πολὺ πρότερον ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ στερρὸν
τοῦτο καὶ ἀπαθὲς κατασκευάσαι, καὶ τὸν ἄριστα
παιδεύειν ἀνθρώπους προαιρούμενον, τοῦτο μὲν,
ψυχῆς, τοῦτο δὲ, σώματος, τοῦτο δὲ, ἡλικίας τε καὶ
τῆς προτέρας ἀγωγῆς ἐστοχάσθαι, ἵνα μὴ τὰ ὑπὲρ
δύναμιν ἐπιτάττων ἐλέγχηται, πολλοὺς γοῦν
καὶ τελευτᾶν ἔφασκεν οὕτως ἀλόγως ἐπιτα-
θέντας. ἕνα δὲ καὶ αὐτὸς εἶδον, ὃς καὶ γευσάμε-

νος τῶν περὶ ἐκείνοις κακῶν, ἐπειδὴ τάχιστα λό-
γων ἀληθῶν ἐπήκουσεν, ἀμεταστρεπτὶ φεύγων,
ὡς αὐτὴν ἀφίκετο. καὶ δῆλος ἦν ῥᾷον διακείμε-
νος. ἤδη δὲ τούτων ἀποστάς, τῶν ἄλλων αὖθις
ἀνθρώπων ἐμέμνητο, καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει ταρα-
χὰς διεξῄει, καὶ τὸν ὠθισμὸν αὐτῶν, καὶ τὰ θέα-
τρα, καὶ τὸν ἱππόδρομον, καὶ τὰς τῶν ἡνιόχων εἰ-
κόνας, καὶ τὰ τῶν ἵππων ὀνόματα, καὶ τοὺς ἐν
τοῖς στενωποῖς περὶ τούτων διαλόγους. πολλὴ γὰρ
ὡς ἀληθῶς ἡ ἱππομανία. καὶ πολλῶν ἤδη σπου-
δαίων εἶναι δοκούντων ἐπείληπται. μετὰ δὲ ταῦ-
τα, ἑτέρου δράματος ἥπτετο τῶν ἀμφὶ τὴν νεκύ-
αν τε καὶ διαθήκας καλινδουμένων, προστιθεὶς
ὅτι μίαν φωνὴν οἱ Ῥωμαίων παῖδες ἀληθῆ
παρ' ὅλον τὸν βίον προΐενται, τὴν ἐν ταῖς διαθή-
καις λέγων, ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας
ἀληθείας. ἃ δὲ καὶ μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ γε-
λᾶν προήχθην, ὅτι καὶ συγκατορύττειν ἑαυτοῖς
ἀξιοῦσι τὰς ἀμαθίας, καὶ τὴν ἀναλγησίαν ἔγ-
γραφον ὁμολογοῦσιν. οἱ μὲν, ἐσθῆτας ἑαυτοῖς
κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι τῶν παρὰ τὸν
βίον τιμίων. οἱ δὲ, καὶ παραμένειν τινὰς οἰκέ-
τας τοῖς τάφοις. ἔνιοι δὲ, καὶ στέφειν τὰς στήλας
ἄνθεσιν, εὐήθεις ἔτι καὶ παρὰ τὴν τελευτὴν δια-
μένοντες. εἰκάζειν οὖν ἠξίου τί πέπρακται τού-

τοῖς παρὰ τὸν βίον, εἰ τοιαῦτα ποιοῖ τῶν μετὰ τὸν βίον ἐπισκήπτοιεν. τούτους γὰρ εἶναι τοὺς τὸ πολυτελὲς ὄψον ἀνουμένους, καὶ τὸν οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ κρότων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχέοντας. τοὺς μέσου χειμῶνος ἐμπιπλαμένους ῥόδων. καὶ τὸ σπάνιον αὐτῶν καὶ παράκαιρον ἀγαπῶντας. τὸ δὲ ἐν καιρῷ, καὶ κατὰ φύσιν, ὡς εὐτελὲς ὑπερηφανοῦντας. τούτους εἶναι τοὺς καὶ τὰ μύρα πίνοντας. ὃ καὶ μάλιστα διέσυρεν αὐτῶν, ὅτι μὴ δὲ χρῆσθαι ἴσασι ταῖς ἐπιθυμίαις. ἀλλὰ κἂν ταύταις παρανομοῦσι, καὶ τοὺς ὅρους συγχέουσι, πάντοθεν τῇ τρυφῇ παραδόντες αὐτὰς τὰς ψυχὰς πατεῖν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τε καὶ κωμῳδίαις λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι. σολοικισμὸν οὖν ἐκάλει τὸ τοιοῦτο τῶν ἡδονῶν. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς γνώμης κἀκεῖνα ἔλεγεν, ἀτεχνῶς τὸν μώμου τὸν λόγον μιμησάμενος. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐμέμφετο τὸν ταύρου τὸν δημιουργὸν θεόν, οὐ προθέντα τῶν ὀφθαλμῶν τὰ κέρατα, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ἠτιᾶτο τῶν στεφανουμένων, ὅτι μὴ ἴσασι τοῦ στεφάνου τὸν τόπον. εἰ γάρ τοι ἔφη τῇ πνοῇ τῶν ἴων τε καὶ ῥόδων χαίρουσιν, ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφεσθαι, πρὸς αὐτὴν ὡς οἷόν τε τὴν ἀναπνοήν, ἵν᾽ ὡς πλεῖστον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς. καὶ μὴν κἀκείνους

διεγέλα,

μεγέλα, ὡς θαυμάσιόν τινα τὴν σπουδὴν περὶ τὰ δεῖπνα ποιουμένους, χυμῶν τε ποικιλίαις καὶ πεμμάτων περιεργίαις. ἃ γὰρ αὐτὸς τρύφης ἔφασκεν ὀλιγοχρονίου τε καὶ βραχείας ἡδονῆς ἔρωτι, πολλὰς πραγματείας ὑπομένειν. ἀπέφαινε γοῦν τεσσάρων δακτύλων αὐτοῖς ἕνεκα πάντα πονεῖσθαι τὸν πόνον, ἐφ' ὅσους ὁ μήκιστος ἀνθρώπου λαιμός ἐστιν. οὔτε γὰρ πρὶν ἐμφαγεῖν ἀπολαύειν τι τῶν ἐωνημένων, οὔτε βρωθέντων, ἡδίω γενέσθαι τὴν ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων πλησμονήν. λοιπὸν οὖν εἶναι τὴν ἐν τῇ πρόδῳ γιγνομένην ἡδονὴν τοσούτων ὠνεῖσθαι χρημάτων. εἰκότα δὲ πάσχειν ἔλεγεν αὐτούς, ὑπ' ἀπαιδευσίας τὰς ἀληθεστέρας ἡδονὰς ἀγνοοῦντας. ὧν ἁπασῶν, φιλοσοφία χορηγός ἐστι τοῖς πονεῖν προαιρουμένοις. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς βαλανείοις δρωμένων, πολλὰ μὲν διεξῄει. τὸ πλῆθος τῶν ἐπιμένων. τὰς ὕβρεις. ὡς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις, ὡς μικροῦ δεῖν ἐκφερομένους. ἓν δ' ἔτι καὶ μάλιστα μισεῖν ἐῴκει, πολὺ δ' ἐν τῇ πόλει ὄν, ὡς τοῖς βαλανείοις ἐπιχωριάζον. προϊόντας γάρ τινας τῶν οἰκετῶν, δεῖ βοᾶν, καὶ παραγγέλλειν προορᾶσθαι τοῖν ποδοῖν, ἢν ὑψηλόν τι ἢ κοῖλον μέλλωσιν ὑποβαίνειν. καὶ ὑπομιμνήσκειν αὐτοὺς τὸ καινότατον, ὅτι βαδίζουσι. δεῖ

νὸν τὸν ἐποιεῖτο, εἰ στόματος μὲν ἀλλοτρίου δει-
πνοῦντες μὴ δέονται, μὴ δὲ χειρῶν, μὴ δὲ τῶν
ὤτων ἀκούοντες, ὀφθαλμῶν δὲ ὑγιαίνοντες
ἀλλοτρίων δέονται προοψομένων. καὶ ἀνέχον-
ται, φωνὰς ἀκούοντες δυστυχέσιν ἀνθρώποις
πρεπούσας, καὶ πεπηρωμένοις. ταῦτα γὰρ αὐ-
τὰ πάσχουσιν ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἡμέρας μέσης, καὶ
οἱ τὰς πόλεις ἐπιτετραμμένοι. ταῦτά τε καὶ
πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα διελθὼν, κατέπαυε τὸν
λόγον. ἐγὼ δὲ τέως μὲν ἤκουον αὐτοῦ τεθηπὼς,
μὴ σιωπήσῃ πεφοβημένος. ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο
τοῦτο δὴ τὸ τῶν Φαιάκων πάθος ἐπεπόνθειν. πο-
λὺν γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον κεκηλη-
μένος. εἶτα πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κα-
τειλημμένος, τοῦτο μὲν, ἱδρῶτι κατερρεόμην.
τοῦτο δὲ, φθέγξασθαι βουλόμενος, ἐξέπιπτόν
τε καὶ ἀνεκοπτόμην. καὶ ἥ τε φωνὴ ἐξέλιπε, καὶ
ἡ γλῶττα διημάρτανε. καὶ τέλος, ἐδάκρυον ἀπο-
ρούμενος, οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς, οὐδ᾽ ὡς ἔτυχεν
ἡμῶν ὁ λόγος καθίκετο βαθεῖα δὲ καὶ καίριος ἡ
πληγὴ ἐγένετο. καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθεὶς ὁ
λόγος, αὐτὴν εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, διέκοψε τὴν ψυ-
χήν. εἰ γάρ τι δεῖ κἀμὲ ἤδη φιλοσόφων προσά-
ψασθαι λόγων. ὧδε περὶ τούτων ὑπείληφα.
δοκεῖ μοι ἀνδρὸς εὐφυοῦς ψυχὴ, μάλα σκο-

πῷ τινὶ ἁπαλῷ προσεοικέναι. τοξόται δὲ, πολλοὶ μὲν ἀνὰ τὸν βίον, καὶ μεστοὶ τὰς φαρέτρας ποικίλων τε καὶ παντοδαπῶν λόγων, οὐ μὴν πάντες εὔστοχα τοξεύουσιν. ἀλλ᾽ οἱ μὲν, αὐτῶν σφόδρα τὰς νευρὰς ἐπιτείναντες, εὐτονώτερον τοῦ δέοντος ἀφιᾶσι. καὶ ἅπτονται μὲν καὶ οὗτοι τῆς ὁδοῦ, τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ. ἀλλ᾽ ὑπὸ τῆς σφοδρότητος διελθόντα, καὶ παροδεύσαντα κεχηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν. ἄλλοι δὲ, πάλιν τούτοις ὑπεναντίως. ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τε καὶ ἀτονίας, οὐδὲ ἀφικνεῖται τὰ βέλη αὐτοῖς ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν. ἀλλ᾽ ἐκλυθέντα, καταπίπτει πολλάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. ἢν δέ ποτε καὶ ἀφίκηται, ἄκρον μὲν ἐπιλίγδην ἅπτεται. βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πληγήν. οὐ γὰρ ἐξ ἰσχυρᾶς ἐμβολῆς ἀπεστέλλετο. ὅστις δὲ ἀγαθὸς τοξότης, καὶ τούτῳ ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκριβῶς ὄψεται τὸν σκοπὸν, εἰ μὴ σφόδρα μαλακὸς εἰ μὴ στεῤῥότερος τοῦ βέλους. γίγνονται γὰρ δὴ καὶ ἄτρωτοι σκοποί. ἐπειδὰν δὲ ταῦτα ἴδῃ, τηνικαῦτα χρίσας τὸ βέλος, οὔτε ἰῷ καθάπερ τὰ Σκυθῶν χρίεται, οὔτε ὀπῷ καθάπερ τὰ Κουρήτων, ἀλλ᾽ ἠρέμα δηκτικῷ τε καὶ γλυκεῖ φαρμάκῳ τοῦτο χρίσας, ἀτεχνῶς ἐτόξευσε. τὸ δὲ, ἐνεχθὲν εὖ μάλα εὐτόνως, καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ

διελθεῖν, μένει τε, καὶ πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφίησιν. ὃ δὴ σκιδνάμενον, ὅλην ἐν κύκλῳ τὴν ψυχὴν περιέρχεται. τοῦτό τοι καὶ ἥδονται, καὶ δακρύουσι μεταξὺ ἀκούοντες, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἔπασχον, ἡσυχῇ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν ψυχὴν περιθέοντος. ἐπῄει δ' οὖν μοι πρὸς αὐτὸν τὸ ἔπος ἐκεῖνο λέγειν,

» βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως ἄνδρεσ-
» σι γένηαι.

ὥσπερ γὰρ οἱ τοῦ Φρυγίου αὐλοῦ ἀκούοντων, οὐ πάντες μαίνονται, ἀλλ' ὁπόσοι αὐτῶν τῇ Ῥέᾳ λαμβάνονται, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους, οὕτω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες, οὐ πάντες ἔνθεοι καὶ τραυματίαι ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλοσοφίας συγγενές. ὡς σεμνά, καὶ θαυμάσια, καὶ θεῖά γε ὦ ἑταῖρε διελήλυθας. ἐλελήθεις δέ με πολλῆς ὡς ἀληθῶς τῆς ἀμβροσίας, καὶ τοῦ λωτοῦ κεκορεσμένος. ὥστε καὶ μεταξὺ σοῦ λέγοντος, ἔπασχόν τι ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ παυσαμένου, ἄχθομαι. καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σὲ εἴπω, τέτρωμαι. καὶ μὴ θαυμάσῃς. οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κυνῶν τῶν λυττώντων δηχθέντες, οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυττῶσιν, ἀλλὰ κἄν τινας ἑτέρους καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ μανίᾳ τὸ αὐτὸ τοῦτο διαθῶσι, καὶ αὐτοὶ ἔκφρονες γίγνονται. συμμεταβαίνει γάρ τι τοῦ πάθους ἅμα τῷ δήγματι, καὶ πολυγονεῖται ἡ νόσος, καὶ

ατος, καὶ τὸ ἄλλο γίνεται τῆς μανίας διαδοχή. οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐρᾶν ὁμολογεῖς; πάνυ μὲν οὖν, καὶ προσέτι δέομαί γε σου κοινήν τινα τὴν θεραπείαν ἐπινοεῖν. τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ἀνάγκη ποιεῖν. τί δ' αὖ λέγεις; τὸν τρώσαντα ἐλθόντας, ἰᾶσθαι παρακα-(λεῖν.

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

Ἐπὶ ἄρχοντος Ἀριστάρχου Φαληρέως, Πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ ἱσταμένου. γραφὴν ἔθετο τὸ σίγμα πρὸς τὸ ταῦ, ἐπὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων, βίας ὑπαρχόντων, καὶ ἁρπαγῆς, ἀφῃρῆσθαι λέγον πάντων τῶν ἐν διπλῷ ταῦ ἐκφερομένων.

Ἕως μὲν ὦ φωνήεντα δικασταὶ, ὀλίγα ἠδικούμην ὑπὸ τουτουῒ τοῦ ταῦ καταχρωμένου τοῖς ἐμοῖς, καὶ καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ, οὐ βαρέως ἔφερον τὴν βλάβην. καὶ παρήκουον ἔνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς μετριότητος, ἣν ἴστε με φυλάσσοντα πρός τε ὑμᾶς, καὶ τὰς ἄλλας συλλαβάς. ἐπεὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἥκει πλεονεξίας, καὶ ἀνοίας, ὥστε ἐφ' οἷς ἠσύχασα πολλάκις, οὐκ ἀγαπῶν, ἤδη καὶ πλείω προσβιάζεται, ἀναγκαίως αὐτὸν εὐθύνω νῦν παρὰ τοῖς ἀμφότερα εἰδόσιν ὑμῖν. δέος δὲ οὐ μικρόν με ἐπὶ τῆς ἀποθλίψεως ἐπέρχεται τῆς ἐμαυτοῦ. τοῖς γὰρ προπεπραγμένοις ἀεί τι μεῖζον προστιθεὶς, ἄρδην με τῆς οἰκείας ἀποθλίψει

χώρας, ὡς ὀλίγου δεῖν ἡσυχίαν ἄγοντα, μὴ
δὲ ἐν γράμμασιν ἀριθμεῖσθαι, ἐν ἴσῳ δὲ κεῖσθαι
τοῦ φόβου. δίκαιον δὲ οὐχ ὑμᾶς, οἳ δικάζετε νῦν
ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τῆς πείρας ἔχειν
τινὰ φυλακήν. εἰ γὰρ ἐξέσται τοῖς βουλομένοις
ἀπὸ τῆς καθ' αὑτὰ τάξεως εἰς ἀλλοτρίαν βιάζε-
σθαι, καὶ τοῦτ' ἐπιτρέψετε ὑμεῖς, ὧν χωρὶς οὐδὲν
καθόλου τι γράφεται, οὐχ ὁρῶ τίνα τρόπον αἱ
συντάξεις τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτάχθη τὰ κατ'
ἀρχὰς ἕξουσιν. ἀλλ' οὔτε ὑμᾶς οἶμαι ποτὲ εἰς
τοσοῦτον ἀμελείας τε καὶ παροράσεως ἥξειν, ὥσ-
τε ἐπιτρέψαι τινὰ μὴ δίκαια. οὔτε εἰ καθυφήσε-
τε τὸν ἀγῶνα ὑμεῖς, ἐμοὶ παραλειπτέον ἐστὶν ἀδι-
κουμένῳ. ὡς εἴθε καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκόπησαν
τότε αἱ τόλμαι. εὐθὺς ἀρξαμένων παρανομεῖν
καὶ οὐκ ἂν ἐπολέμει μέχρι νῦν τὸ. λάμβδα. τῷ
ῥῶ, διαμφισβητοῦν περὶ τῆς κισήρεως, καὶ κε-
φαλαλγίας. οὔτε τὸ. γάμμα. τῷ κάππα.
διηγωνίζετο, καὶ ἐς χεῖρας μικροῦ δεῖν ἤρχετο
πολλάκις ἐν τῷ κναφείῳ ὑπὲρ γναφάλων, ἐ-
πέπαυτο δὲ ἂν καὶ πρὸς τὸ, λάμβδα. μαχόμε-
νον τὸ, μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, καὶ μάλιστα παρα
κλέπτον, καὶ τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠρέμει συγχύσε-
ως ἄρχεσθαι παρανόμου. καλὸν γὰρ ἕκαστον μέ
νειν ἐφ' ἧς τετύχηκε τάξεως. τὸ δὲ ὑπερβαίνειν

ἐς ἃ

ᾶσ ἃ μὴ χρῆ, λύοντός ἐστι τὸ δίκαιον. καὶ ὅτι πρῶτος ἡμῖν τοὺς νόμους τούτους διατυπώσας, εἴτε Κάδμος ὁ νησιώτης, εἴτε Παλαμήδης ὁ Ναυπλίου, καὶ Σιμωνίδῃ δὲ ἔνιοι προσάπτουσι τὴν προμήθειαν ταύτην, οὐ τῇ τάξει μόνον, καθ' ἣν αἱ προεδρεῖαι βεβαιοῦνται διώρισαν, τί πρότερον ἔσται, ἢ δεύτερον, ἀλλὰ καὶ ποιότητας, ἃς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ δυνάμεις συνεῖδον. καὶ ὑμῖν μὲν ὦ δικασταί, τὴν μείζω δεδώκασι τιμήν, ὅτι καθ' αὑτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι. ἡμιφώνοις δέ, τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προσθήκης εἰς τὸ ἀκουσθῆναι δεῖται. πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν ἔνια τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι. καθ' αὑτὰ μὲν οὖν τὰ φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους κυρίως. τὸ δὲ τ. τοῦτο, οὐ γὰρ ἔχω αὐτὸ χείρονι ὀνομάσαι ῥήματι, ἢ ᾧ καλεῖται, ὃ μὰ τοὺς θεούς, εἰ μὴ ἐξ ὑμῶν δύο συνῆλθον ἀγαθοί, καὶ καθήκοντες ὁραθῆναι, τό, τε. ἄλφα, καὶ τὸ. υ, οὐκ ἂν ἠκούσθη μόνον, τοῦτο δὲ ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν πώποτε βιασάμενον ὀνομάτων με, καὶ ῥημάτων ἀπελάσαι πατρῴων, ἐκδιῶξαι δὲ ὁμοῦ συνδέσμων ἅμα καὶ προθέσεων, ὡς μηκέτι φέρειν τὴν ἔκτοπον πλεονεξίαν. ὅθεν δὲ καὶ ἀπὸ τίνων ἀρξάμενον, ὥρα λέγειν. Ἐπεδήμουν ποτὲ Κυβέλῳ. τὸ δέ ἐστι πολίχνιον οὐκ ἀηδές

ἄποικον ὡς ἐπέχει λόγος, Ἀθηναίων, ἐπιγρα-
φομένῳ δὲ καὶ τὸ κράτιστον. ἐρῶ, γειτόνων τὸ βέλτι-
στον. κατηγορουμένῳ δὲ παρὰ κωμῳδιῶν τινι ποιη-
τῇ, Λυσίμαχος ἐκαλεῖτο, βοιώτιος μὲν ὡς ἐ-
φαίνετο τὸ γένος ἀνέκαθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξι-
οῦντι λέγεσθαι τῆς Ἀττικῆς. παρὰ τούτῳ δὴ τῷ
ξένῳ τὴν τοῦ ταῦ. τούτου πλεονεξίαν ἐφώρασα.
μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπεχείρει τετταράκοντα
λέγειν ἀποστεροῦν με τῶν συγγεγενημένων μοι,
συνήθειαν ὥσπερ συντεθραμμένων γραμμάτων
ἔτι δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπώμενον, ἴδια
ταυτὶ λέγειν, καὶ οἰστὸν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα, καὶ
οὐ πάνυ τι ἐδακνόμην ἐπ' αὐτοῖς. ὁπότε δὲ καὶ
ἐκ τούτων ἀρξάμενον ἐτόλμησε καττίτερον
εἰπεῖν, καὶ κάττυμα, καὶ πίτταν, εἶτα ἀπερυ-
θριάσαν, καὶ βασίλιτταν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως
ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ. καὶ πίμπραμαι, δεδιὼς
μὴ τῷ χρόνῳ καὶ τὰ σῦκα τῦκά τις ὀνομάσῃ.
καί μοι πρὸς Διὸς ἀθυμοῦντι, καὶ μεμονωμένῳ
τῶν βοηθησόντων, σύγγνωτε τῆς δικαίας ὀργῆς.
οὐ γὰρ περὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ τυχόντα ὁ κίν-
δυνος, ἀφαιρουμένῳ τῶν συνήθων καὶ συνεσχο-
λακότων μοι γραμμάτων, κίσσαν μου λάλον
ὄρνεον, ἐκ μέσων ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν κόλπων
ἁρπάσαν, κίτταν ὠνόμασεν. ἀφείλετο δέ μου

φάσσαν

φάσαν ἅμα νήσοις τε, καὶ κοσσύφοις, ἀπαγο-
ρεύοντος Λυσάρχου. περιέσπασε δὲ καὶ μελισ-
σῶν οὐκ ὀλίγας. ἐπ' Ἀττικὴν δὲ ἦλθε, καὶ ἐκ
μέσης αὐτῆς ἀνήρπασεν ἀνόμως Ὑμηττὸν, ὁρών-
των ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν. ἀλλὰ τί
λέγω ταῦτα; Θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὅλης
Θετταλίαν ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀποκεκλει-
σμένον τὴν θάλασσαν, οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φει-
σάμενον σεύτλων. ὡς τὸ δὴ λεγόμενον, μηδὲ
πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν. ὅτι δὲ ἀνεξίκακόν
εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέ-
ποτε ἐγκαλέσαντι τῷ. ζῆτα, σμάραγδον ἀπο-
σπάσαντι, καὶ πᾶσαν ἀφελομένῳ τὴν σμύρναν.
μήτε τῷ. ξῦ, πᾶσαν παραβάντι συνθήκην, καὶ
τὸν συγγραφέα τῶν τοιούτων ἔχοντι Θουκυδίδην
σύμμαχον. τῷ μὲν γὰρ γείτονί μου ῥῶ νοσήσαντι,
συγγνώμη καὶ παρ' αὐτῷ φυτεύσαντί μου τὰς
μυρρίνας, καὶ παίσαντί με ποτὲ ὑπὸ μελαγ-
χολίας ἐπὶ κόρρης. κἀγὼ μὲν τοιοῦτον. τὸ δὲ
ταῦ. ἄγε, σκοπῶμεν ὡς φύσει βίαιον καὶ πρὸς
τὰ λοιπά. ὅτι δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀπέσχετο γραμ-
μάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ. δέλτα, καὶ τὸ. θῆτα, καὶ τὸ
ζῆτα, μικροῦ δεῖν πάντα ἠδίκησε τὰ στοιχεῖα,
αὐτά μοι καλεῖτε τὰ ἀδικηθέντα γράμματα.
Ἀκούετε φωνήεντα δικασταὶ, τοῦ μὲν. Δ. λέγοντος,

ἀφείλετό μου τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν ἀξιοῦν λέγεσθαι παρὰ πάντας τοὺς νόμους; τοῦ θῆτα. κρούοντος, καὶ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος ὑπὸ τῆς κολοκύνθης ἐστέρηται; τοῦ ζῆτα. τὸ συρίζειν, καὶ σαλπίζειν, ὥστε μηκέτ' αὐτῷ ἐξεῖναι μηδὲ γρύσειν; τίς ἂν τούτων ἀνάσχοιτο; ἢ τίς ἐξαρκέσειε δίκη πρὸς τὸ πονηρότατον τουτί. ταῦ; τὸ δὲ, ἄρα οὐ τὸ ὁμόφυλον τῶν στοιχείων μόνον ἀδικεῖ γένος, ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μεταβέβηκε, τουτονὶ τὸν τρόπον. οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς κατ' εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις. μᾶλλον δὲ ὦ δικασταὶ, μεταξὺ γάρ με πάλιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ἀνέμνησε περὶ τῆς γλώσσης, ὅτι καὶ ταύτης με τὸ μέρος ἀπήλασε, καὶ γλῶτταν ποιεῖ τὴν γλῶσσαν. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα. ταῦ. ἀλλὰ μεταβήσομαι πάλιν ἐπ' ἐκεῖνο, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναγορεύσω ὑπὲρ ὧν εἰς αὐτοὺς πλημμελεῖ. δεσμοῖς γὰρ τισι στρεβλοῦν καὶ παράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ἐπιχειρεῖ, καὶ ὁ μέν τι καλὸν ἰδὼν, καλὸν εἰπεῖν βούλεται. τὸ δὲ, παρεισπεσὸν, ταλὸν εἰπεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζει, ἐν ἅπασι προεδρίαν ἔχειν ἀξιοῦν. πάλιν ἕτερος περὶ κλήματος διαλέγεται. τὸ δὲ, τλῆμον γάρ ἐστιν ἀληθῶς, τλῆμα πεποίηκε τὸ κλῆμα. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόν-

τας

τας ἀδικεῖ, ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, ᾧ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν εἶξαι φασὶ, καὶ τῆς αὐτῶν φύσεως ἐκστῆναι, τὸ δέ. καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει. καὶ Κῦρον αὐτὸν ὄντα, Τῦρόν τινα ἀπέφηνεν. οὕτω μὲν οὖν ὅσον ἐς φωνὴν ἀνθρώπους ἀδικεῖ, ἔργῳ δὲ πῶς; κλάουσιν ἄνθρωποι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην ὀδύρονται, καὶ Κάδμῳ καταρῶνται πολλάκις, ὅτι τὸ. ταῦ. ἐς τὸ τῶν στοιχείων γένος παρήγαγε. τῷ γὰρ τούτου σώματι φασὶ τοὺς τυράννους ἀκολουθήσαντας, καὶ μιμησαμένους αὐτοῦ τὸ πλάσμα, ἔπειτα σχήματι τοιούτῳ ξύλα τεκτήναντας, ἀνθρώπους ἀνασκολοπίζειν ἐπ' αὐτά. ἀπὸ δὴ τούτου, καὶ τῷ τεχνήματι τῷ πονηρῷ τὴν πονηρὰν ἐπωνυμίαν συνελθεῖν. τούτων οὖν ἁπάντων ἕνεκα, πόσων θανάτων τὸ ταῦ. ἄξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δικαίως τοῦτο μόνον ἐς τὴν τοῦ. ταῦ. τιμωρίαν ὑπολείπεσθαι, τὸ τῷ σχήματι τῷ αὐτοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν. ὁ δὴ σταυρὸς εἶναι, ὑπὸ τούτου μὲν ἐδημιουργήθη, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ὀνομάζεται.

ΤΙΜΩΝ, Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ὦ Ζεῦ φίλιε, καὶ ξένιε, καὶ ἑταιρεῖε, καὶ ἐφέστιε, καὶ ἀστεροπητὰ, καὶ ὅρκιε, καὶ νεφεληγερέτα, καὶ ἐρίγδουπε, καὶ εἴ τί σε ἄλλο οἱ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ καλοῦσι.

καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα, τότε γὰρ αὐτοῖς πολυώνυμος γινόμενος, ὑπερείδεις τὸ πίπτον τοῦ μέτρου, καὶ ἀναπληροῖς τὸ κεχηνὸς τοῦ ῥυθμοῦ, ποῦ σοι νῦν ἡ ἐρισμάραγος ἀστραπὴ, καὶ ἡ βαρύβρομος βροντὴ, καὶ ὁ αἰθαλόεις, καὶ ἀργήεις, καὶ σμερδαλέος κεραυνός; ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος ἤδη ἀναπέφηνε, καὶ καπνὸς ποιητικὸς ἀτεχνῶς, ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων. τὸ δὲ ἀοίδιμόν σου, καὶ ἑκηβόλον ὅπλον, καὶ πρόχειρον, οὐκ οἶδ' ὅπως τελέως ἀπέσβη, καὶ ψυχρόν ἐστι, μηδὲ ὀλίγον σπινθῆρα ὀργῆς κατὰ τῶν ἀδικούντων διαφυλάττον. θᾶττον γοῦν τῶν ἐπιορκεῖν τις ἐπιχειρούντων ἕωλον θρυαλλίδα φοβηθείη ἂν, ἢ τὴν τοῦ πανδαμάτορος κεραυνοῦ φλόγα. οὕτω δαλόν τινα ἐπανατείνασθαι δοκεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὲν ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτοῦ μὴ δεδιέναι. μόνον δὲ τοῦτο οἴεσθαι ἀπολαύειν τοῦ τραύματος, ὅτι ἀναπλησθήσονται τῆς ἀσβόλου. ὥστε ἤδη διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾶν ἐτόλμα, οὐ πάνυ τοι ἀπίθανος ὢν πρὸς οὕτω ψυχρὸν τὴν ὀργὴν Δία, θερμουργὸς ἀνὴρ, καὶ μεγαλαυχούμενος. πῶς γὰρ, ὅπου γε καθάπερ ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθεύδεις; ὃς οὔτε τῶν ἐπιορκούντων ἀκούεις, οὔτε τοὺς ἀδικοῦντας ἐπισκοπεῖς. λημᾷς δὲ, καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς τὰ γινόμενα. καὶ

ταῦτα ἐκκεκώφωσαι, καθάπερ οἱ παρηβηκότες. ἐπεὶ νέος γε ἔτι, καὶ ὀξύθυμος ὢν, καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργὴν, πολλὰ κατὰ τῶν ἀδίκων, καὶ βιαίων ἐποίεις, καὶ οὐδέποτε ἦγες τότε πρὸς αὐτοὺς ἐκεχειρίαν, ἀλλ' ἀεὶ ἐνεργὸς πάντως ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ ἡ αἰγὶς ἐπεσείετο. καὶ ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο, καὶ ἡ ἀστραπὴ συνεχὲς ὥσπερ εἰς ἀκροβολισμὸν, προηκοντίζετο. οἱ σεισμοὶ δὲ, κοσκινηδόν. καὶ ἡ χιών. σωρηδόν, καὶ ἡ χάλαζα, πετρηδόν. καὶ ἵνα σοι φορτικῶς διαλέγωμαι, ὑετοί τε ῥαγδαῖοι, καὶ βίαιοι. ποταμὸς ἑκάστη σταγών. ὥστε τηλικαύτη ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ναυαγία ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο, ὡς ὑποβρυχίων ἁπάντων καταδεδυκότων, μόγις ἕν τι κιβώτιον περισωθῆναι προσοκεῖλαν τῷ Λυκωρεῖ, ζώπυρόν τι τοῦ ἀνθρωπίνου σπέρματος διαφυλάττον εἰς ἐπιγονὴν κακίας μείζονος. τοιγάρτοι ἀκόλουθα τῆς ῥαθυμίας τἀπίχειρα κομίζῃ παρ' αὐτῶν, οὔτε θύοντος ἔτι σοι τινὸς, οὔτε στεφανοῦντος, εἰ μή τις ἄρα πάρεργον ὀλυμπίων. καὶ οὗτος, οὐ πάνυ ἀναγκαῖα ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἔθος τι ἀρχαῖον συντελῶν. καὶ κατ' ὀλίγον κρόνον σε ὦ θεῶν γενναιότατε, ἀποφαίνουσι, παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. ἐῶ λέγειν ὁποσάκις ἤδη σου τὸν νεὼν σεσυλήκασιν. οἱ δὲ, καὶ αὐτῷ σοι τὰς

χεῖρας ὀλυμπιάσιν ἐπιβεβλήκασι. καὶ σὺ ὁ ὑψιβρεμέτης ὤκνησας, ἢ ἀναστῆσαι τοὺς κύνας, ἢ τοὺς γείτονας ἐπικαλέσασθαι, ὡς βοηδρομήσαντες, αὐτοὺς συλλάβοιεν, ἔτι συσκευαζομένους πρὸς τὴν φυγήν. ἀλλ' ὁ γενναῖος, καὶ γιγαντολέτωρ, καὶ τιτανοκράτωρ, ἐκάθησο, τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος ὑπ' αὐτῶν, δεκάπηχυ κεραυνὸν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. ταῦτα τοίνυν ὦ θαυμάσιε, πηνίκα παύσεται οὕτως ἀμελῶς περιορώμενα; ἢ πότε κολάσεις τὴν τοσαύτην ἀδικίαν; πόσοι Φαέθοντες, ἢ Δευκαλίωνες, ἱκανοὶ πρὸς οὕτως ὑπέραντλον ὕβριν τοῦ βίου; ἵνα γὰρ τὰ κοινὰ ἐάσας, τἀμὰ εἴπω, τοσούτους Ἀθηναίων εἰς ὕψος ἄρας, καὶ πλουσίους ἐκ πενεστάτων ἀποφήνας, καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας, μᾶλλον δὲ ἀθρόον ἐς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦτον, ἐπειδὴ πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην, οὐκέτι οὐδὲ γνωρίζομαι πρὸς αὐτῶν, οὔτε προσβλέπουσιν οἱ τέως ὑποπτήσσοντες, καὶ προσκυνοῦντες, κἀκ τοῦ ἐμοῦ νεύματος ἀνηρτημένοι. ἀλλ' ἤν που καὶ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχοιμι τινὶ αὐτῶν, ὥσπερ τινὰ στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνατετραμμένην παρέρχονται, μηδὲ ἀναγνόντες, οἱ δὲ, καὶ πόρρωθεν ἰδόντες, ἑτέραν ἐκτρέ

πονται

πονται, δυσάντητον, καὶ ἀποτρόπαιον θέαμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες, τὸν οὐ πρὸ πολλοῦ σωτῆρα, καὶ εὐεργέτην αὐτῶν γεγενημένον. ὥστε ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενος, ἐναψάμενος διφθέραν, ἐργάζομαι τὴν γῆν, ὑπόμισθος ὀβολῶν τεσσάρων, τῇ ἐρημίᾳ, καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφῶν ἐνταῦθα. ἀλλὰ γοῦν μοι δοκῶ κερδανεῖν, μηκέτι ὄψεσθαι πολλοὺς παρὰ τὴν ἀξίαν εὖ πράττοντας. ἀνιαρότερον γὰρ τοῦτό γε. ἤδη ποτὲ οὖν ὦ Κρόνου, καὶ Ῥέας υἱέ, τὸν βαθὺν τοῦτον ὕπνον ἀποσεισάμενος, καὶ νήδυμον, ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι, καὶ ἀναῤῥιπίσας τὸν κεραυνὸν, ἢ ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσάμενος, μεγάλην ποιήσας τὴν φλόγα, ἐπιδείξαιό τινα χολὴν ἀνδρώδη, καὶ νεανικοῦ Διός. εἰ μὴ ἀληθῆ ἐστι τὰ ὑπὸ Κρητῶν περὶ σοῦ, καὶ τῆς σῆς ταφῆς μυθολογούμενα. Ζ. Τίς οὗτός ἐστιν ὦ Ἑρμῆ, ὁ κεκραγὼς ἐκ τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ; πιναρὸς ὅλος, καὶ αὐχμῶν, καὶ ὑποδίφθερος. σκάπτει δὲ οἶμαι ἐπικεκυφώς. λάλος ἄνθρωπος, καὶ θρασύς. ἦ που φιλόσοφός ἐστιν. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἀσεβεῖς τοὺς λόγους διεξῄει καθ' ἡμῶν. Ερ. Τί φὴς ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχεκρατίδου, τὸν Κολυτέα; οὗτός ἐστιν ὁ πολλάκις ἡμᾶς καθ' ἱε-

ρῶν τελείων ἑστιάσας, ὁ νεόπλουτος, ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας. παρ' ᾧ λαμπρῶς εἰώθαμεν ἑορτάζειν τὰ Διάσια. Ζ. φεῦ τῆς ἀλλαγῆς. ὁ καλὸς ἐκεῖνος; ὁ πλούσιος, περὶ ὃν οἱ τοσοῦτοι φίλοι; τί παθὼν οὖν τοιοῦτός ἐστιν; αὐχμηρός, ἄθλιος, καὶ σκαπανεὺς, καὶ μισθωτὸς, ὡς ἔοικεν οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκελλαν.

Ερ. οὑτωσὶ μὲν εἰπεῖν, χρηστότης ἐπέτριψεν αὐτὸν, καὶ φιλανθρωπία, καὶ ὁ πρὸς τοὺς δεομένους ἅπαντας οἶκτος. ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, ἄνοια, καὶ εὐήθεια, καὶ ἀκρισία περὶ τοὺς φίλους. ὃς οὐ συνίει κόραξι, καὶ λύκοις χαριζόμενος. ἀλλ' ὑπὸ γυπῶν τοσούτων ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἧπαρ, φίλους εἶναι αὐτοὺς, καὶ ἑταίρους ᾤετο ὑπ' εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὸν, χαίροντας τῇ βορᾷ. οἱ δὲ, τὰ ὀστᾶ γυμνώσαντες ἀκριβῶς, καὶ περιτραγόντες, εἴ τις καὶ μυελὸς ἐνῆν, ἐκμυζήσαντες καὶ τοῦτον εὖ μάλα ἐπιμελῶς, ᾤχοντο αὖον αὐτὸν, καὶ τὰς ῥίζας ὑποτετμημένον ἀπολιπόντες, οὐδὲ γνωρίζοντες ἔτι, οὐδὲ προσβλέποντες. πόθεν γὰρ, ἢ ἐπικουροῦντες, ἢ ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μέρει. διὰ ταῦτα δικελλίτης, καὶ διφθερίας ὡς ὁρᾷς, ἀπολιπὼν ὑπ' αἰσχύνης τὸ ἄστυ, μισθοῦ γεωργεῖ, μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς. ὅτι οἱ πλουτοῦντες παρ' αὐτοῦ, μάλα

ὑπερο-

ἀπανθρωπικῶς περιέρχονται, οὐδὲ τοὔνομα εἰ Τίμων καλοῖτο εἰδότες. Ζ. καὶ μὴν οὐ περιοπτέος ἀνήρ, οὐδὲ ἀμελητέος, εἰκότα γὰρ ἠγανάκτει δυστυχῶν. ἐπεὶ καὶ ὅμοια ποιήσομεν τοῖς καταράτοις κόλαξιν ἐκείνοις, ἐπιλελησμένοι ἀνδρὸς, τοσαῦτα ταύρων τε, καὶ αἰγῶν πιότατα καύσαντος ἡμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ἔτι γοῦν ἐν ταῖς ῥισὶ τὴν κνίσαν αὐτῶν ἔχω. πλὴν ὑπ' ἀσχολίας τε, καὶ θορύβου πολλοῦ τῶν ἐπιορκούντων, καὶ βιαζομένων, καὶ ἁρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τῶν ἱεροσυλούντων, πολλοὶ γὰρ οὗτοι, καὶ δυσφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἐφιᾶσι, πολὺν ἤδη χρόνον οὐδ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικήν. καὶ μάλιστα ἐξ οὗ φιλοσοφία, καὶ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς. μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεκραγότων, οὐδὲ ἐπακούειν ἔστι τῶν εὐχῶν. ὥστε ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετήν τινα, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ τῇ φωνῇ ξυνειρόντων. διὰ ταῦτά τοι καὶ τοῦτον ἀμεληθῆναι συνέβη πρὸς ἡμᾶς, οὐ φαῦλον ὄντα. ὅμως δὲ τὸν πλοῦτον ὦ Ἑρμῆ παραλαβὼν, ἄπιθι παρ' αὐτὸν κατὰ τάχος. ἀγέτω δὲ ὁ πλοῦτος καὶ τὸν θησαυρὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ μενέτωσαν ἄμφω παρὰ τῷ Τίμωνι, μηδὲ ἀ-

πάλαι τε αὐτὸν οὕτω ῥαδίως, κἂν ὅτι μάλιστα ὑπὸ χρηστότητος αὖθις ἐκδιώκῃ αὐτοὺς τῆς οἰκίας. πλὴν ἀλλὰ τῶν κολάκων ἐκείνων, καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτόν, καὶ αὖθις μὲν σκέψομαι, καὶ δίκην δώσουσιν, ἐπειδὰν τὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω. κατεαγμέναι γὰρ αὐτοῦ, καὶ ἀπεστομωμέναι εἰσὶ δύο ἀκτῖνες αἱ μέγισται, ὁπότε φιλοτιμότερον ἠκόντισα πρώην ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν. ὃς ἔπειθε τοὺς ὁμιλητὰς μηδὲ ὅλως εἶναί τινας ἡμᾶς τοὺς θεούς. ἀλλ' ἐκείνου μὲν διήμαρτον. ὑπερέσχε γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα Περικλῆς. ὁ δὲ κεραυνός, εἰς τὸ ἀνάκειον παρασκήψας, ἐκεῖνό τε κατέφλεξε. καὶ αὐτὸς ὀλίγου δεῖν, συνετρίβη περὶ τὴν πέτραν. πλὴν ἱκανὴ ἐν τοσούτῳ καὶ αὕτη τιμωρία ἔσται αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωνα ὁρῶσιν.

Ερ. οἷον ἦν τὸ μέγα κεκραγέναι, καὶ ὀχληρὸν εἶναι, καὶ θρασύν. οὐ τοῖς δικαιολογοῦσι μόνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον. ἰδοὺ γοῦν αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐκ πενεστάτου καταστήσεται ὁ Τίμων, βοήσας, καὶ παρρησιασάμενος ἐν τῇ εὐχῇ, καὶ ἐπιστρέψας τὸν Δία. εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπτεν ἐπικεκυφώς, ἔτι ἂν ἔσκαπτεν ἀμελούμενος. Πλου. ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι ὦ Ζεῦ παρ' αὐτόν. Ζ. διατί ὦ ἄριστε

πλοῦτε,

πλουτεῖ, καὶ ταῦτα, ἐμοῦ κελεύσαντος; ΠΛ. ὅτι νὴ Δία ὕβριζεν εἰς ἐμέ, καὶ ἐξεφόρει, καὶ εἰς πολλὰ κατεμέριζε. καὶ ταῦτα, πατρῷον αὐτῷ φίλον ὄντα. καὶ μόνον οὐχὶ δικράνοις με ἐξεώθει τῆς οἰκίας, καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορριπτοῦντες. αὖθις οὖν ἀπέλθω παρασίτοις καὶ κόλαξι, καὶ ἑταίραις παραδοθησόμενος; ἐπ' ἐκείνους ὦ Ζεῦ, πέμπε με, τοὺς αἰσθησομένους τῆς δωρεᾶς, τοὺς περιέψοντας. οἷς τίμιος ἐγώ, καὶ περιπόθητος. αὗτοι δὲ οἱ λάροι, τῇ πενίᾳ ξυνέστωσαν, ἣν προτιμῶσιν ἡμῶν. καὶ διφθέραν παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ δίκελλαν, ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι, τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες, οἱ δεκαταλάντους δωρεὰς ἀμελητὶ προϊέμενοι. Ζ. οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐργάζεται περὶ σέ. πάνυ γὰρ αὐτὸν ἡ δίκελλα πεπαιδαγώγηκεν, εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάλγητός ἐστι τὴν ὀσφῦν, ὡς χρῆν σε ἀντὶ τῆς πενίας προαιρεῖσθαι. σὺ μέντοι πάνυ μεμψίμοιρος εἶναί μοι δοκεῖς, ὃς νῦν μὲν τὸν Τίμωνα αἰτιᾷ, διότι σοι τὰς θύρας ἀναπετάσας, ἠφίει περινοστεῖν ἐλευθέρως, οὔτε ἀποκλείων, οὔτε ζηλοτυπῶν. ἄλλοτε δὲ τοὐναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων, κατακεκλεῖσθαι λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς, καὶ κλεισί, καὶ σημείων ἐπιβολαῖς,

ὡς μὴ δὲ παρακύψαι σοι ἐς τὸ φῶς δυνατὸν εἶναι. ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρός με, ἀποπνίγεσθαι λέγων ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ. καὶ διὰ τοῦτο ὠχρὸς ἡμῖν ἐφαίνου, καὶ φροντίδος ἀνάπλεως, συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους πρὸς τὸ ἔθος τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀποδράσεσθαι ἀπειλῶν. εἰ καιροῦ λάβοιο παρ' αὐτῶν. καὶ ὅλως, τὸ πρᾶγμα ὑπέρδεινον ἐδόκει σοι, ἐν χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ καθάπερ τὴν Δανάην παρθενεύεσθαι ὑπ' ἀκριβέσι, καὶ παμπονήροις παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμενον τῷ τόκῳ, καὶ τῷ λογισμῷ. ἄτοπα γοῦν ποιεῖν ἔφασκες αὐτοὺς. ἐρῶντας μὲν εἰς ὑπερβολὴν, ἐξὸν δὲ ἀπολαύειν, οὐ τολμῶντας, οὐδὲ ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι, κυρίους γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐγρηγορότας, ἐς τὸ σημεῖον, καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας, ἱκανὴν ἀπόλαυσιν οἰομένους, οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαύειν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς ἀπολαύσεως, καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτνῃ κύνα, μήτε αὐτὴν ἐσθίουσαν τῶν κριθῶν, μήτε τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. καὶ προσέτι γε καὶ κατεγέλας αὐτῶν φειδομένων, καὶ φυλαττόντων, καὶ τὸ καινότατον, αὑτοὺς ζηλοτυπούντων. ἀγνοούντων δὲ ὡς κατάρατος οἰκέτης, ἢ οἰκονόμος, ἢ παιδοτρίψ ὑπεισιὼν λαθραίως,

ἐμπαροι

ἐμπαροινήσει τὴν κακοδαίμονα, καὶ ἀνέραστον δε-
σπότην, πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόστομον λύχ-
νίδιον, καὶ διψαλέον θρυαλλίδιον, ἐπαγρυπνεῖν
ἐάσας τοῖς τόκοις, πῶς οὐκ ἄδικον, πάλαι
μέν σου ταῦτα αἰτιᾶσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι
τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν; ΠΛΟΥ. καὶ μὴν εἴγε τἀ-
ληθῆ ἐξετάζοις, ἄμφω σοι εὔλογα δόξω ποι-
εῖν. τοῦ τε γὰρ Τίμωνος τὸ πάνυ τοῦτο ἀνειμέ-
νον, ἀμελὲς, καὶ οὐκ εὐνοϊκὸν ὡς πρὸς ἐμὲ εἰκό-
τως ἂν δοκοίη. τούς τε αὖ κατάκλειστον ἐν θύ-
ραις καὶ σκότῳ φυλάττοντας, ὅπως αὐτοῖς
παχύτερος γενοίμην, καὶ πιμελὴς, καὶ ὑπέρογ-
κος ἐπιμελουμένους, οὔτε προσαπτομένους αὐ-
τοὺς, οὔτε εἰς τὸ φῶς προάγοντας, ὡς μὴ δὲ
ὀφθείην πρός τινος, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶναι, καὶ
ὑβριστάς, οὐδὲν ἀδικοῦντά με ὑπὸ τοσούτοις
δεσμοῖς κατασήποντας, οὐκ εἰδότας ὡς με-
ταμικρὸν ἀπίασιν ἄλλῳ τινὶ τῶν εὐδαιμόνων
με καταλιπόντες. οὔτ᾽ οὖν ἐκείνους, οὔτε τοὺς πά-
νυ προχείρους εἰς ἐμὲ πάνυ ἐπαινῶ, ἀλλὰ τοὺς
ὅπερ ἄριστόν ἐστι μέτρον ἐπιθήσοντας τῷ πράγμα-
τι, καὶ μήτε ἀφεξομένους τὸ παράπαν, μήτε
προησομένους τὸ ὅλον. σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ πρὸς τοῦ
Διός, εἴ τις νόμῳ γήμας γυναῖκα νέαν, καὶ κα-
λὴν, ἔπειτα μήτε φυλάττοι, μήτε ζηλοτυποῖ

τὸ παράπαν, ἀφεὶς καὶ βαδίζειν ἔνθα ἂν ἐθέλοι νύκτωρ. καὶ μεθ' ἡμέραν. καὶ ξυνεῖναι τοῖς βουλομένοις, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι μοιχευθησομένην ἀνοίγων τὰς θύρας, καὶ μαστροπεύων, καὶ πάντας ἐπ' αὐτὴν καλῶν, ἆρα ὁ τοιοῦτος ἐρᾶν δόξειεν ἄν; οὐ σύ γε ὦ Ζεῦ φίλιε φαίης ἄν, ἐρασθεὶς πολλάκις εἰ δέ τις ἔμπαλιν ἐλευθέραν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων, ὁ δὲ, μήτε αὐτὸς προσάπτοιτο ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου, μήτε ἄλλῳ προσβλέπειν ἐπιτρέποι, ἄγονον δὲ καὶ στεῖραν κατακλείσας παρθενεύοι, καὶ ταῦτα ἐρᾶν φάσκων, καὶ δῆλος ὢν ἀπὸ τῆς χρόας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐκτετηκυίας, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδεδυκότων, ἔσθ' ὅπως ὁ τοιοῦτος οὐ παραπαίειν δόξειεν ἄν, δέον παιδοποιεῖσθαι, καὶ ἀπολαύειν τοῦ γάμου, καταμαραίνων εὐπρόσωπον οὕτω καὶ ἐπέραστον κόρην, καθάπερ ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ τρέφων διὰ παντὸς τοῦ βίου; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, πρὸς ἐνίων μὲν, ἀτίμως λακτιζόμενος καὶ λαφυσσόμενος, καὶ ἐξαντλούμενος. ὑπ' ἐνίων δὲ, ὥσπερ στιγματίας δραπέτης πεπεδημένος. Ζ. τί δὲ ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; διδόασι γὰρ ἄμφω καλὴν τὴν δίκην. οἱ μὲν, ὥσπερ ὁ Τάνταλος, ἄποτοι, καὶ ἄγευστοι, καὶ ξηροὶ τὸ στόμα, ἐπικεχηνότες μόνον

τῷ

τῷ χρυσίῳ. οἱ δὲ, καθάπερ ὁ Φινεὺς ἀπὸ τῆς φάρυγγος τὴν τροφὴν ὑπὸ τῶν ἁρπυιῶν ἀφαιρούμενοι. ἀλλ' ἄπιθι ἤδη σωφρονεστέρῳ παραπολὺ τῷ Τίμωνι ἐντευξόμενος. Πλου. ἐκεῖνος γὰρ πότε παύσεται ὥσπερ ἐκ κοφίνου τετρυπημένου, πρὶν ὅλως εἰσρυῆναί με κατὰ σπουδὴν ἐξαντλῶν, φθάσαι βουλόμενος τὴν ἐπιρροὴν, μὴ ὑπέραντλος εἰς πεσὼν, ἐπικλύσω αὐτόν. ὥστε ἐς τὸν τῶν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ στέγοντος, ἀλλὰ πρὶν εἰσρυῆναι, σχεδὸν ἐκχυθησομένου τοῦ ἐπιρρέοντος οὕτως, εὐρύτερον τὸ πρὸς τὴν ἔκχυσιν κεχηνὸς τοῦ πίθου, καὶ ἀκώλυτος ἡ ἔξοδος. Ζ. οὐκοῦν εἰ μὴ ἐμφράξηται τὸ κεχηνὸς τοῦτο, καὶ εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον, ἐκχυθέντος ἐν βραχεῖ σου, ῥᾳδίως εὑρήσει τὴν διφθέραν αὖθις, καὶ τὴν δίκελλαν ἐν τῇ τρυγὶ τοῦ πίθου. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη, καὶ πλουτίζετε αὐτόν, σὺ δὲ μέμνησο ὦ Ἑρμῆ ἐπανιὼν, πρὸς ἡμᾶς ἄγειν τοὺς Κύκλωπας ἐκ τῆς Αἴτνης, ὅπως τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες, ἐπισκευάσωσιν, ὡς ἤδη γε τεθηγμένου αὐτοῦ δεησόμεθα. Ερ. προΐωμεν ὦ πλοῦτε. τί τοῦτο ὑποσκάζεις; ἐλελήθεις με ὦ γεννάδα οὐ τυφλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ χωλὸς ὤν. Πλου. οὐκ ἀεὶ τοῦτο ὦ Ἑρμῆ, ἀλλ' ὁπόταν

μὲν ἀπίω παρά τινα, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός, οὐκ οἶδ' ὅπως βραδύς εἰμι καὶ χωλὸς ἀμφοτέροις, ὡς μόλις τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα, προγηράσαντος ἐνίοτε τοῦ περιμένοντος. ὁπόταν δὲ ἀπαλλάττεσθαι δέῃ, πτηνὸν ὄψει, πολὺ τῶν ὀνείρων ὠκύτερον. ἅμα γοῦν ἔπεσεν ἡ ὕσπληγξ. κἀγὼ ἤδη ἀνακηρύττομαι νενικηκώς, ὑπερπηδήσας τὸ στάδιον, οὐδὲ ἰδόντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν. Ερ. οὐκ ἀληθῆ ταῦτα φής. ἐγὼ δὲ καὶ πολλοὺς ἂν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι, χθὲς μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ὥστε πρίασθαι βρόχον ἐσχηκότας, ἄφνω δὲ τήμερον πλουσίους, καὶ πολυτελεῖς, ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξελαύνοντας, οἷς οὐδὲ κἂν ὄνος ὑπῆρξε πώποτε. καὶ ὅμως πορφυροῖ, καὶ χρυσόχειρες περιέρχονται. οὐδ' αὐτοὶ πιστεύοντες οἶμαι ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσιν. Πλου. ἑτεροῖον τοῦτ' ἐστὶν ὦ Ἑρμῆ, καὶ οὐχὶ τοῖς ἐμαυτοῦ ποσὶ βαδίζω τότε. οὐδὲ ὁ Ζεύς, ἀλλ' ὁ Πλούτων ἀποστέλλει με παρ' αὐτούς, ἅτε πλουτοδότης, καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὤν. δηλοῖ γοῦν καὶ τῷ ὀνόματι. ἐπειδὰν τοίνυν μετοικισθῆναι δέῃ με παρ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον, ἐς δέλτον ἐμβαλόντες με, καὶ κατασημηνάμενοι ἐπιμελῶς, φορηδὸν ἀράμενοι, μετακομίζουσι. καὶ ὁ μὲν, νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ που τῆς οἰκίας πρόκειται, ὑπὲρ τὰ γόνατα παλαιᾷ τῇ ὀθόνῃ σκεπόμενος,

πόμενος, περιμάχητος ταῖς γαλαῖς. ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελ-
πίσαντες, ἐν τῇ ἀγορᾷ περιμένουσι κεχηνότες,
ὥσπερ τὴν χελιδόνα προσπετομένην τετριγότες
οἱ νεοττοί. ἐπειδὰν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρεθῇ, καὶ τὸ
λίνον ἐντμηθῇ, καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῇ, καὶ ἀνα-
κηρυχθῇ μου ὁ καινὸς δεσπότης, ἤτοι συγγενής
τις, ἢ κόλαξ, ἢ καταπύγων οἰκέτης, ἐκ παι-
δικῶν τίμιος, ὑπεξυρημένος ἔτι τὴν γνάθον, ἀν-
τὶ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν ἡδονῶν, ἃς ἤδη ἔξ-
ωρος ὢν ὑπηρέτησεν αὐτῷ, μέγα τὸ μίσθωμα
ὁ γενναῖος ἀπολαβὼν, ἐκεῖνος μὲν, ὅστις ἂν ᾖ,
ποτὲ ἁρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ, θέει φέ-
ρων, ἀντὶ τοῦ τέως Πυῤῥίου, ἢ Δρόμωνος, ἢ Τιβίου,
Μεγακλῆς, ἢ Μεγάβυζος, ἢ Πρώταρχος μετο-
νομασθεὶς, τοὺς μάτην κεχηνότας ἐκείνους εἰς
ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπὼν, ἀλη-
θὲς ἄγοντας τὸ πένθος, οἷος αὐτοὺς ὁ θύννος ἐκ
μυχοῦ τῆς σαγήνης διέφυγεν, οὐκ ὀλίγον τὸ δέλε-
αρ καταπιών. ὁ δὲ, ἐμπεσὼν ἀθρόως ἐς ἐμὲ ἀπει-
ρόκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέ-
δην πεφρικὼς, καὶ εἰ παριὼν ἄλλως μαστίξειέ-
τις, ὄρθιον ἐφιστὰς τὸ οὖς καὶ τὸν μυλῶνα, ὥσπερ
τὸ ἀνάκτορον προσκυνῶν, οὐκ ἔτι φορητός ἐστι
τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ἀλλὰ τούς τε ἐλευθέρους
ὑβρίζει, καὶ τοὺς ὁμοδούλους μαστιγοῖ, ἀποπειρώ-

μενος εἰ καὶ αὐτῷ τὰ τοιαῦτα ἕξεσιν. ἄχρις ἂν ὁ μὲν ἐς πορνίδιόν τι ἐμπεσών, ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας, ἢ κόλαξι παραδοὺς ἑαυτὸν ὀμνύουσιν, ἦ μὴν εὐμορφότερον μὲν Νιρέως εἶναι αὐτὸν, εὐγενέστερον δὲ τοῦ Κέκροπος, ἢ Κόδρου, συνετώτερον δὲ τοῦ Ὀδυσσέως, πλουσιώτερον δὲ συνάμα Κροίσων ἑκκαίδεκα, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ἄθλιος ἐκχέῃ τὰ κατ᾽ ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐπιορκιῶν, καὶ ἁρπαγῶν, καὶ πανουργιῶν συνειλεγμένα. Ερ. αὐτά που σχεδὸν φῂς τὰ γιγνόμενα. ὁπόταν δ᾽ οὖν αὐτόπους βαδίζῃς, πῶς οὕτω τυφλὸς ὢν εὑρίσκεις τὴν ὁδόν. ἢ πῶς διαγινώσκεις ἐφ᾽ οὓς ἄν σε ὁ Ζεὺς ἀποστείλῃ, κρίνας εἶναι τοῦ πλουτεῖν ἀξίους; Πλου. οἴει γὰρ εὑρίσκειν με οἵτινές εἰσι; Ερ. μὰ τὸν Δία οὐ πάνυ. οὐ γὰρ Ἀριστείδην καταλιπὼν, Ἱππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ προσῄεις, καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθηναίων οὐδὲ ὀβολοῦ ἀξίοις. πλὴν ἀλλὰ τί πράττεις καταπεμφθείς; Πλου. ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι περινοστῶν, ἄχρις ἂν λάθω τινὶ ἐμπεσών. ὁ δὲ, ὅστις ἂν πρῶτός μοι περιτύχῃ, ἀπαγαγὼν ἔχει, σὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ κέρδους προσκυνῶν. Ερ. οὐκοῦν ἐξηπάτηται ὁ Ζεὺς οἰόμενός σε κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα πλουτίζειν ὅσους ἂν οἴηται τοῦ πλουτεῖν ἀξίους; Πλου. καὶ μάλα δικαίως ὦ 'γαθὲ, ὅσγε τυφλὸν

ὄντα

ὄντα εἰδώς, ἔπεμπεν ἀναζητήσοντα δυσεύρετον ὂν τοῦτο χρῆμα, καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου. οὐ γὰρ οὐδ' ὁ Λυγκεὺς ἂν ἐξεύροι ῥᾳδίως, ἀμαυρὸν οὕτω καὶ μικρὸν ὄν. τοιγαροῦν ἅτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν δὲ πλείστων ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπεχόντων, ῥᾷον ἐς τοὺς τοιούτους ἐμπίπτω περιιὼν, καὶ σαγηνεύομαι πρὸς αὐτῶν. Ερ. Εἶτα πῶς ἐπειδὰν καταλίπῃς αὐτοὺς, ῥᾳδίως φεύγεις οὐκ εἰδὼς τὴν ὁδόν; Πλου. ὀξυδερκὴς τότε πως καὶ ἀρτίπους γίνομαι πρὸς μόνον τὸν καιρὸν τῆς φυγῆς. Ερ. ἔτι δή μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι. πῶς τυφλὸς ὤν, εἰρήσεται γὰρ, καὶ προσέτι ὠχρὸς, καὶ βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν, τοσούτους ἐραστὰς ἔχοις, ὥστε πάντας ἀποβλέπειν εἰς σέ; καὶ τυχόντας μὲν, εὐδαιμονεῖν οἴεσθαι. εἰ δὲ ἀποτύχοιεν, οὐκ ἀνέχεσθαι ζῶντας. οἶδα γοῦν τινας οὐκ ὀλίγους αὐτῶν οὕτω σου δυσέρωτας ὄντας, ὥστε καὶ εἰς βαθυκήτεα πόντον φέροντες, ἔῤῥιψαν αὑτοὺς, καὶ πετρῶν κατ' ἠλιβάτων, ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σοῦ, ὅτιπερ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἑώρας αὐτούς. πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ ἂν εὖ οἶδα ὅτι ὁμολογήσειας εἴ τι ξυνίης σαυτοῦ, κορυβαντιᾶν αὐτοὺς, ἐρωμένῳ τοιούτῳ ἐπιμεμηνότας. Πλου. οἴει γὰρ τοιοῦτον οἷός εἰμι ὁρᾶσθαι αὐτοῖς χωλὸν. ἢ τυφλὸν, ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσεστιν;

Ερ. ἀλλὰ πῶς ὦ πλοῦτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσί; Πλ. οὐ τυφλοὶ ὦ ἄριστε. ἀλλ' ἡ ἄγνοια, καὶ ἡ ἀπάτη, αἵπερ νῦν κατέχουσι τὰ πάντα, ἐπισκιάζουσιν αὐτούς. ἔτι γε καὶ αὐτὸς ὡς μὴ παντάπασιν ἄμορφος εἴην, προσωπεῖον περιθέμενος ἐρασμιώτατον, διάχρυσον, καὶ λιθοκόλλητον. καὶ ποικίλα ἐνδὺς, ἐντυγχάνω αὐτοῖς. οἱ δὲ, αὐτοπρόσωπον οἰόμενοι ὁρᾶν τὸ κάλλος, ἐρῶσι, καὶ ἀπόλλυνται μὴ ἐντυγχάνοντες. ὡς εἴ γέ τις αὐτοῖς ὅλον ἀπογυμνώσας, ἐπέδειξέ με, δῆλον ὡς κατεγίνωσκον ἂν αὑτῶν, ἀμβλυώττοντες τὰ τηλικαῦτα, καὶ ἐρῶντες ἀνεράστων, καὶ ἀμόρφων πραγμάτων. Ερ. τί οὖν καὶ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλουτεῖν γενόμενοι, καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτοὶ περιθέμενοι ἔτι ἐξαπατῶνται; καὶ ἤν τις ἀφαιρῆται αὐτοὺς, θᾶττον ἂν τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ προσωπεῖον πρόοιντο; οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτοὺς ὡς ἐπίχριστος ἡ εὐμορφία ἐστὶν ἔνδοθεν τὰ πάντα ὁρῶντας. Πλου. οὐκ ὀλίγα ὦ Ερμῆ καὶ πρὸς τοῦτό μοι συναγωνίζεται. Ερ. τὰ ποῖα; Πλου. ἐπειδάν τις ἐντυχὼν τὸ πρῶτον, ἀναπετάσας τὴν θύραν εἰσδέχεταί με, συμπαρεισέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθὼν ὁ τῦφος, καὶ ἡ ἄνοια, καὶ ἡ μεγαλαυχία. καὶ ἡ μαλακία, καὶ ὕβρεις, καὶ ἀπάτη, καὶ ἄλλα ἄττα μυρία.

ὑπὸ δὴ

ὑπὸ δὴ τούτων ἁπάντων καταληφθεὶς τὴν ψυχὴν, θαυμάζει τε τὰ οὐ θαυμαστὰ, καὶ ὀρέγεται τῶν φευκτῶν. κἀμὲ τὸν πάντων ἐκείνων πατέρα τῶν εἰσεληλυθότων κακῶν τέθηπε δορυφορούμενον ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάντα πρότερον πάθοι ἂν, ἢ ἐμὲ προέσθαι ὑπομείνειεν ἄν. Ερ. ὡς δὲ λεῖος εἶ ὦ πλοῦτε, καὶ ὀλισθηρὸς, καὶ δυσκάθεκτος, καὶ διαφευκτικὸς, οὐδεμίαν ἀντιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγχέλεις, ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν δακτύλων δραπετεύεις οὐκ οἶδα ὅπως. ἡ πενία δ' ἔμπαλιν ἰξώδης τε, καὶ εὔληπτος, καὶ μυρία τὰ ἄγκιστρα ἐκπεφυκότα ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος ἔχουσα, ὡς πλησιάσαντας εὐθὺς ἔχεσθαι, καὶ μὴ ἔχειν ῥαδίως ἀπολυθῆναι. Πλου. ἀλλὰ μεταξὺ ἤδη φλυαροῦντας ἡμᾶς πρᾶγμα οὐ μικρὸν διέλαθε. Ερ. τὸ ποῖον; ὅτι τὸν θησαυρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα οὗπερ ἔδει μάλιστα; Πλου. θάρρει τούτου γε ἕνεκα. ἐν τῇ γῇ αὐτὸν καταλείπων, ἀνέρχομαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπισκήψας ἔνδον μένειν ἐπικλεισάμενον τὴν θύραν. ἀνοίγειν δὲ μηδενὶ, ἢν μὴ ἐμοῦ ἀκούσῃ βοήσαντος. Ερ. οὐκοῦν ἐπιβαίνωμεν ἤδη τῆς Ἀττικῆς. καί μοι ἕπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος, ἄχρις ἂν πρὸς τὴν ἐσχατιὰν ἀφίκωμαι. Πλου. εὖ ποιεῖς ὦ Ἑρμῆ χειραγωγῶν, ἐπεὶ ἤν γε ἀπολίπῃς με, ὑπε

ρβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι ἐμπεσούμεθα περινοστῶν.
ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος οὗτός ἐστι, καθάπερ σιδήρου
πρὸς λίθον; Ερ. ὁ Τίμων οὑτοσὶ σκάπτει πλησί-
ον ὀρεινὸν, καὶ ὑπόλιθον γήδιον. παπαὶ, καὶ ἡ πενία
πάρεστι, καὶ ὁ πόνος ἐκεῖνος. ἡ καρτερία τε, καὶ ἡ
σοφία, καὶ ἡ ἀνδρία, καὶ ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν ὑπὸ
τῷ λιμῷ ταττομένων ἁπάντων, πολὺ ἀμεί-
νους τῶν σῶν δορυφόρων. Πλου. τί οὖν οὐκ ἀπαλ-
λαττόμεθα ὦ Ερμῆ τὴν ταχίστην; οὐ γὰρ ἄν τι ἡ-
μεῖς δράσαιμεν ἀξιόλογον πρὸς ἄνδρα ὑπὸ τη-
λικούτου στρατοπέδου περιεσχημένον. Ερ. ἄλ-
λως ἔδοξε τῷ Διί. μὴ ἀποδειλιῶμεν οὖν. Πε.
ποῖ τοῦτον ἀπάγεις ὦ ἀργειφόντα χειραγωγῶν.
Ερ. ἐπὶ τουτονὶ τὸν Τίμωνα ἐπέμφθημεν ὑπὸ τοῦ
Διός. Πε. νῦν ὁ πλοῦτος ἐπὶ Τίμωνα, ὁπότε αὐ-
τὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς τρυφῆς παραλα-
βοῦσα, τουτοισὶ παραδοῦσα, τῇ σοφίᾳ τε καὶ τῷ
πόνῳ, γενναῖον ἄνδρα τε πολλοῦ ἄξιον ἀπέδει-
ξα; οὕτως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἡ πενία
δοκῶ, καὶ εὐαδίκητος, ὥσθ' ὃ μόνον κτῆμα εἶ-
χον, ἀφαιρεῖσθέ με ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξειρ-
γασμένον, ἵν' αὖθις ὁ πλοῦτος παραλαβὼν αὐ-
τὸν, ὕβρει καὶ τύφῳ ἐγχειρήσας ὅμοιον τῷ πά-
λαι μαλθακὸν, καὶ ἀγεννῆ, καὶ ἀνόητον ἀποφή-
νας, ἀποδῷ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον.
Ερ.

Ερ. ἔδοξε ταῦτα ὦ πενία τῷ Διί. Πε. ἀπέρχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ ὦ πόνε, καὶ σοφία, καὶ οἱ λοιποί, ἀκολουθεῖτέ μοι. οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἵαν με οὖσαν ἀπολείψει, ἀγαθὴν συνεργὸν, καὶ διδάσκαλον τῶν ἀρίστων. ᾗ συνὼν, ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρωμένος δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς αὑτὸν ἀποβλέπων, τὰ δὲ περιττὰ καὶ πολλὰ ταῦτα ὥσπερ ἐστὶν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων. Ερ. ἀπέρχονται. ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ.

Τι. τίνες ἐστὲ ὦ κατάρατοι; ἢ τί βουλόμενοι δεῦρο ἥκετε, ἄνδρα ἐργάτην, καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήσοντες; ἀλλ' οὐ χαίροντες ἄπιτε, μιαροὶ πάντες ὄντες. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλων τοῖς βώλοις, καὶ τοῖς λίθοις, συντρίψω. Ερ. μηδαμῶς ὦ Τίμων μὴ βάλῃς. οὐ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι. οὗτος δὲ, ὁ πλοῦτος. ἔπεμψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακούσας τῶν εὐχῶν. ὥστε ἀγαθῇ τύχῃ δέχου τὸν ὄλβον, ἀποστὰς τῶν πόνων. Τι. καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἤδη, καίτοι θεοὶ ὄντες ὥς φατέ. πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. τουτονὶ δὲ τὸν τυφλὸν, ὅστις ἂν ᾖ, καὶ ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ. Πλου. ἀπίωμεν ὦ Ἑρμῆ πρὸς τοῦ Διός. μελαγχολᾶν

γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐ μετρίως μοι δοκεῖ, μή τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών. Ερ. μηδὲν σκαιὸν ὦ Τίμων. ἀλλὰ τὸ πάνυ τοῦτο ἄγριον, καὶ τραχὺ καταβαλὼν, προτείνας τὼ χεῖρε, λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην, καὶ πλούτει πάλιν, καὶ ἴσθι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα, καὶ ὑπερόρα τῶν ἀχαρίστων ἐκείνων, μόνος αὐτὸς εὐδαιμονῶν. Τί. οὐδὲν ὑμῶν δέομαι. μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι. ἱκανὸς ἐμοὶ πλοῦτος ἡ δίκελλα. τὰ δ᾽ ἄλλα, εὐδαιμονέστατός εἰμι, μηδενός μοι πλησιάζοντος. Ερ. οὕτως ὦ τᾶν ἀπανθρώπως τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε; καὶ μὴν εἰκὸς ἦν μισάνθρωπον μὲν εἶναί σε, τοσαῦτα ὑπ᾽ αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα, μισόθεον δὲ μηδαμῶς, οὕτως ἐπιμελουμένων σου τῶν θεῶν. Τί. ἀλλὰ σοὶ μὲν ὦ Ερμῆ, καὶ τῷ Διῒ, πλείστη χάρις τῆς ἐπιμελείας. τουτονὶ δὲ τὸν πλοῦτον οὐκ ἂν λάβοιμι. Ερ. τί δή; Τί. ὅτι καὶ πάλαι μυρίων κακῶν μοι αἴτιος οὗτος κατέστη, κόλαξί τε παραδοὺς, καὶ ἐπιβούλους ἐπαγαγὼν, καὶ μῖσος ἐπεγείρας, καὶ ἡδυπαθείᾳ καταφθείρας, καὶ ἐπίφθονον ἀποφήνας. τέλος δὲ, ἄφνω καταλιπὼν, οὕτως ἀπίστως, καὶ προδοτικῶς. ἡ βελτίστη δὲ πενία, πόνοις με τοῖς ἀνδρικωτάτοις καταγυμνάζουσα, καὶ μετ᾽ ἀληθείας καὶ παρρησίας προσομιλοῦσα, τά τε ἀναγ-

καῖα

καῖα κάμνοντι παρεῖχε, καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν, ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τοῦ βίου, καὶ δείξασα ὅστις ἦν ὁ πλοῦτος ὁ ἐμός, ὃν οὔτε κόλαξ θωπεύων, οὔτε συκοφάντης φοβῶν, οὐ δῆμος παροξυνθείς, οὐκ ἐκκλησιαστὴς ψηφοφορήσας, οὐ τύραννος ἐπιβουλεύσας, ἀφελέσθαι δύναιτ' ἄν. ἐρρωμένος τοιγαροῦν ὑπὸ τῶν πόνων, τοῦτον τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος, οὐδὲν ὁρῶν τῶν ἐν ἄστει κακῶν, ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἄλφιτα παρὰ τῆς δικέλλης. ὥστε παλίνδρομος ἄπιθι ὦ Ερμῆ, τὸν πλοῦτον ἀπαγαγὼν τῷ Διί. ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἱκανὸν ἦν πάντας ἀνθρώπους ἡβηδὸν οἰμώζειν ποιῆσαι. Ερ. μηδαμῶς ὦ γαθέ. οὐ γὰρ πάντες εἰσὶν ἐπιτήδειοι πρὸς οἰμωγήν. ἀλλ' ἔα τὰ ὀργίλα ταῦτα, καὶ μειρακιώδη. καὶ τὸν πλοῦτον παράλαβε. οὔτοι ἀπόβλητά εἰσι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ Διός.

Πλου. βούλει ὦ Τίμων δικαιολογήσωμαι πρὸς σέ; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι; Τί. λέγε. μὴ μακρὰν μέντοι. μὴ δὲ μετὰ προοιμίων, ὥσπερ οἱ ἐπίτριπτοι ῥήτορες. ἀνέξομαι γάρ σε ὀλίγα λέγοντα διὰ τὸν Ερμῆ τουτονί.

Πλου. ἐχρῆν μέντοι ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν. οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα. ὅμως δὲ

νῦν εὐδαιμονέστατα διάγειν, χρυσὸν δὲ ἄφνω τοσοῦτον λήψομαι οὐδὲν ἀδικήσας, καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀναδέξομαι. Ερ. ὑπόστηθι ὦ Τίμων δι' ἐμέ, καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο, καὶ οὐκ οἰστόν ἐστιν, ὅπως οἱ κόλακες ἐκεῖνοι διαῤῥαγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόνου. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τὴν Αἴτνην, ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσομαι. Πλου. ὁ μὲν, ἀπελήλυθεν ὡς δοκεῖ. τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. σὺ δὲ αὐτοῦ περίμενε. ἀναπέμψω γάρ σοι τὸν θησαυρὸν ἀπελθών. μᾶλλον δὲ παῖε. σέ φημι θησαυρὲ χρυσοῦ, ὑπάκουσον Τίμωνι τουτῳΐ, καὶ παράσχε σεαυτὸν ἀνελέσθαι. σκάπτε ὦ Τίμων βαθείας καταφέρων. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποστήσομαι. Τί. Ἄγε δὴ ὦ δίκελλα, νῦν μοι ἐπίῤῥωσον σεαυτήν. καὶ μὴ κάμῃς ἐκ τοῦ βάθους τὸν θησαυρὸν ἐς τοὐμφανὲς προκαλουμένη. ὦ Ζεῦ τεράστιε, καὶ φίλοι Κορύβαντες, καὶ Ἑρμῆ κερδῷε, πόθεν χρυσίον τοσοῦτον; ἢ που ὄναρ ταῦτά ἐστι; δέδια γοῦν μὴ ἄνθρακας εὕρω, ἀνεγρόμενος. ἀλλὰ μὴν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπέρυθρον, βαρὺ, καὶ τὴν πρόσοψιν ὑπερήδιστον. ὦ χρυσὲ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς. αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἅτε διαπρέπεις καὶ νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν. ἐλθὲ ὦ φίλτατε, καὶ ἐρασμιώτατε. νῦν πείθομαί γε καὶ Δία ποτὲ γενέσθαι χρυ-

σόν. τίς γὰρ οὐκ ἂν παρθένος ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλποις ὑποδέξαιτο οὕτω καλὸν ἐραστὴν διὰ τοῦ τέγους καταῤῥέοντα; ὦ Μίδα, καὶ Κροῖσε, καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα, ὡς οὐδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς Τίμωνα, καὶ τὸν Τίμωνος πλοῦτον, ᾧ γε οὐδὲ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἴσος. ὦ δίκελλα, καὶ φιλτάτη διφθέρα, ὑμᾶς μὲν τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι καλόν. αὐτὸς δὲ ἤδη πᾶσαν πριάμενος τὴν ἐσχατιάν, πυργίον οἰκοδομησάμενος ὑπὲρ τοῦ θησαυροῦ, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν ἐνδιαιτᾶσθαι. τὸν αὐτὸν καὶ τάφον ἀποθανὼν ἕξειν μοι δοκῶ. δεδόχθω δὲ ταῦτα, καὶ νενομοθετήσθω πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμιξία πρὸς ἅπαντας, καὶ ἀγνωσία, καὶ ὑπεροψία. φίλος δὲ, ἢ ξένος, ἢ ἑταῖρος, ἢ ἐλέου βωμὸς ὕθλος πολύς. καὶ τὸ οἰκτεῖραι δακρύοντα, ἢ ἐπικουρῆσαι δεομένῳ, παρανομία, καὶ κατάλυσις τῶν ἐθῶν. μονήρης δὲ ἡ δίαιτα καθάπερ τοῖς λύκοις, καὶ φίλος εἷς Τίμων. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες, ἐχθροὶ, καὶ ἐπίβουλοι καὶ τὸ προσομιλῆσαί τινι αὐτῶν, μίασμα. καὶ εἴ τινα ἴδω μόνον, ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα. καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθίνων, ἢ χαλκῶν, μηδὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν. καὶ μήτε κήρυκα δεχώμεθα παρ' αὐτῶν, μήτε σπονδὰς σπενδώμεθα. ἡ ἐρημία δὲ, ὅρος ἔστω πρὸς αὐτούς.

φυλέται

φυλέται δὲ, καὶ φράτορες, καὶ δημόται, καὶ ἡ πατρὶς αὐτὴ, ψυχρὰ, καὶ ἀνωφελῆ ὀνόματα, καὶ ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. πλουτείτω δὲ Τίμων μόνος, καὶ ὑπεροράτω ἁπάντων. καὶ τρυφάτω μόνος καθ᾽ ἑαυτὸν, κολακείας καὶ ἐπαίνων φορτικῶν ἀπηλλαγμένος. καὶ θεοῖς θυέτω, καὶ εὐωχείτω μόνος ἑαυτῷ γείτων καὶ ὅμορος ἐκσείων τῶν ἄλλων. καὶ ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι δεδόχθω, κἂν δέῃ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ στέφανον ἐπενεγκεῖν. καὶ ὄνομα μὲν ἔστω ὁ μισάνθρωπος ἥδιστον. τοῦ τρόπου δὲ γνωρίσματα, δυσκολία, καὶ τραχύτης, καὶ σκαιότης, καὶ ὀργὴ, καὶ ἀπανθρωπία, εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον, καὶ σβεννύναι ἱκετεύοντα, πίττῃ καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύναι. καὶ ἤν τινα τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρῃ, ὁ δὲ, τὰς χεῖρας ὀρέγων, ἀντιλαβέσθαι δέηται, ὠθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν βαπτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δυνηθείη. οὕτω γὰρ ἂν τὴν ἴσην ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσατο τὸν νόμον Τίμων Ἐχεκρατίδης κολυττεύς. ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτός. εἶεν. ταῦτα ἡμῖν δεδόχθω. καὶ ἀνδρικῶς ἐμμένωμεν αὐτοῖς. πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην ἅπασι γνώρισμά πως ταῦτα γενέσθαι, διότι ὑπερπλουτῶ. ἀγχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς. καίτοι τί

τοῦτο; φεῦ τοῦ τάχους. πανταχόθεν συνθέουσι κεκονιμένοι, καὶ πνευστιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὀσφραινόμενοι τοῦ χρυσίου, πότερον οὖν ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβὰς ἀπελαύνω αὐτοὺς τοῖς λίθοις ἐξ ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμενος, ἢ τό γε τοσοῦτον παρανομήσομεν, εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὡς πλέον ἀνιῷντο ὑπερορώμενοι; τοῦτο οἶμαι καὶ ἄμεινον. ὥστε δεχώμεθα ἤδη αὐτοὺς, ὑποστάντες, φέρε ἴδω τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι; Γναθωνίδης ὁ κόλαξ, ὁ πρῴην ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸν βρόχον, πίθους ὅλους παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμημεκώς. ἀλλ' εὖ γε ἐποίησεν ἀφικόμενος. οἰμώξεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων. Γνα. οὐκ ἐγὼ ἔλεγον ὡς οὐκ ἀμελήσουσι Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί; χαῖρε Τίμων εὐμορφότατε, καὶ ἥδιστε, καὶ συμποτικώτατε. Τί. νὴ καὶ σύ γε ὦ Γναθωνίδη γυπῶν ἁπάντων βορώτατε. καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε. Γνα. ἀεὶ φιλοσκώμμων σύ γε. ἀλλὰ ποῦ τὸ συμπόσιον; ὡς καινόν τι σοι ᾆσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων ἥκω κομίζων. Τί. καὶ μὴν ἐλεγεῖά γε ᾄσῃ μάλα περιπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ. Γνα. τί τοῦτο; παίεις ὦ Τίμων; μαρτύρομαι. ὦ Ἡράκλεις. ἰού. ἰού. προκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον. Τί. καὶ μὴν ἄν γε μικρὸν ἐπιβραδύνῃς, φόνου τάχα προ-

χα προ-

χα προκέκλησαί με. ΓΝΑ. μηδαμῶς, ἀλλὰ σύ γε πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας τοῦ χρυσίου. δεινῶς γὰρ ἴσχαιμόν ἐστι τὸ φάρμακον. ΤΙ. ἔτι μένεις; ΓΝΑ. ἄπειμι, σὺ δὲ οὐ χαιρήσεις οὕτω σκαιὸς ἐκ χρηστοῦ γενόμενος. ΤΙ. τίς οὗτός ἐστιν ὁ προσιών, ὁ ἀναφαλαντίας; Φιλιάδης, κολάκων ἁπάντων ὁ βδελυρώτατος. οὗτος δὲ παρ' ἐμοῦ ἀγρὸν ὅλον λαβών, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα μισθὸν τοῦ ἐπαίνου, ὁπότε ᾄσαντά με, πάντων σιωπώντων, μόνος ὑπερεπήνεσεν, ἐπομοσάμενος ᾠδικότερον εἶναι τῶν κύκνων, ἐπειδὴ νοσοῦντα πρώην εἶδέ με, καὶ προσῆλθον ἐπικουρίας δεόμενος, πληγὰς ὁ γενναῖος προσενέτεινε. ΦΙ. ὢ τῆς ἀναισχυντίας. νῦν Τίμωνα γνωρίζετε; νῦν Γναθωνίδης φίλος καὶ συμπότης; τοιγαροῦν δίκαια πέπονθεν οὕτως ἀχάριστος ὤν. ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις, καὶ ξυνέφηβοι, καὶ δημόται, ὅμως μετριάζομεν ὡς μὴ ἐπιπηδᾶν δοκῶμεν. χαῖρε ὦ δέσποτα. καὶ ὅπως τοὺς μιαροὺς τούτους κόλακας φυλάξῃ, τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον, τὰ ἄλλα δέ, κοράκων οὐδὲν διαφέροντας. οὐκ ἔτι πιστευτέα τῶν νῦν οὐδενί. πάντες ἀχάριστοι, καὶ πονηροί. ἐγὼ δὲ τάλαντόν σοι κομίζων ὡς ἔχοις πρὸς τὰ κατεπείγοντα χρῆσθαι, καθ' ὁδὸν ἤδη πλησίον ἤκουσα ὡς πλου-

τροφῆς ὑπὸ μεγέθη τινὰ πλούτου. ἥκω τοιγαροῦν
ταῦτά σε νουθετήσων. καίτοι σύ γε οὔπω σοφὸς
ὤν, οὐ δεῖν ἴσως δεήσῃ τῶν παρ᾽ ἐμοῦ λόγων, ὃς
καὶ τῷ Νέστορι τὸ δέον παραινέσειας ἄν. Τί. ἔ-
σται ταῦτα ὦ Φιλιάδη. πλὴν ἀλλὰ πρόσιθι, ὡς
καὶ σὲ φιλοφρονήσωμαι τῇ δικέλλῃ. Φι. Ἄνθρω-
ποι, κατέαγα τοῦ κρανίου ὑπὸ τοῦ ἀχαρίστου, διότι
τὰ συμφέροντα ἐνουθέτουν αὐτόν. Τί. ἰδοὺ τρί-
τος οὗτος ὁ ῥήτωρ Δημέας προσέρχεται, ψήφισ-
μα ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγενὴς ἡμέτερος εἶναι
λέγων. οὗτος ἑκκαίδεκα παρ᾽ ἐμοῦ τάλαντα
μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει, καταδεδίκα-
στο γὰρ, καὶ ἐδέδετο, οὐκ ἀποδιδοὺς, κἀγὼ ἐλεήσας,
ἐλυσάμην αὐτόν, ἐπειδὴ πρώην ἔλαχε τῇ Ἐ-
ρεχθηΐδι φυλῇ διανέμειν τὸ θεωρικὸν, κἀγὼ προ-
σῆλθον αἰτῶν τὸ γινόμενον, οὐκ ἔφη γνωρίζειν
πολίτην ὄντα με. Δη. χαῖρε ὦ Τίμων, τὸ μέγα
ὄφελος τοῦ γένους. τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων. τὸ
πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴν πάλαι σε ὁ δῆ-
μος ξυνειλεγμένος, καὶ αἱ βουλαὶ ἀμφότεραι περι-
μένουσι. πρότερον δὲ ἄκουσον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ
σοῦ γέγραφα. Ἐπειδὴ Τίμων ὁ Ἐχεκρατίδου Κο-
λυττεὺς, ἀνὴρ οὐ μόνον καλὸς κἀγαθὸς, ἀλλὰ
καὶ σοφὸς, ὡς οὐκ ἄλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάν-
τα χρόνον διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττων τῇ πό-
λει. νε

λῃ, νενίκηκε δὲ πὺξ, καὶ πάλην, καὶ δρόμον ἐν ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἅρματι καὶ συνωρίδι πωλικῇ. Τί. ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πώποτε εἰς ὀλυμπίαν. Δη. τί οὖν; θεωρήσεις ὕστερον. τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκεῖσθαι ἄμεινον. καὶ ἠρίστευσε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως πέρυσι πρὸς Ἀχαρνέας, καὶ κατέκοψε Πελοποννησίων δύο μοίρας. Τί. πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα, οὐδὲ προεγράφην ἐν τῷ καταλόγῳ. Δη. μέτρια τὰ περὶ σαυτοῦ λέγεις. ἡμεῖς δὲ, ἀχάριστοι ἂν εἴημεν ἀμνημονοῦντες. ἔτι δὲ καὶ ψηφίσματα γράφων, καὶ συμβουλεύων, καὶ στρατηγῶν, οὐ μικρὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. ἐπὶ τούτοις ἅπασι δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ, καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς, καὶ τοῖς δήμοις ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ πᾶσι χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἐν τῇ ἀκροπόλει, κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα, καὶ ἀκτῖνας ἑπτ' ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσοῖς στεφάνοις ἑπτά, καὶ ἀνακηρυχθῆναι τοὺς στεφάνους σήμερον διονυσίοις τραγῳδοῖς καινοῖς. ἀχθῆναι γὰρ δι' αὐτὸν δεῖ τήμερον τὰ διονύσια. εἶπε τὴν γνώμην Δημέας ὁ ῥήτωρ συγγενὴς αὐτοῦ, ἀγχιστεὺς, καὶ μαθητὴς αὐτοῦ ὤν. καὶ γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων. καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὁπόσα ἂν ἐθέλοι. τουτὶ μὲν οὖν σοι τὸ ψήφισμα, ἐγὼ δέ σοι καὶ τὸν

υἱὸν ἐβουλόμην ἀπαγγεῖν πρὸς σέ, ὃν ἀπὸ τοῦ σῷ ὀνό-
ματι Τίμωνα ὠνόμακα. Τί. πῶς ὦ Δημέα,
ὃς οὐδὲ γεγάμηκας, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι. Δη.
ἀλλὰ γαμῶ, ἢν διδῷ θεὸς ἐς νέωτα καὶ παιδοποι-
ήσομαι. καὶ τὸ γεννηθησόμενον, ἄρρεν γὰρ ἔσται,
Τίμωνα ἤδη καλῶ. Τί. οὐκ οἶδα εἰ γαμήσεις
ἔτι ὦ οὗτος, τηλικαύτην παρ' ἐμοῦ πληγὴν
λαμβάνων. Δη. οἴμοι. τί τοῦτο; τυραννίδι Τί-
μων ἐπιχειρεῖς, καὶ τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους, οὐ κα-
θαρῶς ἐλεύθερος, οὐδ' ἀστὸς ὤν; ἀλλὰ δώσεις
ἐν τάχει τὴν δίκην, τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι τὴν ἀ-
κρόπολιν ἐνέπρησας. Τίμ. ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρη-
σται ὦ μιαρὲ ἡ ἀκρόπολις; ὥστε δῆλος εἶ, συκο-
φαντῶν. Δη. ἀλλὰ καὶ πλουτεῖς, τὸν ὀπισθόδο-
μον διορύξας. Τί. οὐ διώρυκται οὐδὲ οὗ-
τος. ὥστε ἀπίθανά σου καὶ ταῦτα. Δημ.
διορυχθήσεται μὲν ὕστερον. ἤδη δὲ σὺ πάντα
τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις. Τίμων. οὐκοῦν καὶ ἄλλην
λάμβανε. Δημέ. οἴμοι τὸ μετάφρενον. Τί.
μὴ κέκραχθι. κατοίσω γάρ σοι καὶ τρίτην.
ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν πάθοιμι, δύο μὲν
Λακεδαιμονίων μοίρας κατακόψας ἄνοπλος,
ἓν δὲ μιαρὸν ἀνθρώπιον μὴ ἐπιτρίψας. μά-
την γὰρ ἂν εἴην καὶ νενικηκὼς ὀλύμπια πὺξ, καὶ
πάλην. ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐ Θρασυκλῆς ὁ φιλό-
σοφος

σοφὸς οὗτός ἐστιν; οὐ μὴν οὐδ' ἄλλος. ἐκπετάσας γοῦν τὸν πώγωνα, καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνατείνας, καὶ βρενθυόμενος τι, πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, τιτανῶδες βλέπων, ἀνασεσοβημένος τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου κόμην, Αὐτοβορέας τις, ἢ Τρίτων, οἵους ὁ Ζεῦξις ἔγραφεν. οὗτος ὁ τὸ σχῆμα εὐσταλὴς, καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα, καὶ σωφρονικὸς τὴν ἀναβολὴν, ἕωθεν μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεξιὼν, καὶ τῶν ἡδονῇ χαιρόντων κατηγορῶν, καὶ τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν, ἐπειδὴ λουσάμενος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ ὁ παῖς μεγάλην τὴν κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ, τῷ ζωροτέρῳ δὲ χαίρει μάλιστα καθάπερ τὸ λήθης ὕδωρ ἐκπιὼν, ἐναντιώτατα ἐπιδείκνυται τοῖς ἑωθινοῖς ἐκείνοις λόγοις, προαρπάζων ὥσπερ ἰκτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος. καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως. κυνηδὸν ἐμφορούμενος. ἐπικεκυφὼς, καθάπερ ἐν ταῖς λοπάσι τὴν ἀρετὴν εὑρήσειν προσδοκῶν. ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, ὡς μηδὲ ὀλίγον τοῦ μυττώτου καταλίποι. μεμψίμοιρος ἀεὶ ὡς τὸν πλακοῦντα ὅλον, ἢ τὸν σῦν μόνος τῶν ἄλλων λάβοι, ὅτι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφελος. μέθυσος, καὶ πάροινος. οὐκ ἄχρις ᾠδῆς καὶ ὀρχηστύος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας, καὶ ὀργῆς.

προσέτι. καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι. τὸ τέλος δὴ καὶ μάλιστα περὶ σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος, καὶ ταῦτά φησιν ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀκράτου πονήρως ἔχων, καὶ ὑποτραυλίζων γελοῖος. εἶτα ἔμετος ἐπὶ τούτοις. καὶ τὸ τελευταῖον, ἀράμενοί τινες, ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ συμποσίου τῆς αὐλητρίδος ἀμφοτέραις ἐπειλημμένον. πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφων, οὐδενὶ τῶν πρωτείων παραχωρήσειεν ἂν, ψεύσματος ἕνεκα, ἢ θρασύτητος, ἢ φιλαργυρίας. ἀλλὰ καὶ κολάκων ἐστὶ τὰ πρῶτα. καὶ ἐπιορκεῖ προχειρότατα. καὶ ἡ γοητεία προηγεῖται, καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ. καὶ ὅλως πάνσοφον τὸ χρῆμα, καὶ πανταχόθεν ἀκριβές, καὶ ποικίλως ἐντελές. οἰμώξεται τοιγαροῦν οὐκ εἰς μακρὰν χρηστὸς ὤν. τί τοῦτο; παπαῖ, χρόνιος ἡμῖν Θρασυκλῆς.

Θρασυ. Οὐ κατὰ ταὐτὰ ὦ Τίμων τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφῖγμαι, ὥσπερ οἱ τὸν πλοῦτόν σοι τεθηπότες, ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, καὶ δείπνων πολυτελῶν ἐλπίδι συνδεδραμήκασι, πολλὴν τὴν κολακείαν ἐπιδειξόμενοι πρὸς ἄνδρα, οἷόν σε ἁπλοϊκὸν, καὶ τῶν ὄντων κοινωνικόν. οἶσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανὸν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον, ἢ κάρδαμον, ἢ εἴ ποτε τρυφῴην ὀλίγον τῶν ἁλῶν. ποτὸν δὲ ἡ ἐννεάκρουνος. ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ἧς βούλει πορφυρί-

δος

ὅσ ἀμείνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ, οὐδὲν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων μοι δοκεῖ. σοῦ δ' ἑαυτοῦ χάριν ἐστάλην, ὡς μὴ διαφθείρῃ σε τὸ κάκιστον τοῦτο καὶ ἐπιβουλότατον κτῆμα ὁ πλοῦτος, ὁ πολλοῖς πολλάκις αἴτιος ἀνηκέστων συμφορῶν γεγενημένος. εἰ γάρ μοι πείθοιο, μάλιστα ὅλον εἰς τὴν θάλατταν ἐμβαλεῖς αὐτὸν, οὐδὲν ἀναγκαῖον ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντα, καὶ τὸν φιλοσοφίας πλοῦτον ὁρᾶν δυναμένῳ. μὴ μέντοι ἐς βάθος γε, ἀλλ' ὅσον ἐς βουβῶνας ἐπεμβὰς ὀλίγον πρὸ τῆς κυματώδους γῆς, ἐμοῦ ὁρῶντος μόνου. εἰ δὲ μὴ τοῦτο βούλει, σὺ δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω κατὰ τάχος ἐκφόρησαι αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκίας. καὶ μηδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνεὶς, διαδιδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις. τῷ μὲν, πέντε δραχμάς. τῷ δὲ, μνᾶν. τῷ δὲ, τάλαντον. εἰ δέ τις φιλόσοφος εἴη, διμοιρίαν, ἢ τριμοιρίαν φέρεσθαι δίκαιος. ἐμοὶ δὲ, καίτοι οὐκ ἐμαυτοῦ χάριν αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἑταίρων τοῖς δεομένοις, ἱκανὸν εἰ ταύτην τὴν πήραν ἐμπλήσας παράσχοις, οὐδὲ ὅλους δύο μεδίμνους χωροῦσαν αἰγινητικούς. ὀλιγαρκῆ γὰρ καὶ μέτριον χρὴ εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα, καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν πήραν φρονεῖν. Τί. ἐπαινῶ ταῦτά σου ὦ Θρασύκλεις. πρὸ γοῦν τῆς πήρας εἰ δοκεῖ, φέρε

σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κονδύλων, ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ. Θρασυ. ὦ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει. Τί. τί ἀγανακτεῖς ὦ γαθὲ Θρασύκλεις; μῶν παρακέκρουσμαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτταρας. ἀλλὰ τί τοῦτο; πολλοὶ ξυνέρχονται. Βλεψίας ἐκεῖνος, καὶ Λάχης, καὶ Γνίφων, καὶ ὅλως, τὸ σύνταγμα τῶν οἰμωξομένων. ὥστε τί οὐκ ἐπὶ τὴν πέτραν ταύτην ἀνελθὼν, τὴν μὲν δίκελλαν ὀλίγον ἀναπαύσω πάλαι πεπονηκυῖαν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείστους λίθους ξυμφορήσας, ἐπιχαλαζῶ πόρρωθεν αὐτούς; μὴ βάλλε ὦ Τίμων. ἄπιμεν γάρ. Τίμ. ἀλλ' οὐκ ἀναιμωτί γε ὑμεῖς, οὐδὲ ἄνευ τραυμάτων.

ΑΛΚΥΟΝ. Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΑ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν ὦ Σώκρατες, πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἡδεῖα ταῖς ἀκοαῖς. τί ποτ' ἄρ' ἐστι τὸ φθεγγόμενον ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα. Σω. θαλαττία τις ὦ Χαιρεφῶν ὄρνις ἀλκυὼν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς. περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος. φασὶ γυναῖκά ποτε οὖσαν Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος θυγατέρα, κου

ρίδιον

ἴδιον ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς τεθνεῶτα, θρηνοῦσα πόθῳ φιλίας, Κήϋκα τὸν Τραχίνιον, τὸν Ἑωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν. εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διά τινα δαιμονίαν βούλησιν, εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη, ζητοῦσαν ἐκεῖνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν περὶ πᾶσαν, οὐχ οἵα τ' ἦν εὑρεῖν. Χαιρε. ἀλκυὼν τοῦτ' ἐστὶν ὃ σὺ φῄς; οὔπω πώποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς. ἀλλά μοι ξένη τις τῷ ὄντι προσέπεσε. γοώδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφίησι τὸ ζῷον. πηλίκον δέ τι καὶ ἐστὶν ὦ Σώκρατες;

Σω. οὐ μέγα. μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν εἴληφε παρὰ θεῶν τιμήν. ἐπὶ γὰρ τῇ τούτου νεοττείᾳ καὶ τὰς ἀλκυονίδας προσαγορευομένας ἡμέρας, ὁ κόσμος ἄγει, κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδίαις. ὧν ἐστὶ καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὁρᾷς ὡς αἴθρια μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ, καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος ὅμοιον ὡς εἰπεῖν κατόπτρῳ; Χαι. λέγεις ὀρθῶς. φαίνεται γὰρ ἀλκυονὶς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα. καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, πῶς ποτε χρὴ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς ὦ Σώκρατες, ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναῖκές ποτε ἐγένοντο, ἢ ὄρνιθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν

τοιοῦτον. Σω. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, ἐοίκα-
μεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυω-
ποί τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς, δοκιμάζομεν
γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὖ-
σαν, καὶ ἄπιστον, καὶ ἀόρατον. πολλὰ οὖν φαίνεται
ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα, καὶ τῶν ἐφικτῶν
ἀνέφικτα. συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ
καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν. τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοι-
κεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων, ἐπεί
τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς
τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἂν ὦ γαθὲ οἱ ἀγνοοῦντες
τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἔχοιεν ἂν
εἰπεῖν; πότερον δυνατὸν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοι-
ούτων; ἑώρακας Χαιρεφῶν τρίτην ἡμέραν ὅσος
ἦν ὁ χειμών; καὶ ἐνθυμηθέντι γάρ τοι δέος ἐπέλ-
θοι. καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς, ἀνέ-
μων τε ἐξαίσια μεγέθη; ὑπέλαβεν ἄν τις τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι. μετὰ
μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένε-
το, καὶ διέμεινεν αὕτη γε ἕως τοῦ νῦν. πότερον οὖν
οἴει μεῖζόν τι καὶ ἐργωδέστερον εἶναι, τοιαύτην αἰ-
θρίαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ
ταραχῆς μεταθεῖναι, καὶ εἰς γαλήνην ἀναγα-
γεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον, ἢ γυναικὸς εἶδος μετα-
πλασθὲν εἰς ὄρνιθός τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ

τοιοῦ

τοιοῦτο, καὶ τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν, τὰ πλάττειν ἐπιστάμενα πηλὸν, ἢ κηρὸν, ὅταν λάβῃ ῥᾳδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου, μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις. τῷ δὲ δαιμονίῳ δὴ μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, εὐχερῆ τυχὸν ἅπαντα τὰ τοιαῦτα, καὶ ῥᾷα. ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τινὶ σαυτοῦ δοκεῖς εἶναι μείζω; φράσαις ἄν; Χαιρε. τίς δ' ἀνθρώπων ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναιτ' ἂν, ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

Σωκρα. οὐκοῦν δὴ θεωροῦμεν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας. ἡ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία, πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς, ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὅσην ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμεώς τε, καὶ ἀδυναμίας, ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι. καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτω πολυμηχάνων, καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται. ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις ὡς ἂν εἶπον παιδίοις, οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται. καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἑνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος, ἀμέτρητον ὅσην ἔχειν τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖ-

γα. μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς αὐτὰς πάνυ πολλὰς χειρώσαιτ' ἂν ῥᾳδίως. ἡ γοῦν ἡλικία παντελῶς, ἄπορος δή που πάντων, καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὁπηνίκ' οὖν ἄνθρωπος ὡς ἔοικεν ἀνθρώπου τοσούτῳ διαφέρει, τί νομίσομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι ἂν, τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει πολλοῖς, ὅσην ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικοῦτον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ διάνοιαν, ἀνάλογον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως. σοὶ μὲν οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὖσι, πόλλ' ἄττ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάνυ ῥᾳδίων. ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις, καὶ ἀναγνῶσαι, ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον, ἀδυνατώτερόν ἐστι τέως, ἕως ἂν ὦσιν ἀνεπιστήμονες τοῦ ποιῆσαι γυναῖκας ἐξ ὀρνίθων, ἢ ὄρνιθας ἐκ γυναικῶν. ἡ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῷον ἄπουν, καὶ ἄπτερον, πόδας ὑποθεῖσα, καὶ πτερώσασα, ποικιλίᾳ τε φαιδρύνασα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων, μέλιτταν σοφὴν ἀπέδειξε θείου μέλιτος ἐργάτιν.

τὶν. ἔκ τε ᾠῶν ἀφώνων, καὶ ἀψύχων, πολλά γε γένη πλάττειν πτηνῶν τε, καὶ πεζῶν, καὶ ἐνύδρων ζώων, ὡς λόγος τέχναις τινῶν ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένη. τὰς δὲ ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας, θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες, καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν, οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες, καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' Ἀλκυόνων πέρι, οὔτ' ἀηδόνων. κλέος δὲ μύθων, οἷον παρέδοσαν πατέρες, τοιοῦτο καὶ παισὶν ἐμοῖς ὦ ὄρνι θρήνων μελῳδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων πέρι. καί σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω, γυναιξί τ' ἐμαῖς, Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ λέγων τά τ' ἄλλα, πρὸς δέ, καὶ τιμῆς οἵας ἔτυχες παρὰ θεῶν. ἆρά γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον ὦ Χαιρεφῶν; Χαιρε. πρέπει γοῦν ὦ Σώκρατες. καὶ τὰ ὑπὸ σοῦ ῥηθέντα, διπλασίαν ἔχει τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν. Σω. οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν ἀλκυόνα, προάγειν ἤδη πρὸς ἄστυ καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ. Χαιρε. πάνυ μὲν ποιῶμεν οὕτως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

Μὲν Καύκασος ὦ Ἥφαιστε οὗτος, ᾧ τὸν
ὁ. ἄθλιον τιτᾶνα τουτονὶ προσηλῶσθαι

δεήσει. περισκοπῶμεν δὲ ἤδη κρημνόν τινα ἐπιτήδειον, εἴ που τῆς χιόνος γυμνός ἐστιν, ὡς βεβαιότερον καταπαγείη τὰ δεσμά, καὶ οὗτος ἅπασι περιφανὴς εἴη κρεμάμενος. Ἡφαι. περισκοπῶμεν ὦ Ἑρμῆ. οὔτε γὰρ ταπεινὸν καὶ πρόσγειον ἐσταυρῶσθαι χρή, ὡς μὴ ἐπαμύνοιεν αὐτῷ τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε μὴν κατὰ τὸ ἄκρον, ἀφανὴς γὰρ ἂν εἴη τοῖς κάτω. ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ, κατὰ μέσον ἐνταῦθά που ὑπὲρ τῆς φάραγγος ἀνεσταυρώσθω, ἐκπετασθεὶς τὼ χεῖρε ἀπὸ τουτουῒ πρὸς τὸ ἐναντίον. Ερ. εὖ λέγεις, ἀπόκρημνοί τε γὰρ αἱ πέτραι, καὶ ἀπρόσβατοι, πανταχόθεν ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι. καὶ ὅδε ποδὶ στενὴν ταύτην ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς ἀκροποδητί που μόλις ἑστάναι. καὶ ὅλως ἐπικαιρότατος ὁ σταυρὸς ἂν γένοιτο. μὴ μέλλε οὖν ὦ Προμηθεῦ, ἀλλὰ ἀνάβαινε, καὶ πάρεχε σεαυτὸν καταπαγησόμενον πρὸς τὸ ὄρος. Προ. ἀλλ᾽ ὑμεῖς γοῦν ὦ Ἥφαιστε, καὶ Ἑρμῆ, κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα. Ερ. τοῦτ᾽ ἔφης ὦ Προμηθεῦ τὸ κατελεήσατε, ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα μάλα παρακούσαντας τοῦ ἐπιτάγματος. ἢ οὐχ ἱκανῶς εἶναί σοι δοκεῖ ὁ Καύκασος, καὶ ἄλλους ἂν χωρῆσαι δύο προσπατταλευθῆναι; ἀλλ᾽ ὄρεγε τὴν δεξιάν. σὺ δὲ ὦ Ἥφαιστε, κατάκλειε,

κλεῖε, καὶ προσήλου, καὶ τὴν σφῦραν ἐρρωμένως κατάφερε. δὸς καὶ τὴν ἑτέραν. κατειλήφθω εὖ μάλα καὶ αὐτή. εὖ ἔχει. καταπτήσεται δὲ ἤδη καὶ ὁ ἀετὸς ἀποκερῶν τὸ ἧπαρ, ὡς πάντα ἔχοις ἀντὶ τῆς καλῆς καὶ εὐμηχάνου πλαστικῆς. Προ. ὦ Κρόνε καὶ Ἰαπετὲ, καὶ σὺ γῆ μῆτερ, οἷα πέπονθα ὁ κακοδαίμων, οὐδὲν δεινὸν εἰργασμένος; Ερ. οὐδὲν δεινὸν εἰργάσω ὦ Προμηθεῦ, ὃς πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειρισθεὶς, οὕτως ἄδικον ἐποιήσω, καὶ ἀπατηλὴν, ὡς αὐτῷ μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξελέσθαι, τὸν Δία δὲ παραλογίσασθαι, ὀστᾶ καλύψας ἀργέτι δημῷ; μέμνημαι Ἡσιόδου νὴ Δί' οὕτως εἰπόντος. ἔπειτα δὲ τοὺς ἀνθρώποις ἀνέπλασας, πανουργότατα ζῷα. καὶ μάλιστά γε τὰς γυναῖκας. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας, καὶ τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις. τοσαῦτα δεινὰ εἰργασμένος, φὴς μηδὲν ἀδικήσας δεδέσθαι. Προ. ἔοικας ὦ Ἑρμῆ καὶ σὺ κατὰ τὸν ποιητὴν ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι. ὃς τὰ τοιαῦτα προφέρεις, ἐφ' οἷς ἔγωγε τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, ἐτιμησάμην ἂν ἐμαυτόν. εἰ γοῦν σχολή σοι, ἡδέως ἄν σοι καὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, ὡς δείξαιμι ἄδικα ἐγνωκότα περὶ ἐμοῦ τὸν Δία. σὺ δὲ, στωμύλος

ει, καὶ δικανικὸς, ἀπολόγησαι ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἤδη
καὶ ἂν τὴν ψῆφον ἔθετο, ἀνεσταυρῶσθαί με πλησί
ον τῶν Κασπίων τούτων πυλῶν, ἐπὶ τοῦ Καυκάσου.
οἴκτιστον θέαμα πᾶσι Σκύθαις. Ερ. ἕωλον μὲν
ὦ Προμηθεῦ τὴν ἔφεσιν ἀγωνιῇ, καὶ ἐς οὐδὲν δέ
ον, ὅμως δ' οὖν λέγε. καὶ γὰρ ἄλλως περιμένειν
ἀναγκαῖον, ἔστ' ἂν ὁ ἀετὸς καταπτῇ ἐπιμελη
σόμενός σου τοῦ ἥπατος τὴν ἐν τῷ μέσῳ δὴ ταύ
την σχολὴν καλῶς ἂν εἴη ἔχον, εἰς ἀκρόασιν κα
ταχρήσασθαι σοφιστικὴν, οἷος εἶ σὺ πανουργότα
τος ἐν τοῖς λόγοις. Προ. πρότερος οὖν ὦ Ερμῆ
λέγε, καὶ ὅπως μου ὡς δεινότατα κατηγορήσῃς,
μηδὲ καθυφῇς τι τῶν δικαίων τοῦ πατρός. σὲ δὲ
ὦ Ηφαιστε, δικαστὴν ποιοῦμαι ἔγωγε. Ηφαι. μὰ
Δί' ἀλλὰ κατήγορον ἀντὶ ἴσθι με ἕξων. ὃς τὸ
πῦρ ὑφελόμενος, ψυχρὰν μοι τὴν κάμινον ἀπο
λέλοιπας. Προ. οὐκοῦν διελόμενοι τὴν κατη
γορίαν, σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη σύνειρε. ὁ Ερ
μῆς δὲ καὶ τὴν ἀνθρωποποιΐαν, καὶ τὴν κρεανο-
μίαν αἰτιάσεται. ἄμφω δὲ τεχνῖται, καὶ εἰ-
πεῖν δεινοὶ ἐοίκατε εἶναι. Ηφαι. ὁ Ερμῆς καὶ ὑ-
πὲρ ἐμοῦ ἐρεῖ. ἐγὼ γὰρ οὐ πρὸς λόγοις τοῖς δικα
νικοῖς εἰμι. ἀλλ' ἀμφὶ τὴν κάμινον ἔχω τὰ πο λ
λά. ὁ δὲ, ῥήτωρ ἐστὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ παρέργως
μεμελέτηται αὐτῷ. Προμη. ἐγὼ μὲν οὐκ

ἄν ποτε

ἄν ποτε ὤμην καὶ πολὺ τῆς κλοπῆς τὸν Ἑρμῆν ἐθελῆσαι ἂν εἰπεῖν, οὐδὲ ὀνειδίζειν μοι τὸ τοιοῦτο ὁμοτέχνῳ ὄντι. πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ τοιοῦτον ὦ Μαίας παῖ ὑφίστασαι, καιρὸς ἤδη περαίνειν τὴν κατηγορίαν. Ερ. πάνυ γοῦν ὦ Προμηθεῦ μακρῶν δεῖ λόγων, καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς, ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα. οὐχὶ δὲ ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων. ὅτι ἐπιτραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα, σαυτῷ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες, ἐξηπάτησας δὲ τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, οὐδὲν δέον. καὶ τὸ πῦρ κλέψας παρ' ἡμῶν, ἐκόμισας παρ' αὐτούς. καί μοι δοκεῖς ὦ βέλτιστε, μὴ συνιέναι ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις, πάνυ φιλανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειραμένος. εἰ μὲν οὖν ἔξαρνος εἶ μὴ εἰργάσθαι αὐτά, δεήσει καὶ διελέγχειν, καὶ ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν. καὶ πειρᾶσθαι ὡς ἔνι μάλιστα ἐμφανίζειν τὴν ἀλήθειαν. εἰ δὲ φὴς τοιαύτην πεποιῆσθαι τὴν νομὴν τῶν κρεῶν, καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους καινουργῆσαι, καὶ τὸ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκανῶς κατηγόρηταί μοι. καὶ μακρότερα οὐκ ἂν εἴποιμι. λῆρος γὰρ ἄλλως τὸ τοιοῦτον. Προ. εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρός ἐστιν ἃ εἴρηκας, ὀψόμεθα μικρὸν ὕστερον. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπείπερ ἱκανὰ φὴς εἶναι τὰ κατηγορημένα, πειράσομαι ὡς ἂν οἷός τε ὦ,

διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήματα. καὶ πρῶτον μὲν ἄκουσον τὰ περὶ τῶν κρεῶν. καίτοι νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ νῦν λέγων ταῦτα, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς, εἰ οὕτω μικρολόγος καὶ μεμψίμοιρός ἐστι, ὡς διότι μικρὸν ὀστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὗρεν, ἀνασκολοπισθησόμενον πέμπειν παλαιὸν οὕτω θεὸν, μήτε τῆς συμμαχίας μνημονεύσαντα, μήτε αὖ τῆς ὀργῆς τὸ κεφάλαιον ὅ ἐστιν ἐννοήσαντα. καὶ ὡς μειρακίου τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι, καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς λήψεται. καίτοι τάς γε ἀπάτας ὦ Ἑρμῆ τὰς τοιαύτας συμποτικὰς οὔσας, οὐ χρὴ οἶμαι ἀπομνημονεύειν. ἀλλ᾽ εἰ καί τι ἡμάρτηται μεταξὺ εὐωχουμένων, παιδιὰν ἡγεῖσθαι, καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπεῖν τὴν ὀργήν. ἐς δὲ τὴν αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος, καὶ μνησικακεῖν, καὶ ἕωλόν τινα μῆνιν διαφυλάττειν, ἄπαγε. οὔτε θεοῖς πρέπον, οὔτε ἄλλως βασιλικόν. ἢν γοῦν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας, ἀπάτην, καὶ σκώμματα, καὶ τὸ σιλλαίνειν, καὶ ἐπιγελᾶν, τὸ καταλιπόμενόν ἐστι μέθη, καὶ κόρος, καὶ σιωπὴ, σκυθρωπὰ καὶ ἀτερπῆ πράγματα, καὶ ἥκιστα συμποσίῳ πρέποντα. ὥστε ἐγὼ οὐδὲ μνημονεύσειν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἔτι ᾤμην τὸν Δία, οὐχ ὅπως καὶ τηλικαῦτα ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀγανακτήσειν, καὶ πάνδεινα

ἡγήσεσθαι

ἠγήσατο πεπονθέναι, εἰ διανέμων τὰ κρέα, παιδιάν τινα ἔπαιξε, πειρώμενος εἰ διαγνώσεται τὸ βέλτιον ὁ αἱρούμενος. τίθει δὲ ὦ Ἑρμῆ τὸ χαλεπώτερον μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπονενεμηκέναι τῷ Διΐ, τὴν δ' ὅλην ὑφῃρεῖσθαι. τί οὖν; διὰ τοῦτ' ἐχρῆν τὸ τοῦ λόγου τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμῖχθαι, καὶ δεσμά, καὶ σταυρούς, καὶ Καύκασον ὅλον ἐπινοεῖν, καὶ ἀετοὺς καταπέμπειν, καὶ τὸ ἧπαρ ἐκκόπτειν; ὅρα γὰρ μὴ πολλὴν ταῦτα κατηγορῇ τοῦ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ μικροψυχίαν, καὶ ἀγένειαν τῆς γνώμης, καὶ πρὸς ὀργὴν δυσχέρειαν. ἢ τί ἂν ἐποίησεν οὗτος ὅλον βοῦν ἀπολέσας, εἰ κρεῶν ὀλίγων ἕνεκα τοιαῦτα ἐργάζεται; καί τοι πόσῳ οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διάκεινται πρὸς τὰ τοιαῦτα, οὓς εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ἐς ὀργὴν ὀξυτέρους εἶναι τῶν θεῶν; ἀλλ' ὅμως ἐκείνων οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ τὰ κρέα ἕψων, καθεὶς τὸν δάκτυλον τοῦ ζωμοῦ περιελιχμήσατο. ἢ ὀπτωμένων ἀποσπάσας τῶν κρεῶν κατεβρόχθισεν. ἀλλὰ συγγνώμην ἀπονέμουσιν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ πάνυ ὀργισθεῖεν, ἢ κονδύλους ἐνέτριψαν, ἢ καὶ κατὰ κόρρης ἐπάταξαν, ἀνεσκολοπίσθη δὲ οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς τῶν τηλικούτων ἕνεκα. καὶ περὶ μὲν τῶν κρεῶν, τοσαῦτα. αἰσχρὰ μὲν κἀμοὶ ἀπολογεῖσθαι. πολὺ δὲ

ἀρχὴν κατηγορεῖν ἐκείνῳ. περὶ δὲ τῆς πλαστικῆς, καὶ ὅτι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησα, καιρὸς ἤδη λέγειν. τοῦτο δὲ ὦ Ἑρμῆ διττὴν ἔχον τὴν κατηγορίαν, οὐκ οἶδα καθ' ὁπότερον αἰτιᾶσθέ με. πότερα, ὡς οὐδὲ ὅλως ἐχρῆν τοὺς ἀνθρώπους γεγονέναι, ἀλλ' ἄμεινον ἦν ἀτρεμεῖν αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνέργαστον, ἢ ὡς πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν, ἄλλον δέ τινα καὶ μὴ τοῦτον διεσχηματίσθαι τὸν τρόπον; ἐγὼ δὲ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ. καὶ πρῶτόν γε ὡς οὐδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γεγένηται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παραχθέντων, πειράσομαι δεικνύειν. ἔπειτα δὲ ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς παραπολὺ, ἢ εἰ ἐρήμην καὶ ἀπάνθρωπον συνέβαινε τὴν γῆν μένειν. ἦν τοίνυν πάλαι, ῥᾷον γὰρ οὕτω δῆλον ἂν γένοιτο εἴ τι ἠδίκηκα ἐγὼ μετακοσμήσας, καὶ νεωτερίσας τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον γένος. ἡ γῆ δὲ, ἄγριόν τι χρῆμα καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἅπασα, καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος. οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν, ἢ νεὼς. πόθεν δὲ ἄγαλμα, ἢ ξόανον, ἢ τί ἄλλο τοιοῦτο, οἷα πολλὰ νῦν ἁπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας τιμώμενα; ἐγὼ δὲ, ἀεὶ γάρ τι προβουλεύω εἰς τὸ κοινὸν, καὶ σκοπῶ ὅπως αὐξηθήσεται

μὲν τὰ

μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδώσει δὲ καὶ τἆλλα πάντα ἐς κόσμον, καὶ κάλλος, ἐνενόησα ὡς ἄμεινον εἴη ὀλίγον ὅσον τοῦ πηλοῦ λαβόντα, ζῷα τινὰ συστήσασθαι, καὶ ἀναπλάσαι, τὰς μορφὰς μὲν ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα. καὶ γὰρ ἐνδεῖν τι ᾤμην τῷ θείῳ, μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου αὐτῷ. καὶ πρὸς ὃ ἔμελλεν ἡ ἐξέτασις γιγνομένη, εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνειν αὐτό. θνητὸν μέντοι αὐτὸ εἶναι. εὐμηχανώτατον δ' ἄλλως, καὶ συνετώτατον, καὶ τοῦ βελτίονος αἰσθανόμενον. καὶ δὴ κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον, γαῖαν ὕδει φύρας, καὶ διαμαλάξας, ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους. καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλέσας συνεπιβαλέσθαι μοι τοῦ ἔργου. ταῦτ' ἐστὶν ἃ μεγάλα ἐγὼ τοὺς θεοὺς ἠδίκηκα. καὶ τὸ ζημίωμα ὁρᾷς πηλίκον, εἰ ἐκ πηλοῦ ζῷα πεποίηκα. καὶ τὸ τέως ἀκίνητον, εἰς κίνησιν ἤγαγον. καὶ ὡς ἔοικε τὸ ἀπ' ἐκείνου, ἧττον θεοὶ εἰσιν οἱ θεοί, διότι καὶ ἐπὶ γῆς θνητὰ ζῷα τινὰ γεγένηται. οὕτω γοῦν καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Ζεὺς ὥσπερ ἐλαττουμένων τῶν θεῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γενέσεως. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιε, μὴ καὶ οὗτοι ἀπόστασιν ἐπ' αὐτὸν βουλεύσωσι, καὶ πόλεμον ἐξενέγκωσι πρὸς τοὺς θεούς, ὥσπερ οἱ γίγαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ οὐδὲν ἠδίκησθε πρὸς ἐμοῦ ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῶν ἐμῶν ἔργων, δῆλον. ἢ σὺ δεῖξόν τι. κἂν τὸ μικρὸ

τίμιον. οὐδὲ γὰρ ἂν εἰχόμεθα πρὸς ὅ, τι ἔλαττον παραθῶμεν αὐτόν, οὐδ' ἂν συνίεμεν ἡλίκα εὐδαιμονοῦμεν, οὐχ ὁρῶντες ἀμοίρους τῶν ἡμετέρων τινάς. οὕτω γὰρ δὴ καὶ τὸ μέγα δειχθείη ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παραμετροῖτο. ὑμεῖς δὲ, τιμᾶν δέον ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τούτῳ, ἀνεσταυρώκατέ με, καὶ ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος. ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φὴς εἰσὶν ἐν αὐτοῖς, καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, καὶ ἀδελφὰς γαμοῦσι, καὶ πατράσιν ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολλὴ τούτων ἀφθονία; ἢ οὐδήπου διὰ τοῦτο αἰτιάσαιτ' ἄν τις τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἡμᾶς συνεστήσαντο, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἴσως φαίης ἂν, ὅτι ἀνάγκη πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ἐπιμελουμένους αὐτῶν. οὐκοῦν διά γε τοῦτο καὶ ὁ νομεὺς ἀχθέσθω, ὅτι ἐπὶ τῷ ἔχειν τὴν ἀγέλην, διότι ἀναγκαῖον αὐτῷ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς. καὶ εἰ τουτό γε ἐργῶδες τοῦτο, καὶ ἡδὺ ἄλλως, καὶ ἡ φροντὶς οὐκ ἀτερπὴς ἔχουσά τινα διατριβήν. τί γὰρ ἂν ἐπράττομεν, οὐκ ἔχοντες ὧν προνοοῦμεν; ἠργοῦμεν ἂν, καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν, καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐνεφορούμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. ὃ δὲ μάλιστά με πνίγει, τοῦτ' ἐστίν. οἱ μεμφόμενοι τὴν ἀνθρωποποιΐαν, καὶ μάλιστα τὰς γυναῖκας, ὅμως ἐρᾶτε αὐτῶν, καὶ οὐ διαλεί-

πετε κατιόντες, ἄρτι μὲν, ταῦροι, ἄρτι δὲ, σάτυροι καὶ κύκνοι γενόμενοι. καὶ θεοὺς δὲ αὐτοὺς ποιεῖσθαι ἀξιούντων. ἀλλ᾽ ἐχρῆν ἴσως φήσεις ἀναπεπλάσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἄλλον δέ τινα τρόπον ἀλλὰ μὴ ἡμῖν ἐοικότας; καὶ τί ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην, ὃ πάντως καλὸν ἠπιστάμην, ἢ ἀσύνετον καὶ θηριῶδες ἔδει, καὶ ἄγριον ἀπεργάζεσθαι τὸ ζῶον; καὶ πῶς ἂν ἢ θεοῖς ἔθυσαν, ἢ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένειμαν, οὐχὶ τοιοῦτοι γενόμενοι; ἀλλ᾽ ὑμεῖς ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς ἑκατόμβας προσάγωσιν, οὐκ ὀκνεῖτε κἂν ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν ἐλθεῖν δέοι μετ᾽ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας. τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὑμῖν καὶ τῶν θυσιῶν αἴτιον, ἀνεσταυρώκατε. περὶ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα ἱκανά, ἤδη δὲ εἰ δοκεῖ, ἐπὶ τὸ πῦρ μέτειμι. καὶ τὴν ἐπονείδιστον ταύτην κλοπήν. καὶ πρὸς θεῶν τοῦτό μοι ἀπόκριναι, μηδὲν ὀκνήσας. ἔσθ᾽ ὅτι ἡμεῖς τοῦ πυρὸς ἀπολωλέκαμεν; ἐξ ὅτου καὶ παρ᾽ ἀνθρώποις ἐστίν; οὐκ ἂν εἴποις. αὕτη γὰρ οἶμαι φύσις τουτουῒ τοῦ κτήματος οὐδέν τι ἔλαττον γίγνεται, εἰ καί τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι. οὐ γὰρ ἀποσβέννυται ἐναυσαμένου τινός. φθόνος δὲ ἤδη ἄντικρυς τὸ τοιοῦτο, ἀφ᾽ ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε, τούτων κωλύειν μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις. καίτοι θεούς γε

ὄντας,

ὄντας, ἀγαθοὺς χρὴ εἶναι, καὶ δωτῆρας ἐάων. καὶ ἔξω φθόνου παντὸς ἑστάναι. ὅπου γε εἰ καὶ τὸ πᾶν τοῦτο πῦρ ὑφελόμενος κατεκόμισα εἰς τὴν γῆν, μηδ' ὅλως τι αὐτοῦ καταλιπὼν, οὐ μέγα ὑμᾶς ἠδίκουν. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς δεῖσθε αὐτοῦ, μήτε ῥιγοῦντες, μήτε ἕψοντες τὴν ἀμβροσίαν, μήτε φωτὸς ἐπιτεχνητοῦ δεόμενοι. οἱ δὲ ἄνθρωποι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγκαίως χρῶνται τῷ πυρὶ, μάλιστα δὲ εἰς τὰς θυσίας. ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν ἀγυιὰς, καὶ τοῦ λιβανωτοῦ θυμιᾶν, καὶ τὰ μηρία καίειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τῷ καπνῷ, καὶ τὴν εὐωχίαν ταύτην ἡδίστην οἰομένους. ὁπόταν εἰς τὸν οὐρανὸν ἡ κνίσσα γένηται ἑλισσομένη περὶ καπνῷ, ἐναντιωτάτη τοίνυν ἡ μέμψις ἂν γένοιτο αὕτη τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιθυμίᾳ. θαυμάζω δὲ ὅπως οὐχὶ καὶ τὸν ἥλιον κεκωλύκατε καταλάμπειν αὐτούς. καίτοι πῦρ οὗτός ἐστι πολὺ θειότερόν τε, καὶ πυρωδέστερον. ἢ κἀκεῖνον αἰτιᾶσθε, ὡς σπαθῶντα ἡμῶν τὸ κτῆμα. εἴρηκα. σφὼ δὲ ὦ Ερμῆ, καὶ Ηφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρῆσθαι δοκῶ, διευθύνατε, καὶ διελέγχετε· κἀγὼ αὖθις ἀπολογήσομαι. Ερ. οὐ ῥᾴδιον ὦ Προμηθεῦ πρὸς οὕτω γενναῖον σοφιστὴν ἁμιλλᾶσθαι, πλὴν ἀλλ' ὄνησο, διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτά σου

ἐπήκουσέ σου. εὖ γὰρ οἶδα ὡς ἓξ καὶ δέκα γῦπας ἂν ἐπέστησέ σοι τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας. οὕτω δεινῶς αὐτοῦ κατηγόρηκας, ἀπολογεῖσθαι δοκῶν. ἐκεῖνο δέ γε θαυμάζω, πῶς μάντις ὤν, οὐ προεγίνωσκες οὕτω κολασθησόμενος.

Προ. ἠπιστάμην ὦ Ἑρμῆ καὶ ταῦτα μὲν, καὶ ὅτι ἀπολυθήσομαι αὖθις οἶδα, καὶ ἤδη τις ἐκ Θηβῶν ἀφίξεται σὸς φίλος οὐκ εἰς μακράν, κατατοξεύσων ὃν φῂς ἐπιπτήσεσθαί μοι τὸν ἀετόν.

Ερ. εἰ γὰρ γένοιτο ὦ Προμηθεῦ ταῦτα, καὶ ἐπίδοιμί σε λελυμένον, καὶ κοινῇ σὺν ἡμῖν εὐωχούμενον. οὐ μέντοι γε κρεανομοῦντά γε. Προ. θάρρει καὶ συνευωχήσομαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσει με, οὐκ ἀντὶ μικρᾶς εὐδαιμονίας. Ερ. τίνος ταύτης; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν. Προ. οἶσθα ὦ Ἑρμῆ τὴν Θέτιν; ἀλλ' οὐ χρὴ λέγειν. φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρρητον, ὡς μισθὸς εἴη, καὶ λύτρα μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης. Ερ. ἀλλὰ φύλαττε ὦ Τιτάν, εἰ τοῦτ' ἄμεινον. ἡμεῖς δὲ ἀπίωμεν ὦ Ἥφαιστε. καὶ γὰρ οὗτος ἤδη πλησίον ὁ ἀετός. ὑπόμενε οὖν καρτερῶς. εἴη δέ γε ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον ὃν φῂς τοξότην ἐπιφανῆναι, ὡς παύσειέ σε ἀνατεμόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Λυσόν

λῦσόν με ὦ Ζεῦ. δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα. ΖΕΥΣ. λύσω σε φῄς, ὃν ἐχρῆν βαρυτέρας πέδας ἔχοντα, καὶ τὸν Καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον, ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἧπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, ἀνθ' ὧν τοιαῦθ' ἡμῖν ζῶα ἀνθρώπους ἔπλασας, ἢ τὸ πῦρ ἔκλεψας, καὶ τὰς γυναῖκας ἐδημιούργησας; ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρεῶν ὀστᾶ πιμελῇ κεκαλυμμένα μοι παραθεὶς, καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττων. τί χρὴ λέγειν; Προ. οὐκοῦν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα, τοσοῦτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος. τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον ἀετὸν τρέφων τῷ ἥπατι. Ζ. οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο, ὧν σε δεῖ παθεῖν. Προ. καὶ μὴν οὐκ ἀμισθί με λύσεις ὦ Ζεῦ, ἀλλά σοι μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον. Ζ. κατασοφίζῃ με ὦ Προμηθεῦ; Προμη. καὶ τί πλέον ἕξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσεις αὖθις ἔνθα ὁ Καύκασός ἐστιν, οὐδ' ἀπορήσεις δεσμῶν ἤν τι τεχνάζων ἁλίσκωμαι. Ζ. εἰπὲ πρότερον ὅν τινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα. Προμη. ἢν εἴπω ἐφ' ὅ, τι βαδίζεις νῦν, ἀξιόπιστος ἔσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντευόμενος; Ζεύς.

πῶς ἢ οὔ; Προμ. παρὰ τὴν Θέτιν, συνεσόμενος αὐτῇ. Ζεὺς. τουτὶ μὲν ἔγνως, τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δοκεῖς γάρ τι ἀληθὲς ἐρεῖν. Προ. μηδὲν ὦ Ζεῦ κοινωνήσῃς τῇ Νηρεΐδι. ἢν γ' αὐτὴ κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ, τὸ τεχθὲν ἴσα ἐργάσεταί σε, οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον. Ζεὺς. τοῦτο φὴς ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς; Προ. μὴ γένοιτο ὦ Ζεῦ. πλὴν τοιοῦτό τι ἡ μῖξις αὐτῆς ἀπειλεῖ. Ζεὺς. χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις. σὲ δὲ, ὁ Ἥφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Ἀλλ' εἰ καί τι ἥμαρτον ὦ Ζεῦ, σύγγνωθί μοι. παιδίον γάρ εἰμι, καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὦ Ἔρως. ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ; ἢ διότι μὴ πώγωνα, μηδὲ πολιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι, γέρων καὶ πανοῦργος ὤν; Ερ. τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρων ὡς φὴς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῇ; Ζ. σκόπει ὦ κατάρατε εἰ μικρὰ, ὃς ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρυφᾷς, ὥστε μηδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με. σάτυρον. ταῦρον. χρυσόν. κύκνον. ἀετόν. ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἥντινα ἐρασθῆναι πεποίηκας. οὐδὲ συνῆκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγενημένος, ἀλλά με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' αὐτάς, καὶ κρύ-

πτειν

ποιεῖν ἐμαυτόν. ἀλλὰ, τὸν μὲν ταῦρον, ἢ κύκνον φιλοῦσιν. ἐμὲ δὲ ἢν ἴδωσι, τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους. Ερ. εἰκότως. οὐ γὰρ φέρουσιν ὦ Ζεῦ θνηταὶ οὖσαι τὴν πρόσοψιν. Ζ. πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος, καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν;

Ερ. ἀλλ᾽ ἡ δάφνη κἀκεῖνον ἔφυγε, καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα. εἰ δ᾽ ἐθέλεις ἐπέραστος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα, μηδὲ τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ᾽ ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν, ἑκατέρωθεν καθειμένος βοστρύχους, τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος. πορφυρίδα ἔχε. ὑποδέου χρυσίδας. ὑπ᾽ αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαῖνε. καὶ ὄψει ὅτι πλείους ἀκολουθήσουσί σοι τῶν Διονύσου Μαινάδων. Ζ. ἄπαγε. οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ερ. οὐκοῦν ὦ Ζεῦ, μηδὲ ἐρᾶν θέλε. ῥᾴδιον γὰρ τοῦτό γε. Ζ. οὐκ. ἀλλ᾽ ἐρᾶν μὲν, ἀπραγμονέστερον δ᾽ αὐτῶν ἐπιτυγχάνειν. ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀφίημί σε.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ. ΖΕΥΣ

Την τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα ὦ Ἑρμῆ; Ερ. ναί. τὴν Ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν, ἀλλὰ δάμαλις. Ερ. τεράστιον τοῦτο. τῷ τρόπῳ δ᾽ ἐνηλλάγη; Ζ. ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα, μετέβαλεν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο τι δει

νὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι. βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, ἄυπνος ὤν. Ερ. τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος ἐς τὴν Νέμεαν, ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ, ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον. τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν, Ἶσιν ποίησον. καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω θεὸς τῶν ἐκεῖ. καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

ΔΙΟΣ, ΚΑΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ.

Ἄγε ὦ Γανύμηδες, ἥκομεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῇς οὐκέτι ῥάμφος ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ' ὄνυχας ὀξεῖς, οὐ πτερὰ, οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν. Γα. ἄνθρωπε, οὐκ ἀετὸς ἄρτι ἦσθα. καὶ καταπτάμενος ἥρπασάς με ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου; πῶς οὖν τὰ μὲν πτερὰ ἐκεῖνά σοι διερρύηκε, σὺ δ' ἄλλος ἤδη ἀναπέφηνας;

Ζ. ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπος, ὃν ὁρᾷς ὦ μειράκιον, οὔτε ἀετός. ὁ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός εἰμι, πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἐμαυτόν. Γα. τί φής; σὺ γὰρ ὁ Πὰν ἐκεῖνος; εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδὲ κέρατα, οὐδὲ λάσιος εἶ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκεῖνον ἡγῇ θεόν; Γα. ναί. καὶ θύομέν γε αὐτῷ ἔνορχιν

τράγον

ξάγειν ὑπὸ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἔνθα εἱστήκει. σὺ δὲ ἀνδραποδιστής τις εἶναί μοι δοκεῖς. Ζ. εἰπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα, οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ τοῦ ὕοντος, καὶ βροντῶντος, καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντος; ΓΑ. σὺ ὦ βέλτιστε φὴς εἶναι. ὃς πρώην κατέχεας ἡμῶν τὴν πολλὴν χάλαζαν, ὁ οἰκεῖν ὑπὲρ ἄνω λεγόμενος, ὁ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν ὁ πατὴρ ἔθυσεν; εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν; τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διηρπάκασιν ἤδη, ἐρήμοις ἐπιπεσόντες. Ζ. ἔτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγενημένῳ, καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ' ἡμῶν; ΓΑ. τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς τὴν Ἴδην τήμερον; Ζ. οὐδαμῶς. ἐπεὶ μάτην ἀετὸς εἴην ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος. ΓΑ. οὐκοῦν ἐπιζητήσει με ὁ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ εὑρίσκων, καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι, καταλιπὼν τὸ ποίμνιον. Ζ. ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεταί σε; ΓΑ. μηδαμῶς. ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν. εἰ δ' ἀπάξεις με, ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν τριετῆ τὸν μέγαν, ὃς ἡγεῖται πρὸς τὴν νομήν. Ζ. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι, καὶ ἁπλοϊκός. καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο, παῖς ἔτι. ἀλλ' ὦ Γανύμηδες, ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν, τοῦ

ποιμνίου, καὶ τῆς Ἴδης. σὺ δὲ, ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ,
πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐντεῦθεν καὶ τὸν πατέρα, καὶ
τὴν πατρίδα, καὶ ἀντὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος
ἀμβροσίαν ἔδῃ, καὶ νέκταρ πίῃ. τοῦτο μέν τοι καὶ
τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξεις ἐγχέων. τὸ δὲ μέ-
γιστον, οὐκέτι ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἀθάνατος γενήσῃ.
καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον. καὶ ὅλως,
εὐδαίμων ἔσῃ. Γα. ἢν δὲ παίζειν ἐπιθυμήσω,
τίς συμπαίξεταί μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἴδῃ πολλοὶ ἡλι-
κιῶται ἦμεν. Ζ. ἔχεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιξ-
όμενόν σοι τουτονὶ ἔρωτα, καὶ ἀστραγάλους μάλα
πολλούς. θάρρει μόνον, καὶ φαιδρὸς ἴσθι. καὶ μηδὲν
ἐπιπόθει τῶν κάτω. Γα. τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος ἂν
γενοίμην; ἢ ποιμαίνειν δεήσει κἀνταῦθα; Ζ.
οὔκ. ἀλλ᾽ οἰνοχοήσεις, καὶ ἐπὶ τοῦ νέκταρος τε-
τάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου. Γα. τοῦτο μὲν
οὐ χαλεπόν. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ἐγχέαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον. Ζ. ἰδοὺ πάλιν οὗ-
τος γάλακτος μνημονεύει, καὶ ἀνθρώποις δια-
κονήσεσθαι οἴεται. ταυτὶ δ᾽ οὐρανός ἐστι, καὶ πί-
νομεν ὥσπερ ἔφην τὸ νέκταρ. Γα. ἥδιον ὦ Ζεῦ
τοῦ γάλακτος; Ζ. εἴσῃ μετ᾽ ὀλίγον. καὶ
γευσάμενος, οὐκέτι ποθήσεις τὸ γάλα. Γα.
κοιμήσομαι δὲ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλι-
κιώτου ἔρωτος; Ζ. οὔκ. ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε

ἀνήρπασα,

ἀνήρπασα, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. Γα. μόνος γὰρ οὐκ ἂν δύναιο, ἀλλ' ἥδιόν σοι καθεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναὶ μετά γε τοιούτου, οἷος εἶ σὺ Γανυμήδης οὕτω καλός. Γα. τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ κάλλος; Ζ. ἔχει τι θέλγητρον ἡδὺ, καὶ μαλακώτερον ἐπάγει αὐτόν. Γα. καὶ μὴν ὅ γε πατὴρ ἤχθετό μοι συγκαθεύδοντι. καὶ διηγεῖτο ἕωθεν, ὡς ἀφεῖλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον στρεφόμενος, καὶ λακτίζων, καί τι φθεγγόμενος μεταξὺ ὁπότε καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπέ με κοιμηθησόμενον τὰ πολλά. ὥρα δή σοι εἰ διὰ τοῦτο ὡς φὴς ἀνήρπασάς με, καταθεῖναι αὖθις ἐς τὴν γῆν, ἢ πράγματα ἕξεις ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς στρεφόμενος. Ζ. τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἥδιστον ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσαιμι μετὰ σοῦ. φιλῶν γὰρ διατελέσω πολλάκις, καὶ περιπτύσσων. Γα. αὐτὸς ἂν εἰδείης. ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι, σοῦ καταφιλοῦντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον. νῦν δὲ ἄπαγε αὐτὸν ὦ Ἑρμῆ, καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας, ἄγε οἰνοχοήσοντα ἡμῖν διδάξας πρότερον ὡς χρὴ ὀρέγειν τὸν σκύφον.

ΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΣ. ΗΡΑ.

Ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο ὦ Ζεῦ, τὸ Φρύγιον ἀπὸ τῆς Ἴδης ἁρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλαττόν μοι προσέχεις τὸν νοῦν.

Ζ. καὶ ταῦτα γοῦν ὦ Ἥρα ζηλοτυπεῖς, ἤδη ἀφελὲς οὕτω καὶ ἀλυπότατον; ἐγὼ δὲ ᾤμην ταῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπήν σε εἶναι, ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Ἡρα. οὐδ᾽ ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς, οὐδὲ πρέποντα σεαυτῷ, ὃς ἁπάντων θεῶν δεσπότης ὤν, ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετὴν, ἐπὶ τὴν γῆν κάτει μοιχεύσων, χρυσίον, ἢ ταῦρος γενόμενος. πλὴν ἀλλ᾽ ἐκεῖναι μέν σοι, κἂν ἐν γῇ μένουσι. τὸ δ᾽ ἰδαῖον τουτὶ παιδίον ἁρπάσας, ἀνέπτης ὦ γενναιότατε θεῶν. καὶ συνοικεῖ νῦν ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθέν, οἰνοχοοῦν δὴ τῷ λόγῳ, οὕτως ἠπόρεις οἰνοχόων; καὶ ἀπηγορεύκασιν ἄρα ἥτε Ἥβη, καὶ ὁ Ἥφαιστος διακονούμενοι; σὺ δὲ καὶ τὴν κύλικα οὐκ ἂν ἄλλως λάβοις παρ᾽ αὐτοῦ, ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν, ἁπάντων ὁρώντων, καὶ τὸ φίλημά σοι ἥδιον τοῦ νέκταρος. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ διψῶν πολλάκις αἰτεῖς πιεῖν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπογευσάμενος μόνον, ἔδωκας ἐκείνῳ. καὶ πιόντος ἀπολαβὼν τὴν κύλικα, ὅσον ὑπόλοιπον ἐν αὐτῇ, πίνεις, ὅθεν καὶ αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἔνθα προσήρμοσε τὰ χείλη, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα καὶ φιλῇς. πρώην δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἁπάντων πατὴρ, ἀποθέμενος τὴν αἰγίδα, καὶ τὸν κεραυνὸν, ἐκάθησο ἀστραγαλίζων μετ᾽ αὐτοῦ, πώγωνα τηλικοῦτον καθειμένος. πάντα οὖν ὁρῶ ταῦτα. ὥστε μὴ οἴου λανθάνειν.

θανεῖν. Ζ. καὶ τί δεινὸν ὦ Ἥρα, μειράκιον οὕτω καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν, καὶ ἥδεσθαι ἀμφοῖν, καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τῷ νέκταρι; ἢν γοῦν ἐπιτρέψω αὐτῷ κἂν ἅπαξ φιλῆσαί σε, οὐκέτι μέμψῃ μοι. προτιμότερον τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι. Ηρα. παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μανείην, ὥστε τὰ χείλη προσενεγκεῖν τῷ μαλθακῷ τούτῳ Φρυγὶ οὕτως ἐκτεθηλυμένῳ. Ζ. μή μου λοιδοροῦ ὦ γενναιοτάτη τοῖς παιδικοῖς. οὑτοσὶ γὰρ ὁ θηλυδρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλθακὸς ἡδίων, καὶ ποθεινότερος, οὐ βούλομαι δὲ εἰπεῖν, μή σε παροξύνω ἐπὶ πλέον. Ηρα. εἴθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν ἐμοῦ ἕνεκα. μέμνησο γοῦν οἷά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον ἐμπαροινεῖς. Ζ. οὐκ ἀλλὰ τὸν Ἥφαιστον ἔδει τὸν σὸν υἱὸν οἰνοχοεῖν ἡμῖν χωλεύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἥκοντα, ἔτι τῶν σπινθήρων ἀνάπλεον, ἄρτι τὴν πυράγραν ἀποτιθέμενον, καὶ ἀπ᾽ ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύλικα, καὶ ἐπισπασαμένους, φιλῆσαι μεταξὺ, ὃν οὐδ᾽ ἂν ἡ μήτηρ σὺ ἡδέως φιλήσειας, ὑπὸ τῆς ἀσβόλου κατῃθαλωμένον τὸ πρόσωπον; ἡδέως ταῦτα. οὐ γὰρ καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκεῖνος ἐμπρέπει τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν. ὁ Γανυμήδης δὲ, καταπεμπτέος αὖθις ἐς

τὴν Ἴδην. καθαρὸς γάρ, καὶ ῥοδοδάκτυλος, καὶ ἐπισταμένως ὀρέγει τὸ ἔκπωμα. καὶ ὅ, σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἥδιον τοῦ νέκταρος. Ηρα. νῦν καὶ χωλὸς ὦ Ζεῦ ὁ Ἥφαιστος, καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ ἀσβόλου μεστός ἐστι, καὶ ναυτιᾷς ὁρῶν αὐτόν, ἐξ ὅτου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἡ Ἴδη ἀνέθρεψε, πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα. οὐδ' οἱ σπινθῆρες, οὐδ' ἡ κάμινος ἀπέτρεπόν σε μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ. Ζ. λυπεῖς ὦ Ἥρα σεαυτήν. οὐδὲν ἄλλο. κἀμοὶ ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα. εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ παιδὸς ὡραίου δεχομένη τὸ ἔκπωμα, σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰνοχοείτω. σὺ δὲ ὦ Γανύμηδες, ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου τὴν κύλικα. καὶ ἐφ' ἑκάστῃ, δὶς φίλει με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις, καὶ αὖθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνοις. τί τοῦτο δακρύεις; μὴ δέδιθι. οἰμώξεται γὰρ ἤν τις σε λυπεῖν ἐθέλῃ.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΗΡΑ.

Ον Ἰξίονα τοῦτον ὁρᾷς ὦ Ζεῦ; ποῖόν τινα
τ τὸν τρόπον ἡγῇ; Ζ. ἄνθρωπον εἶναι χρηστὸν ὦ Ἥρα, καὶ συμποτικόν. οὐ γὰρ ἂν συνῆν ἡμῖν, ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὤν. Ηρα. ἀλλ' ἀνάξιός ἐστιν, ὑβριστής γε ὤν. ὥστε μηκέτι συνέστω. Ζ. τί δὲ ὕβρισε; χρὴ γὰρ οἶμαι κἀμὲ εἰδέναι. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό.

τό. τοιοῦτόν ἐστιν ὃ ἐτόλμησε. Ζ. καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἴποις ἄν, ὅσον καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε. μῶν γὰρ ἐπείρα τινά; συνίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν, ὅπερ ἂν ὀκνήσειας εἰπεῖν. Ηρα. αὐτὴν ἐμὲ, οὐκ ἄλλην τινὰ ὦ Ζεῦ πολὺν ἤδη χρόνον: καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμέ. ὁ δὲ, καὶ ἔστενε, καὶ ὑπεδάκρυε. καὶ εἴ ποτε πιοῦσα παραδοίην τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα, ὁ δὲ, ᾔτει ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν. καὶ λαβὼν, ἐφίλει μεταξύ. καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προσῆγε. καὶ αὖθις ἀφεώρα ἐς ἐμέ. ταῦτα ἤδη συνίην, ἐρωτικὰ ὄντα. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν ᾐδούμην λέγειν πρὸς σέ. καὶ ᾤμην παύσεσθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον. ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσενεγκεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφεῖσα αὐτὸν ἔτι δακρύοντα, καὶ προκυλινδούμενον, ἐπιφραξαμένη τὰ ὦτα ὡς μὴ δὲ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβριστικὰ ἱκετεύοντος, ἀπῆλθόν σοι φράσουσα. σὺ δὲ αὐτὸς ὅρα ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. εὖγε ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν Ηρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος. ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἴτιοι, καὶ πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι. οἵ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποιησάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν, εἰ πίοντες ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη, καὶ οἷα οὔποτε εἶδον

ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἐρῶντες. ὁ δὲ ἔρως, βίαιόν τί ἐστι, καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε. Ἥρα. σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτός γε δεσπότης ἐστί. καὶ ἄγει σε, καὶ φέρει τῆς ῥινός φασιν ἕλκων. καὶ ἕπῃ αὐτῷ ἔνθα ἂν ἡγῆταί σοι. καὶ ἀλλάττῃ ῥᾳδίως ἐς ὅ, τι ἂν κελεύσῃ. καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε. καὶ νῦν τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις, ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἥ σοι τὸν Πειρίθουν ἔτεκεν. Ζεὺς. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαιξα ἐς γῆν κατελθών; ἀτὰρ οἶσθα ὅ μοι δοκεῖ περὶ τοῦ Ἰξίονος; κολάζειν μὲν μηδαμῶς αὐτὸν, μήδ' ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου. σκαιὸν γάρ. ἐπεὶ δ' ἐρᾷ, καὶ ὡς φὴς δακρύει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Ἥρα. τί ὦ Ζεῦ; δέδια γὰρ μή τι ὑβρεισικὸν καὶ σὺ εἴπῃς. Ζεύς. οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴδωλον ἐκ νεφέλης πλασάμενοι αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδὰν λυθῇ τὸ συμπόσιον, κἀκεῖνος ἀγρυπνῇ ὡς τὸ εἰκὸς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ παύσαιτο ἀνιώμενος, οἰηθεὶς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας. Ἥρα. ἄπαγε. μὴ ὥρασιν ἵκοιτο, τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ. ὅμως ὑπόμεινον ὦ Ἥρα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ Ἰξίων συνέσται;

συνέσται; Ηρα. ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ εἶναι δόξω. καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει διὰ τὴν ὁμοιότητα.

Ζεύς. οὐδὲν τοῦτο φής. οὔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ Ηρα γένοιτ' ἄν, οὔτε σὺ νεφέλη. ὁ δ' Ἰξίων μόνον ἐξαπατηθήσεται. Ηρα. ἀλλὰ οἱ πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν, αὐχήσει κατελθὼν ἴσως, καὶ διηγήσεται ἅπασι, λέγων συγγεγενῆσθαι τῇ Ηρᾳ καὶ σύλλεκτρος εἶναι τῷ Διΐ. καί που τάχα ἐρᾶν με φήσειεν αὐτοῦ. οἱ δὲ, πιστεύσουσιν, οὐκ εἰδότες ὡς νεφέλῃ συνῆν.

Ζεύς. οὐκοῦν ἤν τι τοιοῦτον εἴπῃ, ἐς τὸν ᾅδην ἐμπεσὼν τροχῷ ἄθλιος προσδεθεὶς, συμπεριενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ ἀεὶ, καὶ πόνον ἄπαυστον ἕξει, δίκην διδοὺς τοῦ ἔρωτος. Ηρα. οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΗΦΑΙΣΤΟΥ.

Ωρακας ὦ Ἄπολλον τὸ τῆς Μαίας βρέφος τὸ ἄρτι τεχθὲν, ὡς καλόν τέ ἐστι, καὶ προσγελᾷ πᾶσι, καὶ δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον; Απο. ἐκεῖνό γε φῂς βρέφος ὦ Ηφαιστε, ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ;

Ηφαι. καὶ τίνα ἂν ἀδικῆσαι δύναιτο ἀρτίτοκον ὄν; Απο. ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν. ἢ τὸν Ἄρη, καὶ τούτου

ὑφείλκυσε λαθὼν τοῦ κολεοῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου, καὶ τῶν βελῶν. Ηφαι. τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μόγις ἐκινεῖτο ἐν τοῖς σπαργάνοις; Απο. εἴσῃ ὦ Ἥφαιστε εἴ σοι προσέλθῃ μόνον. Ηφαι. καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη. Απο. τί οὖν, πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα, καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν αὐτῶν; Ηφαι. πάντα ὦ Απολλον. Απο. ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς. Η. νὴ Δία τὴν πυράγραν οὐχ ὁρῶ. Απο. ἀλλ᾽ ὄψει αὐτήν που ἐν σπαργάνοις τοῦ βρέφους. Ηφαι. οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν; Απο. οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη στωμύλα, καὶ ἐπίτροχα. ὁ δὲ, καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει. χθὲς δὲ προσκαλεσάμενος τὸν ἔρωτα, κατεπάλαισεν εὐθὺς οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὑφέλκων τὼ πόδε. εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμενος, τῆς Αφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλεψε προσπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ. τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος, τὸ σκῆπτρον. εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχε, κἀκεῖνον ἂν ὑφείλετο. Ηφαι. γοργόν τινα τὸν παῖδα φῄς. Απο. οὐ μόνον, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ μουσικόν. Ηφαι. τῷ, τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις; Απο. χελώνην που νεκρὰν εὑρὼν, ὄργανον ἀπ᾽ αὐτοῦ συνεπήξατο. πήχεις γὰρ ἐναρμόσας,

σας, καὶ ζυγώσας. ἔπειτα καλάμους ἐμπήξας, καὶ μαγάδιον ὑποθεὶς, καὶ ἐντεινάμενος ἑπτὰ χορδὰς, μελῳδεῖ πάνυ γλαφυρὸν ὦ Ἥφαιστε, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς κἀμὲ αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κιθαρίζειν ἀσκοῦντα. ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα ὡς οὐδὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ᾅδου κατίοι, κλέψων τι κἀκεῖθεν δηλαδή. ὑπόπτερος δ' ἐστί. καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν, ᾗ ψυχαγωγεῖ, καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς. Ἡφαι. ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι.

Απο. τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τὴν πυράγραν. Ἡφαι. εὖγε ὑπέμνησας. ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψόμενος αὐτὴν, εἴπου ὡς φῂς εὑρεθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Τί με ὦ Ζεῦ δεῖ ποιεῖν; ἥκω γὰρ ὡς ἐκέλευσας ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν.

Ζ. εὖγε ὦ Ἥφαιστε. ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο, κατενεγκών. Ἡφαι. πειρᾷ μου εἰ μέμηνα; πρόσταττε δ' οὖν τἀληθὲς, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον. εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου

πειράσῃς μου, ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν. ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν.

Ηφαι. ὅρα ὦ Ζεῦ μὴ κακόν τι ποιήσωμεν. ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεταί σε. Ζ. κατένεγκε μόνον ὦ Ἥφαιστε θαῤῥῶν. οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Ηφαι. ἄκων μὲν, κατοίσω δέ. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα ὦ Ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ. εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην ὑπὸ τὴν μήνιγγα παρθένον ζωογονῶν. καὶ ταῦτα ἔνοπλον. ἦ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων. ἡ δὲ, πηδᾷ, καὶ πυῤῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ. καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ. γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς. ὥστε ὦ Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας μοι αὐτήν. Ζ. ἀδύνατα αἰτεῖς ὦ Ἥφαιστε. παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει μένειν. ἐγὼ γοῦν τό γε ἐπ' ἐμοὶ, οὐδὲν ἀντιλέγω.

Ηφαι. τοῦτ' ἐβουλόμην. ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά. καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ζ. εἴ σοι ῥᾴδιον οὕτω, ποίει. πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ἔστιν

ε Στιν ὦ Ἑρμῆ νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διί; Ερ. οὐδαμῶς ὦ Πόσειδον. Πο. ὅμως προσάγγειλον αὐτῷ. Ερ. μὴ ἐνόχλει φημί. ἄκαιρον γάρ. ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι. Πο. μῶν τῇ Ἥρᾳ σύνεστιν; Ερ. οὔκ. ἀλλ᾽ ἑτεροῖόν τι ἐστί. Πο. συνίημι. ὁ Γανυμήδης ἔνδον. Ερ. οὐδὲ τοῦτο. ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός. Πο. πόθεν ὦ Ἑρμῆ; δεινὸν γὰρ τοῦτο φής. Ερ. αἰσχύνομαι εἰπεῖν. τοιοῦτόν ἐστι. Πο. ἀλλ᾽ οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ θεῖόν γε ὄντα. Ερ. τέτοκεν ἀρτίως ὦ Πόσειδον. Πο. ἄπαγε. τέτοκεν ἐκεῖνος; ἐκ τίνος; οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὤν; ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ἡ γαστὴρ ὄγκον τινά. Ερ. εὖ λέγεις. οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον. Πο. οἶδα. ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν. τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει. Ερ. οὔκ. ἀλλ᾽ ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης βρέφος. Πο. εὖγε ὁ γενναῖος, ὡς ὅλος ἡμῖν κυοφορεῖ, καὶ πανταχόθι τοῦ σώματος. ἀλλὰ τίς ἡ Σεμέλη ἐστί; Ερ. Θηβαία. τῶν Κάδμου θυγατέρων μία. ταύτῃ συνελθὼν, ἐγκύμονα ἐποίησεν. Πο. εἶτα ἔτεκεν ὦ Ἑρμῆ ἀντ᾽ ἐκείνης; Ερ. καὶ μάλα, εἰ καὶ παράδοξον εἶναί σοι δοκεῖ. τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπελθοῦσα ἡ Ἥρα, οἶσθα δὲ ὡς ζηλότυπός ἐστι, πείθει

αὐτῆσαι παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἥκειν παρ' αὐτήν. ὡς δ' ἐπείσθη, καὶ ἧκεν ἔχων καὶ τὸν κεραυνὸν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος. καὶ ἡ Σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς, ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον. καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν, ἐντίθησιν, ὡς ἀποτελεσθείη ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτό. καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. Πο. νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; Ερ. ἐς τὴν Νύσαν ἀποκομίσας, παρέδωκα ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἐπονομασθέντα. Πο. οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ Διονύσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ὅ δέ ἐστιν; Ερ. ἔοικεν. ἄπειμι δ' οὖν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσων, καὶ τἆλλα ποιήσων, ὅσ' ἂν νομίζηται ὥσπερ λεχοῖ.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ

ὦ Ἥλιε, μὴ ἐλάσῃς τήμερον ὁ Ζεύς φησι, μηδὲ αὔριον, μήδ' ἐς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἔνδον μένε. καὶ τὸ μεταξὺ μία τις ἔστω νὺξ μακρά. ὥστε λυέτωσαν μὲν αἱ ὧραι αὖθις τοὺς ἵππους. σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν. Η. καινὰ ταῦτα ὦ Ἑρμῆ καὶ ἀλλόκοτα ἥκεις παραγγέλων.

ἀλλὰ

ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἔδοξα ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὅρων, κᾆτά μοι ἄχθεται, καὶ τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν; Ερ. οὐδὲν τοιοῦτον. οὐδ' ἐς ἀεὶ τοῦτο ἔσται. δεῖται δέ τι νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα. Η. ποῦ δὲ καὶ ἐστὶν, ἢ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγγελῶν ταῦτά μοι; Ερ. ἐκ Βοιωτίας ὦ Ἥλιε, παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος γυναικός, ᾗ σύνεστιν. Η. ἐρῶν αὐτῆς; εἶτα οὐχ ἱκανὴ νὺξ μία; Ερ. οὐδαμῶς. τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης μέγαν, καὶ πολύαθλον θεόν. τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον. Η. ἀλλὰ τελεσιουργείτω μὲν ἀγαθῇ τύχῃ. ταῦτα δ' οὖν ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ Κρόνου, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν. οὐδ' ἀπόκοιτος ἐκεῖνος παρὰ τῆς Ῥέας ἦν. οὐδ' ἀπολιπὼν ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν Θήβαις ἐκοιμᾶτο, ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα, νὺξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐτῆς, ἀνάλογον ταῖς ὥραις. ξένον δὲ, ἢ παρηλλαγμένον, οὐδέν. οὐδ' ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικί. νῦν δὲ δυστήνου γυναίου ἕνεκα, χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα, καὶ ἀκαμπεστέρους μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ τῆς ἀργίας, δύσπορον δὲ τὴν ὁδόν, ἀτριβῆ μὲν οὖσαν ἑξῆς τριῶν ἡμερῶν, τοὺς δ' ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβιοῦν; τοιαῦ-

τὰ ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων. καὶ καθευδοῦνται περιμένοντες, ἔστ' ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητὴν, ὃν λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ. Ερ. σιώπα ὦ Ἥλιε, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Σελήνην ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον, ἀπαγγελῶ κἀκείνοις ἅπερ ὁ Ζεὺς ἀπέστειλε, τὴν μὲν, σχολῇ προβαίνειν. τὸν δὲ ὕπνον, μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γεγενημένην.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ.

Τί ταῦτα ὦ Σελήνη φασὶ ποιεῖν σε ὁπότ' ἂν κατὰ τὴν Καρίαν γένῃ, ἱστάναι μέν σε τὸ ζεῦγος ἀφορῶσαν ἐς τὸν Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα, ὑπαίθριον ἅτε κυνηγέτην ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; Σε. ἐρώτα ὦ Ἀφροδίτη τὸν σὸν υἱὸν, ὅς μοι τούτων αἴτιος. Αφρο. ἔα. ἐκεῖνος ὑβριστής ἐστιν, ἐμὲ γοῦν αὐτοῦ τὴν μητέρα οἷα δέδρακεν, ἄρτι μὲν, ἐς τὴν Ἴδην κατάγων, Ἀγχίσου ἕνεκα τοῦ Ἰλιέως. ἄρτι δὲ ἐς τὸν Λίβανον ἐπὶ τὸ ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ ἐπέραστον ποιήσας, ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον. ὥστε πολλάκις ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα, καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν

δὲ καὶ

δὲ καὶ τὰ πτερά. ἤδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πυγὰς τῷ σανδάλῳ. ὁ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παραυτίκα δεδιὼς, καὶ ἱκετεύων, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλησαι ἁπάντων. ἀτὰρ εἰπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνδυμίων ἐστίν; εὐπαραμύθητον γὰρ οὕτω τὸ δεινόν. Ζ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς ὦ Ἀφροδίτη δοκεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλαμύδα καθεύδῃ, τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια, ἤδη ἐκ τῆς χειρὸς ὑπορρέοντα. ἡ δεξιὰ δὲ, περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη ἐπιπρέπει, τῷ προσώπῳ περικειμένη. ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος, ἀναπνέῃ τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ἆσθμα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀψοφητὶ κατιοῦσα, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθείη. οἶσθα τί ἂν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μετὰ ταῦτα. πλὴν ἀπόλλυμαί γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

Τέκνον ἔρως, ὅρα οἷα ποιεῖς. οὐ τὰ ἐν τῇ ὦ γῇ λέγω ὁπόσα τοὺς ἀνθρώποις ἀναπείθεις, καθ' αὑτῶν ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ὃς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλάττων ἐς ὅ, τι ἄν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ, τὴν σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμέ

νῃ βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκάζεις ἐπιλελησμένου τῆς ἱππασίας. ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαῤῥῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε, καὶ τὴν Ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη, καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν, ἀνέπεισας παιδεραστεῖν, καὶ τὸ φρύγιον μειράκιον ἐκεῖνο ποθεῖν. καὶ νῦν ἐκείνη μέμηνεν ὑπὸ σοῦ. καὶ ζευξαμένη τοὺς λέοντας, παραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαντας ἅτε μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν. ἡ μὲν, ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ Ἄττῃ. οἱ Κορύβαντες δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν, τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν. ὁ δὲ, ἀνεὶς τὴν κόμην, ἵεται μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν. ὁ δὲ, αὐλεῖ τῷ κέρατι. ὁ δὲ, ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ, ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ. καὶ ὅλως, θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι. δέδια ῥίνω ἅπαντα. δέδια τὸ τοιοῦτο, ἡ τὸ μέγα σὲ κακὸν τεκοῦσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Ῥέα, ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὑτῇ οὖσα, κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε, διασπάσασθαι, ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν. ταῦτα δέδια κινδυνεύοντά σε ὁρῶσα. Ε. θάῤῥει μῆτερ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐτοῖς ἤδη ξυνήθης εἰμί. καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς κόμης λαβόμενος, ἡνιοχῶ αὐτούς. οἱ δὲ, σαίνουσί με. καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι, ἐς τὸ στόμα περιλιχμησάμενοι,

ἀποδιδό-

ἀποδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ῥέα, πότε ἂν ἐκείνη χολὴν ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ, ὅλη οὖσα ἐν τῷ Ἄττῃ; καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν. μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων. ἢ θέλεις σὺ ὦ μῆτερ αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν, μήτε σὲ τοῦ Ἄρεως, μήτ' ἐκεῖνον σοῦ; Αφρο. ὡς δεινὸς εἶ, καὶ κρατεῖς ἁπάντων. ἀλλὰ μεμνήσῃ μου ποτὲ τῶν λόγων.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. ΖΕΥΣ.

ϖ Αὔσασθε ὦ Ἀσκληπιὲ, καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι. ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν. Ηρα. ἀλλὰ ἐθέλεις ὦ Ζεῦ τουτονὶ τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου. Ασκλη. νὴ Δία. καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι. Ηρα. κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετείληφας; Ασκλη. ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ ὦ Ἡράκλες ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγεὶς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; Ηρα. οὔκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν. ὃς Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος. σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης.

νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος. Ἀσκλη. Εὖ λέγεις. ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα, καὶ τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ. ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας, ἀπέκτεινα τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναῖκα. Ἡρα. εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ὡς οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία. ἐπεὶ ἀράμενός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσασθαί σε, τὸ κρανίον συντριβέντα. Ζεύς. παύσασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν. ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. καίτοι εὔγνωμον ὦ Ἡράκλες προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Τί σκυθρωπὸς εἶ ὦ Ἄπολλον; Ἀπό. Ὅτι ὦ Ἑρμῆ δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.

Ερ. ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον. σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι;

πεῖ ἔτι; Απο. οὐδαμῶς. ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν λάκωνα τὸν Οἰβάλου. Ερ. τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ Υάκινθος; Απο. καὶ μάλα. Ερ. πρὸς τίνος ὦ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον; Απο. αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον. Ερ. οὐκοῦν ἐμάνης ὦ Ἄπολλον; Απο. οὐκ. ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο. Ερ. πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον. Απο. δισκεύειν ἐμάνθανε. κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ. ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος Ζέφυρος, ἤρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός, ἀμελούμενος δέ, καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρριψα ὥσπερ εἰώθαμεν τὸν δίσκον ἐς τὸ ἄνω. ὁ δέ, ἀπὸ τοῦ Ταΰγετον καταπνεύσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῷ παιδὶ, ἐνέσεισε φέρων αὐτόν, ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἷμά τε ῥυῆναι πολύ, καὶ τὸν παῖδα εὐθὺς ἀποθανεῖν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν Ζέφυρον, αὐτίκα ἠμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι ἐπισπόμενος ἄχρι τοῦ ὄρους. τῷ παιδὶ δέ, καὶ τάφον ἐχωσάμην ἐν Ἀμύκλαις, ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε. καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα, ἥδιστον ὦ Ἑρμῆ καὶ εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων. ἔτι καὶ γράμματα ἔχον, ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ; Ερ. ναὶ ὦ Ἄπολλον

ἤδεις γὰρ θνητὸν πεποιημένος τὸν ἐρώμενον, ὥστε τί μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Ο δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα Ηφαιστον, καὶ τ τέχνην ἔχοντα βάναυσον ὦ Απολλον, τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι τήν τε Αφροδίτην, καὶ τὴν Χάριν; Απ. εὐποτμία τις ὦ Ερμῆ. πλὴν ἐκεῖνό γε ἐγὼ θαυμάζω, τὸ, ἀνέχεσθαι συνούσας αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὅταν ὁρῶσιν ἱδρῶτι ῥεόμενον εἰς τὴν κάμινον, ἐπικεκυφότα, πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα. καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν, περιβάλλουσί τε, καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκαθεύδουσι. Ερ. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, καὶ τῷ Ηφαίστῳ φθονῶ. σὺ δὲ κόμα ὦ Απολλον, καὶ κιθάριζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει. κἀγὼ ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ, καὶ τῇ λύρᾳ. εἶτα ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, μόνοι καθευδήσομεν. Απ. ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι εἰς τὰ ἐρωτικά. καὶ δύο γοῦν. οὓς μάλιστα ὑπερηγάπησα, τὴν Δάφνην, καὶ τὸν Υάκινθον, ἡ μὲν, ἀποδιδράσκει με, καὶ μισεῖ. ὥστε εἵλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐμοὶ συνεῖναι. ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλετο, καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω. Ερ. ἐγὼ δὲ ἤδη ποτὲ τὴν Αφροδίτην. ἀλλ' οὐ χρὴ αὐχεῖν. Απο. οἶδα, καὶ τὸν Ερμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέ-

ποῦ λέγεται τετοκέναι. πλὴν ἐκεῖνό μοι εἰπέ, εἴ τι οἶσθα, πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν, ἢ ἡ Χάρις ταύτην; Ερ. ὅτι ὦ Ἄπολλον ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Λήμνῳ σύνεστιν. ἡ δ' Ἀφροδίτη, ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως τε, περὶ τὸν Ἄρην ἔχει τὰ πολλά, κἀκείνου ἐρᾷ. ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκέως ῥύπου μέλει. Απ. καὶ ταῦτα οἴει τὸν Ἥφαιστον εἰδέναι; Ερ. οἶδεν. ἀλλὰ τί ἂν δρᾶσαι δύναιτο, γενναῖον ὁρῶν νεανίαν, καὶ στρατιώτην αὐτόν; ὥστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει. πλὴν ἀπειλεῖ γε δεσμά τινα ἐπιμηχανήσεσθαι αὐτοῖς, καὶ συλλήψεσθαι, σαγηνεύσας ἐπὶ τῆς εὐνῆς. Απ. οὐκ οἶδα. εὐξαίμην δ' ἂν αὐτὸς ὁ ξυλληφθησόμενος εἶναι.

ΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ.

Καλὰ μὲν γὰρ ὦ Λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διΐ. Λη. οὐ πᾶσαι ὦ Ἥρα τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν. Η. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγημε, καὶ σπουδάζεται πρὸς αὐτῆς. οἱ δέ σοι παῖδες, ἡ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ, πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρειος. καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτούς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. ὁ δ'

Ἀπόλλων, προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι,
καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύ-
εσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαν-
τικῆς, τὸ μὲν, ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν
Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ,
λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἑκάτερον τῆς
ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ
σφάλμα. καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, πολ-
λοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι, καὶ παρέχοντες αὑτοὺς καταγοη-
τεύεσθαι. πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν συνε-
τωτέρων, τὰ πολλὰ τερατευόμενος. αὐτὸς
γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ, ὡς φεύ-
ξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη. καὶ ταῦτα, οὕτω καλὸν
καὶ κομήτην ὄντα, ὥστε οὐχ ὁρῶ καθότι καλ-
λιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας. ΛΗ. Ταῦτα
μέντοι τὰ τέκνα ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαν-
τις οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς,
καὶ μάλιστα ὅταν ἡ μὲν, ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος,
ὁ δὲ, κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος
ὑφ' ἁπάντων. Η. ἐγέλασα ὦ Λητοῖ. ἐκεῖνος θαυ-
μαστὸς, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ μοῦσαι
δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἂν, αὐτὸς κρατήσας
τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπό-
λωλεν, ἀδίκως ἁλούς. ἡ δὲ καλή σου παρθένος,

οὕτω

οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς τεκούσας ἐμαιοῦτο, παρθένος γε καὶ αὐτὴ οὖσα. Λη. μέγα ὦ Ἥρα φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διΐ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ. καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς. πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Τί γελᾷς ὦ Ἑρμῆ; Ερ. ὅτι γελοιότατα ὦ Ἄπολλον εἶδον. Απ. εἰπὲ οὖν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελᾶν. Ερ. ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει, κατείληπται, καὶ ὁ Ἥφαιστος ἔδησεν αὐτοὺς ξυλλαβών. Απο. πῶς; ἡδὺ γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας. Ερ. ἐκ πολλοῦ οἶμαι ταῦτα εἰδὼς ἐθήρευεν αὐτούς. καὶ περὶ τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεὶς, εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον. εἶτα ὁ μὲν Ἄρης εἰσέρχεται λαθὼν, ὡς ᾤετο. καθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ ἥλιος, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους, καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν, καὶ ἐντὸς ἐγεγένηντο τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμά. ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ Ἥφαιστος. ἐκείνη μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὖσα, οὐκ εἶ

χεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη. ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο, καὶ ἤλπιζε ῥήξειν τὰ δεσμά. ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἱκέτευε. Απ. τί οὖν, ἀπέλυσεν αὐτὸν ὁ Ἥφαιστος. Ερ. οὐδέπω. ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς, ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς. οἱ δὲ, γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νενευκότες, ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι. καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε μονονουχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον. Απ. ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος, οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου; Ερ. μὰ Δί', ὅς γε καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεστώς. ἐγὼ μέντοι, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόνουν τῷ Ἄρει, μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεὸν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς. Απ. οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; Ερ. σὺ δ' οὐκ ἂν ὦ Ἄπολλον; ἰδὲ μόνον ἐπελθών. ἐπαινέσομαι γάρ σε ἢν μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς εὔξῃ ἰδών.

ΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΣ. ΗΡΑ.

ε γὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἂν ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης. μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνὼν, ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ

τυμπά

τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς, ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον ὦ Ηρα τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾴκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ινδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ, τούς τε ἐλέφαντας εἷλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε, καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν, ὀρχούμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων ὡς φῂς, καὶ ἐνθεάζων. εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τελετὴν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο. ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος. καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ. Η. σύ μοι δοκεῖς ἐπαινέσειν καὶ τὸ εὕρημα αὐτοῦ τὴν ἄμπελον, καὶ τὸν οἶνον. καὶ ταῦτα, ὁρῶν οἷα οἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὕβριν τρεπόμενοι. καὶ ὅλως μεμηνότες ὑπὸ τοῦ ποτοῦ. τὸν γοῦν Ικάρ-

ὃν, ᾧ πρότῳ ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ ξυμπόται αὐτοῦ διέφθειραν, παίοντες ταῖς δικέλλαις. Ζ. οὐδὲν τοῦτο φής. οὐ γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυσος ποιεῖ. τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως, καὶ τὸ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου. ὃς δ' ἂν ἔμμετρα πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν, καὶ ἡδίων γένοιτ' ἄν. οἷον δὲ ὁ Ικάριος ἔπαθεν, οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμποτῶν. ἀλλὰ σὺ ἔτι ζηλοτυπεῖν ἔοικας ὦ Ἥρα, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν, εἴγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

Τί δήποτε ὦ Ἔρως, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶ, τὸν Ἀπόλλω, τὴν Ἥραν, ἐμὲ τὴν μητέρα. μόνης δὲ ἀπέχῃ τῆς ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μέν σοι ἡ δᾳς, κενὴ δὲ οἰστῶν ἡ φαρέτρα, σὺ δὲ ἄτοξος εἶ, καὶ ἄστοχος; Ερ. δέδια ὦ Μῆτερ αὐτήν. φοβερὰ γάρ ἐστι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινῶς ἀνδρική. ὁπόταν οὖν ἐντεινάμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτὴν, ἐπισείουσα τὸν λόφον, ἐκπλήττει με, καὶ ὑπότρομος γίνομαι, καὶ ἀποῤῥεῖ μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν. Αφρο. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν, καὶ νενίκηκας. Ερ. ἀλλ' ἐκεῖνος ἑκὼν προσίεταί με, καὶ προσκαλεῖται.

καλεῖται. ἡ Ἀθηνᾶ δὲ, ὑφορᾶται ἀεί. καί ποτε, ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπτην, πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα. ἡ δὲ, εἴ μοι πρόσει φησὶ, νὴ τὸν πατέρα, τῷ δορατίῳ σε διαπείρασα, ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ διασπασαμένη, διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπείλησε. καὶ ὁρᾷ δὲ δριμὺ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τι φοβερὸν, ἐχίδναις κατάκομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια. μορμολύττεται γάρ με. καὶ φεύγω ὅταν ἴδω αὐτό.

Ἀφρο. ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας ὡς φής, καὶ τὴν Γοργόνα. καὶ ταῦτα, μὴ φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός. αἱ δὲ Μοῦσαι, διὰ τί σοι ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ κἀκεῖναι λόφους ἐπισείουσι, καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν; Ερ. αἰδοῦμαι αὐτὰς ὦ μῆτερ. σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ ἀεί τι φροντίζουσι. καὶ περὶ ᾠδὴν ἔχουσι. καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς, κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους. Ἀφρο. ἔα καὶ ταύτας, ὅτι σεμναί. τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις;

Ερ. τὸ μὲν ὅλον, οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἷόν τε, φεύγουσαν ἀεὶ διὰ τῶν ὀρῶν. εἶτα καὶ ἴδιόν τινα ἔρωτα ἤδη ἐρᾷ. Ἀφρο. τίνος ὦ τέκνον; Ερ. θήρας, καὶ ἐλάφων, καὶ νεβρῶν, αἱρεῖν τε διώκουσα, καὶ κατατοξεύειν. καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ

ἐστίν. ἐπεὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην αὐτὸν ὄντα, καὶ ἑκηβόλον. ΑΦΡΟ. οἶδα ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξευσας.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. ΖΕΥΣ.

Ἑρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐς τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον. νέμει δὲ τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ. καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὦ Πάρι, κελεύει ὁ Ζεὺς ἐπειδὴ καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστί. τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον. ὥρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν δικαστήν. ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν. καὶ εἴπερ οἷόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον. ἄλλως τε, καὶ ἀνάγκη μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ Φρὺξ, ἐφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μέν ἐστι, καὶ Γανυμήδους τουτουὶ ξυγγενής. τἆλλα δὲ, ἀφελὴς, καὶ ὄρειος. κοὐκ ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας. ΑΦΡΟ. ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσας ἡμῖν δικαστὴν, θαῤῥοῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν. τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ καὶ ταύταις

ἀρέσκειν

ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον. Ηρα. οὐδ᾽ ἡμεῖς ὦ Ἀφροδίτη δεδίαμεν, οὐδ᾽ ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτρέπῃ τὴν δίαιταν. ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν. Ζ. ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θύγατερ συνδοκεῖ; τί φής; ἀποστρέφῃ, καὶ ἐρυθριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖσθαί γε τὰ τοιαῦτα, ὑμῶν τῶν παρθένων. ἐπινεύεις δ᾽ ὅμως. ἄπιτε οὖν. καὶ ὅπως μὴ χαλεπανεῖτε τῷ δικαστῇ αἱ νενικημέναι, μηδὲ κακὸν ἐντρίψητε τῷ νεανίσκῳ. οὐ γὰρ οἷόν τε ἐπίσης εἶναι καλὰς πάσας. Ερ. προΐωμεν εὐθὺ τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγούμενος. ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι. καὶ θαρρεῖτε, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν. νεανίας ἐστὶ καλὸς, καὶ τἆλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος, οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

Αφο. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν. πότερα δὲ, ἄγαμός ἐστιν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν; Ερ. οὐ παντελῶς ἄγαμός ἐστιν ὦ ἀφροδίτη. Αφρο. πῶς λέγεις; Ερ. δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν Ἰδαία γυνὴ, ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος δὲ, καὶ δεινῶς ὄρειος. ἀλλ᾽ οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ᾽ οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς; Αφο. ἄλλως ἠρόμην. Αθη. παραπρεσβεύεις ὦ οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος

μῦθος; Ἑρ. οὐδὲν ὦ Ἀθηνᾶ δεινόν, οὐδὲ καθ' ὑμῶν. ἀλλ' εἴρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν; Ἀθη. ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; Ἑρ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελθόν, οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετό με. Ἀθη. τί οὖν ἄγαμός ἐστιν; Ἑρ. οὐ δοκεῖ. Ἀθη. τί δὲ τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος; Ἑρ. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα, καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Ἀφρο. ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐδὲ προσεγκαλῶ σοι, τὸ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν. μεμψιμοίρων γὰρ, καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα.

Ἑρ. καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετο. διὸ μὴ χαλεπῶς ἔχε, μηδ' οἴου μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες, ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων. καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ὁρῶ, καὶ τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς. εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν.

Ἥρα. ὅπου δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται.

Ἑρ. ταύτῃ ὦ Ἥρα, πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει, μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει. παρὰ δὲ τὴν πλευράν, οὗ τὸ ἄντρον, καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷς. Ἥρα. ἀλλ'

οὐχ

οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην. Ερ. τί φής; οὐχ ὁρᾷς βοΐδια κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καί τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα, καλαύροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην; Ηρα. ὁρῶ νῦν, εἴγε ἐκεῖνός ἐστιν. Ερ. ἀλλ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἐσμὲν ἤδη τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ηρα. εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν, ὥρα σοι ὦ Ἀφροδίτη προϊέναι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ. σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου, πολλάκις ὡς λόγος κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχίσην. Αφρ. οὐ σφόδρα ὦ Ἥρα τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν. Ερ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ Ἴδῃ, ὁπότε ὁ Ζεὺς ἤρα τοῦ μειρακίου τοῦ Φρυγός. καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καταπεμφθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός. καὶ ὁπότε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαρεπτάμην αὐτῷ, καὶ συνεκούφιζον τὸν καλόν. καὶ εἴγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρπασεν. ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχε συρίζων πρὸς τὸ ποίμνιον. καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεύς, κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλών, καὶ τῷ στόμα-

ἢ τὴν [illegible] τῇ κεφαλῇ παραμελκών, ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον, καὶ τὸ ἔξω χείλει ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα. τότε οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα ἔλαβον. ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους. ἀλλὰ γὰρ ὁ δὲ αὐτητὴς οὑτοσί, πλησίον. ὥστε προσείπωμεν αὐτόν. χαῖρε ὦ βουκόλε. Πά. νὴ καὶ σύ γε ὦ νεάνισκε. τίς δ' ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι ὀρεοπολεῖν, οὕτω γε οὖσαι καλαί. Ερ. ἀλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν. Ἥραν δὲ ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς, κἀμὲ τὸν Ἑρμῆν ἀπέστειλεν ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχριᾷς; μὴ δέδιθι. χαλεπὸν γὰρ οὐδέν. κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν. ἐπειδὴ γάρ φησι καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω. τοῦ δ' ἀγῶνος τὸ ἆθλον εἴσῃ, ἀναγνοὺς τὸ μῆλον. Αλέ. φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται. ἡ καλή φησι λαβέτω. πῶς ἂν οὖν ὦ δέσποτα Ἑρμῆ δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς, καὶ ἄγροικος ὤν, δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας, καὶ μείζονος, ἢ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν, τῶν ἁβρῶν μᾶλλον, καὶ ἀστικῶν. τὸ δ' ἐμόν, αἶγα μὲν, αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων, καὶ δάμαλις ἄλλης δαμάλεως. τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην.

αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαὶ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ-
πως ἄν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μετα-
γάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας. οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστα-
σθαι ῥᾳδίως. ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ τὸ πρῶτον,
τούτου ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ, κἂν ἐπ' ἄλ-
λο μεταβῇ, κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται. καὶ ὅλως πε-
ρικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιεί-
ληφέ με, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ
Ἄργος ὅλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δο-
κῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις ἀποδοὺς
τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μὲν εἶναι συμ-
βέβηκε, τοῦ Διὸς ἀδελφὴν, καὶ γυναῖκα. ταύτας
δὲ, θυγατέρας. πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ
κρίσις; Ερ. οὐκ οἶδα. πλὴν οὐχ οἷόν τε ἀναδῦ-
ναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον. Αλέ. ἓν τοῦτο
ὦ Ἑρμῆ πεῖσαι αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι
τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφ-
θαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν. Ερ. οὕτω φα-
σὶ ποιήσειν. ὥρα δέ σοι ἤδη περαίνειν τὴν κρίσιν.
Αλέ. πειρασόμεθα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐ-
κεῖνο δὲ πρῶτον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρ-
κέσει σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δε-
ήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως; Ερ. τοῦτο μὲν
σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ, καὶ πρόσταττε ὅπῃ καὶ θέλεις.

Πά. ὅπερ καὶ θέλω· γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι. Ερ. ἀπόδυτε ὦ αὗται. σὺ δ' ἐπισκόπει. ἐγὼ δ' ἀπεστράφην. Ηρα. καλῶς ὦ Πάρι, καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκὰς, μὴ δὲ τῷ βοῶπις εἶναι, μέγα φρονῶ. ἐπίσης δέ εἰμι πᾶσα, καὶ ὁμοίως καλή. Αφρο. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθηται. φαρμακὶς γάρ ἐστι, μή σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ. καίτοι γε ἐχρῆν μηδ' οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι, μὴ δὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίραν τινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν. Πά. εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ. καὶ ἀπόθου. Αφρο. τί οὖν οὐχὶ καὶ σὺ ἀθηνᾶ τὴν κόρυν ἀφελοῦσα, ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ δέδιας μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον, Αθη. ἰδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται. Αφρο. ἰδού σοι καὶ ὁ κεστός. Ηρα. ἀλλ' ἀποδυσώμεθα. Πά. ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας, τοῦ κάλλους, τῆς ἡδονῆς. οἵα μὲν ἡ παρθένος. ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτῆς καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός. ὁρᾷ δὲ ἡδέως, καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν. ἀλλ' ἤδη μὲν ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας,

νίας, εἰ δοκεῖ δὲ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην ἐπιδεῖν
βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα
πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλέψω, πάντη τὰς ὄψεις
περισπώμενος. Αφρο. οὕτω ποιῶμεν. Πά. ἄ-
πιτε οὖν αἱ δύο. σὺ δὲ ὦ Ηρα περίμενε. Ηρα.
περιμένω. κἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδῃς, ὥρα σοι
καὶ τἆλλα ἤδη σκοπεῖν, εἰ καλά σοι τὰ δῶρα
τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢν γάρ με ὦ Πάρι δικάσῃς
εἶναι καλὴν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ασίας δεσπότης.
Πά. οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλ
λ' ἄπιθι, πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ. σὺ δὲ πρό
σιθι Αθηνᾶ. Αθη. παρέστηκά σοι. κἆτα ἤν με ὦ
Πάρι δικάσῃς καλὴν, οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μά
χης, ἀλλ' ἀεὶ κρατῶν. πολεμιστὴν γάρ σε, καὶ νι
κηφόρον ἀπεργάσομαι. Πά. οὐδὲν Αθηνᾶ δεῖ
μοι πολέμου καὶ μάχης, εἰρήνη γὰρ ὡς ὁρᾷς τανῦν
ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν. καὶ ἀπολέ-
μητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρρει δέ. οὐ μειο
νεκτήσεις γὰρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλ
λ' ἔνδυθι ἤδη, καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν. ἱκανῶς γὰρ εἶ-
δον. τὴν Αφροδίτην παρεῖναι καιρός. Αφρο. αὕ
τη σοι ἐγὼ πλησίον. καὶ σκόπει καθ' ἓν ἀκριβῶς,
μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἑκάστῳ τῶν
μελῶν. εἰ δὲ θέλεις ὦ καλὲ, καὶ τάδε μου ἄκου
σον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσά σε νέον ὄντα, καὶ κα-

λον, ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους, καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας, κατ᾽ ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ᾽ ἂν ἀπόναιντο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι γεγαμηκέναι, μὴ μέντοι ἄγροικόν τινα καὶ χωρεῖτιν, οἷαι κατὰ τὴν Ἴδην αἱ γυναῖκες, ἀλλά τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ Ἀργῶθεν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λάκαιναν, οἵαπερ ἡ Ἑλένη ἐστὶ, νέα, καὶ καλὴ, καὶ κατ᾽ οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ. καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική. ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε εὖ οἶδ᾽ ἐγὼ, πάντα ἀπολιποῦσα, καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον, ἕψεται, καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι περὶ αὐτῆς. Πά. οὐδὲν ὦ Ἀφροδίτη. νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμί σου, τὰ πάντα διηγουμένης. Ἀφρο. αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι Λήδας, ἐκείνης τῆς καλῆς. ἐφ᾽ ἣν ὁ Ζεὺς κατέπτη, κύκνος γενόμενος, ποία δέ τις τὴν ὄψιν; λευκὴ μὲν, οἵαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγενημένην. ἁπαλὴ δὲ, ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα. γυμνὰς τὰ πολλὰ, καὶ παλαιστική. καὶ οὕτω δή τι περισπούδαστος, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ᾽ αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως ἄωρον ἔτι ἁρπάσαντος. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ ἐπει-

δὴ ὑβρ. εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν ἀχαιῶν περὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν. προεκρίθη δὲ Μενέλαος τοῦ Πελοπιδῶν γένους. εἰ δὲ θέλεις, ἐγώ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον. Πά. πῶς φής; τὸν τῆς γεγαμημένης; Αφρο. νέος εἶ σύ, ὦ ἄγροικος. ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν. Πά. πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. Αφρο. σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ελλάδος. κἀπειδὰν ἀφίκῃ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὄψεταί σε ἡ Ελένη. τοὐντεῦθεν δὲ, ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐρασθήσεταί σου, καὶ ἀκολουθήσει. Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα, ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι. Αφρο. θάῤῥει τούτου γε ἕνεκα. παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύο καλώ, ἵμερος καὶ ἔρως. τούτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένω. καὶ ὁ μὲν ἔρως, ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν. ὁ δ' ἵμερος, αὐτῷ σοι περιχυθεὶς, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, ἱμερτόν τε θήσει, καὶ ἐράσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα, δεήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀκολουθεῖν. ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν. Πά. ὅπως μὲν τάχα χωρήσει, ἄδηλον ὦ Αφροδίτη. πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ελένης. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ

ὁρᾶν αὐτὴν οἴομαι. καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῇ Σπάρτῃ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη ποιῶ. Αφρ. μὴ πρότερον ἐρασθῇς ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήστριαν, καὶ νυμφαγωγὸν, ἀμείψασθαι τῇ κρίσει. πρέπει γὰρ κἀμὲ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, καὶ ἑορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια. πάντα γὰρ ἔνεστί σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ μήλου πρίασθαι. Πά. δέδοικα μή μου ἀμελήσεις μετὰ τὴν κρίσιν. Αφρ. βούλει ἐπομόσωμαι; Πά. μηδαμῶς ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν. Αφρ. ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα, καὶ ἀκολουθήσειν γε ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἀφίξεσθαι παρ' ὑμᾶς εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι, καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Πά. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ἵμερον, καὶ τὰς χάριτας ἄξεις; Αφρ. θάρρει. καὶ τὸν πόθον καὶ τὸν ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήψομαι. Πά. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις (λάμβανε.

ΑΡΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Ἤκουσας ὦ Ἑρμῆ οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικὰ, καὶ ἀπίθανα; ἢν ἐθελήσω φησὶν ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ' ἢν ἀποκρεμασθέντες, κατασπᾶν βιάζεσθέ με, μάτην πονήσετε. οὐ γὰρ δὴ καθελ-

καθελκύσετε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα, καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ. καὶ τἆλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕν' ἁπάντων ἀμείνων, καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτὸν, κἂν τὴν γῆν κἂν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην. Ερ. εὐφήμει ὦ Ἄρες. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Αρησ. οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σέ. ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην; ὃ γοῦν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ. μέμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ, ὁπότε ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες, ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς. καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μή γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ, καὶ βροντῇ. ταῦτα λογιζομένῳ, ἐπῄει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ερ. σιώπα. εὐφήμει. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΠΑΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ. ΠΑΝ.

αἶρε ὦ πάτερ Ἑρμῆ. Ἑρ. νὴ καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; Πά. οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις; Ἑρ. καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Πάν. μοιχίδιός εἰμι, ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ἑρ. νὴ Δία τράγου ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα. ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχων, ῥῖνα τοιαύτην, καὶ πώγωνα λάσιον, καὶ σκέλη διχηλά, καὶ τραγικά, καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς; Πάν. ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ, τὸν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ ἐπονείδιστον ἀποφαίνῃ. μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς, καὶ παιδοποιεῖς. ἐγὼ δὲ ἀναίτιος.

Ἑρ. τίνα δὲ καὶ φὴς σου μητέρα; ἤπου ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Πάν. οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησον σεαυτὸν εἴποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω. τί δάκνων τὸν δάκτυλον ζητεῖς, καὶ ἐπιπολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην. Ἑρ. εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν.

Πάν. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ. ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὦ παῖ, μήτηρ μέν σου ἔφη ἐγώ εἰμι Πηνελόπη ἡ σπαρτιάτις. τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν τὸν Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ

μὴ λυ

μὴ λυπείτω σε, ὁπότε γάρ μοι συνῆν ὁ πατὴρ
ὁ σὸς, τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν ὡς λάθοι. καὶ διὰ
τοῦτο ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ. Ερ. νὴ Δία
μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλ
λει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν, σὸς πα
τὴρ κεκλήσομαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶ
σιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ. Πάν. καὶ μὴν οὐ καται
σχυνῶ σε ὦ πάτερ. μουσικός τε γάρ εἰμι, καὶ συ
ρίζω πάνυ καπυρόν. καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ
ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ θιασώτην
πεποίηκέ με. καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ τοῦ χοροῦ. καὶ τὰ
ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου ὁπόσα περὶ Τέγεαν καὶ
ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ
τῆς Αρκαδίας ἁπάσης. πρῴην δὲ καὶ Αθηναίοις συμ
μαχήσας, οὕτως ἠρίστευσα ἐν Μαραθῶνι, ὥστε
καὶ ἀριστεῖον ᾑρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπή
λαιον. ἢν γοῦν ἐς Αθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ
τοῦ Πανὸς ὄνομα. Ερ. εἰπὲ δέ μοι γεγάμηκας
ὦ Πάν ἤδη; τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε. Πάν.
οὐδαμῶς ὦ πάτερ. ἐρωτικὸς γάρ εἰμι, καὶ οὐκ
ἂν ἀγαπήσαιμι συνὼν μιᾷ. Ερ. ταῖς αἰξὶ
δηλαδὴ ἐπιβαίνεις. Πάν. σὺ μὲν σκώπτεις.
ἐγὼ δὲ, τῇ τε Ηχοῖ, καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι,
καὶ ἁπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι. καὶ
πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.

ἐστίν. ἐπεὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην αὐτὸν ὄντα, καὶ ἑκηβόλον. Ἀφρο. οἶδα ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξευσας.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ ΖΕΥΣ.

Ἑρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον. νέμει δὲ τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ. καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὦ Πάρι, κελεύει ὁ Ζεὺς ἐπειδὴ καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστί. τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον. ὥρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν δικαστήν. ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν. καὶ εἴ γε οἷόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον. ἄλλως τε, καὶ ἀνάγκη μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ Φρὺξ, ἐφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μέν ἐστι, καὶ Γανυμήδους τουτουὶ ξυγγενής. τἆλλα δὲ, ἀφελὴς, καὶ ὄρειος. κοὐκ ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας. Ἀφρο. ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστὴν, θαρροῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν. τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ καὶ ταύταις

ἀρέσκειν

ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον. Ηρα. οὐδ' ἡμεῖς ὦ Ἀ
φροδίτη δεδίαμεν, οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτρα
πῇ τὴν δίαιταν. ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅσ
τις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν. Ζ. ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ
θύγατερ συνδοκεῖ; τί φής; ἀποστρέφῃ, καὶ ἐρυ
θριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖσθαί γε τὰ τοιαῦ
τα, ὑμῶν τῶν παρθένων. ἐπινεύεις δ' ὅμως. ἄπιτε
οὖν. καὶ ὅπως μὴ χαλεπαίνητε τῷ δικαστῇ αἱ νενι
κημέναι, μηδὲ κακὸν ἐντρίψητε τῷ νεανίσκῳ.
οὐ γὰρ οἷόν τε ἐπίσης εἶναι καλὰς πάσας. Ερ.
προΐωμεν εὐθὺ τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγούμενος.
ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι. καὶ θαρρεῖ
τε, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν. νεανίας ἐστὶ καλὸς, καὶ
τἆλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκα
νώτατος, οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

Αφρο. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν, καὶ πρὸς ἐμοῦ
λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν. πότε
ρα δὲ, ἄγαμός ἐστιν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύ
νεστιν; Ερ. οὐ παντελῶς ἄγαμός ἐστιν ὦ ἀφρο
δίτη. Αφρο. πῶς λέγεις; Ερ. δοκεῖ τις
αὐτῷ συνοικεῖν ἰδαία γυνὴ, ἱκανὴ μὲν, ἄγροι
κος δὲ, καὶ δεινῶς ὄρειος. ἀλλ' οὐ σφόδρα προσέ
χειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ' οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρω
τᾷς; Αφρο. ἄλλως ἠρόμην. Αθη. παρα
πρεσβεύεις ὦ οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογού

μῦθος; Ερ. οὐδὲν ὦ Ἀθηνᾶ δεινὸν, οὐδὲ καθ' ὑμῶν. ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν; Αθη. ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονῶν; Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελθὸν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδὲς ἤρετό με. Αθη. τί οὖν ἄγαμός ἐστιν; Ερ. οὐ δοκεῖ. Αθη. τί δὲ τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος; Ερ. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα, καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφρ. ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐδὲ προσεγκαλῶ σοι, τὸ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν. μεμψιμοίρων γὰρ, καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα.

Ερ. καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετο. διὸ μὴ χαλεπῶς ἔχε, μηδ' οἴου μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες, ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων. καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ὁρῶ, καὶ τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς. εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν.

Ηρα. ὅπου δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται.

Ερ. ταύτῃ ὦ Ἥρα, πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει, μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει. παρὰ δὲ τὴν πλευρὰν, οὗ τὸ ἄντρον, καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷς. Ηρα. ἀλλ'

οὐχ

οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην. Ερ. τί φής; οὐχ ὁρᾷς βοΐ-
δια κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων
τῶν πετρῶν προερχόμενα, καί τινα ἐκ τοῦ σκο-
πέλου καταθέοντα, καλαύροπα ἔχοντα, καὶ
ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέ-
λην; Ηρα. ὁρῶ νῦν, εἴγε ἐκεῖνός ἐστιν. Ερ. ἀλ-
λ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἐσμὲν ἤδη τῆς γῆς,
εἰ δοκεῖ, καταστάντες, βαδίζωμεν, ἵνα μὴ δια-
ταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτά-
μενοι. Ηρα. εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ
δὲ καταβεβήκαμεν, ὥρα σοι ὦ Αφροδίτη προϊέ-
ναι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ. σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς
ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου, πολλάκις ὡς λόγος κα-
τελθοῦσα πρὸς Αγχίσην. Αφρ. οὐ σφόδρα
ὦ Ηρα τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν. Ερ.
ἀλλ' οὖν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδι-
έτριψα τῇ Ιδῃ, ὁπότε ὁ Ζεὺς ἤρα τοῦ μειρακίου
τοῦ Φρυγός. καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκεί-
νου καταπεμφθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός.
καὶ ὁπότε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαρεπτάμην
αὐτῷ, καὶ συνεκούφιζον τὸν καλόν. καὶ εἴγε μέμνη-
μαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρπασεν,
ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχε συρίζων πρὸς τὸ ποίμνι-
ον. καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, κού-
φως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ τῷ στόματι

ἢ τὴν ὤαν τῇ κεφαλῇ παραδακὼν, ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον, καὶ τῷ χείλει ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα. τότε μὲν οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα ἔλαβον. ἀπεβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους. ἀλλὰ γὰρ ὁ δικαστὴς οὑτοσὶ, πλησίον. ὥστε προσείπωμεν αὐτόν. χαῖρε ὦ βουκόλε. Πά. νὴ καὶ σύ γε ὦ νεανίσκε. τίς δ' ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι ὀρεοπολεῖν, οὕτω γε οὖσαι καλαί. Ερ. ἀλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν. Ἥραν δὲ ὦ Πάρι, καὶ ἀθηνᾶν, καὶ ἀφροδίτην ὁρᾷς, κἀμὲ τὸν Ερμῆν ἀπέστειλεν ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχριᾷς; μὴ δέδιθι. χαλεπὸν γὰρ οὐδέν. κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν. ἐπειδὴ γάρ φησι καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω. τοῦ δ' ἀγῶνος τὸ ἆθλον εἴσῃ, ἀναγνοὺς τὸ μῆλον. Αλέ. φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται. ἡ καλή φησι λαβέτω. πῶς ἂν οὖν ὦ δέσποτα Ερμῆ δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς, καὶ ἄγροικος ὢν, δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας, καὶ μείζονος, ἢ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν, τῶν ἁβρῶν μᾶλλον, καὶ ἀστικῶν. τὸ δ' ἐμὸν, αἶγα μὲν, αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων, καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως. τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην.

αὗται

αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας. οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως. ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ, κἂν ἐπ' ἄλλω μεταβῇ, κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ, καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται. καὶ ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις ἀποδοὺς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε, τοῦ Διὸς ἀδελφὴν, καὶ γυναῖκα. ταύτας δὲ, θυγατέρας. πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις; Ερ. οὐκ οἶδα. πλὴν οὐχ οἷόν τε ἀναδῦναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον. Αλέ. ἓν τοῦτο ὦ Ἑρμῆ πεῖσαι αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν. Ερ. οὕτω φασὶ ποιήσειν. ὥρα δέ σοι ἤδη περαίνειν τὴν κρίσιν. Αλέ. πειρασόμεθα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκεῖνο δὲ πρῶτον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως; Ερ. τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ, καὶ πρόσταττε ὅπῃ καὶ θέλεις.

νίας, εἰ δοκεῖ δέ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην ἐπιδεῖν βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅ,τι καὶ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος. Αφρο. οὕτω ποιῶμεν. Πά. ἄπιτε οὖν αἱ δύο. σὺ δὲ ὦ Ηρα περίμενε. Ηρα. περιμένω. κἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδῃς, ὥρα σοι καὶ τἄλλα ἤδη σκοπεῖν, εἰ καλά σοι τὰ δῶρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢν γάρ με ὦ Πάρι δικάσῃς εἶναι καλήν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ασίας δεσπότης. Πά. οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἄπιθι, πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ. σὺ δὲ πρόσιθι Αθηνᾶ. Αθη. παρέστηκά σοι. κᾆτα ἤν με ὦ Πάρι δικάσῃς καλήν, οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' ἀεὶ κρατῶν. πολεμιστὴν γάρ σε, καὶ νικηφόρον ἀπεργάσομαι. Πά. οὐδὲν Αθηνᾶ δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης, εἰρήνη γὰρ ὡς ὁρᾷς τανῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν. καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρρει δέ. οὐ μειονεκτήσεις γάρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλλ' ἔνδυθι ἤδη, καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν. ἱκανῶς γὰρ εἶδον. τὴν Αφροδίτην παρεῖναι καιρός. Αφρο. αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον. καὶ σκόπει καθ' ἓν ἀκριβῶς, μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἑκάστῳ τῶν μελῶν. εἰ δὲ θέλεις ὦ καλέ, καὶ τάδε μου ἄκουσον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσά σε νέον ὄντα, καὶ κα-

λόν, ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους, καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας, κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν ἀπόναιντο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι γεγαμηκέναι, μὴ μέντοι ἄγροικόν τινα καὶ χωρῖτιν, οἷαι κατὰ τὴν Ἴδην αἱ γυναῖκες, ἀλλά τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ Ἀργῶθεν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λάκαιναν, οἵαπερ ἡ Ἑλένη ἐστί. νέα, καὶ καλή, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ. καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική. ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε οἶδ' ἐγώ, πάντα ἀπολιποῦσα, καὶ παραχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον, ἕψεται, καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοας τι περὶ αὐτῆς. Πά. οὐδὲν ὦ Ἀφροδίτη. νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμί σου, τὰ πάντα διηγουμένης. Ἀφρο. αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι Λήδας, ἐκείνης τῆς καλῆς. ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπτη, κύκνος γενόμενος, ποία δέ τις τὴν ὄψιν; λευκὴ μέν, οἵαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγενημένην. ἁπαλὴ δέ, ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα. γυμνὰς τὰ πολλά, καὶ παλαιστική. καὶ οὕτω δή τι περισπούδαστος, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως ἄωρον ἔτι ἁρπάσαντος. οὐ μήν, ἀλλ' ἐπει-

δή περ

δὴ περ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν. προεκρίθη δὲ Μενέλαος τοῦ Πελοπιδῶν γένους. εἰ δὲ θέλοις, ἐγώ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον. Πά. πῶς φὴς; τὸν τῆς γεγαμημένης; Αφρο. νέος εἶ σὺ, ὦ ἄγροικος. ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν. Πά. πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. Αφρο. σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ἑλλάδος. κἀπειδὰν ἀφίκῃ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὄψεταί σε ἡ Ἑλένη. τοὐντεῦθεν δὲ, ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐρασθήσεταί σου, καὶ ἀκολουθήσει. Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα, ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι. Αφρο. θάρρει τούτου γε ἕνεκα. παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύο καλὼ, ἵμερος καὶ ἔρως. τούτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένω. καὶ ὁ μὲν ἔρως, ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν. ὁ δ' ἵμερος, αὐτῷ σοι περιχυθεὶς, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, ἱμερτόν τε θήσει, καὶ ἐράσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα, δεήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀκολουθεῖν. ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν. Πά. ὅπως μὲν τάχα χωρήσει, ἄδηλον ὦ Αφροδίτη. πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ

ὁρᾶν αὐτὴν οἴομαι. καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῇ Σπάρτῃ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη ποιῶ. Αφο. μὴ πρότερον ἐρασθῇς ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήστριαν, καὶ νυμφαγωγὸν, ἀμείψασθαι τῇ κρίσει. πρέπει γὰρ κἀμὲ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, καὶ ἑορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια. πάντα γὰρ ἔνεστί σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ μήλου πρίασθαι. Πά. δέδοικα μή μου ἀμελήσεις μετὰ τὴν κρίσιν. Αφο. βούλει ἐπομόσομαι; Πά. μηδαμῶς ἀλλ᾽ ὑπόσχου πάλιν. Αφο. ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ελένην παραδώσειν γυναῖκα, καὶ ἀκολουθήσειν γε ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ ἀφίξεσθαι παρ᾽ ὑμᾶς εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι, καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Πά. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ἵμερον, καὶ τὰς χάριτας ἄξεις; Αφο. θάρρει. καὶ τὸν πόθον καὶ τὸν ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήψομαι. Πά. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις (λάμβανε.

ΑΡΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Κούσας ὦ Ερμῆ οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικὰ, καὶ ἀπίθανα; ἢν ἐθελήσω φησὶν ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ᾽ ἢν ἀποκρεμασθέντες, κατασπᾶν βιάζεσθέ με, μάτην πονήσετε. οὐ γὰρ δὴ

καθελ-

καθελκύσετε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα, καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ. καὶ τἆλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕν' ἁπάντων ἀμείνων, καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτὸν, κἂν τὴν γῆν κἂν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην. Ερ. εὐφήμει ὦ Αρες. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Αρης. οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σέ. ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην; ὃ γοῦν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ. μέμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ, ὁπότε ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ηρα, καὶ ἡ Αθηνᾶ ἐπαναστάντες, ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς. καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μή γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ, καὶ βροντῇ. ταῦτα λογιζομένῳ, ἐπῄει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ερ. σιώπα. εὐφήμει. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΠΑΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΠΑΝ. χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ. Ερ. νὴ καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; Πάν. οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ερμῆς ὢν τυγχάνεις; Ερ. καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Πάν. μοιχίδιός εἰμι, ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ερ. νὴ Δία τράγου ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα· ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχων, ῥῖνα τοιαύτην, καὶ πώγωνα λάσιον, καὶ σκέλη διχηλά, καὶ τραγικά, καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς; Πάν. ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ, τὸν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ ἐπονείδιστον ἀποφαίνῃ· μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς, καὶ παιδοποιεῖς. ἐγὼ δὲ ἀναίτιος.

Ερ. τίνα δὲ καὶ φῂς σου μητέρα; ἤπου ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Πάν. οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησον σεαυτὸν εἴποτε ἐν Αρκαδίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω. τί δακὼν τὸν δάκτυλον ζητεῖς, καὶ ἐπιπολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ικαρίου λέγω Πηνελόπην. Ερ. εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν.

Πάν. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ· ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Αρκαδίαν, ὦ παῖ, μήτηρ μέν σου ἔφη ἐγώ εἰμι Πηνελόπη ἡ σπαρτιάτις· τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ερμῆν τὸν Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ

μὴ λυ

μὴ λυπείτω σε, ὁπότε γάρ μοι συνῆν ὁ πατὴρ ὁ σὸς, τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν ὡς λάθοι. καὶ διὰ τοῦτο ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ. Ερ. νὴ Δία μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν, σὸς πατὴρ κεκλήσομαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ. Πάν. καὶ μὴν οὐ καταισχυνῶ σε ὦ πάτερ. μουσικός τε γάρ εἰμι, καὶ συρίζω πάνυ καπυρόν. καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποίηκέ με. καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ τοῦ χοροῦ. καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου ὁπόσα περὶ Τεγέαν καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ τῆς Αρκαδίας ἁπάσης. πρώην δὲ καὶ Αθηναίοις συμμαχήσας, οὕτως ἠρίστευσα ἐν Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ᾑρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. ἢν γοῦν ἐς Αθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς ὄνομα. Ερ. εἰπὲ δέ μοι γεγάμηκας ὦ Πὰν ἤδη; τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε. Πάν. οὐδαμῶς ὦ πάτερ. ἐρωτικὸς γάρ εἰμι, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνὼν μιᾷ. Ερ. ταῖς αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις. Πάν. σὺ μὲν σκώπτεις. ἐγὼ δὲ, τῇ τε Ηχοῖ, καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι, καὶ ἁπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι, καὶ πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.

Ερ. οἶσθα οὖν ὅ,τι χαρίσῃ ὦ τέκνον τὰ πρῶτα αἰτοῦντί μοι; Πάν. πρόσταττε ὦ πάτερ, ἡμεῖς δὲ, ἴδωμεν ταῦτα. Ερ. καὶ πρόσιθί μοι, καὶ φιλοφρονοῦ. πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με, ἀκούοντός γε τινός.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Τί ἂν λέγοιμεν ὁμομητρίους ὦ Διόνυσε ἀδελφοὺς εἶναι Ἔρωτα, καὶ Ἑρμαφρόδιτον, καὶ Πρίαπον, ἀνομοίους ὄντας τὰς μορφὰς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν, γὰρ πάγκαλος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος, ἁπάντων ἄρχων. ὁ δὲ, θῆλυς, καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβολος τὴν ὄψιν. οὐκ ἂν διακρίναις εἴτ᾽ ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ παρθένος. ὁ δὲ, καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικὸς ὁ Πρίαπος. Διό. μηδὲν θαυμάσῃς ὦ Ἄπολλον. οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διάφοροι γε γενημένοι. ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρὸς, ὁ μὲν, ἄρσην. ἡ δὲ, θήλεια, ὥσπερ ὑμεῖς γίνονται.

Απο. ναί. ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὅμοιοι ἐσμὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν. τοξόται γὰρ ἄμφω.

Διό. μέχρι μὲν τόξου, τὰ αὐτὰ ὦ Ἄπολλον. ἐκεῖνα δὲ, οὐχ ὅμοια. ὅτι ἡ μὲν, Ἄρτεμις, ξενοκτονεῖ ἐν Σκύθαις. σὺ δὲ, μαντεύῃ, καὶ ἰᾷ τοὺς

κάμνον

κάμνοντας. Απ. οἴει γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἥγε καὶ παρεσκεύασαι, ἤν τις ξένος ἀφίκηταί ποτε ἐς τὴν Ταυρικὴν συνεκπλεῦσαι μετ' αὐτοῖς, μυσαττομένη τὰς σφαγάς; Διό. εὖγε ἐκείνη ποιοῦσα. ὁ μὲν γάρ τοι Πρίαπος, γελοῖον γάρ τι σοι διηγήσομαι, πρώην ἐν Λαμψάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρῄειν τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ὑποδεξάμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι κατ' αὐτάς που μέσας νύκτας ἐπαναστὰς ὁ γεννάδας, αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Απ. ἐπείρα σε; Διό. τοιοῦτόν ἐστι. Απ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα; Διό. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἐγέλασα; Απ. εὖ γε τὸ μὴ χαλεπῶς, μηδὲ ἀγρίως. συγγνωστὸς γὰρ εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα. Διό. τούτου μὲν ἕνεκα καὶ ἐπὶ σὲ ἂν ὦ Ἄπολλον ἀγάγοι τὴν πεῖραν. καλὸς γὰρ σὺ, καὶ κομήτης, ὡς καὶ νήφοντα ἄν σοι τὸν Πρίαπον ἐπιχειρῆσαι. Απο. ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσειέ γε ὦ Διόνυσε. ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

Ἔστι γάρ τις ὦ μῆτερ ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μαῖ. μὴ λέγε ὦ Ἑρμῆ τοιοῦτον μηδέν. Ερ. τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κά-

μένων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν ἐξαναστάντα, σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ. καὶ διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν, εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διΐ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα. καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον, παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ. οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἂν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα, παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾅδου εἰσίν. ἐμοὶ δὲ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱὸς, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες. ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἄτλαντος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ, τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὖθις

ἐσ τὸ

ἐσ δὲ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην. εἶτ' ἐκεῖθεν, ἐσ Βοιωτίαν φησὶν ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. καὶ ὅλως, ἀπηγόρευκα ἤδη. εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες.

Μαι. ἔα ταῦτα ὦ τέκνον. χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ, νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργοσ. εἶτα ἐσ τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰσ βραδύνων λάβοις. ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ

Καλὸν ἐραστὴν ὦ Γαλάτεια φασὶ τὸν σικελὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμηνέναι σοι. Γα. μὴ σκῶπτε Δωρί. Ποσειδῶνος γὰρ υἱόσ ἐστιν, ὁποῖοσ ἂν ᾖ. Δω. τί οὖν, εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν, ἄγριοσ οὕτω καὶ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφώτατον, μονόφθαλμος. οἴει τὸ γένος ὀνῆσαι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν. Γα. οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φὴσ ἄγριον, ἄμορφόν ἐστιν. ἀνδρῶδες γάρ. ὅ, τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν, ἢ εἰ δύο ἦσαν. Δω. ἔοικας ὦ Γαλάτεια οὐκ ἐραστὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐ-

τόν. ΓΑ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνυ ὀνειδιστικὸν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν. καί μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν. ὅτι ποιμαίνων ποτὲ, ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτνης, καθὸ μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν, οὐδὲ προσέβλεψεν. ἐγὼ δ' ἐξ ἁπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα. ἢ καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπεῖχε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾷ. δεῖγμα γὰρ ὡς ἀμείνων εἰμὶ, καὶ ἀξιέραστος. ὑμεῖς δὲ, παρώφθητε. ΔΩ. εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεῖ καλὴ τὴν ὄψιν ἔδοξας, ἐπίφθονος οἴει γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν, ἢ τὸ λευκὸν μόνον. καὶ τοῦτο οἶμαι, ὅτι συνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι. πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγεῖται καλά. ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὁπότ' ἂν ἐθελήσῃς μαθεῖν οἵα τυγχάνεις οὖσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέτρας τινὸς εἴ ποτε γαλήνη εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο, ἢ χρόαν λευκὴν ἀκριβῶς. οὐκ ἐπαινεῖται δὲ αὕτη, ἢν μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα. ΓΑΛΑ. καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἄκρατος λευκὴ, ὅμως ἐραστὴν κἂν τοῦτον ἔχω. ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἥντινα, ἢ ποιμὴν, ἢ ναύτης, ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ. ὁ δὲ Πολύφημος, τά τε ἄλλα, καὶ μουσικός ἐστι. ΔΩ. σιώπα ὦ Γαλάτεια, ἠκούσαμεν αὐτοῦ

ᾄδον-

ᾄδοντος, ὁπότε ἐκώμασε πρῴην ἐπὶ σέ. Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν. καὶ τὰ μὲν κέρατα, πήχεις ὥσπερ ἦσαν. ζυγώσας δὲ αὐτὰ, καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῴδει ἄμουσόν τι, καὶ ἀπῳδόν. ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει. ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ᾄσματι. ἡ μὲν γὰρ ἠχὼ, οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω λάλος οὖσα βρυχομένῳ. ἀλλ' ᾐσχύνετο, εἰ φανείη μιμουμένη τραχεῖαν ᾠδὴν, καὶ καταγέλαστον. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον, ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα. τίς οὐκ ἂν φθονήσειέ σοι ὦ Γαλάτεια τοιούτου ἐραστοῦ; Γαλά. οὐκοῦν σὺ Δωρὶ, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς, καλλίω δηλονότι ὄντα, καὶ ᾠδικώτερον, καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστάμενον. Δω. ἀλλ' ἐραστὴς μὲν οὐδεὶς ἔστι μοι, οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέραστος εἶναι. τοιοῦτος δὲ, οἷος ὁ κύκλωψ ἐστὶ, κινάβρας ἀπόζων ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο, καὶ σὺ ἀντερῴης αὐτοῦ.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου. ὃς μεθύσας, ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. Πο. τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας ὦ Πολύφημε; Κύ. τὸ μὲν πρῶτον, Οὖτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει. ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Πο. οἶδα ὃν λέγεις. τὸν Ἰθακήσιον ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν; Κύ. κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλούς τινας ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις. ἐπεὶ γὰρ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρα δὲ ἐστί μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὑτοὺς πειρώμενοι. ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον λῃστὰς ὄντας. ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὖτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχέας. ἡδὺ μὲν, καὶ εὔοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ, καὶ ταραχωδέστατον. ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο. καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἐμαυτοῦ ἤμην. τέλος δὲ, ἐς ὕπνον κατεσπάσθην. ὁ δὲ, ἀποξύνας τὸν μοχλὸν, καὶ πυρώσας γε, προσέτι ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα. καὶ ἀπ'

ἐκείνου

κείνου τυφλός εἰμί σοι ὦ πόσειδον. Πό. ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης ὦ τέκνον ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος. ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κύ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα. καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ, ὁπόσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Πο. μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις, ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθών σε, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κύ. συνεκάλεσα ὦ πάτερ, καὶ ἧκον. ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ ὄνομα, κἀγὼ ἔφην ὅτι Οὖτίς ἐστι. μελαγχολᾶν οἰηθέντες με, ᾤχοντο ἀπιόντες. οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. καὶ ὃ μάλιστα ἠνίασέ με. ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφοράν. οὐδ' ὁ πατήρ φησιν ὁ ποσειδῶν ἰάσεταί σε. Πο. θάρρει ὦ τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς μάθῃ ὅτι εἰ καὶ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων τὸ σώζειν αὐτοὺς, καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι. πλεῖ δὲ ἔτι.

ΑΛΦΕΙΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Τ Ι τοῦτο ὦ Ἀλφειὲ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμ-

πεσὼν εἰς τὸ πέλαγος, οὔτε ἀναμίγνυσαι τῇ ἅλμῃ, ὡς ἔθος ποταμοῖς ἅπασιν, οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθείς, ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεστὼς, καὶ γλυκὺ φυλάττων τὸ ῥεῖθρον, ἀμιγὴς ἔτι καὶ καθαρὸς ἐπείγῃ. οὐκ οἶδ' ὅποι βύθιος ὑποδὺς, καθάπερ οἱ λάροι καὶ ἐρωδιοί, καὶ ἔοικας ἀνακύψειν που, καὶ αὖθις ἀναφαίνειν σεαυτόν. ΑΛ. ἐρωτικόν τι τὸ πρᾶγμά ἐστιν ὦ Πόσειδον. ὥστε μὴ ἔλεγχε. ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις. Πο. γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἢ νύμφης ἐρᾷς, ἢν καὶ τῶν Νηρεΐδων αὐτῶν μιᾶς; ΑΛ. οὔκ. ἀλλὰ πηγῆς ὦ Πόσειδον. Πο. ἡ δέ, ποῦ σοι γῆς αὐτὴ ῥεῖ; ΑΛ. νησιῶτίς ἐστι σικελική. Ἀρέθουσαν αὐτὴν καλοῦσιν. Πο. οἶδα οὐκ ἄμορφον ὦ Ἀλφειὲ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ διαυγής τέ ἐστι, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει ταῖς ψηφῖσιν, ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν φαινόμενον ἀργυροειδές. ΑΛ. ὡς ἀληθῶς οἶσθα τὴν πηγὴν ὦ Πόσειδον. παρ' ἐκείνην οὖν ἀπέρχομαι. Πο. ἀλλ' ἄπιθι μὲν, καὶ εὐτύχει ἐν τῷ ἔρωτι. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες, αὐτὸς μὲν, ἀρκὰς ὤν, ἡ δὲ, ἐν Συρακούσαις ἐστίν. ΑΛ. ἐπειγόμενόν με κατέχεις ὦ Πόσειδον, περίεργα ἐρωτῶν. Πο. εὖ λέγεις. χώρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην. καὶ ἀναδὺς ἀπὸ τῆς θαλάττης,

ξυναυ-

ἐν συναυλίᾳ μίγνυσο τῇ πηγῇ, καὶ ἓν ὕδωρ γίνεσθε.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ, ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ.

Ἀλλὰ ὕδωρ μέν σε γίνεσθαι ὦ Πρωτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν γε ὄντα, καὶ δένδρον ἔτι φορητόν. καὶ ἐς λέοντα ὁπότε ἀλλαγείης, ὅμως οὐδὲ τοῦτο ἔξω πίστεως. εἰ δὲ καὶ πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ. Πρω. μὴ θαυμάσῃς ὦ Μενέλαε. γίνομαι γάρ. Με. εἶδον καὶ αὐτός. ἀλλά μοι δοκεῖς, εἰρήσεται γὰρ πρὸς σέ, γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν ὁρώντων, αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτο γινόμενος. Πρω. καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες ἐς ὅσα μετεποίησα ἐμαυτόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἱσταμένη, ἐπειδὰν πῦρ γένωμαι, προσένεγκέ μοι ὦ γενναιότατε τὴν χεῖρα. εἴσῃ γὰρ εἰ ὁρῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ κάειν τότε μοι πρόσεστιν. Με. οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πεῖρα ὦ Πρωτεῦ. Πρω. σὺ δέ μοι Μενέλαε δοκεῖς οὐδὲ πολύπουν ἑωρακέναι πώποτε, οὐδ᾽ ὃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι. Με. ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπουν, εἶδον. ἃ πάσχει δὲ ἡδέως ἂν μάθοιμι

παρὰ σοῦ. Πρω. ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας, καὶ προσφὺς ἔχηται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνῃ ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χρόαν, μιμούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἁλιέας, μὴ διαλλάττων, μὴ δὲ φανερὸς ὢν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικὼς τῷ λίθῳ. Με. φασὶ ταῦτα. τὸ δὲ σὸν πολλῷ παραδοξότερον ὦ πρωτεῦ. Πρω. οὐκ οἶδα ὦ Μενέλαε. τίνι ἂν ἄλλῳ πιστεύσειας, τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν; Με. ἰδὼν, εἶδον. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.

ΠΑΝΟΠΗΣ, ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

Εἶδες ὦ Γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γα. οὐ ξυνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ ποσειδῶν ἐκέλευσέ με ὦ Πανόπη ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος. τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα; Πα. ἡ Θέτις καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεισαν ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. ἡ Ἔρις δ' ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥᾳδίως, τῶν μὲν, πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ

ταῖς μούσαις ᾀδούσαις, προσεχόντων οὖν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον ὦ Γαλήνη. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἡ καλὴ λαβέτω. κυλινδούμενον δὲ τοῦτο ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἧκε ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. κἀπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρεΐδες ἡμεῖς, ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ, ἀντεποιοῦντο. ἑκάστη καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἠξίουν. καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτὸς, καὶ ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν, οὐ κρινῶ φησι περὶ τούτου, καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν, ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα. ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὴν καλλίονα φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς. Γα. τί οὖν αἱ θεαὶ ὦ Πανόπη; Πα. τήμερον οἶμαι ἀπίασι πρὸς τὴν Ἴδην. Γα. καί τις ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν. Πα. ἤδη σοι φημὶ οὐκ ἄλλη κρατήσει, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μή τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΩΝΗΣ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ. ΤΡΙΤΩΝ.

ε πὶ τὴν Λέρναν ὦ πόσειδον παραγίνε-

καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος, πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδών. Πο. ἐλευθέραν τινὰ ὦ Τρίτων λέγεις, ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστίν. Τρί. οὐ μὲν οὖν. ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοντα καὶ αὐτή, Ἀμυμώνη τοὔνομα. ἐπυθόμην γὰρ ἥτις καλοῖτο, καὶ τὸ γένος. ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, καὶ αὐτουργεῖν διδάσκει, καὶ πέμπει ὕδωρ τε ἀρυσομένας, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς. Πο. μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄργους ἐς Λέρναν; Τρί. μόνη. πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος ὡς οἶσθα. ὥστε ἀνάγκη ἀεὶ ὑδροφορεῖν. Πο. ὦ Τρίτων. οὐ μετρίως με διετάραξας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός. ὥστε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν. Τρί. ἴωμεν. ἤδη γὰρ καιρὸς τῆς ὑδροφορίας. καὶ σχεδόν που κατὰ μέσην τὴν ὁδόν ἐστιν ἰοῦσα ἐς τὴν Λέρναν. Πο. οὐκοῦν ζεῦξον τὸ ἅρμα. ἢ τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβὴν ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ, καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν; σὺ δὲ ἀλλὰ δελφῖνά μοι τινὰ τῶν ὠκέων παράστησον. ἀφιππάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα. Τρί. ἰδού σοι οὑτοσὶ ὁ δελφίνων ὠκύτατος. Πο. εὖγε ἀπελαύνωμεν. σὺ δὲ παρανήχου ὦ Τρίτων. κἀπειδὴ πά-

ρεσμεν

ἥκομεν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐνταῦθά που, σὺ δ' ἀποσκόπει ὁπότ' ἂν αἴσθῃ προσιοῦσαν αὐτήν. Τρι. αὕτη σοι πλησίον. Πο. καλὴ ὦ Τρίτων καὶ ὡραία παρθένος. ἀλλὰ συλληπτέα ἡμῖν ἐστιν. ἀμυ. ἄνθρωπε, ποῖ με ξυναρπάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ὑπ' αἰγύπτου τοῦ θείου ἐπιπεμφθῆναι. ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα. Τρι. σιώπησον ὦ Αμυμώνη, Ποσειδῶν ἐστι. ἀμυ. τί Ποσειδῶν λέγεις; τί βιάζῃ με ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν θάλατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγήσομαι ἡ ἀθλία καταδῦσα. Πο. θάρρει, οὐδὲν σοι δεινὸν πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν ἐπώνυμόν σοι ἀναδοθῆναι ἐάσω ἐνταῦθα, πατάξας τῇ τριαίνῃ τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος. καὶ σὺ εὐδαίμων ἔσῃ, καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν οὐχ ὑδροφορήσεις ἀποθανοῦσα.

ΝΟΤΟΥ, ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΥ.

Ταύτην ὦ ζέφυρε τὴν δάμαλιν, ἣν διὰ τοῦ πελάγους ἐς αἴγυπτον ὁ Ερμῆς ἄγει, ὁ ζεὺς διεκόρησεν ἁλοὺς ἔρωτι; Ζέ. ναὶ ὦ νότε. οὐ δάμαλις δὲ τότε, ἀλλὰ παῖς ἦν τοῦ ποταμοῦ Ινάχου. νῦν δὲ ἡ Ηρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτὴν ζηλοτυπήσασα, ὅτι καὶ πάνυ ἑώρα ἐρῶντα τὸν Δία. Νό. νῦν δὲ ἔτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζέ. καὶ μάλα. καὶ διὰ τοῦτο ἐς αἴγυπτον αὐτὴν

ἔπεμψε. καὶ ἡμῖν προσέταξε μὴ κυμαίνειν τὴν θάλασσαν ἔστ' ἂν διανήξηται, ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ. κύει δὲ ἤδη. θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ, καὶ τὸ τεχθέν. Νό. ἡ δάμαλις θεός; Ζέ. καὶ μάλα ὦ νότε. ἄρξει τε ὁ Ἑρμῆς ἔφη τῶν πλεόντων. καὶ ἡμῶν ἔσται δέσποινα, ὅν τινα ἂν ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κωλῦσαι ἐπιπνεῖν.

Νό. θεραπευτέα τοιγαροῦν ὦ ζέφυρε, ἤδη δέσποινά γε οὖσα. νὴ Δία εὐνουστέρα γὰρ οὕτω γένοιτο. Ζέ. ἀλλ' ἤδη γὰρ διεπέρασε, καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν. ὁρᾷς ὅπως οὐκέτι μὲν τετραποδιστὶ βαδίζει, ἀνορθώσας δ' αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς. γυναῖκα παγκάλην αὖθις ἐποίησε; Νό. παράδοξα γοῦν ταῦτα ὦ ζέφυρε. οὐκέτι τὰ κέρατα, οὐδὲ οὐρὰ, καὶ δίχηλα τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέραστος κόρη. ὁ μέντοι Ἑρμῆς τί παθὼν, μεταβέβληκεν ἑαυτόν. καὶ ἀντὶ νεανίου, κυνοπρόσωπος γεγένηται. Ζέ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε ἄμεινον ἐκεῖνος οἶδε τὰ πρακτέα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ.

Εὖ γε ὦ δελφῖνες, ὅτι ἀεὶ φιλάνθρωποί ἐστε, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἐκομίσατε, ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς ἐμπεσόν. καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρῳδὸν τουτονὶ τὸν ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν,

βῶν, ἐξενήξω ἐς Ταίναρον αὐτῇ σκευῇ, καὶ κιθάρᾳ. οὐδὲ περιεῖδες κακῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον. ΔΕΛΦΙ. μὴ θαυμάσῃς ὦ Πόσειδον, εἰ τοὺς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν, ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι. Πο. καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχήσας, μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπηγάγετο. ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὦ δελφίν; Δελ. ὁ Περίανδρος οἶμαι ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ, πλουτήσας παρὰ τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεύσας οἴκαδε ἐς τὴν Μήθυμναν, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ ἐπιβὰς πορθμείου τινὸς κακούργων ἀνδρῶν, ὡς ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν, καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται. ὁ δὲ, ἠκροώμην γὰρ ἅπαντα, παρανέων τῷ σκάφει, ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται ἔφη, ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με, καὶ ᾄσαντα θρῆνόν τινα ἐπ' ἐμαυτῷ, ἑκόντα ἐάσατε ῥῖψαι ἐμαυτόν. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται. καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ᾖσε πάνυ λιγυρῶς. καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλατταν, ὡς αὐτίκα πάντως ἀποθανούμενος. ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν, καὶ ἀναθέμενος αὐτὸν,

διεξενηξάμην ἔχων εἰς Ταίναρον. Πο. ἐπαινῶ τῆς φιλομουσίας. ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

Τὸ μὲν στενὸν τοῦτο, ἐς ὃ ἡ παῖς κατηνέχθη, Ἑλλήσποντος ἀπ' αὐτῆς καλείσθω. τὸν δὲ νεκρὸν, ὑμεῖς ὦ Νηρηΐδες παραλαβοῦσαι, τῇ Τρῳάδι προσενέγκατε, ὡς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. Νη. μηδαμῶς ὦ Πόσειδον. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει τεθάφθω. ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν, οἴκτιστα ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς πεπονθυῖαν. Πο. τοῦτο μὲν ὦ Ἀμφιτρίτη οὐ θέμις. οὐδ' ἄλλως καλὸν ἐνταῦθά που κεῖσθαι ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτὴν, ἀλλ' ὅπερ ἔφην ἐν τῇ Τρῳάδι ἐν τῇ Χεῤῥονήσῳ τεθάψεται. ἐκεῖνο δὲ παραμύθιον ἔσται αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνὼ πείσεται, καὶ ἐμπεσεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος διωκομένη εἰς τὸ πέλαγος, ἀπ' ἄκρου τοῦ Κιθαιρῶνος, καθόπερ καθήκει ἐς τὴν θάλασσαν ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκάλης. Νη. ἀλλὰ κἀκείνην σῶσαι δεήσει. χαρισάμενος τῷ Διονύσῳ. τροφὸς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθη ἡ Ἰνώ. Πο. οὐκ ἐχρῆν οὕτω πονηρὰν οὖσαν, ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν ὦ Ἀμφιτρίτη οὐκ ἄξιον. Νη. αὕτη δὲ ἄρα

τί παθοῦσα κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κριοῦ; ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ Φρύξος ἀσφαλῶς ὀχεῖται; Πο. εἰκότως. νεανίας γάρ, καὶ δύναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φοράν. ἡ δέ, ὑπὸ ἀηθείας ἐπιβᾶσα ὀχήματος παραδόξου, καὶ ἀπιδοῦσα ἐς βάθος ἀχανές, ἐκπλαγεῖσα, καὶ τῷ θάμβει ἅμα σχεθεῖσα, καὶ ἰλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως, ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ, ὧν τέως ἀπείληπτο. καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος.

Νη. οὐκοῦν ἐχρῆν τὴν μητέρα τὴν νεφέλην βοηθεῖν πιπτούσῃ. Πο. ἐχρῆν. ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῷ τῆς νεφέλης δυνατωτέρα.

ΙΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὦ Πόσειδον, τὴν ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας, ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε. ταύτην φησὶν ὁ Ζεὺς στῆσον ἤδη, καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίησον ἤδη δῆλον ἐν τῷ αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν στηρίξας πάνυ ἀσφαλῶς. δεῖται γάρ τι αὐτῆς. Πο. πεπράξεται ταῦτα ὦ Ἶρι. τίνα δὲ ὅμως παρέξει αὐτῷ τὴν χρείαν ἀναφανεῖσα, καὶ μηκέτι πλέουσα; Ιρις. τὴν Λητὼ ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκυῆσαι. ἤδη γὰρ πονήρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. Πο. τί οὖν; οὐχ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐντεκεῖν; εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ

ἂν ὑποδέξασθαι δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς;

Ιρίς. Οὐκ ὦ Πόσειδον. ἡ Ἥρα γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ Λητοῖ τῶν ὠδίνων ὑποδοχήν. ἡ νῆσος αὐτὴ ἀνώμοτός ἐστιν. ἀφανὴς γὰρ ἦν. Πο. Συνίημι. στῆθι ὦ νῆσε, καὶ ἀνάδυθι αὖθις ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μηκέτι ὑποφέρου, ἀλλὰ βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδεξαι εὐδαιμονεστάτη τοῦ ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν. καὶ ὑμεῖς ὦ Τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν Λητὼ ἐς αὐτήν. καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. τὸν δράκοντα δέ, ὃς νῦν ἐξοιστρεῖ αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδὰν τεχθῇ, αὐτίκα μέτεισι, καὶ τιμωρήσει τῇ μητρί, σὺ δὲ ἀπάγγελλε τῷ Διῒ πάντα εἶναι εὐτρεπῆ. ἕστηκεν ἡ Δῆλος. ἡκέτω ἡ Λητὼ ἤδη τικτέτω.

ΞΑΝΘΟΥ, ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Δέξαι με ὦ θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κατάσβεσόν μου τὰ τραύματα. Θά. Τί τοῦτο ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν; Ξάν. Ἥφαιστος. ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θά. Διατί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. Διὰ τὸν υἱὸν τῆς Θέτιδος, ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἱκέτευσα, ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας τοὺς ἀ-

λίους, ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς, ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὤν, πᾶν ὅσον οἶμαι πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ αἴτνῃ, καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι, φέρων, ἐπῆλθέ μοι. καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας, καὶ μυρίκας· ὤπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλυας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας, μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασται. ὁρᾷς δ' οὖν ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων; ΘΑ. θολερὸς ὦ Ξάνθε, καὶ θερμὸς ὡς εἰκός. τὸ αἷμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν. ἡ θέρμη δὲ ὡς φῂς, ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ εἰκότως ὦ Ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν. ΞΑΝ. οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; ΘΑΛ. τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι, Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν ἀχιλλέα.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ.

Τί δακρύεις ὦ Θέτι; ΘΕ. καλλίστην ὦ Δωρὶ κόρην εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐτήν τε, καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον. ἐκέλευσε δὲ ὁ πατὴρ τοὺς ναύτας, ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὰν πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀπόλοιτο ἡ ἀθλία καὶ αὐτὴ, καὶ τὸ βρέφος. ΔΩ. τίνος δ' ἕνεκα ὦ

ἀδελφή, ἐπεὶ ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα; Θέ. ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς, καλλίστην οὖσαν, ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλών. εἶτα τὸ μὲν ἀληθές, οὐκ ἔχω εἰπεῖν. φασὶ δ' οὖν τὸν Δία, χρυσὸν γενόμενον, ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτήν. δεξαμένην δ' ἐκείνην ἐς τὸν κόλπον καταῤῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσθαι, τοῦτ' αἰσθόμενος ὁ πατήρ, ἄγριός τις καὶ ζηλότυπος γέρων, ἠγανάκτησε. καὶ ὑπό τινος μεμοιχεῦσθαι οἰηθεὶς αὐτήν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετοκυῖαν. Δω. ἡ δέ, τί ἔπραττεν ὦ Θέτι, ὁπότε καθίετο; Θέ. ὑπὲρ αὑτῆς μὲν ἐσίγα ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδίκην. τὸ βρέφος δὲ παρῃτεῖτο μὴ ἀποθανεῖν, δακρύουσα, καὶ τῷ πάππῳ δεικνύουσα αὐτό, κάλλιστον ὄν. τὸ δέ, ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν, καὶ ἐμειδία πρὸς τὴν θάλασσαν. ὑποπίμπλαμαι αὖθις τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύων, μνημονεύουσα αὐτῶν. Δω. κἀμὲ δακρῦσαι ἐποίησας. ἀλλ' ἤδη τεθνᾶσιν; Θέ. οὐδαμῶς. νήχεται γὰρ ἔτι ἡ κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν Σέριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα. Δω. τί οὖν οὐχὶ σώζομεν αὐτήν, τοῖς ἁλιεῦσι τούτοις ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ δίκτυα τοῖς Σεριφίοις; οἱ δέ, ἀνασπάσαντες, σώσουσι δηλονότι. Θέ. εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν. μὴ γὰρ ἀπολέσθω

μήτε αὐτή, μήτε τὸ πεδίον οὕτως ὂν καλόν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΝΙΠΕΩΣ.

Οὐ καλὰ ταῦτα ὦ πόσειδον. εἰρήσεται γὰρ τἀληθές. ὑπελθών μου τὴν ἐρωμένην, εἰκασθεὶς ἐμοί, διεκόρησας τὴν παῖδα. ἡ δὲ ᾤετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι. καὶ διὰ τοῦτο παρεῖχεν ἑαυτήν. Πο. σὺ γὰρ ὦ Ἐνιπεῦ, ὑπεροπτικὸς ἦσθα, καὶ βραδύς. ὃς κόρης οὕτω καλῆς φοιτώσης ὁσημέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεώρας, καὶ ἔχαιρες λυπῶν αὐτήν. ἡ δέ, περὶ τὰς ὄχθας ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λουομένη, ἐνίοτε ηὔχετό σοι ἐντυχεῖν. σὺ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν. Ενι. τί οὖν, διατοῦτο ἐχρῆν σε προαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυποκρίνεσθαι Ἐνιπέα ἀντὶ ποσειδῶνος εἶναι, καὶ κατασοφίσασθαι τὴν Τυρὼ ἀφελῆ κόρην οὖσαν; Πο. ὀψὲ ζηλοτυπεῖς ὦ Ἐνιπεῦ, ὑπερόπτης πρότερον ὤν. ἡ Τυρὼ δέ, οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν, οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι. Ενι. οὐ μὲν οὖν; ἔφης γὰρ ἀπιὼν ὅτι ποσειδῶν ἦσθα. ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ ηὐφραίνου τότε, καὶ περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα, ὅπερ ὑμᾶς συνέκρυπτε, ἅμα συνῆσθα τῇ παιδὶ ἀντ' ἐμοῦ. Πο. σὺ γὰρ οὐκ ἤθελες ὦ Ἐνιπεῦ.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

Ο κῆτος ὑμῶν ὦ Νηρηΐδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ
Τ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκε. Νη. ὑπὸ τίνος ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεὺς καθάπερ δέλεαρ προθεὶς, τὴν κόρην ἀπέκτεινεν ἐπιὼν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τρί. οὔκ. ἀλλ' ἴστε οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, τὸν περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς. Ιφι. οἶδα ὃν λέγεις. εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν. Τρί. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ιφι. διατί ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν. Τρί. ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο. ἐστάλη μὲν οὗτος ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην. Ιφι. πῶς ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἡ ὁδός. Τρί. διὰ τοῦ ἀέρος. ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν ὅπου διῃτῶντο, αἱ μὲν, ἐκάθευδον οἶμαι, ὁ δὲ, ἀποτεμὼν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν, ᾤχετ' ἀποπτάμενος. Ιφι. πῶς ἰδών;

ἀθέατοι

ἀθέατοι γάρ εἰσιν. ἢ ὃς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι; ΤΡΙ. ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα, τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον, ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης. εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφὰς, ἀνέπτατο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν ἐγένετο, ἤδη πρόσγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην, ἐπί τινος πέτρας προβλῆτος προσπεπατταλευμένην, καλλίστην ὦ θεοὶ, καθειμένην τὰς κόμας, ἡμίγυμνον πολὺ ἔνερθε τῶν μαστῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης. κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοὺς ἔρωτι, ἐχρῆν γὰρ σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν διέγνω. καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῄει μάλα φοβερὸν, ὡς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην, τῇ μὲν, καθικνεῖται. τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα, λίθον ἐποίει αὐτό. τὸ δὲ, τέθνηκε γοῦν, τὸ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. ὁ δὲ, λύσας τὰ δεσμὰ

τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα. ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης. καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως. καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς ἄργος. ὥστε ἀντὶ θανάτου, γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὕρετο. Νη. ἐγὼ μὲν, οὐ πάνυ τῷ γεγονότι ἄχθομαι. τί γὰρ ἡ παῖς ἠδίκει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαυχεῖτο τότε, καὶ ἠξίου καλλίων εἶναι; Τρι. ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὖσα. Νη. μηκέτι μεμνήμεθα ὦ Δωρὶ ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν. ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ὑπὲρ τῇ παιδί. χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

ΖΕΦΥΡΟΥ, ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ.

Οὐπώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ᾽ οὗ εἰμι, καὶ πνέω. σὺ δὲ οὐκ εἶδες ὦ Νότε; Νό. τίνα ταύτην λέγεις ὦ Ζέφυρε τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζέ. ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι. Νό. ὑπὲρ τὴν Ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμην. ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας. οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις. Ζέ. ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα εἶδες; Νό. ναί. τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα. τί μήν; Ζέ. περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι. Νό. μῶν ὅτι ὁ

Ζεὺς ἐρα

Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; οὐ γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζε. οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἠϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα. ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος. λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπὴς, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος. ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, καὶ ἐμυκᾶτο ἥδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτὴν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών. ἡ δὲ, πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἴχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι. τῇ ἑτέρᾳ δὲ, ἠνεμωμένον τὸν πέπλον συνεῖχε. Νό. ἡδὺ τοῦτο θέαμα ὦ Ζέφυρε εἶδες, καὶ ἐρωτικὸν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζέ. καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω παρὰ πολὺ ὦ Νότε. ἥ τε γὰρ θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη, λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες, οὐδὲν ἄλλο, ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν. ἔρωτες δὲ παραπετόμενοι, μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος,

ἡμμέναις τὰς δᾷδας φέροντες, ᾖδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. αἱ Νηρηΐδες δὲ ἀναδῦσαι, παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί. τό, τε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων. ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα. ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος, παροχούμενός τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγηθὼς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο. ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ Δικταῖον ἄντρον, ἐρυθριῶσαν, καὶ κάτω ὁρῶσαν. ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ' ὅ,τι ἄγοιτο. ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. ΝΟ. ὦ μακάριε Ζέφυρε τῆς θέας. ἐγὼ δὲ, γρῦπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς, σὸν γάρ ἐστιν οἶμαι τὸ

ἀναβιῶναι

ἀναβιῶναι αὔριον, ἤν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα, εὕροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα, εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασαι, ἥκειν ἐνθάδε πολλῷ πλείω ἐπιγελασόμενον. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι ὁ γέλως ἦν, καὶ πολὺ τό, τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον. ἐνταῦθα δὲ, οὐ παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν. μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς, καὶ ἀσήμους ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγινωσκομένους. καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ. καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πήραν, ἥκειν θέρμων τε πολλῶν, καὶ εἰ που εὕροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἑκάτης δεῖπνον κείμενον, ἢ ᾠὸν ἐκ καθαρσίου, ἤ τι τοιοῦτο. Πολυ. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα ὦ Διόγενες. ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα ὁποῖός τίς ἐστι τὴν ὄψιν; Διο. γέρων, φαλακρὸς, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον. γελᾷ δ' ἀεὶ, καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει. Πολύ. ῥᾴδιον εὑρεῖν ἀπό γε τούτων.

Διο. βούλει καὶ πρὸσ αὐτοὺς ἐκείνουσ ἐντείλω-
μαί τι τοὺς φιλοσόφουσ; Πολυ. λέγε. οὐ βαρὺ
γὰρ οὐδὲ τοῦτο. Διο. τὸ μὲν ὅλον, παύσασθαι αὐ-
τοῖς παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοις, καὶ κροκοδείλους
ποιοῦσι, καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἐρωτᾶν διδάσκουσι
τὸν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον
εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.
Διο. σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.
Πολυ. καὶ ταῦτα ὦ Διόγενες ἀπαγγελῶ. Διο.
τοῖσ πλουσίοισ δὲ ὦ φίλτατον πολυδεύκιον, ἀ-
πάγγελε ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί ὦ μάταιοι τὸν
χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς,
λογιζόμενοι τοὺς τόκους; καὶ τάλαντα ἐπὶ τα-
λάντοισ συντιθέντες, οὓς χρὴ ἕνα ὀβολὸν ἔχον-
τασ, ἥκειν μετ' ὀλίγον; Πολυ. εἰρήσεται καὶ
ταῦτα πρὸς ἐκείνουσ. Διο. ἀλλὰ καὶ τοῖς κα-
λοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε. Μεγίλλῳ τε τῷ κορινθίῳ,
καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν
οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, οὔτε τὰ χαροπὰ, ἢ μέλανα
ὄμματα, ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν,
ἢ νεῦρα εὔτονα, ἢ ὦμοι καρτεροί. ἀλλὰ πάντα
μία ἡμῖν κόνις φασὶ, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλουσ.
Πολυ. οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς
καλοὺς καὶ ἰσχυρούσ. Διο. καὶ τοῖς πένησιν ὦ λά-
κων,

κων, πολλοὶ δ' εἰσὶ, καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι, καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀτυχίαν, λέγε μήτε δακρύειν, μήτ' οἰμώζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν. καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς, ταῦτα εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον, λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς. Πολυ. μηδὲν ὦ Διόγενες περὶ Λακεδαιμονίων λέγε. οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ. Διο. ἐάσωμεν τούτους, ἐπεί σοι δοκεῖ. σὺ δὲ οἷς προεῖπον, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

ΠΛΟΥΤΩΝ, Η ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Ο. Υ Φέρομεν ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον, ἢ ἡμεῖς μετοικήσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. Πλου. τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὤν; Κροῖ. ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζωμεν, καὶ στένωμεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὑτοσὶ, τοῦ χρυσίου, Σαρδανάπαλος δὲ, τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ, τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾷ, καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα, καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν· ἐνίοτε δὲ καὶ ᾄδων, ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγάς. καὶ ὅλως, λυπηρός ἐστι. Πλου. τί ταῦτά φασιν ὦ Μένιππε; Μέ. ἀληθῆ ὦ

Διο. βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλω-
μαί τι τοὺς φιλοσόφους; Πολυ. λέγε. οὐ βαρὺ
γὰρ οὐδὲ τοῦτο. Διο. τὸ μὲν ὅλον, παύσασθαι αὐ-
τοῖς παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοις, καὶ κροκοδείλους
ποιοῦσι, καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἐρωτᾶν διδάσκουσι
τὸν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον
εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.
Διο. σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.
Πολυ. καὶ ταῦτα ὦ Διόγενες ἀπαγγελῶ. Διο.
τοῖς πλουσίοις δ' ὦ φίλτατον πολυδεύκιον, ἀ-
πάγγελε ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί ὦ μάταιοι τὸν
χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς,
λογιζόμενοι τοὺς τόκους; καὶ τάλαντα ἐπὶ τα-
λάντοις συντιθέντων, οὓς χρὴ ἕνα ὀβολὸν ἔχον-
τας, ἥκειν μετ' ὀλίγον; Πολυ. εἰρήσεται καὶ
ταῦτα πρὸς ἐκείνους. Διο. ἀλλὰ καὶ τοῖς κα-
λοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε. Μεγίλλῳ τε τῷ κορινθίῳ, καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν
οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, οὔτε τὰ χαροπὰ, ἢ μέλανα
ὄμματα, ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν,
ἢ νεῦρα εὔτονα, ἢ ὦμοι καρτεροί. ἀλλὰ πάντα
μία ἡμῖν κόνις φασὶ, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.
Πολυ. οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς
καλοὺς καὶ ἰσχυρούς. Διο. καὶ τοῖς πένησιν ὦ λά-
κων,

κων, πολλοὶ δ' εἰσί, καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι, καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν, λέγε μήτε δακρύειν, μήτ' οἰμώζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν. καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς, ταῦτα εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον, λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς. Πολυ. μηδὲν ὦ Διόγενες περὶ Λακεδαιμονίων λέγε. οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ. Διο. ἐάσωμεν τούτους, ἐπεί σοι δοκεῖ. σὺ δὲ οἷς προεῖπον, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

ΠΛΟΥΤΩΝ, Η ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ο Υ φέρομεν ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον, ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον. Πλου. τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁ μόνεκρος ὤν; Κροῖ. ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζωμεν, καὶ στένωμεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὑτοσί, τοῦ χρυσίου, Σαρδανάπαλος δέ, τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δέ, τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾷ, καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα, καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν· ἐνίοτε δὲ καὶ ᾄδων, ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγάς. καὶ ὅλως, λυπηρός ἐστι. Πλου. τί ταῦτα φασὶν ὦ Μένιππε; Μέ. ἀληθῆ ὦ

Πλούτων. μισῶ μὲν αὐτοὺς ἀγεννεῖς, καὶ ὀλεθρίους ὄντας. οἳ οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες, ἔτι μέμνηνται, καὶ περιέχονται τῶν ἄνω. χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς. Πλού. ἀλλ' οὐ χρή. λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι. Μέ. καὶ σὺ μωραίνεις ὦ Πλούτων ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς; Πλού. οὐδαμῶς. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι στασιάζειν ὑμᾶς. Μέ. καὶ μὴν ὦ κάκιστοι Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ἀσυρίων, οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσομένου μου, ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν, καὶ κατᾴδων, καὶ καταγελῶν. Κροῖσος. ταῦτα οὐχ ὕβρεις; Μένι. οὔκ. ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρεις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες, καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες, τοιγαροῦν οἰμώζετε, πάντων ἐκείνων ἀφῃρημένοι. Κροῖ. πολλῶν γε ὦ θεοὶ καὶ μεγάλων κτημάτων. Μέ. ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ. Σαρ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. Μέ. εὖγε οὕτω ποιεῖτε. ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς. ἐγὼ δὲ, τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων, ἐπᾴσομαι ὑμῖν. πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπᾳδόμενον.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ, ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

σφὼ

φῶ μέντοι ὦ Τροφώνιε, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ναῶν κατηξιώθητε, καὶ μάντεις δοκεῖτε. καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, θεοὺς ὑμᾶς ὑπειλήφασιν εἶναι. Τρο. τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ ὑπ᾽ ἀνοίας ἐκεῖνοι τοιαῦτα περὶ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μένι. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἐδόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτερατεύεσθε, ὡς τὰ μέλλοντα προειδότες, καὶ προειπεῖν δυνάμενοι τοῖς ἐρωμένοις. Τρο. ὦ Μένιππε Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη ὅτι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὑτοῦ. ἐγὼ δὲ, ἥρως εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι, ἤν τις κατέλθοι παρ᾽ ἐμέ. σὺ δ᾽ ἔοικας οὐκ ἐπιδεδημηκέναι Λεβαδείᾳ τὸ παράπαν. οὐ γὰρ ἠπίστεις σὺ τούτοις. Μέ. τί φῄς; εἰ μὴ ἐς Λεβάδειαν γὰρ παρέλθω, καὶ ἐσταλμένος ταῖς ὀθόναις, γελοίως μᾶζαν ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων, ἐσερπύσω διὰ τοῦ στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπήλαιον, οὐκ ἂν ἐδυνάμην εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἶ, ὥσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ διαφέρων; ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς, τί δὲ ὁ ἥρως ἐστίν; ἀγνοῶ γάρ. Τρο. ἐξ ἀνθρώπου τι καὶ θεοῦ σύνθετον. Μέ. ὃ μήτε ἄνθρωπος ἐστὶν ὡς φῄς, μήτε θεὸς. καὶ συναμφότερόν ἐστι; νῦν οὖν ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκεῖνο ἡμίτομον ἀπελήλυθε; Τρο. χρᾷ ὦ Μένιππε ἐν

Βοιωτίᾳ. Με. οὐκ οἶδα ὦ Τροφώνιε ὅ, τι καὶ λέγεις. ὅτι μέντοι ὅλος εἶ νεκρὸς, ἀκριβῶς ὁρῶ.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

λ Ογισώμεθα ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὁπόσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὖθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν. Χα. λογισώμεθα ὦ Ερμῆ. ἄμεινον γὰρ ὡρίσθαι περὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονέστερον. Ερ. ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν. Χα. πολλοῦ λέγεις. Ερ. νὴ τὸν Ἀϊδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν. Χα. τίθει πέντε δραχμὰς, καὶ ὀβολοὺς δύο. Ερ. καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἱστίου πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον. Χα. καὶ τούτους προστίθει. Ερ. καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεῳγότα, καὶ ἥλους δὲ, καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα, Χα. εὖγε ἄξια ταῦτα ὠνήσω. Ερ. ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσειν φῄς; Χα. νῦν μὲν ὦ Ερμῆ ἀδύνατον. ἢν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινὰς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι ἐν τῷ πλήθει παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα. Ερ. νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι, τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολαύοιμι, Χα. οὐκ ἔστιν ἄλλως ὦ Ερμῆ. νῦν

δ' ὀλί

δὲ ὀλίγοι ὡς ὁρᾷς ἀφικνοῦνται ἡμῖν. εἰρήνη γάρ. Ερ. ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοὶ ὦ Χάρων, οἷσθα οἷοι παρεγίνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος ἀνάπλεῳ, καὶ τραυματίαι οἱ πολλοί. νῦν δὲ ἢ φαρμακῷ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανὼν, ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ ὑπὸ τρυφῆς ἐξῳδηκὼς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη. ὠχροὶ δὲ ἅπαντες, καὶ ἀγεννεῖς. οὐδὲ ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν, διὰ χρήματα ἥκουσιν, ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοις ὡς ἐοίκασι.

Χά. πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

Ερ. οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἁμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γε γηρακότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ εἰσὶν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες, πεντακισμύριοι; Ερ. ναὶ, τὸν Σικυώνιον φῂς. τί οὖν; Πλού. ἐκεῖνον μὲν ὦ Ἑρμῆ ζῆν ἔασον ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν. ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἴγε οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω. τοὺς δέ γε κόλακας αὐτοῦ, Χαρῖνον τὸν νέον, καὶ Δάμωνα, καὶ τοὺς ἄλλους, κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας. Ερ. ἄτοπον ἂν

δόξειε τὸ γινόμενον. Πλού. οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιότατον. τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες, εὔχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον; ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται, οὐδὲν προσήκοντες. ὃ δὲ πάντων ἐστὶ μιαρώτατον, ὅτι καὶ τοιαῦτα εὐχόμενοι, ὅμως θεραπεύουσιν ἔν γε τῷ φανερῷ. καὶ νοσοῦντος, ἃ μὲν βουλεύονται, πᾶσι πρόδηλα. θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἢν ῥαΐσῃ. καὶ ὅλως, ποικίλη τις ἡ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα, ὁ μὲν, ἔστω ἀθάνατος· οἱ δὲ, προαπίτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες. Ερ. γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες. πολλὰ κἀκεῖνος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς, καὶ ἐπελπίζει· καὶ ὅλως, ἀεὶ θανόντι ἐοικὼς, ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ, ἤδη τὸν κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι, βόσκονται, ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

Πλού. οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὥσπερ Ἰόλεως ἀνηβησάτω· οἱ δ᾽ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὀνειροπληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες, ἡκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες. Ερ. ἀμέλησον ὦ Πλούτων. μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ᾽ ἕνα ἑξῆς. ἑπτὰ δὲ οἶμαι εἰσί. Πλού. κατάσπα. ὁ δὲ, παραπέμψει ἕκαστον, ἀντὶ γέροντος αὖθις πρωθήβης γενόμενος.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

τ οῦτο ὦ Πλούτων δίκαιον, ἐμὲ μὲν τε-
θνάναι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν
δ' ὑπὲρ τὰ ἐννενήκοντα γέροντα Θού-
κριτον ζῆν ἔτι; Πλού. Δικαιότατον μὲν οὖν
ὦ Τερψίων, εἴγε ὁ μὲν, ζῇ, μηδένα εὐχόμενος
ἀποθανεῖν τῶν φίλων. σὺ δὲ, παρὰ πάντα τὸν
χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ, περιμένων τὸν
κλῆρον. Τερ. οὐ γὰρ ἐχρῆν γέροντα ὄντα, καὶ
μηκέτι χρῆσθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον,
ἀπελθεῖν τοῦ βίου, παραχωρήσαντα τοῖς νέοις;
Πλού. καινὰ ὦ Τερψίων νομοθετεῖς, τὸν
μηκέτι τῷ πλούτῳ χρῆσθαι δυνάμενον, πρὸς
ἡδονὴν ἀποθνήσκειν. τὸ δὲ, ἄλλως ἡ μοῖρα καὶ ἡ
φύσις διέταξεν. Τερ. οὐκοῦν ταύτην αἰτιῶ-
μαι τῆς διατάξεως. ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἑξῆς
πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον, πρότερον. καὶ
μετὰ τοῦτον, ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν.
ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν
ὑπέργηρων, ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα,
μόγις ὁρῶντα, οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφό-
τα, κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἡδὺ εἰδότα,
ἔμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγελώ-
μενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους, καὶ ἐρρωμενε-
στάτους νεανίσκους. ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε.

ἢ τὸ τελευταῖον εἰδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἂν ἐνίους ἐθεράπευον. νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει. ΠΛΟΥ. ταῦτα μὲν ὦ Τερψίων, πολὺ συνετώτερα γίνεται, ἢ ὡς σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες, ἀλλοτρίοις ἐπιχαίρετε, καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων εἰσποιεῖτε, φέροντες αὑτούς; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκάνετε, πρὸς ἐκείνων κατορυττόμενοι. καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἥδιστον γίνεται. ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανεῖν εὔχεσθε, τοσούτῳ ἅπασιν ἡδὺ προαποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν. καινὴν γάρ τινα ταύτην τέχνην ἐπινενοήκατε, γραῶν καὶ γερόντων ἐρῶντες. καὶ μάλιστα εἰ ἄτεκνοι εἶεν. οἱ δὲ ἔντεκνοι, ὑμῖν ἀνέραστοι. καίτοι, πολλοὶ ἤδη τῶν ἐρωμένων συνέντες ὑμῶν τὴν πανουργίαν τοῦ ἔρωτος, ἢν καὶ τύχωσι παῖδας ἔχοντες, μισεῖν αὐτοὺς πλάττονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἐραστὰς ἔχωσιν. εἶτα ἐν ταῖς διαθήκαις, ἀπεκλείσθησαν μὲν οἱ πάλαι δορυφορήσαντες. ὁ δὲ παῖς, καὶ ἡ φύσις, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, κρατοῦσι πάντων. οἱ δὲ, ὑποπρίουσι τοὺς ὀδόντας, ἀποσμυγέντες. ΤΕΡ. ἀληθῆ ταῦτα φής. ἐμοῦ γοῦν Θούκριτος πόσα κατέφαγεν, ἀεὶ τεθνήξεσθαι δοκῶν; καὶ ὁπότε εἰσίοιμι,

ὑποστέ

ὑποστένων, καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἐξ ᾠοῦ νεοττὸς ἀτελὴς ὑποκρώζων, ὥστ' ἔγωγε ὁπόσον αὐτίκα οἰόμενος ἐπιβήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ, ἔπεμπον πολλά, ὡς μὴ ὑπερβάλλοιντό με οἱ ἀντεραστ αὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ. καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων, ἄγρυπνος ἐκείνῳ, ἀριθμῶν ἕκαστα, καὶ διατάττων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἴτια γεγένηται, ἀγρυπνία, καὶ φροντίδες. ὁ δὲ, τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιών, ἐφειστήκει θαπτομένῳ πρώην ἐπιγελῶν. Πλού. εὖγε ὦ Θούκριτε, ζώης ἐπιμήκιστον. πλουτῶν ἅμα, καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν. μὴ δὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας. Τερ. τοῦτο μὲν ὦ πλούτων καὶ ἐμοὶ ἥδιστον ἤδη, εἰ καὶ Χαριάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου. Πλού. θάρρει ὦ Τερψίων. καὶ Φείδων γὰρ, καὶ Μέλαντος, καὶ ὅλως ἅπαντες, προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν. Τερ. ἐπαινῶ ταῦτα. ζώης ἐπιμήκιστον ὦ Θούκριτε.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ, ΚΑΙ ΚΑΛ ΛΙΔΗΜΙΔΟΥ.

Ζη. Σὺ δὲ ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες;

Κα. ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν, ἀπεπνίγην, οἶσθα. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι. Καλ. παρῆν

ὦ Ζηνόφαντες. τὸ δ' ἐμόν, παράδοξόν τι ἐγένετο. οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα. Ζη. τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ᾔδειν συνόντα; Καλ. ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον, ὑπισχνούμενος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον. πριάμενος γὰρ φάρμακον, ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὰν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, πίνει δ' ἐπιεικῶς, ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα, ἕτοιμον ἔχειν αὐτό, καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ. εἰ δὲ τοῦτο ποιήσει, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν. Ζη. τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἐρεῖν ἔοικας. Καλ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἥκομεν, δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους ἔχων, τὴν μὲν, τῷ Πτοιοδώρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοὶ σφαλεὶς οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδώρῳ δὲ, τὸ ἀφάρμακτον ἐπέδωκεν. εἶτα ὁ μὲν, ἔπινεν. ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς ὦ Ζηνόφαντε; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν. Ζη. ἀστεῖα γὰρ ὦ Καλλιδημίδη πέπονθας. ὁ γέρων δὲ, τί πρὸς ταῦτα; Καλ. πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη

πρὸς

πρὸς τὸ ἀφνίδιον. εἶτα συνεὶς οἶμαι τὸ γεγενημένον, ἐγέλα αὐτὸς οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἴργαστο. ΖΗ. πλὴν, ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι. ἧκε γὰρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

ΚΝΗΜΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ. ΚΝΗΜΩΝ.

Τοῦτ' ἐκεῖνο τῆς παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα. Δά. τί ἀγανακτεῖς ὦ Κνήμων; Κνή. πυνθάνῃ ὅ, τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιον καταλέλοιπα, κατασοφισθεὶς ὁ ἄθλιος, οὓς ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν τἀμὰ, παραλιπών. Δά. πῶς τοῦτ' ἐγένετο; Κνή. Ἑρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον ἄτεκνον ὄντα, ἐθεράπευον ἐπὶ θανάτῳ. κἀκεῖνος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπείαν προσίετο. ἔδοξε δή μοι καὶ σοφὸν τοῦτ' εἶναι, θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλοιπα τἀμὰ πάντα, ὡς κἀκεῖνος ζηλώσειε, καὶ τὰ αὐτὰ πράξειε. Δά. τί οὖν δὴ ἐκεῖνος; Κνή. ὅ, τι μὲν οὖν αὐτὸς ἐνέγραψε ταῖς ἑαυτοῦ διαθήκαις, οὐκ οἶδα. ἐγὼ γοῦν ἄφνω ἀπέθανον, τοῦ τέγους μοι ἐπιπεσόντος. καὶ νῦν Ἑρμόλαος ἔχει τἀμὰ, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας. Δά. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτόν σε τὸν ἁλιέα.

ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας. ΚΥΝ. ἔοικα. οἰμώζω τοιγαροῦν.

ΣΙΜΥΛΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Κἂν ποτὲ ὦ πολύστρατε καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἔτη οἶμαι οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκώς. Πολύ. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ὦ Σίμυλε. Σί. πῶς δὲ τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτ' ἐβίως τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντά σου ὄντος, ἀπέθανον. Πολύ. ὑπερήδιστα, εἰ καί σοι παράδοξον τοῦτο δόξει. Σί. παράδοξον. εἰ γέρων τε, καὶ ἀσθενὴς, ἄτεκνός τε προσέτι, ἥδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. Πολύ. τὸ μὲν πρῶτον, ἅπαντα ἐδυνάμην, ἔτι καὶ παῖδες ὡραῖοι ἦσαν πολλοὶ, καὶ γυναῖκες ἁβρόταται, καὶ μύρα, καὶ οἶνος ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζα ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σί. καινὰ ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην. Πολύ. ἀλλ' ὑπέρρει μοι ὦ γενναῖε παρ' ἄλλων τἀγαθά. καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοί. μετὰ δὲ, παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο, ἁπανταχόθεν τῆς γῆς κάλλιστα. Σί. ἐτυράννησας ὦ Πολύστρατε μετ' ἐμέ; Πολύ. οὔκ. ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρίους. Σί. ἐγέλασα. ἐραστὰς σὺ τηλικοῦτος ὤν, ὀδόντας τέτταρας ἔχων; Πολύ. νὴ Δία τοὺς ἀρίστους

γε τῶν

γε τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ γέροντα μὲν, καὶ φαλα
κρὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι, καὶ κο
ρυζῶντα, ὑπερήδοντο θεραπεύοντες, καὶ μακά
ριος ἦν αὐτῶν, ὅντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα.
Σί. μῶν καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων τὴν Ἀφροδί
την ἐκ Χίου διεπόρθμευσας, εἶτά σοι εὐξαμέ
νῳ ἔδωκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ
ἀξιέραστον. Πολύ. οὐκ. ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν, πε
ριπόθητος ἦν. Σί. αἰνίγματα λέγεις. Πο
λύ. καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως οὑτοσὶ πολὺς
ὤν, ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους, καὶ πλουσίους γέρον
τας. Σί. νῦν μανθάνω σου τὸ κάλλος ὦ θαυ
μάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδίτης ἦν. Πο
λύ. ἀτὰρ ὦ Σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀ
πολέλαυκα, μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ'
αὐτῶν; καὶ ἐθρυπτόμην δὲ πολλάκις, καὶ ἀπέ-
κλειον αὐτῶν τινὰς ἐνίοτε. οἱ δὲ, ἡμιλλῶντο,
καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν τῇ περὶ ἐμὲ
φιλοτιμίᾳ. Σί. τέλος δ' οὖν, πῶς ἐβουλεύ
σω περὶ τῶν κτημάτων; Πολύ. ἐς τὸ φανε-
ρὸν μὲν ἕκαστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔ
φασκον. ὁ δ' ἐπίστευέ τε, καὶ κολακευτικώτερον
παρεσκεύαζεν ἑαυτόν. ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς
διαθήκας ἐκείνας ἔχων, κατέλιπον, οἰμώζειν
ἅπασι φράσας. Σί. τίνα δ' αἱ τελευταῖαι τὸν

κληρονόμον ἔχων; ἢ πού τινα τῶν ἀπὸ τοῦ γένους; Πολύ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ νεώνητόν τινα τῶν μειρακίων τῶν ὡραίων Φρύγα. Σί. ἀμφὶ πόσα ἔτη ὦ Πολύστρατε; Πολύ. σχεδὸν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Σί. ἤδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκεῖνος ἐχαρίζετο. Πολύ. πλὴν, ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν, καὶ ὄλεθρος. ὃν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιν. ἐκεῖνος τοίνυν ἐκληρονόμησέ μου. καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδαις ἀριθμεῖται, ὑπεξυρημένος μὲν τὸ γένειον, καὶ βαρβαρίζων. Κόδρου δὲ εὐγενέστερος, καὶ Νιρέως καλλίων, καὶ Ὀδυσσέως συνετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σί. οὔ μοι μέλει. καὶ στρατηγησάτω τῆς Ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ. ἐκεῖνοι δὲ, μὴ κληρονομείτωσαν μόνον.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Κούσατε ὡς ἔχει ὑμῖν τὰ πράγματα. ἀ μικρὸν μὲν ὑμῖν ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδιον, καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι, καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά. καὶ ἢν τραπῇ ἐπὶ θάτερα. οἰχήσεται περιτραπέν. ὑμεῖς δὲ, τοσοῦτοι ἅμα ἥκετε, πολλὰ ἐπιφερόμενοι ἕκαστος. ἢν οὖν μετὰ τούτων ἐμβῆτε, δέδια μὴ ὕστερον μετανοήσατε. καὶ μάλιστα ὁπόσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε. Νεκροί. πῶς γὰρ ποιήσαντες εὐπλοήσομεν; Χά. ἐγὼ

ὑμῖν

ὑμῖν φράσω. γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρή, τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἠϊόνος καταλιπόντας. μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτω δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δὲ ὦ Ἑρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὃς ἂν μὴ ψιλὸς ᾖ, καὶ τὰ ἔπιπλα ὥσπερ ἔφην, ἀποβαλών. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἑστὼς, διαγίνωσκε αὐτοὺς, καὶ ἀναλάμβανε, γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων. Ερ. εὖ λέγεις. καὶ οὕτω ποιήσωμεν. οὑτοσὶ τίς ὁ πρῶτός ἐστι; Μέ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πήρα μοι ὦ Ἑρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον, ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων. τὸν τρίβωνα δὲ οὐδ' ἐκόμισα, εὖ ποιῶν. Ερ. ἔμβαινε ὦ Μένιππε ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν ἔχε παρὰ τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπισκοπῇς ἅπαντας. ὁ καλὸς δ' οὗτος, τίς ἐστι; Χαρ. Χαρμόλεως ὁ μεγαρικὸς, ὁ ἐπέραστος. οὗ τὸ φίλημα διτάλαντον ἦν. Ερ. ἀπόδυθι τοιγαροῦν τὸ κάλλος, καὶ τὰ χείλη αὐτοῖς φιλήμασι, καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθημα, καὶ τὸ δέρμα ὅλον. ἔχει καλῶς. εὔζωνος εἶ. ἐπίβαινε ἤδη. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὑτοσὶ, καὶ τὸ διάδημα, ὁ βλοσυρὸς, τίς ὢν τυγχάνεις; Λά. Λάμπιχος, Γελώων τύραννος. Ερ. τί οὖν ὦ Λάμπιχε τοσαῦτα ἔχων πάρει;

τῶν προγόνων ἀξιώματα. κατάλιπε δὲ καὶ γένος, καὶ δόξαν· καὶ εἴ ποτε ἡ πόλις ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην δηλονότι, καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδὲ ὅτι μέγαν τάφον ἐπί σοι ἔχωσαν λέγε. βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονευόμενα. Κρα. οὐχ ἑκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι; Ερ. βαβαί. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος, τί βούλει; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις; Κρά. ὅτι ἐνίκησα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἠρίστευσα, καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με. Ερ. ἄφες ἐν γῇ τὸ τρόπαιον. ἐν ᾅδου γὰρ, εἰρήνη, καὶ οὐδὲν ὅπλων δεήσει. ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπό γε τοῦ σχήματος, καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκὼς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων, τίς ἐστιν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος; Μέ. φιλόσοφός τις ὦ Ἑρμῆ. μᾶλλον δὲ, γόης, καὶ τερατείας μεστός. ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον. ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ κρυπτόμενα. Ερ. κατάθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον. εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅσην μὲν τὴν ἀλαζονίαν κομίζει, ὅσην δὲ ἀμαθίαν, καὶ ἔριν. καὶ κενοδοξίαν, καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους, καὶ λόγους ἀκανθώδεις, καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλὴν, καὶ λῆρον, οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕθλους, καὶ μικρολογίαν. νὴ Δία, καὶ χρυσίον γε τουτὶ, καὶ ἡδυπάθειαν δὲ, καὶ ἀναισχυντίαν, καὶ ὀργὴν, καὶ τρυφὴν, καὶ μαλα-

κίαν. οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις
αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου, καὶ τὸν τῦφον, καὶ
τὸ, οἴεσθαι ἀμείνω εἶναι τῶν ἄλλων. ὡς εἴ γε πάντα
ταῦτα ἔχων ἐμβαίνοις, ποία πεντηκόντορος
δέξαιτο ἄν σε; Φιλό. ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά,
ἐπείπερ οὕτω κελεύεις. Μέ. ἀλλὰ καὶ τὸν πώγω-
να τοῦτον ἀποθέσθω ὦ Ἑρμῆ, βαρύν τε ὄντα, καὶ λά-
σιον ὡς ὁρᾷς. πέντε μνῶν τρίχες εἰσὶ τοὐλάχι-
στον. Ζε. εὖ λέγεις. ἀπόθου καὶ τοῦτον. Φιλό. καὶ
τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται; Ερ. Μένιππος οὑτοσὶ, λα-
βὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν, ἀποκόψει αὐτὸν, ἐ-
πικόπῳ τῇ ἀναβάθρᾳ χρησάμενος. Μέ. οὐκ ὦ
Ἑρμῆ. ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος. γελοιότερον γὰρ
τοῦτο. Ερ. ὁ πέλεκυς ἱκανός. Μέ. εὖγε. ἀνθρω-
πινώτερον γὰρ νῦν ἀναπέφηνας, ἀποθέμενος αὐ-
τοῦ τὴν κινάβραν. βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ
τῶν ὀφρύων; Ερ. μάλιστα. ὑπὲρ δὲ μέτωπον γὰρ
καὶ ταύτας ἐπῆρκεν. οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἀνατεί-
νων ἑαυτόν. τί τοῦτο; καὶ δακρύεις ὦ κάθαρμα, καὶ
πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾷς; ἔμβηθι δ' οὖν. Μέ. ἓν
ἔτι δὲ βαρύτατον ὑπὸ μάλης ἔχει. Ερ. τί ὦ
Μένιππε; Μέ. κολακείαν ὦ Ἑρμῆ. πολλὰ
ἐν τῷ βίῳ χρησιμεύσασαν αὐτῷ. Φιλό. οὐκ-
οῦν καὶ σὺ ὦ Μένιππε. ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν,
καὶ παῤῥησίαν, καὶ τὸ ἄλυπον, καὶ τὸ γενναῖον, καὶ

τὸ γ

τὸν συγγέλωτα, μόνος ἐκ τῶν ἄλλων γελᾷς; Ερ. μηδαμῶς· ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφα γὰρ καὶ πάνυ εὔφορα ὄντα, καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα. καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σύ, ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν, καὶ ἀντιθέσεις, καὶ παρισώσεις, καὶ περιόδους, καὶ βαρβαρισμούς, καὶ τἄλλα βάρη τῶν λόγων. Ρη. ἢν, ἰδοὺ ἀποτίθεμαι. Ερ. εὖ ἔχει. ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα· τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ ἱστίον. εὔθυνε ὦ πορθμεῦ τὸ πηδάλιον. εὖ πάθωμεν. τί οἰμώζετε ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σύ, ὁ ἀρτίως τὸν πώγωνα δεδῃωμένος; Φιλό. ὅτι ὦ Ερμῆ ἀθάνατον ᾤμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν. Μέ. ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν. Ερ. τὰ ποῖα; Μέ. ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα, μὴ δὲ νύκτωρ ἐξιών, ἅπαντας λανθάνων, τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ ἕωθεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύριον λήψεται. ταῦτα λυπεῖ αὐτόν. Φιλό. σὺ δὲ ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ ἀποθανών; Μέ. πῶς, ὃς ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον, καλέσαντος μηδενός; ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, οὐ κραυγή τις ἀκούεται, ὥσπερ τι

νων ἀπὸ γῆς βοώντων; Ερ. ναὶ ὦ Μένιππε. οὐκ ἀφ' ἑνός γε χώρου. ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες, ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν. καὶ τὰ παιδία νεογνὰ ὄντα, ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις. ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι, ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα, ἐπὶ Κράτωνι τούτῳ. καὶ νὴ Δία γε, ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα, ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξὶν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ. σὲ δὲ οὐδεὶς ὦ Μένιππε δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος; Μέ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ὠρυομένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοί, καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὁπότ' ἂν συνελθόντες, θάπτωσί με. Ερ. γεννάδας εἶ ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον, εὐθεῖαν ἐκείνην προϊόντες. ἐγὼ δέ, καὶ ὁ πορθμεύς, ἄλλους μεθελευσόμεθα. Μέ. εὐπλοεῖτε ὦ Ἑρμῆ. προΐωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; δικασθῆναι δεήσει. καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχούς, καὶ γῦπας, καὶ λίθους. δειχθήσεται δὲ ὁ ἑκάστου βίος.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Μοίρ

Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγινώσκες ὦ Διόγενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὁλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὤν; τὸ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο εἰώθει ἐπιλέγειν, Ημ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σε. Διό. τίνος ἕνεκα ὦ Κράτης, ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κρά. τοῦ κλήρου ἕνεκα ἑκάτερος, ἡλικιῶται ὄντες. καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθεντο. Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεὶς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγέγραπτο. οἱ δὲ, ἐθεράπευον ἀλλήλους, ὑπερβαλλόμενοι τῇ κολακείᾳ. καὶ οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἄστρων τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥσγε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς, ἄρτι μὲν, Ἀριστέᾳ παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ, Μοιρίχῳ. καὶ τὰ τάλαντα, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δ' ἐπ' ἐκεῖνον ἔρρεπε. Διο. τί οὖν πέρας ἐγένετο ὦ Κράτης; ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον.

Κρά. ἄμφω τεθνᾶσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας. οἱ δὲ κλῆροι, ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιῆλθον. ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους οὕτω γενέσθαι ταῦτα. διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν, κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι, ἀνε-

τράπεζαν. Διο. τοῦτ' ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ, ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων. οὔτε ἐγώ ποτε ηὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος. οὔτε οἶμαι σὺ ὦ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πίθον, καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν. Κρά. οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει. ἀλλ' οὐδὲ σοὶ ὦ Διόγενες. ἃ γὰρ ἐχρῆν, σύ τε Ἀντισθένους ἐκληρονόμησας, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῷ μείζω, καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦτα φῄς; Κρά. σοφίαν. αὐτάρκειαν. ἀλήθειαν. παρρησίαν. ἐλευθερίαν. Διο. νὴ Δία μέμνημαι, τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένους, καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών. Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἠμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς. κληρονομήσειν προσδοκῶν. ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον. Διο. εἰκότως. οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διερρυηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων. ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς, καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου. οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται

παρθένοι

θέμενοι ἐς τὸν τετρυπημένον πίθον ἐπάντλουσαι. τὸ δὲ χρυσίον, ὀδοῦσι, καὶ ὄνυξι, καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κρά. οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἕξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον. οἱ δὲ, ὀβολὸν ἕξουσι κομίζοντες. καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙΝΩΟΣ, ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου ὦ λίβυ. ἀμείνων γάρ εἰμι. Αν. οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ. Αλέ. οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω. Μί. τίνες δ' ἐστέ; Αλέ οὗτος μὲν, Αννίβας ὁ καρχηδόνιος· ἐγὼ δὲ, Αλέξανδρος ὁ Φιλίππου. Μί. νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις; Αλέ. περὶ προεδρίας. φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ, ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολέμια.

Μί. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω· σὺ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε. Αν. ἓν μὲν τοῦτο ὦ Μίνως ὠνάμην, ὅτι ἐνταῦθα καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον. ὥστε οὐδὲ ταύτῃ πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημὶ δὲ τούτους μάλιστα ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες, ὅμως ἐπὶ μέγα προεχώρησαν, δι' αὑτῶν δύναμίν τε

περιβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι δόξαντες ἀρχῆς. ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν, τὸ πρῶτον ὕπαρχος ὢν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ἠξιώθην, ἄριστος κριθείς. καὶ τούς γε Κελτίβηρας εἷλον, καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἑσπερίων· καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβὰς, τὰ περὶ τὸν Ἠριδανὸν, ἅπαντας κατέδραμον. καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις· καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην. καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προύχουσης πόλεως ἦλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρῆσαι, καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα, οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς ὀνομαζόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆς μητρὸς διεξιών, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν, στρατηγοῖς τε τοῖς συνετωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος. οὐ Μήδους καὶ Ἀρμενίους καταγωνιζόμενος ὑποφεύγοντας, πρὶν διώκειν τινά, καὶ τῷ τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθὺ τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ, πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν, ηὔξησε, καὶ παρὰ πολὺ ἐξέτεινε, χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε, καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον Δαρεῖον ἐν Ἰσσῷ τε καὶ Ἀρβήλοις ἐκράτησεν, ἀποστὰς τῶν πατρῴων, προσ

κυνεῖ

κυνεῖσθαι ἠξίου. καὶ δίαιταν τὴν μηδικὴν μετεδιῄτησεν ἑαυτόν, καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους. καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ. ἐγὼ δὲ, ἦρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος. καὶ ἐπειδὴ μετεπέμπετο, τῶν πολεμίων μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα. καὶ ἰδιώτην ἐμαυτὸν παρέσχον. καὶ καταδικασθεὶς, ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἔπραξα, βάρβαρος ὢν, καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς. καὶ οὔτε Ὅμηρον, ὥσπερ οὗτος ἐῤῥαψῳδῶν, οὔτε ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθείς, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημὶ εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ καλλίων οὑτοσὶ διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σεμνά. οὐ μὴν διὰ τοῦτ' ἀμείνων δόξειεν ἂν γενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς, τῇ γνώμῃ πλέον, ἢ τῇ τύχῃ κεχρημένου. Μί. ὁ μὲν, εἴρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς Λίβυν εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὑτοῦ. σὺ δὲ ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φῄς;

Ἀλέ. ἐχρῆν μὲν ὦ Μίνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασύν. ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδάξαι σε, οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷος δὲ οὗτος λῃστὴς ἐγένετο. ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα. ὃς νέος ὢν ἔτι, παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ

τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην κατέσχον, καὶ τοὺς φο-
νέας τοῦ πατρὸς μετῆλθον, καταφοβήσας τὴν
Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ. στρατηγὸς ὑ-
π' αὐτῶν χειροτονηθείς, οὐκ ἠξίωσα τὴν Μακεδό-
νων ἀρχὴν περιέπων, ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσων ὁ
πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας
τὴν γῆν. καὶ δεινὸν ἡγησάμενοθ εἰ μὴ ἁπάντων
κρατήσαιμι. ὀλίγους ἄγων, ἐσέβαλον ἐς τὴν
Ἀσίαν. καὶ ἐπί τε Γρανικῷ ἐκράτησα μεγάλῃ
μάχῃ. καὶ τὴν Λυδίαν λαβών, καὶ Ἰωνίαν, καὶ Φρυ-
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν ἀεὶ χειρούμενος,
ἦλθον ἐπὶ Ἰσσόν, ἔνθα Δαρεῖθ ὑπέμεινε, μυρι-
άδας πολλὰς στρατοῦ ἄγων, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὦ
Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾶς ἡ-
μέρας κατέπεμψα. φησὶ γοῦν ὁ πορθμεὺς μὴ
διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχε-
δίας διαπηξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, διαπλεῦ-
σαι. καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον, αὐτὸς προκινδυ-
νεύων, καὶ τιτρώσκεσθαι ἀξιῶν. καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ
ἐν Τύρῳ, μηδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοις διηγήσωμαι,
ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδῶν ἦλθον, καὶ τὸν Ὠκεανόν,
ὅρον ἐποιησάμην τῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας
αὐτῶν εἷλον, καὶ πῶρον ἐχειρωσάμην. καὶ Σκύ-
θας δέ, οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας ὑπερ-
βὰς τὸν Τάναϊν, ἐνίκησα μεγάλῃ ἱππομαχίᾳ.

καὶ

καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠμυνάμην. εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκεῖνοι, πρὸς τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ. τὸ δ' οὖν τελευταῖον, ἐγὼ μὲν, βασιλεύων, ἀπέθανον, οὗτος δὲ, ἐν φυγῇ, παρὰ Προυσίᾳ τῷ Βιθυνῷ, καθάπερ ἄξιον ἦν, πανουργότατον, καὶ ὠμότατον ὄντα, ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐῶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἰσχύϊ, ἀλλὰ πονηρίᾳ, καὶ ἀπιστίᾳ, καὶ δόλοις. νόμιμον δὲ, ἢ προφανὲς, οὐδέν. ἐπεὶ δέ μοι ὠνείδισε τὴν τρυφὴν, ἐκλελῆσθαί μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν Καπύῃ, ἑταίραις συνὼν, καὶ τοὺς τοῦ πολέμου καιροὺς ὁ θαυμάσιος καθηδυπαθῶν. ἐγὼ δὲ, εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἑσπέρια δόξας, ἐπὶ τὴν ἕω μᾶλλον ὥρμησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα; Ἰταλίαν ἀναιμωτὶ λαβὼν, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑπαγόμενος. ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα, ὑποπτήσσοντα ἤδη, καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. εἴρηκα. σὺ δὲ ὦ Μίνως δίκαζε. ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκη. μὴ πρότερον, ἢν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃς. Μί. τίς γὰρ εἶ ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν ὢν ἐρεῖς; Σκη. Ἰταλιώτης Σκηπίων, στρατηγὸς, ὁ καθελὼν Καρχηδόνα, καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις. Μί. τί οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς; Σκη. Ἀλεξάνδρου μὲν ἥττων εἶναι,

τοῦ δ' Ἀννίβου ἀμείνων. ὃς ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν, καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἁμιλλᾶται, ᾧ οὐδὲ Σκηπίων ἐγὼ ὁ νενικηκὼς αὐτὸν, παραβάλλεσθαι ἀξιῶ; Μί. Δί' εὐγνώμονα φὴς ὦ Σκηπίων ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος. μετ' αὐτὸν δὲ, σύ. εἶτα εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνητος ὤν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε, καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ ἡμεῖς ἅπαντες; Ἀλέ. ὁρᾷς ὦ Διόγενες. οὐ παράδοξον δὲ, εἰ ἄνθρωπος ὢν, ἀπέθανον. Διο. οὐκοῦν ὁ Ἄμμων ἐψεύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι υἱόν. σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα; Ἀλέ. Φιλίππου δηλαδή. οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν Ἄμμωνος ὤν. Διο. καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγοντο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ. εἶτα οὕτω σε τεχθῆναι. τὸν δὲ Φίλιππον ἐξαπατῆσθαι, οἰόμενον πατέρα σου εἶναι. Ἀλέ. κἀγὼ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ. νῦν δὲ ὁρῶ ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται ἔλεγον. Διο. ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, οὐκ ἄχρηστόν σοι ὦ Ἀλέξανδρε πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο. πολλοὶ γὰρ ὑπέπτησσον θεὸν εἶναί σε νομίζοντες.

ζοντες. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τίνι τὴν τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας; Ἀλέ. οὐκ οἶδα ὦ Διόγενες. οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκῆψαί τι περὶ αὐτῆς. ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων, Περδίκκᾳ τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα. πλὴν, ἀλλὰ τί γελᾷς ὦ Διόγενες; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλάς, ἄρτι σε παρειληφότα τὴν ἀρχὴν, κολακεύοντες, καὶ προστάτην αἱρούμενοι, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἔνιοι δὲ, καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες, καὶ νεὼς οἰκοδομούμενοι, καὶ θύοντες ὡς δράκοντος υἱῷ; ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν; Ἀλέ. ἔτι ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι, τρίτην ταύτην ἡμέραν. ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστὴς, ἤν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσὶν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγών με, θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἷς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. Διο. μὴ γελάσω ὦ Ἀλέξανδρε ὁρῶν ἐν ᾅδου ἔτι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα Ἄνουβιν, ἢ Ὄσιριν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὦ θειότατε, μὴ ἐλπίσῃς. οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸ εἴσω τοῦ στομίου παρελθόντων. οὐ γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός. οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐκαταφρόνητος. ἐκεῖνο δὲ ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις ὁπότ' ἂν ἐννοήσῃς ὅσην εὐδαιμονί-

ἀν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφῖξαι, σωματοφύ-
λακας; καὶ ὑπασπιστὰς, καὶ σατράπας, καὶ χρυ
σὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα. καὶ Βαβυ
λῶνα, καὶ Βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τι
μὴν, καὶ δόξαν. καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἐλαύνοντα,
διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλὴν, πορ
φυρίδα ἐμπεπορπημένον. οὐ λυπεῖ ταῦτά σε
ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί δακρύεις ὦ μάταιε;
οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευ
σε μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
ΑΛΕ. σοφὸς, ἁπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπι
τριπτότατος ὢν; ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέ
λους εἰδέναι, ὅσα μὲν ᾔτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐ
πέστελλεν. ὡς δὲ κατεχρῆτό μου τῇ περὶ παι
δείαν φιλοτιμίᾳ, θωπεύων, καὶ ἐπαινῶν, ἄρ-
τι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὂν τἀγα
θοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις, καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ
γὰρ αὖ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγεῖτ' εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύ
νοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων. γόης ὦ Διόγενες ἄν
θρωπος, καὶ τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀ
πολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς
ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἃ κατηριθμήσω μικρῷ
γε ἔμπροσθεν. ΔΙΟ. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσεις. ἄ-
κος γάρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι, ἐπεὶ ἐνταῦ
θά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται. σὺ δὲ, κἂν τὸ Λήθης
ὕδωρ

ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε. καὶ αὖθις πίε, καὶ πολλάκις. οὕτω γὰρ ἂν παύσῃ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος. ἀλλὰ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἐκεῖνον ὁρῶ, καὶ Καλλισθένην, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας, ὡς διασπάσαιντο, καὶ ἀμύναιντό σε ὧν ἔδρασας αὐτούς. ὥστε τὴν ἑτέραν σὺ ταύτην βάδιζε. καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νῦν μὲν ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι. οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις, Ἄμμωνός γε ὤν. Ἀλέ. οὐδ᾽ αὐτὸς ἠγνόουν ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου υἱός εἰμι. ἀλλ᾽ ἐδεξάμην τὸ μάντευμα, ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα οἰόμενος εἶναι. Φί. πῶς λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι τὸ παρέχειν σεαυτὸν ἐξαπατηθησόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν; Ἀλέ. οὐ τοῦτο. ἀλλ᾽ οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με, καὶ οὐδεὶς ἔτι ἀνθίστατο, οἰόμενοι θεῷ μάχεσθαι. ὥστε ῥᾷον ἐκράτουν αὐτῶν. Φί. τίνων ἐκράτησας σύ γε ἀξιομάχων ἀνδρῶν, ὃς δειλοῖς ἀεὶ συνηνέχθης, τοξάρια, καὶ πελτάρια, καὶ γέρρα οἰσύϊνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν, καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππον, καὶ τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστὰς, καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικόν.

ἢ Θρᾶκας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παίωνας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα; Μήδων δὲ, καὶ Περσῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χρυσοφόρων ἀνθρώπων, καὶ ἁβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόντες, ἐκράτησαν, οὐδ' εἰς χεῖρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, φυγόντων; Αλέ. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες, οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον. καὶ ὅμως οὐ διαστήσας αὐτοὺς, οὐδὲ προδοσίαις ὠνούμενος τὰς νίκας, ἐκράτουν αὐτῶν. οὐδ' ἐπιώρκησα πώποτε, ἢ ὑποσχόμενος ἐψευσάμην, ἢ ἄπιστον ἔπραξά τι τοῦ νικᾶν ἕνεκα. καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ, τοὺς μὲν, ἀναιμωτὶ παρέλαβον. Θηβαίους δὲ, ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον.

Φί. οἶδα ταῦτα πάντα. Κλεῖτος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι, ὃν σὺ τῷ δορατίῳ διελάσας μεταξὺ δειπνοῦντα, ἐφόνευσας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε. σὺ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλαμύδα καταβαλὼν, κάνδυν ὥς φασι μετενέδυς, καὶ τιάραν ὀρθὴν ἐπέθου, καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἠξίους. καὶ τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμιμοῦ τὰ τῶν νενικημένων. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἄνδρας, καὶ γάμους τοιούτους γαμῶν, καὶ Ἡφαιστίωνα ὑπεραγαπῶν.

ἓν ἐπῄνε

ἐνεπῄνεσα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπέσχου τῆς τοῦ Δαρείου γυναικὸς καλῆς οὔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγατέρων ἐπιμελήθης. βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.

Ἀλέ. Τὸ φιλοκίνδυνον δὲ ὦ πάτερ οὐκ ἐπαινεῖς, καὶ τὸ ἐν Ὀξυδράκαις πρῶτον καθάλλεσθαι εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα; Φί. οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ τιτρώσκεσθαι ποτὲ τὸν βασιλέα, καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ᾽ ὅτι σοι τοιοῦτο ἥκιστα συνέφερε. θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν, εἴ ποτε τρωθείης, καὶ βλέποιέν σε φοράδην τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ῥεόμενον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦτα γέλως ἦν τοῖς ὁρῶσι· καὶ ὁ Ἄμμων, γόης, καὶ ψευδόμαντις ἠλέγχετο. καὶ οἱ προφῆται, κόλακες. ἢ τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὁρῶν τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λιποψυχοῦντα, δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν; νῦν μὲν γὰρ ὁπότε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἴει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποίησιν ἐκείνην ἐπικερτομοῦντας, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον, μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξῳδηκότα, κατὰ νόμον σωμάτων ἁπάντων; ἄλλως τε, καὶ τὸ χρήσιμον ὃ ἔφης Ἀλέξανδρε, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥᾳδίως, πολύ σε τῆς δόξης ἀφῃρεῖτο τῶν κατορθουμένων· πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς ὑπὸ θεοῦ γίνεσθαι

δοκοῦν. ΑΛΕ. οὐ ταῦτα φρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνάμιλλόν τε τιθέασί με. καί τοι τὴν Ἄορνον ἐκείνην οὐδετέρου ἐκείνων λαβόντος, ἐγὼ μόνος ἐχειρωσάμην. ΦΙ. ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις σεαυτόν, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ ὦ Ἀλέξανδρε, οὐδὲ τὸν τῦφον ἀπομαθήσῃ, καὶ γνώσῃ σεαυτόν, καὶ συνήσεις ἤδη νεκρὸς ὤν;

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

Οἷα πρώην Ἀχιλλεῦ πρὸς τὸν Ὀδυσσέα σοι εἴρηται περὶ τοῦ θανάτου, ὡς ἀγεννῆ καὶ ἀνάξια τοῖν διδασκάλοιν ἀμφοῖν Χείρωνός τε, καὶ Φοίνικος. ἠκροώμην γὰρ ὁπότε ἔφης βούλεσθαι ἐπάρουρος ὤν, θητεύειν παρά τινι τῶν ἀκλήρων, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη μᾶλλον, ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννῆ τινα Φρύγα δειλόν, καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλόζωον ἴσως ἐχρῆν λέγειν. τὸν Πηλέως δὲ υἱόν, τὸν φιλοκινδυνότατον ἡρώων ἁπάντων, ταπεινὰ οὕτω περὶ αὐτοῦ διανοεῖσθαι, πολλὴ αἰσχύνη, καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπραγμένα σοι ἐν τῷ βίῳ. ὃς ἐξὸν ἀκλεῶς ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυχρόνιον βασιλεύειν, ἑκὼν προείλου τὸν μετὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάνατον. ΑΧΙ. ὦ παῖ Νέ-

στορος,

στερός, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπειρος ἔτι τῶν ἐνταῦθα ὤν, καὶ τὸ βέλτιον ἐκείνων ὁπότερον ἦν ἀγνοῶν, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο δοξάριον προετίμων τοῦ βίου, νῦν δὲ συνίημι ἤδη ὡς ἐκείνη μὲν ἀνωφελής, εἰ καὶ ὅ,τι μάλιστα οἱ ἄνω ῥαψῳδήσοιεν. μετὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ οὔτε τὸ κάλλος ἐκεῖνο ὦ Ἀντίλοχε, οὔτε ἡ ἰσχὺς πάρεστιν, ἀλλὰ κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζόφῳ ὅμοιοι, καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες, καὶ οὔτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με, οὔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θεραπεύουσιν. ἰσηγορία δὲ ἀκριβὴς, καὶ νεκρὸς ὅμοιος, ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός. ταῦτά με ἀνιᾷ, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ θητεύω ζῶν. ΑΝΤΙ. ὅμως τί οὖν ἄν τις πάθοι ὦ Ἀχιλλεῦ; ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας. ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς διατεταγμένοις. ἄλλως τε, ὁρᾷς τῶν ἑταίρων ὅσοι περὶ σὲ ἐσμὲν οἵδε; μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται πάντως. φέρει δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονθέναι. ὁρᾷς τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν Μελέαγρον, καὶ ἄλλους θαυμαστοὺς ἄνδρας, οἳ οὐκ ἂν οἶμαι δέξαιντο ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτοὺς ἀναπέμψειε θητεύσοντας ἀκλήροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσιν; ΑΧΙ. ἑταιρικὴ μὲν ἡ παραίνεσις. ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ μνή

τράπησαν. Διό. εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δέ, ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων. οὔτε πώποτε ηὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. εἶχεν δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος. οὔτε οἶμαι σὺ ὦ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πίθον, καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν. Κρά. οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει. ἀλλ' οὐδὲ σοὶ ὦ Διόγενες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σύ τε Ἀντισθένους ἐκληρονόμησας, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῷ μείζω, καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦτα φῄς; Κρά. σοφίαν. αὐτάρκειαν. ἀλήθειαν. παρρησίαν. ἐλευθερίαν. Διο. νὴ Δία μέμνημαι, τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένους, καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών. Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἠμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς. κληρονομήσειν προσδοκῶν. ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον. Διο. εἰκότως. οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διερρυηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων. ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς, καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου. οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται

παρθένοι

παρθένοι ἐς τὸν τετρυπημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι. τὸ δὲ χρυσίον, ὀδοῦσι, καὶ ὄνυξι, καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κρά. οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἕξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον. οἱ δὲ, ὀβολὸν ἥξουσι κομίζοντες. καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙΝΩΟΣ, ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαί σου ὦ λίβυ. ἀμείνων γάρ εἰμι. Αν. οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ. Αλέ. οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω. Μί. τίνες δ' ἐστέ; Αλέ οὗτος μὲν, Αννίβας ὁ καρχηδόνιος. ἐγὼ δὲ, Αλέξανδρος ὁ Φιλίππου. Μί. νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις; Αλέ. περὶ προεδρίας. φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ, ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολέμια.

Μί. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. σὺ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε. Αν. ἓν μὲν τοῦτο ὦ Μίνως ὠνάμην, ὅτι ἐνταῦθα καὶ τὴν Ελλάδα φωνὴν ἐξέμαθον. ὥστε οὐδὲ ταύτῃ πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημὶ δὲ τούτους μάλιστα ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες, ὅμως ἐπὶ μέγα προεχώρησαν, δι' αὑτῶν δύναμίν τε

περιβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι δόξαντες ἀρχῆς. ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν. τὸ πρῶτον ὕπαρχος ὢν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ἠξιώθην, ἄριστος κριθείς. καὶ τούς γε Κελτίβηρας εἷλον, καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἑσπερίων· καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβὰς, τὰ περὶ τὸν Ἠριδανὸν, ἅπαντας κατέδραμον. καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις· καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην. καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προυχούσης πόλεως ἦλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρῆσαι, καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα, οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς ὀνομαζόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆς μητρὸς διεξιὼν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν, στρατηγοῖς τε τοῖς συνετωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος. οὐ Μήδους καὶ Ἀρμενίους καταγωνιζόμενος ὑποφεύγοντας, πρὶν διώκειν τινὰ, καὶ τῷ τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθὺς τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ, πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν, ηὔξησε, καὶ παραπολὺ ἐξέτεινε, χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε, καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον Δαρεῖον ἐν Ἰσσῷ τε καὶ Ἀρβήλοις ἐκράτησεν, ἀποστὰς τῶν πατρῴων, προσ-

κυνεῖ

κυνεῖσθαι ἠξίου. καὶ δίαιταν τὴν μηδικὴν μετεδιῄτησεν ἑαυτόν, καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους. καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ. ἐγὼ δὲ, ἦρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος. καὶ ἐπειδὴ μετεπέμπετο, τῶν πολεμίων μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα. καὶ ἰδιώτην ἐμαυτὸν παρέσχον. καὶ καταδικασθεὶς, ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἔπραξα, βάρβαρος ὢν, καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς. καὶ οὔτε Ὅμηρον, ὥσπερ οὗτος ἐρραψῳδῶν, οὔτε ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημὶ εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων οὑτοσὶ διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σεμνά. οὐ μὴν διὰ τοῦτ' ἀμείνων δόξειεν ἂν γενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς, τῇ γνώμῃ πλέον, ἤπερ τῇ τύχῃ κεχρημένου. Μί. ὁ μὲν, εἴρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς Λίβυν εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δὲ ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φής;

Αλέ. ἐχρῆν μὲν ὦ Μίνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασύν. ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδάξαι σε, οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷος δὲ οὗτος λῃστὴς ἐγένετο. ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα. ὃς νέος ὢν ἔτι, παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ

τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην κατέσχον, καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς μετῆλθον, καταφοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ. στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθείς, οὐκ ἠξίωσα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων, ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσων ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν. καὶ δεινὸν ἡγησάμενος εἰ μὴ ἁπάντων κρατήσαιμι. ὀλίγους ἄγων, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν. καὶ ἐπί τε Γρανικῷ ἐκράτησα μεγάλῃ μάχῃ. καὶ τὴν Λυδίαν λαβών, καὶ Ἰωνίαν, καὶ Φρυγίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν ἀεὶ χειρούμενος, ἦλθον ἐπὶ Ἰσσόν, ἔνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ ἄγων, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὦ Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας κατέπεμψα. φησὶ γοῦν ὁ πορθμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχεδίας διαπηξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, διαπλεῦσαι. καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον, αὐτὸς προκινδυνεύων, καὶ τιτρώσκεσθαι ἀξιῶν. καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν Τύρῳ, μηδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοις διηγήσωμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδῶν ἦλθον, καὶ τὸν Ὠκεανὸν, ὅρον ἐποιησάμην τῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἷλον, καὶ Πῶρον ἐχειρωσάμην. καὶ Σκύθας δέ, οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν, ἐνίκησα μεγάλῃ ἱππομαχίᾳ.

Καὶ

καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠμυνά-
μην. εἰ δὲ καὶ θεὸς ἔδοξα τοῖς ἀνθρώποις, συγ-
γνωστοὶ ἐκεῖνοι, πρὸς τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων,
καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ. τὸ δ' οὖν
τελευταῖον, ἐγὼ μὲν, βασιλεύων, ἀπέθανον, οὗ-
τος ἦ, ἐν φυγῇ, παρὰ Προυσίᾳ τῷ Βιθυνῷ, καθάπερ
ἄξιον ἦν, πανουργότατον, καὶ ὠμότατον ὄντα, ὡς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐῶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἰ-
σχύϊ, ἀλλὰ πονηρίᾳ, καὶ ἀπιστίᾳ, καὶ δόλοις. νό-
μιμον δὲ, ἢ προφανὲς, οὐδέν. ἐπεὶ δέ μοι ὠνείδι-
σε τὴν τρυφὴν, ἐκλελῆσθαί μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει
ἐν Καπύῃ, ἑταίραις συνὼν, καὶ τοὺς τοῦ πολέμου και-
ροὺς ὁ θαυμάσιος καθηδυπαθῶν. ἐγὼ δὲ. εἰ μὴ
μικρὰ τὰ ἑσπέρια δόξας, ἐπὶ τὴν ἕω μᾶλλον
ὥρμησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα; Ἰταλίαν ἀναιμω-
τὶ λαβὼν, ἢ Λιβύην, ἢ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑπα-
γόμενος. ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα, ὑ-
ποπτήσσοντα ἤδη, καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα.
εἴρηκα. σὺ δὲ ὦ Μίνως δίκαζε. ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολ-
λῶν καὶ ταῦτα. Σκη. μὴ πρότερον, ἢν μὴ καὶ ἐ-
μοῦ ἀκούσῃς. Μί. τίς γὰρ εἶ ὦ βέλτιστε; ἢ πό-
θεν ὢν ἐρεῖς; Σκη. Ἰταλιώτης Σκηπίων, στρα-
τηγὸς, ὁ καθελὼν Καρχηδόνα, καὶ κρατήσας
Λιβύων μεγάλαις μάχαις. Μί. τί οὖν καὶ
σὺ ἐρεῖς; Σκη. Ἀλεξάνδρου μὲν ἥττων εἶναι,

ζοντες. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τίνι τὴν τοσαύτην ἀρ
χὴν καταλέλοιπας; ΑΛΕ. οὐκ οἶδα ὦ Διόγε
νες. οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκήψαί τι περὶ αὐτῆς. ἢ τοῦτο
μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων, Περδίκκᾳ τὸν δακτύλιον
ἐπέδωκα. πλὴν, ἀλλὰ τί γελᾷς ὦ Διόγενες;
ΔΙΟ. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίει ἡ Ἑλ
λὰς, ἄρτι σε παρειληφότα τὴν ἀρχὴν, κολακεύ
οντες, καὶ προστάτην αἱρούμενοι, καὶ στρατηγὸν
ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἔνιοι δὲ, καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς
προστιθέντες, καὶ νεὼς οἰκοδομούμενοι, καὶ θύον
τες ὡς δράκοντος υἱῷ; ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ
Μακεδόνες ἔθαψαν; ΑΛΕ. ἔτι ἐν Βαβυλῶνι
κεῖμαι, τρίτην ταύτην ἡμέραν. ὑπισχνεῖται
δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστὴς, ἤν ποτε ἀγάγῃ
σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσὶν, ἐς Αἴγυπ
τον ἀπαγαγών με, θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἷς
τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. ΔΙΟ. μὴ γελάσω ὦ Ἀλέξ
ανδρε ὁρῶν ἐν ᾅδου ἔτι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπί
ζοντα Ἄνουβιν, ἢ Ὄσιριν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ὦ θειότατε, μὴ ἐλπίσῃς. οὐ γὰρ θέμις
ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμ
νην, καὶ ἐς τὸ εἴσω τοῦ στομίου παρελθόντων. οὐ
γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός. οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐκατα
φρόνητος. ἐκεῖνο δὲ ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ,
πῶς φέρεις ὁπότ' ἂν ἐννοήσῃς ὅσην εὐδαιμονί-

ἢν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφῖξαι, σωματοφύ-
λακας; καὶ ὑπασπιστὰς, καὶ σατράπας, καὶ χρυ-
σὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα. καὶ Βαβυ-
λῶνα, καὶ Βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τι-
μὴν, καὶ δόξαν. καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἐλαύνοντα,
διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλὴν, πορ-
φυρίδα ἐμπεπορπημένον. οὐ λυπεῖ ταῦτά σε
ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί δακρύεις ὦ μάταιε;
οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευ-
σε μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
ΑΛΕ. σοφὸς, ἁπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπι-
τριπτότατος ὤν; ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέ-
λους εἰδέναι, ὅσα μὲν ᾔτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐ-
πέστελλεν. ὡς δὲ κατεχρῆτό μου τῇ περὶ παι-
δείαν φιλοτιμίᾳ, θωπεύων, καὶ ἐπαινῶν, ἄρ-
τι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὂν τἀγα-
θοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις, καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ
γὰρ αὖ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγεῖτ' εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύ-
νοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων. γόης ὦ Διόγενες ἄν-
θρωπος, καὶ τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀ-
πολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς
ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἃ κατηριθμήσω μικρῷ
γε ἔμπροσθεν. ΔΙΟ. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσεις. ἄ-
κος γάρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι, ἐπεὶ ἐνταῦ-
θά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται. σὺ δὲ, κἂν τὸ Λήθης
ὕδωρ

ὕδωρ ψυχρὸν ἐπισπασάμενος πίε. καὶ αὖθις πίε, καὶ πολλάκις. οὕτω γὰρ ἂν παύσῃ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἀγαθῶν ἀνιώμενος. ἀλλὰ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἐκεῖνον ὁρῶ, καὶ Καλλισθένην, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας, ὡς διασπάσαιντο, καὶ ἀμύναιντό σε ὧν ἔδρασας αὐτούς. ὥστε τὴν ἑτέραν σὺ ταύτην βάδιζε. καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νῦν μὲν ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι. οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις, Ἄμμωνός γε ὤν. Ἀλέ. οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου υἱός εἰμι. ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα, ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα οἰόμενος εἶναι. Φί. πῶς λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι τὸ παρέχειν σε αὐτὸν ἐξαπατηθησόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν; Ἀλέ. οὐ τοῦτο. ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με, καὶ οὐδεὶς ἔτι ἀνθίστατο, οἰόμενοι θεῷ μάχεσθαι. ὥστε ῥᾷον ἐκράτουν αὐτῶν. Φί. τίνων ἐκράτησας σύ γε ἀξιομάχων ἀνδρῶν, ὃς δειλοῖς ἀεὶ συνηνέχθης, τοξάρια, καὶ πελτάρια, καὶ γέρρα οἰσύϊνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν, καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππον, καὶ τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστὰς, καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικόν.

ἢ Θρᾷκας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα; Μήδων δὲ, καὶ Περσῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χρυσοφόρων ἀνθρώπων, καὶ ἁβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόντες, ἐκράτησαν, οὐδ' εἰς χεῖρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, φυγόντων; ΑΛΕ. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες, οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον. καὶ ὅμως οὐ διαστήσας αὐτοὺς, οὐδὲ προδοσίαις ὠνούμενος τὰς νίκας, ἐκράτουν αὐτῶν. οὐδ' ἐπιώρκησα πώποτε, ἢ ὑποσχόμενος ἐψευσάμην, ἢ ἄπιστον ἔπραξά τι τοῦ νικᾶν ἕνεκα. καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ, τοὺς μὲν, ἀναιμωτὶ παρέλαβον. Θηβαίους δὲ, ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον. ΦΙ. οἶδα ταῦτα πάντα. Κλεῖτος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι, ὃν σὺ τῷ δορατίῳ διελάσας μεταξὺ δειπνοῦντα, ἐφόνευσας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε. σὺ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλαμύδα καταβαλὼν, κάνδυν ὥς φασι μετενέδυς, καὶ τιάραν ὀρθὴν ἐπέθου, καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἠξίους. καὶ τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμιμοῦ τὰ τῶν νενικημένων. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἄνδρας, καὶ γάμους τοιούτους γαμῶν, καὶ Ἡφαιστίωνα ὑπεραγαπῶν.

ἓν ἐπῄνε

ἓν ἐπῄνεσα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπέχου τῆς Δαρείου γυναικὸς καλῆς οὔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγατέρων ἐπεμελήθης. βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.

Αλέ. Τὸ φιλοκίνδυνον δὲ ὦ πάτερ οὐκ ἐπαινεῖς, καὶ τὸ ἐν Ὀξυδράκαις πρῶτον καθάλλεσθαι εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα; Φί. οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε. οὐκ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἴομαι καὶ τιτρώσκεσθαι ποτὲ τὸν βασιλέα, καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι σοι τοιοῦτο ἥκιστα συνέφερε. θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν, εἴ ποτε τρωθείης, καὶ βλέπειέν σε φοράδην τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ῥεόμενον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦτα γέλως ἦν τοῖς ὁρῶσι· καὶ ὁ Ἄμμων, γόης, καὶ ψευδόμαντις ἠλέγχετο. καὶ οἱ προφῆται, κόλακες. ἢ τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὁρῶν τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λιποψυχοῦντα, δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν; νῦν μὲν γὰρ ὁπότε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἴει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποίησιν ἐκείνην ἐπικερτομοῦντας, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον, μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξῳδηκότα, κατὰ νόμον σωμάτων ἁπάντων; ἄλλως τε, καὶ τὸ χρήσιμον ὃ ἔφης Ἀλέξανδρε, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥᾳδίως, πολύ σε τῆς δόξης ἀφῃρεῖτο τῶν κατορθουμένων· πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς ὑπὸ θεοῦ γίνεσθαι

δοκοῦν. Αλέ. οὐ ταῦτα φρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνάμιλλον τιθέασί με. καί τοι τὴν Ἄορνον ἐκείνην οὐθ' ἑτέρου ἐκείνων λαβόντος, ἐγὼ μόνος ἐχειρωσάμην. Φί. ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς ἄμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις σεαυτὸν, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ ὦ Ἀλέξανδρε, οὐδὲ τὸν τῦφον ἀπομαθήσῃ, καὶ γνώσῃ σεαυτόν, καὶ συνήσεις ἤδη νεκρὸς ὤν;

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

Οἷα πρώην ἀχιλλεῦ πρὸς τὸν Ὀδυσσέα σοι εἴρηται περὶ τοῦ θανάτου, ὡς ἀγεννῆ καὶ ἀνάξια τοῖν διδασκάλοιν ἀμφοῖν Χείρωνός τε, καὶ Φοίνικος. ἠκροώμην γὰρ ὁπότε ἔφης βούλεσθαι ἐπάρουρος ὢν, θητεύειν παρά τινι τῶν ἀκλήρων, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη μᾶλλον, ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννῆ τινα Φρύγα δειλὸν, καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλόζωον ἴσως ἐχρῆν λέγειν. τὸν Πηλέως δὲ υἱὸν, τὸν φιλοκινδυνότατον ἡρώων ἁπάντων, ταπεινὰ οὕτω περὶ αὑτοῦ διανοεῖσθαι, πολλὴ αἰσχύνη, καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπραγμένα σοι ἐν τῷ βίῳ. ὃς ἐξὸν ἀκλεῶς ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυχρόνιον βασιλεύειν, ἑκὼν προείλου τὸν μετὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάνατον. Αχι. ὦ παῖ Νέ

στορος,

στερὸς, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπειρος ἔτι τῶν ἐνταῦθα ὢν, καὶ τὸ βέλτιον ἐκείνων ὁπότερον ἦν ἀγνοῶν, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο δοξάριον προετίμων τοῦ βίου, νῦν δὲ συνίημι ἤδη ὡς ἐκείνη μὲν ἀνωφελής, εἰ καὶ ὅ, τι μάλιστα οἱ ἄνω ῥαψῳδήσουσι. μετὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ οὔτε τὸ κάλλος ἐκεῖνο ὦ Ἀντίλοχε, οὔτε ἡ ἰσχὺς πάρεστιν, ἀλλὰ κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζόφῳ ὅμοιοι, καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες, καὶ οὔτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με, οὔτε οἱ τῶν ἀχαιῶν θεραπεύουσιν. ἰσηγορία δὲ ἀκριβὴς, καὶ νεκρὸς ὅμοιος, ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός. ταῦτά με ἀνιᾷ, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ θητεύω ζῶν. Αντί. ὅμως τί οὖν ἄν τις πάθοι ὦ Ἀχιλλεῦ; ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας. ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς διατεταγμένοις. ἄλλως τε, ὁρᾷς τῶν ἑταίρων ὅσοι περὶ σὲ ἐσμὲν οἵδε; μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται πάντως. Φέρει δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ,, πράγματος, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονθέναι. ,, ὁρᾷς τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν Μελέαγρον, καὶ ἄλλους θαυμαστοὺς ἄνδρας, οἳ οὐκ ἂν οἶμαι δέξαιντο ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτοὺς ἀναπέμψειε θητεύσοντας ἀκλήροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσιν; Αχι. ἑταιρικὴ μὲν ἡ παραίνεσις. ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ μνή-

μὴ τῶν παρὰ τὸν βίον αὐτῇ. οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν
ἕκαστον. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτῃ χείρους
ἐστὲ, καθ᾽ ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχοντες. Αντί.
οὐκ. ἀλλ᾽ ἀμείνους ὦ Αχιλλεῦ. τὸ γὰρ ἀνωφε-
λὲς τοῦ λέγειν ὁρῶμεν. σιωπᾶν γὰρ, καὶ φέρειν, καὶ
ἀνέχεσθαι, δέδοκται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφ-
λωμεν ὥσπερ σὺ, τοιαῦτα εὐχόμενοι.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Υχ Ηρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἀλ-
ὀ λος μὰ τὸν Ηρακλέα. τὸ τόξον, τὸ ῥόπα-
λον, ἡ λεοντῆ, τὸ μέγεθος, ὅλος, Ηρα-
κλῆς ἐστιν. εἶτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς ὤν; εἰπέ μοι
ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθυον ὑπὲρ
γῆς ὡς θεῷ. Ηρα. καὶ ὀρθῶς ἔθυες. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ
Ηρακλῆς ἐν οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σύνεστι, καὶ ἔχει καλ-
λίσφυρον Ηβην. ἐγὼ δ᾽ εἴδωλόν εἰμι αὐτοῦ. Διο.
πῶς λέγεις εἴδωλον τοῦ θεοῦ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμι-
σείας μέν τινα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει;
Ηρα. ναί. οὐ γὰρ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀλλ᾽ ἐγὼ
ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Διο. μανθάνω· ἀντανδρόν
σε τῷ Πλούτωνι παρέδωκεν ἀνθ᾽ ἑαυτοῦ. καὶ σὺ
νῦν ἀντ᾽ ἐκείνου νεκρὸς εἶ. Ηρα. τοιοῦτό τι.
Δίο. πῶς οὖν ἀκειβὴς ὢν ὁ αἰακὸς, οὐκ ἔγ-
νω σε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβο-
λιμαῖον Ηρακλέα παρόντα; Ηρά. ὅτι ἐῴ-

κειν

κεῖν ἀκριβῶς. ΔΙΟ. ἀληθῆ λέγεις. ἀκριβῶς γὰρ, ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστί· σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἴδωλον γεγάμηκε τὴν Ἥβην παρὰ τοῖς θεοῖς. Ηρα. θρασὺς εἶ, καὶ λάλος. καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώπτων ἐς ἐμὲ, εἴσῃ αὐτίκα οἵου θεοῦ εἴδωλόν εἰμι. ΔΙΟ. τὸ μὲν τόξον γυμνὸν, καὶ πρόχειρον. ἐγὼ δὲ, τί ἂν ἔτι φοβοίμην σε, ἅπαξ τεθνεώς; ἀτὰρ εἰπέ μοι πρὸς τοῦ σοῦ Ἡρακλέους, ὁπότε ἐκεῖνος ἔζη, συνῆς αὐτῷ, καὶ τότε εἴδωλον ὤν; ἢ εἷς μὲν ἦτε περὶ τὸν βίον. ἐπείδ' ἀπεθάνετε, διαιρεθέντες, ὁ μὲν, ἐς θεοὺς ἀπέπτατο, σὺ δὲ τὸ εἴδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εἰς ᾅδου πάρει; Ηρα. ἐχρῆν μὲν μηδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα ἐπίτηδες ἐρεσχελοῦντα, ὅμως δ' οὖν καὶ τοῦτ' ἄκουσον. ὁπόσον μὲν Ἀμφιτρύωνος ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκε, καὶ εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖνο πᾶν. ὃ δὲ ἦν τοῦ Διὸς, ἐν οὐρανῷ σύνεστι τοῖς θεοῖς. ΔΙΟ. Σαφῶς νῦν μανθάνω. δύο γάρ φησ' ἔτεκεν ἡ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέας, τὸν μὲν, ὑπ' Ἀμφιτρύωνι, τὸν δὲ, παρὰ τοῦ Διός. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτριοι. Ηρα. οὐκ ὦ μάταιε. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν. ΔΙΟ. οὐκ ἔστι μαθεῖν τοῦτο ῥᾴδιον, συνθέτους δύ' ὄντας Ἡρακλέας, ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ ἱπποκένταυρός τις ἦτε,

εἷς ἓν συμπεφυκότες, ἄνθρωπος, καὶ θεός. Ἡρα. οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δυεῖν, ψυχῆς, καὶ σώματος; ὥστε τί τὸ κωλῦον ἐστὶ, τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἥπερ ἦν ἐκ Διὸς, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς; Διο. ἀλλ' ὦ βέλτιστε Ἀμφιτρυωνιάδη, καλῶς ἂν ταῦτ' ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦσθα. νῦν δὲ ἀσώματον εἴδωλον εἶ. ὥστε κινδυνεύεις τριπλοῦν ἤδη ποιῆσαι τὸν Ἡρακλέα. Ἡρα. πῶς τριπλοῦν; Διο. ὧδέ πως. εἰ γὰρ ὁ μέν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ, παρ' ἡμῖν σὺ τὸ εἴδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν Οἴτῃ κόνις ἤδη γενόμενον, τρία δὴ ταῦτα γίνεται. καὶ σκόπει ὅντινα δὴ πατέρα τρίτον ἐπινοήσεις τῷ σώματι. Ἡρα. θρασύς τις εἶ, καὶ σοφιστής. τίς δὲ καὶ ὢν τυγχάνεις; Διο. Διογένους τοῦ σινωπέως εἴδωλον. αὐτὸς δὲ, οὐ μὰ Δία μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σύνειμι, Ὁμήρου, καὶ τῆς τοσαύτης ψευδολογίας καταγελῶν.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

Τί κλάεις ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρῃ, ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστώς; Τάν. ὅτι ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους. Μέ. οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν, ἢ καὶ νὴ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί; Τάν. οὐδὲν ὄφελος εἰ ἐπικύψαιμι. φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ

ἐπει

ἐπειδὰν προσιόντα αἴσθηταί με. ἢν δέ ποτε καὶ ἀρύσωμαι, καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος. καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαῤῥυὲν, οὐκ οἶδ' ὅπως αὖθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μου. Μέ. τεράστιόν τι πάσχεις ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί γὰρ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδίᾳ που τέθαπται; ὅπερ καὶ πεινῆν, καὶ διψῆν ἐδύνατο. σὺ δὲ ἡ ψυχὴ, πῶς ἂν ἔτι ἢ διψῴης, ἢ πίνοις; Τάν. τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασίς ἐστι, τὸ διψῆν μου τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὖσαν. Μέ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω πιστεύσωμεν, ἐπεὶ φῂς τῷ δίψει κολάζεσθαι. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; ἢ δέδιας μὴ ἐνδείᾳ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; οὐχ ὁρῶ γὰρ ἄλλον μετὰ τοῦτον ᾅδην, ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον. Τάν. ὀρθῶς μὲν λέγεις. καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν. μηδὲν δεόμενον. Μέ. ληρεῖς ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νὴ Δία. ὅστις τοὐναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας, οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος. Τάν. οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον ὦ Μένιππε ἀναίνομαι πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον. Μέ. θάῤῥει ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν. ἀδύ-

γαρον ς ἄρ. καίτοι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

π Οὖ δὲ οἱ καλοί εἰσιν, ἢ αἱ καλαὶ ὦ Ἑρμῆ; ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα. Ερ. οὐ σχολὴ μὲν ὦ Μένιππε. πλὴν κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ ἀπόβλεψον, ὡς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἔνθα Ὑάκινθός τε ἐστι, καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νιρεὺς, καὶ Ἀχιλλεὺς, καὶ Τυρὼ, καὶ Ἑλένη, καὶ Λήδα, καὶ ὅλως, τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μέ. ὀστᾶ μόνον ὁρῶ, καὶ κρανία, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά. Ερμῆς. καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὀστᾶ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν. Μέ. ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον. οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε. Ερ. τουτὶ τὸ κρανίον ἡ Ἑλένη ἐστόν. Μέ. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν; Ερ. ἀλλ' οὐκ εἶδες ὦ Μένιππε ζῶσαν τὴν γυναῖκα. ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι, τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ, πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν. ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα, εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφὴν, ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει. ὅτε μέντοι ἀνθεῖ, καὶ ἔχει

καὶ ἔχει τὴν χροιάν, κάλλιστά ἐστιν. Μέ. οὐκοῦν τοῦτο ὦ Ἑρμῆ θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου, καὶ ῥᾳδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες. Ερ. οὐ σχολή μοι ὦ Μένιππε συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν. ἐγὼ δὲ, τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΜΕΝΕΛΑΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ.

Τί ἄγχεις ὦ Πρωτεσίλαε τὴν Ἑλένην προσπεσών; Πρω. ὅτι διὰ ταύτην ὦ Αἰακὲ ἀπέθανον, ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν τε τὴν νεόγαμον γυναῖκα. Αἰ. αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρω. εὖ λέγεις. ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον. Μενέ. οὐκ ἐμὲ ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἁρπάσας. οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ μόνου, ἀλλ᾽ ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος. Πρω. ἄμεινον οὕτω. σὲ τοιγαροῦν ὦ δύσπαρι, οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Πά. ἄδικα ποιῶν ὦ Πρωτεσίλαε. καὶ ταῦτα, ὁμότεχνον

ὄντα σοι. ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέχημαι. οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τί ἐστι, καί τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἔνθα ἂν ἐθέλῃ. καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ. Πρω. εὖ λέγεις. εἴθε οὖν μοι τὸν ἔρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. Αἰ. ἐγώ σοι καὶ περὶ τοῦ ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια. φύσει γὰρ αὐτὸς μὲν, τοῦ ἐρᾶν τὸν Πάριν ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δέ σοι, οὐδένα ἄλλον ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτόν. ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι, οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης ἐρασθεὶς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι ὦ Αἰακὲ ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα. οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι. Αἰ. ὀρθῶς. τί οὖν τούτοις αἰτιᾷ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ.

π Ρὸς τοῦ Πλούτωνος ὦ Αἰακὲ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Αἰ. οὐ ῥᾴδιον ὦ Μένιππε ἅπαντα. ὅσα μέντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε. οὑτοσὶ μὲν, ὅτι Κέρβερός ἐστιν. οἶσθα καὶ τὸν πορθμέα τοῦτον, ὅς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην. καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ἤδη

ἑώρακας

ἑώρακας ἐσιών. Μέ. οἶδα ταῦτα καὶ σέ, ὅτι πυ-
λωρεῖς. καὶ τὸν βασιλέα εἶδον, καὶ τὰς Ἐριννῦς. τοὺς
δ' ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλαι δεῖξον. καὶ μάλιστα
τοὺς ἐπισήμους αὐτῶν. Αἰ. οὗτος μὲν, Ἀγαμέμ-
νων. οὗτος δ' Ἀχιλλεύς. οὗτος δὲ Ἰδομενεὺς πλη-
σίον. ἔπειτα Ὀδυσσεύς. εἶτα Αἴας, καὶ Διομήδης,
καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων. Μέ. βαβαὶ Ὅμηρε, οἷά
σοι τῶν ῥαψῳδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπ-
ται, ἄγνωστα, καὶ ἄμορφα, κόνις πάντα, καὶ λῆ-
ρος πολύς. ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα, οὗ-
τος δὲ ὦ Αἰακέ, τίς ἐστι; Αἰ. Κῦρός ἐστιν.
οὗτος δὲ Κροῖσος. καὶ ὑπὲρ αὐτὸν, Σαρδανά-
παλος. ὁ δ' ὑπὲρ τούτους, Μίδας. ἐκεῖνος
δὲ, Ξέρξης. Μέ. εἶτα σὲ ὦ κάθαρμα ἡ Ἑλ-
λὰς ἔφριττε ζευγνῦντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον,
διὰ δὲ τῶν ὀρῶν πλεῖν ἐπιθυμοῦντα; οἷος δὲ
καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι; τὸν Σαρδανάπαλον δὲ ὦ Αἰα-
κὲ, πατάξαι μοι κατὰ κόρρης ἐπίτρεψον.
Αἰ. μηδαμῶς. διαθρύψεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρα-
νίον γυναικεῖον ὄν. Μέ. οὐκοῦν ἀλλὰ προσπτύ-
ξομαί γε πάντως ἀνδρογύνῳ ὄντι. Αἰ. βού-
λει σοι ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφούς; Μένιπ.
νὴ Δία γε. Αἰ. πρῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθα-
γόρας ἐστί. Μέ. χαῖρε ὦ Εὔφορβε, ἢ Ἄπολ-
λον, ἢ ὅ, τι ἂν ἐθέλῃς. Πυ. νὴ, καὶ σύ γε
....

ὦ Μένιππε. Μέ. οὐκ ἔτι χρυσοῦς ὁ μηρός ἐστί
σοι; Πυ. οὐ γάρ. ἀλλὰ φέρε ἴδω εἴτι σοι ἐδώ-
διμον ἡ πήρα ἔχει. Μέ. κυάμους ὦ 'γαθέ. ὥστε
οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον. Πυ. δὸς μόνον. ἄλλα
παρὰ νεκροῖς δόγματα ἔμαθον γὰρ, ὡς οὐδὲν ἴ-
σον κύαμοι, καὶ κεφαλαὶ τοκήων ἐνθάδε. Αἰ.
οὗτος δὲ, Σόλων ὁ ἐξηκεστίδου, καὶ Θαλῆς ἐκεῖ-
νος. καὶ παρ' αὐτοὺς, Πιττακὸς καὶ οἱ ἄλλοι. ἑπ-
τὰ δὲ πάντες εἰσὶν ὡς ὁρᾷς. Μέ. ἄλυποι οὗτοι
ὦ Αἰακὲ μόνοι καὶ φαιδροὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σπο-
δοῦ πλέως, ὥσπερ ἐγκρυφίας ἄρτος, ὁ τὰς φλύκ-
ταινας ὅλος ἐξηνθηκὼς, τίς ἐστιν; Αἰ. Ἐμπε-
δοκλῆς ὦ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ τῆς Αἴτνης πα-
ρών. Μέ. ὦ χαλκόπου βέλτιστε, τί παθὼν
σαυτὸν ἐς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες; Εμ. με-
λαγχολία τίς ὦ Μένιππε. Μέ. οὐ μὰ Δία,
ἀλλὰ κενοδοξία, καὶ τῦφος, καὶ πολλὴ κόρυζα.
ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπῖσιν οὐκ
ἄξιον ὄντα. πλὴν ἀλλ' οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὤ-
νησεν. ἐφωράθης γὰρ τεθνεὼς. ὁ Σωκράτης δὲ
ὦ Αἰακὲ, ποῦ ποτε ἄρα ἐστί; Αἰ. μετὰ Νέστορος,
καὶ Παλαμήδους ἐκεῖνος ληρεῖ τὰ πολλά. Μέ.
ὅμως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτὸν, εἴπου ἐνθάδε ἐστίν
Αἰ. ὁρᾷς τὸν φαλακρόν; Μέ. ἅπαντες φαλα-
κροί εἰσιν. ὥστε πάντων ἂν εἴη τοῦτο τὸ γνώρισμα.
Αἰ.

Αἰ. τὸν σιμὸν λέγεις; Μέ. καὶ τοῦθ' ὅμοιον. σι-
μοὶ γὰρ ἅπαντες. Σω. ἐμὲ ζητεῖς ὦ Μένιππε;
Μέ. καὶ μάλα ὦ Σώκρατες. Σω. τί τὰ ἐν Α-
θήναις; Μέ. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν
λέγουσι. καὶ τά γε σχήματα αὐτὰ, βαδίσματα
εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι. μάλα πολ-
λοί. τὰ δ' ἄλλα ἑώρακας οἶμαι, οἷος ἧκε παρὰ
σοὶ Ἀρίστιππος, καὶ Πλάτων αὐτός. ὁ μὲν, ἀπο-
πνέων μύρου. ὁ δὲ, τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους θερα-
πεύειν ἐκμαθών. Σω. περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦ-
σιν; Μέ. εὐδαίμων ὦ Σώκρατες ἄνθρωπος
εἶ. τά γε τοιαῦτα πάντες οὖν σε θαυμάσιον οἴ-
ονται ἄνδρα γεγενῆσθαι, καὶ πάντα ἐγνωκέναι
ταῦτα. δεῖ γὰρ οἶμαι τἀληθὲς λέγειν, οὐδὲν εἰ-
δότα. Σω. καὶ αὐτὸς ἔφασκον ταῦτα πρὸς
αὐτούς. οἱ δὲ, εἰρωνείαν ᾤοντο τὸ πρᾶγμα εἶναι.
Μέ. τίνες δὲ οὗτοί εἰσιν οἱ περὶ σέ; Σω. Χαρ-
μίδης ὦ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος, καὶ ὁ τοῦ Κλει-
νίου. Μέ. εὖγε ὦ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα
μέτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην, καὶ οὐκ ὀλιγωρεῖς τῶν
καλῶν. Σω. τί γὰρ ἂν ἄλλο ἥδιον πράττοιμι;
ἀλλὰ πλησίον ἡμῶν κατάκεισο, εἰ δοκεῖ. Μέ.
μὰ Δί' παρὰ τὸν Κροῖσον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἄ-
πειμι, πλησίον οἰκήσων αὐτῶν. ἔοικα γοῦν οὐκ
ὀλίγα γελάσεσθαι, οἰμωζόντων ἀκούων. Αἰ.

κἀγὼ ἤδη ἄπειμι, μή καί τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθῃ διαφυγών. τὰ πολλὰ δ' ἐσαῦθις ὄψει ὦ Μένιππε. Μέ. ἄπιθι, καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανὰ ὦ Αἰακέ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

Ὦ Κέρβερε, συγγενὴς γὰρ εἰμί σοι, κύων καὶ αὐτὸς ὤν, εἰπέ μοι πρὸς τῆς Στυγὸς οἷος ἦν ὁ Σωκράτης ὁπότε κατῄει πρὸς ὑμᾶς. εἰκὸς δέ σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὁπότ' ἐθέλοις. Κέρ. πόρρωθεν μὲν ὦ Μένιππε, παντάπασιν ἐδόκει ἀτρέπτῳ προσώπῳ προσιέναι, καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι τὸν θάνατον δοκῶν. καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω τοῦ στομίου ἑστῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος, καὶ εἶδε τὸν ζόφον, κἀγὼ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακὼν τῷ κωνείῳ, κατέσπασα τοῦ ποδὸς, ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδία ὠδύρετο, καὶ παντοῖος ἐγένετο. Μέ. οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἄνθρωπος ἦν, καὶ οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος; Κέρ. οὔκ, ἀλλ' ἐπείπερ ἀναγκαῖον αὐτὸ ἑώρα, κατεθρασύνετο, ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισόμενος, ὃ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως, περὶ πάντων γε τῶν τοιούτων εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίου τολμηροὶ, καὶ ἀνδρεῖοι. τὰ δ' ἔνδοθεν, ἔλεγχος ἀκριβής.

Μέ.

Μέ. ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέναι ἔδοξα; Κέρ. μόνος ὦ Μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σοῦ. ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῄειτε, μηδ᾽ ὠθούμενοι, ἀλλ᾽ ἐθελούσιοι γελῶντες, οἰμώζειν παραγγείλαντες ἅπασιν.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ά πόδος ὦ κατάρατε τὰ πορθμία. Μέ. βόα, εἰ τοῦτό σοι ἥδιον ὦ Χάρων. Χά. ἀπόδος φημὶ, ἀνθ᾽ ὧν σε διεπορθμεύσαμεν. Μέ. οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος. Χά. ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων; Μέ. εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἔχω. Χά. καὶ μὴν ἄγξω σε νὴ τὸν Πλούτωνα ὦ μιαρὲ, ἢν μὴ ἀποδῷς. Μέ. κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας, διαλύσω τὸ κρανίον. Χά. μάτην οὖν ἔσῃ πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν. Μέ. ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι. Ἑρ. νὴ Δία ὀναίμην, εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. Χά. οὐκ ἀποστήσομαί σου. Μέ. τούτου γε ἕνεκα νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον, παράμενε. πλὴν, ἀλλ᾽ ὅ, γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις; Χά. σὺ δ᾽ οὐκ ᾔδεις ὡς κομίζειν δέον; Μέ. ᾔδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν, ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

τῶν ἐπ' Ἰλίῳ. δέομαι δὲ ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον ἀναβιῶναι πάλιν. Πλού. τὸν αὐτὸν μὲν οὖν ἔρωτα ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι. πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχῃ. Πρω. ἀλλ' οὐ τοῦ ζῆν Ἀϊδωνεῦ ἐρῶν ἔγωγε, τῆς γυναικὸς δὲ, ἣν νεόγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν, ᾠχόμην ἀποπλέων, εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς, οὐ μετρίως ἀποκναίει με ὦ δέσποτα. καὶ βούλομαι κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεὶς αὐτῇ, καταβῆναι πάλιν. Πλού. οὐκ ἔπιες ὦ Πρωτεσίλαε τὸ Λήθης ὕδωρ; Πρω. καὶ μάλα ὦ δέσποτα. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν. Πλού. οὐκοῦν περίμεινον. ἀφίξεται γὰρ κἀκείνη ποτὲ, καὶ οὐδέν σε ἀνελθεῖν δεήσει. Πρω. ἀλλ' οὐ φέρω τὴν διατριβὴν ὦ Πλούτων. ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη, καὶ οἶσθα οἷον τὸ ἐρᾶν ἐστιν. Πλού. εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρούμενον; Πρω. οἶμαι πείσειν κἀκείνην ἀκολουθεῖν παρ' ὑμᾶς. ὥστε ἀνθ' ἑνὸς, δύο νεκροὺς λήψῃ μετ' ὀλίγον. Πλού. οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα. οὐδὲ ἐγένετο πώποτε. Πρω. ἀναμνήσω σε ὦ Πλούτων. Ὀρφεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδοτε, καὶ τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. Πλού. θελή

στος δ' οὕτω κρανίον γυμνὸν ὤν, καὶ ἄμορφον, τὴν καλὴν σοῦ ἐκείνην νύμφην φανῆναι; πῶς δὲ κἀκείνη προσόψεταί σε. οὐδὲ διαγνῶναι δυναμένη; φοβήσεται γὰρ εὖ οἶδα, καὶ φεύξεταί σε. καὶ μάτην ἔσῃ τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς. Περσ. οὐκοῦν ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τοῦτ' ἴασαι, καὶ τὸν Ἑρμῆν κέλευσον, ἐπειδὰν ἐν τῷ φωτὶ ἤδη ὁ Πρωτεσίλαος ᾖ, καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ, νεανίαν εὐθὺς καλὸν ἀπεργάσασθαι αὐτὸν, οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ. Πλ. ἐπεὶ Περσεφόνῃ συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον αὖθις, ποίησον νυμφίον. σὺ δὲ μέμνησο, μίαν λαβὼν ἡμέραν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ

Ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς; Μαυ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μὲν ὦ Σινωπεῦ, ὃς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἁπάσης, ἦρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων, καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμην, καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος. καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτερός. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἁλικαρνασσῷ μνῆμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, ἵππων, καὶ ἀνδρῶν, ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεὼν εὕρῃ τις ἂν ῥᾳδίως. οὐ δοκῶ σοι

δικαίως

δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν; Διο. ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ φὴς, καὶ ἐπὶ τῷ κάλλει, καὶ ἐπὶ τῷ βάρει τοῦ
τάφου; Μαύ. νὴ Δί' ἐπὶ τούτοις. Διο. ἀλλ'
ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἔτι σοι ἐκείνη,
οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν. εἰ γοῦν τινα ἑλοίμεθα δι-
καστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίνος
ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθείη ἂν τοῦ ἐμοῦ.
Φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά. καὶ τοὺς ὀδόν-
τας ὁμοίως προφαίνομεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἀφῃρήμεθα, καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα. ὁ δὲ
τάφος, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι, Ἁλι-
καρνασεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ
φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δή τι
μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστι. σὺ δὲ ὦ βέλ-
τιστε, οὐχ ὁρῶ ὅ, τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν
εἰ μὴ τοῦτο φὴς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς
ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

Μαύ. ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα. καὶ ἰσό-
τιμος ἔσται Μαύσωλος, καὶ Διογένης. Διο. οὐκ
ἰσότιμος ὦ γενναιότατε. οὐ γάρ. Μαύσωλος
μὲν γὰρ οἰμώξεται, μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς,
ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾤετο. Διογένης δὲ καταπελά-
σεται αὐτῷ. καὶ τάφον ὁ μὲν, ἐν Ἁλικαρνασσῷ
ἐρεῖ ἑαυτῷ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς, καὶ ἀ-
δελφῆς κατασκευασμένον. ὁ Διογένης δὲ, τοῦ

ἄρα δὲ κἀκεῖνοι γὰρ ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὔθρυπτον τὸ σόν. ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις. Νί. καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον ὁποῖος ἦν ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

Μέ. ὀνείρατά μοι λέγεις, ἐγὼ δὲ ἃ βλέπω, καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ, οἱ τότε ἴσασιν. Νί. οὔκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι ὦ Μένιππε; Μέ. οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὔμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ᾅδου, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

Θέρ. ἐμοὶ μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

Ἤκουσα ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν, ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν. Χεί. ἀληθῆ ταῦτ' ἤκουσας ὦ Μένιππε. καὶ τέθνηκα ὡς ὁρᾷς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος. Μέ. Τίς δὲ σε ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος; Χεί. ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνετον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας. Μέ. οὐχ ἡδὺ ἦν, ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς; Χεί. οὐκ ὦ Μένιππε. τὸ γὰρ ἡδὺ, ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἁπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ, καὶ ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτὸς, τροφῆς, αἱ ὧραι δὲ αἱ αὐταὶ, καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἑξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ, ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν

τῷ αὐτῷ ἀεί, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως, τὸ τερπνὸν ἦν. Μέ. εὖ λέγεις ὦ Χείρων. τὰ ἐν ᾅδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἥκεις; Χεί. οὐκ ἀηδῶς ὦ Μένιππε. ἡ γὰρ ἰσοτιμία, πάνυ δημοτικὸν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ ἐν σκότῳ. ἄλλως τε, οὐδὲ διψῆν ὥσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἁπάντων ἐσμέν. Μέ. ὅρα ὦ Χείρων μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ. Χεί. πῶς τοῦτο φής; Μέ. ὅτι εἰ τοῦ ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταὐτὸν ἐγένετό σοι προσκορὲς, καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα, προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολήν γε ζητεῖν τινα. καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον. Χεί. τί οὖν ἂν πάθοι τις ὦ Μένιππε; Μέ. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ, συνετὸν ὄντα, ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἴεσθαι.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Ἀντίσθενες, καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν ὥστε τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου περιπατήσοντες, ὀψόμενοι τοὺς κατιόντας οἷοί τινές εἰσι, καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ; Αντ. ἀπίωμεν ὦ Διόγενες. καὶ γὰρ ἂν τὸ θέ-

αμα

ἅμα ἡδὺ γένοιτο, τοὺς μὲν, δακρύοντας αὐτῶν ὁρᾶν, τοὺς δὲ, ἱκετεύοντας ἀφεθῆναι. ἐνίους δὲ, μόλις κατιόντας, καὶ ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦντος τοῦ Ἑρμοῦ, ὅμως ἀντιβαίνοντας, καὶ ὑπτίους ἀντερείδοντας οὐδὲν δέον. Κρατ. ἐγὼ γοῦν καὶ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον ὁπότε κατῄειν κατὰ τὴν ὁδόν. Διο. διήγησαι ὦ Κράτης. ἐοίκας γάρ τινα παγγέλοια ἐρεῖν. Κρά. καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν. ἐν αὐτοῖς δ᾽ ἐπίσημοι, Ισμηνόδωρός τε ὁ πλούσιος, ὁ ἡμέτερος, καὶ Αρσάκης ὁ Μηδίας ὕπαρχος, καὶ Ὀροίτης ὁ ἀρμένιος. ὁ μὲν Ισμηνόδωρος, ἐπεφόνευτο γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περὶ τὸν Κιθαιρῶνα, ἐς Ἐλευσῖνα οἶμαι βαδίζων, ἔστενέ τε, καὶ τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε. καὶ τὰ παιδία τὰ νεογνὰ, ἃ κατελελοίπει, ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης. ὃς Κιθαιρῶνα ὑπερβάλλων, καὶ τὰ περὶ τὰς Ἐλευθερὰς χωρία πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν πολέμων, διοδεύων, δύο μόνους οἰκέτας ἐπηγάγετο. καὶ ταῦτα, φιάλας πέντε χρυσᾶς, καὶ κυμβία τέτταρα μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἔχων. ὁ δ᾽ Αρσάκης, γηραιὸς γὰρ ἤδη, καὶ νὴ Δί᾽ οὐκ ἄσεμνος τὴν ὄψιν ἐς τὸ βαρβαρικὸν, ἤχθετο, καὶ ἠγανάκτει πεζὸς βαδίζων, καὶ ἠξίου τὸν ἵππον αὐτῷ προσαχθῆναι. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ συνκα-

τεθνήκει, μιᾷ πληγῇ ἀμφότεροι διαπαρέντες
ὑπὸ θρακός τινος πελταστοῦ, ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀρά
ξῃ πρὸς τὸν Καππαδόκην συμπλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ
Ἀρσάκης ἐπήλαυνεν, ὡς διηγεῖτο, πολὺ τῶν ἄλ
λων προεξορμήσας. ὑποστὰς δὲ ὁ θρᾷξ, τῇ
πέλτῃ μὲν ὑποδὺς, ἀποσείεται τὸν Ἀρσάκου
κοντόν. οὗτος δὲ ὑποθεὶς τὴν σάρισαν, αὐτόν
τε διαπείρει, καὶ τὸν ἵππον. Αν. πῶς οἷόν τε
ὦ Κράτης, μιᾷ πληγῇ τοῦτο γενέσθαι; Κρά.
ῥᾷστα ὦ Ἀντίσθενες. ὁ μὲν, γὰρ ἐπήλαυνεν, εἰκο
σάπηχύν τινα κοντὸν προβεβλημένος. ὁ Θρᾷξ δὲ,
ἐπειδὴ τῇ πέλτῃ ἀπεκρούσατο τὴν προσβολὴν,
καὶ παρῆλθεν αὐτὸν ἡ ἀκωκὴ, ἐς γόνυ ὀκλάσας,
δέχεται τῇ σαρίσῃ τὴν ἐπέλασιν, καὶ τιτρώ
σκει τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ στέρνον, ὑπὸ θυμοῦ καὶ σφο
δρότητος ἑαυτὸν διαπείραντα. διελαύνεται δὲ
καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐς τὸν βουβῶνα διαμπάξ, ἄχρις
ὑπὸ τὴν πυγήν. ὁρᾷς οἷόν τι ἐγένετο; οὐ τοῦ ἀν
δρὸς, ἀλλὰ τοῦ ἵππου μᾶλλον τὸ ἔργον. ἠγανάκ
τει δὲ ὅμως, ὁμότιμος ὢν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἠξί
ου ἱππεὺς κατιέναι. ὁ δέ γε Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης
καὶ πάνυ ἁπαλὸς τὼ πόδε, καὶ οὐδ' ἑστάναι χα
μαὶ, οὐχ ὅπως βαδίζειν ἐδύνατο. πάσχουσι δ' αὐ
τὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὴν ἀποβῶσι τῶν
ἵππων, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνον

τες

τες ἀκροποδητὶ, μόλις βαδίζουσιν, ὥστε ἐπεὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἔκειτο, καὶ οὐδεμιᾷ μηχανῇ ἀνίστασθαι ἤθελεν, ὁ βέλτιστος Ἑρμῆς ἀράμενος αὐτὸν, ἐκόμισεν ἄχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον. ἐγὼ δὲ ἐγέλων. Αν. κἀγὼ δὲ ὅτε κατῄειν, οὐδ᾽ ἀνέμιξα ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις. ἀλλ᾽ ἀφεὶς οἰμώζοντας αὐτοὺς, προσδραμὼν ἐπὶ τὸ πορθμεῖον, προκατέλαβον χώραν, ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλεύσαιμι. παρὰ τὸν πλοῦν δὲ, οἱ μὲν, ἐδάκρυόν τε, καὶ ἐναυτίων. ἐγὼ δὲ, μάλα ἐτερπόμην ἐν αὐτοῖς. Διο. σὺ μὲν ὦ Κράτης, καὶ Ἀντίσθενες, τοιούτων ἐτύχετε ξυνοδοιπόρων. ἐμοὶ δὲ, Βλεψίας τε ὁ δανειστὴς, ὁ ἐκ Πειραιῶς, καὶ Λάμπις ὁ ἀκαρνὰν, ξεναγὸς ὢν, καὶ Δάμις ὁ πλούσιος ἐκ Κορίνθου, συγκατῄεσαν. ὁ μὲν Δάμις, ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανών. ὁ δὲ Λάμπις, δι᾽ ἔρωτα Μυρτίου τῆς ἑταίρας, ἀποσφάξας ἑαυτόν, ὁ δὲ Βλεψίας, λιμῷ ἄθλιος ἐλέγετο ἀπεσκληκέναι, καὶ ἐδήλου ὠχρὸς ἐς ὑπερβολὴν, καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος. ἐγὼ δὲ, καίπερ εἰδὼς, ἀνέκρινον ὃν τρόπον ἀποθάνοι. εἶτα τῷ μὲν Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν υἱὸν, οὐκ ἄδικα μέντοι ἔπαθες ἔφην ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὃς τάλαντα ἔχων ὁμοῦ χίλια, καὶ τρυφῶν αὐτὸς ἐννενηκονταέτης ὢν, ὀκτωκαιδεκαέτει νεανίσκῳ

τέτταρας ὀβολοὺς παρεῖχες. σὺ δέ, ὦ Ἀκανθάν, ἔστενε γὰρ κἀκεῖνος, καὶ κατηρᾶτο τῇ Μυρτίῳ; τί αἰτιᾷ τὸν ἔρωτα, σαυτὸν δὲ οὔ; ὃς τοὺς μὲν πολεμίους οὐδὲ πώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων. ὑπὸ δὲ τοῦ τυχόντος παιδισκαρίου, καὶ δακρύων ἐπιπλάστων, καὶ στεναγμῶν, ἑάλως ὁ γενναῖος. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐτὸς, ἑαυτοῦ κατηγόρει φθάσας, πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὅτι χρήματα ἐφύλαττε τοῖς μηδὲν προσήκουσι κληρονόμοις, εἰς ἀεὶ βιώσεσθαι ὁ μάταιος νομίζων. πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλὴν παρέχοντό τε στένοντες, ἀλλ᾽ ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ στομίῳ ἐσμέν. ἀποβλέπειν χρὴ καὶ ἀποσκοπεῖν πόρρωθεν τοὺς ἀφικνουμένους. βαβαί. πολλοί γε, καὶ ποικίλοι, καὶ πάντες δακρύοντες, πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων, καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ὀδύρονται. τί τοῦτο; ἆρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου; τοῦτον οὖν τὸν ὑπέργηρων ἐρέσθαι βούλομαι. τί δακρύεις τηλικοῦτος ἀποθανών; τί ἀγανακτεῖς ὦ βέλτιστε, καὶ ταῦτα, γέρων ἀφιγμένος; ἦ που βασιλεὺς ἦσθα; Πτω. οὐδαμῶς. Διο. ἀλλὰ σατράπης; Πτω. οὐδὲ τοῦτο. Διο. ἆρα οὖν ἐπλούτεις, εἶτα ἀνιᾷ σε τὸ πολλὴν τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθνάναι; Πτω.

οὐδὲν

οὐδὲν τοιοῦτον. ἀλλ᾽ ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ
τὰ ἐννενήκοντα. βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου
καὶ ὁρμιᾶς εἶχον ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὤν, ἄτεκ
νός τε, καὶ προσέτι χωλὸς, καὶ ἀμυδρὸν βλέ-
πων. Διο. εἶτα τοιοῦτος ὢν ζῆν ἤθελες. Πτω.
ναί. Ἡδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς. καὶ τὸ τεθνάναι, δεινὸν,
καὶ φευκτέον. Διο. παραπαίεις ὦ γέρον, καὶ
μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών. καὶ ταῦτα, ἡλικι-
ώτης ὢν τοῦ πορθμέως. τί οὖν ἄν τις ἔτι λέ
γοι περὶ τῶν νέων, ὁπότε οἱ τηλικοῦτοι φιλό
ζωοι εἰσίν; οὓς ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον, ὡς
τῶν ἐν τῷ γήρᾳ κακῶν φάρμακον. ἀλλ᾽ ἀπίω
μεν, μή καί τις ἡμᾶς ὑπίδηται ὡς ἀπόδρασιν
βουλεύοντας, ὁρῶν περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ.

Τειρεσία, εἰ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, οὐκέ-
ὦ τι διαγνῶναι ῥᾴδιον. ἅπασι γὰρ ἡμῖν
ὅμοια τὰ ὄμματα κενά. μόνον δὲ αἱ
χῶραι αὐτῶν. τὰ δ᾽ ἄλλα, οὐκ ἔτ᾽ ἂν εἰπεῖν
ἔχοις τίς ὁ Φινεὺς ἦν, ἢ τίς ὁ Λυγκεύς. ὅτι
μέντοι μάντις ἦσθα, καὶ ὅτι ἀμφότερα ἐγένου
μόνος ἀνὴρ καὶ γυνὴ, τῶν ποιητῶν ἀκούσας οἶδα,
πρὸς τῶν θεῶν τοιγαροῦν εἰπέ μοι, ὁ ποτέρου ἐ
πειράθης ἡδίονος τῶν βίων, ὁπότε ἀνὴρ ἦσθα, ἢ ἁ
γυναικεῖος; Τει. ἀμείνων ἦν παραπολὺ ὦ Με-

νιππε ὁ γυναικεῖος. ἀπραγμονέστερος γάρ. καὶ δε-
σπόζουσι τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες. καὶ οὔτε πολε-
μεῖν ἀνάγκη αὐταῖς, οὔτε παρ᾽ ἔπαλξιν ἑστάναι,
οὔτ᾽ ἐν ἐκκλησίᾳ διαφέρεσθαι. οὔτ᾽ ἐν δικαστηρί-
οις ἐξετάζεσθαι. Μέ. οὐ γὰρ ἀκήκοας ὦ Τειρεσία
» τῆς Εὐριπίδου Μηδείας οἷα εἶπεν, οἰκτείρουσα τὸ
» γυναικεῖον, ὡς ἀθλίας οὔσας, καὶ ἀφόρητόν τινα
» τὸν ἐκ τῶν ὠδίνων πόνον ὑφισταμένας; ἀτὰρ εἰ-
πέ μοι, ὑπέμνησε γάρ με τὰ τῆς Μηδείας ἰαμ-
βεῖα, καὶ ἔτεκές ποτε ὁπότε γυνὴ ἦσθα. ἢ στεῖρα,
καὶ ἄτοκος διετέλεσας ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ; Τει.
τί τοῦτο ὦ Μένιππε ἐρωτᾷς; Μέ. οὐδὲν χαλε-
πὸν ὦ Τειρεσία. πλὴν ἀπόκριναι εἴ σοι ῥᾴδιον.
Τει. οὐ στεῖρα μὲν ἤμην, οὐκ ἔτεκον δ᾽ ὅμως. Μέ.
ἱκανὸν τοῦτο. εἰ γὰρ καὶ μήτραν εἶχες, ἐβουλόμην
εἰδέναι. Τει. εἶχον δηλαδή. Μέ. χρόνῳ δέ
σοι ἡ μήτρα ἠφανίσθη, καὶ τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον ἀ-
πεφράγη καὶ οἱ μαστοὶ ἀπετάθησαν, καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀ-
νέφυη, καὶ πώγωνα ἐξήνεγκας, ἢ αὐτίκα ἐκ γυναι-
κὸς ἀνὴρ ἀνεφάνης; Τει. οὐχ ὁρῶ τί σοι βούλεται
τὸ ἐρώτημα. δοκεῖς δ᾽ οὖν μοι ἀπιστεῖν, εἰ ταῦθ᾽
οὕτως ἐγένετο. Μέ. οὐ χρὴ γὰρ ἀπιστεῖν ὦ Τειρε-
σία τοῖς τοιούτοις. ἀλλὰ καθάπερ τινὰ βλᾶ-
κα μὴ ἐξετάζοντα εἴτε δυνατά ἐστιν, εἴτε καὶ
μή, παραδέχεσθαι; Τει. σὺ οὖν οὐδὲ τἆλλα πι-
στεύεις

στεύσω οὕτω γενέσθαι, ὁπότ᾽ ἂν ἀκούσῃς ὄρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγένοντό τινες, ἢ δένδρα, ἢ θηρία, τὴν Ἀηδόνα, ἢ τὴν Δάφνην, ἢ τὴν τοῦ Λυκάονος θυγατέρα; Μέ. ἤν που κἀκείναις ἐντύχω, εἴσομαι ὅ, τι καὶ λέγουσι. σὺ δὲ ὦ βέλτιστε, ὁπότε γυνὴ ἦσθα, καὶ ἐμαντεύου τότε ὥσπερ καὶ ὕστερον. ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις ἔμαθες εἶναι; Τει. ὁρᾷς; ἀγνοεῖς τὰ περὶ ἐμοῦ ἅπαντα, ὡς καὶ διέλυσά τινα ἔριν τῶν θεῶν, καὶ ἡ μὲν Ἥρα ἐπήρωσέ με. ὁ δὲ Ζεὺς, παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν. Μέ. ἔτι ἔχῃ ὦ Τειρεσία τῶν ψευσμάτων; ἀλλὰ κατὰ τοὺς μάντεις τοῦτο ποιεῖς. ἔθος γὰρ ὑμῖν μηδὲν ὑγιὲς λέγειν.

ΑΙΑΝΤΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εἰ σὺ μανεὶς ὦ Αἶαν, σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτιᾷ τὸν Ὀδυσσέα; καὶ πρῴην οὔτε προσέβλεψας αὐτὸν, ὁπότε ἧκε μαντευσόμενος, οὔτε προσειπεῖν ἠξίωσας ἄνδρα συστρατιώτην, καὶ ἑταῖρον. ἀλλ᾽ ὑπεροπτικῶς μεγάλα βαίνων, παρῆλθες. Αἰ. εἰκότως ὦ Ἀγάμεμνον. αὐτὸς γάρ μοι τῆς μανίας αἴτιος κατέστη, μόνος ἀντεξετασθεὶς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις. Ἀγα. ἠξίους δὲ ἀνανταγώνιστος εἶναι, καὶ ἀκονιτὶ κρατεῖν ἁπάν

τῶν; ΑΙ. ναί, τάγε τοιαῦτα. οἰκεία γάρ μοι ἦν ἡ πανοπλία, τοῦ ἀνεψιοῦ γε οὖσα. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πολὺ ἀμείνους ὄντες, ἀπείπασθε τὸν ἀγῶνα, καὶ παρεχωρήσατέ μοι τῶν ἄθλων. ὁ δὲ Λαέρτου, ὃν ἐγὼ πολλάκις ἔσωσα κινδυνεύοντα κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν, ἀμείνων ἠξίου εἶναι, καὶ ἐπιτηδειότερος ἔχειν τὰ ὅπλα. Αγα. αἰτιῶ τοιγαροῦν ὦ γενναῖε τὴν Θέτιν, ἣ δέον σοι τὴν κληρονομίαν τῶν ὅπλων παραδιδόναι συγγενεῖ γε ὄντι, φέρουσα, ἐς τὸ κοινὸν κατέθετο αὐτά. Αἰ. οὔκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα, ὃς ἀντεποιήθη μόνος. Αγα. συγγνώμη ὦ Αἶαν, εἰ ἄνθρωπος ὤν, ὠρέχθη δόξης ἡδίστου πράγματος, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἕκαστος κινδυνεύειν ὑπομένει, ἐπεὶ καὶ ἐκράτησέ σου. καὶ ταῦτα, παρὰ Τρωσὶ δικασταῖς. Αἰ. οἶδα ἐγὼ ἥτις μου κατεδίκασεν. ἀλλ' οὐ θέμις λέγειν τι περὶ τῶν θεῶν. τὸν γοῦν Ὀδυσσέα μὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην ὦ Ἀγάμεμνον. οὐδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτ' ἐπιτάττοι.

ΜΙΝΩΟΣ, ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Ὁ μὲν λῃστὴς οὗτος Σώστρατος, ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω. ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω. ὁ δὲ τύραννος ὦ Ἑρμῆ, παρὰ τὸν Τιτυὸν ἀποταθεὶς, ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρέσθω καὶ

αὐτὸς

αὐτὸς τὸ ἧπαρ. ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοί, ἄπιτε κατὰ τάχος ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον. καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε παρὰ τὸν βίον. Σω. ἄκουσον ὦ Μίνως, εἴ σοι δίκαια δόξω λέγειν. Μί. νῦν ἀκούσω αὖθις. οὐ γὰρ ἐξελήλεγξαι ὦ Σώστρατε πονηρὸς ὤν, καὶ τοσούτους ἀπεκτονώς; Σω. ἐλήλεγμαι μέν. ἀλλ' ὅρα εἰ δικαίως κολασθήσομαι. Μί. καὶ πάνυ, εἴ γε ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν δίκαιον. Σω. ὅμως ἀπόκριναί μοι ὦ Μίνως. βραχὺ γάρ τι ἐρήσομαί σε. Μί. λέγε μὴ μακρὰ μόνον, ὅπως καὶ τοὺς ἄλλους διακρίνωμεν ἤδη. Σω. ὁπόσα ἔπραττον ἐν τῷ βίῳ, πότερα ἑκὼν ἔπραττον, ἢ ἐπεκέκλωστό μοι ὑπὸ τῆς μοίρας; Μί. ὑπὸ τῆς μοίρας δηλαδή. Σω. οὐκοῦν καὶ οἱ χρηστοὶ ἅπαντες, καὶ οἱ πονηροὶ δοκοῦντες ἡμεῖς, ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες, ταῦτα δρῶμεν. Μί. ναί, τῇ Κλωθοῖ, ἣ ἑκάστῳ ἐπέταξε γεννηθέντι, τὰ πρακτέα. Σω. εἰ τοίνυν τις ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἄλλου φονεύσειέν τινα, οὐ δυνάμενος ἀντιλέγειν ἐκείνῳ βιαζόμενος, οἷον, δήμιος, ἢ δορυφόρος, ὁ μέν, δικαστῇ πεισθείς, ὁ δέ, τυράννῳ, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου; Μί. δῆλον ὡς τὸν δικαστήν, ἢ τὸν τύραννον. ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό. ὑπηρετεῖ γὰρ τοῦτο ὄργανον ὂν πρὸς τὸν θυμὸν τῷ

πρώτως παρασχόντι τὴν αἰτίαν. Σω. εὖγε ὦ Μίνως, ὅτι καὶ ἐπιδαψιλεύῃ τῷ παραδείγματι. ἢν δέ τις ἀποστείλαντος τοῦ δεσπότου, ἥκῃ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον κομίζων, τίνι τὴν χάριν ἰστέον, ἢ τίνα εὐεργέτην ἀναγραπτέον; Μί. τὸν πέμψαντα ὦ Σώστρατε. διάκονος γὰρ ὁ κομίσας ἦν. Σω. οὐκοῦν ὁρᾷς πῶς ἄδικα ποιεῖς κολάζων ἡμᾶς ὑπηρέτας γενομένους, ὧν ἡ Κλωθὼ προσέταττε, καὶ τουτοὺς τιμῶν τοὺς διακονουμένους ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνο εἰπεῖν ἔχοι τις ἄν, ὡς ἀντιλέγειν δυνατὸν ἦν, τοῖς μετὰ πάσης ἀνάγκης προστεταγμένοις. Μί. ὦ Σώστρατε, πολλὰ ἴδοις ἂν καὶ ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινόμενα, εἰ ἀκριβῶς ἐξετάζοις. πλὴν, ἀλλὰ σὺ ταύτης ἀπολαύσεις τῆς ἐπερωτήσεως, διότι οὐ λῃστὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ σοφιστής τις εἶναι δοκεῖς. ἀπόλυσον αὐτὸν ὦ Ἑρμῆ, καὶ μηκέτι κολαζέσθω. ὅρα δὲ μὴ καὶ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἐρωτᾶν τὰ ὅμοια διδάξῃς.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ, Η ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΙΑ.

Χαῖρε μέλαθρον, πρόπυλά θ' ἑστίας ἐ-
ὦ μῆς. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον, ἐς φάος μο-
λών. Φιλωνίδης. οὐ Μένιππος οὗτός

ἐστιν ὁ κύων; οὐ μὲν οὖν ἄλλος, εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μένιππος ὅλος. τί δ' αὐτῷ βούλεται τὸ

ἀλλόκο-

ἀλλόκοτον τοῦ σχήματος, πῖλος, καὶ λύρα, καὶ λε-
οντῆ; προσιτέον δὲ ὅμως αὐτῷ. χαῖρε ὦ Μένιπ-
πε. καὶ πόθεν ἡμῖν ἀφῖξαι; πολὺν γὰρ χρόνον οὐ πέ-
φηνας ἐν τῇ πόλει. Μέ. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶ-
να, καὶ σκότου πύλας λιπὼν, ἵν' ἅδης χωρὶς ᾤ-
κισται θεῶν. Φιλω. ἡράκλεις. ἐλελήθει Μένιπ-
πος ἡμᾶς ἀποθανών. κᾆτ' ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβί-
ωκεν; Μέ. οὔκ, ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν ἀΐδης μ' ἐδέξ-
ατο. Φιλω. τίς δ' ἡ αἰτία σοι τῆς καινῆς καὶ πα-
ραδόξου ταύτης ἀποδημίας; Μέ. νεότης μ' ἐ-
πῆρε, καὶ θράσος τοῦ νέου πλέον. Φιλω. παῦσαι
μακάριε τραγῳδῶν, καὶ λέγε οὑτωσί πως ἁ-
πλῶς καταβὰς ἀπὸ τῶν ἰαμβείων. τίς ἡ στολή;
τί σοι τῆς κάτω πορείας ἐδέησεν; ἄλλως γὰρ οὐχ
ἡδεῖά τις οὐδὲ ἀσπάσιος ἡ ὁδός. Μέ. ὦ φιλό-
της, χρειώ με κατήγαγεν εἰς ἀΐδαο, ψυχῇ χρη-
σόμενον θηβαίου Τειρεσίαο. Φιλω. οὗτος, ἀλλ'
ἢ παραπαίεις. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐμμέτρως ἐρραψῴ-
δεις πρὸς ἄνδρας φίλους. Μέ. μὴ θαυμάσῃς
ὦ ἑταῖρε. νεωστὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ Ὁμήρῳ συγγε-
νόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνεπλήσθην τῶν ἐπῶν,
καὶ αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται.
ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει, καὶ τί
ποιοῦσιν ἐν τῇ πόλει; Φιλω. καινὸν οὐδὲν,
ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ, ἁρπάζουσιν. ἐπιορκοῦσι. το-

κοιλυφοῦσιν, ὀβολοστατοῦσιν. Μέ. ἄθλιοι, καὶ κακοδαίμονες. οὐ γὰρ ἴσασιν οἷα ἔναγχος κεκύρωται παρὰ τοῖς κάτω, καὶ οἷα κεχειροτόνηται τὰ ψηφίσματα κατὰ τῶν πλουσίων, ἃ μὰ τὸν Κέρβερον, οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν αὐτούς. Φιλ. τί φῂς; δέδοκταί τι νεώτερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐνθάδε; Μέ. νὴ Δία καὶ πολλά. ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας, οὐδὲ τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν, μὴ καί τις ἡμᾶς γράψηται γραφὴν ἀσεβείας ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. Φιλ. μηδαμῶς ὦ Μένιππε πρὸς τοῦ Διός, μὴ φθονήσῃς τῶν λόγων φίλῳ ἀνδρί. πρὸς γὰρ εἰδότα σιωπᾶν ἐρεῖς. τά τ' ἄλλα καὶ πρὸς μεμυημένον. Μέ. χαλεπὸν μὲν ἐπιτάττεις τοὐπίταγμα, καὶ οὐ πάντη ἀσφαλές. πλὴν, ἀλλὰ σοῦ γε ἕνεκα, τολμητέον. ἔδοξε δὴ τοὺς πλουσίους τούτους, καὶ πολυχρημάτους, καὶ τὸ χρυσίον κατάκλειστον, ὥσπερ τὴν Δανάην φυλάττοντας. Φι. μὴ πρότερον εἴπῃς ὦ γαθὲ τὰ δεδογμένα, πρὶν ἐκεῖνα διελθεῖν, ἃ μάλιστ' ἂν ἡδέως ἀκούσαιμί σου, ἥτις αἰτία σοι τῆς καθόδου ἐγένετο. τίς δ' ὁ τῆς πορείας ἡγεμών. εἶθ' ἑξῆς ἅ τε εἶδες, ἅ τε ἤκουσας παρ' αὐτοῖς. εἰκὸς γὰρ δὴ φιλόκαλον ὄντα σε, μηδὲν τῶν ἀξίων θέας ἢ ἀκοῆς παραλιπεῖν. Μέ. ὑπουργητέον καὶ ταῦτά σοι. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις ὁπότε φίλος ἀνὴρ βιάζοιτο; καὶ δὴ πρῶτά σοι δίειμι

τὴν

τὴν γνώμην τὴν ἐμήν, καὶ ὅθεν ὡρμήθην πρὸς τὴν κατάβασιν. ἐγὼ γὰρ ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν, ἀκούων Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, πολέμους, καὶ στάσεις διηγουμένων, οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν θεῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν, καὶ βίας, καὶ ἁρπαγάς, καὶ δίκας, καὶ πατέρων ἐξελάσεις, καὶ ἀδελφῶν γάμους, πάντα ταῦτα ἡγούμην εἶναι καλά, καὶ οὐ παρέργως ἐκινούμην πρὸς αὐτά. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, πάλιν αὖ ἐνταῦθα ἤκουον τῶν νόμων, τἀναντία τοῖς ποιηταῖς κελευόντων, μήτε μοιχεύειν, μήτε στασιάζειν, μήτε ἁρπάζειν. ἐν μεγάλῃ οὖν καθειστήκειν ἀμφιβολίᾳ, οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρησαίμην ἐμαυτῷ. οὔτε γὰρ τοὺς θεοὺς ἄν ποτε ἡγούμην μοιχεῦσαι, καὶ στασιάσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴ ὡς περὶ καλῶν τούτων ἐγίνωσκον, οὔτ᾽ ἂν τοὺς νομοθέτας τἀναντία τούτοις παραινεῖν, εἰ μὴ λυσιτελεῖν ὑπελάμβανον. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, ἔδοξέ μοι ἐλθόντα παρὰ τοὺς καλουμένους τούτους φιλοσόφους, ἐγχειρίσαι τε ἐμαυτόν, καὶ δεηθῆναι αὐτῶν χρῆσθαί μοι ὅ, τι βούλοιντο, καί τινα ὁδὸν ἁπλῆν καὶ βεβαίαν ὑποδεῖξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν δὴ φρονῶν, προσῄειν αὐτοῖς. ἐλελήθειν δ᾽ ἐμαυτὸν ἐς αὐτό φασι τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος. παρὰ γὰρ δὴ τούτοις

μάλιστα εὕρισκον ἐπισκοπῶν τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα. ὥστε μοι τάχιστα χρυσοῦν ἀπέδειξαν οὗτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον. ἀμέλει, ὁ μὲν αὐτῶν, παρῄνει τὸ πᾶν ἥδεσθαι, καὶ μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς μετιέναι. τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ εὐδαιμον. ὁ δέ τις ἔμπαλιν, πονεῖν τὰ πάντα, καὶ μοχθεῖν, καὶ τὸ σῶμα καταναγκάζειν, ῥυπῶντα, καὶ αὐχμῶντα, καὶ πᾶσι δυσαρεστοῦντα, καὶ λοιδορούμενον, συνεχὲς ἐπιρραψῳδῶν τὰ πάνδημα ἐκεῖνα τοῦ Ἡσιόδου περὶ τῆς ἀρετῆς ἔπη, καὶ τὸν ἱδρῶτα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν. ἄλλος καταφρονεῖν χρημάτων παρεκελεύετο, καὶ ἀδιάφορον οἴεσθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν. ὁ δέ τις αὖ πάλιν, ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν ἀπεφαίνετο. περὶ μὲν γὰρ τοῦ κόσμου, τί χρὴ καὶ λέγειν; ὅς γε ἰδέας, καὶ ἀσώματα, καὶ ἀτόμους, καὶ κενὰ, καὶ τοιοῦτόν τινα ὄχλον ὀνομάτων ὁσημέραι παρ' αὐτῶν ἀκούων ἐναντίων. καὶ τὸ πάντων δεινῶν ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἕκαστος τῶν λέγων, σφόδρα νικῶντας καὶ πιθανοὺς λόγους ἐπορίζετο, ὥστε μήτε τῷ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι, μήτε τῷ ψυχρὸν, ἀντιλέγειν ἔχειν, καὶ ταῦτα, εἰδότα σαφῶς, ὡς οὐκ ἄν ποτε θερμόν τι εἴη καὶ ψυχρὸν ἐν ταὐτῷ χρόνῳ. ἀτεχνῶς οὖν ἔπασχον τοῖς νυστάζουσι τούτοις ὅμοιον,

ἄρτι

ἄρτι μὲν, ἐπινεύων, ἄρτι δὲ, ἀνανεύων ἔμπολιν. ἔτι δὲ πολλῷ τῶν ἐκείνων ἀτοπώτερον, τοὺς γὰρ αὐτοὺς τούτους εὕρισκον ἐπιτηρῶν, ἐναντιώτατα τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύοντας. τοὺς γοῦν καταφρονεῖν παραινοῦντας χρημάτων, ἑώρων ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν, καὶ περὶ τόκων διαφερομένους, καὶ ἐπὶ μισθῷ παιδεύοντας. καὶ πάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοντας. τούς τε τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους, αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντας, ἡδονῆς τε αὖ σχεδὸν ἅπαντας κατηγοροῦντας, ἰδίᾳ δὲ, μόνῃ ταύτῃ προσηρτημένους, σφαλεὶς οὖν καὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος, ἔτι μᾶλλον ἐδυσχέραινον ἠρέμα παραμυθούμενος ἐμαυτόν. ὅτι μετὰ πολλῶν, καὶ σοφῶν, καὶ σφόδρα ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένων, ἀνόητός τέ εἰμι, καὶ τἀληθὲς ἔτι ἀγνοῶν περιέρχομαι. καί μοί ποτε διαγρυπνοῦντι τούτων ἕνεκα, ἔδοξεν ἐς Βαβυλῶνα ἐλθόντα, δεηθῆναί τινος τῶν μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθητῶν, καὶ διαδόχων. ἤκουον δ᾽ αὐτοὺς ἐπῳδαῖς τε καὶ τελεταῖς τισιν ἀνοίγειν τε τοῦ ᾅδου τὰς πύλας, καὶ κατάγειν ὃν ἂν βούλωνται ἀσφαλῶς, καὶ ὀπίσω αὖθις ἀναπέμπειν. ἄριστον οὖν ἡγούμην εἶναι παρά τινος τούτων διαπραξάμενον τὴν κατάβασιν, ἐλθόντα παρὰ Τειρεσίαν τὸν Βοιώτιον, μαθεῖν παρ᾽ αὐτοῦ, ἅτε μάντε

ὡς καὶ σοφοῦ, τίς ἐστιν ὁ ἄριστος βίος, καὶ ὃν ἄν τις ἕλοιτο εὖ φρονῶν. καὶ δὴ ἀναπηδήσας ὡς εἶχον τάχους, ἔτεινον εὐθὺ Βαβυλῶνος. ἐλθὼν δέ, συγγίνομαί τινι τῶν Χαλδαίων σοφῷ ἀνδρί, καὶ θεσπεσίῳ τὴν τέχνην, πολιῷ μὲν τὴν κόμην, γένειον δὲ μάλα σεμνὸν καθειμένῳ. τοὔνομα δὲ ἦν αὐτῷ, Μιθροβαρζάνης. δεηθεὶς δέ, καὶ καθικετεύσας, μόλις ἔτυχον παρ᾽ αὐτοῦ. ἐφ᾽ ὅτῳ βούλοιτο μισθῷ καθηγήσασθαί μοι τῆς ὁδοῦ. παραλαβὼν δέ με ὁ ἀνήρ. πρῶτα μὲν ἡμέρας ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενος, ἔλουε, κατάγων ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, ἕωθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον, ῥῆσίν τινα μακρὰν ἐπιλέγων, ἧς οὐ σφόδρα κατήκουον. ὥσπερ γὰρ οἱ φαῦλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κηρύκων, ἐπίτροχόν τι καὶ ἀσφαλὲς ἐφθέγγετο. πλήν, ἀλλ᾽ ἐῴκει γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας. μετὰ γοῦν τὴν ἐπῳδήν, τρὶς ἄν μου πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποπτύσας, ἐπανήει πάλιν, οὐδένα τῶν ἀπαντώντων προσβλέπων. καὶ σιτία μὲν ἡμῖν, τὰ ἀκρόδρυα, ποτὸν δέ, γάλα, καὶ μελίκρατον, καὶ τὸ τοῦ Χοάσπου ὕδωρ. εὐνὴ δὲ ὑπαίθριος ἐπὶ τῆς πόας. ἐπεὶ δ᾽ ἅλις εἶχε τῆς προδιαιτήσεως, περὶ μέσας νύκτας ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγών, ἐκάθηρέ τέ με, καὶ ἀπέμαξε,

πέμαξε, καὶ περιήγνισε δᾳδὶ, καὶ σκίλλῃ, καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἅμα καὶ τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνην ὑποτονθορύσας, εἶτα ὅλον με καταμαγεύσας, καὶ περιελθὼν, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ τῶν φασμάτων, ἐπανάγει εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς εἶχον ἀναποδίζοντα. καὶ τὸ λοιπὸν, ἀμφὶ πλοῦν εἴχομεν. αὐτὸς μὲν οὖν μαγικήν τιν' ἔδυ στολὴν, τὰ πολλὰ ἐοικυῖαν τῇ μηδικῇ. ἐμὲ δὲ τουτοισὶ φέρων, ἐνεσκεύασε τῷ πίλῳ, καὶ τῇ λεοντῇ, καὶ προσέτι τῇ λύρᾳ. καὶ παρεκελεύσατο, ἤν τις ἔρηται τοὔνομα, Μένιππον μὲν μὴ λέγειν, Ἡρακλέα δὲ, ἢ Ὀδυσσέα, ἢ Ὀρφέα. ΦΙΛΩ. ὡς δὴ τί τοῦτο ὦ Μένιππε; οὐ γὰρ συνίημι τὴν αἰτίαν οὔτε τοῦ σχήματος, οὔτε τῶν ὀνομάτων. ΜΕ. καὶ μὴν πρόδηλόν γε τοῦτο, καὶ οὐ παντελῶς ἀπόρρητον. ἐπεὶ γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν ζῶντες, εἰς ᾅδου κατεληλύθεσαν, ἡγεῖτο εἴ με ἀπεικάσειεν αὐτοῖς, ῥᾳδίως ἂν τὴν τοῦ Αἰακοῦ φρουρὰν διαλαθεῖν, καὶ ἀκωλύτως παρελθεῖν. ἅτε συνηθέστερον, τραγικῶς μάλα παραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ σχήματος. ἤδη δ' οὖν ὑπέφαινεν ἡμέρα. καὶ κατελθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν, περὶ ἀναγωγὴν ἐγιγνόμεθα. παρεσκεύαστο δ' αὐτῷ καὶ σκάφος, καὶ ἱερεῖα, καὶ μελίκρατα, καὶ ἄλλα, ὅσα πρὸς τὴν τελετὴν χρήσιμα. ἐμβαλόμενοι οὖν ἅπαν-

τα τὰ παρεσκευασμένα, οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ βαδί-
ζομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
καὶ μέχρι μέν τινος ὑπεφερόμεθα ἐν τῷ ποτα-
μῷ. εἶτα δ' ἐσεπλεύσαμεν ἐς τὸ ἕλος, καὶ τὴν
λίμνην, ἐς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται. περαιωθέντες δὲ καὶ ταύτην, ἀφικνούμεθα ἔς
τι χωρίον, ἔρημον, καὶ ὑλῶδες, καὶ ἀνήλιον. ἐς ὃ
ἀποβάντες, ἡγεῖτο δὲ ὁ Μιθροβαρζάνης, βό-
θρον τε ὠρυξάμεθα, καὶ τὰ μῆλα ἐσφάξαμεν, καὶ
τὸ αἷμα περὶ τὸν βόθρον ἐσπείσαμεν. ὁ δὲ μάγος.
ἐν τοσούτῳ δᾷδα καιομένην ἔχων, οὐκ ἔτ' ἠρε-
μαίᾳ τῇ φωνῇ, παμμέγεθες δὲ ὡς οἷός τε ἦν
ἀνακραγὼν, δαίμονάς τε ὁμοῦ πάντας ἐπεβοᾶ-
το, καὶ ποινὰς, καὶ Εριννύας, καὶ νυχίαν Εκά-
την, καὶ αἰπεινὴν Περσεφόνειαν, παραμιγνὺς
ἅμα βαρβαρικά τινα καὶ ἄσημα ὀνόματα, καὶ
πολυσύλλαβα. εὐθὺς οὖν πάντα ἐκεῖνα ἐσα-
λεύετο, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς τοὔδαφος ἀνερρή-
γνυτο. καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ Κερβέρου, πόρρωθεν ἠκού-
ετο, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερκατηφὲς ἦν, καὶ σκυθρω-
πόν. ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων ἀϊδω-
νεύς. κατεφαίνετο γὰρ ἤδη τὰ πλεῖστα, καὶ ἡ λί-
μνη, καὶ ὁ Πυριφλεγέθων, καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ
βασίλεια. κατελθόντες δ' ὅμως διὰ τοῦ χάσμα-
τος, τὸν μὲν Ραδάμανθυν εὕρομεν τεθνεῶτα μι
κροῦ

κρῷ δεῖν ὑπὸ τοῦ δέους. ὁ δὲ Κέρβερος, ὑλάκτησε μέντοι, καὶ παρεκίνησε ταχὺ δέ μου κρούσαντος τὴν λύραν, παραχρῆμα ἐκοιμήθη ὑπὸ τοῦ μέλους. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἤλθομεν, μικροῦ μὲν οὐδ' ἐπεραιώθημεν. ἦν γὰρ ἤδη πλῆρες τὸ πορθμεῖον, καὶ οἰμωγῆς ἀνάπλεον. τραυματίαι δὲ πάντες ἐπέπλεον. ὁ μὲν, τὸ σκέλος, ὁ δὲ, τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ, ἄλλο τι συντετριμμένος. ἐμοὶ δοκεῖν ἔκ τινος πολέμου παρόντες. ὅμως δ' οὖν ὁ βέλτιστος Χάρων ὡς εἶδε τὴν λεοντῆν, οἰηθείς με τὸν Ἡρακλέα εἶναι, εἰσεδέξατό με, καὶ διεπόρθμευσέ τε ἄσμενος. καὶ ἀποβᾶσι, διεσήμανε τὴν ἀτραπόν. ἐπεὶ δὲ ἦμεν ἐν τῷ σκότῳ προῄει μὲν ὁ Μιθροβαρζάνης, εἱπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, ἕως πρὸς λειμῶνα μέγιστον ἀφικνούμεθα, τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτον. ἔνθα δὴ περιεπέτοντο ἡμᾶς τετριγυῖαι τῶν νεκρῶν σκιαί. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες, παραγενόμεθα πρὸς τὸ τοῦ Μίνω δικαστήριον. ἐτύγχανε δὲ, ὁ μὲν, ἐπὶ θρόνου τινὸς ὑψηλοῦ καθήμενος. παρειστήκεισαν δὲ αὐτῷ ποιναὶ, καὶ ἀλάστορες, καὶ Ἐριννύες. ἑτέρωθεν δὲ, προσήγοντο πολλοί τινες ἐφεξῆς ἁλύσει μακρᾷ δεδεμένοι. ἐλέγοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ καὶ πορνοβοσκοὶ, καὶ τελῶναι, καὶ κόλακες, καὶ συκοφάνται, καὶ τοιοῦτος ὅμιλος τῶν πάντα κυ-

κόντων ἐν τῷ βίῳ. χωρὶς δὲ, οἵ τε πλούσιοι, καὶ τοκογλύφοι προσήεσαν. ὠχροὶ, καὶ προγάστορες, καὶ ποδαγροὶ, κλοιὸν ἕκαστος αὐτῶν, καὶ κόρακα διτάλαντον ἐπικείμενος. ἐφεστῶτες δὲ ἡμεῖς, ἑωρῶμέν τε τὰ γιγνόμενα, καὶ ἠκούομεν τῶν ἀπολογουμένων. κατηγόρουν δὲ αὐτῶν καινοί τινες καὶ παράδοξοι ῥήτορες. Φιλω. τίνες οὗτοι πρὸς Διὸς; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς καὶ τοῦτο εἰπεῖν. Μέ. οἶσθά που ταυτασὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀποτελουμένας σκιὰς ἀπὸ τῶν σωμάτων; Φιλω. πάνυ μὲν οὖν. Μέ. αὗται τοίνυν, ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν, κατηγοροῦσί τε, καὶ καταμαρτυροῦσι, καὶ διελέγχουσι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν βίον. καὶ σφόδρα τινὲς αὐτῶν ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν, ἅτε ἀεὶ συνοῦσαι, καὶ μηδέποτε ἀφιστάμεναι τῶν σωμάτων. ὁ δ᾽ οὖν Μίνως ἐπιμελῶς ἐξετάζων, ἀπέπεμπεν ἕκαστον ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον, δίκην ὑφέξοντα κατ᾽ ἀξίαν τῶν τετολμημένων. καὶ μάλιστα ἐκείνων ἥπτετο, τῶν ἐπὶ πλούτοις τε καὶ ἀρχαῖς τετυφωμένων, καὶ μονονουχὶ καὶ προσκυνεῖσθαι περιμενόντων, τήν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαζονίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπεροψίαν μυσαττόμενος. καὶ ὅτι μὴ ἐμέμνηντο θνητοί τε ὄντες αὐτοὶ, καὶ θνητῶν ἀγαθῶν

τετυ

τετυχηκότων. οἱ δὲ, ἀποδυσάμενοι τὰ λαμπρὰ
ἐκεῖνα πάντα, πλούτους λέγω, καὶ γένη, καὶ δυ-
ναστείας, γυμνοὶ κάτω νενευκότες, παρεστή-
κεσαν, ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι
τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. ὥστε ἔγωγε ταῦτ'
ὁρῶν, ὑπερέχαιρον. καὶ εἴ τινα γνωρίσαιμι αὐ-
τῶν, προσιὼν ἂν ἡσυχῇ πως, ὑπεμίμνησκον
οἷος ἦν παρὰ τὸν βίον, καὶ ἡλίκον ἐφύσα τότε,
ἡνίκα πολλοὶ μὲν ἕωθεν ἐπὶ τῶν πυλώνων πα-
ρειστήκεσαν, τὴν πρόσοδον αὐτοῦ περιμένοντες, ὠ-
θούμενοί τε, καὶ ἀποκλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκε-
τῶν, ὁ δὲ, μόγις ἄν ποτε ἀνατείλας αὐτοῖς
πορφυροῦς τις, ἢ περίχρυσος, ἢ διαποίκιλος,
εὐδαίμονας ᾤετο καὶ μακαρίους ἀποφαίνειν τοὺς
προσειπόντας, ἢν τὸ στῆθος, ἢ τὴν δεξιὰν προ-
τείνων δοίη καταφιλεῖν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠνιῶντο ἀ-
κούοντες. τῷ δὲ Μίνωϊ, μία τις καὶ πρὸς χάριν
ἐδικάσθη δίκη. τὸν γάρ τοι σικελιώτην Διονύσι-
ον, πολλὰ καὶ ἀνόσια ὑπό τε Δίωνος κατηγορη-
θέντα, καὶ ὑπὸ τῆς στοᾶς καταμαρτυρηθέντα,
παρελθὼν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος, ἄγουσι δ' αὐ-
τὸν ἐν τιμῇ, καὶ δύναται μέγιστον ἐν τοῖς κάτω, μι-
κροῦ δεῖν τῇ Χιμαίρᾳ προσδεθέντα, παρέλυσε τῆς
καταδίκης, λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευ-
μένων πρὸς ἀργύριον γενέσθαι δεξιόν. ἀποστάν

τὸν δὲ ὅμως τοῦ δικαστηρίου, πρὸς τὸ κολαστήριον ἀφικνούμεθα. ἔνθα δὴ ὦ φίλε, πολλὰ καὶ ἐλεεινὰ ἦν ἀκοῦσαί τε, καὶ ἰδεῖν. μαστίγων γὰρ ὁμοῦ ψόφος ἠκούετο, καὶ οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων. καὶ στρέβλαι, καὶ κύφωνες, καὶ τροχοί. καὶ ἡ Χίμαιρα ἐσπάραττε, καὶ ὁ Κέρβερος ἐδάρδαπτε. ἐκολάζοντό τε ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. καὶ μετέμελε πᾶσι τῶν τετολμημένων. ἐνίους δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσαμεν ἰδόντες, ὁπόσοι ἦσαν τῶν ἔναγχος τετελευτηκότων. οἱ δὲ, ἐνεκαλύπτοντο, καὶ ἀπεστρέφοντο. εἰ δὲ καὶ προσβλέποιεν, μάλα δουλοπρεπές τε, καὶ κολακευτικόν. καὶ ταῦτα, πῶς οἴει, βαρεῖς ὄντες, καὶ ὑπερόπται παρὰ τὸν βίον. τοῖς μέντοι πένησιν, ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδέδοτο. καὶ διαναπαυόμενοι πάλιν ἐκολάζοντο. καὶ μὴν κἀκεῖνα εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ηξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάνταλον χαλεπῶς ἔχοντα, καὶ τὸν γηγενῆ Τιτυόν. Ἡράκλεις ὅσος. ἔκειτο γὰρ τόπον ἐπέχων ἀγροῦ. διελθόντες δὲ καὶ τούτους, ἐς τὸ πεδίον ἐσβάλλομεν, τὸ Ἀχερούσιον. εὑρίσκομέν τε αὐτόθι τοὺς ἡμιθέους τε, καὶ τὰς ἡρωίνας, καὶ τὸν ἄλλον ὅμιλον τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη καὶ φῦλα διαιτωμένους. τοὺς μὲν, παλαιούς τινας, καὶ

εὐρωτι

εὐρωτιῶντας, καὶ ὥς φησιν Ὅμηρος, ἀμενηνούς. τοὺς δὲ, νεαλεῖς, καὶ συνεστηκότας. καὶ μάλιστα τοὺς Αἰγυπτίων αὐτοὺς, διὰ τὸ πολυαρκὲς τῆς ταριχείας. τὸ μέντοι διαγινώσκειν ἕκαστον, οὐ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον. ἅπαντες γὰρ ἀτεχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ὅμοιοι, τῶν ὀστέων γεγυμνωμένων. πλὴν μόγις καὶ διὰ πολλοῦ ἀναθεωροῦντες αὐτοὺς ἐγινώσκομεν. ἔκειντο δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἀμαυροὶ, καὶ ἄσημοι, καὶ οὐδὲν ἔτι τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν φυλάττοντες. ἀμέλει, πολλῶν ἐν ταὐτῷ σκελετῶν κειμένων, καὶ πάντων ὁμοίων, φοβερόν τι, καὶ διάκενον δεδορκότων, καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντων, ἠπόρουν πρὸς ἐμαυτὸν ᾧ τινι διακρίναιμι τὸν Θερσίτην ἀπὸ τοῦ καλοῦ Νιρέως, ἢ τὸν μεταίτην Ἶρον, ἀπὸ τοῦ Φαιάκων βασιλέως, ἢ Πυῤῥίαν τὸν μάγειρον, ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος. οὐδὲν γὰρ ἔτι τῶν παλαιῶν γνωρισμάτων αὐτοῖς παρέμενεν, ἀλλ' ὅμοια τὰ ὀστᾶ ἦν, ἄδηλα, καὶ ἀνεπίγραφα, καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἔτι διακρίνεσθαι δυνάμενα. τοιγάρτοι ἐκεῖνα ὁρῶντι, ἐδόκει μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος πομπῇ τινι μακρᾷ προσεοικέναι, χορηγεῖν δὲ καὶ διατάττειν ἕκαστα ἡ τύχη, διάφορα καὶ ποικίλα τοῖς πομπεύουσι τὰ σχήματα προσάπτουσα. τὸν μὲν, γὰρ λαβοῦσα ἡ τύχη, βασιλικῶς διε-

σκεύασε, τιάραν τε ἐπιθεῖσα, καὶ δορυφόρους παραδοῦσα, καὶ τὴν κεφαλὴν στέψασα τῷ διαδήματι. τῷ δὲ, οἰκέτου σχῆμα περιέθηκε. τὸν δέ τινα, καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. τὸν δὲ, ἄμορφον, καὶ γελοῖον παρεσκεύασε. παντοδαπὴν γὰρ οἶμαι δεῖν γενέσθαι τὴν θέαν. πολλάκις δὲ, διὰ μέσης τῆς πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων σχήματα, οὐκ ἐῶσα ἐς τέλος διαπομπεῦσαι, ὡς ἐτάχθησαν. ἀλλὰ μεταμφιέσασα, τὸν μὲν Κροῖσον ἠνάγκασε τὴν τοῦ οἰκέτου καὶ αἰχμαλώτου σκευὴν ἀναλαβεῖν. τὸν δὲ Μαιάνδριον, τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύοντα, τὴν Πολυκράτους τυραννίδα μετενέδυσε. καὶ μέχρι μέν τινος εἴασε χρῆσθαι τῷ σχήματι. ἐπειδὰν δ' ὁ τῆς πομπῆς καιρὸς παρέλθῃ. τηνικαῦτα ἕκαστος ἀποδοὺς τὴν σκευὴν, καὶ ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μετὰ τοῦ σώματος, ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ, γίγνεται, μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέρων. ἔνιοι δ' ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἐπειδὰν ἀπαιτῇ τὸν κόσμον, ἐπιστᾶσα ἡ τύχη, ἄχθονταί γε, καὶ ἀγανακτοῦσιν, ὥσπερ οἰκείων τινῶν στερισκόμενοι, καὶ οὐχ ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο ἀποδιδόντες. οἶμαι δέ σε τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλάκις ἑωρακέναι, τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς τούτους πρὸς τὰς χρεί-

ας τῶν

ας τῶν δραμάτων ἄρτι μὲν, Κρέοντας, ἐνίοτε
δὲ, Πριάμους γιγνομένους, ἢ Ἀγαμέμνονας.
καὶ ὁ αὐτὸς, εἰ τύχοι μικρὸν ἔμπροσθεν μάλα
σεμνῶς, τὸ τοῦ Κέκροπος ἢ Ἐρεχθέως σχῆμα μι-
μησάμενος, μετ' ὀλίγον οἰκέτης προῆλθεν
ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κεκελευσμένος. ἤδη δὲ πέρας
ἔχοντος τοῦ δράματος, ἀποδυσάμενος ἕκαστος
αὐτῶν τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην ἐσθῆτα, καὶ τὸ
προσωπεῖον ἀποθέμενος, καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμ-
βατῶν, πένης, καὶ ταπεινὸς περιέρχεται. οὐκ
ἔτ' Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως, οὐδὲ Κρέων ὁ Μενοι-
κέως, ἀλλὰ Πῶλος Χαρικλέους σουνιεὺς ὀνομα-
ζόμενος, ἢ Σάτυρος ὁ Θεογείτονος μαραθώ-
νιος. τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματά
ἐστιν, ὥς τότε μοι ὁρῶντι ἔδοξεν. Φιλω. εἰπέ
μοι ὦ Μένιππε, οἱ δὲ τοὺς πολυτελεῖς τούτους
ὑψηλοὺς τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλας,
καὶ εἰκόνας, καὶ ἐπιγράμματα, οὐδὲν τιμιώτεροι
παρ' αὐτοῖς εἰσι τῶν ἰδιωτῶν νεκρῶν; Μέ. λη-
ρεῖς ὦ οὗτος. εἰ γοῦν ἐθεάσω τὸν Μαυσωλὸν αὐ-
τὸν, λέγω δὲ τὸν κᾶρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου περι-
βόητον. εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν.
οὕτω ταπεινῶς ἔρριπτο ἐν παραβύστῳ που, λαν-
θάνων ἐν τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν νεκρῶν. ἐμοὶ
δοκεῖν, τοσοῦτον ἀπολαύων τοῦ μνήματος,

περὶ ὅσον ἐβαρύνετο τηλικοῦτον ἄχθος ἐπικείμενος, ἐπειδὰν γοῦν ὦ ἑταῖρε ὁ Αἰακὸς ἀπομετρήσῃ ἑκάστῳ τὸν τόπον, δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον οὐ πλέον ποδὸς, ἀνάγκη ἀγαπῶντα, κατακεῖσθαι, πρὸς τὸ μέτρον συνεσταλμένον. πολλῷ δ' ἂν οἶμαι μᾶλλον ἐγέλας, εἰ ἐθεάσω τοὺς παρ' ἡμῖν βασιλέας, καὶ σατράπας, πτωχεύοντας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἤτοι ταριχοπωλοῦντας ὑπ' ἀπορίας, ἢ τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμματα. καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὑβριζομένους, καὶ κατὰ κόῤῥης παιομένους, ὥσπερ τῶν ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμότατα. Φίλιππον γοῦν τὸν Μακεδόνα ἐγὼ θεασάμενος, οὐδὲ κρατεῖν ἐμαυτοῦ δυνατὸς ἦν. ἐδείχθη δέ μοι ἐν γωνιδίῳ τινὶ μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἦν ἰδεῖν ἐν ταῖς τριόδοις μεταιτοῦντας, Ξέρξας λέγω, καὶ Δαρείους, καὶ Πολυκράτεις.
Φιλω. ἄτοπα διηγῇ τὰ περὶ τῶν βασιλέων. καὶ μικροῦ δεῖν, ἄπιστα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἔπραττε, καὶ Διογένης, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν σοφῶν;
Με. ὁ μὲν Σωκράτης, κἀκεῖ περιέρχεται διελέγχων ἅπαντας. σύνεισι δ' αὐτῷ Παλαμήδης, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Νέστωρ, καὶ εἴ τις ἄλλος λάλος νεκρός. ἔτι μέντοι ἐπεφύσητο αὐτῷ, καὶ διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη.

ὁ δὲ

ὁ δὲ βέλτιστος Διογένης, παροικεῖ μὲν Σαρδανα πάλῳ τῷ Ἀσσυρίῳ, καὶ Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πολυτελῶν. ἀκούων δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν, καὶ τὴν παλαιὰν τύχην ἀναμετρουμένων, γελᾷ τε, καὶ τέρπεται. καὶ τὰ πολλὰ ὕπτιος κατακείμενος, ᾄδει μάλα τραχείᾳ καὶ ἀπηνεῖ τῇ φωνῇ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπικαλύπτων, ὥστε ἀνιᾶσθαι τοὺς ἄνδρας, καὶ διασκέπτεσθαι μετοικεῖν οὐ φέροντας τὸν Διογένην. Φιλω. ταυτὶ μὲν ἱκανῶς. τί δὲ τὸ ψήφισμα ἦν, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔλεγες κεκυρῶσθαι κατὰ τῶν πλουσίων; Μέ. εὖ γε ὑπέμνησας, οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως περὶ τούτου λέγειν προθέμενος, πάμπολυ ἀπεπλανήθην τοῦ λόγου. διατρίβοντος γάρ μου παρ' αὐτοῖς, προὔθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. ἰδὼν οὖν πολλοὺς συνθέοντας, ἀναμίξας ἐμαυτὸν τοῖς νεκροῖς, εὐθὺς εἷς καὶ αὐτὸς ἦν τῶν ἐκκλησιαστῶν. διῳκήθη μὲν οὖν καὶ ἄλλα. τελευταῖον δὲ τὸ περὶ τῶν πλουσίων. ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν κατηγόρητο πολλὰ, καὶ δεινὰ, βία, καὶ ἀλαζονεία, καὶ ὑπεροψία, καὶ ἀδικία, τέλος, ἀναστάς τις τῶν δημαγωγῶν, ἀνέγνω ψήφισμα τοιοῦτον.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Πειδὴ πολλὰ καὶ παράνομα οἱ πλούσιοι δρῶσι παρὰ τὸν βίον, ἁρπάζον

τὲς, καὶ βιαζόμενοι, καὶ πάντα τρόπον τῶν πενήτων καταφρονοῦντες, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὰν ἀποθάνωσι, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν, κολάζεσθαι, καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν. τὰς δὲ ψυχὰς, ἀναπεμφθείσας ἄνω ἐς τὸν βίον, καταδύεσθαι ἐς τοὺς ὄνους, ἄχρις ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ διαγάγωσι μυριάδας ἐτῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ὄνοι ἐξ ὄνων γιγνόμενοι, καὶ ἀχθοφοροῦντες, καὶ ὑπὸ τῶν πενήτων ἐλαυνόμενοι, τοὐντεῦθεν δὲ λοιπὸν, ἐξεῖναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν. εἶπε τὴν γνώμην Κρανίων Σκελετίωνος νεκυσιεὺς, φυλῆς ἀλιβαντιάδος. τούτου ἀναγνωσθέντος τοῦ ψηφίσματος, ἐπεψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί. ἐπεχειροτόνησε δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐνεβριμήσατο ἡ Βριμὼ, καὶ ὑλάκτησεν ὁ Κέρβερος. οὕτω γὰρ ἐντελῆ γίγνεται, καὶ κύρια τὰ ἀνεγνωσμένα. ταῦτα μὲν δή σοι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐγὼ δὲ, οὗπερ ἀφίγμην ἕνεκα, τῷ Τειρεσίᾳ προσελθὼν, ἱκέτευον αὐτὸν τὰ πάντα διηγησάμενος, εἰπεῖν πρός με ποῖόν τινα ἡγεῖται τὸν ἄριστον βίον. ὁ δὲ, γελάσας, ἔστι δὲ τυφλόν τι γερόντιον, καὶ ὠχρὸν, καὶ λεπτόφωνον, ὦ τέκνον φησὶ, τὴν μὲν αἰτίαν οἶδά σου τῆς ἀπορίας, ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν ἐγένετο, οὐ ταὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς. ἀτὰρ οὐ θέμις λέ

γειν

τὴν πρὸς σέ. ἀπείρηται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. μηδαμῶς ἔφην ὦ πατέριον, ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ περιίδῃς με σοῦ τυφλότερον περιιόντα ἐν τῷ βίῳ. ὁ δὲ, δή με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀποσπάσας, ἠρέμα προσκύψας πρὸς τὸ οὖς, φησὶν, ὁ τῶν ἰδιωτῶν, ἄριστος βίος, καὶ σωφρονέστερος, ὥς τῆς ἀφροσύνης παυσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν, καὶ τέλη, καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν. καὶ καταπτύσας τῶν σοφῶν τούτων συλλογισμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἡγησάμενος, τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος θηράσῃ, ὅπως τὸ παρὸν εὖ θέμενος, παραδράμῃς γελῶν τὰ πολλὰ, καὶ περὶ μηδὲν ἐσπουδακώς. ὣς εἰπὼν, πάλιν ὥρμα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα. ἐγὼ δὲ, καὶ γὰρ ἤδη ὀψὲ ἦν, ἄγε δὴ ὦ Μιθροβαρζάνη φημὶ, τί διαμέλλομεν, καὶ οὐκ ἄπιμεν αὖθις ἐς τὸν βίον; ὁ δὲ, πρὸς ταῦτα, θάρρει φησὶν ὦ Μένιππε, ταχεῖαν γάρ σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδείξω ἀτραπόν, καὶ δὴ ἀπαγαγών με πρός τι χωρίον τοῦ ἄλλου ζοφερώτερον, δείξας τῇ χειρὶ πόῤῥωθεν ἀμαυρόν τι καὶ λεπτὸν ὥσπερ διὰ κλειθρίας ἐσρέον φῶς, ἐκεῖνο ἔφη ἐστὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Τροφωνίου. κἀκεῖθεν κατέρχονται οἱ ἀπὸ Βοιωτίας. ταύτην οὖν ἄνιθι, καὶ εὐθὺς ἔσῃ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ἡσθεὶς δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐγὼ, καὶ τὸν μάγον ἀσπασάμενος,

χαλεπῶς μάλα διὰ τοῦ στομίου ἀνερπύσας, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐν Λεβαδείᾳ γίγνομαι.

ΧΑΡΩΝ, Η ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝΤΕΣ

ΕΡΜΗΣ.

τ. Ι γελᾷς ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθμεῖον ἀπολιπὼν, δεῦρο ἀνελήλυθας ἐς τὴν περιοῦσαν ἡμέραν, οὐ πάνυ εἰωθὼς ἐπιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασιν; Χά. ἐπεθύμησα ὦ Ἑρμῆ, ἰδεῖν ὁποῖά ἐστι τὰ ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἃ πράττουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ. ἢ τίνων στερούμενοι, πάντες οἰμώζουσι κατιόντες παρ᾽ ἡμᾶς. οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἀδακρυτὶ διέπλευσεν. αἰτησάμενος οὖν παρὰ τοῦ ἅδου καὶ αὐτὸς, ὥσπερ καὶ ὁ Θέτταλος ἐκεῖνος νεανίσκος, μίαν ἡμέραν λιπόνεως γενέσθαι, ἀνελήλυθα ἐς τὸ φῶς. καί μοι δοκῶ ἐς δέον ἐντετυχηκέναι σοι. ξεναγήσεις γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι με ξυμπερινοστῶν, καὶ δείξεις ἕκαστα, ὡς ἂν εἰδὼς ἅπαντα. Ἑρ. οὐ σχολή μοι ὦ πορθμεῦ. ἀπέρχομαι γάρ τι διακονησόμενος τῷ ἄνω Διὶ τῶν ἀνθρωπικῶν. ὁ δὲ, ὀξύθυμός τέ ἐστι, καὶ δέδια μὴ βραδύναντά με, ὅλον ὑμέτερον ἐάσῃ εἶναι, παραδοὺς τῷ ζόφῳ. ἢ ὅπερ τὸν Ἥφαιστον πρῴην ἐποίησε, ῥίψῃ κἀμὲ τεταγὼς τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, ὡς ὑποσκάζων, γέλωτα παρέχοιμι καὶ αὐτὸς οἰνοχοῶν.

Χά.

χά. περιόψει οὖν με ἄλλως πλανώμενον ὑπὲρ γῆς, καὶ ταῦτα, ἑταῖρος, καὶ ξύμπλους, καὶ συνδιάκτορος ὤν, καὶ μὴν καλῶς εἶχεν ὦ παῖ Μαίας ἐκείνων γοῦν σε μεμνῆσθαι, ὅτι μηδεπώποτέ σε ἢ ἀντλεῖν ἐκέλευσα, ἢ πρόσκωπον εἶναι. ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγκεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκταθεὶς. ὤμους οὕτω καρτεροὺς ἔχων. ἢ εἴ τινα ἄλλον νεκρὸν εὕροις ἐκείνῳ, παρ' ὅλον τὸν πλοῦν διαλέγῃ. ἐγὼ δὲ πρεσβύτης ὤν, τὴν δικωπίαν ἕλκων, ἐρέττω μόνος. ἀλλὰ πρὸς τοῦ πατρὸς ὦ φίλτατον Ἑρμήδιον, μὴ καταλίπῃς με. περιήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, ὥς τι καὶ ἰδὼν ἐπανέλθοιμι, ὡς ἢν με σὺ ἀφῇς, οὐδὲν τῶν τυφλῶν διοίσω. καθάπερ γὰρ ἐκεῖνοι σφάλλονται διολισθάνοντες ἐν τῷ σκότῳ, οὕτω δὴ κἀγώ σοι πάλιν ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς. ἀλλὰ δὸς ὦ Κυλλήνιε μοι ἐς ἀεὶ μεμνημένῳ τὴν χάριν. Ερ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα, πληγῶν αἴτιον καταστήσεταί μοι. ὁρῶ γοῦν ἤδη τὸν μισθὸν τῆς περιηγήσεως οὐκ ἀκονδυλὶ παντάπασιν ἡμῖν ἐσόμενον. ὑπουργητέον δὲ ὅμως. τί γὰρ ἂν καὶ πάθῃ τις, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς ἀμήχανόν ἐστιν ὦ πορθμεῦ. πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν ἡ διατριβὴ γένοιτο. εἶτα ἐμὲ μὲν κηρύττε

θαι δεήσει, καθάπερ ἀποδράντα ὑπὸ τοῦ Διός. σὲ δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει ἐνεργεῖν τὰ τοῦ θανάτου ἔργα, καὶ τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν, μὴ νεκραγωγοῦντα πολλοῦ τοῦ χρόνου. εἶτ' ὁ τελώνης Αἰακὸς ἀγανακτήσει, μηδ' ὀβολὸν ἐμπολῶν. ὡς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἴδῃς, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον. Χά. αὐτὸς ὦ Ἑρμῆ ἐπινόει τὸ βέλτιστον. ἐγὼ δὲ, οὐδὲν οἶδα τῶν ὑπὲρ γῆς, ξένος ὤν. Ερ. τὸ μὲν ὅλον ὦ Χάρων, ὑψηλοῦ τινος ἡμῖν ἔδει χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντ' ἴδοις. σὺ δὲ, εἰ μὲν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν δυνατὸν ἦν. οὐκ ἂν ἔκαμνον. ἐκ περιωπῆς γὰρ ἂν ἀκριβῶς ἅπαντα καθεώρας. ἐπεὶ δὲ οὐ θέμις εἰδώλοις ἀεὶ ξυνόντα ἐπιβατεύειν τῶν βασιλείων τοῦ Διός, ὥρα ἡμῖν ὑψηλόν τι ὄρος περισκοπεῖν. Χά. οἶσθα ὦ Ἑρμῆ ἅπερ εἴωθα λέγειν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὰν πλέωμεν; ὁπόταν γὰρ τὸ πνεῦμα καταιγίζον, πλαγία τῇ ὀθόνῃ ἐμπέσῃ, καὶ τὸ κῦμα ὑψηλὸν ἀρθῇ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπ' ἀγνοίας κελεύετε τὴν ὀθόνην στεῖλαι, ἢ ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς, ἢ συνεκδραμεῖν τῷ πνεύματι. ἐγὼ δὲ, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν παρακελεύομαι ὑμῖν, αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ σὺ πρᾶττε, ὁπόσα καλῶς ἔχειν νομίζεις, κυ-

βερνή

βριθής νῦν γε ὤν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐπιβάταις νόμος, σιωπῇ καθεδοῦμαι, πάντα πειθόμενος κελεύοντί σοι. Ερ. ὀρθῶς λέγεις, αὐτὸς γὰρ εἴσομαι τί ποιητέον, κἀξευρήσω τὴν ἱκανὴν σκοπήν. ἆρ' οὖν ὁ Καύκασος ἐπιτήδειος, ἢ ὁ Παρνασσὸς ὑψηλότερος, ἢ ἀμφοῖν ὁ Ολυμπος ἐκεινοσί; καίτοι οὐ φαῦλόν τι ἀνεμνήσθην ἐς τὸν Ολυμπον ἀπιδών. συγκάμνειν δέ τι καὶ ὑπουργεῖν καὶ σὲ δεῖ. Χά. πρόσταττε. ὑπουργήσω γὰρ ὅσα δυνατά. Ερ. Ομηρος ὁ ποιητής φησι, τοὺς Αλωέως υἱέας, δύο καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἔτι παῖδας, ἐθελῆσαί ποτε τὴν Οσαν ἐκ βάθρων ἀνασπάσαντας, ἐπιθεῖναι τῷ Ολύμπῳ. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ ἱκανὴν ταύτην κλίμακα ἕξειν, οἰομένους καὶ πρόσβασιν ἐπὶ τὸν οὐρανόν. ἐκείνω μὲν οὖν τὼ μειρακίω, ἀτασθάλω γὰρ ἤστην, δίκας ἐτισάτην. νὼ δέ, οὐ γὰρ ἐπὶ κακῷ τῶν θεῶν ταῦτα βουλεύομεν, τί οὐχὶ οἰκοδομοῦμεν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰ αὐτά, ἐπικυλινδοῦντες ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς ἔχοιμεν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀκριβεστέραν τὴν σκοπήν; Χά. καὶ δυνησόμεθα ὦ Ερμῆ δύ' ὄντες ἀναθέσθαι, ἀράμενοι τὸ Πήλιον ἢ τὴν Οσαν; Ερ. διατί δ' οὐκ ἂν ὦ Χάρων; ἢ ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀγεννεστέρους εἶναι τοῖν βρεφυλλίοιν ἐκείνοιν; καὶ ταῦτα, θεοὺς ὑπάρχοντας

τας; Χά. οὐκ. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανόν τινα τὴν μεγαλουργίαν ἔχειν. Ερ. εἰκότως. ἰδιώτης γὰρ εἶ ὦ Χάρων, καὶ ἥκιστα ποιητικός. ὁ δὲ γεννάδας Ὅμηρος, ἀπὸ δυοῖν στίχοιν αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν ἐποίησε τὸν οὐρανὸν, οὕτω ῥαδίως συντιθεὶς τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω εἴ σοι ταῦτα τεράστια εἶναι δοκεῖ, τὸν Ἄτλαντα δηλαδὴ εἰδότι, ὃς τὸν πόλον αὐτὸν εἷς ὢν, φέρει, ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας. ἀκούεις δὲ ἴσως καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ πέρι, τοῦ Ἡρακλέος, ὡς διαδέξοιτό ποτε αὐτὸν ἐκεῖνον Ἄτλαντα, καὶ ἀναπαύσειε πρὸς ὀλίγον τοῦ ἄχθους, ὑποθεὶς ἑαυτὸν τῷ φορτίῳ; Χά. ἀκούω καὶ ταῦτα. εἰ δὲ ἀληθῆ ἐστι, σὺ ἂν ὦ Ἑρμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδῆτε. Ερ. ἀληθέστατα ὦ Χάρων. ἢ τίνος γὰρ ἕνεκα σοφοὶ ἄνδρες ἐψεύδοντο ἄν; ὥστε ἀναμοχλεύωμεν τὴν Ὄσσαν πρῶτον, ὥσπερ ἡμῖν ὑφηγεῖται τὸ ἔπος, καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Ὅμηρος,

„ Αὐτὰρ ἐπ' ὄσσῃ Πήλιον εἰνοσίφυλλον. ὁρᾷς, ὅπως ῥαδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξειργασάμεθα; φέρε οὖν ἀναβὰς ἴδω, εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ, ἢ ἐποικοδομεῖν ἔτι δεήσει. παπαί. κάτω ἔτι ἐσμὲν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἑώων, μόγις Ἰωνία, καὶ Λυδία φαίνεται. ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας, οὐ πλέον Ἰταλίας, καὶ Σικελίας. ἀπὸ δὲ

τῶν ἀρκτώων, τὰ περὶ τάδε τοῦ Ἴστρου μόνα. κἀκεῖθεν, ἡ Κρήτη οὐ πάνυ σαφῶς. μετακινητέα ἡμῖν ὦ πορθμεῦ καὶ ἡ Οἴτη ὡς ἔοικεν. εἶτα ὁ Παρνασὸς ἐπὶ πᾶσιν. Χά. οὕτω ποιῶμεν. ὅρα μόνον μὴ λεπτότερον ἐξεργασώμεθα τὸ ἔργον, ἀπομηκύνοντες πέρα τοῦ πιθανοῦ. εἶτα συγκαταῤῥιφθέντες αὐτῷ, πικρᾶς τῆς Ὁμήρου οἰκοδομικῆς πειραθῶμεν ξυντριβέντες τῶν κρανίων. Ερ. θάῤῥει. ἀσφαλῶς γὰρ ἕξει ἅπαντα. μετατίθει τὴν Οἴτην. ἐπικυλινδείσθω δὲ ὁ Παρνασσός. ἰδοὺ, ἐπάνειμι αὖθις. εὖ ἔχει. πάντα ὁρῶ. ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ. Χά. ὄρεξον ὦ Ἑρμῆ τὴν χεῖρα. οὐ γὰρ ἐπὶ μικράν με ταύτην τὴν μηχανὴν ἀναβιβάζεις. Ερ. εἴγε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις ὦ Χάρων ἅπαντα. οὐκ ἔνι δὲ ἄμφω, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ φιλοθεάμονα εἶναι. ἀλλ' ἔχου μου τῆς δεξιᾶς, καὶ φείδου μὴ κατὰ τοῦ ὀλισθηροῦ πατεῖν. εὖγε ἀνελήλυθας καὶ σύ. καὶ ἐπείπερ δικόρυμβος ὁ Παρνασός ἐστι, μίαν ἑκάτερος ἄκραν ἐπιλαβόμενοι, καθεζώμεθα. σὺ δέ μοι ἤδη ἐν κύκλῳ περιβλέπων, ἐπισκόπει ἅπαντα. Χά. ὁρῶ γῆν πολλὴν, καὶ λίμνην τινὰ μεγάλην περιῤῥέουσαν, καὶ ὄρη, καὶ ποταμοὺς, τοῦ Κωκυτοῦ καὶ Πυριφλεγέθοντος μείζονας. καὶ ἀνθρώπους πάνυ σμικρούς. καί τινας φωλεοὺς αὐτῶν. Ερ. πό

λοι ἐκεῖναί εἰσιν, οὓς φωλεοὺς σὺ νομίζεις. Χά. οἶσθα ὦ Ἑρμῆ ὡς οὐδὲν ἡμῖν πέπρακται, ἀλλὰ μάτην τὸν Παρνασσὸν αὐτῇ Κασταλίᾳ, καὶ τὴν Οἴτην, καὶ τἄλλα ὄρη μετεκινήσαμεν. Ερ. ὅτι τί; Χά. οὐδὲν ἀκριβὲς ἔγωγε ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὁρῶ. ἐβουλόμην δὲ οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὰ μόνον ὥσπερ ἐν γραφαῖς ὁρᾶν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, καὶ ἃ πράττουσι, καὶ οἷα λέγουσιν. ὥσπερ ὅτε με τὸ πρῶτον ἐντυχὼν εἶδες γελῶντα, καὶ ἤρου με ὅτι γελῴην. ἀκούσας γάρ τινος, ἥσθην ἐς ὑπερβολήν. Ερ. τί δὲ τοῦτ' ἦν; Χά. ἐπὶ δεῖπνον οἶμαι κληθεὶς ὑπό τινος τῶν φίλων, ἐς τὴν ὑστεραίαν μάλιστα ἥξειν ἔφη. καὶ μεταξὺ λέγοντος, ἀπὸ τοῦ τέγους κεραμὶς ἐμπεσοῦσα, οὐκ οἶδ' ὅτου κινήσαντος, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐγέλασα οὖν, οὐκ ἐπιτελέσαντος τὴν ὑπόσχεσιν. ἔοικα δὲ καὶ νῦν ὑποκαταβήσεσθαι, ὡς μᾶλλον βλέποιμι, καὶ ἀκούοιμι. Ερ. ἔχ' ἀτρέμας, καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἰάσομαί σοι, καὶ ὀξυδερκέστατον ἐν βραχεῖ ἀποφανῶ, παρ' Ὁμήρου τινὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐπῳδὴν λαβών. κἀπειδὰν εἴπω τὰ ἔπη, μέμνησο μηκέτι ἀμβλυώττειν, ἀλλὰ σαφῶς πάν-
" τα ὁρᾶν. Χά. λέγε μόνον. Ερ. Ἀχλὺν δ' αὖ τοι
" ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν, ὄφρ' εὖ γι-
" νώσκοις ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα. Χά. τί ἐστιν;

Ερ.

Ερ. ἤδη ὁρᾷς; Χά. ὑπερφυῶς γε. τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος, ὡς πρὸς ἐμέ. ὥς τε σὺ τὸ ἀπὸ τούτω προδίδασκέ με, καὶ ἀποκρίνου ἐρωτῶντι. ἀλλὰ βούλει κατὰ τὸν Ομηρον κἀγὼ ἔρωμαί σε, ὡς μάθῃς οὐδ' αὐτὸν ἀμελῆ ὄντα με τῶν Ομήρου; Ερ. καὶ πόθεν σὺ ἔχεις τί τῶν ἐκείνου εἰδέναι, ναύτης ἀεὶ καὶ πρόσκωπος ὤν; Χά. ὁρᾷς, ὀνειδιστικὸν τοῦτ' ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ δὲ ὁπότε διεπόρθμευον αὐτὸν ἀποθανόντα, πολλὰ ῥαψῳδοῦντος ἀκούσας, ἐνίων ἔτι μέμνημαι. καίτοι χειμὼν ἡμᾶς οὐ μικρὸς τότε κατέλαβεν. ἐπεὶ γὰρ ἤρξατο ᾄδειν οὐ πάνυ αἴσιόν τινα ᾠδὴν τοῖς πλέουσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας, καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον ὥσπερ τορύνην τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν, καὶ πάσας τὰς θυέλλας ὠρόθυνε, καὶ ἄλλα πολλὰ κυκῶν τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χειμὼν ἄφνω καὶ γνόφος ἐμπεσὼν, ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν ὅτε περ καὶ ναυτιάσας ἐκεῖνος, ἀπήμεσε τῶν ῥαψῳδιῶν τὰς πολλὰς αὐτῇ Σκύλλῃ, καὶ Χαρύβδει, καὶ Κύκλωπι. Ερ. οὐ χαλεπὸν οὖν ἦν ἐκ τοσούτου ἐμέτου ὀλίγα γοῦν διαφυλάττειν. Χά. εἰπὲ γάρ μοι. τίς γοῦν ὅδ' ἐστὶ πάχιστος ἀνήρ, ἠΰς τε, μέγας τε, ἔξοχος ἀνθρώπων κεφαλὴν, καὶ εὐρέας ὤμους; Ερ. Μίλων οὗτος

ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής. ἐπικροτοῦσι δ' αὐτῷ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὸν ταῦρον ἀράμενος, φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου. Χά. Καὶ πόσῳ δικαιότερον ἂν ἐμὲ ὦ Ἑρμῆ ἐπαινοῖεν, ὃς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγον ξυλλαβὼν, ἐνθήσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον, ὁπόταν ἥκῃ πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀμαχωτάτου τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεὶς τοῦ θανάτου, μηδὲ ξυνεὶς ὅπως αὐτὸν ὑποσκελίζει; κᾆτα οἰμώξεται ἡμῖν δηλαδὴ, μεμνημένος τῶν στεφάνων τούτων, καὶ τοῦ κρότου. νῦν δὲ μέγα φρονεῖ, θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ ταύρου φορᾷ. τί δ' οὖν οἰηθῶμεν, ἆρα ἐλπίζειν αὐτὸν καὶ τεθνήξεσθαί ποτε; Ερ. πόθεν ἐκεῖνος θανάτου νῦν μνημονεύσειεν ἂν ἐν ἀκμῇ τοσαύτῃ; Χά. ἔα τοῦτον οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρέξοντα, ὁπότ' ἂν πλέῃ. μηδὲ ἐμπίδα οὐχ ὅπως ταῦρον ἔτι ἆραι δυνάμενος. σὺ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπὲ τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ὁ σεμνὸς ἀνήρ. οὐχ Ἕλλην ὡς ἔοικεν ἀπὸ γοῦν τῆς στολῆς. Ερ. Κῦρος ὦ Χάρων ὁ Καμβύσου, ὃς τὴν ἀρχὴν πάλαι Μήδων ἐχόντων, νῦν Περσῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι. καὶ Ἀσσυρίων ἔναγχος οὗτος ἐκράτησε, καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσατο. καὶ νῦν ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, ὡς καθελὼν τὸν Κροῖσον, ἄρχοι ἁπάντων. Χά. ὁ Κροῖσος δὲ ποῦ ποτε κἀκεῖνός ἐστιν; Ερ. ἐκεῖ

σε ἀπό

σι ἀποβλέπετον ἐς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν.
τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος. Σάρδεις ἐκεῖναι. καὶ
τὸν Κροῖσον αὐτὸν ὁρᾷς ἤδη ἐπὶ κλίνης χρυσῆς
καθήμενον, Σόλωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεγόμε-
νον; βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν ὅ, τι καὶ λέγουσι;
Χά. πάνυ μὲν οὖν. Κροῖ. ὦ ξένε Ἀθηναῖε, εἶδες
γάρ μου τὸν πλοῦτον, καὶ τοὺς θησαυρούς, καὶ ὅσος
ἄσημος χρυσός ἐστιν ἡμῖν, καὶ τὴν ἄλλην πολυ-
τέλειαν, εἰπέ μοι τίνα ἡγῇ τῶν πάντων ἀν-
θρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι. Χά. τί ἄρα ὁ Σό-
λων ἐρεῖ; Ερ. θάρρει. οὐδὲν ἀγεννὲς ὦ Χάρων.
Σό. ὦ Κροῖσε, ὀλίγοι μὲν οἱ εὐδαίμονες. ἐγὼ δὲ
ὧν οἶδα, Κλέοβιν, καὶ Βίτωνα ἡγοῦμαι εὐδαιμο-
νεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς ἱερείας παῖδας.
Χά. τῆς ἀργόθεν φησὶν οὗτος, τοὺς ἅμα πρώην
ἀποθανόντας. ἐπεὶ τὴν μητέρα ὑποδύντες,
εἵλκυσαν ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἄχρι πρὸς τὸ ἱερόν.
Κροῖ. ἔστω. ἐχέτωσαν τὰ πρῶτα ἐκεῖνοι τῆς εὐ-
δαιμονίας. ὁ δεύτερος δέ, τίς ἂν εἴη; Σό. Τέλ-
λος ὁ Ἀθηναῖος, ὃς εὖ τε ἐβίω, καὶ ἀπέθανεν
ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Κροῖ. ἐγὼ δὲ καθάρμα,
οὔ σοι δοκῶ εὐδαίμων εἶναι; Σό. οὐδέπω οἶδα
Κροῖσε, ἢν μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀφίκῃ τοῦ βίου. Ὁ γὰρ „
θάνατος, ἀκριβὴς ἔλεγχος τῶν τοιούτων, „
καὶ τὸ ἄχρι πρὸς τὸ τέρμα εὐδαιμόνως διαβιῶ- „

σαι. Χά. κάλλιστα ὦ Σόλων, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἐπι
λέλησαι, ἀλλὰ τὸ πορθμεῖον αὐτοῦ ἀξιοῖς γενέ
σθαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων κρίσιν. ἀλλὰ τί
νας ἐκείνους ὁ Κροῖσος ἐκπέμπει, ἢ τί καὶ τὸ ἐπὶ τῶν
ὤμων φέρουσι; Ερ. πλίνθους τῷ Πυθίῳ χρυσᾶς
ἀνατίθησι, μισθὸν τῶν χρησμῶν, ὑφ' ὧν καὶ ἀπο
λεῖται μικρὸν ὕστερον. φιλόμαντις δὲ ἀνὴρ ἐκ
τόπως. Χά. ἐκεῖνο γάρ ἐστιν ὁ χρυσὸς τὸ λαμ
πρόν, ὃ ἀποστίλβει τὸ ὕπωχρον μετ' ἐρυθήματος.
νῦν γὰρ πρῶτον εἶδον, ἀκούων ἀεί. Ερ. ἐκεῖνο ὦ
Χάρων τὸ ἀοίδιμον ὄνομα, καὶ περιμάχητον.
Χά. καὶ μὴν οὐχ ὁρῶ ὅ, τι ἀγαθὸν αὐτῷ πρόσε
στιν, εἰ μὴ ἄρα τοῦτο μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέ
ροντες αὐτό. Ερ. οὐ γὰρ οἶσθα ὅσοι πόλεμοι
διὰ τοῦτο, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ λῃστεία, καὶ
ἐπιορκίαι, καὶ φόνοι, καὶ δεσμὰ, καὶ πλοῦς μα
κρὸς, καὶ ἐμπορεῖαι, καὶ δουλεῖαι; Χά. διὰ
τοῦτο ὦ Ἑρμῆ, τὸ μὴ πολὺ τοῦ χαλκοῦ διαφέ
ρον; οἶδα γὰρ τὸν χαλκὸν, ὀβολὸν ὡς οἶσθα παρὰ
τῶν καταπλεόντων ἑκάστου ἐκλέγων. Ερ.
ναί. ἀλλ' ὁ χαλκὸς μὲν πολύς. ὥστε οὐ πά
νυ σπουδάζεται ὑπ' αὐτῶν. τοῦτον δὲ ὀλίγον ἐκ
πολλοῦ τοῦ βάθους οἱ μεταλλεύοντες, ἀνορύττου
σι. πλὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς καὶ οὗτος ὥσπερ ὁ μό
λιβδος, καὶ τἆλλα. Χά. δεινήν τινα λέγεις
τῶν

τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελτηρίαν, οἳ τοσοῦτον ἔρωτα ἐρῶσιν ὠχροῦ καὶ βαρέως κτήματος. Ερ. ἀλλ' οὐ Σόλων γε ἐκεῖνος ὦ Χάρων ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται, ὡς ὁρᾷς. καταγελᾷ γὰρ τοῦ Κροίσου, καὶ τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου. καί μοι δοκεῖν ἐρέσθαι τι βούλεται αὐτόν. ἐπακούσαμεν οὖν. Σό. εἰπέ μοι ὦ Κροῖσε. οἴει γάρ τι δεῖσθαι τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον; Κροῖ. νὴ Δί'. οὐ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνάθημα οὐδὲν τοιοῦτον. Σό. οὐκοῦν μακάριον οἴει τὸμ θεὸν ἀποφαίνειν, εἰ κτήσαιτο ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσᾶς; Κροῖ. πῶς γὰρ οὔ; Σό. πολλήν μοι λέγεις ὦ Κροῖσε πενίαν ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι τὸ χρυσίον δεήσει αὐτοὺς, ἢν ἐπιθυμήσωσι. Κροῖ. ποῦ γὰρ τοσοῦτος ἂν γένοιτο χρυσὸς, ὅσος παρ' ἡμῖν; Σό. εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται ἐν Λυδίᾳ; Κροῖ. οὐ πάνυ τι. Σό. τοῦ βελτίονος ἄρα ἐνδεεῖς ἐστε. Κροῖ. πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσίου. Σό. ἢν ἀποκρίνῃ μηδὲν ἀγανακτῶν, μάθοις ἄν. Κροῖ. ἐρώτα ὦ Σόλων. Σό. πότερον, ἀμείνους οἱ σώζοντές τινας, ἢ οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτῶν; Κροῖ. οἱ σώζοντες δηλαδή. Σό. ἆρ' οὖν ἢν Κῦρος, ὡς λογοποιοῦσί τινες, ἐπίῃ Λυδοῖς, χρυσᾶς μαχαίρας σὺ ποιήσῃ τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγ-

καὶ τότε; Κροῖ. ὁ σίδηρος δηλαδή. Σό. καὶ εἴγε μὴ τοῦτον παρασκευάσαιο, οἴχοιτ' ἄν σοι ὁ χρυσὸς ἐς Πέρσας αἰχμάλωτος. Κροῖ. εὐφήμει ὦ ἄνθρωπε. Σό. μὴ γένοιτο μὲν οὖν οὕτω ταῦτα. φαίνῃ δ' οὖν ἀμείνω τὸν σίδηρον ὁμολογῶν. Κροῖ. οὐκοῦν καὶ τὸν θεὸν κελεύεις σιδηρᾶς πλίνθους ἀνατιθέναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὖθις ἀνακαλεῖν; Σό. οὐδὲ σιδήρου ἐκεῖνός γε δεήσεται. ἀλλ' ἤν τε χαλκόν, ἤν τε χρυσὸν ἀναθῇς, ἄλλοις μέν ποτε κτῆμα, καὶ ἕρμαιον ἔσῃ ἀνατεθεικώς, Φωκεῦσιν, ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς, ἤ τινι τυράννῳ ληστῇ. τῷ δὲ θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν. Κροῖ. ἀεὶ σύ μου τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς καὶ φθονεῖς. Ερ. οὐ φέρει ὁ Λυδὸς ὦ Χάρων τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πένης ἄνθρωπος οὐχ ὑποπτήσσων, τὸ δὲ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγων. μεμνήσεται δ' οὖν μικρὸν ὕστερον τοῦ Σίλωνος, ὅταν αὐτὸν δέῃ ἁλόντα, ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Κύρου ἀναχθῆναι. ἤκουσα γὰρ τῆς Κλωθοῦς πρώην ἀναγινωσκούσης τὰ ἑκάστῳ ἐπικεκλωσμένα. ἐν οἷς καὶ ταῦτ' ἐγέγραπτο, Κροῖσον μὲν ἁλῶναι ὑπὸ Κύρου, Κῦρον δὲ αὐτὸν, ὑπ' ἐκεινησὶ τῆς Μασσαγέτιδος ἀποθανεῖν. ὁρᾷς τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου

τοῦ λευκοῦ ἐξελαύνοντα; Χά. νὴ Δία. Ερ. Τόμυρις ἐκείνη ἐστί. καὶ τὴν κεφαλήν γε ἀποτεμοῦσα τοῦ Κύρου αὕτη, ἐς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος. ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεανίσκον; Καμβύσης ἐκεῖνός ἐστιν. οὗτος βασιλεύσει μετὰ τὸν πατέρα. καὶ μυρία σφαλεὶς ἔν τε Λιβύῃ, καὶ Αἰθιοπίᾳ, τὸ τελευταῖον μανεὶς, ἀποθανεῖται, ἀποκτείνας τὸν Ἄπιν. Χά. ὢ πολλοῦ γέλωτος. ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτοὺς προσβλέψειεν οὕτως ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἂν πιστεύσειεν ὡς μετ' ὀλίγον οὗτος μὲν, αἰχμάλωτος ἔσται, οὗτος δὲ, τὴν κεφαλὴν ἕξει ἐν ἀσκῷ αἵματος; ἐκεῖνος δὲ τίς ἐστιν ὦ Ἑρμῆ, ὁ τὴν πορφυρᾶν ἐφεστρίδα ἐμπεπορπημένος, ὁ τὸ διάδημα, ᾧ τὸν δακτύλιον ὁ μάγειρος ἀναδίδωσι, τὸν ἰχθὺν ἀνατεμὼν νήσῳ ἐν ἀμφιρρύτῃ; βασιλεὺς δὲ τίς εὔχεται εἶναι; Ερ. εὖγε παρῳδεῖς ὦ Χάρων. ἀλλὰ Πολυκράτην ὁρᾷς τὸν Σαμίων τύραννον, πανευδαίμονα οἰόμενον εἶναι; ἀτὰρ καὶ οὗτος αὐτὸς, ὑπὸ τοῦ παρεστῶτος οἰκέτου Μαιανδρίου προδοθεὶς Ὀροίτῃ τῷ σατράπῃ, ἀνασκολοπισθήσεται, ἄθλιος ἐκπεσὼν τῆς εὐδαιμονίας ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου. καὶ ταῦτα γὰρ τῆς Κλωθοῦς ἐπήκουσα. Χάρων. εὖγε ὦ Κλωθοῖ, γεννικῶς καὶ αὐτοὺς ὦ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε, καὶ ἀνασκολόπι

ζε

ζε, ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες. ἐν τοσούτῳ δὲ ἐπαιρέσθων, ὡς ἂν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερον καταπεσούμενοι. ἐγὼ δὲ γελάσομαι τότε γνωρίσας αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν ἐν τῷ σκαφιδίῳ, μήτε πορφυρίδα, μήτε τιάραν, ἢ κλίνην χρυσῆν κομίζοντας. Ἑρμῆς. Καὶ τὰ μὲν τούτων, ὧδε ἕξει. τὴν δὲ πληθὺν ὦ Χάρων ὁρᾷς, τοὺς πλέοντας αὐτῶν, τοὺς πολεμοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας; Χά. ὁρῶ ποικίλην τινὰ τύρβην, καὶ μεστὸν ταραχῆς τὸν βίον, καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν ἐοικυίας τοῖς σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν, ἴδιόν τι κέντρον ἔχει, καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ. ὀλίγοι δέ τινες, ὥσπερ σφῆκες, ἄγουσι, καὶ φέρουσι τὸν ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοὺς ἐκ τἀφανοῦς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσίν; Ερ. ἐλπίδες ὦ Χάρων, καὶ δείματα, καὶ ἄνοιαι, καὶ ἡδοναί, καὶ φιλαργυρίαι, καὶ ὀργαί, καὶ μίση, καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄγνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται αὐτοῖς, καὶ ξυμπολιτεύεταί γε νὴ Δία, καὶ τὸ μῖσος, καὶ ἡ ὀργή, καὶ ζηλοτυπία, καὶ ἀμαθία, καὶ ἀπορία, καὶ φιλαργυρία. ὁ φόβος δέ, καὶ ἐλπίδες, ὑπεράνω πετόμενοι, ὁ μὲν ἐμπίπτων, ἐκπλήττει ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ. αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ

ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὁπότ' ἂν μάλι-
στα οἴηταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμε-
ναι, οἴχονται, κεχηνότας αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι,
ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα ὁρᾷς ὑπὸ
τοῦ ὕδατος. ἢν δ' ἀτενίσῃς, κατόψει καὶ μοίρας
ἄνω ἐπικλωθούσας ἑκάστῳ τὸν ἄτρακτον, ἀφ' οὗ
ἠρτῆσθαι ξυμβέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημά-
των. ὁρᾷς καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνον-
τα ἐφ' ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων; Χά. ὁρῶ
πάνυ λεπτὸν ἑκάστῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε
τὰ πολλά. τοῦτο μὲν, ἐκείνῳ. ἐκεῖνο δὲ, ἄλλῳ.

Ερ. εἰκότως ὦ πορθμεῦ. εἵμαρται γὰρ ἐκεί-
νῳ μὲν, ὑπὸ τούτου φονευθῆναι. τούτῳ δὲ, ὑπ'
ἄλλου. καὶ κληρονομῆσαί γε τοῦτον μὲν, ἐκείνου,
ὅτου ἂν ᾖ μικρότερον τὸ νῆμα. ἐκεῖνον δὲ αὖ, τού-
του. τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκὴ δηλοῖ. ὁρᾷς δ'
οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗ-
τος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω, μετέωρός ἐστι. καὶ με-
τὰ μικρὸν καταπεσὼν ἀπορραγέντος τοῦ λίνου,
ἐπειδὰν μηκέτι ἀντέχῃ πρὸς τὸ βάρος, μέγαν
τὸν ψόφον ἐργάσεται. οὗτος δὲ, ὀλίγον ἀπὸ γῆς
αἰωρούμενος, ἢν καὶ πέσῃ, ἀψοφητὶ κείσεται,
μόλις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

Χά. παγγέλοια ταῦτα ὦ Ἑρμῆ. Ερ. καὶ
μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν ὅπως

ὅθεν καταγέλαστα ὦ Χάρων. καὶ μάλιστα αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἴχεσθαι, ἀναρπάστους γιγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου θανάτου. ἄγγελοι δὲ αὐτοῦ καὶ ὑπηρέται μάλα πολλοὶ ὡς ὁρᾷς, ἠπίαλοι, καὶ πυρετοὶ, καὶ φθόαι, καὶ περιπνευμονίαι, καὶ ξίφη, καὶ λῃστήρια, καὶ κώνεια, καὶ δικασταὶ, καὶ τύραννοι. καὶ τούτων οὐδὲν ὅλως αὐτοὺς εἰσέρχεται, ἔστ' ἂν εὖ πράττωσιν. ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀττοτοῖ, καὶ αἲ, αἲ, καὶ ὤμοι μοι. εἰ δ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνενόουν ὅτι θνητοί τέ εἰσιν αὐτοὶ, καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ, ἄπιασιν, ὥσπερ ἐξ ὀνείρατος, πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔζων τε ἂν σωφρονέστερον, καὶ ἧττον ἠνιῶντο ἀποθανόντες. νῦν δὲ ἐς ἀεὶ ἐλπίσαντες χρήσεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὰν ἐπιστὰς ὁ ὑπηρέτης καλῇ, καὶ ἀπάγῃ, πεδήσας τῷ πυρετῷ, ἢ τῇ φθόῃ, ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀγωγὴν, οὔποτε προσδοκήσαντες ἀποσπασθήσεσθαι αὐτῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος, ὁ τὴν οἰκίαν σπουδῇ οἰκοδομούμενος, καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων, εἰ μάθοι ὅτι ἡ μὲν, ἕξει τέλος αὐτῷ. ὁ δὲ, ἄρτι ἐπιθεὶς τὸν ὄροφον, ἄπεισι, τῷ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτοῦ, αὐτὸς μηδὲ δειπνήσας ἄθλιος ἐν αὐτῇ; ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων, ὅτι

ἄρρενα παῖδα ἔτεκεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, καὶ φίλους διὰ τοῦτ' ἑστιῶν, καὶ τοὔνομα τοῦ πατρὸς τιθέμενος, εἰ ἠπίστατο ὡς ἑπτέτης γενόμενος ὁ παῖς τεθνήξεται, ἆρα ἄν σοι δοκῇ χαίρειν ἐπ' αὐτῷ γενομένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ παιδὶ ἐκεῖνον ὁρᾷ, τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα, τοῦ ὀλύμπια νενικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον οὐχ ὁρᾷ, οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἵας αὐτῷ κρόκης ἐκρέματο. τοὺς μὲν γὰρ περὶ τῶν ὅρων διαφερομένους ὁρᾷς ὅσοι εἰσὶ, καὶ τοὺς ξυναγείροντας τὰ χρήματα, εἶτα πρὶν ἀπολαῦσαι αὐτῶν καλουμένους, ὑφ' ὧν εἶπον, ἐπιόντων ἀγγέλων τε, καὶ ὑπηρετῶν. Χά. ὁρῶ πάντα ταῦτα, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ, τί τὸ ἡδὺ αὐτοῖς παρὰ τὸν βίον, ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν, οὗ στερούμενοι ἀγανακτοῦσιν. Ερ. ἢν γοῦν τοὺς βασιλέας ἴδῃ τις αὐτῶν, οἵπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι δοκοῦσιν ἔξω τοῦ ἀβεβαίου, καὶ ὡς φῂς ἀμφιβόλου τῆς τύχης, πλείω τῶν ἡδέων τὰ ἀνιαρὰ εὑρήσει προσόντα αὐτοῖς, φόβους, καὶ ταραχὰς, καὶ μίση, καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ ὀργὰς, καὶ κολακείας. τούτοις γὰρ ἅπαντες ξύνεισιν. ἐῶ πένθη, καὶ νόσους, καὶ πάθη, ἐξ ἰσοτιμίας δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν. ὅπου δὲ τὰ τούτων πονηρὰ, λογίζεσθαι καιρὸς οἷα τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἂν εἴη.

Χά. ἐθέλω γοῦν σοι ὦ Ἑρμῆ εἰπεῖν, ᾧτινι ἐοικέναι μοι ἔδοξαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῶν. ἤδη ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ κρουνῷ τινι καταῤῥάττοντι ἀνισταμένας, τὰς φυσαλλίδας λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγείρεται ὁ ἀφρός; ἐκείνων τοίνυν αἱ μέν, τινὲς μικραί εἰσι, καὶ αὐτίκα ἐκραγεῖσαι, ἀπέσβησαν. αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκοῦσι. καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων, αὗται ὑπερφυσώμεναι, ἐς μέγιστον ὄγκον αἴρονται. εἶτα μέντοι κἀκεῖναι πάντως ἐξεῤῥάγησάν ποτε. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως γενέσθαι. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπων βίος. ἅπαντες ὑπὸ πνεύματος ἐμπεφυσημένοι, οἱ μέν, μείζους. οἱ δ' ἐλάττους, καὶ οἱ μέν, ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα. οἱ δέ, ἅμα τῷ ξυστῆναι ἐπαύσαντο. πᾶσι δ' οὖν ἀποῤῥαγῆναι ἀναγκαῖον.

Ερ. οὐδὲν χεῖρον σὺ τοῦ Ὁμήρου εἴκασας ὦ Χάρων, ὃς φύλλοις τὸ γένος αὐτῶν ὁμοιοῖ.

Χά, καὶ τοιοῦτοι ὄντες ὦ Ἑρμῆ, ὁρᾷς οἷα ποιοῦσι, καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι, καὶ τιμῶν, καὶ κτήσεων ἁμιλλώμενοι; ἅπερ ἅπαντα καταλιπόντας αὐτούς, δεήσει ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας, ἥκειν παρ' ἡμᾶς. βούλει οὖν ἐπεὶ ἐφ' ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβοήσας παμμέγεθες παραινέσω αὐτοῖς, ἀπέχεσθαι μὲν τῶν μα

ταίων

ταίων πόνων, ζῆν δὲ, ἀεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, λέγων ὦ μάταιοι, τί ἐσπουδάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε κάμνοντες. οὐ γὰρ ἐς ἀεὶ βιώσεσθε. οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα σεμνῶν, ἀΐδιόν ἐστιν. οὐδ' ἂν ἀπαγάγοι τις αὐτῶν τι ξὺν αὑτῷ ἀποθανών. ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν, γυμνὸν οἴχεσθαι. τὴν οἰκίαν δὲ, καὶ τὸν ἀγρὸν, καὶ τὸ χρυσίον, ἀεὶ ἄλλων εἶναι, καὶ μεταβάλλειν τοὺς δεσπότας. εἰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσαιμι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἴει μέγα ὠφεληθῆναι τὸν βίον, καὶ σωφρονεστέρους ἂν γενέσθαι παρὰ πολύ;

Ερ. ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθα ὅπως αὐτοὺς ἡ ἄγνοια, καὶ ἡ ἀπάτη διατεθείκασιν, ὡς μηδ' ἂν τρυπάνῳ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὦτα, τοσούτῳ κηρῷ ἔβυσαν αὐτά, οἷόν περ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἑταίρους ἔδρασε δέει τῆς Σειρήνων ἀκροάσεως. πόθεν οὖν ἂν ἐκεῖνοι δυνηθεῖεν ἀκοῦσαι, ἢν καὶ σὺ κεκραγὼς διαρραγῇς; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν ἡ λήθη δύναται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ ἄγνοια ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι, οὐ παραδεδεγμένοι τὸν κηρὸν ἐς τὰ ὦτα, πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλίναντες, ὀξὺ δεδορκότες ἐς τὰ πράγματα, καὶ κατεγνωκότες οἷά ἐστιν. Χά. οὐκοῦν ἐκείνοις γοῦν ἐμβοήσωμεν; Ερ. περιττὸν καὶ τοῦτο λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ἃ ἴσασιν. ὁρᾷς ὅπως ἀποστάντες

τῶν πολλῶν, καταπλῶσι τῶν γιγνομένων, καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀρέσκονται αὐτοῖς, ἀλλὰ δῆλοί εἰσι δρασμὸν ἤδη βουλεύοντες παρ' ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ βίου· καὶ γὰρ μισοῦνται, ἐλέγχοντες αὐτῶν τὰς ἀμαθίας. Χά. εὖγε ὦ γεννάδαι. πλὴν πάνυ ὀλίγοι εἰσὶν ὦ Ἑρμῆ. Ἑρ. ἱκανοὶ καὶ οὗτοι. ἀλλὰ κατίωμεν ἤδη. Χά. ἓν ἔτι ἐπόθουν εἰδέναι ὦ Ἑρμῆ, καί μοι δείξας αὐτὸ, ἐντελῆ ἔσῃ τὴν περιήγησιν πεποιηκὼς, τὰς ἀποθήκας τῶν σωμάτων, ἵνα κατορύττουσι θεάσασθαι. Ἑρ. ἠρία ὦ Χάρων, καὶ τύμβους, καὶ τάφους καλοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ χώματα ὁρᾷς, καὶ τὰς στήλας, καὶ πυραμίδας; ἐκεῖνα πάντα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά ἐστι. Χά. τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους, καὶ χρίουσι μύρῳ; οἱ δὲ, καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χωμάτων, καὶ βόθρον τινὰ ὀρύξαντες, καίουσί τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα, καὶ εἰς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρατον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐγχέουσιν; Ἑρ. οὐκ οἶδα ὦ πορθμεῦ τί ταῦτα πρὸς τοὺς ἐν ᾅδου. πεπιστεύκασι δ' οὖν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν, δειπνεῖν μὲν ὡς οἷόν τε περιπετομένας τὴν κνίσαν καὶ τὸν καπνὸν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ μελίκρατον.

Χά. ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ὧν τὰ κρα-

νία ξηρότατα; καίτοι γελοῖός εἰμι σοὶ λέγων ταῦτα, ὁσημέραι κατάγοντι αὐτούς. οἶσθ' οὖν εἰ δύναιντ' ἂν ἔτι ἀνελθεῖν ἅπαξ, ὑποχθόνιοι γενόμενοι; ἐπεί τοι καὶ παγγέλοια ἂν ὦ Ἑρμῆ ἔπασχον, οὐκ ὀλίγα πράγματ' ἔχων, εἰ ἔδει μὴ κατάγειν μόνον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ αὖθις ἀνάγειν πιομένους. ὦ μάταιοι, τῆς ἀνοίας. οὐκ εἰδότες ἡλίκοις ὅροις διακέκριται τὰ νεκρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγματα. καὶ οἷα τὰ παρ' ἡμῖν ἐστι. καὶ ὅτι κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἄτυμβος ἀνὴρ, ὅς τ' ἔλαχε τύμβου. ἐν δ' ἰῇ τιμῇ Ἶρος, κρείων τ' Ἀγαμέμνων. Θερσίτῃ δ' ἶσος Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο. πάντες δ' εἰσὶν ὁμῶς νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, γυμνοί τε, ξηροί τε, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

Ερ. Ἡράκλεις, ὡς πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖς. ἀλλ' ἐπείπερ ἀνέμνησάς με, θέλω σοι δεῖξαι τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. ὁρᾷς τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ; Σίγειον μὲν ἐκεῖνο τὸ Τρωϊκόν, ἀντικρὺ δὲ, ὁ Αἴας τέθαπται ἐν τῷ Ῥοιτείῳ.

Χα. οὐ μεγάλοι ὦ Ἑρμῆ οἱ τάφοι. τὰς πόλεις τὰς ἐπισήμους ἤδη δεῖξόν μοι, ἃς κάτω ἀκούομεν. τὴν Νίνον τὴν Σαρδαναπάλου, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Μυκήνας, καὶ Κλεωνάς, καὶ τὴν Ἴλιον αὐτήν. πολλοὺς γοῦν μέμνημαι διαπορθμεύσας ἐκεῖθεν, ὡς δέκα ὅλων ἐτῶν μὴ δὲ νεωλκῆσαι, μὴ δὲ διαψύξαι τὸ

σκαφίδιον. Ερ. ἡ Νῖνος μὲν ὦ πορθμεῦ ἀπόλωλεν ἤδη, καὶ οὐδὲν ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς. οὐδ᾽ ἂν εἴποις ὅπου ποτ᾽ ἦν. ἡ Βαβυλὼν δέ σοι ἐκείνη ἐστὶν, ἡ εὔπυργος, ἡ τὸν μέγαν περίβολον. οὐ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ ζητηθησομένη, ὥσπερ ἡ Νῖνος. Μυκήνας δὲ, καὶ Κλεωνὰς, αἰσχύνομαι δεῖξαί σοι. καὶ μάλιστα τὸ Ἴλιον. ἀποπνίξεις γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι τὸν Ὅμηρον κατελθὼν ἐπὶ τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ἐπῶν. πλὴν, ἀλλὰ πάλαι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθνήκασι καὶ αὗται. ἀποθνήσκουσι γὰρ ὦ πορθμεῦ καὶ πόλεις, ὥσπερ ἄνθρωποι. καὶ τὸ παραδοξότατον, καὶ ποταμοὶ ὅλοι. Ινάχου γοῦν οὐδὲ τάφος ἐν Αργει ἔτι καταλείπεται. Χά. παπαὶ τῶν ἐπαίνων Ομηρε, καὶ τῶν ὀνομάτων, Ιλιον. ἱρὴν, καὶ εὐρυάγυιαν. καὶ ἐϋκτίμεναι Κλεωναί. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίνες εἰσὶν οἱ πολεμοῦντες ἐκεῖνοι, ἢ ὑπὲρ τίνος ἀλλήλους φονεύουσιν; Ερ. Αργείους ὁρᾷς ὦ Χάρων, καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τὸν ἡμιθνῆτα ἐκεῖνον στρατηγὸν Οθρυάδην, τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὑτοῦ ὀνόματι; Χά. ὑπὲρ τίνος δὲ αὐτοῖς ὦ Ερμῆ ὁ πόλεμος; Ερ. ὑπὲρ τοῦ πεδίου αὐτοῦ, ἐν ᾧ μάχονται. Χά. ὢ τῆς ἀνοίας, οἵγε οὐκ ἴσασιν ὅτι κἂν ὅλην τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτήσωνται, μόγις ἂν ποδιαῖον λάβοιεν τόπον παρὰ τοῦ Αἰακοῦ. καὶ δὲ πεδίον τοῦτο, ἄλλοτε

ἄλλοι

ἄλλοι γεωργήσουσι, πολλάκις ἐκ βάθρων τὸ τρόπαιον ἀνασπάσαντος τοῦ ἀρότρου. Ερ. οὕτω μὲν ταῦτα ἔσται. ἡμεῖς δὲ, καταβάντες ἤδη, καὶ κατὰ χώραν εὐθετήσαντες αὖθις τὰ ὄρη, ἀπαλλαττώμεθα, ἐγὼ μὲν καθὰ ἐστάλην, σὺ δ' ἐπὶ τὸ πορθμεῖον. ἥξω δέ σοι μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς νεκροστολῶν. Χά. εὖ γε ἐποίησας ὦ Ἑρμῆ. εὐεργέτης ἀεὶ ἀναγεγράψῃ. ὠνάμην δέ τι διὰ σὲ τῆς ἀποδημίας. οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων πράγματα, βασιλεῖς, πλίνθοι χρυσαῖ, ἑκατόμβαι, μάχαι. Χάρωνος δὲ, οὐδεὶς λόγος.

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάταιοι πράττουσι, καὶ ταῖς ἑορταῖς, καὶ προσόδοις τῶν θεῶν, καὶ ἃ αἰτοῦσι, καὶ ἃ εὔχονται, καὶ ἃ γιγνώσκουσι περὶ αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτω κατηφής ἐστι, καὶ λελυπημένος, ὅς τις οὐ γελάσεται τὴν ἀβελτηρίαν ἐπιβλέψας τῶν δρωμένων. καὶ πολύ γε οἶμαι πρότερον τοῦ γελᾶν πρὸς ἑαυτὸν ἐξετάσει, πότερον εὐσεβεῖς αὐτοὺς χρὴ καλεῖν, ἢ τοὐναντίον θεοῖς ἐχθροὺς, καὶ κακοδαίμονας; οἵ γε οὕτω ταπεινὸν, καὶ ἀγεννὲς τὸ θεῖον ὑπειλήφασιν, ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐνδεὲς, καὶ κολακευόμενον, ἥδεσθαι, καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελούμενον. τὰ γοῦν αἰτωλικὰ πάθη,

καὶ τὰς τῶν Καλυδωνίων συμφορὰς, καὶ τοὺς τοσούτους φόνους, καὶ τὴν Μελεάγρου διάλυσιν, πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι τῆς Ἀρτέμιδος, μεμψιμοιρούσης ὅτι μὴ παρελήφθη πρὸς τὴν θυσίαν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως. οὕτως ἄρα βαθέως καθίκετο αὐτῆς ἡ τῶν ἱερείων διαμαρτία, καί μοι δοκῶ ὁρᾶν αὐτὴν ἐν τῷ οὐρανῷ τότε μόνην, τῶν ἄλλων θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορευμένων, δεινὰ ποιοῦσαν, καὶ σχετλιάζουσαν, οἵας ἑορτῆς ἀπολειφθήσεται. τοὺς δ' αὖ Αἰθίοπας, καὶ μακαρίους, καὶ τρισευδαίμονας εἴποι τις ἂν, εἴγε ἀπομνημονεύοι τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, ἣν ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο, δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἑστιάσαντες. καὶ ταῦτα, ἐπαγόμενον καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. οὕτως οὐδὲν ὡς ἔοικεν ἀμισθὶ ποιοῦσιν, ὧν ποιοῦσιν. ἀλλὰ πωλοῦσι τοῖς ἀνθρώποις τἀγαθὰ, καὶ ἔνεστι πρίασθαι παρ' αὐτῶν, τὸ μὲν, ὑγιαίνειν, εἰ τύχοι, βοϊδίου. τὸ δὲ, πλουτεῖν, βοῶν τεττάρων. τὸ δὲ, βασιλεύειν, ἑκατόμβης. τὸ δὲ, σῶον ἐπανελθεῖν ἐξ Ἰλίου ἐς Πύλον, ταύρων ἐννέα. καὶ τὸ ἐκ τῆς Αὐλίδος ἐς Ἴλιον διαπλεῦσαι, παρθένου βασιλικῆς, ὁ μὲν γὰρ ἑκατόμβη τὸ μὴ ἁλῶναι τότε τὴν πόλιν ἐπρίατο παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς βοῶν δώδεκα, καὶ πέπλου. εἰκάζειν δὲ χρὴ πολλὰ εἶναι, καὶ ἀλεκτρυόνος, καὶ

στεφάνου

στεφάνου, καὶ λιβανωτοῦ μόνου παρ' αὐτοῖς ὤνια. ταῦτα δ' οἶμαι καὶ Χρύσης ἐπιστάμενος ἅτε ἱερεὺς καὶ γέρων, καὶ τὰ θεῖα σοφὸς, ἐπειδὴ ἄπρακτος ἀπῄει παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἂν καὶ προσδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, δικαιολογεῖται, καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἀμοιβὴν, καὶ μόνον οὐκ ὀνειδίζει, λέγων, ὦ βέλτιστε Ἄπολλον, ἐγὼ μέν σου τὸν νεὼν, τέως ἀστεφάνωτον ὄντα, πολλάκις ἐστεφάνωσα. καὶ τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα ἐπὶ τῶν βωμῶν, σὺ δ' ἀμελεῖς μου τοιαῦτα πεπονθότος, καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὸν εὐεργέτην. τοιγαροῦν οὕτω κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων, ὥστε ἁρπασάμενος τὰ τόξα, καὶ ὑπὲρ τοῦ ναυστάθμου καθίσας ἑαυτὸν, κατετόξευσε τῷ λοιμῷ τοὺς Ἀχαιοὺς αὐτοῖς ἡμιόνοις, καὶ κυσίν. ἐπεὶ δ' ἅπαξ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐμνήσθην, βούλομαι καὶ τἆλλα εἰπεῖν, ἃ περὶ αὐτοῦ οἱ σοφοὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν, οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστύχησεν, οὐδὲ τοῦ Ὑακίνθου τὸν φόνον, οὐδὲ τῆς Δάφνης τὴν ὑπεροψίαν, ἀλλ' ὅτι καὶ καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ, κἀξοστρακισθεὶς, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς γῆν, ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος τῇ τύχῃ. ὅτε δὲ καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ, καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι, παρὰ

τούτῳ μέν γε οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ποσειδῶ-
νος, ἀμφότεροι πλινθεύοντες ὑπ' ἀπορίας, καὶ
ἐργαζόμενοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μι-
σθὸν ἐκομίσαντο παρὰ τοῦ Φρυγὸς, ἀλλὰ προσώ-
φειλεν αὐτοῖς πλέον ἢ τριάκοντά φασι δραχμὰς
Τρωϊκάς. ἢ γὰρ οὐ ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποιη-
ταὶ περὶ τῶν θεῶν, καὶ πολὺ τούτων ἱερώτερα
περί τε Ἡφαίστου, καὶ Προμηθέως, καὶ Κρόνου, καὶ
Ῥέας, καὶ σχεδὸν ὅλης τῆς τοῦ Διὸς οἰκίας; καὶ
ταῦτα, παρακαλέσαντες τὰς μούσας συνῳ-
δοὺς ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν, ὑφ' ὧν δὴ ἔνθεοι γενόμε-
νοι, ὡς τὸ εἰκὸς ᾄδουσιν, ὡς ὁ μὲν Κρόνος, ἐπειδὴ
τάχιστα ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν οὐρανὸν, ἐβα-
σίλευσέ τε ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ τέκνα κατήσθιεν,
ὥσπερ ὁ ἀργεῖος Θυέστης. ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς κλα-
πεὶς ὑπὸ τῆς Ῥέας ὑποβαλλομένης τὸν λίθον, ἐς
τὴν Κρήτην ἐκτεθεὶς, ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη, κα-
θάπερ ὁ Τήλεφος ὑπ' ἐλάφου, καὶ ὁ Πέρσης Κῦρος
ὁ πρότερον, ὑπὸ τῆς κυνός. εἶτα ἐξελάσας τὸν
πατέρα, καὶ ἐς τὸ δεσμωτήριον καταβαλὼν,
αὐτὸς ἔσχε τὴν ἀρχήν. ἔγημε δὲ πολλὰς μὲν ἄλ-
λας, ὑστάτην δὲ, τὴν Ἥραν τὴν ἀδελφὴν, κα-
τὰ τοὺς Περσῶν τε, καὶ Ἀσσυρίων νόμους. ἐρωτι-
κὸς δὲ ὢν, καὶ εἰς ἀφροδίσια κεχυμένος, ῥᾳδί-
ως ἐνέπλησε παίδων τὸν οὐρανόν. τοὺς μὲν, ἐξ ὁ-
μοτί-

μοτίμων ποιησάμενος, ἐνίους δὲ καὶ νόθους ἐκ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου γένους, ἄρτι μὲν, ὁ γεννάδας γιγνόμενος χρυσίον, ἄρτι δὲ ταῦρος, ἢ κύκνος, ἢ ἀετός. καὶ ὅλως, ποικιλώτερος αὐτοῦ Πρωτέως. μόνην δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς, ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τὸν ἐγκέφαλον συλλαβών. τὸν μὲν γὰρ Διόνυσον ἡμιτελῆ φασιν ἐκ τῆς μητρὸς ἔτι καομένης, ἁρπάσας, ἐν τῷ μηρῷ φέρων κατώρυξε. κᾆτα ἐξέτεμε, τῆς ὠδῖνος ἐνστάσης. ὅμοια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν, ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας, ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον, οὐ μάλα εὐτυχῆ τοῦτον, ἀλλὰ βάναυσον, καὶ χαλκέα, καὶ πυρίτην, καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα, καὶ σπινθήρων ἀνάπλεων, οἷα δὴ καμινευτὴν, καὶ οὐδὲ ἄρτιον τὼ πόδε. χωλευθῆναι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πτώματος, ὁπότε ἐῤῥίφη ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ. καὶ εἴγε μὴ οἱ Λήμνιοι καλῶς ποιοῦντες, ἔτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο, ἐτεθνήκει ἂν ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος, ὥσπερ ὁ Ἀστυάναξ ἀπὸ τοῦ πύργου καταπεσών. καίτοι τὰ μὲν Ἡφαίστου, μέτρια. τὸν δὲ Προμηθέα, τίς οὐκ οἶδεν οἷα ἔπαθε, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν; καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς, ἀνεσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου. καὶ τὸν ἀετὸν αὐ-

τὸν παρακαταστήσας τὸ ἧπαρ ὁσημέραι κολά-
ψοντα. οὗτος μὲν οὖν διετέλεσε τὴν καταδί-
κην. ἡ Ῥέα δὲ, χρὴ γὰρ ἴσως καὶ ταῦτα εἰπεῖν, πῶς
οὐκ ἀσχημονεῖ, καὶ δεινὰ ποιεῖ, γραῦς μὲν ἤδη καὶ
ἔξωρος οὖσα καὶ τοσούτων μήτηρ θεῶν, παιδε-
ραστοῦσα δ' ἔτι, καὶ ζηλοτυποῦσα, καὶ τὸν Ἄτ-
τιν ἐπὶ τῶν λεόντων φέρουσα; καὶ ταῦτα, μηκέ-
τι χρήσιμον εἶναι δυνάμενον. ὥστε, πῶς ἂν ἔτι
μέμφοιτό τις ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτι μοιχεύεται,
ἢ τῇ σελήνῃ πρὸς τὸν Ἐνδυμίωνα κατιούσῃ πολ-
λάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; φέρε δὲ ἤδη τούτων ἀφέμε-
νοι τῶν λόγων, ἐς αὐτὸν ἀνέλθωμεν τὸν οὐρανὸν,
ποιητικῶς ἀναπτάμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν Ὁμή-
ρῳ καὶ Ἡσιόδῳ ὁδὸν, καὶ θεασώμεθα ὅπως ἕκα-
στον διακεκόσμηται τῶν ἄνω. καὶ ὅτι μὲν χαλ-
κοῦς ἐστι τὰ ἔξω, καὶ πρὸ ἡμῶν τοῦ Ὁμήρου λέγον-
τος ἠκούσαμεν ὑπερβάντι, δὲ καὶ ἀνακύψαντι μι-
κρὸν ἐς τὸ ἄνω, καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τοῦ νώτου γενομέ-
νῳ, φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος
καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν,
ἡμέρα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. ἐσιόντι δὲ, πρῶ-
τον μὲν οἰκοῦσιν αἱ ὧραι, πυλωροῦσι γάρ. ἔπει-
τα δὲ, ἡ Ἶρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρέται, καὶ
ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. ἑξῆς δὲ, τοῦ Ἡφαίστου τὸ
χαλκεῖον ἀνάμεστον ἁπάσης τέχνης. μετὰ δὲ,
αἱ τῶν

αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια. ταῦτα πάντως περικαλλῆ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι, πρέπει γὰρ οἶμαι ἄνω ὄντα μεγαληγορεῖν, ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν, καὶ πάντῃ περιβλέπουσιν ἐπικύπτοντες, εἴποθεν ὄψονται πῦρ ἀναπτόμενον, ἢ ἀναφερομένην κνίσαν, ἑλισσομένην περὶ καπνῷ. κἂν μὲν θύῃ τις, εὐωχοῦνται πάντες, ἐπικεχηνότες τῷ καπνῷ, καὶ τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχεόμενον, ὥσπερ αἱ μυῖαι. ἢν δ' οἰκοσιτῶσι, νέκταρ, καὶ ἀμβροσία τὸ δεῖπνον. πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνειστιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων, καὶ ὁ Τάνταλος. ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ, καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται. ἄβατος δὲ τῷ θνητῷ γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός. τοιοῦτος ὁ βίος τῶν θεῶν. τοιγαροῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι συνῳδὰ τούτοις, καὶ ἀκόλουθα περὶ τὰς θρησκείας ἐπιτηδεύουσι. καὶ πρῶτον μὲν ὕλας ἀπετέμοντο, καὶ ὄρη ἀνέθεσαν, καὶ ὄρνεα καθιέρωσαν, καὶ τὰ φυτὰ ἐπεφήμισαν ἑκάστῳ θεῷ. μετὰ δὲ, νειμάμενοι κατὰ ἔθνη, σέβουσι, καὶ πολίτας αὐτῶν ἀποφαίνουσιν. ὁ μὲν Δελφὸς, τὸν Ἀπόλλω, καὶ ὁ Δήλιος. ὁ δ' Ἀθηναῖος, τὴν Ἀθηνᾶν. μαρτυρεῖται γοῦν τὴν οἰκειότητα, τῷ ὀνόματι. καὶ τὴν Ἥραν ὁ Ἀργεῖος. καὶ ὁ Μυγ-

δόνιος, τὴν Ῥέαν. καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Πάφιος. οἱ δ' αὖ Κρῆτες, οὐ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς, οὐδὲ τραφῆναι μόνον τὸν Δία λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφον αὐτοῦ δεικνύουσι. καὶ ἡμεῖς ἄρα τοσοῦτον ἠπατώμεθα χρόνον, οἰόμενοι τὸν Δία βροντᾶν τε, καὶ ὕειν, καὶ τἆλλα πάντα ἐπιτελεῖν. ὁ δὲ, ἐλελήθει πάλαι τεθνεὼς, παρὰ Κρησὶ τεθαμμένος. ἔπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες, ἵν' αὐτοῖς μὴ ἄοικοι, μηδὲ ἀνέστιοι δῆθεν ὦσιν, εἰκόνας αὐτοῖς ἀπεικάζουσι, παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην, ἢ Πολύκλειτον, ἢ Φειδίαν. οἱ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπου ἰδόντες, ἀναπλάττουσι· γενειήτην μὲν τὸν Δία, παῖδα δ' ἐς ἀεὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ τὸν Ἑρμῆν ὑπηνήτην, καὶ Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, καὶ γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηνᾶν. ὅμως δ' οὖν οἱ παριόντες ἐς τὸν νεὼν, οὔτε τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἴονται ὁρᾶν, οὔτε τὸ ἐκ τῆς Θρᾴκης μεταλλευθὲν χρυσίον, ἀλλὰ τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίου μετῳκισμένον, καὶ τὴν Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελευσμένον, καὶ ἀγαπῶντα εἰ διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσει τις αὐτῷ πάρεργον Ὀλυμπίων. θέμενοι δὲ βωμοὺς, καὶ προρρήσεις, καὶ περιρραντήρια. προσάγουσι τὰς θυσίας. βοῦν μὲν ἀροτῆρα, ὁ γεωργός. ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος. ὁ δέ τις, λιβανωτὸν, ἢ πόπανον. ὁ δὲ πένης,

ἱλάσα

ἱλάσασθαι τὸν θεὸν, ἀλλ' ἱκετεῦσαι μόνον τὴν αὐτοῦ δεξι-
άν. ἀλλ' οἵγε θύοντες. ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνει-
μι, στεφανώσαντες τὸ ζῶον, καὶ πολύγε πρότε-
ρον ἐξετάσαντες εἰ ἐντελὲς εἴη, ἵνα μὴ ἢ τῶν ἀ-
χρήστων τι κατασφάττωσι, προσάγουσι τῷ βω-
μῷ, καὶ φονεύουσιν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ θεοῦ, γοερόν
τι μυκώμενον, καὶ ὡς τὸ εἰκὸς εὐφημοῦν, καὶ ἡμί-
φωνον ἤδη τῇ θυσίᾳ ἐπαυλοῦν. τίς οὐκ ἂν εἰκά-
σειεν ἥδεσθαι, ταῦθ' ὁρῶντας τοὺς θεούς; καὶ τὸ
μὲν πρόγραμμα φησὶ, μὴ παριέναι εἴσω τῶν περιῤ-
ῥαντηρίων, ὅστις μὴ καθαρός ἐστι τὰς χεῖρας.
ὁ δ' ἱερεὺς αὐτὸς, ἕστηκεν ᾑμαγμένος, καὶ ὥσπερ
ὁ Κύκλωψ ἐκεῖνος, ἀνατέμνων, καὶ τὰ ἔγκα-
τα ἐξαίρων, καὶ καρδιουλκῶν, καὶ τὸ αἷμα τῷ
βωμῷ περιχέων. καὶ τί γὰρ οὐκ εὐσεβὲς ἐπιτε-
λῶν; ἐπὶ πᾶσι δὲ πῦρ ἀνακαύσας, ἐπέθηκε,
φέρων αὐτῇ δορᾷ τὴν αἶγα, καὶ αὐτοῖς ἐρίοις τὸ
πρόβατον. ἡ δὲ κνίσα, θεσπέσιος, καὶ ἱεροπρε-
πὴς χωρεῖ ἄνω, καὶ ἐς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν διασκί-
δναται ἠρέμα. ὁ μένγε σκύθης, καὶ πάσας τὰς
θυσίας ἀφεὶς, καὶ ἡγησάμενος ταπεινὰς, αὐτοὺς
ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι παρίστησι. καὶ οὕτω δρ-
ῶν, ἀρέσκει τῇ θεῷ. ταῦτα μὲν ἴσως μέτρια,
καὶ τὰ ὑπ' Ἀσυρίων γιγνόμενα, καὶ ὑπὸ Φρυ-
γῶν, καὶ Λυδῶν. ἢν δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον ἔλθῃς.

προτέρῳ χειροτονούμενος, πολὺ καλλίων, καὶ σεμνότερος τῶν ἰδιωτῶν βοῶν. ταῦτα οὕτω γινόμενα, καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν πιστευόμενα, δεῖσθαί μοι δοκεῖ, τοῦ μὲν ἐπιτιμήσοντος, οὐδενός. Ἡρακλείτου δέ τινος, ἢ Δημοκρίτου. τοῦ μὲν, γελασομένου τὴν ἄνοιαν αὐτῶν. τοῦ δέ, τὴν ἄγνοιαν ὀδυρομένου.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΣΙΣ. ΖΕΥΣ.

Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάθρα, καὶ παρασκεύαζε τὸν τόπον τοῖς ἀφικνουμένοις. σὺ δὲ στῆσον ἑξῆς παραγαγὼν τοὺς βίους. ἀλλὰ κόσμησας πρότερον, ὡς εὖ πρόσωποι φανοῦνται, καὶ ὅτι πλείστους ἐπάξονται. σὺ δὲ ὦ Ἑρμῆ, κήρυττε, καὶ συγκάλει ἀγαθῇ τύχῃ τοὺς ὠνητὰς ἤδη παρεῖναι πρὸς τὸ πωλητήριον. ἀποκηρύξομεν δὲ βίους φιλοσόφους παντὸς εἴδους, καὶ προαιρέσεων ποικίλων. εἰ δέ τις οὐκ ἔχει τὸ παραυτίκα τἀργύριον καταβαλέσθαι, εἰς νέωτα ἐκτίσει, καταστήσας ἐγγυητήν. Ερ. πολλοὶ συνίασιν. ὥστε χρὴ μὴ διατρίβειν, μηδὲ κατέχειν αὐτούς. Ζ. πωλῶμεν οὖν. Ερ. τίνα θέλεις πρῶτον παραγάγωμεν; Ζ. τουτονὶ τὸν κομήτην, τὸν ἰωνικόν, ἐπεὶ καὶ σεμνός τις εἶναι φαίνεται. Ερ. οὗτος ὁ Πυθαγορικός, κατάβηθι, καὶ πάρεχε σαυτὸν ἀναθεωρεῖν τοῖς συνειλεγμένοις. Ζ. κήρυττε δή. Ερ. τὸν ἄριστον βίον πωλῶ, τὸν σεμνότατον, τίς ὠνήσεται;

Τίς ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι βούλεται; τίς εἰδέναι
τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν, καὶ ἀναβιῶναι πάλιν;
Αγο. τὸ μὲν εἶδος, οὐκ ἀγεννής. τί δὲ μάλιστα
οἶδεν; Ερ. ἀριθμητικήν. ἀστρονομίαν. τερατείαν.
γεωμετρίαν. μουσικήν. γοητείαν. μάντιν ἄκρον
βλέπεις. Αγο. ἔξεστιν αὐτὸν ἀνακρίνειν; Ερ. ἀνά
κρινε ἀγαθῇ τύχῃ. Αγο. ποδαπὸς εἶ σύ; Πυ. Σά
μιος. Αγο. ποῦ δὲ ἐπαιδεύθης; Πυ. ἐν Αἰγύπτῳ,
παρὰ τοῖς ἐκεῖ σοφοῖς. Αγο. φέρε δή, ἢν πρίωμαί
σε, τί με διδάξεις; Πυ. διδάξω μὲν οὐδὲν, ἀνα
μνήσω δέ. Αγο. πῶς ἀναμνήσεις; Πυ. καθαρ
ὰν πρότερον τὴν ψυχὴν ἐργασάμενος, καὶ τὸν ἐ
π' αὐτῇ ῥύπον ἐκκλύσας. Αγο. καὶ δὴ νόμισον
ἤδη κεκαθάρθαι με. τίς ὁ τρόπος τῆς ἀναμνήσε
ως; Πυ. τὸ μὲν πρῶτον, ἡσυχίη μακρή, καὶ ἀ
φωνίη, καὶ πέντε ὅλων ἐτέων λαλέειν μηδέν.
Αγο. ὥρα σοι ὦ βέλτιστε τὸν Κροίσου παῖ
δα παιδεύειν. ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδριὰς εἶναι
βούλομαι. τί δὲ μετὰ τὴν σιωπήν, ὅμως καὶ τὴν
πενταετίαν; Πυ. μουσουργίῃ, καὶ γεωμετρίῃ ἐνα
σκήσεαι. Αγο. χαρίεν λέγεις, εἰ πρότερον κι
θαρῳδὸν γενόμενον, κᾆτα εἶναι σοφὸν χρή.
Πυ. εἶτ' ἐπὶ τουτέοισιν, ἀριθμέειν. Αγο.
οἶδα καὶ νῦν ἀριθμεῖν. Πυ. πῶς ἀριθμέεις; Αγο.
ἕν. δύο. τρία. τέτταρα. Πυ. ὁρᾷς; ἃ σὺ δο

κέεις

κέεις τέτταρα, ταῦτα δέκα εἰσὶ, καὶ τρίγωνον ἐντελὲς, καὶ ἡμέτερον ὅρκιον. Αγο. οὐ μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὅρκον τὰ τέτταρα, οὔποτε θειοτέρους λόγους ἤκουσα, οὐδὲ μᾶλλον ἱρούς.

Πυ. μετὰ δὲ ὦ ξεῖνε, εἴσεαι γῆς τε πέρι, καὶ ἠέρος, καὶ ὕδατος, καὶ πυρὸς, ἥτις αὐτέοισιν ἡ φορὴ. καὶ ὁκοῖα ἐόντα μορφὴν, καὶ ὅκως κινέονται.

Αγο. μορφὴν γὰρ ἔχει τὸ πῦρ, ἢ ἀὴρ, ἢ ὕδωρ;

Πυ. καὶ μάλα ἐμφανέα. οὐ γὰρ οἷά τε ἀμορφίῃ καὶ ἀσχημοσύνῃ κινέεσθαι. καὶ ἐπὶ τουτέοισι δὲ, γνώσεαι τὸν θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα, καὶ ἁρμονίην. Αγο. θαυμάσια λέγεις. Πυ. πρὸς δὲ τοῖσδεσι τοῖσιν εἰρημένοισι, καὶ σεωυτὸν ἕνα δοκέοντα, καὶ ἄλλον ὁρεόμενον, καὶ ἄλλον ἐόντα εἴσεαι. Αγο. τί φῄς; ἄλλος εἰμὶ, καὶ οὐχ οὗτος. ὅσπερ νῦν πρὸς σὲ διαλέγομαι; Πυ. νῦν μὲν οὗτος, πάλαι δὲ ἐν ἄλλῳ σώματι, καὶ ἐν ἄλλῳ ὀνόματι ἐφαντάζεο. χρόνῳ δὲ αὖθις, ἐς ἄλλο μεταβήσεαι. Αγο. τοῦτο φῄς, ἀθάνατον ἔσεσθαί με ἀλλαττόμενον ἐς μορφὰς πλείονας; ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς. τὰ δ᾽ ἀμφὶ δίαιταν, ὁποῖός τις εἶ; Πυ. ψυχήϊον μὲν οὐδέν τι σιτέομαι. τὰ δ᾽ ἄλλα, πλὴν κυάμων. Αγο. τίνος ἕνεκα μυσάττῃ τοὺς κυάμους; Πυ. οὐκ ἀλλ᾽ ἱροί εἰσι, καὶ θαυμαστὴ αὐτῶν ἡ φύσις. πρῶ-

τῶν μὲν γὰρ τὸ πᾶν γονή εἰσι. καὶ ἢν ἀποδύσῃς κύ-
αμον ἔτι χλωρὸν ἐόντα, ὄψεαι τοῖσιν ἀνδρείοισι
μορίοισιν ἐμφερέα τὴν φυήν. ἑψηθέντα δὲ, ἢν
ἐπαφῇς ἐς τὴν σεληναίην νυξὶ μεμετρημένῃσιν,
αἷμα ποιήσεις. τὸ δὲ μέζον, Ἀθηναίοισι νόμος,
κυάμοισι τὰς ἀρχὰς αἱρέεσθαι. Αγο. καλῶς
πάντα ἔφης, καὶ ἱεροπρεπῶς. ἀλλ' ἀπόδυθι,
καὶ γυμνὸν γάρ σε ἰδεῖν βούλομαι. ὦ Ἡράκλεις,
χρυσοῦς αὐτῷ ὁ μηρός ἐστι. θεὸς, οὐ βροτός τις
εἶναι φαίνεται. ὥστε ὠνήσομαι πάντως αὐτόν.
πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις; Ερ. δέκα μνῶν.
Αγο. ἔχω, τοσούτου λαβών. Ζ. γράφε
τοῦ ὠνησαμένου τοὔνομα, καὶ ὅθεν ἐστίν. Ερ.
Ἰταλιώτης ὦ Ζεῦ δοκεῖ τις εἶναι, τῶν ἀμφὶ Κρό-
τωνα, καὶ Τάραντα, καὶ τὴν ταύτῃ Ἑλλάδα.
καίτοι οὐκ εἷς, ἀλλὰ τριακόσιοι σχεδὸν ἐώνην-
ται κατὰ κοινὸν αὐτόν. Ζ. ἐπαγέτωσαν.
ἄλλον παραγάγωμεν. Ερ. βούλει τὸν αὐχμῶν-
τα ἐκεῖνον, τὸν ποντικόν; Ζ. πάνυ μὲν οὖν.
Ερ. οὗτος, ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος, ὁ ἐξω-
μίας, ἐλθὲ, καὶ περίιθι ἐν κύκλῳ τὸ συνέδριον.
βίον ἀνδρικὸν πωλῶ. βίον ἄριστον, καὶ γεννικόν.
βίον ἐλεύθερον. τίς ὠνήσεται; Αγο. ὁ κῆρυξ
πῶς ἔφης; πωλεῖς σὺ τὸν ἐλεύθερον; Ερ. ἔγωγε.
Αγο. εἶτα οὐ δέδιας μή σοι δικάσηται ἀν-
δραπο

δραποδισμοῦ, ἢ καὶ προκαλέσηταί σε ἐς Ἄρειον πάγον; Ερ. οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῆς πράσεως. οἴεται γὰρ εἶναι παντάπασιν ἐλεύθερος. Αγ. τί δ' ἄν τις αὐτῷ χρήσαιτο, ῥυπῶντι, καὶ οὕτω κακοδαιμόνως διακειμένῳ; πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα γε καὶ ὑδροφόρον αὐτὸν ἀποδεικτέον. Ερ. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἢν θυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιστήσῃς, πολὺ πιστοτέρῳ χρήσῃ τῶν κυνῶν. ἀμέλει, κύων αὐτῷ καὶ τοὔνομα. Αγ. ποδαπὸς δέ ἐστι, καὶ τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται. Ερ. αὐτὸν ἐροῦ. κάλλιον γὰρ οὕτω ποιεῖν. Αγ. δέδια τὸ σκυθρωπὸν αὐτοῦ, καὶ κατηφές, μή με ὑλακτήσῃ προσελθόντα, ἢ καὶ νὴ Δία δάκῃ γε. οὐχ ὁρᾷς ὡς διῆρκε τὸ ξύλον, καὶ συνέσπακε τὰς ὀφρῦς, καὶ ἀπειλητικόν τι καὶ χολῶδες ὑποβλέπει; Ερ. μὴ δέδιθι. τιθασὸς γάρ ἐστι. Αγ. τὸ πρῶτον ὦ βέλτιστε, ποδαπὸς εἶ; Διογένης. παντοδαπός. Αγ. πῶς λέγεις; Διο. τοῦ κόσμου πολίτην ὁρᾷς. Αγ. ζηλοῖς δὲ τίνα; Διο. τὸν Ἡρακλέα. Αγ. τί οὖν οὐχὶ καὶ λεοντῆν ἀμπέχῃ; τὸ μὲν γὰρ ξύλον, ἔοικας αὐτῷ. Διο. τουτί μοι λεοντῆ τὸ τριβώνιον. στρατεύομαι δὲ ὥσπερ ἐκεῖνος ἐπὶ τὰς ἡδονάς, οὐ κελευστός, ἀλλ' ἑκούσιος, ἐκκαθᾶραι τὸν βίον προαιρούμενος. Αγο. εὖγε τῆς προαιρέσεως. ἀλλὰ τί μάλιστα εἰδέναι σε φῶμεν; ἢ τίνα τὴν τέχνην ἔχεις; Διο. ἐλευθε-

ρωτής εἰμι τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἰατρὸς τῶν παθῶν.
τὸ δ' ὅλον, ἀληθείας καὶ παρρησίας προφήτης
εἶναι βούλομαι. ΑΓΟ. εἶεν ὦ προφῆτα, ἢν δὲ πρίω-
μαί σε, τίνα με τὸν τρόπον διασκήσεις; ΔΙΟ. πρῶ-
τον μὲν παραλαβών σε, καὶ ἀποδύσας τὴν τρυ-
φὴν, καὶ ἀπορίᾳ συγκατακλείσας, τριβώνιον
περιβαλῶ. μετὰ δὲ, πονεῖν καὶ κάμνειν κατα-
ναγκάσω, χαμαὶ καθεύδοντα, καὶ ὕδωρ πίνον-
τα, καὶ ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον. τὰ δὲ χρήματα,
ἢν ἔχῃς, ἐμοὶ πειθόμενος, ἐς τὴν θάλατταν φέ-
ρων, ἐμβαλεῖς. γάμου δ' ἀμελήσεις, καὶ παίδων,
καὶ πατρίδος. καὶ πάντα σοι λῆρος ἔσται. καὶ τὴν
πατρῴαν οἰκίαν ἀπολιπὼν, ἢ τάφον οἰκήσεις,
ἢ πυργίον ἔρημον, ἢ καὶ πίθον. ἡ πήρα δέ σοι θέρ-
μων ἔσται μεστὴ, καὶ ὀπισθογράφων βιβλίων. καὶ
οὕτως ἔχων, εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις τοῦ με-
γάλου βασιλέως. ἢν μαστιγοῖ δέ τις, ἢ στρεβλοῖ,
τούτων οὐδὲν ἀνιαρὸν ἡγήσῃ. ΑΓΟ. πῶς τοῦτο
φῂς τὸ μὴ ἀλγεῖν μαστιγούμενον; οὐ γὰρ χελώνης,
ἢ καράβου τὸ δέρμα περιβέβλημαι. ΔΙΟ. τὸ Εὐ-
ριπίδειον ἐκεῖνο ζηλώσεις, μικρὸν ἐναλλάξας.
ΑΓΟ. τὸ ποῖον; ΔΙΟ. ἡ φρήν σοι ἀλγήσει, ἡ δὲ
γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος. ἃ δὲ μάλιστα δεῖ προσ-
εἶναι ταῦτά ἐστιν. ἰταμὸν χρὴ εἶναι, καὶ θρασὺν,
καὶ λοιδορεῖσθαι πᾶσιν ἑξῆς, καὶ βασιλεῦσι, καὶ ἰδιώ-

ταις.

ταῖς. οὕτω γὰρ ἀποβλέψονταί σε, καὶ ἀνδρεῖον ὑπολήψονται. βάρβαρος δὲ ἡ φωνὴ ἔστω, καὶ ἀπηχὲς τὸ φθέγμα, καὶ ἀτεχνῶς ὅμοιον κυνί. καὶ πρόσωπον δὲ ἐντεταμένον, καὶ βάδισμα, τοιούτῳ προσώπῳ πρέπον. καὶ ὅλως, θηριώδη τὰ πάντα. καὶ ἄγρια. αἰδὼς δὲ, καὶ ἐπιείκεια, καὶ μετριότης, ἀπέστω. καὶ τὸ ἐρυθριᾶν ἀπόξυσον τοῦ προσώπου παντελῶς. δίωκε δὲ τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων. καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις μόνος, καὶ ἀκοινώνητος εἶναι θέλε, μὴ φίλον, μὴ ξένον προσιέμενος. κατάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς. ἐν ὄψει δὲ πάντων, ἃ μηδ᾽ ἰδίᾳ ποιήσειεν ἄν τις θαῤῥῶν, ποίει. καὶ τῶν ἀφροδισίων αἱροῦ τά γε λοιώτατα. καὶ τέλος, ἤν σοι δοκῇ, πολύποδα ὠμὸν, ἢ σηπίαν φαγὼν, ἀπόθανε. ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν. Αγο. ἄπαγε. μιαρὰ γὰρ, καὶ οὐκ ἀνθρώπινα λέγεις. Διο. ἀλλὰ ῥᾶστά γε ὦ οὗτος, καὶ πᾶσιν εὐχερῆ μετελθεῖν. οὐ γάρ σοι δεήσει παιδείας, καὶ λόγων, καὶ λήρων, ἀλλ᾽ ἐπίτομος αὕτη σοι πρὸς δόξαν ἡ ὁδός. καὶ ἰδιώτης ἢν ἂν ᾖς, ἢ σκυτοδέψης. ἢ ταριχοπώλης, ἢ τέκτων, ἢ τραπεζίτης, οὐδέν σε κωλύσει θαυμάσιον εἶναι, ἢν μόνον ἡ ἀναίδεια καὶ τὸ θράσος παρῇ, καὶ λοιδορεῖσθαι καλῶς ἐκμάθῃς. Αγο. πρὸς ταῦτα

μὲν οὐ δέομαί σου. ναύτης δ' ἂν ἴσως ἢ κηπωρὸς ἐν καιρῷ γένοιο. καὶ ταῦτα, ἢν ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι ὁ κῆρυξ τὸ μέγιστον δύ' ὀβολῶν. Ερ. ἔχε λαβών. ἡμεῖς δὲ ἄσμενοι ἀπαλλαξόμεθα, ἐνοχλοῦντος αὐτοῦ, καὶ βοῶντος, καὶ ἅπαντας ἁπαξαπλῶς ὑβρίζοντος, καὶ ἀγορεύοντος κακῶς. Ζ. ἄλλον κάλει τὸν Κυρηναῖον, τὸν ἐν τῇ πορφυρίδι, τὸν ἐστεφανωμένον. Ερ. ἄγε δὴ πρόσεχε πᾶς. πολυτελὲς τὸ χρῆμα, καὶ πλουσίων δεόμενον. βίος οὗτος, ἡδύς. βίος τρισμακάριστος. τίς ἐπιθυμεῖ τρυφῆς; τίς ὠνεῖται τὸν ἁβρότατον; Αγ. ἐλθὲ σὺ, καὶ λέγε ἅπερ εἰδὼς τυγχάνεις. ὠνήσομαι γάρ σε, ἢν ὠφέλιμος ᾖς. Ερ. μὴ ἐνόχλει αὐτὸν ὦ βέλτιστε, μηδ' ἀνάκρινε. μεθύει γάρ. ὥστε οὐκ ἂν ἀποκρίναιτό σοι, τὴν γλῶτταν ὡς ὁρᾷς διολισθαίνων. Αγ. καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, πρίαιτο διεφθαρμένον οὕτω καὶ ἀκόλαστον ἀνδράποδον; ὅσον δὲ καὶ ἀπόζει μύρων. ὡς δὲ, καὶ σφαλερὸν βαδίζει, καὶ παράφορον. ἀλλὰ κἂν σὺ ὦ Ἑρμῆ, λέγε ὁπόσα πρόσεστιν αὐτῷ, καὶ ἃ μετιὼν τυγχάνει. Ερ. τὸ μὲν ὅλον, συμβιῶναι δεξιὸς, καὶ συμπιεῖν ἱκανὸς, καὶ κωμάσαι μετ' αὐλητρίδος ἐπιτήδειος ἐρῶντι καὶ ἀσώτῳ δεσπότῃ. τἆλλα δὲ, πεμμάτων ἐπιστήμων, καὶ ὀψοποιὸς ἐμπειρότατος. καὶ ὅλως σοφιστὴς ἡδυπαθείας. ἐπαιδεύθη μὲν οὖν Ἀθήνησιν.

στιν. ἐδούλευσε δὲ καὶ περὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις, καὶ σφόδρα ηὐδοκίμει παρ' αὐτοῖς. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς προαιρέσεως, ἁπάντων καταφρονεῖν, ἅπασι χρῆσθαι, πανταχόθεν ἐρανίζεσθαι τὴν ἡδονήν. Αγο. ὥρα σοι ἄλλον περιβλέπειν τῶν πλουσίων τούτων, ἢ πολυχρημάτων, ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐπιτήδειος ἱλαρὸν ὠνεῖσθαι βίον. Ερ. ἄπρακτος ἔοικεν ὦ Ζεῦ οὗτος ἡμῖν μένειν. Ζ. μετάστησον. ἄλλον παράγαγε. μᾶλλον δὲ τὼ δύο τούτω, τὸν γελῶντα, τὸν Ἀβδηρόθεν, καὶ τὸν κλαίοντα, τὸν ἐξ Ἐφέσου. ἅμα γὰρ αὐτὼ πεπρᾶσθαι βούλεσθον. Ερ. κατάβητον ἐς τὸ μέσον. τὼ ἀρίστω βίω πωλῶ. τὼ σοφωτάτω πάντων ἀποκηρύττομαι. Αγο. ὦ Ζεῦ τῆς ἐναντιότητος. ὁ μὲν, οὐ διαλείπει γελῶν. ὁ δὲ, τινὰ ἔοικε πενθεῖν. δακρύει γοῦν τὸ πάμπαν. τί ταῦτ' ὦ οὗτος; τί γελᾷς; Δημόκριτος. ἐρωτᾷς; ὅτι μοι γελοῖα πάντα δοκέει τὰ πρήγματα ὑμέων, καὶ αὐτοὶ ὑμέες. Αγο. πῶς λέγεις; καταγελᾷς ἡμῶν ἁπάντων, καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πράγματα; Δημό. ὧδε ἔχει. σπουδαῖον γὰρ ἐν αὐτέοισιν οὐδέν. κενὰ δὲ τὰ πάντα, καὶ ἀτόμων φορὴ, καὶ ἀπειρίη. Αγο. οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ κενὸς ὡς ἀληθῶς. καὶ ἄπειρος. ὢ τῆς ὕβρεως, οὐ παύσῃ γελῶν; σὺ δὲ τί κλάεις ὦ βέλτιστε; πολὺ γὰρ οἶμαι κάλ-

λιον σοὶ προσλαλεῖν. Ἡράκλειτος. ἡγέομαι γὰρ ὦ ξένε τὰ ἀνθρώπινα πρήγματα ὀϊζυρὰ, καὶ δακρυώδεα, καὶ οὐδὲν αὐτέων, ὅτι μὴ ἐπικήριον. τῷ δὴ οἰκτείρω τε σφέας, καὶ ὀδύρομαι. καὶ τὰ μὲν παρεόντα, οὐ δοκέω μεγάλα. τὰ δ' ὑστέρῳ ἐσόμενα, πάμπαν ἀνιηρά. λέγω δὲ τὰς ἐκπυρώσιας, καὶ τὴν τοῦ ὅλου συμφορήν. ταῦτ' ὀδύρομαι. καὶ ὅτι ἔμπεδον οὐδὲν, ἀλλά κως εἰς κυκεῶνα πάντα συνειλέονται, καὶ ἐστὶ τωυτὸ τέρψις, ἀτερψίη. γνῶσις, ἀγνωσίη. μέγα, μικρόν. ἄνω, κάτω, περιχορεύοντα, καὶ ἀμειβόμενα ἐν τῇ τοῦ αἰῶνος παιδιῇ. Αγο. τί γὰρ ὁ αἰὼν ἐστί; Ηρά. παῖς, παίζων, πεσσεύων, διαφερόμενος. Αγο. τί δαὶ οἱ ἄνθρωποι; Ηρά. θεοὶ θνητοί. Αγο. τί δαὶ οἱ θεοί; Ηρά. ἄνθρωποι ἀθάνατοι. Αγο. αἰνίγματα λέγεις ὦ οὗτος, ἢ γρίφους συντιθείς; ἀτεχνῶς γὰρ ὥσπερ ὁ Λοξίας, οὐδὲν ἀποσαφεῖς. Ηρα. οὐδὲν γάρ μοι μέλει ὑμέων. Αγο. τοιγαροῦν οὐδὲ ὠνήσεταί σε τις εὖ φρονῶν. Ηρά. ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσιν ἡβηδὸν οἰμώζειν, τοῖσιν ὠνεομένοισι, καὶ τοῖσιν οὐκ ὠνεομένοισι. Αγο. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ πόῤῥω μελαγχολίας ἐστὶν, οὐδ' ἕτερον ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι. Ερ. ἄπρακτοι καὶ οὗτοι μένουσιν. Ζ. ἄλλον ἀποκήρυττε. Ερ. βούλει τὸν Ἀθηναῖον

ἐκεῖνον

ἐκεῖνον, τὸν στωμύλον; Ζ. πάνυ μὲν οὖν. Ερ. δεῦρ' ἐλθὲ σύ, βίον ἀγαθὸν, καὶ συνετὸν ἀποκηρύττομεν. τίς ὠνεῖται τὸν ἱερώτατον; Αγο. εἰπέ μοι, τί μάλιστα εἰδὼς τυγχάνεις; Σωκ. παιδεραστής εἰμι, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά. Αγο. πῶς οὖν ἐγὼ πρίωμαί σε; παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην, τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι. Σω. τίς δ' ἂν ἐπιτηδειότερος ἐμοῦ γένοιτο συνεῖναι καλῷ; καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλήν. ἀμέλει. κἂν ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιόν μοι κατακέωνται, ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν, Αγο. ἄπιστα λέγεις, τὸ παιδεραστὴν ὄντα, μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν. καὶ ταῦτα, ὑπ' ἐξουσίας, ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον. Σω. καὶ μὴν ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα, καὶ τὴν πλάτανον οὕτω ταῦτ' ἔχειν. Αγο. Ηράκλεις τῆς ἀτοπίας τῶν θεῶν. Σω. τί σὺ λέγεις; οὐ δοκεῖ σοι ὁ κύων εἶναι θεός; οὐχ ὁρᾷς τὸν Ανουβιν ἐν Αἰγύπτῳ ὅσος. καὶ τὸν ἐν οὐρανῷ σείριον, καὶ τὸν παρὰ τοῖς κάτω Κέρβερον; Αγο. εὖ λέγεις, ἐγὼ δὲ διημάρτανον. ἀλλὰ τίνα βιοῖς τὸν τρόπον; Σω. οἰκῶ μὲν ἐμαυτῷ τινα πόλιν ἀναπλάσας, χρῶμαι δὲ πολιτείᾳ ξένῃ, καὶ νόμους νομίζω τοὺς ἐμούς. Αγο. ἓν ἐβουλόμην ἀκοῦσαι τῶν δογμάτων. Σω.

ἄκουε δή· τὸ μέγιστον, ὃ περὶ τῶν γυναικῶν μοι δοκεῖ. δοκεῖ μηδεμίαν αὐτῶν, μηδενὸς εἶναι μόνου, παντὶ δὲ μετεῖναι τῷ βουλομένῳ τοῦ γάμου. Αγ. τί οὖν φῄς; ἀνῃρῆσθαι τοὺς περὶ μοιχείας νόμους; Σω. νὴ Δία, καὶ ἁπλῶς γε πᾶσαν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα μικρολογίαν. Αγ. τί δὲ περὶ τῶν ἐν ὥρᾳ παίδων σοι δοκεῖ; Σω. καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς ἀρίστοις ἆθλον φιλῆσαι λαμπρόν τι, καὶ νεανικὸν ἐργασαμένοις. Αγ. βαβαὶ τῆς φιλοσοφίας. τῆς δὲ σοφίας, τί σοι τὸ κεφάλαιον; Σω. αἱ ἰδέαι, καὶ τὰ τῶν ὄντων παραδείγματα. ὁπόσα γὰρ δὴ ὁρᾷς, τὴν γῆν, τὰ ἐπὶ γῆς, τὸν οὐρανόν, τὴν θάλατταν, ἁπάντων τούτων εἰκόνες ἀφανεῖς ἑστᾶσιν ἔξω τῶν ὅλων. Αγ. ποῦ δὲ ἑστᾶσιν; Σω. οὐδαμοῦ. εἰ γάρ που εἶεν, οὐκ ἂν εἶεν. Αγ. οὐχ ὁρῶ ταῦθ', ἅπερ λέγεις τὰ παραδείγματα. Σω. εἰκότως. τυφλὸς γὰρ εἶ τὸν τῆς ψυχῆς τὸν ὀφθαλμόν. ἐγὼ δέ, πάντων ὁρῶ εἰκόνας, καὶ σὲ ἀφανῆ, κἀμὲ ἄλλον. καὶ ὅλως, διπλᾶ πάντα. Αγ. τοιγαροῦν ὠνητέος εἶ, σοφός, καὶ ὀξυδερκής τις ὤν. φέρ' ἴδω τί καὶ πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ σύ. Ερ. δὸς δύο τάλαντα. Αγ. ὠνησάμην ὅσου φῄς. τἀργύριον μέντοι ἐς αὖθις καταβαλῶ. Ερ. τί οὖν σοι τοὔνομα; Αγ. Δίων Συρακούσιος. Ερ. ἄγε λαβὼν ἀγαθῇ

ἀγαθῇ τύχῃ. τὸν Ἐπικούρειον σὲ ἤδη καλῶ. τίς ὠνεῖται τοῦτον; ἔστι μὲν τοῦ γελῶντος ἐκείνου μαθητὴς, καὶ τοῦ μεθύοντος, οὓς μικρῷ πρόσθεν ἀπεκηρύττομεν. ἓν δὲ πλέον οἶδεν αὐτῶν, παρ' ὅσον ἀσεβέστερος τυγχάνει. τὰ δ' ἄλλα, ἡδὺς, καὶ λιχνείᾳ φίλος. Αγο. τίς ἡ τιμή; Ερ. δύο μναῖ. Αγο. λάμβανε. τὸ δεῖνα δὲ ὅπως ἰδῶ, τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων; Ερ. τὰ γλυκέα σιτεῖται, καὶ μελιτώδη. καὶ μάλιστα τὰς ἰσχάδας. Αγο. χαλεπὸν μὲν οὐδέν. ὠνήσομαι γὰρ αὐτῷ παλάθας τῶν καρικῶν. Ζ. ἄλλον κάλει, τὸν ἐν χρῷ κουρίας ἐκεῖνον, τὸν σκυθρωπὸν, τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς. Ερ. εὖ λέγεις. ἐοίκασι δ' οὖν πολύ τι πλῆθος αὐτὸν περιμένειν τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν ἀπηντηκότων. αὐτὴν τὴν ἀρετὴν πωλῶ. τὸν βίον τὸν τελειότατον. τίς πάντα μόνος εἰδέναι θέλει; Αγο. πῶς τοῦτο φής;

Ερ. ὅτι μόνος οὗτος σοφός. μόνος καλός. μόνος δίκαιος. ἀνδρεῖος. βασιλεύς. ῥήτωρ. πλούσιος. νομοθέτης, καὶ τἆλλα, ὁπόσα ἐστίν.

Ερ. οὐκοῦν ὠγαθὲ, καὶ μάγειρος μόνος, καὶ νὴ Δία γε σκυτοδέψης, καὶ τέκτων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ερ. ἔοικεν. Αγο. ἐλθὲ ὠγαθὲ, καὶ λέγε πρὸς τὸν ὠνητὴν ἐμὲ ποῖός τις εἶ, καὶ πρῶτον εἰ οὐκ ἄχθῃ πιπρασκόμενος καὶ δοῦλος ὤν; Χρύσιππος.

οὐδαμῶς. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ταῦτά ἐστιν. ὅσα δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν. Αγο. οὐ μαθάνω ὅ τι λέγεις. Χρύ. τί φὴς; οὐ μανθάνεις ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μέν, ἐστι προηγμένα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἀποπροηγμένα; Αγο. οὐδὲ νῦν μανθάνω. Χρύ. εἰκότως. οὐ γὰρ εἶ συνήθης τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασιν, οὐδὲ καταληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ὁ δὲ σπουδαῖος ὁ τὴν λογικὴν θεωρίαν ἐκμαθών, οὐ μόνον ταῦτ' οἶδεν, ἀλλὰ καὶ σύμβαμα, καὶ παρασύμβαμα, ὁποῖον, καὶ ὁπόσον ἀλλήλων διαφέρει. Αγο. πρὸς τῆς φιλοσοφίας, μὴ φθονήσῃς κἂν τοῦτο εἰπεῖν ὅ, τι σύμβαμα, καὶ τί παρασύμβαμα. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τῶν ὀνομάτων.

Χρύ. ἀλλ' οὐδεὶς φθόνος. ἢν γάρ τις χωλὸς ὢν, αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χωλῷ ποδὶ προσπταίσας λίθῳ, τραῦμα ἐξ ἀφανοῦς λάβῃ, ὁ τοιοῦτος εἶχε μὲν δή που σύμβαμα τὴν χωλείαν, τὸ τραῦμα δὲ, παρασύμβαμα προσέλαβεν. Αγο. ὢ τῆς ἀγχινοίας. τί δ' ἄλλο μάλιστα φὴς εἰδέναι;

Χρύ. τὰς τῶν λόγων πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω τοὺς προσομιλοῦντας, καὶ ἀποφράττω, καὶ σιωπᾶν ποιῶ, φιμὸν ἀτεκνῶς αὐτοῖς περιτιθείς. ὄνομα δὲ τῇ δυνάμει ταύτῃ, ὁ ἀοίδιμος συλλογισμός. Αγο. Ἡράκλεις, ἄμαχόν τινα,

καὶ βί

καὶ βίαιον λέγεις. Χρύ. σκόπει γοῦν. ἔστι σοι παιδίον; Αγο. τί μήν; Χρύ. τοῦτο ἤν πως κροκόδειλος ἁρπάσῃ, πλησίον ποταμοῦ πλαζόμενον εὑρὼν, κᾆτά σοι ἀποδώσειν ὑπισχνεῖται αὐτὸ ἢν εἴπῃς τἀληθὲς ὅ, τι δέδοκται περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ βρέφους, τί φήσεις αὐτὸν ἐγνωκέναι; Αγο. δυσαπόκριτον ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁπότερον εἰπὼν, ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ πρὸς Διὸς ἀποκρινάμενος, ἀνάσωσαί μοι τὸ παιδίον, μὴ καὶ φθάσῃ αὐτὸ καταπιών. Χρύ. θάρρει. καὶ ἄλλα γάρ σε διδάξομαι θαυμασιώτερα. Αγο. τὰ ποῖα; Χρύ. τὸν θερίζοντα, καὶ τὸν κυριεύοντα, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν Ηλέκτραν, καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον. Αγο. τίνα τοῦτον τὸν ἐγκεκαλυμμένον, ἢ τίνα τὴν Ηλέκτραν λέγεις; Χρ. Ηλέκτραν μὲν ἐκείνην τὴν πάνυ, τὴν Αγαμέμνονος, ἣ τὰ αὐτὰ οἶδέ τε ἅμα, καὶ οὐκ οἶδε. παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ορέστου ἔτι ἀγνῶτος, οἶδε μὲν Ορέστην ὅτι ἀδελφὸς αὐτῆς. ὅτι δὲ οὗτος Ορέστης, ἀγνοεῖ. τὸν δ' αὖ ἐγκεκαλυμμένον, καὶ πάνυ θαυμαστὸν ἀκούσῃ λόγον. ἀπόκριναι γάρ μοι, τὸν πατέρα οἶσθα τὸν σεαυτοῦ; Αγο. ναί. Χρύ. τί οὖν, ἤν σοι παραστήσας τινὰ ἐγκεκαλυμμένον, ἔρωμαι, τοῦτον οἶσθα, τί φήσεις; Αγο. δηλαδὴ ἀγνοεῖν. Χρύ. ἀλλὰ μὴν αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ πατὴρ ὁ σός. ὥστε εἰ

τοῦτον ἀγνοεῖς, δῆλος εἶ τὸν πατέρα τὸν σὸν ἀγνο-
ῶν. Ἀγ. οὐ μὲν οὖν. ἀλλ' ἀποκαλύψας αὐ-
τὸν, εἴσομαι τὴν ἀλήθειαν. ὅμως δ' οὖν τί σοι
τῆς σοφίας τὸ τέλος, ἢ τί πράξεις πρὸς τὸ ἀκρότα-
τον τῆς ἀρετῆς ἀφικόμενος; Χρύ. τότε περὶ τὰ πρῶ-
τα κατὰ φύσιν καταγενήσομαι. λέγω δὲ πλοῦ-
τον, ὑγείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρότερον δὲ ἀνάγκη
πολλὰ προπονῆσαι, λεπτογράφοις βιβλίοις
παραθήσοντα τὴν ὄψιν, καὶ σχόλια συναγείροντα
καὶ σολοικισμῶν ἐμπιπλάμενον, καὶ ἀτόπων
ῥημάτων. καὶ τὸ κεφάλαιον, οὐ θέμις γενέσθαι
σοφὸν, ἢν μὴ τρεῖς ἐφεξῆς τοῦ ἐλλεβόρου πίῃς.
Ἀγ. γενναῖά σου ταῦτα, καὶ δεινῶς ἀνδρικά.
τὸ δὲ γνύφωνα εἶναι, καὶ τοκογλύφον, καὶ γὰρ τάδε
ὁρῶ σοι προσόντα, τί φῶμεν, ἀνδρὸς ἤδη πεπω-
κότος τὸν ἐλλέβορον, καὶ τελείου πρὸς ἀρετήν;
Χρύ. ναί. μόνῳ γοῦν τὸ δανείζειν πρέποι ἂν τῷ
σοφῷ. ἐπεὶ γὰρ ἴδιον αὐτῷ συλλογίζεσθαι, τὸ δὲ δα-
νείζειν δὲ, καὶ λογίζεσθαι τοὺς τόκους πλησίον εἶναι
δοκεῖ τῷ συλλογίζεσθαι, μόνου ἂν εἴη τοῦ σπουδαί-
ου καθάπερ ἐκεῖνο, καὶ τοῦτο. καὶ οὐ μόνον γε ἁπλῶς
ὥσπερ οἱ ἄλλοι τοὺς τόκους, ἀλλὰ καὶ τούτων ἑ-
τέρους τόκους λαμβάνειν. ἢ γὰρ ἀγνοεῖς ὅτι τῶν τό-
κων οἱ μέν, εἰσὶ πρῶτοι τινὲς, οἱ δὲ, δεύτεροι,
καθάπερ αὐτῶν ἐκείνων ἀπόγονοι. ὁρᾷς δὲ δῆτα

καὶ τὸν

καὶ τὸν συλλογισμὸν ὁποῖά φησιν, εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, καὶ τὸν δεύτερον. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν πρῶτον λήψεται, ἄρα οὖν τὸν δεύτερον. Αγο. οὐκοῦν καὶ μισθῶν πέρι τὰ αὐτὰ φῶμεν, οὓς σὺ λαμβάνεις ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, καὶ δῆλον ὅτι μόνος ὁ σπουδαῖος μισθὸν ἐπὶ τῇ ἀρετῇ λήψεται; Χρύ. μανθάνεις. οὐ γὰρ ἐμαυτοῦ εἵνεκα λαμβάνω, τοῦ δὲ διδόντος αὐτοῦ χάριν. ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὁ μέν τις ἐκχύτης, ὁ δὲ, περιεκτικὸς, ἐμαυτὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι περιεκτικὸν, τὸν δὲ μαθητὴν, ἐκχύτην. Αγο. καὶ μὴν τοὐναντίον ἔφης, τὸν νέον μὲν εἶναι περιεκτικὸν, σὲ δὲ τὸν μόνον πλούσιον, ἐκχύτην. Χρύ. σκώπτεις ὦ οὗτος. ἀλλ' ὅρα μή σε ἀποτοξεύσω ἀναποδείκτῳ συλλογισμῷ. Αγο. καὶ τί δεινὸν ἀπὸ τοῦ βέλους; Χρύ. ἀπορία, καὶ σιωπὴ, καὶ διαστραφῆναι τὴν διάνοιαν. ὃ δὲ μέγιστον, ἢν ἐθέλω τάχιστά σε ἀποδείξω λίθον. Αγο. πῶς λίθον; οὐ γὰρ Περσεὺς ὦ βέλτιστε εἶναί μοι δοκεῖς. Χρύ. ὧδέ πως. ὁ λίθος σῶμα ἐστί; Αγο. ναί. Χρύσιππος. τί δὲ, τὸ ζῶον οὐ σῶμα; Αγο. ναί. Χρύ. σὺ δὲ, ζῶον; Αγο. ἔοικα γοῦν. Χρύ. λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ὤν. Αγο. μηδαμῶς. ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς τοῦ Διὸς, καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ποίησον ἄνθρωπον.

Χρύ. οὐ χαλεπὸν, ἀλλ' ἔμπαλιν ἴσθι ἄνθρω-
πος. εἰπὲ γάρ μοι, πᾶν σῶμα, ζῶον; Αγ. οὔ.
Χρύ. τί δὲ, λίθος, ζῶον; Αγ. οὔ. Χρύ. σὺ δὲ
σῶμα εἶ; Αγ. ναί. Χρύ. σῶμα δὲ ὢν, ζῶον
εἶ; Αγ. ναί. Χρύ. οὐκ ἄρα λίθος εἶ,
ζῶόν γε ὤν. Αγ. εὖγε ἐποίησας, ὡς ἤδη μου
τὰ σκέλη καθάπερ τῆς Νιόβης ἀπεψύχετο, καὶ
πάγια ἦν, ἀλλὰ ὠνήσομαί γε σέ. πόσον ὑπὲρ
αὐτοῦ καταβαλῶ; Ερ. μνᾶς δώδεκα. Αγ.
λάμβανε. Ερ. μόνος δ' αὐτὸν ἐώνησαι; Αγ.
μὰ Δί', ἀλλ' οὗτοι πάντες, οὓς ὁρᾷς. Ερ. πολ-
λοί γε, καὶ τοὺς ὤμους καρτεροὶ, καὶ τοῦ θερίζοντος
λόγου ἄξιοι. Ζ. μὴ διάτριβε. ἄλλον κάλει. Ερ.
τὸν περιπατητικόν σε φημὶ, τὸν καλὸν, τὸν πλού-
σιον, ἄγε δὴ, ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν
πάντα ὅλως ἐπιστάμενον. Αγ. ποῖος δέ
τις ἐστί; Ερ. μέτριος. ἐπιεικής. ἁρμόδιος τῷ
βίῳ. τὸ δὲ μέγιστον, διπλοῦς. Αγ. πῶς λέ-
γεις; ἄλλος μὲν ὁ ἔκτοθεν φαινόμενος, ἄλλος
δὲ ὁ ἔνδοθεν εἶναι δοκεῖ; Ερ. ὥστε ἢν πρίῃ αὐτὸν,
μέμνησο, τὸν μὲν, ἐσωτερικὸν, τὸν δὲ, ἐξωτερι-
κὸν καλεῖν. Αγ. τί δὲ γινώσκει μάλιστα;
Ερ. τρία εἶναι τὰ ἀγαθὰ, ἐν ψυχῇ, ἐν σώμα-
τι, ἐν τοῖς ἐκτός. Αγ. ἀνθρώπινα φρονεῖ.
πόσου δέ ἐστιν; Ερ. εἴκοσι μνῶν. Αγ. πολὺ
λέ

λέγεις. Ερ. οὐκ ὦ μακάριε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχειν τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος· ἔτι δὲ εἴσῃ αὐτίκα μάλα περὶ αὐτοῦ, πόσον μὲν ὁ κώνωψ βιοῖ τὸν χρόνον, ἐφ' ὅσον δὲ βάθος ἡ θάλασσα ὑπὸ μὲν ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὁποία τίς ἐστιν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρέων. Αγο. Ἡράκλεις τῆς ἀκριβολογίας. Ερ. τί δέ, εἰ ἀκούσοις ἄλλα πολλὰ τούτων ὀξυδερκέστερα, γονῆς τε πέρι, καὶ γενέσεως, καὶ τῆς ἐν ταῖς μήτραις τῶν ἐμβρύων πλαστικῆς; καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικόν, οὐδὲ τεκταινόμενον, οὐδὲ πλωϊζόμενον; Αγο. πάνσεμνα φῂς, καὶ ὀνησιφόρα τὰ μαθήματα. ὥστε ὠνοῦμαι αὐτὸν εἴκοσιν. Ει. εἶεν. τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλέλειπται; ὁ σκεπτικὸς οὗτος. σὺ ὁ πυῤῥίας, πρόσιθι, καὶ ἀποκηρύττου κατὰ τάχος. ἤδη μὲν ὑποῤῥέουσιν οἱ πολλοί, καὶ ἐν ὀλίγοις ἡ πρᾶσις ἔσται. ὅμως δέ, τίς καὶ τοῦτον ὠνεῖται; Αγο. ἔγωγε. ἀλλ' τοῦτο πρῶτον εἰπέ μοι, σὺ τί ἐπίστασαι; Φιλόσοφος. οὐδέν. Αγο. πῶς τοῦτ' ἔφησθα; Φι. ὅτι οὐδὲν ὅλως εἶναί μοι δοκεῖ. Αγο. οὐδὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμέν τινες; Φι. οὐδὲ τοῦτο οἶδα. Αγο. οὐδ' ὅτι σὺ τίς ὢν τυγχάνεις; Φι. πολὺ μᾶλλον ἔτι τοῦτ' ἀγνοῶ. Αγο. ὢ τῆς ἀπορίας. τί δαί σοι

τὰ σταθμία ταυτὶ βούλεται; Φι. ζυγοστατῶ
ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὸν ἴσον ἀπευθύνω.
καὶ ἐπειδὰν ἀκειβῶς ὁμοίους τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω,
τότε δὴ ἀγνοῶ τὸν ἀληθέστερον. Αγο. τῶν ἄλ
λων δέ, τί ἂν πράττοις ἐμμελῶς; Φι. τὰ
πάντα, πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν. Αγο.
τί δαὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον; Φι. ὅτι ὦ 'γα
θέ, οὐ καταλαμβάνω. Αγο. εἰκότως. βρα
δὺς γάρ, καὶ νωθής τις εἶναι δοκεῖς. ἀλλὰ τί σοι τὸ
τέλος τῆς ἐπιστάσεως; Φι. ἡ ἀμαθία, καὶ τὸ μή
τε ἀκούειν μήτε ὁρᾶν. Αγο. οὐκοῦν καὶ κωφὸς ἅ
μα, καὶ τυφλὸς εἶναι λέγεις. Φι. καὶ ἄκειτός γε
προσέτι, καὶ ἀναίσθητος. καὶ ὅλως, τοῦ σκώληκος
οὐδὲν διαφέρων. Αγο. ὠνητέος εἶ διὰ ταῦ
τα. πόσου τοῦτον ἄξιον χρὴ φάναι; Ερ. μνᾶς
ἀττικῆς. Αγο. λάμβανε. τί φῄς ὦ οὗτος,
ἐπριάμην σε; Φι. ἄδηλον. Αγο. μηδαμῶς.
ἐώνημαι γάρ, καὶ τἀργύριον κατέβαλον. Φι.
ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ διασκέπτομαι. Αγο. καὶ
μὴν ἀκολούθει σοι, καθάπερ χρὴ ἐμὸν οἰκέτην.
Φι. τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῄς; Αγο. ὁ κῆ
ρυξ, καὶ ἡ μνᾶ, καὶ οἱ παρόντες. Φι. πάρεισι γὰρ ἡμῖν
τινες; Αγο. ἀλλ' ἐγρηγέ σε ἤδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν
μύλωνα, πείσω εἶναι δεσπότης κατὰ τὸν χείρω
λόγον. Φι. ἐπέχω περὶ τούτου. Αγο. μὰ Δί',
ἀλλ'

ἀλλ᾽ ἤδη τί ἀπεφηνάμην. Ερ. σὺ μὲν παῦσαι αὐ- τὰ πτείνων, καὶ ἀκολούθει τῷ πριαμένῳ. ὑμᾶς δὲ ἐς αὔριον παρακαλοῦμεν. ἀποκηρύξειν γὰρ τοὺς ἰδιώτας, καὶ βαναύσους, καὶ ἀγοραίους βίους μέλλομεν.

ΑΛΙΕΥΣ, Η ΑΝΑΒΙΟΥΝΤΕΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Βάλλε, βάλλε τὸν κατάρατον τοῖς ἀφθόνοις λίθοις. ἐπιβάλλε τῶν βώλων. προσεπίβαλλε καὶ τῶν ὀστράκων. παῖε τοῖς ξύλοις τὸν ἀλιτήριον. ὅρα μὴ διαφύγῃ. καὶ σὺ ὦ Πλάτων, βάλλε. καὶ σὺ ὦ Χρύσιππε, καὶ σύ. πάντες ἅμα ξυνασπίσωμεν ἐπ᾽ αὐτόν, ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις. κοινὸς γὰρ πολέμιος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἡμῶν οὐχ ὕβρισε. σὺ δὲ ὦ Διόγενες, εἴ ποτε ἄλλοτε, χρῶ τῷ ξύλῳ, μὴ δὲ ἀνῇς. διδότω τὴν ἀξίαν, βλάσφημος ὤν. τί τοῦτο; κεκμήκατε ὦ Ἀρίστιππε. καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν. ἐστὲ σοφοί, μνήσασθε δὲ θουρίδος ὀργῆς. Ἀριστότελες. ἐπισπούδασον ἔτι θᾶσσον. καλῶς ἔχει. ἑάλωκε τὸ θηρίον. εἰλήφαμέν σε ὦ μιαρέ. εἴσῃ γοῦν αὐτίκα οὕστινας ὄντας ἡμᾶς, ἐκακηγόρεις. τῷ τρόπῳ δέ τις αὐτὸν καὶ μετέλθοι; ποικίλον γάρ τινα ἐπινοῶμεν θάνατον κατ᾽ αὐτοῦ, πᾶσιν ἡμῖν ἐξαρκέσαι δυνάμενον. καθ᾽ ἕκαστον ἑπτάκις γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι.

Πλάτων. ἐμοὶ μὲν, ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ
αὐτὸν νὴ Δία, μαστιγωθέντα γε πρότερον. τοὺς ὀφ
θαλμοὺς ἐκκεκόφθω. τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἔτι
πολὺ πρότερον ἀποτετμήσθω. σοὶ δὲ τί Ἐμπε
δόκλεις, δοκεῖ; Ἐμπεδοκλῆς. ἐς τοὺς κρατῆ-
ρας ἐμπεσεῖν αὐτὸν, ὡς μάθοι μὴ λοιδορεῖσθαι
τοῖς κρείττοσι. Πλά. καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθά
περ τινὰ Πενθέα, ἢ Ὀρφέα, λακιστὸν ἐν πέτραισιν
εὑρέσθαι μόρον, ἵνα καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἕκαστος ἔ-
χων, ἀπαλλάττοιτο. Λουκια. μηδαμῶς, ἀλ
λὰ πρὸς ἱκεσίου φείσασθέ μου. Σω. ἄραρεν. οὐκ
ἂν ἀφεθείης ἔτι. ὁρᾷς δὲ δὴ καὶ τὸν Ὅμηρον ἃ λέγει,
ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά; Λου.
καὶ μὴν καθ' Ὅμηρον ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἱκετεύσω. αἰ
δέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη, καὶ οὐ παρόψεσθε ῥαψῳ-
δήσαντά με. ζωγρεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα, καὶ ἄξια
δέχθε ἄποινα, χαλκόν τε, χρυσόν τε, τὰ δὴ
φιλέουσι σοφοί περ. Πλά. ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς
ἀπορήσομεν πρὸς σὲ ὁμηρικῆς ἀντιλογίας. ἄ
κουε δή, Μὴ δή μοι φύξιν γε κακηγόρε βάλλεο θυ
μῷ, χρυσόν περ λέξας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
Λου. οἴμοι τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὅμηρος ἡμῖν ἄπρακ
τος, ἡ μεγίστη ἐλπίς. τὸν Εὐριπίδην δή μοι
καταφευκτέον. τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος σώσειέ με.
Μὴ κτεῖναι τὸν ἱκέτην. οὐ γὰρ θέμις κτανεῖν. Πλά.

τί δὲ

τί δὲ οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν, Οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους; Λυ. νῦν οὖν ἕνεκα τι ῥημάτων κτείνετέ με; Πλά. νὴ Δία. Φησὶ γοῦν ἐκεῖνος αὖθις, Ἀχαλίνων στομάτων, ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, τὸ τέλος δυστυχία. Λυ. οὐκοῦν ἐπειδὴ δέδοκται πάντως ἀποκτιννῦναι, καὶ οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με, φέρετε τοῦτο γοῦν εἴπατέ μοι, οἵτινες ὄντες, ἢ τί πεπονθότες ἀνήκεστον πρὸς ἡμῶν, ἀνήκεστα ὀργίζεσθε, καὶ ἐπὶ θανάτῳ συνειλήφατέ με; Πλά. ἅτινα μὲν εἴργασαι ἡμᾶς τὰ δεινά, σεαυτὸν ἐρώτα ὦ κάκιστε, καὶ τοὺς καλοὺς ἐκείνους σου λόγους, ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτὴν, κακῶς ἠγόρευες, καὶ ἐς ἡμᾶς ὕβριζες, ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφοὺς ἄνδρας. καὶ τὸ μέγιστον, ἐλευθέρους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, ἀνεληλύθαμεν ἐπὶ σέ, παραιτησάμενοι πρὸς ὀλίγον τὸν Ἀϊδωνέα, Χρύσιππος οὑτοσί, καὶ Ἐπίκουρος, καὶ Πλάτων ἐγώ, καὶ Ἀριστοτέλης ἐκεῖνος, καὶ ὁ σιωπῶν οὗτος Πυθαγόρας, καὶ Διογένης, καὶ ἅπαντες, ὁπόσους διέσυρες ἐν τοῖς λόγοις. Λου. ἀνέπνευσα. οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, εἰ μάθετε ὁποῖος ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην. ὥστε ἀπορρίψατε τοὺς λίθους. μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρήσεσθε γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων. Πλά. ληρεῖς. σὲ δὲ

Πλάτων. ἐμοὶ μὲν, ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ αὐτὸν νὴ Δία, μαστιγωθέντα γε πρότερον. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκόφθω. τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἔτι πολὺ πρότερον ἀποτετμήσθω. σοὶ δὲ τί Ἐμπεδόκλεις, δοκεῖ; Ἐμπεδοκλῆς. ἐς τοὺς κρατῆρας ἐμπεσεῖν αὐτὸν, ὡς μάθοι μὴ λοιδορεῖσθαι τοῖς κρείττοσι. Πλά. καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινα Πενθέα, ἢ Ὀρφέα, λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον, ἵνα ἂν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἕκαστος ἔχων, ἀπαλλάττοιτο. Λουκια. μηδαμῶς, ἀλλὰ πρὸς ἱκεσίου φείσασθέ μου. Σω. ἄραρεν. οὐκ ἂν ἀφεθείης ἔτι. ὁρᾷς δὲ δὴ καὶ τὸν Ὅμηρον ἃ λέγει, ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά; Λου. καὶ μὴν καθ' Ὅμηρον ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἱκετεύσω. αἰδέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη, καὶ οὐ παρόψεσθε ῥαψῳδήσαντά με. ζωγρεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα, καὶ ἄξια δέχθε ἄποινα, χαλκόν τε, χρυσόν τε, τὰ δὴ φιλέουσι σοφοί περ. Πλά. ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς ἀπορήσομεν πρὸς σὲ ὁμηρικῆς ἀντιλογίας. ἄκουε δὴ, Μὴ δή μοι φύξιν γε κακηγόρε βάλλεο θυμῷ, χρυσόν περ λέξας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς. Λου. οἴμοι τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὅμηρος ἡμῖν ἄπρακτος, ἡ μεγίστη ἐλπίς. τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον. τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος σώσειέ με. Μὴ κτεῖναι τὸν ἱκέτην, οὐ γὰρ θέμις κτανεῖν. Πλά.

τί δὲ οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν, οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους; Λυ. νῦν οὖν ἕνεκα τῶν ῥημάτων κτείνετέ με; Πλά. νὴ Δία. φησὶ γοῦν ἐκεῖνος αὐτός, Ἀχαλίνων στομάτων, ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, τὸ τέλος δυστυχία. Λυ. οὐκοῦν ἐπειδὴ δέδοκται πάντως ἀποκτιννύναι, καὶ οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με, φέρετε τοῦτο γοῦν εἴπατέ μοι, οἵτινες ὄντες, ἢ τί πεπονθότες ἀνήκεστον πρὸς ἡμῶν, ἀνήκεστα ὀργίζεσθε, καὶ ἐπὶ θανάτῳ συνειλήφατέ με; Πλά. ἅτινα μὲν εἴργασαι ἡμᾶς τὰ δεινά, σεαυτὸν ἐρώτα ὦ κάκιστε, ἢ τοὺς καλοὺς ἐκείνους σου λόγους, ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτήν, κακῶς ἠγόρευες, καὶ ἐς ἡμᾶς ὕβριζες, ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφοὺς ἄνδρας. καὶ τὸ μέγιστον, ἐλευθέρους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, ἀνεληλύθαμεν ἐπὶ σέ, παραιτησάμενοι πρὸς ὀλίγον τὸν Ἀϊδωνέα, Χρύσιππος οὑτοσί, καὶ Ἐπίκουρος, καὶ Πλάτων ἐγώ, καὶ Ἀριστοτέλης ἐκεῖνος, καὶ ὁ σιωπῶν οὗτος Πυθαγόρας, καὶ Διογένης, καὶ ἅπαντες, ὁπόσους διέσυρες ἐν τοῖς λόγοις. Λου. ἀνέπνευσα. οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, εἰ μάθετε ὁποῖος ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην. ὥστε ἀπορρίψατε τοὺς λίθους. μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρήσεσθε γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων. Πλά. ληρεῖς. σὲ δὲ

καὶ τήμερον ἀπολωλέναι. καὶ ἤδη γε λάϊνον ἕσ-
σο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽, ὅσσα ἔοργας. ΛΟΥ. καὶ
μὴν ὦ ἄριστοι, ὃν ἐχρῆν μόνον ἐξ ἁπάντων ἐπαι-
νεῖν οἰκεῖόν τε ὑμῖν ὄντα, καὶ εὔνουν, καὶ ὁμογνώμο-
να, καὶ εἰ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν, κηδεμόνα τῶν ἐπι-
τηδευμάτων εὖ ἴστε ἀποκτενοῦντες, ἢν ἐμὲ
ἀποκτείνητε, τοσαῦτα ὑπὲρ ὑμῶν πεπονηκότα.
ὁρᾶτε γοῦν μὴ τὸ τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιῆ-
τε, ἀχάριστοι, καὶ ὀργίλοι, καὶ ἀγνώμονες φαινόμε-
νοι πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην. ΠΛΑ. ὢ τῆς ἀναισχυν-
τίας. καὶ χάριν σοι τῆς κακηγορίας προσοφείλο-
μεν; οὕτως ἀνδραπόδοις ἀληθῶς οἴει διαλέγε-
σθαι; ἢ καὶ εὐεργεσίαν καταλογιῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ
τῇ τοσαύτῃ ὕβρει καὶ παροινίᾳ τῶν λόγων; ΛΟΥ.
ποῦ γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς, ἢ πότε ὕβρικα, ὃς ἀεὶ φιλο-
σοφίαν τε θαυμάζων διατετέλεκα, καὶ ὑμᾶς
αὐτοὺς ὑπερεπαινῶν, καὶ τοῖς λόγοις, οὓς κατα-
λελείπατε, ὁμιλῶν. αὐτὰ γοῦν ἅ φημι ταῦτα,
πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ᾽ ὑμῶν παραλαβὼν, καὶ κα-
τὰ τὴν μέλιτταν ἀπανθισάμενος, ἐπιδείκνυ-
μαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δὲ, ἐπαινοῦσι, καὶ γνω-
ρίζουσιν ἕκαστου τὸ ἄνθος, ὅθεν, καὶ παρ᾽ ὅτου, καὶ
ὅπως ἀνελεξάμην. καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλοῦσι τῆς
ἀνθολογίας. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὑμᾶς, καὶ τὸν λει-
μῶνα τὸν ὑμέτερον, οἳ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε

ποικίλα

ποικίλα, καὶ πολυειδῆ τὰς βαφάς, εἴ τις ἀναλέξασθαί γε αὐτὰ ἐπίσαιτο, καὶ ἀναπλέξασθαι, καὶ ἁρμόσασθαι, ὡς μὴ ἀπάδειν θάτερον θατέρου, ἔσθ' ὅς τις οὖν ταῦτα εὖ πεπονθὼς παρ' ὑμῶν, κακῶς ἂν εἰπεῖν ἐπιχειρήσειεν εὐεργέτας ἄνδρας, ἀφ' ὧν εἶναί τις ἔδοξεν; ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν, ἢ τὸν Εὔρυτον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς μούσαις ἀντάδειν, παρ' ὧν εἴληφε τὴν ᾠδήν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι ἐριδαίνειν, ἐναντία τοξεύων, καὶ ταῦτα, δοτῆρι ὄντι τῆς τοξικῆς. ΠΛΑ. τοῦτο μὲν ὦ γενναῖε, κατὰ τοὺς ῥήτορας εἴρηταί σοι. ἐναντιώτατον γοῦν ἐστι τῷ πράγματι, καὶ χαλεπωτέραν σου ἐπιδείκνυσι τὴν τόλμαν, εἴγε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστία πρόσεστιν, ὃς παρ' ἡμῶν τὰ τοξεύματα ὡς φῂς λαβών, καθ' ἡμῶν ἐτόξευες, ἕνα τοῦτον ὑποθέμενος τὸν σκοπόν, ἅπαντας ἡμᾶς ἀγορεύειν κακῶς. τοιαῦτα παρὰ σοῦ ἀπειλήφαμεν; ἀνθ' ὧν σοι τὸν λειμῶνα ἐκεῖνον ἀναπετάσαντες, οὐκ ἐκωλύομεν δρέπεσθαι, καὶ τὸ προκόλπιον ἐμπλησάμενον, ἀπελθεῖν. ὥστε, διάγε τοῦτο μάλιστα, δίκαιος ἂν εἴης ἀποθανεῖν. ΛΟΥ. ὁρᾶτε; πρὸς ὀργὴν ἀκούετε, καὶ οὐδὲν τῶν δικαίων προσίεσθε. καίτοι, οὐκ ἂν ᾠήθην ποτὲ ὡς ὀργὴ Πλάτωνος, ἢ Χρυσίππου, ἢ Ἀριστοτέλους, ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν καθίκοιτο ἄν. ἀλ-

λα μοι ἐδοκεῖτε μόνοι δή, πόρρω εἶναι τοῦ τοιούτου. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἄκριτόν γε ὦ θαυμάσιοι, μηδὲ πρὸ δίκης ἀποκτείνητέ με. ὑμέτερον γοῦν καὶ τοῦτο ἦν, μὴ βίᾳ, μηδὲ κατὰ τὸ ἰσχυρότερον πολιτεύεσθαι, δίκῃ δὲ τὰ διάφορα διαλύεσθαι διδόντας λόγους, καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. ὥστε δικαστὴν ἑλόμενοι κατηγορήσατε μὲν ὑμεῖς ἢ ἅμα πάντες. ἢ ὅν τινα ἂν χειροτονήσητε ὑπὲρ ἁπάντων. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα. κᾆτα εἰ μέν τι ἀδικῶν φαίνομαι καὶ τοῦτο περὶ ἐμοῦ γνῷ τὸ δικαστήριον, ὑφέξω δηλαδὴ τὴν ἀξίαν. ὑμεῖς δὲ, βίαιον οὐδὲν τολμήσετε. ἢν δὲ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν, καθαρὸς ὑμῖν καὶ ἀνεπίληπτος εὑρίσκωμαι, ἀφήσουσί με οἱ δικασταί. ὑμεῖς δὲ, εἰς τοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, καὶ προξύναντας καθ' ἡμῶν, τὴν ὀργὴν τρέψετε. Πλά. τοῦτο ἐκεῖνο ἐς πεδίον τὸν ἵππον ὡς παρακρουσάμενος τοὺς δικαστὰς, ἀπέλθοις. φασὶ γοῦν ῥήτορά σε, καὶ δικανικόν τινα εἶναι, καὶ πανοῦργον ἐν τοῖς λόγοις. τίνα δὲ καὶ δικαστὴν ἐθέλεις γενέσθαι; ὅν τινα μὴ σὺ δωροδοκήσας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε ἄδικα, πείσεις ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι. Λυ. θαῤῥεῖτε. τούτου γε ἕνεκα, οὐδένα τοιοῦτον διαιτητὴν ὕποπτον, ἢ ἀμφίβολον ἀξιώσαιμ' ἂν γενέσθαι, καὶ ὅστις ἀπολό σε

ταί

ταί μοι τὴν ψῆφον. ὁρᾶτε γοῦν, τὴν φιλοσοφίαν αὐτὴν μεθ' ὑμῶν ποιοῦμαι δικάστριαν ἔγωγε. Πλά. καὶ τίς ἂν κατηγορήσειεν, εἴγε ἡμεῖς δικασόμεθα; Λου. οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε, καὶ δικάζετε. οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο δέδια. τοσοῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις, καὶ ἐκ περιουσίας ἀπολογήσασθαι ὑπολαμβάνω. Πλά. τί ποιοῦμεν ὦ Πυθαγόρα, καὶ Σώκρατες; ἔοικε γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἄλογα προκαλεῖσθαι, δικάζεσθαι ἀξιῶν. Σω. τί δ' ἄλλο, ἢ βαδίζωμεν ἐπὶ τὸ δικαστήριον; καὶ τὴν φιλοσοφίαν παραλαβόντες, ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ ἀπολογήσεται. τὸ πρὸ δίκης γὰρ οὐχ ἡμέτερον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδιωτικόν, ὀργίλων τινῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ τιθεμένων. παρέξομεν γοῦν ἀφορμὰς τοῖς κακηγορεῖν ἐθέλουσι, καταλεύσαντες ἄνδρα μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ. καὶ ταῦτα, δικαιοσύνῃ χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες. ἢ τί ἂν εἴποιμεν Ἀνύτου καὶ Μελίτου πέρι, τῶν ἐμοῦ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικαστῶν, εἰ οὗτος τεθνήξεται, μηδὲ τὸ παράπαν ὕδατος ματαλαβών; Πλά. ἄριστα παραινεῖς ὦ Σώκρατες. ὥστε ἀπίωμεν ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν. ἡ δὲ, δικασάτω. καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῷ. Λου. εὖγε ὦ σοφώτατοι. ἀμείνω ταῦτα, καὶ νομιμώτερα. τοὺς μέντοι λί-

θυς φυλάττετε ὡς ἔφην. δικάσει γὰρ αὐτῶν μικρὸν ὕστερον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ποῦ δὲ τὴν φιλοσοφίαν εὕροι τις ἄν; οὐ γὰρ οἶδα ἔνθα οἰκεῖ. καίτοι πάνυ πολὺν ἐπλανήθην χρόνον ἀναζητῶν τὴν οἰκίαν, ὡς ξυγγενοίμην αὐτῇ. εἶτα ἐντυγχάνων ἄν τισι τριβώνια περιβεβλημένοις, καὶ πώγωνας βαθεῖς καθειμένοις, παρ' αὐτῆς ἐκείνης ἥκειν φάσκουσιν, οἰόμενος εἰδέναι αὐτοὺς, ἀνηρώτων. οἱ δὲ, πολὺ μᾶλλον ἐμοῦ ἀγνοοῦντες, ἢ οὐδ' ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοιντο οὐκ εἰδότες, ἢ ἄλλην θύραν ἀντ' ἄλλης ἀπεδείκνυον. οὐδέπω γοῦν καὶ τήμερον ἐξευρεῖν δεδύνημαι τὴν οἰκίαν. πολλάκις δὲ αὐτὸς εἰκάσας, ἢ ξεναγήσαντός τινος, ἧκον ἂν ἐπί τινας θύρας, βεβαίως ἐλπίσας τότε γοῦν εὑρηκέναι. τεκμαιρόμενος τῷ πλήθει τῶν ἐσιόντων τε καὶ ἐξιόντων ἁπάντων σκυθρωπῶν, καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν, καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν. μετὰ τούτων οὖν ξυμπαραβυσθεὶς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον ἄν. εἶτα ἑώρων γύναιόν τι οὐχ ἁπλοϊκὸν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐς τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐπερρύθμιζεν, ἀλλὰ κατεφάνη μοι αὐτίκα οὐδὲ τὸ ἄφετον δοκοῦν τῆς κόμης ἀκαλλώπιστον ἐῶσα, οὐδὲ τοῦ ἱματίου τὴν ἀναβολὴν ἀνεπιτηδεύτως περιστέλλουσα. πρόδηλος δὲ ἦν κοσμουμένη

μένη

μένη αὐτοῖς, καὶ πρὸς εὐπρέπειαν τῷ ἀθεραπεύτῳ δοκοῦν τι προσχρωμένη· ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον, καὶ φῦκος, καὶ τὰ ῥήματα πάνυ ἑταιρικά. καὶ ἐπαινουμένη ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε. καὶ εἰ δοίη τις, προχείρως ἐδέχετο. καὶ τοὺς πλουσιωτέρους ἂν παρακαθιζομένη πλησίον, τοὺς πένητας τῶν ἐραστῶν οὐδὲ προσέβλεπε. πολλάκις δὲ καὶ γυμνωθείσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκούσιον, ἑώρων περιδέραια χρυσᾶ, τῶν ἐγχέλεων παχύτερα. ταῦτα ἰδὼν εὐθὺ πόδας αὖ εὐθὺς ἀνέστρεφον, οἰκτείρας δηλαδὴ τοὺς κακοδαίμονας ἐκείνους, ἑλκομένους πρὸς αὐτῆς οὐ τῆς ῥινός, ἀλλὰ τοῦ πώγωνος, καὶ κατὰ τὸν Ἰξίονα εἰδώλῳ ἀντὶ τῆς Ἥρας ξυνόντας. Πλά. τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας. οὐ γὰρ πρόδηλος οὐδὲ πᾶσι γνώριμος ἡ θύρα. πλὴν ἀλλ' οὐδὲν δεήσει βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ἐνταῦθα γὰρ ἐν Κεραμεικῷ ὑπομενοῦμεν αὐτήν. ἤδη δέ, ἤδη που ἀφίξεται, ἐπανιοῦσα ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς περιπατήσειε καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ. τοῦτο γὰρ ὁσημέραι ἔθος ποιεῖν αὐτῇ. μᾶλλον δὲ ἤδη πρόσεισιν. ὁρᾷς τὴν κόσμιον τὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὴν προσηνῆ τὸ βλέμμα, τὴν ὑπὸ συννοίας ἠρέμα βαδίζουσαν; Λου. πολλὰς ὁμοίας ὁρῶ τόγε σχῆμα, καὶ τὸ βάδισμα, καὶ τὴν ἀναβολήν. καίτοι μία πάντων ἥγε ἀληθὴς φιλοσοφία καὶ

ἐν αὐτοῖς. Πλά. εὖ λέγεις. ἀλλὰ δηλωσάτω
ἥτις ἐστὶ, φθεγξαμένη μόνον. Φιλο. παπαῖ.
τί Πλάτων, καὶ Χρύσιππος ἄνω, καὶ Ἀριστοτέλης,
καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά
μου τῶν μαθημάτων. τί αὖθις ἐς τὸν βίον; ἆρά
τις ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω; ὀργιζομένοις γοῦν
ἐοίκατε. καὶ τίνα τοῦτον ξυλλαβόντες ἄγετε; ἢ
που λωποδύτης τις, ἢ ἀνδροφόνος, ἢ ἱερόσυ-
λός ἐστι; Πλά. νὴ Δία ὦ φιλοσοφία, πάν-
των γε ἱεροσύλων ἀσεβέστατος. ὃς τὴν ἱερωτά-
την σὲ, κακῶς ἀγορεύειν ἐπεχείρησε, καὶ ἡμᾶς
ἅπαντας, ὁπόσοι τι παρὰ σοῦ μαθόντες, τοῖς
μεθ' ἡμᾶς καταλελοίπαμεν. Φιλο. εἶτα ἠ-
γανακτήσατε λοιδορησαμένου τινὸς, καὶ ταῦτα
εἰδότες ἐμὲ οἷα πρὸς τῆς κωμῳδίας ἀκούουσα ἐν
Διονυσίοις; ὅμως φίλην τε αὐτὴν ἥγημαι, καὶ
οὔτε ἐδικασάμην, οὔτε ᾐτιασάμην προσελθοῦ-
σα. ἐφίημι δὲ παίζειν τὰ εἰκότα, καὶ τὰ συνή-
θη τῇ ἑορτῇ. οἶδα γὰρ ὡς οὐκ ἄν τι ὑπὸ σκώμ-
ματος χεῖρον γένοιτο, ἀλλὰ τοὐναντίον ὅπερ ἂν
ᾖ καλὸν, ὥσπερ τὸ χρυσίον, ἀποσμώμενον τοῖς κόμ-
μασι, λαμπρότερον ἀποστίλβει, καὶ φανερώτε-
ρον γίνεται. ὑμεῖς δὲ, οὐκ οἶδα ὅπως ὀργίλοι,
καὶ ἀγανακτικοὶ γεγόνατε. τί δ' οὖν αὐτὸν ἄγχε-
τε; Πλά. μίαν ἡμέραν ταύτην παραιτησά-
μενοι,

μένοι, ἥκομεν ἐπ' αὐτὸν, ὡς ὑπόσχῃ τὴν ἀξίαν
ὧν δέδρακε. Φῆμαι δὲ ἡμῖν διήγγελλον οἷα ἔλε-
γεν ἐπὶ τῶν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν. Φιλο. εἶ-
τα πρὸ δίκης οὐδὲ ἀπολογησάμενον ἀποκτενεῖ-
τε; δῆλος γοῦν ἐστιν εἰπεῖν τι θέλων. Πλά.
οὔκ. ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀνεβαλλόμεθα. καί σοι
ὅ, τι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσει τέλος τῆς δίκης. Φι.
τί φῂς σύ; Λου. τοῦτο αὐτὸ ὦ δέσποινα φιλο-
σοφία, ἥπερ καὶ μόνη τἀληθὲς ἐξευρεῖν δύναιο
μόλις γοῦν εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας, τὸ σοὶ,
φυλαχθῆναι τὴν δίκην. Πλά. νῦν ὦ κατά-
ρατε, δέσποιναν αὐτὴν καλεῖς, πρώην δὲ τὸ ἀτι-
μότατον φιλοσοφίαν ἀπέφαινες, ἐν τοσούτῳ
ἀποκηρύττων θεάτρῳ, κατὰ μέρη δύ' ὀβολῶν ἕ-
καστον εἶδος αὐτῆς τῶν λόγων; Φιλο. ὁρᾶτε
μὴ οὐ φιλοσοφίαν οὗτός γε, ἀλλὰ γόητας ἄν-
δρας ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι πολλὰ καὶ μια-
ρὰ πράττοντας, ἠγόρευε κακῶς. Λου. εἴσῃ
αὐτίκα, ἢν ἐθέλῃς ἀπολογουμένου ἀκούειν. μό-
νον ἀπίωμεν ἐπ' Ἄρειον πάγον. μᾶλλον δὲ εἰς
τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν, ὡς ἂν ἐκ περιωπῆς ἅμα
καταφανείη πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει. Φιλο.
ὑμεῖς δὲ ὦ φίλαι, ἐν τῇ ποικίλῃ τέως περι-
πατήσατε. ἥξω γὰρ ὑμῖν, ἐκδικάσασα τὴν δί-
κην. Λου. τίνες δέ εἰσιν ὦ φιλοσοφία; πά-

νῦν γὰρ κόσμιαι καὶ αὗται δοκοῦσιν. ΦΙΛΟ. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη, σωφροσύνη δὲ ἐκείνη, καὶ δικαιοσύνη παρ' αὐτήν, ἡ προηγουμένη δέ, παιδεία, ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὕτη, καὶ ἀσαφὴς τὸ χρῶμα, ἡ ἀλήθειά ἐστιν. ΛΟΥ. οὐχ ὁρῶ ἥντινα καὶ λέγεις.

ΦΙΛΟ. τὴν ἀκαλλώπιστον ἐκείνην οὐχ ὁρᾷς, τὴν γυμνήν, τὴν ὑποφεύγουσαν ἀεί, καὶ διολισθαίνουσαν, ΛΟΥ. ὁρῶ νῦν μόλις. ἀλλὰ τί οὐχὶ καὶ ταύτας ἄγεις, ὡς πλῆρες γένοιτο καὶ ἐντελὲς τὸ συνέδριον; τὴν ἀλήθειαν δέ γε, καὶ ξυνήγορον ἀναβιβάσασθαι πρὸς τὴν δίκην βούλομαι. ΦΙΛ. νὴ Δία, ἀκολουθήσατε καὶ ὑμεῖς. οὐ βαρὺ γὰρ μίαν δικάσαι δίκην. καὶ ταῦτα, περὶ τῶν ἡμετέρων ἐσομένην. ΑΛΗΘΕΙΑ. ἄπιτε ὑμεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι ἀκούειν, ἃ πάλαι οἶδα ὁποῖά ἐστιν.

ΛΟΥ. ἀλλ' ἡμῖν ὦ ἀλήθεια, ἐνδέοντι ξυνδικάζοις ἄν, ὡς καὶ καταμηνύοις ἕκαστα. ΦΙΛΟ. οὐκοῦν ἐπάγωμαι καὶ τὼ θεραπαινιδίω τούτω, ξυνοικωτάτω μοι ὄντε. ΛΟΥ. καὶ μάλα ὁπόσας ἂν ἐθέλῃς. ΦΙΛΟ. ἕπεσθον ὦ ἐλευθερία, καὶ παῤῥησία μεθ' ἡμῶν, ὡς τὸν δείλαιον τοῦτον ἀνθρωπίσκον ἐραστὴν ἡμέτερον ὄντα, καὶ κινδυνεύοντα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δικαίᾳ, σῶσαι δυνηθῶμεν. σὺ δ' ἔλεγχε, αὐτοῦ περίμενον. ΛΟΥ. μηδαμῶς ὦ δέσποινα. ἡκέτω δὲ καὶ οὗτος, καὶ εἴ

τις ἄλλος. οὐ γὰρ τοῖς τυχοῦσι θηρίοις προσπαλαῖσαι δεήσει μοι ἀλλ' ἀλαζόσιν ἀνθρώποις, καὶ δυσελέγκτοις ἀεί τινας ἀποφυγὰς εὑρισκομένοις ὥστε ἀναγκαῖος ὁ ἔλεγχος. Φι. ἀναγκαιότατος μὲν οὖν. ἄμεινον δὲ εἰ καὶ τὴν ἀπόδειξιν παραλάβοις. Αλη. ἕπεσθε πάντες, ἐπεὶ καὶ ἀναγκαῖοι δοκεῖτε πρὸς τὴν δίκην. Αρι. ὁρᾷς, προσεταιρίζεται καθ' ἡμῶν ὦ φιλοσοφία, τὴν ἀλήθειαν. Φι. εἶτα δέδιας ὦ Πλάτων, καὶ Χρύσιππε, καὶ Ἀριστότελες, μή τι ψεύσηται ὑπὲρ αὐτοῦ ἀλήθεια οὖσα; Πλά. οὐ τοῦτο, ἀλλὰ δεινῶς πανοῦργός ἐστι, καὶ κολακικός. ὥστε παραπείσει αὐτήν. Αλη. θαρρεῖτε. οὐδὲν οὐ μὴ γένηται ἄδικον, δικαιοσύνης ταύτης συμπαρούσης. ἀπίωμεν οὖν. ἀλλ' εἰπέ μοι σύ, τί σοι τοὔνομα; Λυ. ἐμοὶ Παρρησιάδης, Ἀληθίωνος τοῦ Ἐλεγξικλέους. Φι. πατρὶς δέ; Λυ. Σύρος ὦ φιλοσοφία, τῶν ἐπ' Εὐφρατιδίων. ἀλλὰ τί τοῦτο; καὶ γὰρ τούτων τινὰς οἶδα τῶν ἀντιδίκων μου, οὐχ ἧττον ἐμοῦ βαρβάρους τὸ γένος, ὁ τρόπος δὲ, καὶ ἡ παιδεία οὐ κατὰ Σολέας, ἢ Κυπρίους, ἢ Βαβυλωνίους, ἢ Σταγειρίτας. καίτοι πρός γε σέ, οὐδὲν ἂν γένοιτ' ἔλαττον, οὐδ' εἰ τὴν φωνὴν βάρβαρος εἴη τις, εἴπερ ἡ γνώμη ὀρθὴ καὶ δικαία φαίνοιτο οὖσα.

Φιλο. εὖ λέγεις. ἄλλως γοῦν τοῦτο ἠρόμην.

ἡ τέχνη δέ σοι τίς; ἄξιον γὰρ ἐπίστασθαι τοῦτό γε. Λού. μισαλαζών εἰμι, καὶ μισογόης, καὶ μισοψευδὴς, καὶ μισότυφος, καὶ μισῶ πᾶν τὸ τοιουτῶδες εἶδος τῶν μιαρῶν ἀνθρώπων. πάνυ δὲ πολλοί εἰσιν ὡς οἶσθα. Φιλο. Ἡράκλεις, πολυμισῆ τινα μέτει τὴν τέχνην. Λου. εὖ λέγεις, ὁρᾷς γοῦν ὁπόσοις ἀπεχθάνομαι, καὶ ὡς κινδυνεύω δι' αὐτήν; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ πάνυ ἀκριβῶς οἶδα. λέγω δὴ τὴν ἀπὸ τοῦ φιλῶ τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν. φιλαλήθης γὰρ, καὶ φιλόκαλος, καὶ φιλαπλοϊκὸς, καὶ ὅσα τοῦ φιλεῖσθαι συγγενῆ. πλὴν ἀλλ' ὀλίγοι πάνυ ταύτης ἄξιοι τῆς τέχνης. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ ταττόμενοι, καὶ τῷ μίσει οἰκειότεροι, πεντακισμύριοι, κινδυνεύω τοιγαροῦν τὴν μὲν, ὑπ' ἀργίας ἀπομαθεῖν ἤδη. τὴν δὲ, πάνυ ἠκριβωκέναι. Φι. καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν. τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ τάδε φασὶ, καὶ τάδε. ὥστε μὴ διαίρει τὼ τέχνα. μία γὰρ ἐστὸν, δύ' εἶναι δοκοῦσαι. Λου. ἄμεινον σὺ οἶσθα ταῦτα ὦ φιλοσοφία, τὸ μέντοι ἐμὸν, τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον τοὺς μὲν πονηροὺς μισεῖν, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς χρηστοὺς, καὶ φιλεῖν. Φιλο. ἄγε δὴ, πάρεσμεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν, ἐνταῦθά που ἐν τῷ προνάῳ τῆς Πολιάδος δικάζωμεν, ἡ ἱέρεια, διάθες ἡμῖν τὰ βάθρα. ἡμεῖς δὲ, ἐν τοσούτῳ προσκυνήσωμεν τὴν θεόν.

θεόν. ΛΟΥ. ὦ Πολιάς, ἐλθέ μοι κατὰ τῶν ἀλαζόνων σύμμαχος, ἀναμνησθεῖσα ὁπόσα ἐπιορκούντων ὁσημέραι ἀκούεις αὐτῶν. καὶ ἃ πράττουσι δὲ μόνη ὁρᾷς, ἅτε δὴ ἐπίσκοπος οὖσα. νῦν καιρὸς ἀμύνασθαι αὐτούς. ἐμὲ δὲ ἤν που κρατούμενον ἴδῃς, καὶ πλείους ὦσιν αἱ μέλαιναι, σὺ προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς, σῶζε. ΦΙΛ. εἶεν. ἡμεῖς, μὲν ὑμῖν καὶ δὴ καθήμεθα ἕτοιμοι ἀκούειν τῶν λόγων. ὑμεῖς δὲ, προελόμενοί τινα ἐξ ἁπάντων, ὅστις ἄριστα κατηγορῆσαι ἂν δοκῇ, ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν, καὶ διελέγχετε. οὐ γὰρ οἷόν τε πάντας ἅμα λέγειν. σὺ δὲ ὦ Παῤῥησιάδη, ἀπολογήσῃ τὸ μετὰ τοῦτο. ΑΝΑΒΙΟΥΝΤΕΣ. τίς οὖν ὁ ἐπιτηδειότατος ἐξ ἡμῶν ἂν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην; σοῦ ὦ Πλάτων, ἥ τε μεγαλόνοια θαυμαστὴ, καὶ καλλιφωνία δεινῶς ἀττικὴ, καὶ τὸ κεχαρισμένον, καὶ πειθοῦς μεστόν. ἥ τε σύνεσις, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἐπαγωγὸν ἐν καιρῷ τῶν ἀποδείξεων, πάντα ταῦτά σοι ἀθρόα πρόσεστιν. ὥστε τὴν προηγορίαν δέχου, καὶ ὑπὲρ ἁπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνήσθητι πάντων ἐκείνων, καὶ συμφόρει εἰς τὸ αὐτὸ, εἴ τι σοι πρὸς Γοργίαν, ἢ Πῶλον, ἢ Πρόδικον, ἢ Ἱππίαν εἴρηται. δεινότερος οὗτός ἐστιν. ἐπίπαττε οὖν καὶ τῆς εἰρωνείας, καὶ τὰ κομψὰ ἐκεῖνα καὶ

σὺν ἔχει ἐρωτᾷ. κἄν σοι δοκῇ κἀκεῖνό που προσάβυσον, ὡς ὁ μέγας Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων, ἀγανακτήσειεν ἄν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόσχῃ τὴν δίκην. Πλά. μηδαμῶς. ἀλλά τινα τῶν σφοδροτέρων προχειρισώμεθα, Διογένην τοῦτον, ἢ Ἀντισθένην, ἢ Κράτητα, ἢ καὶ σὲ ὦ Χρύσιππε. οὐ γὰρ δὴ κάλλους ἐν τῷ παρόντι, καὶ δεινότητος συγγραφικῆς ὁ καιρός, ἀλλά τινος ἐλεγκτικῆς, καὶ δικανικῆς παρασκευῆς. ῥήτωρ δὲ ὁ Παρρησιάδης ἐστίν. Διο. ἀλλ' ἐγὼ αὐτοῦ κατηγορήσω. καὶ γὰρ οὐδὲ πάνυ μακρῶν οἶμαι τῶν λόγων δεήσεσθαι. καὶ ἄλλως δὲ, ὑπὲρ ἅπαντας ὕβρισμαι, δύ' ὀβολῶν πρῴην ἀποκεκηρυγμένος.

Πλα. ὁ Διογένης ὦ φιλοσοφία, ἐρεῖ τὸν λόγον τὸν ὑπὲρ ἁπάντων. μέμνησο δὲ ὦ γενναῖε, μὴ τὰ σεαυτοῦ μόνον πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, τὰ κοινὰ δὲ ὁρᾶν. εἰ γάρ τι καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμεθα ἐν τοῖς λόγοις, σὺ δέ, τοῦτο μὲν μὴ ἐξέταζε, μηδ' ὅστις ἐστὶν ὁ ἀληθέστερος νῦν λέγε. ὅλως δέ, ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἀγανάκτει περιυβρισμένης, καὶ κακῶς ἀκουούσης ἐν τοῖς Παρρησιάδου λόγοις. καὶ τὰς προαιρέσεις ἀφείς, ἐν αἷς διαλλάττομεν, ὃ κοινὸν ἅπαντες ἔχομεν, τοῦτο ὑπερμάχει. ὅρα, σὲ μόνον προεστησάμεθα, καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντα ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται, ἢ σε

μνό

μνότατα δόξαι, ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι, οἷα οὗ
τος ἀπέφηνε. ΔΙΟ. Θαῤῥεῖτε, οὐδὲν ἐλλείψο
μεν. ὑπὲρ ἁπάντων ἐρῶ. κἂν ἡ Φιλοσοφία δὲ
πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα, φύσει γὰρ ἥμε-
ρός τε καὶ πρᾶός ἐστιν, ἀφεῖναι διαβουλεύηται αὐτὸν,
ἀλλ' οὐ τὰ ἐμὰ ἐνδεήσει. δείξω γὰρ αὐτῷ ὅτι μὴ
μάτην ξυλοφοροῦμεν. ΦΙΛΟ. Τοῦτο μὲν μηδα-
μῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μᾶλλον. ἄμεινον γὰρ, ἢ τῷ
τῷ ξύλῳ. μὴ μέλλε δ' οὖν. ἤδη γὰρ ἐκκέχυται
τὸ ὕδωρ, καὶ πρὸς σὲ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει.
ΛΟΥ. Οἱ λοιποὶ καθιζέσθωσαν ὦ Φιλοσοφία,
καὶ ψηφοφορείτωσαν μεθ' ὑμῶν. Διογένης δὲ κα
τηγορείτω μόνος. ΦΙΛ. Οὐ δέδιας οὖν μὴ σου
καταψηφίσωνται; ΛΟΥ. Οὐδαμῶς. πλείοσι
γοῦν κρατῆσαι βούλομαι. ΦΙΛΟ. Γενναῖά σου
ταῦτα. καθίσατε δ' οὖν. σὺ δ' ὦ Διόγενες, λέ
γε. ΔΙΟ. Οἷοι μὲν ἡμεῖς ἄνδρες ἐγενόμεθα παρὰ
τὸν βίον ὦ Φιλοσοφία, πάνυ ἀκριβῶς οἶσθα, καὶ
οὐδὲν δεῖ λόγων. ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὲ σιωπήσω,
ἀλλὰ Πυθαγόραν τοῦτον, καὶ Πλάτωνα, καὶ Ἀρι
στοτέλην, καὶ Χρύσιππον, καὶ τοὺς ἄλλους, τίς οὐκ
οἶδεν ὅσα ἐς τὸν βίον καλὰ ἐσεκομίσαντο; ἃ δὴ τοι
οὕτους ὄντας ἡμᾶς, ὁ τρισκατάρατος οὑτοσὶ
Παῤῥησιάδης ὕβρικεν, ἤδη ἐρῶ. ῥήτωρ γάρ τις
ὥς φασιν ὢν, ἀπολιπὼν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς

ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμήσειεν, ὁπόσον ἢ δεινότητος, ἢ ἀκμῆς ἐπεπόριστο ἐν τοῖς λόγοις, τοῦτο πᾶν ἐφ' ἡμᾶς συσκευασάμενος, οὐ παύεται μὲν ἀγορεύων κακῶς, γόητας, καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, τὰ πλήθη δὲ ἀναπείθων καταγελᾶν ἡμῶν, καὶ καταφρονεῖν, ὡς τῶν μηδὲν ὄντων. μᾶλλον δὲ καὶ μισεῖσθαι πρὸς τῶν πολλῶν ἤδη πεποίηκεν αὐτούς τε ἡμᾶς, καὶ σὲ τὴν φιλοσοφίαν, φληνάφους, καὶ λήρους ἀποκαλῶν τὰ σά, καὶ τὰ σπουδαιότατα, ὧν ἡμᾶς ἐπαίδευσας, ἐπὶ χλευασμῷ διεξιὼν, ὥστε ἑαυτὸν μὲν, κροτεῖσθαι, καὶ ἐπαινεῖσθαι πρὸς τῶν θεατῶν, ἡμᾶς δὲ, ὑβρίζεσθαι. φύσει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς, χαίρουσι τοῖς ἀποσκώπτουσι, καὶ λοιδορουμένοις. καὶ μάλιστα ὅταν τὰ σεμνότατα εἶναι δοκοῦντα, διασύρηται. ὥσπερ ἀμέλει καὶ πάλαι ἔχαιρον Ἀριστοφάνει, καὶ Εὐπόλιδι, Σωκράτην τουτονὶ ἐπὶ χλευασίᾳ παράγοντες ἐπὶ τὴν σκηνὴν, καὶ κωμῳδοῦσιν ἀλλοκότους τινὰς περὶ αὐτοῦ κωμῳδίας. καί τοι ἐκεῖνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐτόλμων τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν Διονυσίοις ἐφειμένον αὐτὸ δρᾶν. καὶ τὸ σκῶμμα, μέρος τι ἐδόκει τῆς ἑορτῆς. καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει, φιλόγελώς τις ὤν. ὁ δὲ, τοὺς ἀρίστους ξυγκαλῶν, ἐκ πολλοῦ φροντίσας, καὶ παρασκευασάμενος, καὶ βλασ-

φημίας

Φημίας τινὰς ἐς παχὺ βιβλίον ἐγγράψας, μεγάλῃ τῇ φωνῇ διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, Πυθαγόραν, Ἀριστοτέλην τουτονί, Χρύσιππον ἐκεῖνον, ἐμὲ, καὶ ὅλως ἅπαντας, οὔτε ἑορτῆς ἐφεστώσης, οὔτε ἰδίᾳ τι πρὸς ἡμῶν παθών. εἶχε γὰρ ἄν τινα συγγνώμην αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, ἀλλὰ μὴ ἄρχων αὐτὸς ἔδρασε. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὅτι ταῦτα ποιῶν, καὶ ὑπὸ τὸ σὸν ὄνομα ὦ φιλοσοφία, ὑποδύεται. καὶ ὑπελθὼν, τὸν διάλογον ἡμέτερον οἰκέτην ὄντα, τούτῳ ξυναγωνιστῇ καὶ ὑποκριτῇ χρῆται καθ' ἡμῶν. ἔτι καὶ Μένιππον ἀναπείσας ἑταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυγκωμῳδεῖν αὐτῷ τὰ πολλά. ὃς μόνος οὐ πάρεστιν, οὐδὲ κατηγορεῖ μεθ' ἡμῶν προδοὺς τὸ κοινόν, ἀνθ' ὧν ἁπάντων ἄξιόν ἐστιν αὐτὸν ὑποσχεῖν τὴν δίκην. ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχῃ, τὰ σεμνότατα διασύρων ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων; χρήσιμον γοῦν καὶ πρὸς ἐκείνους τὸ τοιοῦτον, εἰ θεάσαιντο αὐτὸν κολασθέντα, ὡς μηδὲ ἄλλος τις ἔτι καταφρονοίη φιλοσοφίας. ἐπεὶ τόγε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ ὑβριζόμενον ἀνέχεσθαι, οὐ μετριότητος, ἀλλ' ἀνανδρίας, καὶ εὐηθείας εἰκότως ἂν νομίζοιτο. τὰ μὲν γὰρ τελευταῖα, τίνι φορητά; ὃς καθάπερ ἀνδράποδα παραγαγὼν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ πωλητήριον, καὶ κήρυκα ἐπιστή-

ας, ἀμπηπόλησεν ὥς φασι, τοὺς μὲν, ἐπὶ πολλῷ, ἐνίους δὲ, μνᾶς ἀττικῆς. ἐμὲ δ' ὁ πονηρότατος οὗτος, δύ' ὀβολῶν. οἱ παρόντες δ' ἐγέλων. ἀνθ' ὧν γε αὐτοί τε ἀνεληλύθαμεν ἀγανακτήσαντες. καὶ σὲ ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν ἡμῖν, τὰ ἔσχατα ὑβρισμένοις. Φιλ. εὖγε ὦ Διόγενες, ὑπὲρ ἁπάντων καλῶς, ὁπόσα ἐχρῆν, ἅπαντα εἴρηκας. Φιλο. παύσασθε ἐπαινοῦντες. ἔγχει τῷ ἀπολογουμένῳ. σὺ δὲ ὦ Παῤῥησιάδη, λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει. σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν. μὴ μέλλε οὖν. Παῤῥη. οὐ πάντα μου ὦ φιλοσοφία κατηγόρησε Διογένης, ἀλλὰ τὰ πλείω. ὅσα ἦν χαλεπώτερα, οὐκ οἶδ' ὅ,τι παθὼν, παρέλιπεν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτου δέω ἔξαρνος γενέσθαι, ὡς οὐκ εἶπον αὐτὰ, ἢ ἀπολογίαν τινὰ μεμελετηκὼς ἀφῖχθαι, ὥστε καὶ εἴ τινα ἢ αὐτὸς οὗτος ἀπεσιώπησεν, ἢ ἐγὼ, μὴ πρότερον ἔφθην εἰρηκὼς, νῦν προσθήσειν μοι δοκῶ. οὕτω γὰρ ἂν μάθοις οὕς τινας ἀπεκήρυττον, καὶ κακῶς ἠγόρευον, ἀλαζόνας, καὶ γόητας ἀποκαλῶν. καί μοι μόνον τοῦτο παραφυλάττετε. εἰ ἀληθῆ περὶ πάντων ἐρῶ. εἰ δέ τι βλάσφημον, ἢ τραχὺ φαίνοιτο ἔχων ὁ λόγος, οὐ τὸν διελέγχοντα ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκείνους ἂν οἶμαι δικαιότερον αἰτιᾶσθαι, τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ξυνεῖ-

δον

δον ὁπόσα τοῖς ῥητορεύουσι τὰ δυσχερῆ ἀναγκαῖον προσεῖναι, ἀπάτην, καὶ ψεῦδος, καὶ θρασύτητα, καὶ βοήν, καὶ ὠθισμοὺς, καὶ μυρία ἄλλα, ταῦτα μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἀπέφυγον, ἐπὶ δὲ τὰ σὰ ὦ φιλοσοφία καλὰ ὁρμήσας, ἠξίουν ὁπόσον ἔτι μοι λοιπὸν τοῦ βίου, καθάπερ ἐκ ζάλης, καὶ κλύδωνος, ἐς εὔδιόν τινα λιμένα ἐσπλεύσας, ὑπὸ σοὶ σκεπόμενος, καταβιῶναι. κἀπειδὴ μόνον παρέκυψα ἐς τὰ ὑμέτερα, σὲ μὲν ὥσπερ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τούσδε ἅπαντας, ἐθαύμαζον, ἀρίστου βίου νομοθέτας ὄντας καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπειγομένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ κάλλιστα, καὶ ξυμφορώτατα παραινοῦντας, εἴ τις μὴ παραβαίνοι αὐτὰ, μηδὲ διολισθάνοι. ἀλλ' ἀτενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας, οὓς προτεθείκατε, πρὸς τούτους ῥυθμοίζοι, καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον. ὅπερ νὴ Δία καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ὀλίγοι ποιοῦσιν. ὁρῶν δὲ πολλοὺς οὐκ ἔρωτι φιλοσοφίας ἐχομένους, ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πράγματος, τὰ μὲν πρόχειρα ταῦτα, καὶ δημόσια, καὶ ὁπόσα παντὶ μιμεῖσθαι ῥᾴδιον, εὖ μάλα ἐοικότας ἀγαθοῖς ἀνδράσι, τὸ γένειον λέγω, καὶ τὸ βάδισμα, καὶ τὴν ἀναβολήν. ἐπὶ δὲ τοῦ βίου, καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφθεγγομένους τῷ σχήματι, καὶ τἀναντία ἡμῖν ἐ-

ἐπιτηδεύοντας, καὶ διαφθείροντας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποθέσεως, ἠγανάκτουν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιον ἔδοξέ μοι, καθάπερ ἂν εἴ τις ὑποκριτὴς τραγῳδίας, μαλθακὸς αὐτὸς ὢν, καὶ γυναικίας, Ἀχιλλέα, ἢ Θησέα, ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτὸν, μήτε βαδίζων, μήτε φθεγγόμενος ἡρωϊκὸν, ἀλλὰ θρυπτόμενος ὑπὸ τηλικούτῳ προσωπείῳ. ὃν οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη ποτὲ, ἢ Πολυξένη ἀνάσχοιτο πέρα τοῦ μετρίου αὐταῖς προσεοικότα· οὐχ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος, ἀλλά μοι δοκεῖ, τάχιστ' ἂν ἐπιτρίψαι τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιοῦτον, αὐτόν τε, καὶ τὸ προσωπεῖον, οὕτως ἀτίμως κατατεθηλυσμένος πρὸς αὐτοῦ. τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ὑμᾶς πάσχοντας, ὑπ' ἐκείνων ὁρῶν, οὐκ ἤνεγκα τὴν αἰσχύνην τῆς ὑποκρίσεως, εἰ πίθηκοι ὄντες, ἐτόλμησαν ἡρώων προσωπεῖα περιθέσθαι, ἢ τὸν ἐν Κύμῃ ὄνον μιμήσασθαι. ὃς λεοντῆν περιβαλλόμενος, ἠξίου λέων αὐτὸς εἶναι, πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς Κυμαίους ὀγκώμενος μάλα τραχὺ, καὶ καταπληκτικὸν, ἄχρι δή τις αὐτὸν ξένος καὶ λέοντα ἰδὼν, καὶ ὄνον, πολλάκις ἤλεγξε, καὶ ἀπεδίωξε παίων τοῖς ξύλοις. ὃ δὲ μάλιστά μοι δεινὸν ὦ φιλοσοφία κατεφαίνετο, τοῦτ' ἦν. οἱ γὰρ ἄνθρωποι εἴ τινα τῶν μεώρων πονηρὸν, ἢ ἄσχημον, ἢ ἀσελγές τι ἐπιτηδεύοντας,

οὐκ

οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ φιλοσοφίαν αὐτὴν ᾐτιᾶτο, καὶ τὸν Χρύσιππον εὐθὺς, ἢ Πλάτωνα, ἢ Πυθαγόραν, ἢ ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον, ὁ διαμαρτάνων ἐκεῖνος ἐποιεῖτο, καὶ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο. καὶ ἀπὸ τοῦ κακῶς βιοῦντος, πονηρὰ περὶ ὑμῶν εἴκαζον, τῶν πρὸ πολλοῦ τεθνηκότων. οὐ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ ἐγίγνετο, ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐκ πολλῶν, ἐκεῖνον δὲ ἑώρων σαφῶς ἅπαντες δεινὰ καὶ ἄσεμνα ἐπιτηδεύοντα, ὥστε ἐρήμην ἡλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατεσπᾶσθε. ταῦτα οὐκ ἤνεγκα ὁρῶν ἔγωγε, ἀλλ' ἤλεγχον αὐτοὺς, καὶ διέκρινον ἀφ' ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ, τιμᾶν ἐπὶ τούτοις δέον, εἰς δικαστήριον ἄγετε. οὐκοῦν ἤν τινα καὶ τῶν μεμυημένων ἰδὼν ἐξαγορεύοντα ταῖν θεαῖν τὰ ἀπόρρητα, καὶ ἐξορχούμενον, ἀγανακτήσω, καὶ διελέγξω, ἐμὲ τὸν ἀσεβοῦντα ἡγήσεσθε εἶναι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἐπεὶ καὶ οἱ ἀθλοθέται μαστιγοῦν εἰώθασιν, ἤν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνᾶν, ἢ Ποσειδῶνα, ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκὼς, μὴ καλῶς ὑποκρίνοιτο, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν, καὶ οὐδέν που ὀργίζονται αὐτοῖς ἐκεῖνοι, ὅτι τὸν περικείμενον αὐτῶν τὰ προσωπεῖα, καὶ τὸ σχῆμα ἐνδεδυκότα, ἐπέτρεψαν παίειν τοῖς μαστιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἥδοιντο ἂν οἶμαι μαστιγουμένων. οἰκέτην

μὲν γάρ, ἢ ἄγγελον, μὴ δεξιῶς ὑποκρίνασθαι, μικρὸν τὸ πλημμέλημα, τὸν Δία δέ, ἢ τὸν Ἡρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι τοῖς θεαταῖς, ἀποτρόπαιον ὡς, καὶ αἰσχρόν. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε πάντων ἀτοπώτατόν ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ὑμῶν, πάνυ ἀκριβοῦσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καθάπερ δὲ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἀναγιγνώσκοντες αὐτούς, καὶ μελετῶντες, ὡς τἀναντία ἐπιτηδεύοιεν, οὕτω βιοῦσι. πάντα μὲν γὰρ ὅσα φασίν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν, καὶ δόξης, καὶ μόνον τὸ καλὸν οἴεσθαι ἀγαθόν, καὶ ἀόργητον εἶναι, καὶ τῶν λαμπρῶν τούτων ὑπερορᾶν, καὶ ἐξ ἰσοτιμίας αὐτοῖς διαλέγεσθαι, καλά, ὦ θεοί, καὶ σοφά, καὶ θαυμάσια λίαν ὡς ἀληθῶς. οἱ δέ, καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐπὶ μισθῷ διδάσκουσι, καὶ τοὺς πλουσίους τεθήπασι, καὶ πρὸς τὸ ἀργύριον κεχήνασιν, ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κυνιδίων ὄντες, δειλότεροι δὲ τῶν λαγωῶν. κολακευτικώτεροι δὲ τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι δὲ τῶν ὄνων, ἁρπακτιώτεροι δὲ τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων. τοιγαροῦν, γέλωτα ὀφλισκάνουσιν, ὠθιζόμενοι περὶ ταῦτα, καὶ περὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλους προωθούμενοι, καὶ δεῖπνα πολυάνθρωπα δειπνοῦντες, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις ἐπαινοῦντες φορτικῶς, καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορούμενοι, καὶ μεμψί-

μοιροι

μοιροι φαινόμενοι, καὶ ἐπὶ τῆς κύλικος ἀτερπῆ, καὶ ἀπῳδὰ φιλοσοφούντων, καὶ τὸν ἄκρατον οὐ φέροντες. οἱ ἰδιῶται δὲ, ὁπόσοι ξυμπίνουσι, γελῶσι δηλαδὴ, καὶ καταπτύουσι φιλοσοφίας, εἰ τοιαῦτα καθάρματα ἐκτρέφει. τὸ δὲ πάντων αἴσχιστον, ὅτι μηδενὸς δεῖσθαι λέγων ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν σοφὸν κεκραγὼς, μικρὸν ὕστερον αἰτεῖ προσελθὼν, καὶ ἀγανακτεῖ μὴ λαβὼν, ὅμοιον, ὥσπερ εἴ τις ἐν βασιλικῷ σχήματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων, καὶ διάδημα, καὶ τἆλλα, ὅσα βασιλείας γνωρίσματα, προσαιτοίη, τῶν ὑποδεεστέρων δεόμενος. ὅταν μὲν οὖν αὐτοὺς τι δέῃ λαμβάνειν, πολὺς ὁ περὶ τοῦ κοινωνικὸν εἶναι δεῖν λόγος, καὶ ὡς ἀδιάφορον ὁ πλοῦτος. καὶ τί γὰρ τὸ χρυσίον, ἢ τἀργύριον, οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων διαφέρον; ὅταν δέ τις ἐπικουρίας δεόμενος ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ, καὶ φίλος ἀπὸ πολλῶν, ὀλίγα αἰτῇ προσελθὼν, σιωπὴ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμαθία, καὶ παλινῳδία τῶν λόγων, πρὸς τὸ ἐναντίον. οἱ δὲ πολλοὶ περὶ φιλίας ἐκεῖνοι λόγοι, καὶ ἡ ἀρετὴ, καὶ τὸ καλὸν, οὐκ οἶδ' ὅποι ποτὲ οἴχεται, πάντως ταῦτα ἀποπτάμενα. πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάτην ὁσημέραι πρὸς αὐτῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς σκιαμαχούμε

να. μέχρι γὰρ τούτου, φίλος ἕκαστος αὐτῶν ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργύριον, ἢ χρυσίον ᾖ προκείμενον ἐν τῷ μέσῳ. ἢν δέ τις ὀβολὸν ἐπιδείξηται μόνον, λέλυται μὲν ἡ εἰρήνη, ἄσπονδα δὲ καὶ ἀκήρυκτα πάντα· καὶ τὰ βιβλία ἐξαλήλιπται, καὶ ἡ ἀρετὴ πέφευγεν, οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχουσιν, ἐπειδάν τις ὀστοῦν ἐς μέσους αὐτοὺς ἐμβάλῃ, ἀναπηδήσαντες, δάκνουσιν ἀλλήλους, καὶ τὸν προαρπάσαντα τὸ ὀστοῦν, ὑλακτοῦσι. λέγεται δὲ καὶ βασιλεύς τις αἰγύπτιος, πιθήκους ποτὲ πυῤῥιχίζειν διδάξαι, καὶ τὰ θηρία, μιμηλότατα δέ ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων, ἐκμαθεῖν τάχιστα καὶ ὀρχεῖσθαι, ἁλουργίδας ἀμπεχόμενα. καὶ προσωπεῖα περικείμενα, καὶ μέχρι πολλοῦ εὐδοκιμεῖν τὴν θέαν, ἄχρι δή τις θεατὴς ἀστεῖος, κάρυα ὑπὸ κόλπον ἔχων, ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον. οἱ δὲ πίθηκοι, ἰδόντες, καὶ ἐκλαθόμενοι τῆς ὀρχήσεως, τοῦθ᾽ ὅπερ ἦσαν, πίθηκοι ἐγένοντο ἀντὶ πυῤῥιχιστῶν, καὶ ξυνέτριβον τὰ προσωπεῖα, καὶ τὴν ἐσθῆτα κατεῤῥήγνυον, καὶ ἐμάχοντο περὶ τῆς ὀπώρας πρὸς ἀλλήλους. τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πυῤῥίχης, διελέλυτο, καὶ κατεγελᾶτο ὑπὸ τοῦ θεάτρου. τοιαῦτα καὶ οὗτοι ποιοῦσι. καὶ ἔγωγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον, καὶ οὔ ποτε παύσομαι διελέγχων, καὶ κωμῳδῶν. περὶ ὑμῶν δὲ,

ἢ τῶν

τῶν ὑμῖν παραπλησίων, εἰσὶ γὰρ εἰσί τινες ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίαν ζηλοῦντες, καὶ τοῖς ὑμετέροις νόμοις ἐμμένοντες, μὴ οὕτω μανείην ἐγώ, ὡς βλάσφημον εἰπεῖν τι, ἢ σκαιόν. ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι; τί γὰρ ὑμῖν τοιοῦτο βεβίωται; τοὺς δ' ἀλαζόνας ἐκείνους, καὶ θεοῖς ἐχθροὺς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γὰρ ὦ Πυθαγόρα καὶ Πλάτων, καὶ Χρύσιππε, καὶ Ἀριστότελες, τί φατὲ προσήκειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους, ἢ οἰκεῖόν τι, καὶ ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι τῷ βίῳ; νὴ Δία Ἡρακλῆς φασι, καὶ Πίθηκος. ἢ διότι πώγωνας ἔχουσι, καὶ φιλοσοφεῖν ἀσκοῦσι, καὶ σκυθρωποί εἰσι, διὰ τοῦτο χρὴ ὑμῖν εἰκάζειν αὐτούς; ἀλλ' ἤνεγκα ἂν εἰ πιθανοὶ γοῦν ἦσαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ὑποκρίσεως αὐτοῦ. νῦν δέ, θᾶττον ἂν γὺψ ἀηδόνα μιμήσαιτο, ἢ οὗτοι φιλοσόφους. εἴρηκα τὰ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὁπόσα εἶχον. σὺ δὲ ὦ ἀλήθεια, μαρτύρει πρὸς αὐτούς, εἰ ἀληθῆ ἐστι. Φιλο. μετάστηθι ὦ Παρρησιάδη πορρωτέρω ἔτι. τί ποιῶμεν ἡμεῖς; πῶς ὑμῖν εἰρηκέναι ἁνὴρ ἔδοξεν;

Ἀρετή. ἐγὼ μὲν ὦ φιλοσοφία, μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς γῆς δῦναι ηὐχόμην. οὕτως ἀληθῆ πάντα εἶπεν. ἐγνώριζον γοῦν ἀκούουσα ἕκαστον τῶν ποιούντων αὐτά, κἀφήρμοζον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις, τοῦτο μέν, ἐς τόνδε,

τοῦτο δὲ, ὁ δεῖνα ποιεῖ. καὶ ὅλως ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς, καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς τὰ πάντα προσεοικότας, οὐ τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀπεικάσας. Φιλ. κἀγὼ πάνυ ἠρυθρίασα ὦ ἀρετή. ὑμεῖς δὲ, τί φατέ; Αναβιοῦντες. τί δὲ ἄλλο, ἢ ἀφεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ φίλον ἡμῖν, καὶ εὐεργέτην ἀναπεγράφθαι; τὸ γοῦν τῶν Ἰλιέων ἀτεχνῶς πεπόνθαμεν, τραγῳδόν τινα τοῦτον ἐφ' ἡμᾶς κεκινήκαμεν, ᾀσόμενον τὰς Φρυγῶν ξυμφοράς. ᾀδέτω γοῦν, καὶ τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς ἐκτραγῳδείτω. Διογέ. καὶ αὐτὸς ὦ φιλοσοφία, πάνυ ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα, καὶ ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορούμενα, καὶ φίλον ποιοῦμαι αὐτὸν, γενναῖον ὄντα. Φιλο. εὖγε ὦ Παῤῥησιάδη. ἀφίεμέν σε τῆς αἰτίας, καὶ ἁπάσαις κρατεῖς. καὶ τὸ λοιπὸν, ἴσθι ἡμέτερος ὤν. Παῤῥη. προσεκύνησα τήν γε πρώτην. μᾶλλον δὲ τραγικώτερον αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ. σεμνότερον γὰρ ὦ μέγα σεμνὴ νίκη τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις, καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα. Αρε. οὐκοῦν δευτέρου κρατῆρος ἤδη κατάρχώμεθα προσκαλῶμεν κἀκείνους, ὡς δίκην ὑπόσχωσιν, ἀνθ' ὧν εἰς ἡμᾶς ὑβρίζουσι. κατηγορήσει δὲ Παῤῥησιάδης ἑκάστου. Παῤῥη. ὀρθῶς ὦ ἀρετὴ ἔλεξας. ὥς

τε σὺ

τε σὺ ὦ συλλογισμὲ, κατακύψας ἐς τὸ ἄστυ, προσκήρυττε τοὺς φιλοσόφους. Συλλογι. ἄκουε. σίγα. τοὺς φιλοσόφους ἥκειν ἐς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ φιλοσοφίας, καὶ δίκης. Παῤῥη. ὁρᾷς; ὀλίγοι συνέρχονται, γνωρίσαντες τὸ κήρυγμα. ἄλλως γὰρ, δεδίασι τὴν δίκην. οἱ πολλοὶ δὲ αὐτῶν, οὐδὲ σχολὴν ἄγουσιν, ἀμφὶ τοὺς πλουσίους ἔχοντες. εἰ δὲ βούλει πάντας ἥκειν, κατὰ τάδε ὦ συλλογισμὲ κήρυττε. Φιλο. μηδαμῶς. ἀλλὰ σὺ ὦ παῤῥησιάδη, προσκάλει, καθότι σοι δοκεῖ. Παῤῥη. οὐδὲ τοῦτο χαλεπόν. ἄκουε. σίγα. ὅσοι φιλόσοφοι εἶναι λέγουσι, καὶ ὅσοι προσήκειν αὐτοῖς οἴονται τοῦ ὀνόματος, ἥκειν ἐς ἀκρόπολιν ἐπὶ τὴν διανομήν. δύο μναῖ ἑκάστῳ δοθήσονται, καὶ σησάμαιος πλακοῦς. ὃς δ' ἂν πώγωνα βαθὺν ἐπιδείξηται, καὶ παλάθην ἰσχάδων, οὗτός γε προσεπιλήψεται. κομίζειν δ' ἕκαστον σωφροσύνην μὲν, καὶ δικαιοσύνην, ἢ ἐγκράτειαν, μηδαμῶς. οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ ταῦτά γε, ἢν μὴ παρῇ. πέντε δὲ συλλογισμοὺς ἐξάπαντος. οὐ γὰρ θέμις ἄνευ τούτων εἶναι σοφόν. κεῖται δ' ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα, τῷ δόμεν, ὃς μετὰ πᾶσιν ἐριζέμεν ἔξοχος εἴη. βαβαὶ, ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων, ἐπεὶ τὰς δύο μνᾶς ὡς ἤκουσαν

σαν μόνον. παρὰ δὲ τὸ Πελασγικὸν ἄλλοι, καὶ
κατὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἕτεροι. καὶ περὶ τὸν Ἄρει-
ον πάγον, ἔτι πλείους. ἔνιοι δὲ, καὶ κατὰ τὸν τοῦ
Τάλω τάφον. οἱ δὲ, καὶ πρὸς τὸ Ἀνακεῖον προσθέ-
μενοι κλίμακας, ἀνέρπουσι βομβηδόν. νὴ Δία καὶ
βοτρυδὸν, ἐσμοῦ δίκην. ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἴπω,
ἀλλὰ κἀκεῖθεν εὖ μάλα πολλοὶ, κἀντεῦθεν μυ-
ρίοι, ὅσα τε φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ἦρι. με-
στὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις ἐν βραχεῖ, κλαγγηδὸν προ-
καθιζόντων, καὶ πανταχοῦ πήρα. πώγων. κολα-
κεία. ἀναισχυντία. βακτηρία. λιχνεία. συλ-
λογισμός. φιλαργυρία. οἱ ὀλίγοι δὲ, ὁπόσοι
πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκεῖνο ἀνῄεσαν, ἀφανεῖς
καὶ ἄσημοι, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει τῶν ἄλ-
λων. καὶ λελήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλλων
σχημάτων. τοῦτο γοῦν τὸ δεινότατόν ἐστιν ὦ φιλο-
σοφία, καὶ ὅτι ἂν μέμψαιτό σου μάλιστα, τὸ μη-
δὲν ἐπιβάλλειν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς. πιθα-
νώτεροι γὰρ οἱ γόητες οὗτοι πολλάκις τῶν ἀλη-
θῶς φιλοσοφούντων. Φιλο. ἔσται τοῦτο μετ'
ὀλίγον, ἀλλὰ δεχώμεθα ἤδη. Πλατωνικός.
αὐτοὺς ἡμᾶς πρώτους χρὴ τοὺς πλατωνικοὺς λα-
βεῖν. Πυθαγορικός. οὐκ, ἀλλὰ τοὺς πυθαγορι-
κοὺς ἡμᾶς, πρότερος γὰρ Πυθαγόρας ἦν. Στωϊκός.
ληρεῖτε. ἀμείνους ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς. Περιπατ.

οὐ μὲν

οὐ μὲν οὖν. ἀλλ' ἔν γε τοῖς χρήμασι, πρῶτοι ἂν ἡμεῖς εἴημεν, οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου. Επι. ἡμῖν τοῖς ἐπικουρείοις τοὺς πλακοῦντας δότε, καὶ τὰς παλάθας. περὶ δὲ τῶν μνῶν περιμενοῦμεν, κἂν ὑστάτους δέῃ λαμβάνειν. Ακαδη. ποῦ τὰ δύο τάλαντα; δείξομεν γὰρ οἱ ἀκαδημαϊκοὶ ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμὲν ἐριστικώτεροι. Στωϊ. οὐχ ἡμῶν γε τῶν στωϊκῶν παρόντων. Φιλο. παύσασθε φιλονεικοῦντες. ὑμεῖς δὲ οἱ κυνικοὶ, μήτε ὠθεῖτε ἀλλήλους, μήτε τοῖς ξύλοις παίετε. ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴστε κεκλημένοι. καὶ νῦν ἔγωγε ἡ φιλοσοφία, καὶ ἡ ἀρετὴ αὕτη, καὶ ἡ ἀλήθεια, δικάσομεν τίνες οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντές εἰσιν, εἶτα ὅσοι μὲν ἂν εὑρεθῶσι κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα βιοῦντες, εὐδαιμονήσουσιν, ἀεὶ σοφοὶ κεκριμένοι. τοὺς γόητας δὲ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκοντας, κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψομεν, ὡς μὴ ἀντιποιοῖντο τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς, ἀλαζόνες ὄντες. τί τοῦτο; φεύγετε νὴ Δία κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ, ἀλλόμενοι. κενὴ δ' οὖν ἡ ἀκρόπολις. πλὴν ὀλίγων τούτων, ὁπόσοι μεμενήκασιν, οὐ φοβηθέντες τὴν κρίσιν. οἱ ὑπηρέται ἀνέλεσθε τὴν πήραν, ἣν ὁ κυνίσκος ἀπέρριψεν ἐν τῇ τροπῇ. φέρ' ἴδω τί ποτ' ἔχει, ἢ που θέρμους, ἢ βιβλίον, ἢ ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν; Παῤῥη. οὐκ, ἀλλὰ χρυσίον τουτὶ, καὶ

μύρον, ἢ μαχαιρίδιον θυτικὸν, καὶ κάτοπτρον, καὶ κύβους. Φιλο. εὖγε ὦ γενναῖε. τοιαῦτά σοι ἦν τὰ ἐφόδια τῆς ἀσκήσεως. καὶ μετὰ τούτων ἠξίους λοιδορεῖσθαι ἅπασι, καὶ τοὺς ἄλλους παιδαγωγεῖν. Παῤῥη. τοιοῦτοι μὲν ἡμῖν οὗτοι. χρὴ δὲ ὑμᾶς σκοπεῖν ὅντινα τρόπον ἀγνοούμενα ταῦτα πεπαύσεται, καὶ διαγνώσονται οἱ ἐντυγχάνοντες οἵτινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν, καὶ οἵτινες αὖ πάλιν οἱ τοῦ ἑτέρου βίου. σὺ δὲ ὦ ἀλήθεια, ἐξεύρισκε. ὑπὲρ σοῦ γὰρ τοῦτο γένοιτ' ἄν, ὡς μὴ ἐπικρατῇ σου τὸ ψεῦδος, μηδὲ ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ λανθάνωσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν ἐς τοὺς χρηστοὺς μεμιγμένοι. Ἀλή. ἐπ' αὐτῷ εἰ δοκεῖ Παῤῥησιάδῃ, ποιησώμεθα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ χρηστὸς ὦπται, καὶ εὔνους ἡμῖν, καὶ σὲ ὦ φιλοσοφία, μάλιστα θαυμάζων, παραλαβόντα μεθ' αὑτοῦ τὸν ἔλεγχον, ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσοφεῖν ἐντυγχάνειν. εἶθ' ὃν μὲν ἂν εὕρῃ γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας, στεφανωσάτω θαλλοῦ στεφάνῳ, καὶ ἐς τὸ πρυτανεῖον καλεσάτω. ἢν δέ τινι οἷοι πολλοί εἰσι, καταράτῳ ἀνδρὶ ὑποκριτῇ φιλοσοφίας ἐντύχῃ, τὸ τριβώνιον περισπάσας, ἀποκειράτω τὸν πώγωνα ἐν χρῷ πάνυ τραγοκουρικῇ μαχαίρᾳ, καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου στίγματα ἐπιβαλλέτω. ἢ ἐγκαυσάτω

κατὰ

κατὰ τὸ μεσόφρυον. ὁ δὲ τύπος τοῦ καυτῆρος,
ἔστω ἀλώπηξ, ἢ πίθηκος. ΦΙΛ. εὖγε ὦ Ἀλήθεια.
ὁ δ' ἔλεγχος ὦ Παρρησιάδη, τοιόσδε ἔστω,
οἷος ὁ τῶν ἀετῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶναι λέγεται.
οὐ μὰ Δία. ὥστε κἀκείνους ἀντιβλέπειν τῷ
φωτὶ, καὶ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεσθαι. ἀλλὰ προ-
θεὶς χρυσίον, καὶ δόξαν, καὶ ἡδονὴν, ὃν μὲν ἂν αὐτῶν
εἴδῃς ὑπερορῶντα, καὶ μηδαμῶς ἑλκόμενον
πρὸς τὴν ὄψιν, οὗτος ἔστω, ὁ τῷ θαλλῷ στεφόμε-
νος. ὃν δ' ἂν ἀτενὲς ἀποβλέποντα, καὶ τὴν χεῖ-
ρα ὀρέγοντα ἐπὶ τὸ χρυσίον, ἀπάγειν ἐπὶ τὸ καυ-
τήριον τοῦτον, ἀποκείραντα πρότερον τὸν πώγω-
να. Παῤῥη. ὡς ἔδοξεν ἔσται ταῦτα ὦ Φιλοσο-
φία. καὶ ὄψει αὐτίκα μάλα τοὺς πολλοὺς αὐτῶν,
ἀλωπεκίας, ἢ πιθηκοφόρους. ὀλίγους δὲ καὶ ἐστε-
φανωμένους. εἰ βούλεσθε μέντοι κἀνταῦθα ἀνάξω
τινὰς ὑμῖν νὴ Δί' αὐτῶν. Φιλο. πῶς λέγεις,
ἀνάξεις τοὺς φυγόντας; Παῤῥη. καὶ μάλα, ἢν ἡ ἱέ-
ρειά μοι ἐθέλῃ πρὸς ὀλίγον χρῆσαι τὴν ὁρμιὰν ἐ-
κείνην καὶ τὸ ἄγκιστρον, ὅπερ ὁ ἁλιεὺς ἀνέθηκεν ὁ
ἐκ Πειραιῶς. Ιέ. ἰδοὺ δὴ λάβε καὶ τὸν κάλαμόν
γε ἅμα, ὡς πάντ' ἔχοις. Παῤῥη. οὐκοῦν ὦ ἱέ-
ρεια. καὶ ἰσχάδας μοι τινὰς δὸς ἀνύσασα, καὶ ὀλί-
γον τοῦ χρυσίου. Ιέ. λάμβανε. Φιλο. τί πράτ-
τειν ἀνὴρ διανοεῖται; Παῤῥη. δελεάσας τὸ ἄγ-

~~κισρῳ~~ ἰσχάδι, καὶ χρυσίῳ, καθεζόμενος ἐπὶ τὸ
ἄκρον τοῦ τειχίου, καθῆκεν ἐς τὴν πόλιν. Φιλ.
τί ταῦτα ὦ Παῤῥησιάδη ποιεῖς; ἦπου τοὺς λίθους
ἁλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ; Παῤ-
ῥη. σιώπησον ὦ φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγραν πε-
ρίμενε. σὺ δὲ Πόσειδον ἀγρεῦ, καὶ Ἀμφιτρίτη φίλη,
πολλοὺς ἡμῖν ἀνάπεμπε τῶν ἰχθύων. ἀλλ' ὁ-
ρῶ τινα λάβρακα εὐμεγέθη, μᾶλλον δὲ χρύσο-
φρυν. Ἐλεγ. οὐκ. ἀλλὰ γαλεός ἐστι. προσέρχε-
ται δὴ τῷ ἀγκίστρῳ κεχηνώς. ὀσφρᾶται τοῦ
χρυσίου. πλησίον ἤδη ἐστίν. ἔψαυσεν. εἴληπται.
ἀνασπάσωμεν. Παῤῥη. καὶ σὺ ὦ ἔλεγχε, νῦν
συνεπιλαβοῦ τῆς ὁρμιᾶς. ἄνω ἐστί. φέρ' ἴδω τίς εἶ
ὦ βέλτιστε ἰχθύων. κύων οὗτός γε. Ἡράκλεις
τῶν ὀδόντων. τί τοῦτο ὦ γενναιότατε εἴληψαι,
λιχνεύων περὶ τὰς πέτρας, ἔνθα λήσειν ἤλπι-
ζες, ὑποδεδυκώς; ἀλλὰ νῦν ἔσῃ φανερὸς ἅπα-
σιν, ἐκ τῶν βραγχίων ἀπηρτημένος. ἐξέλωμεν τὸ
δέλεαρ, καὶ τὸ ἄγκιστρον τουτί. κενόν σοι τὸ ἄγ-
κιστρον. ἡ δ' ἰσχὰς ἤδη προσέχεται, καὶ τὸ χρυ-
σίον ἐν τῇ κοιλίᾳ. Διογέ. μὰ Δία ἐξεμεσά-
τω, ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν. Παῤῥη.
εὖ ἔχει. τί φῂς ὦ Διόγενες; οἶσθα τοῦτον ὅστις
ἐστίν, ἢ προσήκει σοι τί ἁνήρ; Διογέ. οὐδαμῶς.
Παῤῥη. τί οὖν; πόσου ἄξιον αὐτὸν χρὴ φάναι; ἐ-
γὼ μὲν

γὼ μὲν τῶν δύ᾽ ὀβολῶν πρώην αὐτὸν ἐτιμησάμην. Διο. πολὺ λέγεις. ἄβρωτός τε γάρ ἐστι, καὶ εἰδεχθὴς, καὶ σκληρὸς, καὶ ἄτιμος. ἄφες αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας. σὺ δὲ ἄλλον ἀνάσπασον, καθεὶς τὸ ἄγκιστρον. ἐκεῖνο μέντοι ὅρα ὦ Παῤῥησιάδη, μὴ καμπτόμενός σοι ὁ κάλαμος, ἀποκλασθῇ. Παῤῥη. θάῤῥει ὦ Διόγενες. κοῦφοί εἰσι, καὶ τῶν ἀφύων ἐλαφρότεροι. Διο. νὴ Δία ἀφυέστατοί γε. ἀνάσπα δὲ ὅμως. Παῤῥη. ἰδού. τίς ἄλλος οὗτος ὁ πλατὺς, ὥσπερ ἡμίτομος ἰχθὺς προσέρχεται; ψῆττά τις κεχηνὼς ἐς τὸ ἄγκιστρον. κατέπιεν. ἔχεται. ἀνασπάσθω. τίς ἐστιν; ὁ πλατωνικὸς εἶναι λέγων. Πλά. καὶ σὺ ὦ κατάρατε, ἥκεις ἐπὶ τὸ χρυσίον; Παῤῥη. τί φὴς ὦ Πλάτων; τί ποιῶμεν αὐτόν; Πλά. ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας καὶ οὗτος. Διο. ἐπ᾽ ἄλλον καθείσθω. Παῤῥη. καὶ μὴν ὁρῶ τινα πάγκαλον προσιόντα, ὡς ἂν ἐν βυθῷ δόξειε ποικίλον τὴν χρόαν, ταινίας τινὰς ἐπὶ τοῦ νώτου ἐπιχρύσους ἔχοντα. ὁρᾷς ὦ ἔλεγχε; ὁ τὸν Ἀριστοτέλην προσποιούμενος, οὗτός ἐστιν. ἦλθεν. εἶτα πάλιν ἀπενήξατο. περισκόπει ἀκριβῶς. αὖθις ἐπανῆλθεν. ἔχανεν. εἴληπται. ἀνιμήσθω. Αρι. μὴ ἀνέρη με περὶ αὐτοῦ ὦ Παῤῥησιάδη. ἀγνοῶ γὰρ ὅς τίς ἐστιν. Παῤῥη. οὐκοῦν καὶ οὗτος Ἀριστότελες κατὰ τῶν

πετρῶν; Διο. ἀλλ' ἰδοὺ πολλούς τινας τοὺς ἰχθῦς ὁρῶ κατὰ ταὐτὸν ὁμόχροας, ἀκανθώδεις, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκτετραχυσμένους, ἐχίνων δυσληπτοτέρους. ἦ που σαγήνης ἐπ' αὐτοὺς δεήσει. ἀλλ' οὐ πάρεστιν. ἱκανὸν εἰ κἂν ἕνα τινὰ ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνασπασαίμεθα. ἥξει δὲ ἐπὶ τὸ ἄγκιστρον δηλαδὴ, ὃς ἂν αὐτῶν θρασύτατος ᾖ. Ελεγ. κάθες, εἰ δοκεῖ, σιδηρώσας γε πρότερον ἐπὶ πολὺ τῆς ὁρμιᾶς, ὡς μὴ ἀποπρίσῃ τοῖς ὀδοῦσι, καταπιὼν τὸ χρυσίον. Παῤῥη. καθῆκα. σὺ δὲ ὦ Πόσειδον ἐπιτέλει τὴν ἄγραν. βαβαὶ, μάχονται περὶ τοῦ δελέατος. οἱ μὲν, ξυνάμα πολλοὶ περιτρώγουσι τὴν ἰσχάδα. οἱ δὲ, προσφύντες, ἔχονται τοῦ χρυσίου. εὖ ἔχει. περιεπάρη τις μάλα καρτερός. φέρ' ἴδω τίνος ἐπώνυμον σαυτὸν εἶναι λέγεις. καίτοι γελοῖός τε εἰμι ἀναγκάζων ἰχθῦν λαλεῖν. ἄφωνοι γὰρ αὐτοί. ἀλλὰ σὺ ὦ Ἔλεγχε, εἰπὲ ὅντινα ἔχει διδάσκαλον αὐτοῦ. Ελεγ. Χρύσιππον τουτονί. Παῤῥη. μανθάνω, διότι χρυσίον οἶμαι προσῆν τῷ ὀνόματι. σὺ δ' οὖν Χρύσιππε, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς εἰπὲ, οἶσθα τοὺς ἄνδρας, ἢ τοιαῦτα παρῄνεις αὐτοὺς ποιεῖν; Χρύ. νὴ Δία ὑβριστικὰ ἐρωτᾷς ὦ Παῤῥησιάδη, προσήκειν τι ἡμῖν ὑπολαμβάνων, τοιούτους ὄντας. Παῤῥη. εὖ γε ὦ Χρύσιππε γενναῖος εἶ. οὗτος γοῦν καὶ αὐτὸς

μετὰ

τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀκανθώδης ἐστί. καὶ δέος μὴ διασπαρῇ τις τὸν λαιμὸν, ἐσθίων. Φιλο. ἅλις ὦ Παρρησιάδη τῆς ἄγρας, μὴ καί τις σοι οἷοι πολλοί εἰσιν, οἴχηται ἀποσπάσας τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἄγκιστρον. εἶτά σε ἀποτίσαι τῇ ἱερείᾳ δεήσει. ὥστε ἡμεῖς μὲν ἀπίωμεν περιπατήσουσαι. καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἥκετε, μὴ καὶ ὑπερήμεροι γενήσεσθε τῆς προθεσμίας. σὺ δὲ καὶ ὁ ἔλεγχος ὦ Παρρησιάδη, κύκλῳ ἐπὶ πάντας αὐτοὺς ἰόντες, ἢ στεφανοῦτε, ἢ ἐγκατακαίετε ὡς ἔφην. Παρρη. ἔσται ταῦτα ὦ φιλοσοφία. χαίρετε ὦ βέλτιστοι ἀνδρῶν. ἡμεῖς δὲ κατίωμεν ὦ ἔλεγχε. καὶ τελῶμεν τὰ παρηγγελμένα. ποῖ δὲ καὶ πρῶτον ἀπιέναι δεήσει; μῶν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν, ἢ ἐς τὴν Στοάν; ἀπὸ τοῦ Λυκείου ποιησώμεθα τὴν ἀρχήν. οὐδὲν διοίσει τοῦτο. πλὴν οἶδα ἐγὼ ὡς ὅποι ποτ᾽ ἂν ἀπέλθωμεν, ὀλίγων μὲν τῶν στεφάνων, πολλῶν δὲ τῶν καυστηρίων δεησόμεθα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ, Η ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

Εἶεν ὦ Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφος τοῦτο, ἡμῖν πάλαι εὐτρεπὲς, καὶ πρὸς ἀναγωγὴν εὖ μάλα παρεσκευασμένον. ὅ, τε γὰρ ἄντλος ἐκκέχυται, καὶ ὁ ἱστὸς ὤρθωται, καὶ ἡ ὀθόνη

παρακέκρουσται, καὶ τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται. κωλύει τε οὐδὲν ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, τὸ ἀγκύριον ἀνασπάσαντας, ἀποπλεῖν. ὁ δ' Ερμῆς βραδύνει, πάλαι παρεῖναι δέον. κενὸν γοῦν ἐπιβατῶν ὡς ὁρᾷς τὸ πορθμεῖον, τρὶς ἤδη τήμερον ἀναπεπλευκέναι δυνάμενον. καὶ σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτόν ἐστιν. ἡμεῖς δὲ, οὐδέπω οὐδ' ὀβολὸν ἐμπεπολήκαμεν. εἶτα ὁ Πλούτων εὖ οἶδ' ὅτι ἐμὲ ῥαθυμεῖν ἐν τούτοις ὑπολήψεται. καὶ ταῦτα, παρ' ἄλλῳ οὔσης τῆς αἰτίας. ὁ δὲ καλὸς ἡμῖν κἀγαθὸς νεκροπομπὸς, ὥσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς ἄνω τὸ τῆς λήθης ὕδωρ πεπωκὼς, ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλησται. καὶ ἤτοι παλαίει μετὰ τῶν ἐφήβων, ἢ κιθαρίζει, ἢ λόγους τινὰς διεξέρχεται, ἐπιδεικνύμενος τὸν λῆρον τὸν αὐτοῦ. ἢ τάχα που καὶ κλωπεύει ὁ γεννάδας παρελθών. μία γὰρ αὐτοῦ καὶ αὕτη τῶν τεχνῶν. ὁ δ' οὖν ἐλευθεριάζει πρὸς ἡμᾶς. καὶ ταῦτα, ἐξ ἡμισείας ἡμέτερος ὤν. Κλω. τί δὲ οἶδας ὦ Χάρων, εἴ τις ἀσχολία προσέπεσεν αὐτῷ, τοῦ Διὸς ἐπὶ πλέον δεηθέντος ἀποχρήσασθαι πρὸς τὰ ἄνω πράγματα. δεσπότης δὲ κἀκεῖνός ἐστιν. Χά. ἀλλ' οὐχ ὥστε ὦ Κλωθοῖ πέρα τοῦ μέτρου δεσπόζειν κοινοῦ κτήματος, ἐπεὶ οὐδ' ἡμεῖς ποτε αὐτὸν ἀπιέναι δέον κατεσχήκαμεν, ἀλλ' ἐγὼ οἶδα τὴν αἰτίαν. παρ' ἡμῖν

μὲν γὰρ ἀσφόδελος μόνον, καὶ χοαί, καὶ πόπανα, καὶ ἐναγίσματα. τὰ δ' ἄλλα, ζόφος, καὶ ὁμίχλη, καὶ σκότος. ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ, φαιδρὰ πάντα, καὶ ἥ τε ἀμβροσία πολλή, καὶ τὸ νέκταρ ἄφθονον. ὥστε μοι ἥδιον παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε. καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ἀνίπταται, καθάπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων. ἐπειδὰν δὲ καιρὸς κατιέναι, σχολῇ, καὶ βάδην, μόγις ποτὲ κατέρχεται. Κλω. μηκέτι χαλέπαινε ὦ Χάρων. πλησίον γὰρ αὐτὸς οὗτος ὡς ὁρᾷς, πολλούς τινας ἡμῖν ἄγων. μᾶλλον δὲ ὥσπερ τι αἰπόλιον, ἀθρόους αὐτοὺς τῇ ῥάβδῳ σοβῶν. ἀλλὰ τί τοῦτο; δεδεμένον τινὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἄλλον γελῶντα, ἕνα δέ τινα καὶ πήραν ἐξημμένον, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ὁρῶ ἔχοντα, δριμὺ ἐνορῶντα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισπεύδοντα. οὐχ ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν Ερμῆν αὐτὸν ἱδρῶτι ῥεόμενον, καὶ τὼ πόδε κεκονιμένον, καὶ πνευστιῶντα, μεστὸν γοῦν ἄσθματος αὐτῷ τὸ στόμα; τί ταῦτα ὦ Ερμῆ; τίς ἡ σπουδή; τεταραγμένῳ γὰρ ἡμῖν ἔοικας. Ερμῆς. τί δ' ἄλλο ὦ Κλωθοῖ, ἢ τουτονὶ τὸν ἀλιτήριον ἀποδράσαντα μεταδιώκων, ὀλίγου δεῖν λειπόνεως ὑμῖν τήμερον ἐγενόμην; Κλω. τίς δέ ἐστιν; ἢ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκε; Ερμῆς. τουτὶ μὲν πρόδηλον,

ὅτι ζῆν μᾶλλον ἐβούλετο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ἢ τύραννος ἀπὸ γοῦν τῶν ὀδυρμῶν, καὶ ὧν ἀνακωκύει πολλῆς τινος εὐδαιμονίας ἐστερῆσθαι λέγων. ΚΛΩ. εἶθ' ὁ μάταιος ἀπεδίδρασκεν ὡς ἐπιβιῶναι δυνάμενος, ἐπιλελοιπότος ἤδη τοῦ ἐπικεκλωσμένου αὐτῷ νήματος; ΕΡ. ἀπεδίδρασκε λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γενναιότατος οὗτος, ὁ τὸ ξύλον, συνήργησέ μοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἐδήσαμεν, κἂν ᾤχετο ἡμᾶς ἀποφυγών. ἀφ' οὗ γάρ μοι παραδέδωκεν αὐτὸν ἡ Ἄτροπος, παρ' ὅλην τὴν ὁδὸν ἀντέτεινε, καὶ ἀντέσπα. καὶ τὼ πόδε ἀντερειδὼν πρὸς τοὔδαφος, οὐ παντελῶς εὐάγωγος ἦν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἱκέτευε, καὶ καταλιπαρεῖ ἀφεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀξιῶν, ἢ πολλὰ δώσειν ὑπισχνούμενος. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς, οὐκ ἀνίειν, ὁρῶν ἀδυνάτων ἐφιέμενον. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὸ ἤδη τὸ στόμιον ἦμεν, ἐμοῦ τοὺς νεκροὺς ὡς ἔθος ἀπαριθμοῦντος τῷ Αἰακῷ, κἀκείνου λογιζομένου αὐτοὺς, πρὸς τὸ παρὰ τῆς σῆς ἀδελφῆς πεμφθὲν αὐτῷ σύμβολον, λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ τρισκατάρατος, ἀπιὼν ᾤχετο. ἐνέδει γοῦν νεκρὸς εἷς τῷ λογισμῷ. καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατείνας τὰς ὀφρῦς, μὴ ἐπὶ πάντων ὦ Ἑρμῆ φησι, χρῶ τῇ κλεπτικῇ. ἅλις σοι αἱ ἐν οὐρανῷ παιδιαί. τὰ νεκρῶν δὲ, ἀκριβῆ, καὶ οὐδαμῶς λαθεῖν δυνάμενα. τέτταρας

ρας ὡς ὁρᾷς πρὸς τοῖς χιλίοις ἔχει τὸ σύμβο-
λον ἐγκεχαραγμένους. σὺ δέ μοι παρ' ἕνα ἥκεις
ἄγων. εἰ μὴ τοῦτο φῄς, ὡς παραλελόγισταί σε ἡ Ἀ-
τροπος. ἐγὼ δὲ ἐρυθριάσας πρὸς τὸν λόγον, τα-
χέως ὑπεμνήσθην τοῦ κατὰ τὴν ὁδόν. κἀπει-
δὴ περιβλέπων οὐδαμοῦ τοῦτον εἶδον, συνεὶς τὴν
ἀπόδρασιν, ἐδίωκον ὡς εἶχον τάχους κατὰ
τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ φῶς. εἵπετο δ' αὐθαίρετός
μοι ὁ βέλτιστος οὗτος. καὶ ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγγος
θέοντες, καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη ἐν Ταινά-
ρῳ. παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν. Κλω. ἡμεῖς
δὲ ὦ Χάρων, ὀλιγωρίαν ἤδη τοῦ Ἑρμοῦ κατεπιγνώ-
σκομεν. Χά. τί οὖν ἔτι διαμέλλομεν; ὡς οὐχ
ἱκανῆς ἡμῖν γεγενημένης διατριβῆς; Κλω.
εὖ λέγεις. ἐμβαινέτωσαν. ἐγὼ δὲ προχειρισα-
μένη τὸ βιβλίον, καὶ παρὰ τὴν ἀποβάθραν καθε-
ζομένη, ὡς ἔθος, ἐπιβαίνοντα ἕκαστον αὐτῶν,
διαγνώσομαι τίς, καὶ πόθεν, καὶ ὅν τινα τεθνε-
ὼς τὸν τρόπον. σὺ δὲ παραλαμβάνων, στοίβαζε,
καὶ συντίθει ὦ Ἑρμῆ. σὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταυτὶ
πρῶτα ἐμβαλοῦ. τί γὰρ ἂν καὶ ἀποκρίναιντό
μοι; Ερ. ἰδοὺ δή σοι ὦ πορθμεῦ, τὸν ἀριθμὸν
οὗτοι οἱ τριακόσιοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων.
Χάρων. βαβαὶ τῆς εὐαγρίας. ὀμφακίας ἡ-
μῖν νεκροὺς ἥκεις ἄγων. Ερ. βούλει ὦ Κλωθοῖ,

τοὺς ἀκλαύστους τούτους ἐμβιβασώμεθα; Κλω. τοὺς γέροντας λέγεις; οὕτω ποίει. τί γάρ με δεῖ πράγματα ἔχειν, τὰ πρὸ Εὐκλείδου πως νῦν ἐξετάζουσαν; οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ὑμεῖς πάριτε ἤδη. τί τοῦτο; οὐκ ἐπακούουσί μου βεβυσμένοι τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ἐτῶν. δεήσει τάχα καὶ τούτους ἀράμενον παραγαγεῖν. Ερ. ἰδοὺ πάλιν οὗτοι δυεῖν δέοντες τετρακόσιοι, τακεροὶ πάντες, καὶ πέπειροι, καὶ καθ' ὥραν τετρυγημένοι. Κλω. νὴ Δί', ἐπεὶ ἀσταφίδες πάντες ἤδη εἰσί. τοὺς τραυματίας τούτους ὦ Ἑρμῆ παράγαγε. καὶ πρῶτόν μοι εἴπατε, ὅπως ἀποθανόντες, ἥκετε. μᾶλλον δὲ αὐτὴ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμᾶς ἐπισκέψομαι. πολεμοῦντας ἀποθανεῖν ἔδει χθὲς ἐν Μηδίᾳ τέτταρας ἐπὶ τοῖς ὀγδοήκοντα, καὶ τὸν Ὀξυάρτου υἱὸν μετ' αὐτῶν Γωβάρην. Ερ. πάρεισι. Κλω. δι' ἔρωτα αὑτοὺς ἀπέσφαξαν ἑπτά. καὶ ὁ φιλόσοφος Θεαγένης, διὰ τὴν ἑταίραν τὴν Μεγαρόθεν. Ερ. οὑτοιὶ πλησίον. Κλω. ποῦ δ' οἱ περὶ τῆς βασιλείας ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντες; Ερ. παρεστᾶσιν. Κλω. ὁ δ' ὑπὸ τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς γυναικὸς φονευθείς; Ερ. ἰδού σοι πλησίον. Κλω. τοὺς ἐκ δικαστηρίων δῆτα παράγαγε. λέγω δὴ τοὺς ἐκ τυμπάνου, καὶ τοὺς ἀνεσκολοπισμένους. οἱ δ' ὑπὸ λῃστῶν ἀποθανόντες ἑκκαίδεκα, ποῦ εἰσιν ὦ Ἑρμῆ; Ερ. πάρει-

σιν

στιν οἵδε οἱ στιγματίαι, οὓς ὁρᾷς. τὰς δὲ γυναῖ-
κας ἅμα βούλει παραγάγω; Κλω. μάλιστα. καὶ
τοὺς ἀπὸ ναυαγίων τε. ἅμα γὰρ τεθνᾶσι, καὶ τὸν ὅμοι-
ον τρόπον, καὶ τοὺς ἀπὸ πυρετοῦ δὲ, καὶ τούτους ἅμα. καὶ
τὸν ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγαθοκλέα. ποῦ δὲ ὁ φι-
λόσοφος Κυνίσκος, ὃν ἔδει τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον
φαγόντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν καθαρσίων ᾠὰ, καὶ πρὸς
τούτοις γε, σηπίαν ὠμὴν, ἀποθανεῖν; Κυνί.
πάλαι σοι παρέστηκα ὦ βελτίστη Κλωθοῖ. τί δέ
με ἀδικήσαντα, τοσοῦτον εἴασας ἄνω τὸν χρό-
νον; σχεδὸν γὰρ, ὅλον μοι τὸν ἄτρακτον ἐπέκλω-
σας. καίτοι πολλάκις ἐπειράθην τὸ νῆμα διακό-
ψας ἐλθεῖν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἄρρηκτον ἦν.
Κλω. ἔφορόν σε καὶ ἰατρὸν εἶναι τῶν ἀνθρωπί-
νων ἁμαρτημάτων ἀπελίμπανον. ἀλλ' ἔμβαι-
νε ἀγαθῇ τύχῃ. Κυνί. μὰ Δί', ἢν μὴ πρότερόν γε
τουτονὶ τὸν δεδεμένον ἐμβιβασώμεθα. δέδια γὰρ
μή σε παραπείσῃ δεόμενος. Κλω. φέρ' ἴδω τίς ἐ-
στι. Ερ. Μεγαπένθης ὁ Λακύδου τύραννος. Κλω.
ἐπίβαινε σύ. Μεγα. μηδαμῶς ὦ δέσποινα Κλω-
θοῖ. ἀλλά με πρὸς ὀλίγον ἔασον ἀνελθεῖν. εἶτά
σοι αὐτόμολος ἥξω, καλοῦντος μηδενός. Κλω.
τί δ' ἐστιν, οὗ χάριν ἀφικέσθαι θέλεις; Μεγα. τὴν
οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι πρότερον ἐπίτρεψον. ἡμι-
τελὴς γὰρ ὁ δόμος καταλέλειπται. Κλω. ληρεῖς.

ἀλλ' ἔμβαινε. Μεγα. οὐ πολὺν χρόνον ὦ μοῖρα αἰτῶ. μίαν με ἔασον μεῖναι τὴν δὲ ἡμέραν, ἄχρις ἄν τι ἐπισκήψω τῇ γυναικὶ περὶ τῶν χρημάτων, ἔνθα τὸν μέγαν εἶχον θησαυρὸν κατορωρυγμένον. Κλω. ἄραρεν. οὐκ ἂν τύχοις. Μεγα. ἀπολεῖται οὖν χρυσὸς τοσοῦτος; Κλω. οὐκ ἀπολεῖται. θάῤῥει τούτου ἕνεκα. Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνεψιὸς παραλήψεται. Μεγα. ὢ τῆς ὕβρεως, ὁ ἐχθρὸς, ὃν ὑπὸ ῥαθυμίας ἔγωγε οὐ προαπέκτεινα; Κλω. ἐκεῖνος αὐτός. καὶ ἐπιβιώσεταί σοι ἔτη τετταράκοντα, καὶ μικρόν τι πρὸς, τὰς παλλακίδας, καὶ τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σου παραλαβών. Μεγα. ἀδικεῖς ὦ Κλωθοῖ, τἀμὰ τοῖς πολεμιωτάτοις διανέμουσα. Κλω. σὺ γὰρ οὐχὶ Κυδιμάχου αὐτὰ ὄντα ὦ γενναιότατε παρειλήφεις, ἀποκτείνας τε αὐτὸν, καὶ τὰ παιδία ἔτι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας; Μεγα. ἀλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν. Κλω. οὐκοῦν ἐξήκει σοι ὁ χρόνος ἤδη τῆς κτήσεως. Μεγα. ἄκουσον ὦ Κλωθοῖ, ἅ σοι ἰδίᾳ, μηδενὸς ἀκούοντος, εἰπεῖν βούλομαι. ὑμεῖς δὲ, ἀπόστητε πρὸς ὀλίγον. ἄν με ἀφῇς ἀποδρᾶναι, χίλιά σοι τάλαντα χρυσίου ἐπισήμου δώσειν ὑπισχνοῦμαι σήμερον. Κλω. ἔτι γὰρ χρυσὸν ὦ γελοῖε, καὶ τάλαντα διὰ μνήμης ἔχεις; Μεγα. καὶ τοὺς δύο δὲ κρατῆρας εἰ βούλει

προσθή

προσθήσω, οὓς ἔλαβον ἀποκτείνας Κλεόκριτον,
ἕλκοντας ἑκάτερον χρυσοῦ ἀπέφθου τάλαντα
ἑκατόν. Κλω. ἕλκετε αὐτόν. ἔοικε γὰρ οὐκ ἐπεμ-
βήσεσθαι ἡμῖν ἑκών. Μεγα. μαρτύρομαι ὑμᾶς. ἀ-
τελὲς μένει τὸ τεῖχος, καὶ τὰ νεώρια. ἐξετέλεσα
γὰρ ἂν αὐτά, ἐπιβιοὺς πέντε μόνας ἡμέρας. Κλω.
ἀμέλησον. ἄλλος τειχιεῖ. Μεγα. καὶ μὴν τοῦ-
τό γε πάντως εὔγνωμον αἰτῶ. Κλω. τὸ ποῖον;
Μεγα. ἐς τοσοῦτον ἐπιβιῶναι, μέχρις ἂν ὑπαγά-
γωμαι Πισίδας, καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τοὺς φόρους, καὶ
μνῆμα ἑαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας, ἐπιγρά-
ψω ὁπόσα ἔπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ
παρὰ τὸν βίον. Κλω. οὗτος, οὐκέτι μίαν ἡ-
μέραν αἰτεῖς, ἀλλὰ σχεδὸν εἴκοσιν ἐτῶν διατρι-
βήν. Μεγα. καὶ μὴν ἐγγυητὰς ὑμῖν ἕτοιμος παρα-
σχέσθαι τοῦ τάχους, καὶ τῆς ἐπανόδου. εἰ βούλε-
σθε δέ, καὶ ἄντανδρον ὑμῖν ἀντ' ἐμαυτοῦ παραδώ-
σω τὸν ἀγαπητόν. Κλω. ὦ μιαρέ, ὃν ηὔχου
πολλάκις ὑπὲρ γῆς καταλιπεῖν; Μεγα. πά-
λαι ταῦτ' ηὐχόμην. νυνὶ δὲ ὁρῶ βέλτιον. Κλω.
ἥξει κἀκεῖνός σοι μετ' ὀλίγον, ὑπὸ τοῦ νεωστὶ
βασιλεύοντος ἀνῃρημένος. Μεγα. οὐκοῦν ἀλ-
λὰ τοῦτό γε μὴ ἀντείπῃς ὦ μοῖρά μοι. Κλω.
τὸ ποῖον; Μεγα. εἰδέναι βούλομαι τὰ μετ' ἐ-
μὲ ὅντινα ἕξει τρόπον. Κλω. ἄκουε. μᾶλλον

γὰρ ἀνιάσῃ μαθών. τὴν μὲν γυναῖκά σοι, Μίδας ὁ
δοῦλος ἕξει. καὶ πάλαι δὲ αὐτὴν ἐμοίχευεν. Μεγα.
ὁ κατάρατος, ὃν ἐγὼ πειθόμενος αὐτῇ ἀφῆκα ἐ-
λεύθερον. Κλω. ἡ θυγάτηρ δέ σου, ταῖς παλλα-
κίσι τοῦ νυνὶ τυραννοῦντος ἐγκαταλεχθήσεται. εἰκό-
νες δὲ καὶ ἀνδριάντες, οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πά-
λαι, πάντες ἀνατετραμμένοι, γέλωτα παρέξου-
σι τοῖς θεωμένοις. Μεγα. εἰπέ μοι, τῶν φίλων δὲ οὐ-
δεὶς ἀγανακτεῖ τοῖς δρωμένοις; Κλω. τίς γὰρ ἦν
σοι φίλος; ἢ ἐκ τίνος αἰτίας δικαίας γενόμε-
νος; ἀγνοεῖς ὅτι καὶ πάντες οἱ προσκυνοῦντες καὶ
τῶν λεγομένων καὶ πραττομένων ἕκαστα ἐπαινοῦν-
τες, ἢ φόβῳ, ἢ ἐλπίσι, ταῦτ᾽ ἔδρων, τῆς ἀρχῆς
ὄντες φίλοι, καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀποβλέποντες;
Μέγα. καὶ μὴν σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις,
μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐπηύχοντό μοι πολλὰ, καὶ ἀ-
γαθὰ, προαποθανεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἕτοιμος, εἰ οἷ-
όν τε ᾖ. καὶ ὅλως. ὅρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ. Κλω.
τοιγαροῦν παρ᾽ ἑνὶ αὐτῶν χθὲς δειπνήσας, ἀπέθα-
νες. τὸ γὰρ τελευταῖόν σοι πιεῖν ἐνεχθὲν, ἐκεῖνο
δεῦρο κατέπεμψέ σε. Μεγα. τοῦτ᾽ ἄρα πικροῦ
τινος ᾐσθόμην. τί βουλόμενος δὲ ταῦτ᾽ ἔπρα-
ξε; Κλω. πολλά με ἀνακρίνεις. ἐμβῆναι δέον.
Μεγα. ἕν με πνίγει μάλιστα ὦ Κλωθοῖ, δι᾽ ὅπερ
ἐπόθουν κἂν πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι
πάλιν.

λιν. Κλω. τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γάρ τι πάμμεγεθες εἶναι. Μεγα. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης, ἐπεὶ τάχιστά με ἀποθανόντα εἶδε, περὶ δείλην ὀψίαν ἀνελθὼν εἰς τὸ οἴκημα, ἔνθα ἐκείμην, σχολῆς οὔσης, οὐδεὶς γὰρ οὐδ' ἐφύλαττέ με, Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου, καὶ πάλαι δὲ οἶμαι κεκοινωνήκει, ἐπισπασάμενος τὴν θύραν, ἐσπόδει, καθάπερ οὐδενὸς ἔνδον παρόντος. εἶτα ἐπειδὴ ἅλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ, σὺ μέντοι φησὶν ὦ μιαρὸν ἀνθρώπιον πληγάς μοι πολλάκις οὐδὲν ἀδικοῦντι ἐνέτεινας, καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων, παρέτιλλέ τέ με, καὶ κατὰ κόρρης ἔπαιε. τέλος δὲ, πλατὺ χρεμψάμενος, καὶ καταπτύσας μου, καὶ εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἄπιθι ἐπειπὼν ᾤχετο. ἐγὼ δὲ, ἐνεπιμπράμην μὲν, οὐκ εἶχον δὲ ὅμως ὅ,τι καὶ δράσαιμι αὐτὸν, αὖος ἤδη καὶ ψυχρὸς ὤν. καὶ ἡ μιαρὰ δὲ παιδίσκη, ἐπεὶ ψόφου, προσιόντων τινῶν ᾔσθετο, σιέλῳ χρίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς δακρύσασα ἐπ' ἐμοὶ, κωκύουσα, καὶ τοὔνομα ἐπικαλουμένη, ἀπηλλάττετο. ὧν εἰ λαβοίμην; Κλω. παῦσαι ἀπειλῶν. ἀλλ' ἔμβηθι. καιρὸς ἤδη σε ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον. Μεγα. καὶ τίς ἀξιώσει κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφον λαβεῖν;

Κλω. κατὰ τυράννου μὲν οὐδεὶς, κατὰ νε-

κροῦ δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς, ὃν αὐτίκα μάλα ὄψει
δίκαιον, καὶ κατ᾽ ἀξίαν ἐπιτιθέντα ἑκάστῳ τὴν
δίκην. τὸ νῦν δὲ ἔχον, μὴ διάτριβε. Μεγα.
κἂν ἰδιώτην με ποίησον ὦ μοῖρα τῶν πενήτων
ἕνα. κἂν δοῦλον ἀντὶ τοῦ πάλαι βασιλέως. ἀνα-
βιῶναί με ἔασον μόνον. Κλω. ποῦ δὲ ὁ τὸ ξύ-
λον; καὶ σὺ δὲ ὦ Ἑρμῆ, σύρετ᾽ αὐτὸν εἴσω τοῦ πο-
δός. οὐ γὰρ ἂν ἐμβαίη ἑκών. Ερ. ἕπου νῦν δρα-
πέτα. δέχου τοῦτον σὺ πορθμεῦ, καὶ τὸν δεῖνα. καὶ
ὅπως ἀσφαλῶς ἀμέλει πρὸς τὸν ἱστὸν δεδήσεται.
Μεγα. καὶ μὴν ἐν τῇ προεδρίᾳ καθέζεσθαί με
δεῖ. Κλω. ὅτι τί; Μεγα. ὅτι νὴ Δία τύ-
ραννος ἦν, καὶ δορυφόρους εἶχον μυρίους. Κλω.
εἶτ᾽ οὐ δικαίως σε παρέτιλλεν ὁ Καρίων, οὕτω
σκαιὸν ὄντα; πικρὰν δ᾽ οὖν τὴν τυραννίδα
ἕξεις, γευσάμενος τοῦ ξύλου. Μεγα. τολμήσει
γὰρ Κυνίσκος ἐπανατείνασθαί μοι τὸ βάκτρον; οὐκ
ἐγώ σε πρώην, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ τραχὺς ἦ-
σθα, καὶ ἐπιτιμητικός, μικροῦ δεῖν προσεπατ-
τάλευσα; Κλω. τοιγαροῦν μενεῖς καὶ σὺ τῷ
ἱστῷ προσπεπατταλευμένος. Μίκυλλος.
εἰπέ μοι ὦ Κλωθοῖ, ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς ὑμῖν λό-
γος. ἢ διότι πένης εἰμί, διὰ τοῦτο καὶ τελευταῖ-
ον ἐμβῆναί με δεῖ; Κλω. σὺ δὲ τίς εἶ;
Μίκυλ. ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος. Κλω.

εἶτα

εἶτα ἄχθῃ βραδύνων; οὐχ ὁρᾷς ὅπως ὁ τύραννος ἐπιχνεῖται δ' ὤσειν, ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον; θαῦμα γοῦν ἔχει με, εἰ μὴ ἀγαπητὴ καὶ σοὶ ἡ διατριβή. ΜΙ. ἄκουσον ὦ βελτίστη μοιρῶν. οὐ πάνυ με ἡ τοῦ Κύκλωπος ἐκείνη εὐφαινὴ δωρεά, τὸ ἐπιχνῆσθαι, ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν οὖτιν κατέδομαι. ἄν τε γοῦν πρῶτον, ἄν τε πύματον, οἱ αὐτοὶ ὀδόντες περιμένουσιν. ἄλλως τε, οὐδ' ὅμοια τἀμὰ τοῖς τῶν πλουσίων. ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῶν οἱ βίοι φασίν. ὁ μὲν γὰρ τύραννος, εὐδαίμων εἶναι δοκῶν παρὰ τὸν βίον, φοβερὸς ἅπασι, καὶ περίβλεπτος. ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἀργύρειον, καὶ ἐσθῆτα, καὶ ἵππους, καὶ δεῖπνα, καὶ παῖδας ὡραίους, καὶ γυναῖκας εὐμόρφους, εἰκότως ἠνιᾶτο. ἀποσπώμενος αὐτῶν, ἤχθετο. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως καθάπερ ἰξῷ τινι προσέχεται τοῖς τοιούτοις ἡ ψυχή, καὶ οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥᾳδίως, ἅτε αὐτοῖς πάλαι προσετηκυῖα. μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δεσμός ἐστιν, ᾧ δεδέσθαι ξυμβέβηκεν αὐτούς. ἀμέλει, κἂν ἀπάγῃ τις αὐτοὺς μετὰ βίας, ἀνακωκύουσι. καὶ τἄλλα ὄντες θρασεῖς, δειλοὶ πρὸς ταύτην εὑρίσκονται τὴν ἐπὶ τὸν ᾅδην φέρουσαν ὁδόν. ἐπιστρέφονται γοῦν εἰς τοὐπίσω, ὥσπερ οἱ δυσέρωτες, καὶ πόρρωθεν ἀποβλέπειν τὰ ἐν τῷ φωτὶ

τῷ βουλομένῳ, οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει. καὶ
παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποδιδράσκων, κἀνθαῦθά σε κα-
ταλιπών. ἐγὼ δὲ, ἅτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν
τῷ βίῳ, οὐκ ἀγρὸν, οὐ συνοικίαν, οὐ χρυσὸν, οὐ σκεῦ-
ος, οὐ δόξαν, οὐκ εἰκόνας, εἰκότως εὔζωνος ἦν. κἀ-
πειδὴ μόνον ἡ Ἄτροπος ἔνευσέ μοι, ἄσμενος ἀπορρί-
ψας τὴν σμίλην καὶ τὸ κάττυμα, κρηπῖδα τι-
νὰ ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων, ἀναπηδήσας εὐθὺς ἀνυ-
πόδετος, οὐδὲ τὴν μελαντηρίαν ἀπονιψά-
μενος, εἱπόμην. μᾶλλον δὲ ἡγούμην ἐς τὸ πρό-
σω ὁρῶν. οὐδὲν δέ με τῶν κατόπιν ἐπέστρεφε,
καὶ μετεκάλει. καὶ νὴ Δί' ἤδη καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν
πάντα ὁρῶ. τό, τε γὰρ ἰσοτιμίαν ἅπασιν εἶναι,
καὶ μηδένα τοῦ πλησίον διαφέρειν, ὑπερήδιστον
ἔμοιγ' οὖν δοκεῖ. τεκμαίρομαι δὲ μήδ' ἀπαιτεῖ-
σθαι χρέα τοὺς ὀφείλοντας ἐνταῦθα, μηδὲ φό-
ρους ὑποτελεῖν. τὸ δὲ μέγιστον. μηδὲ ῥιγοῦν τοῦ χει-
μῶνος, μὴ δὲ νοσεῖν, μήθ' ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων
ῥαπίζεσθαι. εἰρήνη δὲ πᾶσα, καὶ τὰ πράγματα
ἐς τοὔμπαλιν ἀνεστραμμένα. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ πέ-
νητες, γελῶμεν, ἀνιῶνται δὲ καὶ οἰμώζουσιν οἱ
πλούσιοι. Κλω. πάλαι οὖν σε ὦ Μίκυλλε γε-
λῶντα ἑώρων. τί δ' ἦν ὅ σε μάλιστα ἐκίνει γε-
λᾶν; Μι. ἄκουσον ὦ τιμιωτάτη μοι θεῶν. πα-
ροικῶν ἄνω τυράννῳ. πάνυ ἀκριβῶς ἑώρων τὰ γι-

γνόμενα

γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ. καί μοι ἐδόκει τότε ἰσόθεός τις εἶναι· τό τε τῆς πορφύρας τὸ ἄνθος ὁρῶν, ἐμακάριζον, καὶ τῶν ἀκολουθούντων τὸ πλῆθος, καὶ τὸν χρυσόν, καὶ τὰ λιθοκόλλητα ἐκπώματα, καὶ τὰς κλίνας τὰς ἀργυρόποδας. ἔτι δὲ καὶ ἡ κνῖσα ἡ τῶν σκευαζομένων ἐς τὸ δεῖπνον, ἀπέκναιέ με. ὥστε ὑπεράνθρωπός τις ἀνὴρ καὶ τρισόλβιος κατεφαίνετο, καὶ μονονουχὶ καλλίων, καὶ ὑψηλότερος, ὅλῳ πήχει βασιλικῷ ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ, καὶ σεμνῶς προβαίνων, καὶ ἑαυτὸν ἐξυπτιάζων, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκπλήττων. ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν, αὐτός τε παγγέλοιος ὤφθη μοι ἀποδυσάμενος τὴν τρυφήν. κἀμαυτοῦ ἔτι μᾶλλον κατεγέλων, οἷον κάθαρμα ἐτεθήπειν, ἀπὸ τῆς κνίσης τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῶν ἐν τῇ λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλιδίων. οὐ μόνον δὲ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν δανειστὴν Γνίφωνα ἰδὼν στένοντα, καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἄγευστος αὐτῶν ἀπέθανε, τῷ ἀσώτῳ Ροδοχάρει τὴν οὐσίαν ἀπολιπών, οὗτος γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους, καὶ πρῶτος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκαλεῖτο κατὰ τὸν νόμον, οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσω τὸν γέλωτα. καὶ μάλιστα μεμνημένος ὡς ὠχρὸς ἀεί, καὶ αὐχμηρὸς ἦν, φροντίδος τὸ μέτωπον

ἀνάπλεως, καὶ μόνοις τοῖς δακτύλοις πλουτῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον ἐκλυθησόμενα πρὸς τοῦ μακαρίου Ῥοδοχάρους. ἀλλὰ τί οὐκ ἀπερχόμεθα ἤδη; καὶ μεταξὺ γὰρ πλέοντες, τὰ λοιπά γε λασόμεθα, οἰμώζοντας αὐτοὺς ὁρῶντες. Κλω. ἔμβαινε, ἵνα καὶ ἀνιμήσηται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγκύριον. Χά. οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλῆρες ἤδη τὸ σκάφος. αὐτοῦ περίμενε. ἐς αὔριον ἕωθέν σε διαπορθμεύσομεν. Μί. ἀδικεῖς ὦ Χάρων, ἕωλον ἤδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων. ἀμέλει, γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. οἴμοι τῶν κακῶν. ἤδη πλέουσιν. ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείψομαι. καίτοι, τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ, ἤδη τεθνεώς. ἄλλως τε. οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχων τὰ πορθμία καταβαλεῖν. Κλω. τί τοῦτο; περίμεινον ὦ Μίκυλλε. οὐ θέμις οὕτω σε διελθεῖν. Μί. καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι. Κλω. μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες, ἀναλάβωμεν αὐτόν, καὶ σὺ ὦ Ἑρμῆ, συνάρπασον. Χά. ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα ὡς ὁρᾷς. Ερ. ἐπὶ τοὺς ὤμους εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου. Κλω. καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν. ἀνάβαινε οὖν, καὶ τὸν τένοντα τοῦ ἀλιτηρίου

κατα

καταπάτει. ὑμεῖς δὲ εὐπλοῶμεν. Κυνίσκος.
ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ἐντεῦ
θεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν, οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦ
ναί σοι, καταπλεύσας. πλέον γὰρ οὐδέν ἐστι τῆς πή
ρας, ἣν ὁρᾷς, καὶ τουτουὶ τοῦ ξύλου. τἄλλα δὲ, ἢν ἀν
τλεῖν ἐθέλῃς, ἕτοιμος, καὶ πρόσκωπος εἶναι. μέμ
ψῃ δὲ οὐδὲν, ἢν εὐῆρες, καὶ καρτερόν μοι ἐρετμὸν
δῷς μόνον. Χάρ. ἔρεττε. καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν
παρὰ σοῦ λαβεῖν. Κύ. ἦ καὶ ὑποκελεῦσαι δεή
σει; Χά. νὴ Δί', ἤνπερ εἰδῇς κέλευσμά τι τῶν
ναυτικῶν. Κυ. οἶδα καὶ πολλὰ ὦ Χάρων τῶν
ναυτικῶν. ἀλλ' ὁρᾷς, ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δα-
κρύοντες. ὥστε ἡμῖν τὸ ᾆσμα ἐπιταραχθήσε
ται. Πλούσιος. οἴμοι τῶν κτημάτων. οἴμοι τῶν
ἀγρῶν ὀττοτοῖ, τὴν οἰκίαν οἵαν ἀπέλιπον. ὅσα
τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει λαβών. αἰ.
αἰ, τῶν νεογνῶν μου παιδίων. τίς ἄρα τὰς ἀμ-
πέλους τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφυτευσάμην;
Ἑρμῆς. Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμώζεις; καὶ μὴν
οὐ θέμις ἀδακρυτὶ διαπλεῦσαί τινα. Μί. ἄ
παγε. οὐδέν ἐστιν ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξωμαι εὐπλο-
ῶν. Ἑρ. ὅμως ἂν μικρόν τι πρὸς τὸ ἔθος ἐπιστέ
ναξον. Μί. οἰμώξομαι τοίνυν, ἐπειδή σοι ὦ Ἑρ
μῆ δοκεῖ. οἴμοι τῶν καττυμάτων. οἴμοι τῶν κρη
πίδων τῶν παλαιῶν. ὀττοτοῖ, τῶν σαθρῶν ὑπο

ἱματίων. οὐκέτι ὁ κακοδαίμων ἕωθεν ἐς ἑσπέραν ἄσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ χειμῶνος ἀνυπόδετός τε, καὶ ἡμίγυμνος περινοστήσω, τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα μου τὴν σμίλην ἕξει, καὶ τὸ κεντητήριον; ἱκανῶς τεθρήνηται. σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμεν. Χά. ἄγε δὴ τὰ πορθμία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε. καὶ σὺ δὲ, δός. παρὰ πάντων ἤδη ἔχω. δὸς καὶ σὺ τὸν ὀβολὸν ὦ Μίκυλλε. Μί. παίζεις ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατός φασιν ἤδη γράφεις. παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν. ἀρχὴν δὲ, οὔτε οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὀβολὸς, ἢ στρογγύλον. Χά. ὢ καλῆς ναυτιλίας, καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον. ἀποβαίνετε δ' ὅμως. ἐγὼ δ' ἵππους, καὶ βοῦς, καὶ κύνας, καὶ τὰ λοιπὰ ζῷα μέτειμι. διαπλεῦσαι γὰρ κἀκεῖνα δεῖ. Κλω. ἄπαγε αὐτοὺς ὦ Ερμῆ παραλαβών. ἐγὼ δὲ αὐτὴ, ἐς τὸ ἀντιπέρας ἀποπλευσοῦμαι, Ινδοπάτην, καὶ Ηραμίθρην τοὺς Σύρας διάξουσα. τεθνᾶσι γὰρ δὴ πρὸς ἀλλήλων, περὶ γῆς ὅρων μαχόμενοι. Ερ. προΐωμεν ὦ οὗτοι. μᾶλλον δὲ πάντες ἑξῆς ἕπεσθέ μοι. Μί. Ηράκλεις τοῦ ζόφου. ποῦ νῦν ὁ καλὸς Μέγιλλος; ἢ πῶς διαγνῶ τις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ ὁμόχροα, καὶ οὐδὲν οὔτε καλὸν, οὔτε

κάλλιον

κάλλιον. ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον, πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι δοκοῦν, ἰσότιμον γίγνεται τῇ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως. ἀφανῆ γὰρ ἄμφω, καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σκότου καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε ἄρα ὢν τυγχάνεις; Κυ. ἐνταῦθα λέγω σοι Μίκυλλε. ἀλλ' ἅμα εἰ δοκεῖ, βαδίζωμεν. Μί. εὖ λέγεις. ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν. εἰπέ μοι, ἐτελέσθης γὰρ ὦ Κυνίσκε τὰ Ἐλευσίνια, οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε σοι δοκεῖ; Κυνί. εὖ λέγεις. ἰδοὺ γοῦν προσέρχεται δᾳδουχοῦσά τις, φοβερόν τι, καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα. ἢ ἄρα που Ἐριννύς ἐστιν; Μί. ἔοικεν ἀπό γε τοῦ σχήματος. Ερ. παραλάμβανε τούτους ὦ Τισιφόνη, τέτταρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Τι. καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς οὗτος ὑμᾶς περιμένει. Ραδά. πρόσαγε αὐτοὺς ὦ Ἐριννύ. σὺ δὲ ὦ Ἑρμῆ, κήρυττε, καὶ προσκάλει. Κυνί. ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τοῦ πατρὸς, ἐμὲ πρῶτον ἐπίσκεψαι παραγαγών. Ραδά. τίνος ἕνεκα; Κυνί. πάντως βούλομαι κατηγορῆσαί τινος, ἃ συνεπίσταμαι πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ παρὰ τὸν βίον. οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος εἴην λέγων, μὴ οὐχὶ πρότερον αὐτὸς φανεὶς οἷός εἰμι, καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα τρόπον. Ραδά. τίς δὲ σύ; Κυνί. Κυνίσκος ὦ ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος. Ραδά.

δεῦρ' ἐλθὲ, καὶ πρῶτος ἐς τὴν δίκην κατάστηθι. σὺ δὲ πρόσκαλει τοὺς κατηγόρους. Ερ. εἴ τις Κυνίσκου τουτουὶ κατηγορεῖ, δεῦρο προσίτω. οὐδεὶς προσέρχεται. ἀλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο ὦ Κυνίσκε. ἀπόδυθι δὲ ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμάτων. Κυνί. ποῦ γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην; Ραδά. ὁπόσα ἄν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσηται παρὰ τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιφέρει. Κυνί. ἰδού σοι γυμνὸς παρέστηκα. ὥστε ἀναζήτει ταῦτα, ἅπερ σὺ φὴς τὰ στίγματα. Ραδά. καθαρὸς ὡς ἐπίπαν οὑτοσὶ, πλὴν τούτων τριῶν ἢ τεττάρων ἀμαυρῶν πάνυ, καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων. καίτοι, τί τοῦτο; ἴχνη μὲν, καὶ σημεῖα, τῶν ἐγκαυμάτων, οὐκ οἶδα δ' ὅπως ἐξαλήλειπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοπται. πῶς ταῦτα ὦ Κυνίσκε, ἢ πῶς καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπέφηνας; Κυνί. ἐγώ σοι φράσω. πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαιδευσίαν γενόμενος, καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπλήσας στίγματα, ἐπειδὴ τάχιστα φιλοσοφεῖν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἁπάσας τὰς κηλῖδας ἐκ τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην. Ραδά. ἀγαθῷ γε οὗτος. καὶ ἀνυσιμωτάτῳ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ. ἀλλ' ἄπιθι ἐς τὰς μακάρων νήσους, τοῖς ἀρίστοις συνεσόμενος. κατηγορήσας γε πρότερον οὗ φὴς τυράννου.

στάνου, ἄλλους πρόσκαλει. Μι. τὸ γυμνόν, ὦ Ῥαδάμανθυ, μικρόν ἐστι, καὶ βραχείας τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον. πάλαι γοῦν σοι τὸ γυμνός εἰμι, ὥστε ἐπισκόπει. Ραδ. τίς δὲ ὢν τυγχάνεις; Μίκυλ. ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

Ραδ. εὖγε ὦ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ ἀνεπίγραφος, ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτονί. τὸν τύραννον ἤδη πρόσκαλει. Ερ. Μεγαπένθης Λακύδου, ἡκέτω. ποῖ στρέφῃ; πρόσιθι. σὲ τὸν τύραννον προσκαλῶ. πρόβαλλ' αὐτὸν ὦ Τισιφόνη ἐς τὸ μέσον, ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα. σὺ δὲ ὦ Κυνίσκε, κατηγόρει, καὶ διέλεγχε ἤδη. πλησίον γὰρ ἀνὴρ οὑτοσί. Κυν.. τὸ μὲν ὅλον, οὐδὲ λόγου ἔδει. γνώσῃ γὰρ αὐτὸν αὐτίκα μάλα οἷός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων. ὅμως δὲ, κἀυτὸς ἀποκαλύψω σοι τὸν ἄνδρα, κἀκ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον. οὑτοσὶ γὰρ ὁ τρισκατάρατος, ὁπόσα μὲν ἰδιώτης ὢν ἔπραξε, παραλείπειν μοι δοκῶ. ἐπεὶ δὲ τοὺς θρασυτάτους προσεταιρούμενος, καὶ δορυφόρους συναγαγὼν, ἐπαναστὰς, τῇ πόλει τύραννος κατέστη, ἀκρίτους μὲν ἀπέκτεινε πλείονας ἢ μυρίους. τὰς δὲ οὐσίας ἑκάστων ἀφαιρούμενος, τοῦ πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, οὐδεμίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν. ἁπάσῃ δὲ ὠμότητι, καὶ ὕβρει κα-

τὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρήσατο, παρθένους
διαφθείρων, καὶ ἐφήβους καταισχύνων, καὶ πάν-
τα τρόπον τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν. καὶ ὑπερ-
οψίας μέν γε, καὶ τύφου, καὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἐντυγ-
χάνοντας φρυάγματος, οὐδὲ κατ' ἀξίαν δύ-
ναιο ἂν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν τὴν δίκην. ῥᾴδιον γοῦν
ἄν τις τὸν ἥλιον, ἢ τοῦτον ἀσκαρδαμυκτὶ προσέ-
βλεψεν. οὐ μὴν καὶ τὸ τῶν κολάσεων πρὸς ὠμό-
τητα καινουργὸν αὐτοῦ, τίς ἂν διηγήσασθαι δύναι-
το, ὅς γε μηδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχετο; καὶ ταῦ-
τα, ὅτι μὴ ἄλλως κενή τις ἐστὶ κατ' αὐτοῦ διαβο-
λή, αὐτίκα εἴσῃ, προσκαλέσας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ
πεφονευμένους. μᾶλλον δὲ ἄκλητοι ὡς ὁρᾷς
πάρεισι. καὶ περιστάντες, ἄγχουσιν αὐτόν. οὗτοι
πάντες ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου τε-
θνᾶσιν. οἱ μὲν, γυναικῶν ἕνεκα εὐμόρφων ἐπιβου-
λευθέντες. οἱ δὲ, υἱέων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων
ἀγανακτήσαντες. οἱ δὲ, ὅτι ἐπλούτουν. οἱ δὲ, ὅτι
ἦσαν δεξιοὶ, καὶ σώφρονες, καὶ οὐδαμοῦ ἤρεσκον
τοῖς δρωμένοις. Ρα. τί πρὸς ταῦτα φὴς ὦ μιαρὲ
σύ; Μεγ. τοὺς μὲν φόνους εἴργασμαι, οὓς λέγει.
τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχίας, καὶ τὰς τῶν
ἐφήβων ὕβρεις, καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν παρθένων,
ταῦτα πάντα Κυνίσκος μου κατεψεύσατο.
Κυν. οὐκοῦν καὶ τούτων ὦ Ῥαδάμανθυ, παρέ-
ξω σοι

ἔξω σοι μάρτυρας. Ῥαδ. τίνας τούτους λέγεις; Κυν. προσκάλεσόν μοι ὦ Ἑρμῆ τὸν λύχνον αὐτοῦ, καὶ τὴν κλίνην. μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες, οἷα πράττοντι συνηπίσταντο αὐτῷ. Ἑρ. ἡ κλίνη, καὶ ὁ λύχνος ὁ Μεγαπένθους παρέστω. εὖ γε ἐποίησαν ὑπακούσαντες. Ῥαδ. εἴπατε οὖν ὑμεῖς ἃ σύνιστε Μεγαπένθει τούτῳ. προτέρα δὲ σὺ ἡ κλίνη λέγε. Κλί. πάντα ἀληθῆ κατηγόρησε Κυνίσκος. ἐγὼ μέντοι ταῦτα εἰπεῖν ὦ δέσποτα Ῥαδάμανθυ, αἰσχύνομαι. τοιαῦτα ἦν, ἃ ἐπ' ἐμοῦ διεπράττετο. Ῥαδ. σαφέστατα μὲν οὖν καταμαρτυρεῖς, μηδ' εἰπεῖν αὐτὰ ὑπομένουσα. καὶ σὺ δὲ ὁ λύχνος ἤδη μαρτύρει. Λύ. ἐγὼ τὰ μεθ' ἡμέραν μὲν, οὐκ οἶδα. οὐ γὰρ παρῆν. ἃ δὲ τῶν νυκτῶν ἐποίει, καὶ ἔπασχεν, ὀκνῶ λέγειν. πλὴν ἀλλὰ ἐθεασάμην γε πολλὰ, καὶ ἄρρητα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ὑπερπεπαικότα. καίτοι πολλάκις ἑκὼν τοὔλαιον οὐκ ἔπινον, ἀποσβῆναι θέλων. ὁ δὲ, καὶ προσῆγέ με τοῖς δρωμένοις, καὶ τὸ φῶς μου πάντα τρόπον κατεμίαινεν. Ῥαδ. ἅλις ἤδη τῶν μαρτύρων. ἀλλὰ καὶ ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα, ἵνα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν στιγμάτων. παπαὶ, ὅλος οὗτος πελιδνὸς, καὶ κατάγραφος, μᾶλλον δὲ κυάνεός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων. τίνα οὖν κολασθείη τρόπον;

ἆρ' ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντά ἐστιν ἐμβλητέος, ἢ παραδοτέος τῷ Κερβέρῳ; Κυνί. μηδαμῶς. ἀλλ' εἰ θέλοις, ἐγώ σοι καινήν τινα καὶ πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι. Ραδά. λέγε, ὡς ἐγώ σοι μεγίστην ἐπὶ τούτῳ χάριν εἴσομαι. Κυνί. ἔθος ἐστὶν οἶμαι τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι, πίνειν τὸ λήθης ὕδωρ. Ραδά. πάνυ μὲν οὖν. Κυνί. οὐκοῦν μόνος ἐξ ἁπάντων ἄποτος ἔστω. Ερ. διατί δή; Κυνί. χαλεπὴν οὕτως ὑφέξει τὴν δίκην, μεμνημένος οἷος ἦν, καὶ ὅσον ἐδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν τρυφήν. Ρα. εὖ λέγεις. καὶ καταδεδικάσθω, καὶ παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεὶς οὑτοσὶ, δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἔπραξε κατὰ τὸν βίον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΙΣΘΩ ΣΥΝΟΝΤΩΝ.

κ Αἰ τί σοι πρῶτον ὦ φιλότης, ἢ τί ὕστατον φασὶ καταλέξω τούτων, ἃ πάσχειν, ἢ ποιεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐπὶ μισθῷ συνόντας, κἀν ταῖς τῶν εὐδαιμόνων τούτων φιλίαις ἐξεταζομένους, εἰ χρὴ φιλίαν τὴν τοιαύτην αὐτῶν δουλείαν ἐπονομάζειν; οἶδα γὰρ πολλά, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς, οὐκ αὐτὸς μὰ Δία τοῦ τοιούτου πειραθείς. οὐ γὰρ ἐν ἀνάγκῃ μοι ἡ πεῖρα ἐγεγένητο, μηδὲ ὦ θεοί, γένοιτο, ἀλλὰ πολλοὶ τῶν ἐς

τὸν

τὸν βίον τοῦτον ἐμπεπτωκότων, ἐξηγου-
μένων πρός με. οἱ μὲν, ἔτι ἐν τῷ κακῷ ὄν-
τες, ἀποδυρόμενοι ὁπόσα, καὶ ὁποῖα ἔπασχον.
οἱ δ' ὥσπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδράντες,
οὐκ ἀηδῶς μνημονεύοντες, ὧν ἐπεπόνθεσαν.
ἀλλὰ γὰρ εὐφραίνοντο, ἀναλογιζόμενοι οἵων ἀ-
πηλλάγησαν. ἀξιοπιστότεροι δὲ ἦσαν οὗτοι διὰ
πάσης ὡς εἰπεῖν τῆς τελετῆς διεληλυθότες,
καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος ἐποπτεύσαντες.
οὐ παρέργως οὖν, οὐδ' ἀμελῶς ἐπήκουον αὐτῶν
καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, καὶ σωτηρίαν παράλο-
γον διηγουμένων, οἷοί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς
ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς, σὺν ἅμα πολλοὶ
τὰς τρικυμίας, καὶ ζάλας, καὶ ἀκρωτήρια, καὶ
ἐκβολὰς, καὶ ἱστῶν κλάσεις, καὶ πηδαλίων ἀπο-
καυλίσεις διεξιόντες. ἐπὶ πᾶσι δὲ, τοὺς Διοσκού-
ρους ἐπιφαινομένους. οἰκεῖοι γὰρ τῆς τοιαύτης τρα-
γῳδίας οὗτοί γε. ἢ τίν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν
ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον, ἢ πρὸς τοῖς πη-
δαλίοις ἑστῶτα, καὶ πρός τινα ἠϊόνα μαλακὴν
ἀπευθύνοντα τὴν ναῦν, οἷ προσενεχθεῖσα ἔμελ-
λεν, αὐτὴ μὲν ἠρέμα, καὶ κατὰ σχολὴν διαλυ-
θήσεσθαι, αὐτοὶ δ' ἀσφαλῶς ἀποβήσεσθαι, χά-
ριτι καὶ εὐμενείᾳ τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰ πολ-
λὰ ταῦτα πρὸς τὴν παραυτίκα χρείαν ἐπιτρα-

γανδύσιν, ὡς παρὰ πλειόνων λαμβάνοιεν, οὐ δὲ εὐτυχεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινὲς εἶναι δοκοῦντες. οἱ δὲ, τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις χειμῶνας, καὶ τρικυμίας, καὶ νὴ Δία πεντακυμίας τε, καὶ δεκακυμίας εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, διηγούμενοι, καὶ ὡς τὸ πρῶτον εἰσέπλευσαν, γαληνοῦ ὑποφαινομένου τοῦ πελάγους, καὶ ὅσα πράγματα παρὰ τὸν πλοῦν ὅλον ὑπέμειναν, ἢ διψῶντες, ἢ ναυτιῶντες, ἢ ὑπεραντλούμενοι τῇ ἅλμῃ. καὶ τέλος, ὡς πρὸς πέτραν τινὰ ὕφαλον, ἢ σκόπελον ἀπόκρημνον, περιῤῥήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον, ἄθλιοι κακῶς δὲ ἐνήξαντο, γυμνοὶ, καὶ πάντων ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων, ἐν δὴ τούτοις, καὶ τῇ τούτων διηγήσει, ἐδόκουν μοι τὰ πολλὰ οὗτοι ὑπ' αἰσχύνης ἐπικρύπτεσθαι, καὶ ἑκόντες εἶναι ἐπιλανθάνεσθαι αὐτῶν. ἀλλ' ἔγωγε κἀκεῖνα, καί τιν' ἄλλα ἐκ τοῦ λόγου ξυντιθεὶς, εὑρίσκω προσόντα ταῖς τοιαύταις ξυνουσίαις, ἃ οὐκ ὀκνήσω σοι πάντα ὦ καλὲ Τιμόκλεις διεξελθεῖν. δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ ἤδη κατανενοηκέναι σε τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα. καὶ πρῶτόν γε, ὁπηνίκα περὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐνέπεσεν. εἶτα ἐπῄνεσέ τις τῶν παρόντων τὴν τοιαύτην μισθοφορὰν, τρισευδαίμονας εἶναι λέγων. οἷς μετὰ τοῦ φίλους ἔχειν τοὺς ἀρίστους Ῥωμαίων, καὶ δειπνεῖν δεῖπνα πο-

λυτε

λυτελῆ, καὶ ἀσύμβολα, καὶ οἰκεῖν ἐν καλῷ, καὶ ἀποδημεῖν μετὰ πάσης ῥᾳστώνης, καὶ ἡδονῆς· ὥσθ' λευκοῦ ζεύγους εἰ τύχοι ἐξυπτιάζοντας, προσέτι τὸν μισθὸν τῆς φιλίας, καὶ ὧν ἐν πάχος σι τούτων λαμβάνειν, οὐκ ὀλίγον ἐστίν. ἀτεχνῶς γὰρ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα τοῖς τοιούτοις τὰ πάντα φύεσθαι. ὁπότε οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἤκουες, ἑώρων ὅπως ἐκεχήνεις πρὸς αὐτὰ, καὶ πάνυ σφόδρα πρὸς τὸ δέλεαρ ἀναπεπταμένον περιεῖχες τὸ στόμα. ὡς οὖν τόγε ἡμέτερον εἰς αὖθις ποτὲ ἀναίτιον ᾖ, μηδ' ἔχοις λέγειν ὡς ὁρῶντές σε τηλικοῦτο μετὰ τοῦ καθ' ἰδὸς ἄγκιστρον καταπίνοντα, οὐκ ἐπελαβόμεθα, οὐδὲ πρὶν ἐμπεσεῖν τῷ λαιμῷ περιεσπάσαμεν, οὐδὲ προεδηλώσαμεν, ἀλλὰ περιμείναντες ἐξελκομένου, καὶ ἐμπεπηγότος, ἤδη συρόμενον, τὸ πρὸς ἀνάγκην ἀγόμενον ὁρᾶν. ὅτ' οὐδὲν ὄφελος, ἑστῶτες, ἐπεδακρύομεν, ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς ποτὲ πάνυ εὔλογα, ἢν λέγηται, καὶ ἄφυκτα ἡμῖν, ὡς οὐκ ἀδικοῦμεν μὴ προμηνύσαντες, ἄκουσον ἐξ ἀρχῆς ἁπάντων. τὸ δίκτυόν γε αὐτὸ, καὶ τῶν κύρτων τὸ ἀδιέξοδον ἔκροθεν τῆς χολῆς, ἀλλὰ μὴ ἔνδοθεν ἐκ τοῦ μυχοῦ προεπισκόπησον. τοῦ ἀγκίστρου δὲ τὸ ἀγκύλον, τὴν ἐς τὸ ἔμπαλιν τοῦ σκόλοπος ἀναστροφὴν, καὶ τῆς τριαίνης

τὰς ἀκμὰς εἰς τὰς χεῖρας λαβὼν, καὶ πρὸς τὴν γνάθον πεφυσημένην ἀποτρεψάμενος, ἣν μὴ πάνυ ὀξέα, μηδ' ἄφυκτα, μηδ' ἀνίατα ἐν τοῖς τραύμασι φαίνηται βιαίως ἰόντα, καὶ ἀμάχως ἀντιλαμβανόμενα, ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἀγνῶσιν, ἀνάγραφε. σαυτὸν δὲ παρακαλέσας θαρρεῖν, ἐπιχείρει τῇ ἄγρᾳ, εἰ θέλεις. καθάπερ ὁ λάρος, ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ. ῥηθήσεται δὲ ὁ πᾶς λόγος, τὸ μὲν ὅλον, ἴσως διὰ σέ. πλὴν, ἀλλ' οὐ γε περὶ τῶν φιλοσοφούντων ὑμῶν μόνων, οὐδ' ὁπόσοι σπουδαιοτέραν τὴν προαίρεσιν προείλοντο ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ καὶ περὶ γραμματιστῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ μουσικῶν, καὶ ὅλων τῶν ἐπὶ παιδείᾳ συνεῖναι, καὶ μισθοφορεῖν ἀξιουμένων. κοινῶν δὲ ὡς ἐπίπαν ὄντων, καὶ ὁμοίων τῶν ξυμβαινόντων ἅπασι, δῆλον ὡς οὐκ ἐξαίρετα μὲν, αἴσχιω δὲ τὰ αὐτὰ ὄντα γίγνεται τοῖς φιλοσοφοῦσιν, εἰ τῶν ὁμοίων τοῖς ἄλλοις ἀξιοῖντο, καὶ μηδὲν αὐτοὺς σεμνότερον οἱ μισθοδόται ἄγοιεν. ὅ, τι δ' ἂν οὖν ὁ λόγος αὐτὸς ἐπιὼν ἐξευρίσκῃ, τούτου τὴν αἰτίαν μάλιστα μὲν οἱ ποιοῦντες αὐτοὶ, ἔπειτα δὲ οἱ ὑπομένοντες αὐτὰ, δίκαιοι ἔχειν. ἐγὼ δὲ ἀναίτιος, εἰ μὴ ἀληθείας καὶ παρρησίας ἐπίτιμόν τί ἐστι. τοὺς μέν τοι

τοὺς

τοῦ ἄλλου πλήθους, οἷον γυμναστάς τινας, ἢ κόλακας ἰδιώτας, καὶ μικροὺς τὰς γνώμας, καὶ ταπεινοὺς αὐτόθεν ἀνθρώπους, οὔτε ἀποτρέπειν ἄξιον τῶν τοιούτων συνουσιῶν, οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν, οὔτε μὴν αἰτιᾶσθαι καλῶς ἔχει, μὴ ἀπολειπομένους τῶν μισθωτῶν, εἰ καὶ πάνυ πολλὰ ὑβρίζοιντο ὑπ' αὐτῶν. ἐπιτήδειοι γὰρ, καὶ οὐκ ἀνάξιοι τῆς τοιαύτης διατριβῆς. ἄλλως τε οὐδὲ ἔχοιεν ἄν τι ἄλλο, πρὸς ὅ,τι χρὴ ἀποκλίναντας αὐτοὺς, παρέχειν αὑτοὺς ἐνεργούς. ἀλλ' ἤν τις αὐτῶν ἀφέλῃ τοῦτο, ἄτεχνοι αὐτίκα, καὶ ἀργοὶ, καὶ περιττοί εἰσιν. οὐδὲν οὖν οὔτ' αὐτοὶ δεινὸν πάσχοιεν ἂν, οὔτ' ἐκεῖνοι ὑβρισταὶ δοκοῖεν, ἐς τὴν ἀμίδα φασὶν ἐνουροῦντες. καὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν ταύτην ἐξ ἀρχῆς παρέρχονται ἐς τὰς οἰκίας. καὶ ἡ τέχνη, φέρειν, καὶ ἀνέχεσθαι τὰ γιγνόμενα. περὶ δὲ ὧν προεῖπον τῶν πεπαιδευμένων, ἄξιον ἀγανακτεῖν, καὶ πειρᾶσθαι ὡς ἔνι μάλιστα μετάγειν αὐτοὺς, καὶ πρὸς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι. δοκῶ δέ μοι καλῶς ἂν ποιῆσαι, εἰ τὰς αἰτίας, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸν τοιοῦτον βίον ἀφικνοῦνταί τινες, προεξετάσας, δείξαιμι οὐ πάνυ βιαίους, οὐδ' ἀναγκαίας. οὕτω γὰρ ἂν αὐτοῖς ἡ ἀπολογία προαναιροῖτο, καὶ ἡ πρώτη ὑπόθεσις τῆς ἐθελοδουλείας. οἱ μὲν δὴ πολλοὶ, τὴν πε-

γίαν, καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων χρείαν προθέμενοι, ἱκανὸν τοῦτο πρόκαλυμμα οἴονται προβεβλῆσθαι. τῆς πρὸς τὸν βίον τοῦτον αὐτομολίας. καὶ ἀποχρῆν αὐτοῖς νομίζουσιν εἰ λέγοιεν, ὡς ξυγγνώμης ἀξίου ποιοῦσι τὸ χαλεπώτερον τῶν ἐν τῷ βίῳ, τὴν πενίαν διαφυγεῖν ζητοῦντες. εἶτα ὁ Θέογνις πρό-
» χειρος, καὶ πολὺ τό, Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ, δεδ-
» μημένος, καὶ ὅσα ἄλλα δείματα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέστατοι τῶν ποιητῶν διεξενηνόχασιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἑώρων αὐτοὺς φυγήν τινα ὡς ἀληθῶς τῆς πενίας εὑρισκομένους ἐκ τῶν τοιούτων ξυνουσιῶν, οὐκ ἂν ὑπὲρ τῆς ἄγαν ἐλευθερίας ἐμικρολογούμην πρὸς αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ὡς ὁ καλός που ῥήτωρ ἔφη, τοῖς τῶν νοσούντων σιτίοις ἐοικότα λαμβάνουσι, τίς ἔτι μηχανὴ μὴ οὐχὶ καὶ πρὸς τοῦτο κακῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖν αὐτούς, ἀεὶ μενούσης ὁμοίας αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως τοῦ βίου; πενία γὰρ εἰς ἀεὶ, καὶ τὸ λαμβάνειν ἀναγκαῖον, καὶ ἀπόθετον οὐδὲν, οὐδὲ περιττὸν ἐς φυλακήν, ἀλλὰ τὸ δοθὲν, κἂν δοθῇ, κἂν ἀθρόως ληφθῇ, πᾶν ἀκριβῶς, καὶ τῆς χρείας ἐνδεῶς καταναλίσκεται. καλῶς δ' εἶχε, μὴ τοιαύτας τινὰς ἀφορμὰς ἐπινοεῖν, αἳ τὴν πενίαν τηροῦσι, παραβοηθοῦσαι μόνον αὐτῇ, ἀλλ' αἳ τέλεον διαιρήσουσι. καὶ ὑπέρ γε τοι τοιούτου, καὶ ἐς βαθυκήτεα

πόν

πόντον ἴσως γοῦν εἰπεῖν ἔδει ὦ Θεόγνι, καὶ πετρέων ὥς φῂς κατ᾽ ἠλιβάτων. εἰ δέ τις ἀεὶ πένης, καὶ ἐνδεὴς, καὶ ὑπόμισθος ὢν, οἴεται πενίαν αὐτῷ τούτῳ διαπεφευγέναι, οὐκ οἶδα πῶς ὁ τοιοῦτος οὐκ ἂν δόξειεν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν. ἄλλοι δὲ πενίαν μὲν αὐτὴν οὐκ ἂν φοβηθῆναι, οὐδὲ καταπλαγῆναί φασιν εἰ ἐδύναντο τοῖς ἄλλοις ὁμοίως πονοῦντες, ἐκπορίζειν τὰ ἄλφιτα. νῦν δὲ, πεπονηκέναι γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ ὑπὸ νόσων, ἐπὶ τὴν δὲ ῥάστην οὖσαν τὴν μισθοφορὰν, ἀπηντηκέναι. φέρ᾽ οὖν ἴδωμεν εἰ ἀληθῆ λέγουσι, καὶ εἰ ἐκ τοῦ ῥάστου περιγίνεται αὐτοῖς τὰ διδόμενα, μὴ πολλὰ, μὴ δὲ πλείω τῶν ἄλλων πονοῦσιν. εὐχῇ γὰρ ἂν ἐοικότα εἴη ταῦτά γε, μὴ πονήσαντα, μὴ δὲ καμόντα, ἕτοιμον ἀργύριον λαβεῖν. τὸ δέ ἐστι, καὶ ῥηθῆναι κατ᾽ ἀξίαν ἀδύνατον. τοσαῦτα πονοῦσι, καὶ κάμνουσιν ἐν ταῖς συνουσίαις, ὥστε πλείονος ἐνταῦθα καὶ τοῦ ὅτου μάλιστα τῆς ὑγιείας δεῖσθαι, μυρίων ὄντων ὁσημέραι τῶν ἐπιτριβόντων τὸ σῶμα, καὶ πρὸς ἐσχάτην ἀπόγνωσιν καταπονούντων. λέξομεν δ᾽ αὐτὰ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ. ἐπειδὰν καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν δυσχερείας διεξίωμεν. τὸ δὲ νῦν εἶναι, ἱκανὸν ἦν ὑποδεῖξαι, ὡς οὐδ᾽ οἱ διὰ ταύτην λέγοντες αὐτοὺς ἀποδίδοσθαι τὴν πρόφα-

σιν, ἀληθεύοιεν ἄν. λοιπὸν δὴ καὶ ἀληθέστατον
μὲν, ἥκιστα δὲ πρὸς αὐτῶν λεγόμενον, ἡδονῆς ἕνε
κα καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀθρόων ἐλπίδων, ἐσπηδᾶν αὐ
τοὺς εἰς τὰς οἰκίας, καταπλαγέντας μὲν τὸ
πλῆθος τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦ ἀργύρου, εὐδαιμονίζοντας
δὲ τῶν δείπνοις, καὶ τῇ ἄλλῃ τρυφῇ, ἐλπίζον
τας δὲ ὅσον αὐτίκα χανδὸν οὐδενὸς ἐπιστομί
ζοντος, πίεσθαι τοῦ χρυσίου. ταῦτα ὑπάγει αὐτοὺς,
καὶ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων τίθησιν. οὐχ ἡ τῶν ἀναγ
καίων χρεία, ἣν ἔφασκον, ἀλλ' ἡ τῶν οὐκ ἀναγ
καίων ἐπιθυμία, καὶ ὁ τῶν πολλῶν καὶ πολυτε
λῶν ἐκείνων ζῆλος. τοιγαροῦν ὥσπερ δυσέρω
τας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας ἐραστὰς, ἔντεχνοί
τινες, καὶ τρίβωνες ἐρώμενοι, παραλαβόντες, ὑπε
ροπτικῶς περιέπουσιν, ὅπως ἀεὶ ἐρασθήσονται
αὐτῶν θεραπεύοντες, ἀπολαῦσαι δὲ τῶν παιδι
κῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέχρι φιλήματος ἄκρου μετα
διδόντες. ἴσασι γὰρ ἐν τούτῳ τυχεῖν τὴν διάλυσιν
τοῦ ἔρωτος γενησομένην. ταύτην οὖν ἀποκλεί
ουσι, καὶ ζηλοτύπως φυλάττουσι. τὰ δ' ἄλλα,
ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι. δεδίασι γὰρ μὴ
αὐτὸν ἡ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ τοῦ ἄγαν ἐπιθυμί
ας, καὶ ἀνέραστος αὐτοῖς γένηται. προσμειδιῶσιν
οὖν, καὶ ὑπισχνοῦνται, καὶ ἀεὶ ποιήσουσι, καὶ χαρι
οῦνται, καὶ ἐπιμελήσονται πολυτελῶν. εἶτ'

ἔλαθον

ἔλαθον ἄφνω γηράσαντες, ἔξωροι γενόμενοι, καὶ
οὗτος τοῦ ἐρᾶν, κἀκεῖνος τοῦ μεταδιδόναι. πέ-
πρακται δ' οὖν αὐτοῖς οὐδὲν ἐν ἅπαντι τῷ βί-
ῳ πέρα τῆς ἐλπίδος. τὸ μὲν δὴ δι' ἡδονῆς ἐπιθυ-
μίαν ἅπαντα ὑπομένειν, οὐ πάνυ ἴσως ὑπαί-
τιον, ἀλλὰ συγγνώμη, εἴ τις ἡδονῇ χαίρει, καὶ ταύ
την ἐξ ἅπαντος θηρεύει, ὅπως μεθέξει αὐ-
τῆς. καίτοι αἰσχρὸν ἴσως, καὶ ἀνδραποδῶδες,
ἀποδόσθαι διὰ ταύτην ἑαυτόν. πολὺ γὰρ ἡδίων
ἡ ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἡδονή. ὅμως δ' οὖν ἐχέτω
τινὰ συγγνώμην αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο. τὸ
δὲ ἡδονῆς ἐλπίδα μόνον πολλὰς ἀηδίας ὑπο
μένειν, γελοῖον οἶμαι, καὶ ἀνόητον. καὶ ταῦθ' ὁρῶν
τας, ὡς οἱ μὲν πόνοι, σαφεῖς, καὶ πρόδηλοι, καὶ ἀ
ναγκαῖοι. τὸ δ' ἐλπιζόμενον ἐκεῖνο, ὅ, τι δήπο
τέ ἐστι τὸ ἡδὺ, οὔτε ἐγένετό πω τοσούτου χρό
νου. προσέτι δὲ, οὐδὲ γενήσεσθαι ἔοικεν, εἴ τις
ἐκ τῆς ἀληθείας λογίζοιτο. οἱ μέν γε τοῦ Ὀδυσσέως
ἑταῖροι, γλυκύν τινα τὸν λωτὸν ἐσθίοντες, ἠμέ
λουν, τῶν ἄλλων, καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἡδὺ, τῶν κα
λῶς ἐχόντων κατεφρόνουν. ὥστε οὐ πάντη ἄ
λογος αὐτῶν ἡ λήθη τοῦ καλοῦ, πρὸς τὸ ἡδὺ ἐκεῖ
νο τῆς ψυχῆς διατειβούσης. τὸ δὲ λιμῷ ξυνόντα
παρεστῶτα ἄλλῳ τοῦ λωτοῦ ἐμφορουμένῳ, μηδὲν
μεταδιδόντι, ὑπ' ἐλπίδος μόνης, τοῦ κἂν αὐτὸν

κλειόμενον, καὶ ἀναίσχυντον ἐνίοτε, καὶ ὀχληρὸν δοκοῦντα ὑπὸ θυρωρῷ κακῶς συρίζοντι, καὶ ὀνομακλήτορι λιβυκῷ ταττόμενον, καὶ μισθὸν τελοῦντα τῆς μνήμης τοῦ ὀνόματος. καὶ μὴν καὶ ἐσθῆτος ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐπιμεληθῆναι χρὴ, πρὸς τὸ τοῦ θεραπευομένου ἀξίωμα, καὶ χρώματα αἱρεῖσθαι, οἷς ἂν ἐκεῖνος ἥδηται, ὡς μὴ ἀπάδῃς, μὴ δὲ προσκρούῃς βλεπόμενος, καὶ φιλοπόνως ἕπεσθαι, μᾶλλον δὲ ἡγεῖσθαι, ὑπὸ τῶν οἰκετῶν προωθούμενον, καὶ ὥσπερ τινὰ πομπὴν ἀναπληροῦντα. ὁ δὲ, οὐδὲ προσβλέπει πολλῶν ἑξῆς ἡμερῶν. ἢν δέ ποτε καὶ τὰ ἄριστα πράξῃς, καὶ ἴδῃ σε, καὶ προσκαλέσας ἔρηταί τι, ὧν ἂν τύχῃ. τότε δὴ τότε πολὺς μὲν ὁ ἱδρὼς, ἀθρόος δὲ ὁ ἴλιγγος, καὶ τρόμος ἄκαιρος, καὶ γέλως τῶν παρόντων ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ. καὶ πολλάκις ἀποκρίνασθαι δέον τίς ἦν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι χίλιαι νῆες ἦσαν αὐτοῖς λέγεις. τοῦτο οἱ μὲν χρηστοὶ, αἰδῶ ἐκάλεσαν. οἱ δὲ τολμηροὶ, δειλίαν. οἱ δὲ κακοήθεις, ἀπαιδευσίαν. σὺ δ' οὖν ἐπισφαλεστάτης πειραθεὶς τῆς πρώτης φιλοφροσύνης, ἀπῆλθες καταδικάσας σεαυτοῦ πολλὴν τὴν ἀπόγνωσιν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἰαύσῃς, ἤματα δ' αἱματόεντα διαγάγῃς, οὐ μὰ Δία τῆς Ἑλένης ἕνεκα, οὐδὲ τῆς

Πριάμου περγάμων, ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων
πέντε ὀβολῶν, τύχης δὲ καὶ βαναύσου τινὸς θε-
οῦ συνισάντος, ἐξέτασις τοὐντεῦθεν, εἰ οἶσθα
τὰ μαθήματα. καὶ τῷ μὲν πλουσίῳ ἡ διατριβὴ,
οὐκ ἀηδής, ἐπαινουμένῳ, καὶ εὐδαιμονιζομένῳ.
σοὶ δὲ, ὁ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγὼν, καὶ ὑπὲρ ἅπαντος
τοῦ βίου τότε προκεῖσθαι δοκεῖ. ὑπεισέρχεται γὰρ εἰ-
κότως τὸ μὴ δ' ὑπ' ἄλλου ἂν καταδεχθῆναι
πρὸς τοῦ προτέρου ἀποβληθέντα, καὶ δόξαντα εἶναι
ἀδόκιμον. ἀνάγκη τοίνυν ἐς μυρία διαιρεθῆναι
τότε, τοῖς μὲν ἀντεξεταζομένοις, φθονοῦντα, τίθει
γὰρ καὶ ἄλλους εἶναι τῶν αὐτῶν ἀντιποιουμένους, αὑτὸν
δὲ πάντα ἐνδεῶς εἰρηκέναι νομίζοντα. φοβούμε-
νον δὲ, καὶ ἐλπίζοντα, καὶ πρὸς τὸ ἐκείνου πρόσω-
πον ἀτενίζοντα. καὶ εἰ μὲν ἐκφαυλίζοι τι τῶν
λεγομένων, ἀπολλύμενον. εἰ δὲ μειδιῶν ἀκού-
οι, γεγηθότα, καὶ εὔελπιν καθιστάμενον. εἰκὸς
δὲ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐναντία σοι φρονοῦντας,
καὶ ἄλλους ἀντὶ σοῦ τιθεμένους. ὧν ἕκαστος ὥς
περ ἐκ λόχου τοξεύων, λέληθεν. εἶτ' ἐννόησον ἄν
δρα ἐν βαθεῖ πώγωνι, καὶ πολιὰ τῇ κόμῃ ἐξετα
ζόμενον, εἴ τι οἶδεν ὠφέλιμον, καὶ τοῖς μὲν, δο-
κοῦντα εἰδέναι, τοῖς δὲ, μή. μέσος ἐν τοσούτῳ
χρόνος, καὶ πολυπραγμονεῖταί σου ἅπας ὁ προε-
ληλυθὼς βίος. κἂν μέν τις ἢ πολίτης ὑπὸ

φθόνου

φθόνου; ἢ γείτων ἔκ τινος εὐτελοῦς αἰτίας
προσκεκρουκὼς, ἀνακρινόμενος εἴπῃ μοιχὸν,
ἢ παιδεραστὴν, τοῦτ᾽ ἐκεῖνο ἐκ τοῦ Διὸς δέλτων
ὁ μάρτυς. ἂν δὲ πάντες ἅμα ἑξῆς ἐπαινῶσιν,
ὕποπτοι, καὶ ἀμφίβολοι, καὶ δεδεκασμένοι. χρὴ
τοίνυν πολλὰ εὐτυχῆσαι, καὶ μηδ᾽ ἓν ὅλως ἐναν-
τιωθῆναι. μόνως γὰρ ἂν οὕτω κρατήσειας. εἶεν.
καὶ δὴ εὐτύχηταί σοι πάντα ἐκ τύχης μείζονος.
αὐτός τε γὰρ ἐπῄνεσε τοὺς λόγους, καὶ τῶν φίλων
οἱ ἐντιμότατοι, καὶ οἷς μάλιστα πιστεύει τὰ τοι-
αῦτα, οὐκ ἀπέτρεψαν. ἔτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ βούλε-
ται, οὐκ ἀντιλέγει δὲ οὐδὲ ὁ ἐπίτροπος, οὔτε
ὁ οἰκονόμος. οὐδέ τις ἐμέμψατό σου τὸν βίον,
ἀλλὰ πάντα ἵλεω, καὶ πανταχόθεν αἴσια τὰ ἱε-
ρά. κεκράτηκας τοίνυν ὦ μακάριε, καὶ ἔστεψαι τὰ
ὀλύμπια. μᾶλλον δὲ, Βαβυλῶνα εἴληφας,
ἢ τὴν Σάρδεων ἀκρόπολιν καθῄρηκας. καὶ ἕξεις
τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων
γάλα. δεῖ δή σοι ἀντὶ τῶν τοσούτων πόνων, μέ-
γιστα ἡλίκα γενέσθαι τἀγαθὰ, ἵνα μὴ φύλλινος
μόνον ὁ στέφανος ᾖ, καὶ τόν τε μισθὸν, οὐκ εὐκα-
ταφρόνητον ὁρισθῆναι, καὶ τοῦτον ἐν καιρῷ τῆς χρεί-
ας ἀπραγμόνως ἀποδίδοσθαι, καὶ τὴν ἄλλην
τιμὴν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ὑπάρχειν. πόνων δὲ ἐ-
κείνων, καὶ πηλοῦ, καὶ δρόμων, καὶ ἀγρυπνιῶν,

ἀναπεπαῦσθαι. καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς εὐχῆς, ἀποτείναντα τὼ πόδε, καθεύδειν, μόνα ἐκεῖνα πράττοντα, ὧν ἕνεκα τὴν ἀρχὴν παρείληφθης, καὶ ὧν ἔμμισθος εἶ. ἐχρῆν μὲν οὕτως ὦ Τιμόκλεις, καὶ οὐδὲν ἂν ἦν μέγα κακὸν, ὑποκύψαντα φέρειν τὸν ζυγὸν, ἐλαφρόν τε, καὶ εὔφορον. καὶ τὸ μέγιστον, ἐπίχρυσον ὄντα. ἀλλὰ πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ. μυρία γάρ ἐστιν ἀφόρητα, ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ ἐν αὐταῖς ἤδη ταῖς συνουσίαις γιγνόμενα. σκέψαι δ' αὐτὸς ἑξῆς ἀκούων, εἴ τις ἂν αὐτὰ ὑπομεῖναι δύναιτο, παιδείας κἂν ἐπ' ἐλάχιστον ὡμιληκώς. ἄρξομαι δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου δείπνου, ἢν δοκῇ, ὅ σε εἰκὸς δειπνήσειν τὰ προτέλεια τῆς μελλούσης ξυνουσίας. εὐθὺς τοίνυν πρόσεισι παραγγέλλων τις ἥκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, οὐκ ἀνομίλητος οἰκέτης, ὃν χρὴ πρότερον ἵλεων ποιήσασθαι, παραβύσαντα ἐς τὴν χεῖρα, ὡς μὴ ἀδέξιος εἶναι δοκεῖς, τοὐλάχιστον, πέντε δραχμάς. ὁ δὲ, ἀκκισάμενος, καὶ ἄπαγε. παρὰ σοῦ δὲ ἐγώ; καὶ Ἡράκλεις μὴ γένοιτο ἐπειπὼν, τέλος ἐπείσθη. καὶ ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών. σὺ δ' ἐσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος, καὶ σαυτὸν κοσμιώτατα σχηματίσας, λουσάμενος ἥκεις, δεδιὼς μὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἀφίκοιο. ἀπειρόκαλον γὰρ, ὥσπερ καὶ τὸ ὕστατον ἥκειν, φορτικόν. αὐτὸν οὖν τηρήσας τὸ μέσον τοῦ καιροῦ,

ρου, εἰσελήλυθας. καί σε πάνυ ἐντίμως ἐδέξατο. καὶ παραλαβών τις, κατέκλινε μικρὸν ὑπὲρ τοῦ πλουσίου, μετὰ δύο που σχεδὸν τῶν παλαιῶν φίλων. σὺ δ' ὥσπερ τοῦ Διὸς τὸν οἶκον παρελθών, πάντα τεθαύμακας, καὶ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων μετέωρος εἶ. ξένα γάρ σοι καὶ ἄγνωστα πάντα. καὶ ἥτε οἰκετεία εἰς σὲ ἀποβλέπει, καὶ τῶν παρόντων ἕκαστος ὅ, τι πράξεις ἐπιτηροῦσιν. οὐδ' αὐτῷ δ' ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ προεῖπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν, ὅπως ἐς τοὺς παῖδας, ἢ ἐς τὴν γυναῖκα, εἰ πολλάκις ἐκ περιωπῆς ἀποβλέψεις. οἱ μὲν οὖν τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντες ἐκπεπληγμένον, ἐς τὴν ἀπειρίαν τῶν δρωμένων ἀποσκώπτουσι, τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ παρ' ἄλλῳ πρότερόν σε δεδειπνηκέναι, καὶ τὸ καινὸν εἶναί σοι τὸ χειρόμακτρον τιθέμενον. ὥσπερ οὖν εἰκὸς ἰδίειν τε ἀνάγκη ὑπ' ἀπορίας, καὶ μήτε διψῶντα πιεῖν αἰτεῖν τολμᾶν, μὴ δόξῃς οἰνόφλυξ τις εἶναι, μήτε τῶν ὄψων παρατεθέντων ποικίλων πρός τινα τάξιν ἐσκευασμένων, εἰδέναι ἐφ' ὅ, τι πρῶτον ἢ δεύτερον τὴν χεῖρα ἐνέγκῃς. ὑποβλέπειν οὖν ἐς τὸν πλησίον δεήσει, κἀκεῖνον ζηλοῦν καὶ μανθάνειν τοῦ δείπνου τὴν ἀκολουθίαν. τὰ δ' ἄλλα, ποικίλος εἶ, καὶ θορύβου πλέως τὴν ψυχήν, πρὸς ἕκαστα τῶν

πραττομένων ἐκπεπληγμένος. καὶ ἄρτι μὲν, εὐδαιμονίζεις αὑτὸν πλούσιον τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦ ἐλέφαντος, καὶ τοσαύτης τρυφῆς. ἄρτι δὲ, οἰκτείρεις σεαυτὸν, ὡς τὸ μηδὲν ὤν, εἶτα ζῆν ὑπολαμβάνεις. ἐνίοτε δὲ κἀκεῖνο εἰσέρχεταί σε, ὡς ζηλωτόν τινα βιώσῃ τὸν βίον, ἅπασιν ἐκείνοις ἐντρυφήσων, καὶ μεθέξων αὐτῶν ἐξ ἰσοτιμίας. οἴει γὰρ ἀεὶ Διονύσια ἑορτάσειν, καί που καὶ μειράκια ὡραῖα διακονούμενα, καὶ ἠρέμα προσμειδιῶντα, γλαφυρωτέραν ὑπογράφει σοι τὴν μέλλουσαν διατριβὴν, ὥστε συνεχῶς τὸ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο φθέγγεσθαι, Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς πολλὰ πονεῖν καὶ ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐδαιμονίας. φιλοτησίαι τε ἐπὶ τούτῳ. καὶ σκύφον εὐμεγέθη τις αἰτήσας, προὔπιέ σοι τῷ διδασκάλῳ. ἢ ὅ,τι δή ποτε προσειπών. σὺ δὲ λαβὼν, ὅ,τι μέν τι σε καὶ αὐτὸν ὑπειπεῖν ἔδει, ἠγνόησας ὑπ᾽ ἀπειρίας. καὶ ἀγροικίας δόξαν ὦφλες. ἐπίφθονος δ᾽ οὖν ἀπὸ τῆς προπόσεως ἐκείνης πολλοῖς τῶν παλαιῶν φίλων γεγένησαι. καὶ πρότερον ἐπὶ τῇ κατακλίσει ἐλύπησάς τινας αὐτῶν. ὅτι τήμερον ἥκων, προὐκρίθης ἀνδρῶν πολυετῆ δουλείαν ἠντληκότων. εὐθὺς οὖν καὶ τοιοῦτός τις περὶ σοῦ λόγος ἐν αὐτοῖς. τοῦτο ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις δεινοῖς ἐλείπετο. καὶ τῶν ἄρτι ἐσεληλυθότων ἐς τὴν οἰκίαν, δευτέρους εἶναι. καὶ μό-

νοις

νοις τοῖς Ἕλλησι κύριος αὐτῶν καὶ Ῥωμαίων πό-
λις. καίτοι τί ἐστιν ἐφ' ὅτῳ προτιμῶνται ἡμῶν; οὐ
ῥημάτια δύστηνα λέγοντες, οἷον, αὐτό τι παμμέγε-
θες ὠφελεῖν; ἄλλος δὲ, οὐ γὰρ εἶδες ὅσα μὲν ἔπιεν, ἅ-
πας δὲ τὰ παρατεθέντα συλλαβὼν κατέφαγεν;
ἀπειρόκαλος ἄνθρωπος, καὶ λιμοῦ πλέως. οὐ-
δ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθεὶς, οὔτε
πετεινοῦ νομαδικοῦ, ἢ φασιανοῦ ὄρνιθος. ὧν μόλις τὰ
ὀστᾶ ἡμῖν καταλέλοιπε. τρίτος ἄλλος ὦ μά-
ταιοι φησὶ, πέντε οὐδ' ὅλων ἡμερῶν ὄψεσθε
αὐτὸν, ἐνταῦθά που ἐν ἡμῖν τὰ ὅμοια ποτνιώ-
μενον. νῦν μὲν γὰρ ὥσπερ τὰ καινὰ τῶν ὑποδη-
μάτων ἐν τιμῇ τινι καὶ ἐπιμελείᾳ ἐστὶν, ἐπειδὰν
δὲ πατηθῇ πολλάκις, καὶ ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἀνα-
πλασθῇ, ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀθλίως ἐρρίψεται, κό-
ρεων ὥσπερ ἡμεῖς ἀνάπλεως. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τοι-
αῦτα περὶ σοῦ πολλὰ στρέφουσι, καὶ πού ἤδη καὶ
πρὸς διαβολάς τινες αὐτῶν παρασκευάζονται.
τὸ δ' οὖν συμπόσιον ὅλον ἐκεῖνο, σόν ἐστι, καὶ περὶ
σοῦ οἱ πλεῖστοι τῶν λόγων. σὺ δ' ὑπ' ἀληθείας πλέ-
ον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπιὼν οἴνου λεπτοῦ, καὶ δριμέος,
πάλαι τῆς γαστρὸς ἐπειγούσης, πονήρως ἔχεις.
καὶ οὔτε προεξαναστῆναί σοι καλὸν, οὔτε μένειν
ἀσφαλές. ἀποτεινομένου τοίνυν τοῦ πότου, καὶ
λόγων ἐπὶ λόγοις γιγνομένων, καὶ θεαμάτων ἐπὶ

θεάμασι πλειόντων, ἅπαντα ἤ ἐπιδείξασθαι σοι τὰ αὑτοῦ βούλεται, κόλασιν οὐ μικρὰν ὑπομένεις, μήτε ὁρῶν τὰ γιγνόμενα, μήτ' ἀκούων εἴ τις ᾄδει, ἢ κιθαρίζει, πάνυ τιμώμενος μειρακίσκος. ἀλλ' ἐπαινεῖς μὲν ὑπ' ἀνάγκης, εὔχῃ δὲ ἢ σεισμῷ συμπεσεῖν ἐκεῖνα πάντα, ἢ πυρκαϊάν τινα προσαγγελθῆναι, ἵνα ποτὲ καὶ διαλυθῇ τὸ συμπόσιον· τοῦτο μὲν δή σοι τὸ πρῶτον ὦ ἑταῖρε, καὶ ἥδιστον ἐκεῖνο δεῖπνον, οὐκ ἔμοιγε τοῦ θύμου, καὶ τῶν λευκῶν ἁλῶν ἥδιον, ὁπηνίκα βούλομαι, καὶ ἐφ' ὅσον ἐλευθέρως ἐσθιομένῳ. ἵνα γοῦν σοι τὴν ὀξυρεγμίαν τὴν ἐπὶ τούτοις παρῶ, καὶ τὸν ἐν τῇ νυκτὶ ἔμετον, ἕωθεν δεήσει περὶ τοῦ μισθοῦ ξυμβῆναι ὑμᾶς ὁπόσον τε καὶ ὁπότε τοῦ ἔτους χρὴ λαμβάνειν. παρόντων δὲ δύο ἢ τριῶν φίλων, προσκαλέσας σε, καὶ καθίζεσθαι κελεύσας ἄρχεται λέγειν. τὰ μὲν ἡμέτερα, ὁποῖά ἐστιν, ἑώρακας ἤδη, καὶ ὡς τῦφος ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς. ἀτραγῴδητα δέ, καὶ πεζὰ πάντα, καὶ δημοτικά. χρὴ δέ σε οὕτως ἔχειν ὡς ἁπάντων ἡμῖν κοινῶν ἐσομένων. γελοῖον γὰρ εἰ τὸ κυριώτατον, τὴν ψυχήν σοι τὴν ἑαυτοῦ, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν παίδων, εἰ παῖδες εἶεν αὐτῷ παιδεύσεως δεόμενοι, ἐπιτρέπων, τῶν ἄλλων μὴ ἐπίσης ἡγοίμην δεσπότην. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁρίσασθαί τι δεῖ, ὁρῶ μὲν τὸ

μέ

μέτριον καὶ ἄτυφον τοῦ σοῦ τρόπου, καὶ συνίημι
ὡς οὐχὶ μισθοῦ ἐλπίδι προσελήλυθας ἡμῶν
τῇ οἰκίᾳ, τῶν δ' ἄλλων ἕνεκα, τῆς εὐνοίας τῆς
παρ' ἡμῶν, καὶ τιμῆς, ἣν παρὰ πᾶσιν ἕξεις. ὅμως
δ' οὖν καὶ ὡρίσθω τι. σὺ δ' αὐτὸς ὅ, τι καὶ βούλει,
λέγε, μεμνημένος ὦ φίλτατε κἀκείνων, ἃ παρ'
ἐν ἑορταῖς ἐτησίοις εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν. οὐ γὰρ ἀ-
μελήσομεν οὐδὲ τῶν τοιούτων, εἰ καὶ μὴ νῦν αὐ-
τὰ συντιθέμεθα. πολλαὶ δὲ οἶσθα παρ' ἔτος αἱ
τοιαῦται ἀφορμαί. καὶ πρὸς ἐκεῖνα τοίνυν ἀπο-
βλέπων, μετριώτερον δηλονότι ἐπιβάλλοις ἡμῖν
τὸν μισθόν. ἄλλως τε, καὶ πρέπον ἂν εἴη τοῖς πε-
παιδευμένοις ὑμῖν κρείττοσιν εἶναι χρημάτων.
ὁ μὲν, ταῦτ' εἰπὼν, καὶ ὅλον σε διασείσας ταῖς
ἐλπίσι, τιθασὸν ἑαυτῷ πεποίηκε. σὺ δὲ, πά-
λαι τάλαντα, καὶ μυριάδας ὀνειροπολήσας, καὶ
ἀγροὺς ὅλους, καὶ συνοικίας, συνίης μὲν ἠρέμα
τῆς μικρολογίας, σαίνεις δ' ὅμως τὴν ὑπόσχεσιν.
καὶ τὸ πάντα ἡμῖν κοινὰ ἔσται, βέβαιον, καὶ ἀλη-
θὲς ἔσεσθαι νομίζεις, οὐκ εἰδὼς ὅτι τὰ τοιαῦτα,
Χείλεα μέν τ' ἐδίηνεν, ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίη-
νε. τελευταῖον δ' ὑπ' αἰδοῦς αὐτῷ ἐπέτρεψας.
ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν, οὔ φησιν ἐρεῖν, τῶν φίλων δέ
τινα τῶν παρόντων κελεύει, μέσον ἐλθόντα τοῦ
πράγματος εἰπεῖν, ὃ μήτ' αὐτῷ γίγνοιτ' ἂν

βοηθοῦ, καὶ πρὸς ἄλλα τούτων ἀναγκαιότερα δαπανῶντι, μήτε τῷ ληψομένῳ εὐτελές. οὐδὲ, ὠμογέρων τις ἐκ παίδων κολακείᾳ σύντροφος, ὡς μὲν οὐκ εὐδαιμονέστατος εἶ φήσει τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων ὦ οὗτος οὐκ ἂν εἴποις, ᾧ γε τοῦτο πρότερον ὑπῆρχεν, ὃ τοῖς πολλοῖς πάνυ γλιχομένοις μόλις ἂν γένοιτο παρὰ τῆς τύχης. λέγω δὲ, ὁμιλίας ἀξιωθῆναι, καὶ ἑστίας κοινωνῆσαι, καὶ ἐς τὴν πρώτην οἰκίαν τῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ καταδεχθῆναι. τοῦτο γὰρ ὑπὲρ τὰ Κροίσου τάλαντα, καὶ τὸν Μίδου πλοῦτον, εἰ σωφρονεῖν οἶσθα. εἶδον δὲ πολλοὺς τῶν εὐδοκίμων, ἐθελήσαντας ἂν εἰ καὶ προσδιδόναι δέοι, μόνης τῆς δόξης ἕνεκα, συνεῖναι τούτῳ, καὶ ὁρᾶσθαι περὶ αὐτὸν ἑταίρους, καὶ φίλους εἶναι δοκοῦντας. οὐκ ἔχω ὅπως σε τῆς εὐποτμίας μακαρίσω. ὃς καὶ προσλήψῃ μισθὸν ἐπὶ τοιαύτης εὐδαιμονίας, ἀρκεῖν οὖν νομίζω, εἰ μὴ πάνυ ἄσωτος εἶ, τοσόνδε τι εἰπὼν ἐλάχιστον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς σὰς ἐκείνας ἐλπίδας, ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγκαῖον. οὐ γὰρ οὐδ' ἂν φυγεῖν ἔτι σοι δύναιτο, ἐντὸς ἀρκύων γενομένῳ. δέχῃ τοίνυν τὸν χαλινὸν, μύσας. καὶ τὰ πρῶτα εὐάγωγος εἶ πρὸς αὐτὸν, οὐ πάνυ περισπῶντα, οὐδ' ὀξέως νύττοντα, μέχρις ἂν λάθῃς τέλεον αὐτῷ συνήθης γενόμενος. οἱ μὲν δὴ ἔξω ἄνθρωποι, τὸ μετὰ τοῦτο ζηλοῦσί σε. ὁ-

ρῶν

ρῶντες ἐντὸς τῆς κιγκλίδος διατρίβοντα, καὶ
ἀκωλύτως εἰσιόντα, καὶ τῶν πάνυ τινὰ ἔνδον
γεγενημένον. σὺ δὲ αὐτὸς οὐδέπω ὁρᾷς, οὗτι
νος ἕνεκα εὐδαίμων αὐτοῖς εἶναι δοκεῖς. πλὴν
ἀλλὰ χαίρεις γε, καὶ σεαυτὸν ἐξαπατᾷς, καὶ ἀεὶ
τὰ μέλλοντα βελτίω γενήσεσθαι νομίζεις. τὸ δὲ
ἔμπαλιν ἢ σὺ ἤλπισας, γίνεται. καὶ ὡς ἡ πα
ροιμία φησὶν, Ἐπὶ μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγ
μα, καθ' ἑκάστην ὡς εἰπεῖν τὴν ἡμέραν ἀποσμι
κρυνόμενον, καὶ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζον. ἠρέ
μα δὲ, ὥσπερ ἐν ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τότε πρῶ
τον διαβλέπων, ἄρχῃ κατανοεῖν. ὡς αἱ μὲν χρυ
σαῖ ἐκεῖναι ἐλπίδες, οὐδὲν ἀλλ', ἢ φῦσαί τινες
ἦσαν ἐπίχρυσοι. βαρεῖς δὲ, καὶ ἀληθεῖς, καὶ ἀπαραί
τητοι, καὶ συνεχεῖς οἱ πόνοι. τίνες οὗτοι ἴσως ἐ
ρήσῃ με. οὐχ ὁρῶ γὰρ ὅ,τι τὸ ἐπίπονον ἐν ταῖς τοι
αύταις συνουσίαις ἐστὶν, οὐδ' ἐπινοῶ ἅτινα ἔφη
σθα τὰ καματηρὰ, καὶ ἀφόρητα. οὐκοῦν ἄκουσον
ὦ γενναῖε, μὴ εἰ κάματος ἔνεστιν ἐν τῷ πράγμα
τι μόνον ἐξετάζων, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰσχρὸν, καὶ τα
πεινὸν, καὶ συνόλως δουλοπρεπὲς, οὐκ ἐν παρέργῳ
τῆς ἀκροάσεως τιθέμενος. καὶ πρῶτόν γε μέμνησο μη
κέτι ἐλεύθερον τὸ ἀπ' ἐκείνου, μηδ' εὐπατρί
δην σεαυτὸν οἴεσθαι. πάντα γὰρ ταῦτα τὸ γέ
νος, τὴν ἐλευθερίαν, τοὺς προγόνους ἔξω τοῦ

οὐδ' οὐ καταλείψων ἴσθι, ἐπειδ' ἂν ἅπαξ τοιαύτην σαυτὸν λατρείαν ἀπεμπολήσας, εἰσίῃς. οὐ γὰρ ἐθελήσει σοι ἡ ἐλευθερία ξυνεισελθεῖν, ἐφ' οὕτως ἀγεννῆ πράγματα καὶ ταπεινὰ εἰσιόντι. δοῦλος ὤν, εἰ καὶ πάνυ ἄχθεσαι τῷ ὀνόματι, καὶ οὐχ ἑνὸς, ἀλλὰ πολλῶν δοῦλος ἀναγκαίως ἔσῃ, καὶ θητεύσεις κάτω νενευκὼς ἕωθεν ἐς ἑσπέραν, ἀεικελίῳ ἐπὶ μισθῷ. καὶ ἅτε δὴ μὴ ἐκ παίδων τῇ δουλείᾳ ξυντραφεὶς, ὀψιμαθὴς δὲ, καὶ πόῤῥω που τῆς ἡλικίας παιδευόμενος πρὸς αὐτὴν, οὐ πάνυ εὐδόκιμος ἔσῃ, οὐδὲ πολλοῦ ἄξιος τῷ δεσπότῃ. διαφθείρει γάρ σε ἡ μνήμη τῆς ἐλευθερίας ὑποιοῦσα. καὶ ἀποσκιρτᾶν ἐνίοτε ποιεῖ, καὶ δι' αὐτὸ ἐν τῇ δουλείᾳ πονήρως ἀπαλλάττειν. πλὴν εἰ μὴ ἀποχρῆν σοι, πρὸς ἐλευθερίαν νομίζεις τὸ μὴ Πυῤῥίου, μὴ δὲ Ζωπυρίωνος υἱὸν εἶναι, μηδ' ὥσπερ τις βιθυνὸς ὑπὸ μεγαλοφώνῳ τῷ κήρυκι ἀπημπολῆσθαι, ἀλλ' ὁπόταν ὦ βέλτιστε, τῆς νουμηνίας ἐπιστάσης, ἀναμιχθεὶς τῷ Πυῤῥίᾳ καὶ τῷ Ζωπυρίωνι, προτείνῃς τὴν χεῖρα ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις, καὶ λάβῃς ἐκεῖνο ὅ, τι δήποτε ἦν τὸ διδόμενον, τοῦτο ἡ πρᾶσίς ἐστι. κήρυκος γὰρ οὐκ ἔδει ἐπ' ἄνδρα ἑαυτὸν ἀποκηρύξαντα, καὶ μακρῷ χρόνῳ μνηστευσάμενον ἑαυτῷ τὸν δεσπότην. εἶτ' ὦ κάθαρμα, φαίην ἂν καὶ μάλιστα

πρὸς

πρὸς τὸν φιλοσοφεῖν φάσκοντα, εἰ μέν σέ τις ἢ πλέοντα καταποντιστὴς συλλαβών, ἢ λῃστὴς ἀπεδίδοτο, ᾤκτειρες ἂν σεαυτόν, ὡς παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα. ἢ εἴ τις σοῦ συλλαβόμενος, ἦγε δοῦλον εἶναι λέγων, ἐβόας ἂν τοὺς νόμους, καὶ δεινὰ ἐποίεις, καὶ ἠγανάκτεις. καὶ ὦ γῆ, καὶ θεοί, μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐκεκράγεις ἄν. σεαυτὸν δέ, ὀλίγων ἕνεκα ὀβολῶν ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας, ὅτε καὶ εἰ φύσει δοῦλος ἦσθα, καιρὸς ἦν, πρὸς ἐλευθερίαν ἤδη ὁρᾶν, αὐτῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας, οὐδὲ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους λόγους αἰδεσθείς, οὓς ὁ καλὸς Πλάτων, ἢ ὁ Χρύσιππος, ἢ Ἀριστοτέλης διεξεληλύθασι, τὸ μὲν ἐλευθέριον ἐπαινοῦντες, τὸ δουλοπρεπὲς δὲ διαβάλλοντες. καὶ οὐκ αἰσχύνῃ κόλαξιν ἀνθρώποις, καὶ ἀγοραίοις, καὶ βωμολόχοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ ἐν τοσούτῳ πλήθει Ῥωμαϊκῶν μόνος ξενίζων τῷ τρίβωνι, καὶ πονήρως τὴν Ῥωμαίων φωνὴν βαρβαρίζων, εἶτα δειπνῶν δεῖπνα θορυβώδη, καὶ πολυάνθρωπα, συγκλύδων τινῶν, καὶ τῶν πλείστων μοχθηρῶν. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐπαινεῖς φορτικῶς, καὶ πίνεις πέρα τοῦ μετρίως ἔχοντος, ἕωθέν τε ὑπὸ κώδωνι διαναστάς, ἀποσεισάμενος τοῦ ὕπνου τὸ ἥδιστον, συμπεριθεὶς ἄνω, καὶ κάτω, ἔτι τὸν χθιζὸν πηλὸν ἔχων ἐπὶ τοῖν σκελοῖν. οὕτως

ἀπορία μέν σε θέρμων ἔχειν, ἢ τῶν ἀγρίων λαχάνων, ἐπέλιπον δὲ καὶ αἱ κρῆναι ῥέουσαι τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὡς εἰς ταῦτά σε ὑπ' ἀμηχανίας ἐλθεῖν; ἀλλὰ δῆλον ὡς οὐχ ὕδατος, οὐδὲ θέρμων, ἀλλὰ πεμμάτων, καὶ ὄψων, καὶ οἴνου ἀνθοσμίου ἐπιθυμῶν, ἑάλως, καθάπερ ὁ λάβραξ, αὐτὸν μάλα δικαίως τὸν ὀρεγόμενον τούτων λαιμὸν διαπερείς. παρὰ πόδας τοιγαροῦν τῆς λιχνείας ταύτης τἀπίχειρα. καὶ ὥσπερ οἱ πίθηκοι, κλοιῷ δεθεὶς τὸν τράχηλον, ἄλλοις μὲν, γέλωτα παρέχεις. σαυτῷ δὲ, δοκεῖς τρυφᾶν, ὅτι ἔστι σοι τῶν ἰσχάδων ἀφθόνως ἐντραγεῖν. ἡ δ' ἐλευθερία, καὶ τὸ εὐγενὲς, αὐτοῖς φυλέταις καὶ φράτορσι, φροῦδα πάντα, καὶ οὐδὲ μνήμη τις αὐτῶν. καὶ ἀγαπητὸν εἰ μόνον τὸ αἰσχρὸν προσῆν τῷ πράγματι, δοῦλον ἀντ' ἐλευθέρου δοκεῖν, οἱ δὲ πόνοι μὴ κατὰ τοὺς πάνυ τούτους οἰκέτας. ἀλλ' ὅρα εἰ μετριώτερά σοι προστέτακται τῶν Δρόμωνι καὶ Τιβίῳ προστεταγμένων. ὧν μὲν γὰρ ἕνεκα τῶν μαθημάτων ἐπιθυμεῖν φήσας παρείληφέ σε, ὀλίγον αὐτῷ μέλει. τί γὰρ κοινὸν φασὶ λύρᾳ, καὶ ὄνῳ; πάνυ γοῦν οὐχ ὁρᾷς; ἐκτετήκασι τῷ πόθῳ τῆς Ὁμήρου σοφίας, ἢ τῆς Δημοσθένους δεινότητος. ἢ τῆς Πλάτωνος μεγαλοφροσύνης. ὧν ἤν τις ἐκ τῆς ψυχῆς ἀφέλῃ τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀρ-

γύριον,

γένειον, καὶ τὰς περὶ τούτων φροντίδας. τὸ καταλειπόμενόν ἐστι τῦφος καὶ μαλακία, καὶ ἡδυπάθεια, καὶ ἀσέλγεια, καὶ ὕβρις, καὶ ἀπαιδευσία. δεῖται δή σου ἐπ' ἐκεῖνα μὲν, οὐδαμῶς, ἐπεὶ δὲ πώγωνα ἔχεις βαθὺν, καὶ σεμνός τις εἶ τὴν πρόσοψιν, καὶ ἱμάτιον ἑλληνικὸν εὐσταλῶς περιβέβλησαι, καὶ πάντες ἴσασί σε γραμματικὸν, ἢ ῥήτορα, ἢ φιλόσοφον, καλὸν αὐτῷ δοκεῖ ἀναμεμίχθαι καὶ τοιοῦτόν τινα τοῖς προϊοῦσι, καὶ προπομπεύουσιν αὐτοῦ. δόξει γὰρ ἐκ τούτου καὶ φιλομαθὴς τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ ὅλως, περὶ παιδείαν φιλόκαλος. ὥστε κινδυνεύεις ὦ γενναῖε, ἀντὶ τῶν θαυμαστῶν λόγων, τὸν πώγωνα καὶ τὸν τρίβωνα μεμισθωκέναι. χρὴ οὖν σε ἀεὶ σὺν αὐτῷ ὁρᾶσθαι, καὶ μηδέποτε ἀπολείπεσθαι. ἀλλ' ἕωθεν ἐξαναστάντα, παρέχειν σεαυτὸν ὀφθησόμενον ἐν τῇ θεραπείᾳ, καὶ μὴ λιπεῖν τὴν τάξιν. ὁ δ' ἐπιβάλλων ἐνίοτέ σοι τὴν χεῖρα, ὅ,τι ἂν τύχοι, ληρεῖ, τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐπιδεικνύμενος, ὡς οὐδ' ὁδῷ βαδίζων, ἀμελής ἐστι τῶν μουσῶν, ἀλλ' εἰς καλὸν τὴν ἐν τῷ περιπάτῳ διατίθεται σχολήν. σὺ δ' ἄθλιος, τὰ μὲν, παραδραμὼν, τὰ δὲ, βάδην ἄναντα πολλὰ, καὶ κάταντα, τοιαύτη γὰρ ὡς οἶσθα ἡ πόλις, περιελθὼν, ἵδρωκάς τε, καὶ πνευστιᾷς. κἀκείνου ἔν

δοῦ τινὶ τῶν φίλων, πρὸς ὃν ἦλθε διαλεξόμενος, μήδ' ὅπου καθίζῃς ἔχων, ὀρθὸς ὑπ' ἀπορίας ἀναγινώσκεις τὸ βιβλίον προχειρισάμενος. ἐπειδὰν δὲ ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον ἡ νὺξ καταλάβῃ, λουσάμενος πονηρῶς ἀωρὶ, περὶ αὐτό που σχεδὸν τὸ μεσονύκτιον ἥκεις ἐπὶ τὸ δεῖπνον, οὐκ ἔθ' ὁμοίως ἔντιμος, οὐδὲ περίβλεπτος τοῖς παροῦσιν, ἀλλ' ἤν τις ἄλλος ἐπεισέλθῃ νεαλέστερος, ἐς τοὐπίσω σύ. καὶ οὕτως ἐς τὴν ἀτιμοτάτην γωνίαν ἐξωσθεὶς, κατάκεισαι μάρτυς, μόνον τῶν παραφερομένων τὰ ὀστᾶ, εἰ ἀφίκοιτο μέχρι σοῦ, καθάπερ οἱ κύνες περιεσθίων, ἢ τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον, ᾧ τὰ ἄλλα συνειλοῦσιν, εἰ ὑπεροφθείη ὑπὸ τῶν προκατακειμένων, ἄσμενος ὑπὸ λιμοῦ παρατρωγόμενος. οὐ μὴν οὐδ' ἡ ἄλλη ὕβρις ἄπεστιν, ἀλλ' οὔτε ᾠὸν ἔχεις μόνος, οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ σὲ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τοῖς ξένοις, καὶ ἀγνώστοις ἀντιποιεῖσθαι. ἀγνωμοσύνη γὰρ σὴ τοῦτό γε, οὔτε ἡ ὄρνις ὁμοία ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῷ μὲν πλησίῳ, παχεῖα καὶ πιμελὴς σοὶ δὲ, νεοττὸς ἡμίτομος, ἢ φάττα τις ὑπόσκληρος, ὕβρις ἄντικρυς, καὶ ἀτιμία. πολλάκις δὲ ἢν ἐπιλίποι ἄλλου τινὸς, αἰφνιδίως τῶν παρόντος ἀράμενος ὁ διάκονος τὰ σοὶ παρακείμενα φέρων, ἐκείνῳ παρατέθεικεν, ὑποτονθορύσας.

σὺ γὰρ

σὺ δὲ ἡμέτερος εἶ. τεμνομένου μὲν γὰρ ἐν τῷ μέσῳ ἢ συὸς ὑπογαστρίου, ἢ ἐλάφου, χρὴ ἐκ παντὸς ἢ τὸν διανέμοντα ἵλεων ἔχειν, ἢ τὴν Προμηθέως μερίδα φέρεσθαι, ὀστᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ. τὸ δὲ τῷ μὲν ὑπὲρ σὲ τὴν λοπάδα παρεστάναι, ἔστ' ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐμφορούμενος, σὲ δ' οὕτω ταχέως παραδραμεῖν, τίνι φορητὸν ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ, κἂν ὁπόσην αἱ ἔλαφοι τὴν χολὴν ἔχοντι; καίτοι οὐδέπω ἐκεῖνο ἔφην, ὅτι τῶν ἄλλων ἥδιστόν τε καὶ παλαιότατον οἶνον πινόντων. μόνος σὺ πονηρόν τινα καὶ παχὺν πίνεις, θεραπεύων ἀεὶ ἐν ἀργύρῳ, ἢ χρυσῷ πίνειν, ὡς μὴ ἐλεγχθείης ἀπὸ τοῦ χρώματος, οὕτως ἄτιμος ὢν ξυμπότης. καὶ εἴθε γε κἂν ἐκείνου ἐς κόρον ἦν πιεῖν. νῦν δὲ πολλάκις αἰτήσαντος, ὁ παῖς οὐδ' ἀΐοντι ἔοικεν. ἀνιᾷ δή σε πολλὰ, καὶ ἀθρόα, καὶ σχεδὸν τὰ πάντα, καὶ μάλιστα ὅταν σε παρευδοκιμῇ κίναιδός τις, ἢ ὀρχηστοδιδάσκαλος, ἢ ἰωνικὰ ξυνείρων, ἀλεξανδρεωτικὸς ἀνθρωπίσκος. τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικὰ ταῦτα διακονουμένοις, καὶ γραμματίδια ὑπὸ κόλπου διακομίζουσι, πόθεν σύ δ' ἰσότιμος κατακείμενος; ῥιγαροῦν ἐν μυχῷ τοῦ συμποσίου, καὶ ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκὼς, στένεις ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ σεαυτὸν οἰκτείρεις, καὶ αἰτιᾷ τὴν τύχην, οὐδ' ὀλί-

γὰ σοὶ τῶν χαρίτων ἐπιψεκάσειεν. ἢ δέος ἄν μοι δοκῇς καὶ ποιητὴς γενέσθαι τῶν ἐρωτικῶν ᾀσμάτων, ἢ κἂν ἄλλου ποιήσαντος, δύνασθαι ᾄδειν ἀξίως. ὁρᾷς γὰρ οἷ τὸ προτιμᾶσθαι, καὶ εὐδοκιμεῖν ἐστιν. ὑποσταίης δ' ἂν εἰ καὶ μάγον, ἢ μάντιν ὑποκρίνασθαι δέοι, τῶν κλήρους πολυταλάντους, καὶ ἀρχὰς, καὶ ἀθρόους τοὺς πλούτους ὑπισχνουμένων. καὶ γὰρ αὖ καὶ τούτους ὁρᾷς εὖ φερομένους ἐν ταῖς φιλίαις, καὶ πολλῶν ἀξιουμένους. κἂν ἕν τι γοῦν τούτων, ἢ δέος ἂν γένοιο ὡς μὴ ἀπόβλητος καὶ περιττὸς εἴης. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ταῦτα ὁ κακοδαίμων πιθανός εἶ. τοιγαροῦν ἀνάγκη μειοῦσθαι, καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι, ὑποιμώζοντα, καὶ ἀμελούμενον. ἢν μὲν γὰρ καταείπῃ σου τις ψίθυρος οἰκέτης, ὡς μόνος οὐκ ἐπῄνεσας τὸν τῆς δεσποίνης παιδίσκον ὀρχούμενον, ἢ κιθαρίζοντα, κίνδυνος οὐ μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματος. χρὴ οὖν χερσαίου βατράχου δίκην διψῶντα, κεκραγέναι, ὡς ἐπίσημος ἔσῃ ἐν τοῖς ἐπαινοῦσι, καὶ κορυφαῖος, ἐπιμελούμενον. πολλάκις δὲ καὶ τῶν ἄλλων σιωπησάντων, αὐτὸν ἐπειπεῖν, ἐσκεμμένον τινὰ ἔπαινον, πολλὴν τὴν κολακείαν ἐμφανιοῦντα. τὸ μὲν γὰρ λιμῷ ξυνόντα, καὶ νὴ Δία γε διψῶντα, μύρῳ χρίεσθαι, καὶ στεφα-

νοῦσθαι τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα καὶ γελοῖον. ἔοι-
κας γὰρ τότε στήλῃ ἑώλου τινὸς νεκροῦ, ἄγον-
τος ἐναγίσματα. καὶ γὰρ ἐκείνου καταχέαν-
τες μύρον, καὶ τὸν στέφανον ἐπιθέντες, αὐτοὶ πί-
νουσι. καὶ εὐωχοῦνται τὰ παρεσκευασμένα. ἢν
μὲν γὰρ καὶ ζηλότυπός τις ᾖ, καὶ παῖδες εὔμορφοι
ὦσιν, ἢ νέα γυνὴ, καὶ σὺ μὴ παντελῶς πόρρω Ἀ-
φροδίτης καὶ χαρίτων ᾖς, οὐκ ἐν εἰρήνῃ τὸ πρᾶγ-
μα, οὐδ᾽ ὁ κίνδυνος εὐκαταφρόνητος. ὦτα γὰρ
καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοὶ, οὐ μόνον τἀ-
ληθῆ ὁρῶντες, ἀλλ᾽ ἀεί τι καὶ προσεπιμετροῦν-
τες, ὡς μὴ νυστάζειν δοκοῖεν. δεῖ οὖν ὥσπερ ἐν τοῖς
περσικοῖς δείπνοις κάτω νεύοντα, κατακεῖσθαι,
δεδιότα μή τις εὐνοῦχος ἴδῃ προσβλέψαν-
τα μιᾷ τῶν παλλακίδων, ἐπεὶ ἄλλος γε εὐνοῦχος
ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις
ὁρῶντα, διαπείρας τῷ οἰστῷ μεταξὺ πίνοντος,
τὴν γνάθον. εἶτ᾽ ἀπελθὼν τοῦ δείπνου, μικρόν τι
κατέδαρθες. ὑπὸ δ᾽ ᾠδὴν ἀλεκτρυόνων ἀνεγρό-
μενος, ὦ δείλαιος ἐγώ φησ, καὶ ἄθλιος, οἵας
τὰς πάλαι διατριβὰς ἀπολιπὼν, καὶ ἑταίρους
καὶ βίον ἀπράγμονα, καὶ ὕπνον μετρούμενον τῇ ἐ-
πιθυμίᾳ, καὶ περιπάτους ἐλευθέρους, εἰς οἷον
βάραθρον φέρων ἑαυτὸν ἐνσέσεικα. Τίνος ἕνεκα ὦ
θεοὶ, ἢ τίς ὁ λαμπρὸς μισθὸς οὗτός ἐστιν; οὐ γὰρ

καὶ ἄλλως μοι πλείω τούτων ἐκπορίζειν δυναμένην, καὶ προσῆν τὸ ἐλεύθερον, καὶ τὸ πάντα ἐπ᾽ ἐξουσίας. νῦν δὲ τοῦ λόγου, λέων κρόκῃ δεθεὶς, ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι, τὸ πάντων οἰκτιστὸν, οὐδ᾽ εὐδοκιμεῖν εἰδὼς, οὐδὲ κεχαρισμένος εἶναι δυνάμενος. ἰδιώτης γὰρ ἔγωγε τῶν τοιούτων, καὶ ἄτεχνος, καὶ μάλιστα παραβαλλόμενος ἀνδράσι, τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοις. ὥς δὲ, καὶ ἀχάριστός εἰμι, καὶ ἥκιστα συμποτικὸς, οὐδ᾽ ὅσον γέλωτα ποιῆσαι δυνάμενος. συνίημι δὲ ὡς καὶ ἐνοχλῶ πολλάκις βλεπόμενος, καὶ μάλιστ᾽ ὅταν ἥδιον αὐτὸς αὑτοῦ εἶναι θέλῃ. σκυθρωπὸς γὰρ αὐτῷ δοκῶ. καὶ ὅλως, οὐκ ἔχω ὅπως ἁρμόσομαι πρὸς αὐτόν. ἢν μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ φυλάττω ἐμαυτὸν, ἀηδὴς ἔδοξα, καὶ μονονουχὶ φευκτέος. ἢν δὲ μειδιάσω, καὶ ῥυθμίσω τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἥδιστον, κατεφρόνησεν εὐθὺς, καὶ διέπτυσε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν μοι δοκεῖ, ὥσπερ ἂν εἴ τις κωμῳδίαν ὑποκρίναιτο, τραγικὸν προσωπεῖον περικείμενος. τὸ δ᾽ ὅλον, τίνα ἄλλον ὁ μάταιος ἐμαυτῷ βιώσομαι βίον, τὸν παρόντα τοῦτον ἄλλῳ βεβιωκώς. ἔτι σου ταῦτα διαλογιζομένου, ὁ κώδων ἤχησε, καὶ χρὴ τῶν ὁμοίων ἔχεσθαι, καὶ περινοστεῖν, καὶ ἑστάναι, ὑπαλείψαντά γε πρότερον τοὺς βουβῶνας, καὶ τὰς ἰγνύας, εἰ

θέλεις

θέλεις διαγωνίσασθαι πρὸς τὸν ἆθλον. εἶτα δεῖπνον ὅμοιον, καὶ ἐς τὴν αὐτὴν ὥραν περιηγμένον. κακοσιτία τῆς διαίτης, πρὸς τὸν πάλαι βίον ἀντίστροφα. καὶ ἡ ἀγρυπνία δὲ, καὶ ὁ ἱδρὼς, καὶ ὁ κάματος, ἠρέμα ἤδη ὑπορύττουσιν ἢ φθόην, ἢ περιπνευμονίαν, ἢ κώλου ἄλγημα, ἢ τὴν καλὴν ποδάγραν ἀναπλάττοντες. ἀντέχεις δὲ ὅμως, καὶ πολλάκις κατακεῖσθαι δέον, οὐδὲ τοῦτο συγκεχώρηται. σκῆψις γὰρ ὁ νόσος, καὶ φυγὴ τῶν καθηκόντων ἔδοξεν. ὥστε ἐξ ἁπάντων ὠχρὸς ἀεὶ, καὶ ὅσον οὐδέπω τεθνηξομένῳ ἔοικας. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει, ταῦτα. ἢν δέ που καὶ ἀποδημῆσαι δέοι, τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ. ὕοντος δὲ πολλάκις, ὕστατος ἐλθὼν, τοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται, καὶ τὸ ζεῦγος περιμένεις, ἔστ᾽ ἂν οὐκ ἔτ᾽ οὔσης καταγωγῆς τῷ μαγείρῳ σε, ἢ τῷ τῆς δεσποίνης κομμωτῇ, συμπαραβύσωσιν, οὐδὲ τῶν φρυγάνων δαψιλῶς ὑποβαλόντες. οὐκ ὀκνῶ δέ σοι καὶ διηγήσασθαι ὅ μοι Θεσμόπολις οὗτος ὁ στωϊκὸς διηγήσατο, ξυμβὰν αὐτῷ πάνυ γελοῖον. καὶ νὴ Δί᾽ οὐκ ἀνέλπιστον, ὡς ἂν καὶ ἄλλῳ ταὐτὸν συμβαίη. συνῆν μὲν γὰρ πλουσίᾳ τινὶ καὶ τρυφώσῃ γυναικὶ τῶν ἐπιφανῶν ἐν τῇ πόλει, δεῆσαν δὲ καὶ ἀποδημῆσαί ποτε, τὸ μὲν πρῶτον, ἐκεῖνο παθεῖν ἔφη γελοιότατον, συγκαθίζεσθαι παρ᾽ αὐτῷ παραδεδόσθαι φιλοσόφῳ ὄντι, κίναιδόν τινα τῶν πεπιττωμένων τὰ σκέλη

καὶ τὸν πώγωνα περιεξυρημένων. διὰ τιμῆς δὲ αὐτὸν ἐκείνη ὡς τὸ εἰκὸς ἦγε, καὶ τοὔνομα δὲ τοῦ κιναίδου ἀπεμνημόνευε. χελιδόνιον γὰρ καλεῖσθαι. τοῦτο τοίνυν πρῶτον ἡλίκον, σκυθρωπῷ, καὶ γέροντι ἀνδρὶ καὶ πολιῷ τὸ γένειον, οἶσθα δὲ ὡς βαθὺν πώγωνα καὶ σεμνὸν ὁ Θεσμόπολις εἶχε, παρακαθέζεσθαι φῦκος ἐντετριμμένον, καὶ ὑπογεγραμμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα, καὶ τὸν τράχηλον ἐπικεκλασμένον, οὐ χελιδόνα μὰ Δί᾽, ἀλλὰ γῦπά τινα περιτετιλμένον τοῦ πώγωνος τὰ πτερά. καὶ εἴ γε μὴ πολλὰ δεηθῆναι αὐτοῦ, καὶ τὸν κεκρύφαλον ἔχοντα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἂν συγκαθέζεσθαι. τὰ δ᾽ οὖν ἄλλα, παρ᾽ ὅλην τὴν ὁδὸν μυρίας τὰς ἀηδίας ἀναχέεσθαι, ὑπᾴδοντος, καὶ τερετίζοντος. εἰ δὲ μὴ ἐπεῖχεν αὐτὸς, ἴσως ἂν καὶ ὀρχουμένου ἐπὶ τῆς ἀπήνης. ἕτερον δὲ οὖν τι καὶ τοιοῦτον αὐτῷ προσταχθῆναι. καλέσασα γὰρ αὐτὸν ἡ γυνὴ, Θεσμόπολι φησὶν, οὕτως ὄναιο, χάριν οὐ μικρὰν αἰτούσῃ, δὸς, μηδὲν ἀντειπὼν, μηδ᾽ ὅπως ἐπὶ πλεῖόν σου δεήσομαι περιμείνας. τοῦ δὲ, ὅπερ εἰκὸς ἦν, ὑπισχνουμένου πάντα πράξειν, δέομαί σου τοῦτ᾽ ἔφη, χρηστὸν ὁρῶσά σε, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ φιλόστοργον τὴν κύνα ἣν οἶσθα, τὴν μυῤῥίνην, ἀναλαβὼν ἐς τὸ ὄχημα, φύλαττέ μοι, καὶ ἐπιμελοῦ, ὅπως μηδενὸς ἐνδεὴς ἔσται. βαρύνεται γὰρ ἡ ἀθλία τὴν γαστέρα,

στέρα. καὶ σχεδὸν ὡς ἐπίπεξ ἐστίν. οἱ δὲ κατάρατοι οὗτοι, καὶ ἀπεχθεῖς οἰκέται, οὐχ ὅπως ἐκείνης, ἀλλ' οὐδ' ἐμοῦ αὐτῆς πολὺν ποιοῦνται λόγον ἐν ταῖς ὁδοῖς. μὴ τοίνυν τί σμικρὸν οἰηθῇς εὖ ποιήσειν με, τὸ περισπούδαστόν μοι, καὶ ἥδιστον κυνίδιον διαφυλάξας. ὑπέσχετο ὁ Θεσμόπολις, πολλὰ ἱκετευούσης, καὶ μονονουχὶ καὶ δακρυούσης. τὸ δὲ πρᾶγμα, παγγέλοιον ἦν, κυνίδιον ἐκ τοῦ ἱματίου προκύπτον μικρὸν ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ κατουρῆσαν πολλάκις, εἰ καὶ μὴ ταῦτα ὁ Θεσμόπολις προσετίθει, καὶ βαΰζον λεπτῇ τῇ φωνῇ. τοιαῦτα γὰρ τὰ μελιταῖα, καὶ τὸ γένειον τοῦ φιλοσόφου περιλιχμώμενον, μάλιστα εἴ τι τοῦ χθιζοῦ αὐτῷ ζωμοῦ ἐγκατεμέμικτο. καὶ ὁ κίναιδος, ὁ ξύνεδρος, οὐκ ἀμούσως ποτὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας ἐν τῷ ξυμποσίῳ ἀποσκώπτων, ἐπειδή ποτε καὶ ἐπὶ τὸν Θεσμόπολιν καθῆκε τὸ σκῶμμα. περὶ δὲ Θεσμοπόλιδος ἔφη τοῦτο μόνον εἰπεῖν ἔχω, ὅτι ἀντὶ στωϊκοῦ, ἤδη κυνικὸς ἡμῖν γεγένηται. τὸ δὲ κυνίδιον, καὶ τετοκέναι ἐν τῷ τρίβωνι τοῦ Θεσμοπόλιδος ἐπυθόμην. τοιαῦτα ἐντρυφῶσι, μᾶλλον δὲ ἐνυβρίζουσι τοῖς ξυνοῦσι, κατὰ μικρὸν αὐτοὺς χειροήθεις τῇ ὕβρει παρασκευάζοντες. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ ῥήτορα τῶν καρχάρων ἐπὶ τῷ δείπνῳ κελευσθέντα, μελετή

σαντα μὰ τὸν Δί' οὐκ ἀπαιδεύτως, ἀλλὰ πάνυ σο-
φῶς, καὶ ξυγκεκροτημένως. ἐπῄνει γοῦν με-
ταξὺ πινόντων, οὐ πρὸς ὕδωρ μεμετρημένον, ἀλ-
λὰ πρὸς οἴνου ἀμφορέα λέγων. καὶ ὅπερ ὑποστῆναι
τὸ τόλμημα περὶ διακοσίας δραχμὰς ἔλεγε-
το. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως μέτρια. ἢν δὲ ποιητικὸς
αὐτὸς, ἢ συγγραφικὸς ὁ πλούσιος ᾖ, παρὰ τὸ δεῖ-
πνον τὰ αὐτοῦ ῥαψῳδῶν, τότε δὴ μάλιστα δια-
ῤῥαγῆναι χρὴ, ἐπαινοῦντα καὶ κολακεύοντα,
καὶ τρόπους ἐπαίνων καινοτέρους ἐπινοοῦντα. εἰ-
σὶ δ' οἳ καὶ περὶ κάλλει θαυμάζεσθαι ἐθέλουσι. καὶ
δεῖ Ἀδώνιδας αὐτοὺς, καὶ Ὑακίνθους ἀκούειν, πή-
χεως ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντας. σὺ δ' οὖν ἐὰν μὴ
ἐπαινῇς, ἐς τὰς λιθοτομίας τὰς Διονυσίου εὐ-
θὺς ἀφίξῃ, ὡς καὶ φθονῶν, καὶ ἐπιβουλεύων αὐ-
τῷ. χρὴ δὲ καὶ σοφοὺς, καὶ ῥήτορας εἶναι αὐτοὺς, κἂν
εἴ τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὰ τὰ τῆς Ἀττι-
κῆς, καὶ τοῦ Ὑμηττοῦ, μεστοὺς δοκεῖν τοὺς λόγους,
καὶ νόμον εἶναι τὸ λοιπὸν, οὕτω λέγειν. καίτοι φο-
ρητὰ ἴσως τὰ τῶν ἀνδρῶν. αἱ δὲ οὖν γυναῖκες,
καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζε-
ται, τὸ εἶναί τινας αὐταῖς πεπαιδευμένους,
μισθοῦ ὑποτελεῖς ξυνόντας, καὶ τῷ φορείῳ
περιεπομένους, ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν ἄλλων καλ-
λωπισμάτων αὐταῖς δοκεῖ, ἢν λέγηται ὡς πε-

περιλαλούμεναι τέ εἰσι, καὶ φιλόσοφοι, καὶ ποι-
οῦσιν ᾄσματα οὐ πολὺ τῆς Σαπφοῦς ἀποδέον-
τα; διὰ δὴ ταῦτα, μισθωτοὺς καὶ αὗται περιάγον-
ται ῥήτορας, καὶ γραμματικούς, καὶ φιλοσό-
φους. ἀκροῶνται δ' αὐτῶν πηνίκα, γελοῖον γὰρ
καὶ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμεναι, ἢ τὰς κόμας
περιπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον. ἄλλοτε γὰρ
οὐκ ἄγουσι σχολήν. πολλάκις δὲ καὶ μεταξὺ τοῦ
φιλοσόφου τι διεξιόντος, ἡ ἄβρα προσελθοῦσα,
ὤρεξε παρὰ τοῦ μοιχοῦ γραμματίον. οἱ δὲ περὶ
σωφροσύνης ἐκεῖνοι λόγοι, ἑστᾶσι περιμένοντες
ἔστ' ἂν ἐκείνη ἀντιγράψασα τῷ μοιχῷ, ἐπα-
ναδράμῃ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ἐπειδὰν δέ ποτε
διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου Κρονίων, ἢ Παναθηναίων ἐ-
πιστάντων, πέμπηταί τι σοι ἐφεστρίδιον ἄθλιον,
ἢ χιτώνιον ὑπόσαθρον, ἐνταῦθα μάλιστα πολ-
λὴν δεῖ καὶ μεγάλην γενέσθαι τὴν πομπήν. καὶ
ὁ μὲν πρῶτος, εὐθὺς ἐπισκεψάμενος παρακούσας
τοῦ δεσπότου, προδραμὼν, καὶ προμηνύσας, ἀπέρ-
χεται, μισθὸν οὐκ ὀλίγον τῆς ἀγγελίας προσ-
λαβών. ἕωθεν δὲ τρισκαίδεκα ἥκουσι κομίζοντες
ἕκαστος ὡς πολλὰ εἶπε, καὶ ὡς ὑπέμνησε, καὶ
ὡς ἐπιτραπεὶς, τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διεξιών.
ἅπαντες δ' οὖν ἀπαλλάττονται λαβόντες, ἔ-
τι καὶ βρενθυόμενοι, ὅτι μὴ πλείω ἔδωκας. ὁ μὲν

ὁ μισθὸς αὐτοῦ, κατὰ δύο ὀβολοὺς, ἢ τέττα-
ρας. καὶ βαρὺς αὐτῶν σὺ, καὶ ὀχληρὸς δοκεῖς. ἵνα
δ' οὖν λάβῃς, κολακευτέος μὲν αὐτὸς, καὶ ἱκε-
τευτέος. θεραπευτέος δὲ καὶ ὁ οἰκονόμος.
οὗτος μὲν, καὶ ἄλλος θεραπείας τρόπος. οὐκ
ἀμελητέος δὲ οὐδ' ὁ ξύμβουλος καὶ φίλος. καὶ
τὸ ληφθὲν, ἤδη προωφείλετο ἱματιοκαπήλῳ,
ἢ ἰατρῷ, ἢ σκυτοτόμῳ τινί. ἄδωρα οὖν σοι τὰ δῶ-
ρα, καὶ ἀνόνητα, πολὺς δὲ ὁ φθόνος. καί που
καὶ διαβολή τις ἠρέμα ὑπεξανίσταται πρὸς ἄν-
δρα ἤδη τοὺς κατὰ σοῦ λόγους ἡδέως ἐνδεχό-
μενον. ὁρᾷ γὰρ ἤδη σὲ μὲν ὑπὸ τῶν συνεχῶν πό-
νων ἐκτετρυχωμένον, καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν
σκάζοντα, καὶ ἀπηυδηκότα, τὴν ποδάγραν
δὲ ὑπανιοῦσαν. ὅλως γὰρ ὅπερ ἦν νοστιμώτα-
τον, ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος, καὶ τὸ ἐγκαρπότα-
τον τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ ἀκμαιότατον τοῦ σώμα-
τος ἐπιτρίψας, καὶ ῥάκος σε πολυσχιδὲς ἐργα-
σάμενος, ἤδη περιβλέπει, σὲ μὲν ὅποι τῇ κόπρῳ
ἀποῤῥίψῃ φέρων, ἄλλον δὲ ὅπως τῶν δυναμέ-
νων τοὺς πόνους καρτερεῖν προσλήψεται. καὶ
ἤτοι μειράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπείρασας τότε, ἢ
τῆς γυναικὸς ἄβραν παρθένον γέρων ἀνὴρ δι-
αφθείρας, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐπικληθεὶς, νύ-
κτωρ ἐγκεκαλυμμένος, ἐπὶ τράχηλον ὠσθεὶς,
ἐξελή-

ἐξελήλυθας ἔρημος ἁπάντων, ἄπορος, τὴν βελτίστην περὶ ἀγρὰν ἀπὸ γῆρας παραλαβών. καὶ ἃ μὲν τέως ᾔδεις, ἀπομαθὼν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ, θυλάκου δὲ μείζω τὴν γαστέρα ἐργασάμενος, ἀπλήρωτόν τι, καὶ ἀπαραίτητον κακόν. καὶ γὰρ ὁ λαιμὸς ἀπαιτεῖ ἐκ τοῦ ἔθους. καὶ ἀπομανθάνων αὐτὰ, ἀγανακτεῖ. καί σε οὐκ ἄν τις ἄλλος δέξαιτο ἔξωρον ἤδη γε γεγονότα, καὶ τοῖς γεγηρακόσιν ἵπποις ἐοικότα. ὧν οὐδὲ τὸ δέρμα ὁμοίως χρήσιμον. ἄλλως τε, καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι διαβολὴ πρὸς τὸ μεῖζον εἰκαζομένη, μοιχόν, ἢ φαρμακέα σε, ἤ τι τοιοῦτον ἄλλο δοκεῖν ποιεῖ. ὁ μὲν γὰρ κατήγορος, καὶ σιωπῶν ἀξιόπιστος. σὺ δ' Ἕλλην, καὶ ῥᾴδιος τὸν τρόπον, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν εὔκολος. τοιούτους γὰρ ἅπαντας ἡμᾶς εἶναι οἴονται. καὶ μάλα εἰκότως. δοκῶ γάρ μοι καὶ τῆς τοιαύτης δόξης αὐτῶν, ἣν ἔχουσι περὶ ἡμῶν, κατανενοηκέναι τὴν αἰτίαν. πολλοὶ γὰρ οἱ ἐς τὰς οἰκίας παρελθόντες, ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι, μαντείας, καὶ φαρμακείας ὑπέσχοντο, καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς ἐχθροῖς. καὶ ταῦτα πεπαιδεῦσθαι λέγοντες, καὶ τρίβωνας ἀμπεχόμενοι, καὶ πώγωνας οὐκ εὐκαταφρονήτους καθειμένοι. εἰκότως οὖν τὴν ὁμοίαν περὶ πάντων

πρόνοιαν ἔχουσιν, οὓς ἀρίστους ᾤοντο, τοιούτους ὁρῶντες, καὶ μάλιστα ἐπιτηροῦντες αὐτῶν τὴν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τῇ ἄλλῃ ξυνουσίᾳ κολακείαν, καὶ τὴν πρὸς τὸ κέρδος δουλοπρέπειαν. ἀποσεισάμενοι δὲ, αὐτοὺς μισοῦσι, καὶ μάλα εἰκότως, καὶ ἐξ ἅπαντος ζητοῦσιν ὅπως ἄρδην ἀπολέσωσιν, ἢν δύνωνται. λογίζονται γὰρ ὡς ἐξαγορεύσουσιν αὐτῶν τὰ πολλὰ ἐκεῖνα παρὰ φύσεως ἀπόρρητα, ὡς ἅπαντα εἰδότες ἀκριβῶς, καὶ γυμνοὺς αὐτοὺς ἐπωπτευκότες. τοῦτο γοῦν ἀποπνίγει αὐτούς. ἅπαντες γὰρ ἀκριβῶς ὅμοιοί εἰσι τοῖς καλλίστοις τούτοις βιβλίοις, ὧν χρυσοῖ μὲν οἱ ὀμφαλοὶ, πορφυρᾶ δ᾽ ἔκτοσθεν ἡ διφθέρα. τὰ δ᾽ ἔνδον, ἢ Θυέστης ἐστὶ τῶν τέκνων ἑστιώμενος, ἢ Οἰδίπους τῇ μητρὶ ξυνὼν, ἢ Τηρεὺς δύο ἀδελφὰς ἅμα ὀπύων. τοιοῦτοι καὶ αὐτοί εἰσι, λαμπροὶ, καὶ περίβλεπτοι. ἔνδον δ᾽ ὑπὸ τῇ πορφύρᾳ, πολλὴν τὴν τραγῳδίαν σκέποντες. ἕκαστον γοῦν αὐτῶν ἢν διελκύσῃς, δρᾶμα οὐ μικρὸν εὑρήσεις Εὐριπίδου τινὸς, ἢ Σοφοκλέους. τὰ δ᾽ ἔξω, πορφύρα εὐανθὴς, καὶ χρυσοῦς ὁ ὀμφαλός. ταῦτ᾽ οὖν ξυνεπιστάμενοι αὑτοῖς, μισοῦσι, καὶ ἐπιβουλεύουσιν, εἴ τις ἀποστὰς ἀκριβῶς, κατανενοηκὼς αὐτοὺς ἐκτραγῳδήσει, καὶ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖ. βούλομαι δ᾽ ὅμως ἔγωγε ὥσπερ ὁ Κέβης ἐ-

κεῖνος

κεῖνος, εἰκόνα τινὰ τοῦ τοιούτου βίου γράψαι, ὅπως ἐς αὐτὴν ἀποβλέπων, εἰδῇς εἴ σοι παριτητέον ἐστὶν ἐς αὐτήν. ἡδέως μὲν οὖν Ἀπελλοῦ τινος, ἢ Παῤῥασίου, ἢ Ἀετίωνος, ἢ καὶ Εὐφράνορος ἂν ἐδεήθην πρὸς τὴν γραφήν. ἐπεὶ δὲ ἄπορον νῦν εὑρεῖν τινα οὕτω γενναῖον, καὶ ἀκριβῆ τὴν τέχνην, ψιλὴν ὡς οἷόν τέ σοι ἐπιδείξω τὴν εἰκόνα. καὶ δὴ γεγράφθω, προπύλαια μὲν ὑψηλά, καὶ ἐπίχρυσα, καὶ μὴ κάτω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ἄνω τῆς γῆς, ἐπὶ λόφου κείμενα. καὶ ἡ ἄνοδος ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀνάντης, καὶ ὄλισθον ἔχουσα, ὡς πολλάκις ἤδη πρὸς τῷ ἄκρῳ ἔσεσθαι ἐλπίσαντας, ἐκτραχηλισθῆναι, διαμαρτόντος τοῦ ποδός. ἔνδον δὲ, ὁ πλοῦτος αὐτὸς καθήσθω, χρυσοῦς ὅλος ὡς δοκεῖ, πάνυ εὔμορφος, καὶ ἐπέραστος, ὁ δ' ἐραστὴς μόγις ἀνελθὼν, καὶ πλησιάσας τῇ θύρᾳ, τεθηπέτω, ἀφορῶν ἐς τὸ χρυσίον. παραλαβοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ ἐλπὶς, εὐπρόσωπος καὶ αὐτὴ, καὶ ποικίλα ἀμπεχομένη εἰσαγέτω, σφόδρα ἐκπεπληγμένον τῇ εἰσόδῳ. τοὐντεῦθεν δὲ, ἡ μὲν ἐλπὶς ἀεὶ προηγείσθω. διαδεξάμεναι δ' αὐτὸν ἄλλαι γυναῖκες, ἀπάτη, καὶ δουλεία, παραδότωσαν τῷ πόνῳ. ὁ δὲ, πολλὰ τὸν ἄθλιον καταγυμνάσας, τελευτῶν, ἐγχειρισάσθω αὐτὸν τῷ γήρᾳ, ἤδη ὑπονοσοῦντα, καὶ τετραμμένον τὴν χρόαν.

ὑστάτη δὲ ἡ ὕβρις ἐπιλαβομένη, συρέτω πρὸς τὴν ἀπόγνωσιν. ἡ δ᾽ ἐλπὶς, τὸ ἀπὸ τούτου, ἀφανὴς ἀποπτάσθω, καὶ μηκέτι καθ᾽ οὓς εἰσῆλθε τοὺς χρυσοῦς θυρῶνας, ἔκ τινος δ᾽ ἀποστρόφου καὶ λεληθυίας ἐξόδου ἐξωθείσθω, γυμνός, προγάστωρ, ὠχρός, γέρων, τῇ ἑτέρᾳ μὲν, τὴν αἰδῶ σκέπων, τῇ δεξιᾷ δὲ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἄγχων. ἀπαντάτω δ᾽ ἐξιόντι ἡ μετάνοια δακρύουσα ἐς οὐδὲν ὄφελος, καὶ τὸν ἄθλιον ἐπαπολλύουσα. τοῦτο μὲν ἔστω τὸ τέλος τῆς γραφῆς. σὺ δ᾽ οὖν ὦ ἄριστε Τιμόκλεις αὐτὸς ἤδη ἀκριβῶς ἐπισκοπῶν ἕκαστα, ἐννόησον εἴ σοι καλῶς ἔχει, προσελθόντα εἰς τὴν εἰκόνα κατὰ ταύτας τὰς θύρας. ἐκείνην τὴν ἔμπαλιν αἰσχρῶς οὕτως ἐκπεσεῖν. ὅ, τι δ᾽ ἂν πράττῃς, μέμνησο τοῦ σοφοῦ λέγοντος, ὡς θεὸς ἀναίτιος, αἰτία δὲ ἑλομένου.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΙΣΘΩ ΣΥΝΟΝΤΩΝ.

π Αλαι σκοπῶ πρὸς ἐμαυτὸν ὦ καλὲ Σαβῖνε, ἅτινά σοι εἰκὸς ἐπελθεῖν ἢ εἰπεῖν ἀναγνόντι ἡμῶν τὸ περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων βιβλίον. ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἀγελαστεὶ διεξῄεις αὐτὸ, καὶ πάνυ μοι πρόδηλον. ἃ δὲ μεταξὺ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ σοῦ ἐλέγετο, ταῦτα νῦν ἐφαρμόττειν ἤδη τῷ τοῖς ἀνεγνωσμένοις. εἰ τοίνυν μὴ κακῶς ἐγὼ

μαντι

μαντικὴν δοκῶ μοι ἀκούειν σου λέγοντος, εἶτ' αὖθις αὐτὸς ταῦτα γεγραφὼς, καὶ κατηγορίαν οὕτω δὴ νῦν κατὰ τοῦ προτέρου βίου διεξελθὼν, ἔπειτα πάντων ἐκλαθόμενος, ὀστράκου φησὶ μεταπεσόντος, ἑκὼν ἑαυτὸν φέρων ἐς δουλείαν οὕτω περιφανῆ, καὶ περίβλεπτον ἐνῆκε, πόσοι Μίδαι, καὶ Κροῖσοι, καὶ Πακτωλοὶ ὅλοι μετέπεισαν αὐτὸν ἀφεῖναι μὲν τὴν ἐκ παίδων φίλην καὶ σύντροφον ἐλευθερίαν, πρὸς αὐτῷ ἤδη τῷ Αἰακῷ γενόμενον, καὶ μονονουχὶ τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῷ πορθμείῳ ἔχοντα, παρέχειν ἑαυτὸν ἕλκεσθαι, καὶ φέρεσθαι, καθάπερ ὑπὸ κλοιῷ τινι χρυσῷ τὸν αὐχένα δεθέντα, οἷα ἐστὶ τῶν τρυφώντων πλουσίων τὰ σφιγγία, καὶ τὰ κουράλια. πολλὴ γοῦν ἡ διαφωνία τοῦ νῦν βίου πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ ἄνω τῶν ποταμῶν χωρεῖν, καὶ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα, καὶ παλινῳδεῖν πρὸς τὸ χεῖρον, τοῦτ' ἂν εἴη, οὐχ ὑπὲρ Ἑλένης μὰ Δί', οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἐπ' Ἰλίῳ γενομένων, ἀλλ' ἔργῳ ἀνατρεπομένων τῶν λόγων καλῶς πρότερον εἰρῆσθαι δοκούντων, ταῦτα μὲν πρὸς ἑαυτὸν, ὡς τὸ εἰκὸς, λέλεκταί σοι. ἐπάξεις δὲ ἴσως καὶ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ξυμβουλήν τινα τοιαύτην, οὐκ ἄκαιρον, ἀλλὰ φιλικὴν, καὶ οἵαν σοι χρηστῷ καὶ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπουσαν. ἣν μὲν οὖν κατ' ἀξίαν ἀπολύεσθαι τὸ σὸν πρόσω-

σου ὑποκρίνωμαι, εὖ ἂν ἡμῖν ἔχοι, καὶ περὶ λογίῳ θύσομεν. εἰ δὲ μή, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις τὰ ἐνδέοντα. ὥρα τοίνυν μετασκευάσαντας ἡμᾶς τὴν σκηνήν, ἐμὲ μὲν σιωπᾶν, καὶ ἀνέχεσθαι τεμνόμενον, καὶ καόμενον, εἰ δέοι, ἐπὶ σωτηρίᾳ, σὲ δὲ ἐπιπάττειν τῶν φαρμάκων, καὶ τὴν σμίλην ἅμα πρόχειρον ἔχοντα, καὶ τὸ καυτήριον διάπυρον. καὶ δὴ παραλαβὼν τὴν ῥῆσιν, σὺ ταῦτα πρός με ὁ Σαβῖνος ἤδη λέγοις, πάλαι μὲν ὦ φιλότης, ὡς εἰκὸς εὐδοκίμηταί σοι τουτὶ τὸ σύγγραμμα, καὶ ἐν πολλῷ πλήθει δειχθέν, ὡς οἱ τότε ἀκροασάμενοι διηγοῦντο, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς πεπαιδευμένοις, ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ, καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν ἠξίωσαν. ἥ τε γὰρ τῶν λόγων παρασκευή, οὐ μεμπτή, καὶ ἡ ἱστορία πολλή, καὶ ἐμπειρία τῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι ἕκαστα σαφῶς ἐλέγχει. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι χρήσιμα πᾶσι μὲν, καὶ μάλιστα τοῖς πεπαιδευμένοις, ὡς μὴ ὑπὸ ἀγνοίας σφᾶς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ὑπάγοιεν. ἐπεὶ δέ σοι μετέδοξε βελτίω ταῦτ᾽ εἶναι, καὶ τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χαίρειν ἐᾶν, ζηλῶσαι δὲ
„ τὸ ἀγεννέστατον ἐκεῖνο ἰαμβεῖον, Ὅπου δὲ κέρδος, παρὰ φύσιν δουλευτέον, ὅρα ὅπως μηδεὶς ἔτι ἀκούσηταί σου ἀναγνώσκοντος αὐτό. ἀλλὰ μηδ᾽ ἄλλῳ παράσχῃς τῶν νῦν παρόντα σοι βίον ὁρώντων

τῶν, ἐπελθεῖν τὰ γεγραμμένα. εὔχου δ' Ἑρμῇ τῷ χθονίῳ, καὶ τῶν ἀκηκοότων πρότερον, πολλὴν λήθην κατασκεδάσαι. ἢ δόξεις τῷ τοῦ Κορινθίου μύθου ταυτόν τι πεπονθέναι, κατὰ σαυτοῦ ὁ Βελλεροφόντης, περιγράφων τὸ βιβλίον. μὰ τὸν Δί' οὐχ ὁρῶ τὴν ἀπολογίαν, ἥτις ἂν εὐπρόσωπός σοι γένοιτο πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας. καὶ μάλιστα, ἢν σὺν γέλωτι αὐτὸ ποιῶσιν, ἐπαινοῦντες μὲν τὰ γεγραμμένα, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐλευθερίαν, αὐτὸν δὲ τὸν συγγραφέα δουλεύοντα ὁρῶντες, καὶ ἑκόντα ὑποτιθέντα τὸν αὐχένα τῷ ζυγῷ. οὐκ ἀπεικότα γοῦν ἂν λέγοιεν, εἰ λέγοιεν, ἤτοι ἄλλου τοῦ γενναίου ἀνδρὸς εἶναι τὸ βιβλίον. καὶ σὲ τὸν κολοιὸν, ἀλλοτρίοις πτεροῖς ἀγάλλεσθαι, ἢ εἴπερ σόν ἐστιν, ὅμοιά σε τῷ Σαλαίθῳ ποιεῖν. ὃς πικρότατον κατὰ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θεὶς, καὶ θαυμαζόμενος ἐπ' αὐτῷ, μετὰ μικρὸν αὐτὸς ἑάλω, μοιχεύων τοῦ ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα. πολὺ πόδε τοίνυν καὶ σὲ τὸν Σάλαιθον ἐκεῖνον, φαίη τις ἄν. μᾶλλον δὲ πολὺ μετριώτερος ἐκεῖνος, ἔρωτι μὲν ἁλοὺς ὡς ἔφασκεν ἀπολογούμενος, ἑκὼν δὲ μάλα εὐψύχως ἐς τὸ πῦρ ἀλλόμενος, καίτοι ἐλεούντων αὐτὸν ἤδη Κροτωνιατῶν, καὶ ἐνδιδόντων φυγεῖν εἰ βούλοιτο. τὸ δὲ σόν, οὐ πάνυ μικρὸν ἀτοπώτερον

ὃν, ἀκριβοῦντος μὲν ἐν τοῖς λόγοις τὴν τοῦ τοιού-
του βίου δουλοπρέπειαν, καὶ κατηγοροῦντος εἴ
τις εἰς πλουσίου τινὸς ἐμπεσὼν, καὶ καθείρξας
ἑαυτὸν, ἀνέχοιτο, μυρία τὰ λυγρὰ πάσχων,
καὶ ποιῶν. ἐν γήρᾳ δ' ὑστάτῳ, καὶ σχεδὸν ἤδη ὑπὲρ
τὸν οὐδὸν, οὕτως αἰσχρὰν λατρείαν ἐπανῃρη-
μένου, καὶ μονονουχὶ καὶ ἐμπομπεύοντος αὐτῇ. ὅσῳ
γοῦν φασιν ἐπισημότερος εἶ δοκεῖς, τοσούτῳ
καταγελαστότερος ἂν δόξειας εἶναι, ἀντιφω-
νοῦντος τοῦ νῦν βίου τῷ βιβλίῳ. καίτοι τί δεῖ καινὴν
ἐπί σε κατηγορίαν ζητεῖν, μετὰ τὴν θαυμαστὴν
,, τραγῳδίαν λέγουσαν, Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις
,, οὐχ αὑτῷ σοφός; οὐκ ἀπορήσουσι δὲ οἱ κατηγο-
ροῦντες καὶ ἄλλων παραδειγμάτων ἐπὶ σέ. ἀλλ'
οἱ μὲν, τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς εἰκάσουσιν. οἳ
ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς, Ἀγαμέμνων ἕκαστος αὐτῶν,
ἢ Κρέων, ἢ αὐτὸς Ἡρακλῆς εἰσιν, ἔξω δὲ, Πῶλος
ἢ Ἀριστόδημος, ἀποθέμενοι τὰ προσωπεῖα,
γίγνονται ὑπόμισθοι τραγῳδοῦντες, ἐκπίπτον-
τες, καὶ συριττόμενοι. ἐνίοτε δὲ, μαστιγούμε-
νοί τινες αὐτῶν, ὡς ἂν τῷ θεάτρῳ δοκῇ. ἄλλοι
δὲ, τὸ τοῦ πιθήκου πεπονθέναι σε φήσουσιν, ὃν
Κλεοπάτρᾳ τῇ πάνυ φασὶ γενέσθαι. ἐκεῖνον γὰρ
διδαχθέντα τέως μὲν ὀρχεῖσθαι πάνυ κοσμίως,
καὶ ἐμμελῶς, καὶ ἐπιπολὺ θαυμάζεσθαι μένον-

τα ἐν

τὰ ἐν τῷ σχήματι, καὶ τὸ πρέπον φυλάττοντα. καὶ τοῖς ᾄδουσι καὶ αὐλοῦσι συγκείμενον ὑμέναιον. ἐπεὶ δὲ εἶδεν ἰσχάδας οἶμαι, ἢ ἀμύγδαλον πόῤῥω κειμένην, μακρὰ χαίρειν φράσαντα τοῖς αὐλοῖς, καὶ ῥυθμοῖς, καὶ ὀρχήμασι, συναρπάσαντα, κατατρώγειν, ἀποῤῥίψαντα, μᾶλλον δὲ συντρίψαντα τὸ πρόσωπον. καὶ σὺ τοίνυν φαῖεν ἄν, οὐχ ὑποκριτὴς, ἀλλὰ ποιητὴς τῶν καλλίστων, καὶ νομοθέτης γενόμενος, ὑπὸ ταυτησὶ τῆς ἰσχάδος παραφανείσης, ἠλέγχθης πίθηκος ὤν, καὶ ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφῶν, καὶ ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων, ὡς εἰκότως ἄντινα ἐθέλει σου εἰπεῖν, ὅτι ἃ λέγεις, καὶ ἐφ' οἷς ἐπαινεῖσθαι ἀξιοῖς, χείλεα μέν σου ἐδίηνεν, ὑπερώην δ' αὐχμῶσαν καταλέλοιπε. τοιγαροῦν παρὰ πόδας εὐθὺς ἔτισας δίκην, προπετῶς μὲν θρασυνάμενος πρὸς τὰς ἀνθρώπων χρείας. μετ' μικρὸν δὲ μονονουχὶ ὑπὸ κήρυξιν ἐξομοσάμενος τὴν ἐλευθερίαν. καὶ ἐώκει ἡ Ἀδράστεια τότε κατόπιν ἐφεστῶσά σοι εὐδοκιμοῦντι, ἐφ' οἷς κατηγόρεις τῶν ἄλλων, καταγελᾶν, ὡς ἂν θεὸς εἰδυῖα τὴν μέλλουσάν σοι ἐς τὰ ὅμοια μεταβολὴν, καὶ ὅτι οὐκ εἰς τὸν κόλπον πτύσας πρότερον, ἠξίους κατηγορεῖν τῶν διὰ ποικίλας τινὰς τύχας, τοιαῦτα πράττειν ὑπομενόντων. εἰ γοῦν ὑπόθοι-

τό τις περὶ λόγῳ τὸν Αἰσχίνην μὲν τὴν κατὰ τοῦ Τιμάρχου κατηγορίαν αὐτὸν ἁλῶναι, καὶ φωραθῆναι τὰ ὅμοια πάσχοντα, πόσον ἂν οἴει παρὰ τῶν ὁρόντων γενέσθαι τὸν γέλωτα, εἰ Τίμαρχον μὲν εὔθυνεν ἐπὶ τοῖς καθ' ὥραν ἡμαρτημένοις, αὐτὸς δὲ γέρων ἤδη, τοιαῦτα εἰς ἑαυτὸν παρανομοίη; τὸ δ' ὅλον, ἐκείνῳ τῷ φαρμακοπώλῃ ἔοικας, ὃς ἀποκηρύττειν βηχὸς φάρμακον, καὶ αὐτίκα παύσειν τοὺς πάσχοντας ὑπισχνούμενος, αὐτὸς μεταξὺ σπώμενος ὑπὸ βηχὸς ἐφαίνετο. Ταῦτα μὲν, καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἴποι τις ἂν, οἷος σὺ κατηγορῶν ἐν οὕτως ἀμφιλαφεῖ τῇ ὑποθέσει, καὶ μυρίας τὰς ἀφορμὰς παρεχομένῃ. ἐγὼ δὲ ἤδη σκοπῶ ἥντινα καὶ τράπωμαι πρὸς τὴν ἀπολογίαν. ἆρά μοι κράτιστον ἐθελοκακήσαντα, καὶ τὰ νῶτα ἐπιστρέψαντα, τὸ ἀδικεῖν οὐκ ἀρνούμενον, ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐκείνην ἀπολογίαν καταφυγεῖν; λέγω δὲ τὴν τύχην, καὶ μοῖραν, καὶ εἱμαρμένην, καὶ παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας, εἰδότας ὡς οὐδενὸς ἡμεῖς κύριοι. ἀλλ' ὑπό τινος κρείττονος. μᾶλλον δὲ μιᾶς τῶν προειρημένων, ἀγόμεθα, οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ἀναίτιοι παντάπασιν ὄντες, ὧν ἂν λέγωμεν, ἢ ποιῶμεν, ἢ τοῦτο μὲν κομιδῇ ἰδιωτικὸν, καὶ οὐδ' ἂν σύ με ὦ φιλότης ἀνάσχοιο

τοιαῦ

τοιαύτην ἀπολογίαν προϊσχομένων, καὶ ἔτι πρότερον τὸν Ὅμηρον παραλαμβάνοντα, καὶ τὰ ἐκείνου ἔπη ῥαψῳδοῦντα, Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἀνθρώπων εἶναι, καὶ τό, γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. εἰ δὲ τοῦτον ἀφεὶς τὸν λόγον, ὡς οὐ πάνυ ἀξιόπιστον, ἐκεῖνο λέγοιμι, μήτε ὑπὸ χρημάτων, μήτε ὑπ' ἄλλης τινὸς ἐλπίδος τοιαύτης δελεασθείς, ὑποστῆναι τὴν παροῦσαν συνουσίαν, ἀλλὰ τὴν σύνεσιν, καὶ ἀνδρείαν καὶ μεγαλόνοιαν τοῦ ἀνδρὸς θαυμάσας, ἐθελῆσαι κοινωνῆσαι πράξεων τῷ τοιούτῳ, δέδοικα μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλαβών, κᾆτα εὑρίσκωμαι ἥλῳ φασὶν ἐκκρούων τὸν ἧλον, καὶ μείζονί γε τὸν σμικρότερον. ὅσῳ κολακεία τῶν ἄλλων ἁπάντων κακῶν, τὸ δουλοπρεπέστατον εἶναι, καὶ ταύτῃ χείριστον νενόμισται. τί οὖν ἄλλο, εἰ μήτε ταῦτα, μήτε ἐκεῖνα λέγειν δοκεῖ, ὑπόλοιπόν ἐστιν, ἢ ὁμολογεῖν μηδὲ ἓν ὑγιὲς εἰπεῖν ἔχειν; μία μοι ἴσως ἐκείνη ἄγκυρα ἔτι ἄβροχος, ὀδύρεσθαι τὸ γῆρας, καὶ τὴν νόσον. καὶ μετὰ τούτων τὴν πενίαν, πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀναπείθουσαν, ὡς ἐκφύγοι τις αὐτήν. καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ, οὐκ ἄκαιρον ἴσως καὶ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν παρακαλέσαι προσελθοῦσαν εἰπεῖν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκεῖνα τὰ ἰαμ-

βεῖα, μικρὸν αὐτὰ προσῄεσαν. Καὶ μανθά-
» νω μὲν, οἷα δρᾶν μέλλω κακά. Πενία δὲ, κρείσ-
» σων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Θεό-
γνιδος κἂν ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶδεν οὐκ ἀπα-
ξιοῦντος, καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον σφᾶς αὐτοὺς
ῥίπτειν, καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἠλιβάτων, εἰ μέλ-
λοι τις οὕτως ἀποδράσεσθαι τὴν πενίαν; ταῦ-
τα μὲν εἶεν δοκεῖ. ἅ τις ἂν ὡς ἐν τοιούτῳ ἀπολο-
γήσασθαι ἔχοι, οὐ πάνυ εὐπρόσωπον ἕκαστον αὐ-
τῶν. σὺ δέ μοι θάρρει ὦ ἑταῖρε, ὡς οὐδενὶ τού-
των ἐμοῦ χρησομένου, μὴ δὲ τοιοῦτός ποτε λι-
μὸς καταλάβοι τὸ Ἄργος, ὡς τὴν κοίλην Ἀρα-
βίαν σπείρειν ἐπιχειρεῖν. οὐδ᾽ ἡμεῖς οὕτω πένη-
τες εὐλόγου ἀπολογίας, ὡς ὑπ᾽ ἀπορίας τὰ τοι-
αῦτα κρησφύγετα πρὸς τὴν κατηγορίαν ζητεῖν.
ἀλλά μοι ἐκεῖνο ἐννόησον, ὡς πάμπολυ τὰ τοι-
αῦτα διαφέρει, ἐς οἰκίαν τινὸς πλουσίου ὑπὸ μι-
σθὸν παρελθόντα, δουλεύειν, καὶ ἀνέχεσθαι ὅσα μοι
φησὶ τὸ βιβλίον, ἢ δημοσίᾳ πράττοντά τι τῶν κοι-
νῶν, καὶ ἐς δύναμιν πολιτευόμενον, ἐπὶ τούτῳ πα-
ρὰ βασιλέως μισθοφορεῖν. διελὼν δὴ, καὶ ἰδίᾳ
καταθεὶς ἑκάτερον, σκόπει. εὑρήσεις γὰρ τὸ τῶν
μουσικῶν δὴ τοῦτο, δὶς διὰ πασῶν τὸ γράμμα.
καὶ τοσοῦτον ἐοικότας ἀλλήλοις τοὺς βίους,
ὅσον μόλιβδος ἀργύρῳ, χαλκὸς χρυσῷ, καὶ
ἀνεμώ

ἀνεμώνη ῥόδον, καὶ ἀνθρώπῳ πίθηκος. μισθὸς
μὲν γὰρ δὴ κἀκεῖ, κἀνταῦθα, καὶ τὸ ὑπ' ἄλλῳ
τάττεσθαι. τὸ δὲ πρᾶγμα, παμπόλλῳ ἔχει τὴν
διαφωνίαν. ἐκεῖ μὲν γὰρ δουλεία σαφής, καὶ οὐ
πολὺ τῶν ἀργυρωνήτων καὶ οἰκοτρίβων διαφέρου-
σιν οἱ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ προσιόντες. οἱ δὲ τὰ κοι-
νὰ διὰ χειρὸς ἔχοντες, καὶ πόλεσι, καὶ ἔθνεσιν ὅ-
λοις σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους παρέχοντες, οὐκ ἂν
εἰκότως ἐκ μόνου τοῦ μισθοῦ διαβάλλοιντο, καὶ
ἐς ὁμοιότητα καὶ κοινωνίαν τῆς κατηγορίας κα-
θέλκοιντο. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις ἁπάσας ἀναι-
ρῶν τὰς τοιαύτας προστασίας. καὶ οὔτε οἱ το-
σαῦτα ἔθνη ἐπιτροπεύοντες, οὔθ' οἱ τὰς πό-
λεις ἁρμόττοντες, οὔθ' οἱ τὰς φάλαγγας,
ἢ στρατόπεδα ὅλα ἐγχειριζόμενοι, ὀρθῶς ποιή-
σουσιν, ἐπεὶ καὶ μισθὸς αὐτῶν ἐπὶ ἔργῳ πρόσεστιν.
ἀλλ' οὐκ ἀφ' ἑνὸς οἶμαι χρὴ ἀνατρέπειν τὰ πάν-
τα, οὐδὲ ἰσοτιμίαν τῶν μισθοφορούντων καθι-
στάναι. τὸ δ' ὅλον, οὐ τοὺς μισθαρνοῦντας ἅπαν-
τας ἐγὼ φαύλῳ βίῳ συνεῖναι ἔφασκον, ἀλλὰ
τοὺς ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἐπὶ προφάσει παιδεύσεως
δουλεύοντας, ᾤκτειρον. τουτὶ δὲ ὦ ἑταῖρε τὸ
ἡμέτερον πρᾶγμα, παντάπασιν ἑτεροῖόν ἐστιν,
εἰπεῖν τὰ μὲν οἴκοι, ἰσότιμα ἡμῖν. δημοσίᾳ δὲ, τῆς
μεγίστης ἀρχῆς κοινωνοῦμεν, καὶ τὸ μέρος συνδι-

καὶ νεὼ, καὶ τεμένη, ὁπόσα παρὰ τῶν ἀρχομένων ἔχουσι, μισθοὶ καὶ ταῦτά εἰσιν ὑπὲρ τῶν φροντίδων, καὶ προνοίας, ἣν ἐκφέρονται προσκοποῦντες ἀεὶ τὰ κοινὰ, καὶ βελτίω ποιοῦντες, ὡς δὴ μικρὰ μεγάλοις εἰκάζειν, ἢν ἐθέλῃς, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τοῦ σωροῦ κορυφῆς, ἐφ' ἕκαστον τούτων, ἀφ' ὧν σύγκειται καταβαίνειν, ὄψει ὅτι μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν τῶν ἀκροτάτων. τὰ δ' ἄλλα, μισθοφόροι ὁμοίως ἅπαντες, εἰ μὲν οὖν τοῦτον ἐτεθείκειν τὸν νόμον, μηδένα μηδὲν πράττειν, ἔνοχος ἂν εἰκότως ἐδόκουν τῇ παρανομίᾳ, εἰ δὲ τοῦτο μὲν οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκταί μοι, χρὴ δὲ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ἐνεργὸν εἶναι, τί ἂν ἄλλο ἐς δέον αὐτῷ χρῷτο, ἢ φίλοις συμπονῶν πρὸς τὰ βέλτιστα, κἀν τῷ μέσῳ ὑπαίθριος πεῖραν αὑτοῦ διδοὺς, ὅπως ἔχει πίστεως, καὶ σπουδῆς, καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα, ὡς μὴ τὸ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο, ἐτώσιον ἀρούρης ἄχθος εἴη. πρὸ δὲ τῶν ὅλων, μεμνῆσθαι χρὴ τοὺς ἐπιτιμῶντας, ὅτι οὐ σοφῷ ὄντι μοι, εἰ δή τις καὶ ἄλλος ἐστί που σοφὸς, ἐπιτιμήσουσιν, ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου, λόγους μὲν ἀσκήσαντι, καὶ τὰ μέτρια ἐπαινουμένῳ ἐπ' αὐτοῖς, πρὸς δὲ τὴν ἄκραν ἐκείνην τῶν κορυφαίων ἀρετὴν, οὐ πάνυ γεγυμνασμένῳ. καὶ

μὰ Δί' οὐδ' ἐμοὶ τούτῳ ἀνιᾶσθαί μοι ἄξιον, ὅτι μὴ ἢ ἄλλῳ ἔργῳ γ' οὖν ἐντετύχηκα, τὴν τοῦ σοφοῦ ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦντι. σοῦ μέντοι καὶ θαυμάσαιμ' ἂν ἐπιτιμῶντός μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἴγε ἐπιτιμώης, ὃν πρὸ πολλοῦ ἤδεις ἐμὲ ἐκ τοῦ εἰκῇ δημοσίᾳ μεγίστας μισθοφορὰς ἐνεγκάμενον, ὁπότε κατὰ θέαν τοῦ ἑσπερίου Ὠκεανοῦ καὶ τὴν Κελτικὴν ἅμα ἐπιὼν ἐνέτυχες ἡμῖν, τοῖς μεγαλομίσθοις τῶν σοφιστῶν ἐνηριθμουμένοις. ταῦτά σοι ὦ ἑταῖρε, καίτοι ἐν μυρίαις ταῖς ἀσχολίαις ὤν, ὅμως ἀπελογησάμην, οὐκ ἐν παρέργῳ θέμενος τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ καὶ πλήρη μοι ἐνεχθῆναι. ἐπεὶ πρός γε τοὺς ἄλλους κἂν συνάμα πάντες κατηγορῶσιν, ἱκανὸν ἂν εἴη μοι τό, Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΣΕΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΣ.

Χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα, δαίμονός τινος ἐπήρειαν διαφυγεῖν. πολὺ δὲ χαλεπώτερον ἀπολογίαν εὑρεῖν παραλόγου καὶ δαιμονίου πταίσματος. ἅπερ ἀμφότερα νῦν ἐμοὶ συμβέβηκεν. ὃς ἀφικόμενος παρὰ σέ, ὡς προσείποιμι τὸ ἑωθινόν, δέον τὴν συνήθη ταύτην φωνὴν ἀφεῖναι, καὶ χαίρειν κελεύειν, ἐγὼ δ' ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος, ὑγιαίνειν σε

ἠξίουν,

ἀξιοῦν, εὔφημον μὲν καὶ τοῦτο, οὐκ ἐν καιρῷ δέ, ὡς οὐ κατὰ τὴν ἕω. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ εὐθὺς ἴδιόν τε, καὶ ἠρυθρίων, καὶ παντοῖος ἦν ὑπ' ἀπορίας. οἱ παρόντες δὲ οἱ μέν, παραπαίειν, ὡς τὸ εἰκός. οἱ δέ, ληρεῖν ὑφ' ἡλικίας. οἱ δέ, χθεσινῆς κραιπάλης ἀνάμεστον ἔτι ᾤοντό με εἶναι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα σὺ ἐπιεικῶς ἠνέγκας τὸ γενόμενος. οὐδ' ὅσον ἄκρῳ τῷ μειδιάματι ἐπισημηνάμενος τῆς γλώττης τὴν διαμαρτίαν. ἔδοξεν οὖν μοι καλῶς ἔχειν παραμυθίαν τινὰ ἐμαυτῷ συγγράψαι, ὡς μὴ πάνυ ἀνιῴμην ἐπὶ τῷ πταίσματι, μηδ' ἀφόρητον ἡγοίμην, εἰ πρεσβύτης ἀνὴρ τοσοῦτον ἀποσφαλείην τοῦ καλῶς ἔχοντος, ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων. ἀπολογίας μὲν γὰρ οὐδὲν ἔδει οἶμαι ὑπὲρ γλώττης, εἰς οὕτως εὔφημον εὐχὴν ὀλισθούσης. ἀρχόμενος μὲν οὖν τῆς γραφῆς, πάνυ ἀπόρῳ ἐντεύξεσθαι ᾤμην τῷ προβλήματι. προϊόντι δὲ πολλὰ προὐφάνη τὰ λεκτέα. οὐ μὴν πρότερον ἐρῶ αὐτά, ἢν μὴ περὶ τοῦ χαίρειν αὐτοῦ, καὶ τοῦ εὖ πράττειν, καὶ τοῦ ὑγιαίνειν προείπω τὰ εἰκότα. τὸ μὲν δὴ χαίρειν ἀρχαία μὲν ἡ προσαγόρευσις. οὐ μὴν ἑωθινὴ μόνον, οὐδ' ὑπὸ τὴν πρώτην ἔντευξιν, ἀλλὰ καὶ πρῶτον μὲν ἰδόντες ἀλλήλους, ἔλεγον αὐτό, ὡς τό, Χαῖρ' ὦ δυνάστα τῆσδε

γῆς Τιρυνθίας. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐς λόγους ἤδη παροινίους τρεπόμενοι, ὥς τὸ, Χαῖρ' Ἀχιλλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς, Ὀδυσσεὺς ὁπότε τὴν ἐπεσταλμένην πρεσβείαν αὐτοῖς ἐῤῥητόρευε. καὶ ἤδη ἀπιόντες παρ' ἀλλήλων, ὥς τὸ, Χαίρετε, ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός. ἴδιος δὲ καιρὸς οὐδεὶς ἀπενενέμητο τῇ προσρήσει, οὐδὲ ὡς νῦν μόνος ὁ ἑωθινός, ὅπουγε καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαισίων καὶ ἀπευκτάτων ὅμως ἐχρῶντο αὐτῇ· ὡς ὁ τοῦ Εὐριπίδου Πολυνείκης ἤδη τελευτῶν τὸν βίον, Καὶ χαίρετ', ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος. καὶ οὐ μόνον φιλοφροσύνης αὐτοῖς ἦν τοῦτο σύμβολον, ἀλλὰ καὶ ἀπεχθείας, καὶ τοῦ μηκέτι χρῆσθαι ἀλλήλοις. τὸ γοῦν μακρὰν χαίρειν φάσαι, τὸ μηκέτι φροντίζειν δηλοῖ. πρῶτος δ' αὐτὸ Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρομήσας λέγεται ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλλων τὴν νίκην, εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἄρχοντας καθημένους καὶ πεφροντικότας ὑπὲρ τοῦ τέλους τῆς μάχης, χαίρετε, νικῶμεν. καὶ τοῦτο εἰπὼν συναποθανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ, καὶ τῷ χαίρειν συνεκπνεῦσαι. ἐν ἐπιστολῆς δὲ ἀρχῇ, Κλέων ὁ Ἀθηναίων δημαγωγὸς, ἀπὸ Σφακτηρίας πρῶτον χαίρειν προὔθηκεν, εὐαγγελιζόμενος τὴν νίκην τὴν ἐκεῖθεν, καὶ τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἅλωσιν.

καὶ

καὶ ὅλως γε, μετ' ἐκεῖνον ὁ Νικίας ἀπὸ τῆς Σικελί-
ας ἐπιστέλλων, ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῶν ἐπιστολῶν
διέμεινεν. ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενος τῶν πραγμά-
των. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Πλάτων, ἀνὴρ ἀξιόπι-
στος νομοθέτης τῶν τοιούτων, τὸ μὲν χαίρειν κε-
λεύει καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζειν ὡς μοχθηρὸν ὄν,
καὶ οὐδὲν σπουδαῖον ἐμφαῖνον. τὸ δ' εὖ πράττειν
ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγει, ὡς κοινὸν σώματός τε καὶ
ψυχῆς εὖ διακειμένων σύμβολον. καὶ ἐπιστέλ-
λων γε τῷ Διονυσίῳ, αἰτιᾶται αὐτὸν, ὅτι ποιῶν
ἐς τὸν Ἀπόλλω, χαίρειν τὸν θεὸν προσεῖπεν, ὡς
ἀνάξιον τοῦ Πυθίου, καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐ-
δ' ἀνθρώποις δεξιοῖς πρέπον. ὁ μέν γε θεσπέσι-
ος Πυθαγόρας, εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς ἡμῖν ἴδιον κα-
ταλιπεῖν τῶν αὑτοῦ ἠξίωσεν, ὅσον Οἰκέλλῳ
τῷ λευκανῷ, καὶ Ἀρχύτᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμι-
ληταῖς αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι. οὔτε τὸ εὖ πράτ-
τειν προὔγραφεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὑγιαίνειν ἄρ-
χεσθαι ἐκέλευεν. ἅπαντες γοῦν οἱ ἀπ' αὐτοῦ
ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες, ὁπότε σπουδαῖόν τι
γράφοιεν, ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρεκελεύον-
το, ὡς καὶ αὐτὸ ψυχῇ τε καὶ σώματι ἁρμοδιώ-
τατον, καὶ συνόλως ἅπαντα περιειληφὸς τἀν-
θρώπου ἀγαθά. καὶ τό γε τριπλοῦν αὐτοῖς τρίγω-
νον, τὸ δι' ἀλλήλων, τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμ-

βόλῳ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, ὑγεία πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο. καὶ ὅλως ἡγοῦντο τὸ μὲν ὑγιαίνειν ἔχειν, οὔτε δὲ τὸ εὖ πράττειν, οὔτε τὸ χαίρειν πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν. εἰσὶ δέ οἱ καὶ τὴν τετρακτὺν, τὸν μέγιστον ὅρκον αὐτῶν, ἣ τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν ἀποτελεῖν. οἱ δὲ, καὶ ὑγιείας ἀρχὴν ἐκάλεσαν· ὧν καὶ Φιλόλαός ἐστι. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς λέγω, ὅπου καὶ Ἐπίκουρος ἀνὴρ πάνυ χαίρων τῷ χαίρειν, καὶ τὴν ἡδονὴν πρὸ ἁπάντων αἱρούμενος, ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις ἐπιστολαῖς, εἰσὶ δ' αὗται ὀλίγαι, καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φιλτάτους μάλιστα, ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν τῇ ἀρχῇ προστάττει; πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τραγῳδίᾳ, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ εὕροις τὸ ὑγιαίνειν, πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον. τὸ μὲν γὰρ Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, σαφῶς προτεταγμένον, τοῦ χαίρειν τὸ ὑγιαίνειν ἔχει. ὁ δ' Ἄλεξις, Ὦ δέσποθ', ὑγίαινε. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας, ὁ δ' Ἀχαιὸς, Ἥκω πεπραγὼς δεινὰ, σὺ δ' ὑγίαινέ μοι. καὶ ὁ Φιλήμων, Αἰτῶ δ' ὑγείαν πρῶτον. εἶτ' εὐπραξίαν. τρίτον δὲ χαίρειν. εἶτ' ὀφείλειν μηδενί. ὁ μὲν γὰρ τὸ σκολιὸν γράψας, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται, τί καὶ οὗτός φησιν; ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον. τὸ δεύτερον, καλὸν γενέσθαι. τρίτον δὲ, πλουτεῖν. τοῦ χαίρειν δὲ τὸ παράπαν οὐκ ἐμνήσθη, ἵνα σοι τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο, καὶ

πᾶσι

πᾶσι δ' οὖν στόμασι λέγω, Ὑγεία πρεσβίστα μακά-
ρων μετὰ σεῦ νέοιμι τὸ λειπόμενον βιοτᾶς. ὥσ-
τε εἰ πρεσβίστη ἐστὶν ὑγεία, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὸ ὑγι-
αίνειν, προτακτέον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. μυρία δὲ
καὶ ἄλλα ἔκ τε ποιητῶν, καὶ συγγραφέων, καὶ φι-
λοσόφων καταδεῖξαί σοι ἔχων, προτιμώντων
τὸ ὑγιαίνειν, τὰ μὲν, παραιτήσομαι ὡς μὴ εἰς
ἀπειροκαλίαν τινὰ μειρακιώδη ἐκπέσῃ μοι τὸ
σύγγραμμα, καὶ κινδυνεύσωμεν ἄλλῳ ἥλῳ ἐκ-
κρούειν τὸν ἧλον. ὀλίγα δέ σοι τῶν ἀρχαίας ἱστο-
ρίας, ὁπόσα μέμνημαι οἰκεῖα τῷ παρόντι προσ-
γράψαι, καλῶς ἔχειν ὑπέλαβον. ὅτε Ἀλέξαν-
δρος τὴν ἐν Ἰσσῷ μάχην ἀγωνιεῖσθαι ἔμελλεν,
ὡς Εὐμένης ὁ σαρδιανὸς ἐν τῇ πρὸς Ἀντίπατρον
ἐπιστολῇ λέγει, ἕωθεν εἰσελθὼν εἰς τὴν σκη-
νὴν αὐτοῦ ὁ Ἡφαιστίων, εἴτ' ἐπιλαθόμενος, εἴτ'
ἐκταραχθεὶς ὥσπερ ἐγὼ, εἴτε καὶ θεοῦ τινος
τοῦτο καταναγκάζοντος, ταὐτὸν ἐμοὶ ἔφη, Ὑγίαι-
νε βασιλεῦ, καιρὸς ἤδη παρατάττεσθαι. ταρα-
χθέντων δὲ τῶν παρόντων πρὸς τὸ παράδοξον
τῆς προσαγορεύσεως, καὶ τοῦ Ἡφαιστίωνος ὀλίγου
δεῖν ὑπ' αἰδοῦς ἐκθανόντος, Ἀλέξανδρος δέχο-
μαι εἶπε τὴν κληδόνα. τὸ γὰρ σώους ἐπανήξειν
ἀπὸ τῆς μάχης, ἤδη μοι ὑπισχνεῖται. Ἀντίοχος
δὲ ὁ σωτὴρ, ὅτε τοῖς Γαλάταις συνάπτειν

ἔμελλεν, ἔδοξεν ὄναρ ἐπιστάντα οἱ τὸν Ἀλέξανδρον, κελεύειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης παραδοῦναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν. καὶ ὑπὸ τούτῳ συνθήματι τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην νίκην ἐνίκησε. καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, Σελεύκῳ ἐπιστέλλων, σαφῶς ἀνέστρεψε τὴν τάξιν, ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς ἐπιστολῆς ὑγιαίνειν αὐτὸν προσειπών, ἐπὶ τέλει δέ, ἀντὶ τοῦ ἐρρῶσθαι, ὑπογράψας τὸ χαίρειν, ὡς Διονυσόδωρος ὁ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ συναγαγών φησιν. ἄξιον δὲ καὶ Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου μνησθῆναι, ἀνδρὸς μετ' Ἀλέξανδρον τὰ δεύτερα ἐν στρατηγίαις ἐνεγκαμένου, καὶ μυρίας τροπὰς τῆς τύχης ἐνεγκόντος. οὗτος τοίνυν ἀεὶ θεοῖς εὐχόμενος, καὶ θύων, καὶ ἀνατιθεὶς οὐδὲ πώποτε ἢ νίκην, ἢ βασιλείας ἀξίωμα μεῖζον, ἢ εὔκλειαν, ἢ πλούτου ὑπερβολήν, ᾔτησε παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἓν τοῦτο ηὔχετο, ὑγιαίνειν. ὡς ἔστ' ἂν τοῦτ' ἔχῃ, ῥᾳδίως αὐτῷ γε τῶν ἄλλων προσγενησομένων. καὶ ἄριστα οἶμαι ἐφρόνει, λογιζόμενος ὅτι οὐδὲν ὄφελος τῶν ἁπάντων ἀγαθῶν, ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῇ. ἀλλὰ νῦν ἑκάστου καιρὸς ἴδιος ὑφ' ἡμῶν ἀποδέδεικται, τάχα ἂν εἴποι τις. σὺ δὲ τοῦτον ἐναλλάξας, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἔφησθα, ὅμως γε δικαίῳ λόγῳ οὐκ ἂν ἔξω εἴης τοῦ ἡμαρτηκέναι, ὥσπερ

ἂν εἰ

ἂν εἴ τις περὶ τῇ κνήμῃ τὸ κράνος, ἢ περὶ τῇ κεφαλῇ τὰς κνημῖδας ἐπιδήσαιτο, ἀλλ' ὦ βέλτιστε, φαίην ἂν κἀγὼ πρὸς αὐτὸν, εἰκότως ἂν ταῦτ' ἔλεγες, εἴ τις ὅλως καιρὸς ἦν ὑγιείας μὴ δεόμενος. νῦν δὲ καὶ ἕωθεν, καὶ μεσούσης ἡμέρας, καὶ νύκτωρ, ἀεὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀναγκαῖον. καὶ μάλιστα τοῖς ἄρχουσι, καὶ πολλὰ πράττουσιν ὑμῖν. ὅσῳ καὶ πρὸς πολλὰ δεῖ τοῦ σώματος. ἔτι δὲ, ὁ μὲν χαῖρε εἰπὼν, μόνον εὐφήμῳ τῇ ἀρχῇ ἐχρήσατο, καὶ ἔστιν εὐχὴ τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ ὑγιαίνειν παρακελευόμενος, καὶ χρήσιμόν τι δρᾷ, καὶ ὑπομιμνήσκει τῶν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν συντελούντων. καὶ οὐ συνεύχεται μόνον, ἀλλὰ καὶ παραγγέλλει. τί δ' οὐχὶ καὶ ἐν τῷ τῶν ἐντολῶν βιβλίῳ, ὃ ἀεὶ καὶ παρὰ βασιλέως λαμβάνετε, τοῦτο πρῶτον ὑμῖν ἐστι παράγγελμα, τῆς ὑγιείας τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι; καὶ μάλα εἰκότως. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη ὄφελος, ὑμῶν πρὸς τἆλλα, μὴ οὕτω διακειμένων. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ, εἴ τι κἀγὼ τῆς Ῥωμαίων φωνῆς ἐπαΐω, τοὺς προσαγορεύοντας ἀντιδεξιούμενοι, τῷ τῆς ὑγιείας ὀνόματι πολλάκις ἀμείβεσθε. καὶ ταῦτα πάντα εἶπον, οὐχ ὡς ἐκ προνοίας ἀφελὼν μὲν τὸ χαίρειν, ἐπιτηδεύσας δ' αὐτ' αὐτοῦ εἰπεῖν τὸ ὑγίαινε, ἀλλ' ὡς τοῦτο μὲν ἄκων

παθῶν. ἢ γελοῖος ἂν ἦν ξενίζων, καὶ τοὺς καιροὺς τῆς προσαγορεύσεων ἐναλλάττων. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς, ὅτι μοι τὸ σφάλμα ἐς ἄλλο μακρῷ αἰσιώτερον περιετράπη, καὶ εἰς τὸ ἄμεινον περιώλισθεν. καὶ τάχα διὰ ὑγείας, ἢ Ἀσκληπιοῦ αὐτοῦ ἐπινοίᾳ τοῦτ' ἐπράχθη, δι' ἐμοῦ σοι τὸ ὑγιαίνειν ὑπισχνουμένου. ἐπεὶ ἔγωγε, πῶς ἂν αὐτὸ ἔπαθον ἄνευ θεοῦ, μηδέπω πρότερον ἐν τῷ μακρῷ βίῳ ταραχθεὶς ὅμοιον; εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀνθρωπίνην τινὰ ὑπὲρ τοῦ γεγονότος ἀπολογίαν εἰπεῖν οὐδὲν ξένον εἰ πάνυ ἐσπουδακὼς τὸ τοῖς ἀρίστοις ὑπὸ σοῦ γνωρίζεσθαι, ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας εἰς τοὐναντίον διαταραχθεὶς, ἐνέπεσον. τάχα δ' ἄν τινα ἐκπλήξειε τὸν κατ' ὀρθὸν λογισμὸν, καὶ στρατιωτῶν πλῆθος. ὧν οἱ μὲν, προωθοῦντες, οἱ δὲ, ἐν τῇ τάξει τῆς προσαγορεύσεως μὴ μένοντες. σὺ δ' εὖ οἶδ' ὅτι κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἄνοιαν, ἢ ἀπαιδευσίαν, ἢ παραφροσύνην περιφέρωσι τὸ πρᾶγμα, εὐδοῦς αὐτὸ σύμβολον, καὶ ἀφελείας ἐποιήσω, καὶ ψυχῆς μηδὲν ἀγοραῖον, καὶ ἔντεχνον ἐχούσης. ὡς τόγε πάνυ θαῤῥαλέον ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ πόῤῥω θρασύτητος καὶ ἀναισχυντίας ἐστί. καὶ ἔμοιγε εἴη μηδὲν μὲν τοιοῦτον σφάλλεσθαι, εἰ δὲ συμβαίη, πρὸς εὐφημίαν αὐτὸ τρέπεσθαι. περὶ γοῦν τοῦ πρώτου Σεβαστοῦ, καὶ τοιόνδε τι λέγεται γενέσθαι.

πενέσθαι. ὁ μὲν, ἔτυχε δίκην τινὰ δικάσας ὀρθῶς, καὶ ἀπολύσας ἐγκλήματος τοῦ μεγίστου ἀδίκως συκοφαντούμενον ἄνθρωπον. ὁ δὲ, χάριν ὁμολογῶν, μεγάλῃ τῇ φωνῇ χάριν οἶδά σοι ἔφη ὦ αὐτοκράτωρ, ὅτι κακῶς καὶ ἀδίκως ἐδίκασας. καὶ τῶν περὶ Σεβαστὸν ἀγανακτησάντων, καὶ διασπάσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἐθελόντων, παύσασθε χαλεπαίνοντες ἐκεῖνος ἔφη. οὐ γὰρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν γνώμην ἐξετάζειν ἄξιον, ἐκεῖνος μὲν, οὕτω. σὺ δ' εἴτε τὴν γνώμην σκέψαιο, πάνυ εὔνουν εὑρήσεις, εἴτε τὴν γλῶτταν, εὔφημος καὶ αὐτή. ἔοικα δ' ἐνταῦθα ἤδη γενόμενος, εἰκότως ἄλλο τι φοβηθήσεσθαι, μή τισι δόξω ἐξεπίτηδες ἡμαρτηκέναι, ὡς τὴν ἀπολογίαν ταύτην συγγράψαιμι. καὶ εἴη γε ὦ φίλτατε Ασκληπιὲ μηδ' οὕτω φανῆναι τὸν λόγον, ὡς μὴ ἀπολογίαν ἀλλ' ἐπιδείξεως ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ. ΛΥΚΙΝΟΣ,

Ὅσον ὦ Ἑρμότιμε τῷ βιβλίῳ καὶ τῇ τοῦ βαδίσματος σπουδῇ τεκμήρασθαι, παρὰ τὸν διδάσκαλον ἐπειγομένῳ ἔοικας. ἐνενόεις γοῦν τι μεταξὺ προϊὼν, καὶ τὰ χείλη διεσάλευες, ἠρέμα ὑποτονθορύζων, καὶ τὴν χεῖρα ὧδε κἀκεῖσε μετέφερες, ὥσπερ

τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος, ἐρώτημα
δέ, ἢ τί τῶν ἀγκύλων συντιθείς, ἢ σκέμμα
σοφιστικὸν ἀναφροντίζων, ὡς μηδὲ ὁδῷ βα-
δίζων σχολὴν ἄγοις, ἀλλ' ἐνεργὸς εἴης, ἀεὶ
σπουδάζων τι πράττων, καὶ ὃ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοι-
τ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα. Ερμότιμος. νὴ Δί'
ὦ Λυκῖνε, τοιοῦτό τι. τὴν γὰρ χθιζὴν συνουσί-
αν, καὶ ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεπεμπαζόμην, ἐ-
πιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα. χρὴ δὲ μηδένα καιρὸν
οἶμαι παριέναι εἰδότας ἀληθὲς ὂν τὸ ὑπὸ τοῦ
Κῴου ἰατροῦ εἰρημένον, ὡς ἄρα, βραχὺς μὲν ὁ βί-
ος, μακρὴ δὲ ἡ τέχνη. καίτοι ἐκεῖνος ἰατρικῆς
πέρι ταῦτ' ἔλεγεν, εὐμαθεστέρου πράγματος,
φιλοσοφία δὲ καὶ μακρῷ τῷ χρόνῳ ἀνέφι-
κτος, ἢν μὴ πάνυ τις ἐγρηγόρως ἀτενὲς ἀεὶ καὶ
γοργὸν ἀποβλέπῃ ἐς αὐτήν, καὶ τὸ κινδύνευμα
οὐ περὶ μικρῶν, ἢ ἄθλιον εἶναι ἐν τῷ πολλῷ τῶν
ἰδιωτῶν συρφετῷ παραπολόμενον, ἢ εὐδαιμο-
νῆσαι φιλοσοφήσαντα. Λυ. τὰ μὲν ἆθλα
ὦ Ερμότιμε, θαυμάσια, ἡλίκα εἴρηκας. οἶμαί
γε μὴν οὐ πόῤῥω σε εἶναι αὐτῶν, εἴ γε χρὴ εἰκά-
ζειν τῷ τε χρόνῳ ὁπόσον φιλοσοφεῖς, καὶ προ-
σέτι τῷ πόνῳ οἷόν μοι οὐ μέτριον ἐκ πολλοῦ ἤ-
δη ἔχειν δοκεῖς. εἰ γάρ τι μέμνημαι, σχεδὸν εἴκο-
σιν ἔτη ταῦτά ἐστι, ἀφ' οὗ σε οὐδὲν ἄλλο ποι-

οῦντα

οῦντα ἑώρακα, ἢ παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα, ἢ ὡς τὸ πολὺ ἐς βιβλίον ἐπικεκυφότα, ἢ ὑπομνήματα τῶν συνουσιῶν ἀπογραφόμενον, ὠχρὸν ἀεὶ ὑπὸ φροντίδων, καὶ τὸ σῶμα κατεσκληκότα. δοκεῖς δέ μοι ἀλλ' οὐδὲ ὄναρ ποτὲ ἀνιέναι σεαυτὸν, οὕτως ὅλος εἶ ἐν τῷ πράγματι. Ταῦτ' οὖν σκοπουμένῳ μοι, φαίνῃ οὐκ ἐς μακρὰν ἐπιλήψεσθαι τῆς εὐδαιμονίας, εἴ γε μὴ λέληθας ἡμᾶς καὶ πάλαι αὐτῇ συνών. Ερμό. πόθεν ὦ Λυκῖνε, ὃς νῦν ἄρχομαι παρακύπτειν ἐς τὴν ὁδόν, ἡ δ' ἀρετὴ πάνυ πόρρω κατὰ τὸν Ησίοδον οἰκεῖ, καὶ ἔστιν ὁ οἶμος ἐπ' αὐτὴν μακρός τε, καὶ ὄρθιος, καὶ τρηχὺς, ἱδρῶτα οὐκ ὀλίγον ἔχων τοῖς ὁδοιπόροις; Λυ. οὐχ ἱκανὰ οὖν ἱδρώταί σοι ὦ Ερμότιμε, καὶ ὁδοιπόρηται; Ερ. οὔ φημι. οὐδὲν γὰρ ἐκώλυέ με πανευδαίμονα εἶναι, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενον. τὸ δὲ νῦν, ἀρχόμεθα ἔτι ὦ Λυκῖνε. Λυ. ἀλλὰ τήν γε ἀρχὴν, ὁ αὐτὸς οὗτος Ησίοδος ἥμισυ τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι, ὥστε κατὰ μέσην τὴν ἄνοδον εἶναί σε ἤδη λέγοντες, οὐκ ἂν ἁμάρτοιμεν. Ερ. οὐδέπω οὐδὲ τοῦτο. πάμπολυ γὰρ ἂν ἡμῖν ἤνυστο. Λυ: ἀλλὰ ποῦ γάρ σε φῶμεν τῆς ὁδοῦ τυγχάνειν ὄντα; Ερ: ἐν τῇ ὑπωρείᾳ κάτω ἔτι ὦ Λυκῖνε, ἄρτι προβαίνειν βιαζόμενον, ὀλισθηρὰ δὲ, καὶ τρα-

χεῖα, καὶ δεῖ χεῖρα ὀρέγοντος. Λύ. οὐκοῦν ὁ διδάσκαλός σοι τοῦτο ἱκανὸς ποιῆσαι, ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἄκρου καθάπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεὺς, χρυσῆν τινα σειρὰν καθιεὶς, τοὺς αὐτοῦ λόγους, ὑφ' ὧν σε ἀνασπᾷ δηλαδὴ, καὶ ἀνακουφίζει πρὸς αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτὸς πρὸ πολλοῦ ἀναβεβηκώς. Ερμό. αὐτὸ ἔφησθα ὦ Λυκῖνε τὸ γιγνόμενον. ὅσῳ γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἀνεσπάσμην ἄνω, καὶ συνῆν αὐτοῖς. τὸ δ' ἐμὸν, ἔτι ἐνδεῖ. Λύ. ἀλλὰ θαῤῥεῖν χρὴ, καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθὸν, ἐς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ ὁρῶντα καὶ τὴν ἄνω εὐδαιμονίαν, καὶ μάλιστα ἐκείνου συμπροθυμουμένου. πλὴν, ἀλλὰ τίνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνει, ὡς δήποτε ἀναβησομένῳ; ἐς νέωτα ἔικαζεν ἤδη τὸ ἄκρον ἔσεσθαί σε, οἷον μετὰ τὰ μυστήρια τὰ ἄλλα, ἢ Παναθήναια; Ερμό. ὀλίγον φὴς ὦ Λυκῖνε. Λυ. ἀλλ' ἐς τὴν ἑξῆς ὀλυμπιάδα. Ερ. καὶ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν, καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν. Λύ. μετὰ δύο μὲν δὴ ὀλυμπιάδας πάντως. ἢ πολλήν γ' ἂν ὑμῶν ῥαθυμίαν καταγνοίη τις, εἰ μηδ' ἐν τοσούτῳ χρόνῳ δύνασθε, ὅσον τρὶς ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Ἰνδοὺς ἀπελθεῖν, εἶτ' ἐπανελθεῖν ῥᾴδιον, εἰ καὶ μὴ εὐθὺ, μήδ' ἀεὶ βαδίζοιτις, ἀλλ' ἐν τοῖς διὰ μέσου ἔθνεσι περιπλανώμενος. καίτοι πόσῳ τινὶ βούλει ὑψηλοτέραν, καὶ

λιασοτέ

λιασοτέραν θῶμεν εἶναι τὴν ἄκραν, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἡ ἀρετὴ οἰκεῖ, τῆς Ἀόρνου ἐκείνης, ἣν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, Ἀλέξανδρος κατὰ κράτος εἷλεν;

Ερ. οὐδὲν ὅμοιον ὦ Λυκῖνε, οὐδ' ἔστι τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον, οἷον σὺ εἰκάζεις, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ κατεργασθῆναι, καὶ ἁλῶναι, οὐδ' ἂν μύριοι Ἀλέξανδροι προσβάλωσιν, ἐπεὶ πολλοὶ ἂν οἱ ἀνιόντες ἦσαν. νῦν δὲ ἀνέρχονται μὲν οὐκ ὀλίγοι μάλα ἐρρωμένως, καὶ προσέρχονται ἐπὶ ποσόν. οἱ μὲν, ἐπὶ πάνυ ὀλίγον. οἱ δὲ, ἐπὶ πλέον. ἐπειδὰν δὲ κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν γένωνται, πολλοῖς τοῖς ἀπόροις καὶ δυσχερέσιν ἐντυγχάνοντες, ἀποδυσπετοῦσί τε, καὶ ἀναστρέφουσιν, ἀσθμαίνοντες, καὶ ἱδρῶτι ῥεόμενοι, οὐ φέροντες τὸν κάματον. ὅσοι δ' ἂν εἰς τέλος διακαρτερήσωσιν, οὗτοι πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, εὐδαιμονοῦσι θαυμάσιόν τινα βίον τὸν λοιπὸν βιοῦντες, οἷον, μύρμηκας ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐπισκοποῦντές τινας τοὺς ἄλλους.

Λυ. παπαὶ ὦ Ἑρμότιμε. ἡλίκους ἡμᾶς ἀποφαίνεις. οὐδὲ κατὰ τοὺς πυγμαίους ἐκείνους, ἀλλὰ χαμαὶ παντάπασιν ἐν χρῷ τῆς γῆς. εἰκότως. ὑψηλὰ γὰρ ἤδη φρονεῖς, καὶ ἄνωθεν. ἡμεῖς δὲ ὁ συρφετὸς, καὶ ὅσοι χαμαὶ ἐρχόμενοι ἐσμὲν, μετὰ τῶν θεῶν καὶ ὑμᾶς προσευξόμεθα ὑ-

ὑπερνεφέλους γινομένους, καὶ ἀνελθόντας οἷ πάλαι σπεύδετε. Ερμό. εἰ γὰρ γένοιτο καὶ ἀνελθεῖν ὦ Λυκῖνε. ἀλλὰ πάμπολυ τὸ λοιπόν. Λυ. ὅμως οὐκ ἔφησθα ὁπόσον, ὡς χρόνῳ περιβαλεῖν. Ερμό. οὐδ᾽ αὐτὸς γὰρ οἶδα ὦ Λυκῖνε τἀκριβές. εἰκάζω μέντοι οὐ πλείω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν ἔσεσθαι, μεθ᾽ ἃ πάντως που καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐσόμεθα. Λυ. Ἡράκλεις, πολὺ λέγεις. Ερμό. καὶ γὰρ περὶ μεγίστων ὦ Λυκῖνε οἱ πόνοι. Λυ. τουτὶ μὲν ἴσως ἀληθές. ὑπὲρ δὲ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, ὅτι βιώσῃ τοσαῦτα, πότερον, ὁ διδάσκαλός σου καθυπέσχετο, οὐ μόνον σοφὸς, ἀλλὰ καὶ μαντικὸς ὤν, ἢ χρησμολόγος τις, ἢ ὅσοι τὰς Χαλδαίων μεθόδους ἐπίστανται; φασὶ γοῦν εἰδέναι τὰ τοιαῦτα. οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰκὸς ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ, εἰ βιώσῃ μέχρι πρὸς τὴν ἀρετὴν, τοσούτους πόνους ἀνέχεσθαι, καὶ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν, οὐκ εἰδότα εἴ σε πλησίον ἤδη τοῦ ἄκρου γινόμενον, τὸ χρεὼν ἐπιστὰν, κατασπάσει λαβόμενον τοῦ ποδὸς, ἐξ ἀτελοῦς τῆς ἐλπίδος. Ερμό. ἄπαγε. δύσφημα γὰρ ταῦτα ὦ Λυκῖνε. ἀλλ᾽ εἴη βιῶναι, ὡς μίαν γοῦν ἡμέραν εὐδαιμονήσω, σοφὸς γενόμενος. Λυ. καὶ ἱκανή σοι ἀντὶ τῶν τοσούτων καμάτων ἡ μία ἡμέρα; Ερμό. ἐμοὶ μὲν καὶ ἀ-

καρὲς

καθαρὸν ὁπόσον ἱκανόν. Λυ. τὰ δὲ δὴ ἄνω ὅτι
εὐδαίμονα, καὶ τοιαῦτα, ὡς πάντα χρὴν ὑπομεῖ-
ναι διὰ αὐτά, πόθεν ἔχεις εἰδέναι; οὐ γὰρ δὴ αὐ-
τός πω ἀνελήλυθας. Ερμό. ἀλλὰ τῷ διδασκά-
λῳ πιστεύω λέγοντι. ὁ δὲ, πάνυ οἶδεν, ἅτε ἀ-
κρότατος ἤδη ὤν. Λυ. λέγε δὲ πρὸς θεῶν, ποῖα
τὰ περὶ αὐτῶν, ἢ τίνα τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν
ἐκεῖ; ἦπου τινὰ πλοῦτον, καὶ δόξαν, καὶ ἡδονὰς ἀνυ-
περβλήτους; Ερ. εὐφήμει ὦ ἑταῖρε. οὐδὲν γὰρ
ἐστι ταῦτα, πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀρετῇ βίον. ἀλλὰ
τίνα φησὶ τἀγαθά, εἰ μὴ ταῦτα ἕξειν πρὸς τὸ τέ-
λος τῆς ἀσκήσεως ἐλθόντας; Ερμό. σοφί-
αν, καὶ ἀνδρίαν, καὶ τὸ καλὸν αὐτὸ, καὶ τὸ δίκαιον,
καὶ τὸ πάντα ἐπίστασθαι βεβαίως πεπεισμένον,
ᾗ ἕκαστα ἔχει. πλούτους δὲ, καὶ δόξας, καὶ ἡδονὰς,
καὶ ὅσα τοῦ σώματος, πάντα ταῦτα κάτω
ἀφεὶς καὶ ἀποδυσάμενος, ἀνέρχεται, ὥσπερ φα-
σὶ τὸν Ηρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ κατακαυθέντα, θε-
ὸν γενέσθαι. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν ὁπόσον
ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ κα-
θαρόν τε, καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέ-
πτατο ἐς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυ-
ρός. καὶ οὗτοι δὴ ὑπὸ φιλοσοφίας, ὥσπερ
ὑπό τινος πυρὸς, ἅπαντα ταῦτα περιαιρε-
θέντες, ἃ τοῖς ἄλλοις θαυμαστὰ εἶναι δοκεῖ,

οὐκ ὀρθῶς δοξάζουσιν ἀνελθόντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐδαιμονοῦσι, πλούτου, καὶ δόξης, καὶ ἡδονῶν ἀλλ' οὐδὲ μεμνημένοι ἔτι, καταγελῶντες δὲ τῶν οἰομένων ταῦτ' εἶναι. Λυ. νὴ τὸν Ηρακλέα ὦ Ερμότιμε τὸν ἐν Οἴτῃ, ἀνδρεῖα, καὶ εὐδαιμόνια λέγεις περὶ αὐτῶν, πλὴν, ἀλλὰ τόδε μοι εἰπέ. καὶ κατέρχονταί ποτε ἐκ τῆς ἄκρας, ἢν ἐθελήσωσι χρησόμενοι τοῖς κάτω, ἃ καταλελοίπασιν; ἢ ἀνάγκη ἅπαξ ἀνελθόντας αὐτοὺς, μένειν, καὶ συνεῖναι τῇ ἀρετῇ, πλούτου, καὶ ἡδονῶν καταγελῶντας; Ερμό. οὐ μόνον τοῦτο ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὃς ἂν ἀποτελεσθῇ πρὸς ἀρετὴν, οὔτε ὀργῇ, οὔτε φόβῳ, οὔτ' ἐπιθυμίαις ὁ τοιοῦτος ἂν δουλεύῃ. οὐδ' ἂν λυποῖτο. οὐδὲ ὅλως, πάθος ἔτι τοιοῦτον πάθοι ἄν. Λυ. καὶ μὴν εἴγε με δεῖ, μηδὲν ὀκνήσαντα, εἰπεῖν τἀληθὲς, ἀλλ' εὐφημεῖν χρὴ οἶμαι, μηδ' ὅσιον εἶναι ἐξετάζειν τὰ ὑπὸ τῶν σοφῶν γινόμενα. Ερμό. μηδαμῶς, ἀλλ' εἰπὲ ὅ, τι καὶ λέγεις. Λυ. ὅρα ὦ ἑταῖρε, ὡς ἔγωγε, καὶ πάνυ ὀκνῶ. Ερμό. ἀλλὰ μὴ ὄκνει ὦ γενναῖε, πρός γε μόνον ἐμὲ λέγων. Λυ. τὰ μὲν τοίνυν ἄλλα ὦ Ερμότιμε, διηγουμένῳ σοι παρειπόμην, καὶ ἐπίστευον οὕτως ἔχειν, σοφούς τε γίνεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἀνδρείους, καὶ δικαίους καὶ τἄλλα. καὶ πως ἐκηλούμην

πρὸς τὸν λόγον, ὁπότε δὲ καὶ πλούτου ἐφίεσθαι καταφρονεῖν σφᾶς, καὶ δόξης, καὶ ἡδονῶν, καὶ μήτε ὀργίζεσθαι, μήτε λυπεῖσθαι, πάνυ ἐνταῦθα, μόνῳ γὰρ ἔσμεν, ἐπέστην, ἀναμνησθεὶς ἃ πρότερον εἶδον ποιοῦντα. βούλει φῶ τίνα; ἢ ἱκανὸν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος; Ερμό. μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἰπὲ, ὅστις ἦν. Λυ. διδάσκαλος αὐτὸς οὗτος ὁ σός, ἀνὴρ τά τ' ἄλλα αἰδοῦς ἄξιος, καὶ γέρων ἤδη ἐς τὸ ὕστατον. Ερμό. τί οὖν δὴ ἐποίει; Λυ. τὸν ξένον οἶσθα τὸν Ηρακλεώτην, ὃς ἐκ πολλοῦ συνεφιλοσόφει αὐτῷ, μαθητὴς ὤν; τὸν ξανθόν; τὸν ἐριστικόν; Ερμό. οἶδα ὃν λέγεις. Δίων αὐτῷ τοὔνομα. Λυ. ἐκεῖνον αὐτὸν, ἐπεὶ τὸν μισθὸν οἶμαι μὴ ἀπεδίδου κατὰ καιρὸν, ἀπήγαγε περὶ τὸν ἄρχοντα ἔναγχος, περιθείς τε αὐτῷ θοἰμάτιον περὶ τὸν τράχηλον. καὶ ἐβόα, καὶ ὠργίζετο. καὶ εἰ μὴ τῶν συνήθων τινὲς ἐν μέσῳ γενόμενοι, ἀφείλοντο τὸν νεανίσκον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, εὖ ἴσθι, προσφὺς ἂν, ἀπέτραγεν αὐτοῦ τὴν ῥῖνα ὁ γέρων. οὕτως ἠγανάκτει. Ερμό. πονηρὸς γὰρ ἀεὶ ἐκεῖνος, καὶ ἀγνώμων ὦ Λυκῖνε περὶ τὰς ἀποδόσεις. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους, οἷς δανείζει, πολλοὺς ὄντας, οὐδὲν τοιοῦτό πω διατέθεικεν. ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους. Λυ. τί δὲ, ἂν μὴ ἀποδιδῶσιν ὦ μακά-

ριέ, μέλει τι αὐτοῦ, καθαρθέντι ἤδη ὑπὸ φιλοσοφίας, καὶ μηκέτι τῶν ἐν τῇ Οἴτῃ καταλελειμμένων δεομένῳ; Ερμό. οἶδα γὰρ ὅτι ἐᾶν τοῦτο χαίρειν ἐκεῖνος περὶ τὰ τοιαῦτα ἐσπούδακεν; ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ παιδία νεογνά, ὧν κήδεται, μὴ ἐν ἀπορίᾳ καταβιώσωσι. Λυ. δέον ὦ Ἑρμότιμε ἀναγαγεῖν κἀκεῖνα πρὸς τὴν ἀρετήν, ὡς συνευδαιμονοῖεν αὐτοῦ, πλούτου καταφρονοῦντα.. Ερμό. οὐ σχολή μοι ὦ Λυκῖνε περὶ τούτων διαλέγεσθαί σοι. σπεύδω γὰρ ἤδη ἀκροάσασθαι αὐτοῦ, μὴ καὶ λάθω τελέως ἀπολειφθείς. Λυ. θάρρει ὦ 'γαθέ. τὸ τήμερον γὰρ ἐκεχειρία ἐπήγγελται. ὥστε ἐγὼ ἀφίημί σοι ὅσον ἔτι λοιπὸν τῆς ὁδοῦ. Ερμό. πῶς λέγεις; Λυ. ὅτι ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἴδοις αὐτόν, εἴγε χρὴ πιστεύειν τῷ προγράμματι. πινάκιον γάρ τι ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος, μεγάλοις γράμμασι λέγον, τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖν. ἐλέγετο δὲ παρ' Εὐκράτει, τῷ, πάνυ δειπνήσας χθές, γενέθλια θυγατρὸς ἑστιῶντι πολλά τε συμφιλοσοφῆσαι ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ πρὸς Εὐθύδημον τὸν ἐκ τοῦ Περιπάτου παροξυνθῆναί τι, καὶ ἀμφισβητῆσαι αὐτῷ, περὶ ὧν ἐκεῖνοι εἰώθασιν ἀντιλέγειν τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς. ὑπό τε δὴ τῆς κραυγῆς, βαρέως τὴν κεφαλὴν διατεθῆναι. καὶ ἱδρῶσαι μάλα πολλὰ ἐς μέσας νύκτας,

τας, ἀποταθείσης ὥς φασι τῆς συνουσίας. ἅμα δὲ καὶ ἐπεπώκει οἶμαι πλέον τοῦ ἱκανοῦ, τῶν παρόντων ὡς εἰκὸς φιλοτησίας προπινόντων, καὶ ἐδεδειπνήκει πλέον, ἢ κατὰ γέροντα. ὥστε ἀναστρέψας, ἥμεσέ τε ὡς ἔφασκον πολλά, καὶ μόνον ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ κρέα, ὁπόσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι παραδεδώκει, καὶ σημηνάμενος ἐπιμελῶς, τὸ ἀπ' ἐκείνου καθεύδει, μηδένα εἰσδέχεσθαι παραγγείλας. ταῦτα δὲ Μίδου ἤκουσα τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ διηγουμένου τισὶ τῶν μαθητῶν, οἳ καὶ αὐτοὶ ἀνέστρεφον μάλα πολλοί. Ερμό. ἐκράτησε δὲ πότερος ὦ Λυκῖνε, ὁ διδάσκαλος, ἢ ὁ Εὐθύδημος, ἔτι καὶ τοιοῦτον ἔλεγεν ὁ Μίδας; Λυ. τὰ μὲν πρῶτα φασὶν ὦ Ερμότιμε, ἀγχώμαλα σφίσι γενέσθαι. τὸ δ' οὖν τέλος τῆς νίκης, καθ' ὑμᾶς ἐγένετο, καὶ παραπολὺ ὁ πρεσβύτης ὑπερέσχε. τὸν γοῦν Εὐθύδημον, οὐδ' ἀναιμωτί φασιν ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τραῦμα παμμέγεθες ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ. ἐπεὶ γὰρ ἀλαζὼν ἦν, καὶ ἐλεγκτικὸς, καὶ πείθεσθαι οὐκ ἤθελεν, οὐδὲ παρεῖχε ῥάδιον αὐτὸν ἐλέγχεσθαι, ὁ διδάσκαλός σου ὁ βέλτιστος, ὃν εἶχε σκύφον, νεστόρειόν τινα καταφέρει αὐτοῦ, πλησίον κατακειμένου. καὶ οὕτως ἐκράτησεν. Ερμό. εὖ γε. οὐ γὰρ ἄλλως

ἐχρῆν πρὸς τοὺς μὴ ἐθέλοντας εἴκειν τοῖς κρείττοσι. Λυ. ταυτὶ μὲν ὦ Ἑρμότιμε, πάνυ εὔλογα. ἢ τί γὰρ παθὼν Εὐθύδημος, ἄνδρα γέροντα παρώξυνεν, ἀόργητον, καὶ θυμοῦ κρείττονα, σκύφον οὕτω βαρὺν ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντα; ἀλλὰ σχολὴν γὰρ ἄγομεν, τί οὐ διηγῇ μοι ἑταίρῳ ὄντι, ὃν τρόπον ὡρμήθης τὸ πρῶτον φιλοσοφεῖν, ὡς καὶ αὐτὸς εἰ δυνατὸν, ἐπισυνοδοιποροίην ὑμῖν, τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀρξάμενος; οὐ γὰρ ἀποκλείσετέ με δηλαδὴ φίλοι ὄντες. Ερμό. εἰ γὰρ ἐθελήσειας ὦ Λυκῖνε, ὄψει ἐν βραχεῖ ὅσον διοίσεις τῶν ἄλλων, παῖδας εὖ ἴσθι οἰήσῃ ἅπαντας ὡς πρὸς σέ. τοσοῦτον ὑπερφρονήσεις αὐτός. Λυ. ἱκανὸν εἰ μετὰ εἴκοσιν ἔτη γενοίμην τοιοῦτος, οἷος σὺ νῦν. Ερμό. ἀμέλει καὶ αὐτὸς κατὰ σὲ γεγονὼς, ἠρξάμην φιλοσοφεῖν τετταρακοντούτης σχεδὸν, ὁπόσα οἶμαι σὺ νῦν γέγονας. Λυ. τοσαῦτα γὰρ ὦ Ἑρμότιμε. ὥστε τὴν αὐτὴν ἄγε λαβὼν, κἀμέ. δίκαιον γάρ. καὶ πρῶτόν γέ μοι τοῦτο εἰπὲ, δίδοτε ἀντιλέγειν τοῖς μανθάνουσιν, ἤν τι μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι δοκῇ αὐτοῖς; ἢ οὐκ ἐφίετε τοῦτο τοῖς νεωτέροις; Ερμό. οὐ πάνυ. σὺ δὲ, ἤν τι βούλῃ, ἐρώτα μεταξὺ, καὶ ἀντίλεγε. ῥᾷον γὰρ οὕτω μάθῃς. Λυ. εὖ γε νὴ τὸν Ἑρμῆν ὦ Ἑρμότιμε αὐτὸν, οὗ ἐπώνυμος ὢν τυγχάνεις. ἀτὰρ

εἰπέ

εἰπέ μοι, μία τις ὁδός ἐστιν ἡ ἐπὶ φιλοσοφίαν ἄγουσα, ἡ τῶν Στωϊκῶν ὑμῶν; ἢ ἀληθῆ ἐγὼ ἤκουον, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοί τινές εἰσι; Ερμό. μάλα πολλοὶ Περιπατητικοὶ, καὶ Ἐπικούρειοι, καὶ οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι. καὶ αὖ Διογένους ἄλλοι τινὲς, καὶ Ἀντισθένους ζηλωταὶ, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Πυθαγόρου, καὶ ἔτι πλείους. Λυ. ἀληθῆ ταῦτα. πολλοὶ γάρ εἰσι. πότερον δὲ ἢ ὦ Ἑρμότιμε, τὰ αὐτὰ οὗτοι λέγουσιν, ἢ διάφορα; Ερμό. καὶ πάνυ διάφορα. Λυ. τὸ δέ γε ἀληθὲς οἶμαι πάντως που ἓν ἦν αὐτῶν, ἀλλ᾽ οὐ πάντα, διάφορά γε ὄντα. Ερμό. πάνυ μὲν οὖν. Λυ. ἴθι δὴ ὦ φιλότης, ἀπόκριναί μοι τοῦτο, ποτε πιστεύσας τὸ πρῶτον σὺ, ὁπότε ᾔεις φιλοσοφήσων, πολλῶν σοι θυρῶν ἀναπεπταμένων, παρεὶς σὺ τὰς ἄλλας, εἰς τὴν τῶν Στωϊκῶν ἤκεις, καὶ δι᾽ ἐκείνης ἠξίους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν εἰσιέναι, ὡς δὴ μόνης ἀληθοῦς οὔσης, καὶ τὴν εὐθεῖαν ἐπιδεικνυούσης, τῶν δ᾽ ἄλλων εἰς τυφλὰ καὶ ἀνέξοδα φερουσῶν; τίνι ταῦτ᾽ ἐτεκμαίρου τότε; καὶ μή μοι τὸν νῦν δὴ τοῦτον σεαυτὸν ἐννόει, τὸν εἴτε ἡμίσοφον, εἴτε σοφὸν ἤδη τὰ βελτίω κρίνειν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἡμᾶς δυνάμενον. ἀλλ᾽ οὕτως ἀπόκριναι, ὁποῖος τότε ἦσθα ἰδιώτης, καὶ κατὰ τὸν νῦν ἐμέ. Ερμό. οὐ συνίημι ὅ, τι σοι τοῦτο βούλεται ὦ Λυκῖνε.

Λυ. καὶ μὴν οὐ πάνυ ἀγκύλον ἠρόμην. τῶν γὰρ
ὄντων φιλοσόφων, οἷον, Πλάτωνος, καὶ Ἀριστο
τέλους, καὶ Ἀντισθένους, καὶ τῶν ὑμετέρων προγό
νων, τοῦ Χρυσίππου, καὶ Ζήνωνος, καὶ τῶν ἄλλων,
ὅσοι εἰσὶ, τίνι ποτὲ, σὺ πιστεύσας, τοὺς μὲν ἄλλους εἴασας,
ἐξ ἁπάντων δὲ προελόμενος, ἀφ' ὧν προῄρησαι,
ἀξιοῖς κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν; ἆρα καὶ σὲ ὥσ
περ τὸν Χαιρεφῶντα ὁ Πύθιος ἐξέπεμψεν ἐπὶ
τὰ Στωϊκῶν, ἀρίστους ἐξ ἁπάντων προειπών;
ἔθος γὰρ αὐτῷ ἄλλον ἐπ' ἄλλο εἶδος φιλοσοφί
ας προτρέπειν, τὴν ἁρμόττουσαν οἶμαι ἑκάστῳ
εἰδότι. Ερμό. ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον ὦ Λυκῖνε·
οὐδὲ ἠρόμην περί γε τούτων τὸν θεόν. Λυ. πό
τερον οὐκ ἄξιον θείας συμβουλίας ἡγούμενος
αὐτὸ, ἢ ἱκανὸς ᾤου αὐτὸς εἶναι ἑλέσθαι τὸ βέλτι
ον κατὰ σαυτὸν, ἄνευ τοῦ θεοῦ; Ερμό. ᾤμην γάρ.
Λυ. οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς ἂν διδάσκοις τοῦτο πρῶτον,
ὅπως διαγνωστέον ἡμῖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, τίς ἡ ἀ-
ρίστη φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ ἡ ἀληθεύουσα, καὶ ἣν
ἄν τις ἕλοιτο, παρεὶς τὰς ἄλλας. Ερμό. ἐ-
γώ σοι φράσω. ἑώρων τοὺς πλείστους ἐπ' αὐτὴν
ὁρμῶντας. ὥστε εἴκαζον ἀμείνω εἶναι αὐτήν.
Λυ. πόσῳ τινὶ πλείους τῶν Ἐπικουρείων, ἢ Πλα
τωνικῶν, ἢ Περιπατητικῶν; ἠρίθμησας γὰρ αὐτοὺς
δηλαδὴ, καθάπερ ἐν ταῖς χειροτονίαις. Ερ

μό.

μό. ἀλλ' οὐκ ἠρίθμησα ἔγωγε. εἴκαζον δέ. Λυ. ὡς οὐκ ἐθέλεις διδάξαι με, ἀλλ' ἐξαπατᾷς. ὃς περὶ τῶν τοιούτων εἰκασμῷ φῂς καὶ πλήθει κρῖναι, ἀποκρυπτόμενος λέγειν πρός με τἀληθές. Ερμό. οὐ μόνον τοῦτο ὦ Λυκῖνε, ἀλλὰ καὶ ἤκουον ἁπάντων λεγόντων, ὡς οἱ μὲν Επικούρειοι, γλυκύθυμοι, καὶ φιλήδονοί εἰσιν. οἱ Περιπατητικοὶ δέ, καὶ φιλόπλουτοι, καὶ ἐριστικοί τινες. οἱ Πλατωνικοὶ δέ, τετύφωνται, καὶ φιλόδοξοί εἰσι. περὶ δὲ τῶν Στωϊκῶν, πολλοὶ ἔφασκον ὅτι ἀνδρώδεις, καὶ πάντα γινώσκουσι. καὶ ὅτι ὁ ταύτην ἰὼν τὴν ὁδὸν, μόνος βασιλεὺς, μόνος πλούσιος, μόνος σοφὸς, καὶ συνόλως, ἅπαντα.

Λυ. ἔλεγον δὲ ταῦτα πρὸς σὲ ἄλλοι δηλαδὴ περὶ αὐτῶν. οὐ γὰρ δὴ ἐκείνοις ἂν αὐτοῖς ἐπίστευσας ἐπαινοῦσι τὰ αὐτῶν. Ερμό. οὐδαμῶς, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλεγον. Λυ. οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι, οὐκ ἔλεγον ὡς τὸ εἰκός. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὰ ἄλλα φιλοσοφοῦντες. Ερμό. οὐ γάρ. Λυ. οἱ δ' ἄρα ἰδιῶται ταῦτα ἔλεγον; Ερμό. καὶ μάλα. Λυ. ὁρᾷς ὅπως αὖθις ἐξαπατᾷς με, καὶ οὐ λέγεις τἀληθές, ἀλλ' οἴει Μαργίτῃ διαλέγεσθαί τινι, ὡς πιστεῦσαι ὅτι Ερμότιμος, ἀνὴρ συνετός, ἔτη τότε γεγονὼς τεσσαράκοντα περὶ φιλοσοφίας, καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν,

παίζεις πρός με, πειρώμενος, εἰ ἐξαπατώμενος συνίημι. Ερμό. διατί τοῦτ' ἔφησθα; Λυ. ὅτι ὦ 'γαθὲ, ἀνδριάντων ταύτην ἐξέτασιν λέγεις, τὴν ἀπὸ τῶν σχημάτων. πολὺ γοῦν ἐκεῖνοι εὐσχημονέστεροι, καὶ τὰς ἀναβολὰς κοσμιώτεροι, Φειδίου τινὸς, ἢ Ἀλκαμένους, ἢ Μύρωνος πρὸς τὸ εὐμορφότατον εἰκάσαντος. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα χρὴ τεκμαίρεσθαι τοῖς τοιούτοις, τί ἂν πάθοι τις, εἰ τυφλὸς ἂν ἐπιθυμοίη φιλοσοφεῖν; πῶς διαγνώσεται τὸν τὴν ἀμείνω προαίρεσιν προῃρημένον, οὔτε σχῆμα, οὔτε βάδισμα ὁρᾶν δυνάμενος; Ερμό. ἀλλ' ἔμοιγε οὐ πρὸς τυφλοὺς ὁ λόγος ὦ Λυκῖνε, οὐδέ μοι μέλει τῶν τοιούτων. Λυ. ἐχρῆν μὲν ὦ χρηστέ, κοινόν τι τὸ γνώρισμα εἶναι τῶν οὕτω μεγάλων, καὶ ἅπασι χρησίμων. πλὴν εἰ δοκεῖ, οἱ μὲν, ἔξω ἡμῖν φιλοσοφίας μενέτωσαν οἱ τυφλοὶ, ἐπείπερ μηδὲ ὁρῶσι. καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς τοιούτοις μάλιστα φιλοσοφεῖν, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοιντο ἐπὶ τῇ συμφορᾷ. οἱ δὲ δὴ βλέποντες, κἂν πάνυ ὀξυδερκεῖς ὦσι, τί ἂν δύναιντο συνιδεῖν τῶν τῆς ψυχῆς, ἀπό γε τῶν ἔξωθεν ταύτης περιβολῆς; ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν, τοιόνδε ἐστὶν, οὐχ ὅτι τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσῄεις αὐτοῖς, καὶ ἠξίους ἀμείνων γίνεσθαι ἐς τὰ τῆς γνώμης. Ερμό. καὶ μάλα.

ΛΥ. Πῶς οὖν οἷόν τέ σοι ἦν, ἀφ' ὧν ἔφησθα ἐκεῖ γνωρισμάτων διορᾶν, τὸν ὀρθῶς φιλοσοφοῦντα, ἢ μή; οὐ γὰρ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα οὕτω διαφαίνεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ἀπόρρητα, καὶ ἐν ἀφανεῖ κείμενα, λόγοις καὶ συνουσίαις ἀναδεικνύμενα, καὶ ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὀψὲ μόλις. ὁ γοῦν Μῶμος, ἀκήκοας οἶμαι ἅτινα ᾐτιάσατο τοῦ Ἡφαίστου. εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν ἄκουε. φησὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηνᾶν, καὶ Ποσειδῶνα, καὶ Ἥφαιστον εὐτεχνίας πέρι. καὶ τὸν μὲν Ποσειδῶ, ταῦρόν τινα ἀναπλάσαι. τὴν Ἀθηνᾶν δὲ, οἰκίαν ἐπινοῆσαι. ὁ Ἥφαιστος δὲ, ἄνθρωπον ἄρα συνεστήσατο. καὶ ἐπεὶ παρελθεῖν τὸν Μῶμον ἧκον, ὅνπερ δικαστὴν προείλοντο, θεασάμενος ἐκεῖνος ἑκάστου τὸ ἔργον, τῶν μὲν ἄλλων, ἅτινα ᾐτιάσατο, περιττὸν ἂν εἴη λέγειν. ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦτ' ἐμέμψατο, καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα ἐπέπληξε τὸν Ἥφαιστον, διότι μὴ καὶ θυρίδας ἐποίησεν αὐτῷ κατὰ τὸ στέρνον, ὡς ἀναπεταθεισῶν, γνώριμα γίγνεσθαι ἅπασιν ἃ βούλεται, καὶ ἐπινοεῖ. καὶ εἰ ψεύδεται, ἢ ἀληθεύει. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἅτε ἀμβλυώττων, οὕτω περὶ τῶν ἀνθρώπων διενοεῖτο. σὺ δ' ὑπὲρ τὸν Λυγκέα ἡμῖν δέδορκας, καὶ ὁρᾷς τὰ ἔνδον ὡς ἔοικε διὰ τοῦ στέρνου, καὶ ἀνέῳκταί σοι τὰ πάντα, ὡς εἰδέναι μὴ μόνον ἃ βούλεται, καὶ ἃ γιγνώ-

σκει

σήκει ἕκαστος, ἀλλὰ τὸ πότερος ἀμείνων ἢ χεί-
ρων. Ερμό. παίζεις ὦ Λυκῖνε. ἐγὼ δέ,
κατὰ θεὸν εἱλόμην. καὶ οὐ μεταμέλει μοι τῆς
αἱρέσεως, ἱκανὸν δὲ τοῦτο πρὸς γοῦν ἐμέ. Λυ.
ὅμως οὐκ ἂν εἴποις ὦ ἑταῖρε καὶ πρὸς ἐμέ, ἀλ-
λὰ περιόψει με παραπολούμενον ἐν πολλῷ τῷ
συρφετῷ; Ερμό. οὐδὲν γὰρ ἄν σοι ἀρέσκει, ὧν
ἂν εἴπω. Λυ. οὐκ ὦ ἀγαθέ. ἀλλ' οὐδὲν ἐθέ-
λεις εἰπεῖν ὁποῖον ἄν με ἀρέσειεν. ἐπεὶ δ' οὖν
σὺ ἑκὼν ἀποκρύπτῃ, καὶ φθονεῖς ἡμῖν ὡς μὴ
ἐξ ἴσου γενοίμεθά σοι φιλοσοφήσαντες, ἐγὼ πει-
ράσομαι ὅπως ἂν οἷός τε ὦ κατ' ἐμαυτὸν ἐξευ-
ρεῖν τὴν ἀκριβῆ περὶ τούτων κρίσιν, καὶ τὴν ἀσφα-
λεστάτην αἵρεσιν. ἄκουε δὲ καὶ σύ, εἰ βούλει. Ερ.
ἀλλὰ βούλομαι ὦ Λυκῖνε. ἴσως γάρ τι γνώρι-
μον ἐρεῖς. Λυ. σκόπει δή. καὶ μὴ καταγελά-
σῃς, εἰ παντάπασιν ἰδιωτικῶς ἀναζητῶ αὐ-
τό. ἀνάγκη γὰρ οὕτως, ἐπεὶ μὴ σὺ ἐθέλεις σαφέ-
στερον εἰπεῖν, εἰδὼς ἄμεινον. ἔστω δή μοι ἡ μὲν ἀρε-
τή, τοιόνδε τι, οἷον, πόλις τις εὐδαίμονας
ἔχουσα τοὺς ἐμπολιτευομένους, ὥς φαίη ἂν ὁ δι-
δάσκαλος ὁ σός, ἐκεῖθέν ποθεν ἀφιγμένος, σο-
φούς, ἐς τὸ ἀκρότατον, ἀνδρείους ἅπαντας.
δικαίους, σώφρονας, ὀλίγον θεῶν ἀποδέοντας.
οἷα δὲ πολλὰ γίγνεται παρ' ἡμῖν, ἁρπαζόντων,

ἐκείνους παρακαλεῖν εἰς τὴν αὐτὴν ὁδόν. εἰ δὲ μὴ ἐθέλοιεν, ἢ μὴ δύναιντο, ἀποσεισάμενον αὐτοὺς, χωρεῖν εὐθὺ τῆς πανευδαίμονος ἐκείνης πόλεως. καὶ αὐτὸ ἀπορρίψαντας τὸ ἱμάτιον, εἰ τοῦ του ἐπειλημμένοι κατερύκοιεν, ἐασύμενον ἐκεῖσε, οὐ γὰρ δέος μή σέ τις ἀποκλείσῃ, καὶ γυμνὸν ἐκεῖσε ἥκοντα. ἤδη γάρ ποτε καὶ ἄλλοτε πρεσβύτου ἀνδρὸς ἤκουσα διεξιόντος, ὅπως τὰ ἐκεῖ πράγματα ἔχοι, καί με προὔτρεπεν ἐπεῖσθαί οἱ πρὸς τὴν πόλιν. ἡγήσεσθαι γὰρ αὐτός. καὶ ἐλθόντα, ἐγγράψειν, καὶ φυλέτην ποιήσεσθαι, καὶ φατρίας μεταδώσειν τῆς αὐτοῦ, ὡς μετὰ πάντων εὐδαιμονοίην. ἀλλ' ἐγὼ οὐ πειθόμην ὑπ' ἀνοίας, καὶ νεότητος τότε, πρὸ πεντεκαίδεκα σχεδὸν ἐτῶν. ἴσως γὰρ ἂν αὐτὰ ἤδη ἀμφὶ τὰ προάστεια, καὶ πρὸς ταῖς πύλαις ἦν ἄν. ἔλεγε δ' οὖν περὶ τῆς πόλεως, εἴγε μέμνημαι, ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ἤδη καὶ τάδε, ὡς ξύμπαντες μὲν ἐπήλυδες, καὶ ξένοι εἶεν, αὐθιγενὴς δὲ οὐδείς. ἀλλὰ καὶ βαρβάρους ἐμπολυτεύεσθαι πολλοὺς, καὶ δούλους, καὶ ἀμόρφους, καὶ μικροὺς, καὶ πένητας. καὶ ὅλως, μετέχειν τῆς πόλεως τὸν βουλόμενον. τὸν γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς, οὐκ ἀπὸ τιμημάτων ποιεῖσθαι τὴν ἐγγραφὴν, οὐδ' ἀπὸ σχημάτων, ἢ μεγέθους, ἢ κάλλους. οὐδ' ἀπὸ γένους,

οὐδὲ λαμπρῶν ἐκ προγόνων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, οὐδὲ νομίζεσθαι παρ' αὐτοῖς, ἀποχρῆν δ' ἑκάστῳ πρὸς τὸ πολίτην γενέσθαι, σύνεσιν, καὶ ἐπιθυμίαν τῶν καλῶν, καὶ πόνον, καὶ τὸ λιπαρὲς, καὶ τὸ μὴ ἐνδοῦναι, μὴ δὲ μαλακισθῆναι πολλοῖς τοῖς δυσχερέσι, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνοντα. ὡς ὅστις ἂν ταῦτ' ἐπιδείξηται, καὶ διεξέλθοι, προβαινόμενος ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, αὐτίκα μάλα πολίτην ὄντα τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, καὶ ἰσότιμον ἅπασι, τὸ δὲ χείρων, ἢ κρείττων, ἢ εὐπατρίδης, ἢ ἀγεννὴς, ἢ δοῦλος, ἢ ἐλεύθερος, οὐδὲ ὅλως εἶναι, ἢ λέγεσθαι ἐν τῇ πόλει. Ερ. ὁρᾷς ὦ Λυκῖνε, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ περὶ μικρῶν κάμνω, πολίτης ἐπιθυμῶν γενέσθαι καὶ αὐτὸς οὕτω καλῆς καὶ εὐδαίμονος πόλεως; Λυ. καὶ γὰρ αὐτὸς ὦ Ερμότιμε, τῶν αὐτῶν σοι ἐρῶ. καὶ οὐκ ἔστιν ὅ, τι ἄν μοι πρὸ τούτων εὐξαίμην γενέσθαι. εἰ μὲν οὖν πλησίον ἦν ἡ πόλις, καὶ φανερὰ ἰδεῖν ἅπασι, πάλαι ἂν εὖ ἴσθι μηδὲν ἐνδοιάσας, αὐτὸς ᾖειν ἐς αὐτὴν, καὶ ἐπολιτευόμην ἂν ἐκ πολλοῦ. ἐπεὶ δὲ ὡς ὑμεῖς φατε, σύ τε, καὶ Ησίοδος ὁ ῥαψῳδὸς, πάνυ πόῤῥω ἀπῴκισται, ἀνάγκη ζητεῖν ὁδόν τε τὴν ἄγουσαν ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἡγεμόνα τὸν ἄριστον. ἢ οὐκ οἴει σὺ οὕτω χρῆναι ποιεῖν; Ερ. καὶ πῶς ἂν ἄλλως ἔλθοι τις; Λυ. οὐκοῦν σοὶ μὲν ἰέναι τὸ

ὑπισχνεῖ

ὑπισχνεῖσθαι, καὶ φάσκειν εἰδέναι, πολλὴ ἀφθονία τῶν ὑπισχνουμένων. πολλοὶ γὰρ ἕτοιμοι παρεστᾶσιν αὐτόχθονες, ἐκεῖθεν ἕκαστος εἶναι λέγοντες. ὁδὸς γε μὴν οὐ μία καὶ ἡ αὐτὴ φαίνεται ἀλλὰ πολλαί, καὶ διάφοροι, καὶ οὐδὲν ἀλλήλαις ὅμοιαι. ἡ μὲν, γὰρ ἐπὶ τὰ ἑσπέρια. ἡ δὲ, εὐθὺ τὴν ἕω φέρειν ἔοικεν. ἡ δὲ, ἐπὶ τὰς ἄρκτους. καὶ ἄλλη, εὐθὺ τῆς μεσημβρίας. καὶ ἡ μὲν διὰ λειμώνων, καὶ φυτῶν, καὶ σκιᾶς, εὔυδρος, καὶ ἡδεῖα, οὐδὲν ἀντίτυπον, ἢ δύσβατον ἔχουσα. ἡ δὲ, πετρώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺν ἥλιον, καὶ δίψος, καὶ κάματον προφαίνουσα. καὶ ὅμως αὗται πᾶσαι πρὸς τὴν πόλιν ἄγειν λέγονται, μίαν οὖσαν, ἐς τὰ ἐναντιώματα τελευτῶσαι. ἔνθα δή μοι καὶ ἡ πᾶσα ἀπορία ἐστίν. ἐφ' ἣν γὰρ ἂν ἔλθω αὐτῶν, ἀνὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἕκαστος ἐφεστὼς, ἐν τῇ εἰσόδῳ μάλα τις ἀξιόπιστος ὀρέγει τε τὴν χεῖρα, καὶ προτρέπει κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀπιέναι, λέγων ἕκαστος αὐτῶν μόνος τὴν εὐθεῖαν εἰδέναι. τοὺς δ' ἄλλους, πλανᾶσθαι μήτε αὐτοὺς ἐληλυθότας, μήτε ἄλλοις ἡγήσασθαι δυναμένους ἀκολουθήσαντας. κἂν ἐπὶ τὸν πλησίον ἀφίκωμαι, κἀκεῖνος τὰ ὅμοια ὑπισχνεῖται περὶ τῆς αὐτοῦ ὁδοῦ, καὶ τοὺς ἄλλους κακίζει, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ὁμοίως, καὶ ἑξῆς ἅπαντες. τό, τε τοίνυν τὸ

πλῆθος τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν, οὐ μετρίως ταράττει με, καὶ ἀπορεῖν ποιεῖ. καὶ μάλιστα οἱ ἡγεμόνες ὑπερδιατεινάμενοι, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπαινοῦντες. οὐ γὰρ οἶδα ἥν τινα τραπόμενος, ἢ ποίᾳ μᾶλλον ἀκολουθήσας, ἀφικοίμην ἂν πρὸς τὴν πόλιν. Ερμό. ἀλλ' ἐγώ σε ἀπολύσω τῆς ἀπορίας. τοῖς γὰρ προωδοιπορηκόσιν ὦ Λυκῖνε πιστεύσας, οὐκ ἂν σφαλείης. Λυ. τίσι λέγεις; τοῖς κατὰ ποίαν ὁδὸν ἐλθοῦσιν; ἢ τίνι τῶν ἡγεμόνων ἀκολουθήσασιν; αὖθις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἄπορον, ἐν ἄλλῃ μορφῇ ἀναφαίνεται, ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας μετεληλυθόσι. Ερμό. πῶς τοῦτο φής; Λυ. ὅτι ὁ μὲν, τὴν Πλάτωνος τραπόμενος, καὶ συνοδοιπορήσας μετ' αὐτοῦ, ἐκείνην ἐπαινέσεται δηλονότι. ὁ δὲ, τὴν Επικούρου ἐκείνην. καὶ ἄλλος ἄλλην. σὺ δὲ, τὴν ὑμετέραν, ἢ πῶς γὰρ ὦ Ερμότιμε οὐχ οὕτω; Ερ. πῶς γὰρ οὔ; Λυ. οὐ τοίνυν ἀπέλυσάς με τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἔτι ὁμοίως ἀγνοῶ ποίᾳ, μᾶλλον χρὴ πιστεῦσαι τῶν ὁδοιπόρων. ὁρῶ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν, καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν ἡγεμόνα, μιᾶς πεπειραμένον, καὶ ἐκείνην ἐπαινοῦντα, καὶ λέγοντα ὡς αὕτη μόνη ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν, οὐ μέντοι ἔχω εἰδέναι εἰ ἀληθῆ φησιν. ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφῖκται πρός τι τέλος, καὶ εἶδέ

τινα

τινα πόλιν, λώσω αὐτοῦ ἴσως. εἰ δὲ ἐκείνην εἶδεν, ἣν ἐχρῆν, ἐν ᾗ ἐπιθυμοῦμεν ἐγώ τε, καὶ σὺ πολιτεύσασθαι ἡδέως εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν, ὁ δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος οἴεται Κόρινθον ἑωρακέναι, ἄδηλον ἔμοιγ' οὖν ἔτι. οὐ γὰρ πάντως ὁ τινὰ πόλιν ἰδὼν, Κόρινθον εἶδεν, εἴπερ οὐ μόνη πόλις ἐστὶν ἡ Κόρινθος. ὃ δὲ δὴ μάλιστα εἰς ἀπορίαν με καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι, τὸ εἰδέναι ὅτι πᾶσα ἀνάγκη μίαν εἶναι τὴν ἀληθῆ ὁδόν. καὶ γὰρ ἡ Κόρινθος μία ἐστίν. αἱ δ' ἄλλαι, πανταχόσε μᾶλλον, ἢ εἰς Κόρινθον ἄγουσιν, εἰ μή τις οὕτω σφόδρα παραπαίοι, ὡς οἴεσθαι καὶ τὴν εἰς Ὑπερβορέους, καὶ τὴν εἰς Ἰνδοὺς ἄγουσαν, εἰς Κόρινθον στέλλειν. Ερμό. καὶ πῶς οἷόν τε ὦ Λυκῖνε; ἄλλη γὰρ ἀλλαχόσε ἄγει. Λυ. οὐκοῦν ὦ καλὲ Ερμότιμε, οὐ μικρᾶς δεῖ βουλῆς ἐπὶ τὴν αἵρεσιν τῶν ὁδῶν τε, καὶ ἡγεμόνων. οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ποιήσομεν, ἔνθα ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν. ἐπεὶ λήσομεν οὕτως, ἀντὶ τῆς εἰς Κόρινθον ἀγούσης, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος, ἢ Βάκτρων ἀπιόντες. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχει, τῇ τύχῃ ἐπιτρέπειν, ὡς τάχα ἂν τὴν ἀρίστην ἑλομένους, εἰ καὶ ἄνευ ἐξετάσεως ὁρμήσαιμεν ἐπὶ μίαν τῶν ὁδῶν ἡντιναοῦν. δυνατὸν μὲν γὰρ καὶ τοῦτο γενέσθαι. καὶ ἴσως ποτὲ ἐγένετο ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἡμᾶς

δέ γε περὶ τῶν οὕτω μεγάλων, οὐκ οἶμαι δεῖν παραβόλως ἀναρριπτεῖν, οὐδ' ἐς στενὸν κομιδῇ κατακλείειν τὴν ἐλπίδα, περιπὸς ὥς ἡ παροιμία φησὶ, τὸν Αἰγαῖον, ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέλοντας. ὅτε οὐδ' αἰτιασαίμεθ' ἂν εὐλόγως τὴν τύχην, εἰ τοξεύουσα, καὶ ἀκοντίζουσα, μὴ πάντως ἔτυχε τοῦ ἀληθοῦς, ἑνὸς ὄντος ἐν μυρίοις τοῖς ψεύδεσιν, ὅπερ οὐδὲ τῷ ὁμηρικῷ τοξότῃ ὑπῆρξεν. ὃς, δέον τὴν πελειάδα κατατοξεῦσαι, ὁ δὲ, τὴν μήρινθον ἔτεμεν. ὁ τεῦκρος οἶμαι, ἀλλὰ παραπολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τὸ πολλῶν, τρωθήσεσθαι, καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν, ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἓν διὰ ἁπάντων. ὁ δὲ κίνδυνος οὐ μικρὸς, εἰ ἀντὶ τῆς ἐπ' εὐθὺ ἀγούσης, ἐς τῶν πεπλανημένων μίαν ἀγνοοῦντες, ἐμπέσοιμεν, ἐλπίζοντες ἄμεινον εὑρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν, εἰκάζειν οἶμαι. οὐδὲ γὰρ ἀναστρέψαι ἔτι, καὶ ἀνασωθῆναι ὀπίσω ῥάδιον, ἣν ἅπαξ ἐπιδῷ τῇ πλεούσῃ τις αὑτὸν, τὰ ἀπόγεια λυσάμενος, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τῷ πελάγει διαφέρεσθαι, ναυτιῶντα ὡς τὸ πολὺ, καὶ δεδιότα, καὶ καρηβαροῦντα ὑπὸ τοῦ σάλου, δέον διὰ ἀρχῆς πρὶν ἐκπλεῦσαι, ἀναβάντα ἐπὶ σκοπήν τινα, σκέψασθαι εἰ ἐπίφορόν ἐστι, καὶ οὔριον τὸ πνεῦμα τοῖς εἰς Κόρινθον διαπλεῦσαι ἐθέλουσι.

θέλουσι. καὶ νὴ Δία, κυβερνήτην ἵνα τὸν ἄριστον ἐκλέξασθε, καὶ ναῦν εὐπαγῆ, οἵαν διαρκέσαι πρὸς τηλικοῦτον κλύδωνα. Ἑρμό. οὕτω πε ἄμεινον ὦ Λυκῖνε παρὰ πολύ. πλὴν οἶδά γε ὅτι ἅπαντας ἐν κύκλῳ περιελθὼν, οὐκ ἄλλους ἂν εὕροις, οὔτε ἡγεμόνας ἀμείνους, οὔτε κυβερνήτας ἐμπειροτέρους τῶν Στωϊκῶν. καὶ ἢν ἐθελήσῃς γε ἀφικέσθαι ποτὲ πρὸς Κόρινθον, ἐκείνοις ἕψῃ, κατὰ τὰ Χρυσίππου, καὶ Ζήνωνος ἴχνη προϊών. ἄλλως δὲ, ἀδύνατον. Λυ. ὁρᾷς τοῦθ' ὡς κοινὸν ὦ Ἑρμότιμε εἴρηκας; εἴποι γὰρ ἂν αὐτὸ καὶ ὁ τῷ Πλάτωνι ξυνοδοιπορῶν, καὶ ὁ Ἐπικούρῳ ἑπόμενος, καὶ οἱ ἄλλοι, μὴ ἂν ἐλθεῖν με εἰς τὴν Κόρινθον, εἰ μὴ μεθ' ἑαυτοῦ ἕκαστος. ὥστε, ἢ πᾶσι πιστεύειν χρὴ, ὅπερ γελοιότατον, ἢ ἀπιστεῖν ὁμοίως. μακρῷ γὰρ ἀσφαλέστατον τὸ τοιοῦτον, ἄχρις ἂν εὕρωμεν τἀληθῆ ὑπισχνούμενον. ἐπεὶ φέρε, εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι ὅστις ἐξ ἁπάντων ἐστὶν ὁ ἀληθεύων, ἑλοίμην τὰ ὑμέτερα σοὶ πιστεύσας, ἀνδρὶ φίλῳ, ἀτὰρ μόνα γε εἰδότι τὰ τῶν Στωϊκῶν, καὶ μίαν ὁδὸν ὁδοιπορήσαντι ταύτην, ἔπειτα θεῶν τις ἀναβιῶναι ποιήσειε Πλάτωνα, καὶ Πυθαγόραν, καὶ Ἀριστοτέλη, καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ δὲ, περιστάντες, ἐρωτῷέν με, καὶ νὴ Δί' εἰς δικαστήριον

ἀγανακτοῦντες, ὕβρεως ἕκαστος δικάζοιντο, λέγοντες, ὦ βέλτιστε Λυκῖνε, τί παθὼν, ἢ τίνι πρότερον πιστεύσας, Χρύσιππον, καὶ Ζήνωνα προετίμησας ἡμῶν, πρεσβυτέρων ὄντων παρὰ πολὺ, χθὲς, καὶ πρώην γενομένους, μήτε λόγου μεταδοὺς ἡμῖν, μήτε πειραθεὶς ὅλως ὧν φαμὲν, εἰ ταῦτα λέγοιεν, τί ἂν ἀποκριναίμην αὐτοῖς; ἢ ἀρκέσει μοι, ἂν εἴπω, ὅτι Ἑρμοτίμῳ ἐπείσθην φίλῳ ἀνδρί; ἀλλὰ φαῖεν ἂν οἶδ᾽ ὅτι, ἡμεῖς ὦ Λυκῖνε, οὐκ ἴσμεν τὸν Ἑρμότιμον τοῦτον, ὅστις ποτέ ἐστιν, οὐδὲ ἐκεῖνος ἡμᾶς. ὥστε οὐκ ἐχρῆν ἁπάντων καταγινώσκειν, οὐδὲ ἐρήμην ἡμῶν καταδικάζειν, ἀνδρὶ πιστεύσαντα μίαν ὁδὸν ἐν φιλοσοφίᾳ, καὶ οὐδὲ ταύτην ἴσως ἀκριβῶς κατανοήσαντι. οἱ δέ γε νομοθέται ὦ Λυκῖνε, οὐχ οὕτω προστάττουσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν, οὐδὲ τοῦ ἑτέρου μὲν ἀκούειν, τὸν δὲ ἕτερον, οὐκ ἐᾶν λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἃ οἴεται ξυμφέρειν, ἀλλ᾽ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ὡς ῥᾷον ἀντεξετάζοντες τοὺς λόγους, εὑρίσκοιεν τἀληθῆ τε καὶ ψευδῆ. καὶ ἤν γε μὴ οὕτω ποιῶσιν, ἐφεῖναι δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον δικαστήριον τοιαῦτα, ἅττα εἰκὸς ἐρεῖν αὐτούς. ἢ τάχ᾽ ἄν τις αὐτῶν καὶ προσέροιτό με, εἰπέ μοι λέγων ὦ Λυκῖνε, εἴ τις Αἰθίοψ μηδὲ πώποτε ἄλλους ἀνθρώποις ἰδὼν, οἷοι ἡμεῖς ἐσμεν,

ἐσμὲν, διὰ τὸ μὴ ἀποδεδημηκέναι τὸ παράπαν,
ἔν τινι συλλόγῳ τῶν Αἰθιόπων διϊσχυρίζοιτο,
καὶ λέγοι μηδαμόθι τῆς γῆς ἀνθρώπους εἶναι λευ-
κοὺς, ἢ ξανθοὺς, μηδ᾽ ἄλλο τι, ἢ μέλανας, ἆρα πι-
στεύοιτ᾽ ἂν ὑπ᾽ αὐτῶν; ἢ εἴποι τις ἂν πρὸς αὐτὸν
τῶν πρεσβυτέρων Αἰθιόπων, σὺ δὲ δὴ, πόθεν
ταῦτα ὦ θρασύτατε οἶσθα, οὐ γὰρ ἀπεδήμη-
κας παρ᾽ ἡμῶν οὐδαμόσε, οὐδὲ νὴ Δία τὰ πα-
ρὰ τοῖς ἄλλοις οἶδας ὁποῖά ἐστι, φαίην ἂν ἔγωγε
δίκαια ἐρωτῆσαι τὸν πρεσβύτην; ἢ πῶς ὦ Ερμό-
τιμε συμβουλεύεις; Ερμό. οὕτω. δικαιότατα
γοῦν ἐκπλῆξαι δοκεῖ μοι. Λυ. καὶ γὰρ ἔμοιγε ὦ Ερ-
μότιμε. ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο, οὐκ ἔτ᾽ οἶδα, εἰ ὁμοί-
ως καὶ σοὶ δόξει. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο πάνυ δοκεῖ.
Ερμό. τὸ ποῖον; Λυ. ἐπάξει δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ, καὶ
φήσει πρός με ὧδέ πως. ἀνάλογον τοίνυν κεί-
σθω τις ἡμῖν ὦ Λυκῖνε, τὰ Στωϊκῶν μόνα εἰδὼς,
καθάπερ ὁ σὸς φίλος οὗτος, ὁ Ερμότιμος. ἀ-
ποδημήσας δὲ μηδὲ πώποτε, μήτε ἐς Πλάτω-
νος, μήτε παρὰ τὸν Επίκουρον, μηδὲ ὅλως πρὸς
ἄλλον τινά. εἰ τοίνυν λέγοι, μηδὲν οὕτω καλὸν
εἶναι, μηδ᾽ ἀληθὲς παρὰ τοῖς πολλοῖς, οἷα τὰ τῆς
στοᾶς ἐστι, καὶ ἃ ἐκείνη φησὶν, οὐκ ἂν εὐλόγως θρα-
σὺς εἶναι δόξειέ σοι, περὶ πάντων ἀποφαινόμενος. καὶ
ταῦτα, ἓν εἰδὼς, οὐδέ πώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν

ἕτερον πόδα προελθών. τί βούλει ἀπ' ἐκείνων μοι αὐτῶν; τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο δηλαδή, ὅτι ἡμεῖς τὰ μὲν Στωϊκῶν, καὶ πάνυ ἐκμανθάνομεν, ὡς ἂν κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν ἀξιοῦντες. οὐκ ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα. ὁ γὰρ διδάσκαλος, κἀκεῖνα μεταξὺ καὶ διέξεισι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀνατρέπει αὐτά, προσθεὶς αὐτός. ἢ νομίζεις ἐνταῦθα σιωπήσεσθαι ἡμῖν τοὺς ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ Πυθαγόραν, καὶ Ἐπίκουρον, καὶ τοὺς ἄλλους. οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας ἂν εἰπεῖν πρὸς ἐμέ, οἷα ποιεῖ ὦ Λυκῖνε ὁ ἑταῖρός σου ὁ Ἑρμότιμος. ἀξιοῖ τοῖς ἀντιδίκοις περὶ ἡμῶν πιστεύειν, καὶ οἴεται τοιαῦτα εἶναι τὰ ἡμέτερα, ὁποῖα ἂν ἐκεῖνοι φῶσιν, ἢ οὐκ εἰδότες, ἢ κρυπτόμενοι τὸ ἀληθές. οὐκοῦν ἤν τινα καὶ τῶν ἀθλητῶν ἴδῃ ἀσκούμενον πρὸ τοῦ ἀγῶνος, λακτίζοντα εἰς τὸν ἀέρα, ἢ πὺξ κενὴν πληγήν τινα καταφέροντα, τὸν ἀνταγωνιστὴν δῆθεν παίοντα, εὐθὺς ἀνακηρύξει αὐτόν, ἀγωνοθέτης ὤν, ὡς ἄμαχόν τινα. ἢ ἐκεῖνα μὲν οἰήσεται ῥᾴδια εἶναι, καὶ ἀσφαλῆ τὰ νεανιεύματα, οὐδενὸς ἀνταιρομένου αὐτῷ, τὴν δὲ νίκην τηνικαῦτα κρίνεσθαι, ὁπόταν καταγωνίσηται τὸν ἀντίπαλον αὐτόν, καὶ κρατήσῃ. ὁ δ' ἀπαγορεύσῃ. ἄλλως δέ, οὔ. μὴ τοίνυν μηδὲ Ἑρμότιμος, ἀφ'

ὧν ἂν

ὧν ἂν οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ σκιαμαχῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας, οἰέσθω κρατεῖν αὐτούς, ἢ τὰ ἡμέτερα τοιαῦτα εἶναι. ὡς ἀνατρέπεσθαι ῥᾳδίως. ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ὅμοιον ἂν εἴη τοῖς τῶν παιδίων οἰκοδομήμασιν. ἃ κατασκευάσαντες ἐκεῖνοι ἀσθενῆ, εὐθὺς ἀνατρέπουσιν. ἢ καὶ νὴ Δία τοῖς τοξεύειν μελετῶσιν. οἳ κάρφη τινὰ συνδήσαντες, ἔπειτα ἐπὶ κοντοῦ πήξαντες, οὐ πόῤῥω προθέμενοι, στοχάζονται ἀφιέντες. καὶ ἢν τύχωσί ποτε, καὶ διαπείρωσι τὰ κάρφη, ἀνέκραγον εὐθύς, ὥς τι μέγα ποιήσαντες, εἰ διεξελήλυθεν αὐτοῖς τὸ βέλος διὰ τῶν φρυγάνων. ἀλλ᾽ οὐ Πέρσαι γε οὕτω ποιοῦσιν, οὐδὲ Σκυθῶν, ὅσοι τοξόται. ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτοὶ κινούμενοι ἀφ᾽ ἵππων, ὡς τὸ πολὺ τοξεύουσιν. ἔπειτα δέ, καὶ τὰ τοξευόμενα κινεῖσθαι ἀξιοῦσιν, οὐχ ἑστῶτα, οὐδὲ περιμένοντα τὸ βέλος, ἔστ᾽ ἂν ἐμπέσῃ, ἀλλὰ διαδιδράσκοντα ὡς ἔνι μάλιστα. θηρία γοῦν ὡς τὸ πολὺ κατατοξεύουσι, καὶ ὀρνίθων ἔνιοι τυγχάνουσιν. ἢν δέ ποτε καὶ ἐπὶ σκοποῦ δέῃ πειραθῆναι τοῦ τόνου τῆς πληγῆς, ξύλον ἀντίτυπον, ἢ ἀσπίδα ὠμοβοΐνην προθέμενοι, διελαύνουσι, καὶ οὕτω πιστεύουσι, κἂν δι᾽ ὅπλων σφίσι χωρῆσαι τοὺς ὀϊστούς. εἰπὲ τοίνυν ὦ Λυκῖνε παρ᾽ ἡμῶν Ἑρμοτίμῳ, ὅτι οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ φρύγανα προ

θέμενοι, κατατοξεύουσιν. εἶτα φασὶν, ἀνδρῶν
ὡπλισμένων κεκρατηκέναι. καὶ εἰκόνας ἡμῶν
γραψάμενοι, πυκτεύουσι πρὸς ἐκείνας. καὶ κρα-
τήσαντες ὡς τὸ εἰκὸς, κρατεῖν ἡμῶν οἴονται.
ἀλλὰ φαίη μὲν ἂν ἕκαστος πρὸς αὐτοὺς τὰ τοῦ Α-
,, χιλλέως ἐκεῖνα, ἅ φησι περὶ τοῦ Ἕκτορος, οὐ
,, γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσουσι μέτωπον. ταῦτα μὲν
οἱ ξύμπαντες, ἐν τῷ μέρει ἕκαστος. ὁ Πλάτων
δ' ἄν μοι δοκῇ καὶ διηγήσασθαί τι τῶν ἐκ Σικελί-
ας, ὡς ἂν εἰδὼς τὰ πλεῖστα. τῷ γὰρ συρακουσί-
ῳ Γέλωνι, φασὶ δυσῶδες εἶναι τὸ στόμα, καὶ τοῦτο
ἐπὶ πολὺ διαλαθεῖν αὐτὸν, οὐδενὸς τολμῶν-
τος ἐλέγχειν τύραννον ἄνδρα, μέχρι δή τινα
γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ, τολμῆσαι
καὶ εἰπεῖν ὅπως ἔχοι. τὸν δὲ, παρὰ τὴν γυναῖκα ἐλ-
θόντα τὴν ἑαυτοῦ, ὀργίζεσθαι, ὅτι οὐκ ἐμήνυ-
σε πρὸς αὐτὸν, εἰδυῖα μάλιστα τὴν δυσωδίαν.
τὴν δὲ, παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν αὐτῇ.
ὑπὲρ γὰρ τοῦ μὴ πεπειρᾶσθαι ἄλλου ἀνδρὸς, μη-
δὲ ὁμιλῆσαι πλησίον, οἰηθῆναι ἅπασι τοῖς ἀν-
δράσι τοιοῦτό τι ἀποπνεῖν τοῦ στόματος. καὶ
Ἑρμότιμος γριγαροῦν ἅτε μόνοις τοῖς Στωϊ-
κοῖς ξυνὼν, φαίη ἂν ὁ Πλάτων, εἰκότως ἀγνοεῖ
ὁποῖα τῶν ἄλλων τὰ στόματά ἐστιν. ὅμοια δ'
ἂν καὶ Χρύσιππος εἴποι, ἢ ἔτι πλείω τούτων,

εἴπερ

εἶτ' ἀπολιπὼν αὐτὸν ἄκλειστον, ἐπὶ τὰ Πλάτωνος ὁρμήσαιμι, πιστεύσας τινὶ τῶν μόνῳ Πλάτωνι ὡμιληκότων. ἐν τίνι λόγῳ ξυνελὼν φημί, ἄχρις ἂν ἄδηλον ᾖ τίς ἀληθής ἐστι προαίρεσις ἐν φιλοσοφίᾳ, μὴ δὲ μίαν αἱρεῖσθαι. ὕβρις γὰρ ἐς τὰς ἄλλας τὸ τοιοῦτον. Ερ. ὦ Λυκῖνε, πρὸς τῆς ἑστίας, Πλάτωνα μὲν, καὶ Ἀριστοτέλη, καὶ Ἐπίκουρον, καὶ τοὺς ἄλλους ἀτρεμεῖν ἐάσωμεν. οὐ γὰρ κατ' ἐμὲ ἀνταγωνίζεσθαι αὐτοῖς. νῷ δὲ, ἐγώ τε, καὶ σὺ, ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξετάσωμεν, εἰ τοιοῦτόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα, οἷον ἐγὼ φημὶ αὐτὸ εἶναι. Αἰθίοπας δὲ, ἢ τὴν Γέλωνος γυναῖκα, τί ἔδει καλεῖν ἐκ Συρακουσῶν ἐπὶ τὸν λόγον; Λυ. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπίτωσαν ἐκποδὼν, εἴ σοι δοκοῦσι περιττοὶ εἶναι πρὸς τὸν λόγον. σὺ δὲ λέγε ἤδη. θαυμαστὸν γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας. Ερ. δοκεῖ μοι ὦ Λυκῖνε καὶ πάνυ δυνατὸν εἶναι μόνον τὰ τῶν Στωϊκῶν ἐκμαθόντα, εἰδέναι τἀληθὲς ἀπὸ τούτων, κἂν μὴ τὰ τῶν ἄλλων ἐπεξέλθῃ τις ἐκμανθάνων ἕκαστα. οὑτωσὶ δὲ σκόπει, ἤν τις λέγῃ πρὸς σὲ μόνον τοῦτο, ὡς αἱ δύο δυάδες, τὸν τέτταρα ἀριθμὸν ἀποτελοῦσιν, ἆρα δεήσει σε περιϊόντα πυνθάνεσθαι τῶν ἄλλων, ὅσοι ἀριθμητικοί, μή τις ἄρα εἴη πέντε ἢ ἑπτὰ λέγων αὐτὰς εἶναι; ἢ αὐτίκα εἰδείης ἂν

ὅτι ἀνὴρ ἀληθῆ λέγει; ΛΥ. αὐτίκα ὦ Ἑρμότιμε. ΕΡ. τί ποτ' οὖν ἀδύνατον εἶναί σοι δοκεῖ, ἐντυγχάνοντά τινα μόνον τοῖς Στωϊκοῖς λέγουσι τἀληθῆ, πείθεσθαί τε αὐτοῖς, καὶ μηκέτι δεῖσθαι τῶν ἄλλων, εἰδότα οὐκ ἄν ποτε τὰ τέτταρα πέντε γένοιντο, οὐδ' ἂν μυρίοι Πλάτωνες, ἢ Πυθαγόραι λέγωσιν; ΛΥ. οὐδὲν πρὸς ἔπος ὦ Ἑρμότιμε. τὰ γὰρ ὁμολογούμενα, τοῖς ἀμφισβητουμένοις εἰκάζεις, πάνυ διαφέροντα αὐτῶν. ἢ τί ἂν φαίης; ἔστιν ὅτῳ τινὶ ἐντετύχηκας, λέγοντι τὰς δύο δυάδας συντεθείσας, ἢ ἑπτὰ, ἢ ἕνδεκα ἀριθμὸν ἀποτελεῖν; ΕΡ. οὐκ ἔγωγε. ἢ μαίνοιτ' ἂν ὁ μὴ τέτταρα ξυμβαίνειν λέγων. ΛΥ. τί δαὶ, ἐντετύχηκας πώποτε, πρὸς χαρίτων, πειρῶ ἀληθεύειν, στωϊκῷ τινι, καὶ ἐπικουρείῳ, μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς, ἢ τέλους; ΕΡ. οὐδαμῶς. ΛΥ. ὅρα τοίνυν μήπως με παραλογίζῃ ὦ γεννάδα. καὶ ταῦτα, φίλον ὄντα. ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς, λέγων ὡς οὗτοί εἰσιν, οἱ τὰ δὶς δύο, τέσσαρα τιθέντες. ὅπερ ἄδηλον εἰ οὕτως ἔχει. φαῖεν γὰρ ἂν οἱ Ἐπικούρειοι, ἢ Πλατωνικοὶ, σφᾶς μὲν οὕτω ξυντιθέναι, ὑμᾶς δὲ πέντε, ἢ ἑπτὰ λέγειν αὐτά. ἢ οὐ δοκοῦσί σοι

τοῦτο

τοῦτο ποιεῖν, ὁπόταν ὑμεῖς μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγεῖσθε εἶναι, οἱ Ἐπικούρειοι δὲ, τὸ ἡδύ; ἢ ὅταν ὑμεῖς λέγητε σώματα εἶναι ἅπαντα, ὁ Πλάτων δὲ νομίζῃ καὶ ἀσώματόν τι ἐν τοῖς οὖσιν εἶναι; ἀλλ' ὅπερ ἔφην, πλεονεκτικῶς πάνυ τὸ ἀμφισβητούμενον συλλαβὼν, ὡς ἀναμφίλογον ἴδιον τῶν Στωϊκῶν δίδως αὐτοῖς ἔχειν, καίτοι ἀντιλαμβανομένων τῶν ἄλλων, καὶ λεγόντων αὐτῶν τοῦτο εἶναι, ἔνθα δὴ κρίσεως μάλιστα οἶμαι δεῖ. ἂν μὲν οὖν πρόδηλον γένηται τοῦτο, ὡς Στωϊκῶν ἐστι μόνων τὰ δὶς δύο, τέτταρα ἡγεῖσθαι, ὥρα σιωπᾶν τοῖς ἄλλοις. ἄχρι δ' ἂν αὐτοὶ τούτου πέρι διαμάχωνται, πάντων ὁμοίως ἀκουστέον, ἢ εἰδέναι ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν. Ερμό. οὔ μοι δοκεῖς ὦ Λυκῖνε ξυνιέναι πῶς βούλομαι εἰπεῖν. Λυ. οὐκοῦν σαφέστερον χρὴ λέγειν, εἰ ἕτεροῖόν τι, ἀλλὰ μὴ τοιοῦτον φήσεις. Ερ. εἴσῃ αὐτίκα οἷόν τι λέγω· θῶμεν γάρ τινας δύο ἐσεληλυθέναι ἐς τὸ Ἀσκληπιεῖον, ἢ ἐς τὸ Διονύσου τὸ ἱερόν. εἶτα μέντοι φιάλην τινὰ τῶν ἱερῶν ἀπολωλέναι. δεήσει δήπου ἀμφοτέρους ἐρευνηθῆναι αὐτοὺς, ὁπότερος ὑπὸ κόλπου ἔχει τὴν φιάλην. Λυ. καὶ μάλα. Ερμό. ἔχει δὲ πάντως ὁ ἕτερος. Λυκῖ. πῶς γὰρ οὔ, εἴ γε ἀπόλωλεν; Ερμό. οὐκοῦν ἂν παρὰ τῷ προ-

τέρῳ εὕρῃς αὐτὴν, οὐκέτι τὸν ἕτερον ἀποδύσεις. πρόδηλον γὰρ ὡς οὐκ ἔχει. Λυ. πρόδηλον.

Ερ. καὶ εἴγε μὴ εὕροιμεν ἐν τῷ τοῦ προτέρου κόλπῳ, ὁ ἕτερος πάντως ἔχει. καὶ οὐδὲν ἐρεύνης οὐδὲ οὕτω δεῖ. Λυ. ἔχει γάρ. Ερμό. καὶ ἡμεῖς τοίνυν εἰ εὕροιμεν ἤδη παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς τὴν φιάλην, οὐκέτι ἐρευνᾶν τοὺς ἄλλους ἀξιώσομεν, ἔχοντες ὃ πάλαι ἐζητοῦμεν. ἢ τίνος γὰρ ἕνεκα ἔτι κάμνοιμεν; Λυ. οὐδενὸς, εἴπερ εὕροιτε. καὶ εὑρόντες, ἔχοιτε εἰδέναι, ὡς ἐκεῖνο ἦν τὸ ἀπολωλός. ἢ εἰ ὅλως γνώριμον ὑμῖν εἴη τὸ ἀνάθημα. νῦν δὲ ὦ ἑταῖρε, πρότερον μὲν οὐ δύο εἰσὶν οἱ παρελθόντες ἐς τὸν νεὼν, ὡς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἕτερον αὐτοῖν, τὰ φώρια ἔχειν, ἀλλὰ μάλα πολλοί τινες. εἶτα καὶ τὸ ἀπολόμενον αὐτὸ, ἄδηλον ὅ, τι ποτέ ἐστιν, εἴτε φιάλη τις, ἢ σκύφος, ἢ στέφανος. ὅσοι γοῦν ἱερεῖς, ἄλλος ἄλλο εἶναι λέγουσι, καὶ οὐδὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολογοῦσιν. ἀλλ' οἱ μὲν, χαλκοῦ. οἱ δὲ, ἀργύρου. οἱ δὲ, χρυσοῦ. οἱ δὲ, κασιτέρου εἶναι αὐτὸ φάσκουσιν. ἀνάγκη τοίνυν ἅπαντας ἀποδῦσαι τοὺς εἰσελθόντας, εἰ βούλει εὑρεῖν τὸ ἀπολωλός. καὶ γὰρ ἂν παρὰ τῷ πρώτῳ εὐθὺς εὕρῃς φιάλην χρυσῆν, ἔτι καὶ τοὺς ἄλλους σοι ἀποδυτέον.

Ερμό. διὰ τί ὦ Λυκῖνε; Λυ. ὅτι ἄδηλον εἰ

φιάλη

φιάλη τὸ ἀπολόμενον ἦν. εἰ δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ πάντων ὁμολογηθείη, ἀλλ' οὔ τι γε χρυσῆν ἅπαντές φασιν εἶναι τὴν φιάλην. εἰ δὲ καὶ μάλιστα γνώριμον γένοιτο, ὡς φιάλη ἀπόλοιτο χρυσῆ, καὶ σὺ παρὰ τῷ πρώτῳ εὕροις φιάλην χρυσῆν, οὐδὲ οὕτω παύσῃ διερευνώμενος τοὺς ἄλλους. οὐ γὰρ δῆλόν που εἰ αὐτὴ ἦν ἡ τοῦ θεοῦ, ἢ οὐκ οἴει πολλὰς φιάλας εἶναι χρυσᾶς; Ερ. ἔγωγε. Λυ. δεήσει δὴ ἐπὶ πάντας ἰέναι ἐρευνῶντα, καὶ τὰ παρ' ἑκάστῳ εὑρεθέντα πάντα, εἰς μέσον καταθέντα, εἰκάζειν ὅ, τί ποτε αὐτῶν πρέποι ἂν θεῖον κτῆμα οἴεσθαι. καὶ γὰρ αὖ τὸ τὴν πολλὴν ἀπορίαν παρεχόμενον, τοῦτό ἐστιν ὅτι ἕκαστος τῶν ἀποδυομένων ἔχει τι πάντως. ὁ μὲν, σκύφον. ὁ δὲ, φιάλην. ὁ δὲ, στέφανον. καὶ ὁ μὲν, ἐκ χαλκοῦ. ὁ δὲ, ἐκ χρυσοῦ. ὁ δὲ ἀργύρου. εἰ δὲ ὃ ἔχει, τοῦτο ἱερόν ἐστιν, οὐδέπω δῆλον. πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη ἀπορεῖν. ὅν τινα ἱερόσυλον εἴπῃς. ὅπου γε, καὶ εἰ πάντες τὰ ὅμοια εἶχον, ἄδηλον ἦν οὕτως, ὅς τις ὁ τὰ τοῦ θεοῦ ὑφῃρημένος. ἔστι γὰρ καὶ ἰδιώτῃ κἀ ἔχειν. τὸ δ' αἴτιον τῆς ἀγνοίας, ἕν ἐστιν οἶμαι, τὸ ἀνεπίγραφον εἶναι τὴν ἀπολομένην φιάλην. θῶμεν γὰρ φιάλην ἀπολωλέναι, ὡς εἴγε ἐπεγέγραπτο τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα, ἢ τοῦ ἀναθέντος, ἧττον ἂν ἐκάμνομεν, καὶ εὑρόντες τὴν ἐπιγεγραμ-

μένην, ἔπειτα πάνυ μάθοι ἂν ἀποδύοντες, καὶ ἐνοχλοῦντες τοὺς ἄλλους, οἶμαι δέ σε ὦ Ἑρμότιμε, καὶ ἀγῶνας ἤδη γυμνικοὺς ἑωρακέναι πολλάκις. Ερ. καὶ ὀρθῶς οἴει. πολλάκις γὰρ, καὶ πολλαχόθι. Λυ. ἦ οὖν ποτε καὶ παρὰ τοῖς ἀθλοθέταις αὐτοῖς ἐκαθέζου; Ερ. νὴ Δία ἔναγχος Ὀλυμπίασιν ἐπὶ τὰ λαιὰ τῶν Ἑλλανοδικῶν, Εὐανδρίδου τοῦ Ἠλείου θέαν μοι προκαταλαβόντος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ἐπεθύμουν γὰρ ἐγγύθεν ἅπαντα ὁρᾶν τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλανοδίκαις γιγνόμενα. Λυ. οἶσθα οὖν καὶ τοῦτο, πῶς κληροῦσιν ὅντινα ὅτινι χρὴ παλαίειν, ἢ παγκρατιάζειν; Ερμό. οἶδα γάρ. Λυ. οὐκοῦν ἄμεινον σὺ εἴποις, ἐγγύθεν ἰδών. Ερμό. τὸ μὲν παλαιὸν, ἐπὶ Ἡρακλέους ἀγωνοθετοῦντος, φύλλα δάφνης. Λυ. μή μοι τὰ πάλαι ὦ Ἑρμότιμε, ἃ δὲ εἶδες ἐγγύθεν, ἐκεῖνα λέγε. Ερμό. κάλπις ἀργυρᾶ πρόκειται ἱερὰ τοῦ θεοῦ, ἐς ταύτην ἐμβάλλονται κλῆροι μικροὶ, ὅσον δὴ κυαμιαῖοι τὸ μέγεθος, ἐπιγεγραμμένοι. ἐγγράφεται δὲ ἐς δύο μὲν, ἄλφα ἐν ἑκατέρῳ. ἐς δύο δὲ, τὸ βῆτα, καὶ ἐς ἄλλους δύο τὸ γάμμα. καὶ ἑξῆς κατὰ τὰ αὐτὰ, ἢν πλείους οἱ ἀθληταὶ ὦσι, δύο ἀεὶ κλῆροι τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχοντες. προσελθὼν δὴ τῶν ἀθλητῶν ἕκαστος, προσευξάμενος τῷ Διῒ, καθεὶς τὴν χεῖρα ἐς

τὴν

τὴν κάλπιν, ἀνασπᾷ τῶν κλήρων ἕνα. καὶ μετ' ἐκεῖνον ἕτερος. καὶ παρεστὼς μαστιγοφόρος ἑκάστῳ, ἀνέχει αὐτοῦ τὴν χεῖρα, οὐ παρέχων ἀναγνῶναι ὅ, τι τὸ γράμμα ἐστὶν, ὃ ἀνέσπακεν. ἁπάντων δὲ ἤδη ἐχόντων, ὁ Ἀλυτάρχης οἶμαι, ἢ τῶν Ἑλλανοδικῶν αὐτῶν εἷς, οὐκέτι γὰρ τοῦτο μέμνημαι, περιϊὼν, ἐπισκοπεῖ τοὺς κλήρους ἐν κύκλῳ ἑστώτων. καὶ οὕτω τὸν μὲν τὸ ἄλφα ἔχοντα, τῷ τὸ ἕτερον ἄλφα ἀνεσπακότι, παλαίειν ἢ παγκρατιάζειν συνάπτει. τὸν δὲ τὸ βῆτα, τῷ τὸ βῆτα ὁμοίως. καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμογράμμους κατὰ ταὐτά. οὕτω μὲν γὰρ, ἢν ἄρτιοι ὦσιν οἱ ἀγωνισταὶ, οἷον ὀκτὼ, ἢ τέσσαρες, ἢ δώδεκα. ἢν δὲ περιττοὶ, πέντε, ἑπτὰ, ἐννέα, γράμματι περιττὸν ἐνὶ κλήρῳ ἐγγραφὲν, συμβάλλεται αὐτοῖς, ἀντίγραφον ἄλλο οὐκ ἔχον. ὃς δ' ἂν τοῦτο ἀνασπάσῃ, ἐφεδρεύει, περιμένων ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ἀγωνίσωνται. οὐ γὰρ ἔχει τὸ ἀντίγραμμα. καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μικρὰ εὐτυχία τοῦ ἀθλητοῦ. τὸ μέλλειν ἀκμῆτα τοῖς κεκμηκόσι συμπεσεῖσθαι. ΛΥ. ἔχ' ἀτρέμα. τούτου γὰρ ἐδεόμην μάλιστα. οὐκοῦν ἐννέα ὄντες, ἀνεσπάκασιν ἅπαντες, καὶ ἔχουσι τοὺς κλήρους. περιϊὼν δὴ, βούλομαι γάρ σε Ἑλλανοδίκην ἀντὶ θεατοῦ ποιῆσαι, ἐπισκόπησον τὰ γράμματα. καὶ οὐ πρότερον οἶμαι μάθοις ἂν ὅστις ὁ

ἔφεδρός ἐστιν, ἢν μὴ ἴδῃς πάντας ὅλως, καὶ συζεύξῃς αὐτούς. Ερμό. πῶς ὦ Λυκῖνε τοῦτο φῄς; Λυκῖ. ἀδύνατόν ἐστιν οὐδεὶς εὑρεῖν τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὸ δηλοῦν τὸν ἔφεδρον, ἢ τὸ μὲν γράμμα ἴσως ἂν εὕροις, οὐ μὴν εἴσῃ γε εἰ ἐκεῖνός ἐστιν. οὐ γὰρ προείρηται ὅτι τὸ. κ. ἢ τὸ. μ. ἢ τὸ. ι. ἐστὶ τὸ χειροτονοῦν τὸν ἔφεδρον. ἀλλ' ἐπειδὰν τῷ. α. ἐντύχῃς, ζητεῖς τὸν τὸ ἕτερον. α. ἔχοντα, καὶ εὑρὼν, ἐκείνους μὲν ἤδη συνέζευξας. ἐντυχὼν γε αὖθις τῷ β. εἶτα, τὸ ἕτερον β. εἶτα ὅπου ἐστὶ ζητεῖς, τὸ ἀντίπαλον τῷ εὑρεθέντι. καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἄχρις ἂν ἐκεῖνός σοι περιλειφθῇ, ὁ τὸ μόνον γράμμα ἔχων τὸ ἀνανταγώνιστον. Ερ. τί δ' εἰ ἐκείνῳ πρώτῳ, ἢ δευτέρῳ ἐντύχῃς, τί ποιήσεις; Λυ. οὐ μόνον. ἀλλὰ σὺ ὁ Ἑλλανοδίκης, ἐθέλω εἰδέναι ὅ, τι καὶ πράξεις. πότερον, αὐτίκα ἐρεῖς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ἔφεδρος, ἢ δεήσει τοὺς πάντας ἐν κύκλῳ ἐλθόντα ἰδεῖν, εἴ που αὐτῷ γράμμα ὅμοιόν ἐστιν, ὡς εἴγε μὴ τοὺς πάντων κλήρους ἴδοις, οὐκ ἂν μάθοις τὸν ἔφεδρον. Ερμό. καὶ μὴν ὦ Λυκῖνε, ῥᾳδίως ἂν μάθοιμι τοῦ γοῦν τῶν ἐννέα. ἢν τὸ. ε. εὕρω πρῶτον, ἢ δεύτερον, οἶδα ὅτι ὁ ἔφεδρος ὁ τοῦτο ἔχων ἐστί. Λυ. πῶς ὦ Ἑρμότιμε; Ερμό. οὕτω. τὸ. α. δύο αὐτῶν ἔχουσι. καὶ τὸ. β. ὁμοίως δύο. τῶν λοι-

πῶν

τῶν δὲ τεττάρων ὄντων, οἱ μὲν, τὸ. γ. οἱ δὲ, τὸ
δ. πάντως ἀνεσπάκασι, καὶ ἀνῄρηνται ἤδη ἐς
τοὺς ἀθλητὰς ὀκτὼ ὄντας τὰ τέτταρα γράμ-
ματα. δῆλον δὲ ὅτι μόνον ἂν οὕτω περιττὸν
εἴη τὸ ἑξῆς γράμμα τὸ. ε. καὶ ὁ τοῦτο ἀνεσπα-
κὼς, ἔφεδρος ἔσται. Λυ. πότερον ὦ Ερμότιμε, ἐ-
παινέσω σε τῆς συνέσεως, ἢ θέλεις ἀντείπω τά-
γε μοι δοκοῦντα, ὁποῖα ἂν ᾖ; Ερμό. νὴ Δία. δι-
απορῶ μέντοι ὅ, τι ἂν εὔλογον ἀντειπεῖν ἔχοις
πρὸς τὸ τοιοῦτον. Λυ. σὺ μὲν γὰρ ὡς ἑξῆς πάντως
γραφομένων γραμμάτων, εἴρηκας, οἷον, πρώ-
του μὲν τοῦ. α. δευτέρου δὲ τοῦ. β. καὶ κατὰ τὴν τάξ-
ιν ἄχρις ἂν ἐς ἓν αὐτῶν τελευτήσῃ ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἀθλητῶν. καὶ δίδωμί σοι ὀλυμπίασιν οὕ-
τω γίγνεσθαι. τί δαὶ, εἰ ἐξελόντες ἀτάκτως
πέντε γράμματα, ἐξ ἁπάντων τὸ. χ. καὶ τὸ. σ.
καὶ τὸ. ζ. καὶ τὸ. κ. καὶ τὸ. θ. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τέτ-
ταρα, διπλᾶ ἐπὶ τῶν κλήρων τῶν ὀκτὼ γράφοι-
μεν. τὸ δὲ. ζ. μόνον ἐπὶ τοῦ ἐννάτου. ὃ δὴ καὶ δηλοῦν
ἔμελλεν ἡμῖν τὸν ἔφεδρον, τί ποιήσεις πρῶτον
εὑρὼν τὸ. ζ; τῷ δὲ, διαγνώσῃ ἔφεδρον ὄντα τὸν ἔ-
χοντα αὐτὸ, ἢν μὴ ἐπὶ πάντας ἐλθὼν εὕρῃς οὐ-
δὲν αὐτῷ συμφωνοῦν; οὐ γὰρ εἶχες ὥσπερ νῦν
τῇ τάξει αὐτῶν τεκμαίρεσθαι. Ερμό. δυσα-
πόκριτον τοῦτο ἐρωτᾷς. Λυ. ἰδοὺ δὴ καὶ ἑτέ-

ρως τὸ αὐτὸ ἐπισκόπησον. τί γὰρ εἰ μὴ δὲ γράμματα γράφοιμεν ἐπὶ τῶν κλήρων, ἀλλά τινα σημεῖα, καὶ χαρακτῆρας, οἷα πολλὰ Αἰγύπτιοι γράφουσιν ἀντὶ τῶν γραμμάτων, κυνοκεφάλους τινὰς ὄντας, καὶ λεοντοκεφάλους ἀνθρώπους; ἢ ἐκεῖνα μὲν ἐάσωμεν, ἐπείπερ ἀλλόκοτά ἐστι; φέρε δὲ τὰ μονοειδῆ καὶ ἁπλᾶ ἐπιγράψωμεν ὡς οἷόν τε εἰκάσαντες ἀνθρώποις ἐπὶ δυοῖν κλήροιν, δύο ἵππους ἐπὶ δυοῖν, καὶ ἀλεκτρυόνας δύο, καὶ κύνας δύο. ἐπὶ δὲ ἐννάτῳ, λέων ἔστω τὸ ἐπίσημον. ἢν τοίνυν ἐπὶ λεοντοφόρῳ τούτῳ κλήρῳ ἐν ἀρχῇ ἐντύχῃς, πόθεν ἕξεις εἰπεῖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἔφεδρον ποιῶν, ἢν μὴ παραθεωρήσῃς ἅπαντας ἐπιών, εἴ τις καὶ ἄλλος λέοντα ἔχει; Ερμό. οὐκ ἔχω ὅ, τι σοι ἀποκρίνωμαι ὦ Λυκῖνε. Λυ. εἰκότως. οὐδὲ γὰρ εὐπρόσωπον οὐδέν. ὥστε ἢν ἐθέλωμεν ἢ τὸν ἔχοντα τὴν ἱερὰν φιάλην εὑρεῖν, ἢ τὸν ἔφεδρον, ἢ τὸν ἄριστα ἡγησόμενον ἡμῖν, ἐς τὴν πόλιν ἐκείνην τὴν Κόρινθον, ἐπὶ πάντας ἀναγκαίως ἀφιξόμεθα, καὶ ἐξετάσομεν ἀκριβῶς πειρώμενοι καὶ ἀποδύοντες, καὶ παραθεωροῦντες. μόλις γὰρ ἂν οὕτω τἀληθὲς ἐκμάθοιμεν. καὶ εἴγε τις μέλλει σύμβουλός μοι ἀξιόπιστος ἔσεσθαι, φιλοσοφίας πέρι, ἥντινα φιλοσοφητέον, οὗτος ἂν εἴη μόνος ὁ τὰ ἀπὸ

πάντων

πάντων αὐτῶν λεγόμενα εἰδώς. οἱ δ' ἄλλοι, ἀτελεῖς, καὶ οὐκ ἂν πιστεύσαιμι αὐτοῖς, ἔστ' ἂν καὶ μιᾶς ἀπείρατοι ὦσι. τάχα γὰρ ἂν ἡ ἀρίστη ἐκείνη εἴη. οὐ γὰρ δὴ εἴ τις παραστησάμενος καλὸν ἄνθρωπον, λέγοι τοῦτον εἶναι κάλλιστον ἀνθρώπων ἁπάντων, πιστεύσαιμεν αὐτῷ, ἢν μὴ εἰδῶμεν ὅτι πάντας ἀνθρώπους ἑώρακεν. ἴσως μὲν γὰρ καὶ οὗτος καλός. εἰ δὲ πάντων κάλλιστος, οὐκ ἂν ἔχοι εἰδέναι, μὴ ἰδὼν ἅπαντας. ἡμεῖς δὲ, οὐκ αὐτοῦ μόνον καλοῦ, ἀλλὰ τοῦ καλλίστου δεόμεθα. κἢν μὴ τοῦτον εὕρωμεν, οὐδὲν ἡμῖν πλέον πεπρᾶχθαι ἡγησόμεθα. οὐ γὰρ ἀγαπήσομεν ὁποίῳ δήποτε καλῷ ἐντυχόντες, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ἀκρότατον ζητοῦμεν κάλλος, ὅπερ ἀνάγκη ἓν εἶναι. Ερμό. ἀληθῆ. Λυ. τί οὖν ἔχεις μοι τινὰ εἰπεῖν, ἁπάσης ὁδοῦ πεπειραμένον ἐν φιλοσοφίᾳ. καὶ ὃς τά τε ὑπὸ Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος, καὶ Αριστοτέλους, καὶ Χρυσίππου, καὶ Επικούρου, καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα εἰδώς, τελευτῶν, μίαν εἵλετο ἐξ ἁπασῶν ὁδὸν, ἀληθῆ τε δοκιμάσας, καὶ πείρᾳ μαθὼν, ὡς μόνη ἄγει εὐθὺ τῆς εὐδαιμονίας. εἰ γάρ τινα τοιοῦτον εὕροιμεν, παυσόμεθα πράγματα ἔχοντες. Ερμό. οὐ ῥᾴδιον ὦ Λυκῖνε τοιοῦτον ἄνδρα εὑρεῖν. Λυ. τί δὴ οὖν πράξομεν ὦ Ερμότιμε;

οὐκ ἂν ἀπαγορευτέον οἶμαι, ἐπεὶ μηδενὸς ἡγεμόνος τοιούτου ἔς γε τὸ παρὸν εὐποροῦμεν. ἆρα τόδε πάντων κράτιστόν ἐστι, καὶ ἀσφαλέστατον, αὐτὸν ἕκαστον ἀρξάμενον, διὰ πάσης προαιρέσεως χωρῆσαι, καὶ ἐπισκέψασθαι ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ πάντων λεγόμενα; Ερμό. ἔοικεν ἀπό γε τούτων, πλὴν ἐκεῖνο μὴ ἐναντίον ᾖ, ὃ μικρῷ πρόσθεν ἔλεγες, ὡς οὐ ῥᾴδιον ἐπιδόντα ἑαυτὸν, καὶ πετάσαντα τὴν ὀθόνην, ἀναδραμεῖν αὖθις. πῶς γὰρ οἷόν τε πάσας ἐπελθεῖν τὰς ὁδοὺς ἐν τῇ πρώτῃ ὡς φὴς κατασχεθησομένῳ; Λυ. ἐγώ σοι φράσω. τὸ τοῦ Θησέως ἐκεῖνο μιμησόμεθα. καί τι λίνον παρὰ τῆς τραγικῆς Ἀριάδνης λαβόντες, εἴσιμεν ἐς τὸν λαβύρινθον ἕκαστον, ὡς ἔχειν ἀπραγμόνως μηρυόμενοι αὐτὸ, ἐξιέναι. Ερμό. τίς ἂν οὖν ἡμῖν Ἀριάδνη γένοιτ' ἂν, ἢ πόθεν του λίνου εὐπορήσομεν; Λυ. θάρρει ὦ ἑταῖρε. δοκῶ γάρ μοι εὑρηκέναι, οὗ τινος ἐχόμενοι, ἐξέλθοιμεν ἄν. Ερμό. τί οὖν τοῦτό ἐστιν; Λυ. οὐκ ἐμὸν ἐρῶ, ἀλλὰ ἑνὸς τῶν σοφῶν, τὸ νῆφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. ἢν γὰρ μὴ ῥᾳδίως πιστεύωμεν ἀκούοντες, ἀλλὰ δικαστικῶς αὐτὸ ποιῶμεν, ἀπολιπόντες καὶ τοῖς ἑξῆς λόγον, ἴσως εὐμαρῶς ἂν τοὺς λαβυρίνθους ἐκφύγοιμεν. Ερμό. εὖ λέγεις. καὶ τοῦτο ποιῶμεν. Λυ. εἶεν. ἐπὶ τίνα δὴ αὐτῶν πρῶτον ἔλθοιμεν ἄν; ἢ τοῦτο

μὲν

μὲν οὐδὲν διοίσει; ἀρξάμενοι δ' ἀφ' ὅτου οὖν, οἷον, ἀπὸ Πυθαγόρου, ἢν οὕτω τύχῃ, πόσῳ ἂν χρόνῳ οἰόμεθα ἐκμαθεῖν τὰ Πυθαγόρου ἅπαντα; καί μοι ἐξαίρει καὶ τὰ ἔτη ἐκεῖνα τὰ τῆς σιωπῆς. σὺν δ' οὖν τοῖς πέντε, ἱκανὰ τριάκοντα οἶμαι. εἰ δὲ μή, ἀλλὰ πάντως γε εἴκοσι. Ερμό. ἐῶμεν οὕτως. εἶτα ἑξῆς τῷ Πλάτωνι θετέον δηλαδὴ τοσαῦτα ἕτερα. ἔτι μὴν καὶ Ἀριστοτέλει οὐκ ἐλάττω. Λυ. οὐ γάρ. Ερμό. Χρυσίππῳ δέ γε οὐκέτι ἐρήσομαί σε πόσα. οἶδα γὰρ παρὰ σοῦ ἀκούσας, ὅτι τετταράκοντα μόγις ἱκανά. Λυ. οὕτως. Ερμό. εἶτα ἑξῆς Ἐπικούρῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις. ὡς δὲ οὐ πολλὰ ταῦτα τίθημι, ἐκεῖθεν μάθοις ἄν, ἢν ἐννοήσῃς ὅσοι ὀγδοηκοντούτεις εἰσὶ Στωϊκοί, ἢ Ἐπικούρειοι, ἢ Πλατωνικοί, ὁμολογοῦντες μὴ πάντα εἰδέναι τὰ τῆς ἑαυτοῦ αἱρέσεως ἕκαστος, ὡς μηδὲν ἐνδεῖν σφίσιν ἐς τὰ μαθήματα. εἰ δὲ μή, ἀλλὰ Χρύσιππός γε, καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Πλάτων φαῖεν ἄν. καὶ πρὸ τούτων, ὁ Σωκράτης οὐδὲν φαυλότερος αὐτῶν, ὃς ἐκεκράγει πρὸς ἅπαντας, οὐχ ὅπως μὴ πάντα, ἀλλὰ μηδ' ὅλως εἰδέναι τί. ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι οὐκ οἶδε. λογισώμεθα οὖν ἐξ ἀρχῆς. εἴκοσι τῷ Πυθαγόρᾳ ἐτίθεμεν. εἶτα Πλάτωνι τοσαῦθ' ἕτερα. εἶτα ἑξῆς τοῖς ἄλλοις. πόσα δ' οὖν ταῦτα συντεθέντα,

ἐν κεφαλαίῳ γένοιτ' ἄν, εἰ δέκα μόνας θεῖμεν τὰς αἱρέσεις ἐν φιλοσοφίᾳ; Ερμό. ὑπὲρ διακόσια ὦ Λυκῖνε. Λυ. βούλει οὖν ἀφαιροῦμεν τὸ τέταρτον, ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη ἱκανὰ εἶναι, ἢ τὸ ἥμισυ ὅλον; Ερμό. αὐτὸς ἂν εἰδείης ἄμεινον. ἐγὼ δὲ ὁρῶ τοῦτο, ὅτι ὀλίγοι ἄν, καὶ οὕτω διὰ πασῶν διέλθοιεν, ἐκ γενετῆς εὐθὺς ἀρξάμενοι. Λυ. τί οὖν πάθοι τις ὦ Ερμότιμε, εἰ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα; ἢ ἀνατρεπτέον ἐκεῖνα τὰ ἤδη ὡμολογημένα, ὡς οὐκ ἄν τις ἕλοιτο ἐκ πολλῶν τὸ βέλτιστον, μὴ οὐχὶ πειραθεὶς ἁπάντων. ὡς τόν γε ἄνευ πείρας αἱρούμενον, μαντείᾳ μᾶλλον, ἢ κρίσει τἀληθὲς ἀναζητοῦντα, οὐχ οὕτως ἐλέγομεν; Ερμό. ναί. Λυ. πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη ἐπὶ τοσοῦτον βιῶναι ἡμᾶς, εἰ μέλλοιμεν εὖ τε αἱρήσεσθαι, ἁπάντων πειραθέντες, καὶ ἑλόμενοι, φιλοσοφήσειν. καὶ φιλοσοφήσαντες, εὐδαιμονήσειν. πρὶν δὲ οὕτω ποιῆσαι, ἐν σκότῳ φασὶν ὀρχοίμεθ' ἄν, οἷς ἂν τύχωμεν προσπταίοντες, καὶ ὅ, τι ἂν πρῶτον ἐς τὰς χεῖρας ἔλθῃ, τοῦτ' ἐπὶ τὸ ζητούμενον ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τἀληθές. εἰ δὲ καὶ εὕροιμεν ἄλλως κατά τινα ἀγαθὴν τύχην περιπεσόντες αὐτῷ, οὐχ ἕξομεν βεβαίως εἰδέναι, εἰ ἐκεῖνό ἐστιν ὃ ζητοῦμεν. πολλὰ γάρ ἐστιν ὅμοια αὐτοῖς, λέγοντα ἕκαστον

αὐτὸ εἶναι τἀληθέστατον. Ερμό. ὦ Λυκῖνε, οὐκ οἶδ' ὅπως εὔλογα μὲν δοκεῖς μοι λέγειν. ἀτάρ, εἰρήσεται γὰρ τἀληθές, οὐ μετρίως ἀνιᾷς με διεξιὼν αὐτὰ, καὶ ἀκριβολογούμενος οὐδὲν δέον. ἴσως δὲ καὶ ἔοικα οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ ἐξεληλυθέναι τήμερον ἐκ τῆς οἰκίας. καὶ ἐξελθὼν, ἐντετυχηκέναι σοι. ὅς με πλησίον ἤδη τῆς ἐλπίδος ὄντα, εἰς ἀπορίας φέρων ἐμβέβληκας, ἀδύνατον ἀποφαίνων τῆς ἀληθείας τὴν εὕρεσιν, ἐτῶν τοσούτων δεομένην. Λυ. οὐκοῦν ὦ ἑταῖρε, πολὺ δικαιότερον μέμφοιο ἂν τῷ πατρί σου Μενεκράτει, καὶ τῇ μητρὶ, ἥτις ποτ' ἐκαλεῖτο, οὐ γὰρ οἶδα, ἢ καὶ πολὺ πρότερον τῇ φύσει ἡμῶν, ὅτι σε μὴ κατὰ τὸν Τιθανὸν πολυετῆ, καὶ μακρόβιον ἔθεσαν, ἀλλὰ περιέγραψαν μὴ πλείω βιῶναι τὸ μήκιστον ἐτῶν ἑκατὸν, ἄνθρωπον ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ σοῦ σκεπτόμενος, εὗρον τὸ ἐκ τοῦ λόγου ἀποβάν. Ερμό. οὔκ, ἀλλ' ὑβριστὴς ἀεὶ σὺ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ, τι παθὼν, μισεῖς φιλοσοφίαν, καὶ ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀποσκώπτεις. Λυ. ὦ Ερμότιμε, ἥτις μὲν ἡ ἀλήθειά ἐστιν, ὑμεῖς ἂν ἄμεινον εἴποιτε οἱ σοφοὶ, σύ τε, καὶ ὁ διδάσκαλος. ἐγὼ δὲ, τόγε τοσοῦτον οἶδα, ὡς οὐ πάνυ ἡδεῖά ἐστι αὐτὴ τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ πολύ. εὐπροσωπότερον γὰρ

ἐκεῖνο. καὶ διὰ τοῦτο, ἢ δῆλον. ἡ δὲ, ἅτε μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα, μετὰ παρρησίας διαλέγεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο ἄχθονται αὐτῇ. ἰδοὺ γέ τοι καὶ σὺ νῦν ἄχθῃ μοι, τἀληθὲς διεξευρόντι περὶ τούτων μετὰ σοῦ, καὶ δηλώσαντι, οἵων ἐρῶμεν ἐγώ τε, καὶ σὺ, ὡς οὐ πάνυ ῥᾳδίων. ὥσπερ εἰ ἀνδριάντος ἐρῶν ἐτύγχανες, καὶ ᾤου τεύξεσθαι, ὑπολαμβάνων ἄνθρωπον εἶναι. ἐγὼ δὲ, κατιδὼν ὡς λίθος, ἢ χαλκὸς εἴη, ἐμήνυσα πρός σε ὑπ' εὐνοίας, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς, καὶ τότε δύσνουν ἐμὲ εἶναι ᾤου ἂν σαυτῷ, διότι σε οὐκ εἴων ἐξαπατᾶσθαι, ἀλλόκοτα, καὶ ἀνέλπιστα ἐλπίζοντα. Ερμό. οὐκοῦν τοῦτο ὦ Λυκῖνε φῄς, ὡς οὐ φιλοσοφητέον ἡμῖν, ἀλλὰ χρὴ ἀργίᾳ παραδιδόντας αὐτοὺς, ἰδιώτας καταβιῶναι. Λυ. καὶ ποῦ τοῦτο ἤκουσας ἐμοῦ λέγοντος; ἐγὼ γὰρ οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημὶ, ἀλλ' ἐπείπερ φιλοσοφητέον, ὁδοὶ δέ τε πολλαί εἰσιν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἑκάστη, καὶ ἀρετὴν ἄγειν φάσκουσαι. ἡ δ' ἀληθὴς ἐν αὐταῖς, ἄδηλος, ἀκριβῆ ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν. ἀδύνατον δέ γε ἡμῖν ἐφαίνετο, πολλῶν προτεθέντων, ἑλέσθαι τὸ ἄριστον, εἰ μὴ ἐπὶ πάντα ἴοι τις πειρώμενος. εἶτά πως μακρὰ ἡ πεῖρα ὤφθη. σὺ δὲ πῶς ἀξιοῖς; αὖθις γὰρ ἐρήσομαι, ὅτῳ πρώτῳ ἂν ἐντύχῃς, τούτῳ ἕπῃ, καὶ συμφιλοσο-

λοσο-

λοσοφήσεις; κἀκεῖνος ἕρμαιον ἡγήσεταί σε; Ερ. καὶ τί σοι ἀποκριναίμην ἂν ἔτι; ὃς οὔτε αὐτὸν γινώσκειν οἷόν τε εἶναι φῄς, ἢν μὴ φοίνικος ἔτη βιώῃ, πάντας ἐν κύκλῳ περιϊὼν, καὶ πειρώμενος, οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς, οὔτε τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι, καὶ μαρτυροῦσι. Λυ. τίνας φῂς τοὺς πολλοὺς εἰδότας, καὶ πεπειραμένους ἁπάντων; εἰ γάρ τις τοιοῦτός ἐστιν, ἱκανὸς ἐμοί γε καὶ εἷς, καὶ οὐκέτι πολλῶν δεήσει. ἢν δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας λέγῃς, οὐδέν τι τὸ πλῆθος αὐτῶν προσάξεταί με πιστεύειν, ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν, ἢ ἓν εἰδότες, περὶ ἁπάντων ἀποφαίνωνται.

Ερμό. μόνος δὲ σὺ τἀληθὲς κατεῖδες, οἱ δ' ἄλλοι, ἀνόητοι ἅπαντες, ὅσοι φιλοσοφοῦσι. Λυ. καταψεύδῃ μου ὦ Ερμότιμε, λέγων, ὡς ἐγὼ προτίθημί πῃ ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, ἢ τάττω ὅλως ἐν τοῖς εἰδόσι. καὶ οὐ μνημονεύεις ὧν ἔφην, οὐκ αὐτὸς εἰδέναι τἀληθὲς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους διατεινόμενος, ἀλλὰ μετὰ πάντων αὐτὸ ἀγνοεῖν ὁμολογῶν. Ερ. ἀλλ' ὦ Λυκῖνε, τὸ μὲν ἐπὶ πάντας ἐλθεῖν χρῆναι, καὶ πειραθῆναι ὧν φασι, καὶ τὸ μὴ ἂν ἄλλως ἑλέσθαι τὸ βέλτιον, ἢ οὕτως, εὔλογον ἴσως. τὸ δὲ τῇ πείρᾳ ἑκάστῃ τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, παγγέλοιον, ὥσπερ οὐχ οἷόν τε ὂν ἀπ' ὀλίγων, κα

ταμαθεῖν τὰ πάντα. ἐμοὶ δὲ καὶ πάνυ ῥᾴδιον τὸ
δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμε-
νον. φασὶ γοῦν τῶν πλαστῶν τινα, Φειδίαν οἶμαι,
ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδόντα, ἀπ' ἐκείνου ἀνα-
λελογίσθαι ἡλίκος ἂν ὁ πᾶς λέων γένοιτο, κα-
τ' ἀξίαν τοῦ ὄνυχος ἀναπλασθείς. καὶ σὺ δὲ, ἤν τις
σοι χεῖρα μόνην ἀνθρώπου δείξῃ, τὸ ἄλλο σῶμα
κατακαλύψας, εἴσῃ οἶμαι αὐτίκα ὅτι ἄνθρω-
πός ἐστι τὸ κεκαλυμμένον, κἂν μὴ τὸ πᾶν σῶ-
μα ἴδῃς. καὶ τοίνυν τὰ μὲν κεφαλαιώδη, ὧν ἅ-
παντες λέγουσι, ῥᾴδιον καταμαθεῖν ἐν ὀλίγῳ
μορίῳ ἡμέρας. τὸ δ' ὑπερακριβὲς τοῦτο, καὶ μα-
κρᾶς τῆς ἐξετάσεως δεόμενον, οὐ πάνυ ἀναγκαῖ-
ον ἐς τὴν αἵρεσιν τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἔνεστι κρῖ-
ναι καὶ ἀπ' ἐκείνων. ΛΥ. παπαὶ ὦ Ἑρμότιμε. ὡς
ἰσχυρὰ ταῦτ' εἴρηκας, ἀπὸ τῶν μερῶν ἀξιῶν τὰ ὅ-
λα εἰδέναι. καίτοι ἐγὼ τὰ ἐναντία ἀκούσας,
μέμνημαι, ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς, εἰδείη ἂν καὶ
τὸ μέρος. ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος, οὐκέτι καὶ τὸ
ὅλον. οὕτω καί μοι τόδε ἀπόκριναι, ὁ Φειδί-
ας ἄν ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος, ἔγνω ἂν ὅτι
λέοντός ἐστιν, εἰ μὴ ἑωράκει ποτὲ λέοντα ὅλον;
ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖρα ἰδὼν, εἶχες ἂν εἰπεῖν, ὅτι
ἀνθρώπου ἐστὶ, μὴ πρότερον εἰδὼς, μηδ' ἑωρα-
κὼς ἄνθρωπον; τί σιγᾷς; ἢ βούλει ἐγὼ ἀποκεκρί-
νωμαι

μοι ὑπὲρ σοῦ τἀπ' ἀναγκαῖα, ὅτι οὐκ ἂν εἶχες; ὥστε κινδυνεύει ὁ Φειδίας ἄπρακτος ἀπεληλυθέναι, μάτην ἀναπλάσας τὸν λέοντα. οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυσον ὦ παῖ λέγων. ἢ πῶς ταῦτ' ἐκείνοις ὅμοια; τῷ μὲν γὰρ Φειδίᾳ, καὶ σοὶ οὐδὲν ἄλλο τοῦ γνωρίζειν τὰ μέρη αἴτιον ἦν, ἢ τὸ εἰδέναι τὸ ὅλον, ἄνθρωπον λέγω, καὶ λέοντα, ἐν φιλοσοφίᾳ δὲ, οἷον τῇ Στωϊκῶν, πῶς ἂν ἀπὸ τοῦ μέρους καὶ τὰ λοιπὰ ἴδοις; ἢ πῶς ἂν ἀποφαίνοιο ὡς καλά; οὐ γὰρ οἶσθα τὸ ὅλον, οὗ μέρη ἐκεῖνά ἐστιν. ὁ δὲ φῂς, ὅτι τὰ κεφάλαια ῥᾴδιον ἀκοῦσαι ἁπάσης φιλοσοφίας ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἡμέρας, οἷον, ἀρχὰς αὐτῶν, καὶ τέλη, καὶ τί θεοὺς οἴονται εἶναι, τί ψυχὴν, καὶ τίνες μὲν σώματα πάντα φασὶ, τίνες δὲ καὶ ἀσώματα εἶναι ἀξιοῦσι. καὶ ὅτι οἱ μὲν ἡδονὴν, οἱ δὲ, τὸ καλὸν, ἀγαθὸν, καὶ εὐδαίμον τίθενται. καὶ τὰ τοιαῦτα. οὑτωσὶ μὲν ἀκούσαντας, ἀποφήνασθαι ῥᾴδιον, καὶ ἔργον οὐδέν. εἰδέναι δὲ ὅστις ὁ τἀληθῆ λέγων ἐστὶν, ὅρα μὴ οὐχὶ μορίου ἐστὶν ἡμέρας, ἀλλὰ πολλῶν ἡμερῶν δέηται. ἢ τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ἑκατοντάδας, καὶ χιλιάδας βιβλίων ἕκαστοι συγγεγράφασιν, ὡς πείσαιεν οἶμαι ἀληθῆ εἶναι τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα, καὶ ἅ σοι ἐδόκει ῥᾴδια, καὶ εὐμαθῆ; νῦν δὲ

μάντεως οἶμαι δεήσει σοι κἀνταῦθα πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων, εἰ μὴ ἀνέχῃ τὴν διατριβὴν, ὡς ἀκριβῶς ἑλέσθαι αὐτὸς ἅπαντα, καὶ ὅλον ἕκαστον κατανοήσας, ἐπίτομος γὰρ αὕτη γένοιτ' ἄν, οὐκ ἔχουσα πολυπλοκὰς, οὐδὲ ἀναβολὰς, εἰ μεταστειλάμενος τὸν μάντιν, ἀκούσας τῶν κεφαλαίων ἁπάντων, σφαγιάζοιο ἐφ' ἑκάστοις. ἀπαλλάξει γάρ σε ὁ θεὸς μυρίων πραγμάτων, δείξας ἐν τῷ τοῦ ἱερείου ἥπατι ἅ τινά σοι αἱρετέον. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλο τι ἀπραγμονέστερον ὑποθήσομαί σοι, ὡς μὴ ἱερεῖα καταθύεις ταυτὶ, καὶ θυσιάζῃ τῷ μηδὲ ἱερέα τινα τῶν μεγαλομίσθων παρακαλεῖν. ἀλλ' ἐς κάλπιν ἐμβαλὼν γραμματεῖα, ἔχοντα τῶν φιλοσόφων ἑκάστου τοὔνομα, κέλευε παῖδα τῶν ἀνήβων ἀμφιθαλῆ τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν κάλπιν, ἀνελέσθαι ὅ, τι ἂν πρῶτον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἔλθῃ τῶν γραμματείων, καὶ τὸ λοιπὸν κατὰ τὸν λαχόντα ἐκεῖνον, ὅστις ἂν ᾖ, φιλοσόφει. Ἑρμό. ταυτὶ μὲν ὦ Λυκῖνε βωμολοχικὰ, καὶ οὐ κατὰ σέ. σὺ δὲ εἰπέ μοι, ἤδη ποτὲ οἶνον ἐπρίω αὐτός; Λυ. καὶ μάλα πολλάκις. Ἑρμό. ἆρ' οὖν περιῄεις ἅπαντας ἐν κύκλῳ τοὺς ἐν τῇ πόλει καπήλους, ἀπογευόμενος, ἢ παραβάλλων, ἢ ἀντεξετάζων τοὺς οἴνους;

οἴνους; ΛΥ. οὐδαμῶς. ΕΡ. χρὴ γὰρ οἶμαί σοι τῷ πρώτῳ χρηστῷ καὶ ἀξίῳ ἐντυχόντι ἀποφέρεσθαι. ΛΥ. νὴ Δία. ΕΡΜΟ. καὶ ἀπό γε τοῦ ὀλίγου ἐκείνου γεύματος, εἶχες ἂν εἰπεῖν ὁποῖος ἅπας ὁ οἶνός ἐστιν; ΛΥ. εἶχον γάρ. ΕΡΜΟΤΙ. εἰ δὲ δὴ ἔλεγες προσελθὼν τοῖς καπήλοις, ἐπειδὴ κοτύλην πρίασθαι βούλομαι, δότε μοι ὦ οὗτοι ἐκπιεῖν ὅλον ἕκαστος ὑμῶν τὸν πίθον, ὡς διὰ πάντων ἐπεξελθὼν, μάθοιμι ὅστις ἀμείνω τὸν οἶνον ἔχει, καὶ ὅθεν μοι ὠνητέον. εἰ ταῦτ' ἔλεγες, οὐκ ἂν οἴει καταγελάσαι σου αὐτούς. εἰ δὲ καὶ ἐπιπολὺ ἐνοχλοίης, τάχ' ἂν καὶ προσχέαι τοῦ ὕδατος. ΛΥ. οἶμαι ἔγωγε. καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοιμι. ΕΡ. κατὰ ταυτὰ δὴ καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ. τί δεῖ ἐκπιεῖν τὸν πίθον, δυναμένους ἀπ' ὀλίγου τοῦ γεύματος εἰδέναι ὁποῖόν τι τὸ πᾶν ἐστιν; ΛΥ. ὡς ὀλισθηρὸς ὦ Ερμότιμε, καὶ διαδιδράσκεις ἐκ τῶν χειρῶν. πλὴν, ἀλλ' ὤνησάς γε. οἰόμενος γὰρ ἐκπεφευγέναι, ἐς τὸν αὐτὸν κύρτον ἐμπέπτωκας. ΕΡ. πῶς τοῦτ' ἔφης; ΛΥ. ὅτι αὐθομολογούμενον πρᾶγμα λαβὼν, καὶ γνώριμον ἅπασι, τὸν οἶνον, εἰκάζεις αὐτῷ τὰ ἀνομοιότατα. καὶ περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσιν ἅπαντες ἀφανῶν ὄντων. ὥστε ἔγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν καθότι σοι ὅμοιος φιλοσοφία καὶ οἶνος εἴη. ἄρα κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι

καὶ φιλόσοφοι ἀποδίδονται τὰ μαθήματα; ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερασάμενοί γε οἱ πολλοὶ, καὶ δολώσαντες, καὶ κακομετροῦντες. οὑτωσὶ δ' ἐπισκοπήσωμεν ὅ, τι καὶ λέγεις. τὸν οἶνον φὴς τὸν ἐν τῷ πίθῳ ὅλον αὐτὸν αὐτῷ ὅμοιον εἶναι. οὐ μὰ Δί' οὐδὲν ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ εἴ τις γεύσαιτο ἀρυσάμενος ὀλίγον ὅσον αὐτοῦ, εἴσεται αὐτίκα ὁποῖος ἅπας ὁ πίθος ἐστὶν. ἀκόλουθον καὶ τοῦτο, καὶ οὐδὲν ἂν ἔγωγέ τι ἀντείπω. ὅρα δὴ καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, φιλοσοφία, καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες, οἷον, ὁ διδάσκαλος ὁ σὸς, ἆρα ταὐτὰ πρὸς ὑμᾶς λέγει ὁσημέραι, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλα ἄλλοτε; πολλὰ γάρ ἐστι. πρόδηλον ὦ ἑταῖρε. ἦ οὐκ ἂν εἰκὸς ἔτι παρέμενες αὐτῷ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα περινοστῶν, καὶ περιπλανώμενος, εἰ τὰ αὐτὰ ἔλεγεν, ἀλλ' ἀπέχρη ἂν σοι καὶ ἅπαξ ἀκούσαντι; Ερμό. πῶς γὰρ οὔ; Λυ. πῶς οὖν οἷόν τέ σοι ἦν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύματος εἰδέναι τὰ πάντα; οὐ γὰρ τὰ αὐτά γε, ἀλλ' ἀεὶ ἕτερα καινὰ ἐπὶ καινοῖς ἐλέγετο, οὐχ ὥσπερ ὁ οἶνος ἀεὶ ὁ αὐτὸς ἦν. ὥστε ὦ ἑταῖρε, ἢν μὴ ὅλον ἐκπίῃς τὸν πίθον, καὶ ἄλλως, μεθύων περιίῃς, ἀτεχνῶς γὰρ ἐν τῷ πυθμένι δοκεῖ μοι ὁ θεὸς κατακρύψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθὸν ὑπὸ τὴν τρύγα αὐτὴν, δεήσει δὲ

ὅλον

ὅλον ἐξαντλῆσαι ἐς τέλος. ἦ οὔποτ' ἂν εὕροις τὸ νεκτάρεον ἐκεῖνο πόμα, οὗ πάλαι διψῆν μοι δοκεῖς. σὺ δὲ οἴει τοιοῦτον αὐτὸ εἶναι, ὡς εἰ μόνον γεύσαιο αὐτοῦ, καὶ σπάσαιο μικρὸν ὅσον αὐτίκα σε πάνσοφον γενησόμενον, ὥσπερ φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὰν πίῃ τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἔνθεον εὐθὺς γίγνεσθαι, καὶ χρᾶν τοῖς προσιοῦσιν. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχειν ἔοικε. σύ γ' οὖν ὑπὲρ ἥμισυ τοῦ πίθου ἐκπεπωκώς, ἐνάρχεσθαι ἔτι ἔλεγες. ὅρα τοίνυν μὴ τῷδε μᾶλλον φιλοσοφία ἔοικεν. ὁ μὲν γὰρ πίθος, ἐπιμενέτω σοι, καὶ ὁ κάπηλος. ἐνέστω δὲ μὴ οἶνος, ἀλλὰ πανσπερμία τις πυρὸς ὑπὲρ ἄνω. καὶ μετὰ τοῦτον, κύαμοι. εἶτα κριθαί. καὶ ὑπὸ ταύταις, φακοί. εἶτα ἐρέβινθοι. καὶ ἄλλα ποικίλα πρόσ. εἶδ' ἦ σὺ ὠνήσασθαι ἐθέλων τῶν σπερμάτων, καὶ ὃς ἀφελὼν τοῦ πυροῦ, ὅνπερ ἦν, ἀνέδωκέ σοι δεῖγμα ἐς τὴν χεῖρα, ὡς ἴδοις, ἆρα οὖν ἔχοις ἂν εἰπεῖν εἰς ἐκεῖνο ἀποβλέπων, εἰ καὶ οἱ ἐρέβινθοι καθαροί, καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς, καὶ οἱ κύαμοι οὐ διάκενοι; Ερμό. οὐδαμῶς. Λυ. οὐ τοίνυν οὐδὲ φιλοσοφίαν ἀφ' ἑνός, ὧν φήσει τις τοῦ πρώτου, μάθοι ἂν ἅπασαν, ὁποία ἐστίν. οὐ γὰρ ἕν τι ἦν, ὥσπερ ὁ οἶνος, ᾧπερ σὺ αὐτὴν ἀπεικάζεις, ἀξιῶν ὁμοίαν εἶναι τῷ γεύματι. τὸ δὲ ἕ

ἕτερόν τι ὤφθη, οὐ παρέργου τῆς ἐξετάσεως δεό-
μενον. οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρίαιτο, ἐν δυοῖν ὀβο-
λοῖν ὁ κίνδυνος· αὑτὸν δέ τινα ἐν τῷ συρφετῷ
παραπολέσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ ἔφησθα, οὐ
μικρὸν τὸ κακόν. ἄλλως τε, ὁ μὲν, ὅλον ἀξιῶν ἐκ-
πιεῖν τὸν πίθον, ὡς κοτύλην πρίαιτο, ζημιῶσαι
ἂν τὸν κάπηλον, οὕτως ἀπίθανα γευόμενος. φι-
λοσοφία δὲ, οὐδὲν ἂν τοιοῦτο πάθοι, ἀλλὰ κἂν
ὅτι πάμπολλα πίῃς, οὐδὲν ἐλάττων ὁ πίθος
γίγνεται, οὐδὲ ζημιώσεται ὁ κάπηλος, ἐπιρ-
ρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα, ἐξαν-
τλούμενον ἐς τὸ ἔμπαλιν, ἢ ὁ τῶν Δαναΐδων πί-
θος. ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸ ἐμβαλλόμενον οὐ συνεῖχεν,
ἀλλὰ διέρρει εὐθύς. ἐντεῦθεν δὲ, ἢν ἀφέλῃς τι,
πλέον τὸ λοιπὸν γίγνεται. ἐθέλω δέ σοι καὶ
ἄλλο ὅμοιον εἰπεῖν φιλοσοφίας πέρι γευμάτων,
καὶ μή με νομίσῃς βλασφημεῖν περὶ αὐτῆς, ἢν
εἴπω ὅτι φαρμάκῳ ὀλεθρίῳ ἔοικεν, οἷον κω-
νείῳ, ἢ ἀκονίτῳ, ἢ ἄλλῳ τῶν τοιούτων. οὐδὲ
γὰρ ταῦτα, ἐπείπερ θανατηφόρα ἐστὶν, ἀπο-
κτείνοι ἂν, εἴ τις ὀλίγον ὅσον ἀκαριαῖον ἀπο-
ξύσας αὐτῶν, ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἀπογεύσαιτο, ἀλ-
λὰ ἢν μὴ τοσοῦτον ὅσον χρὴ, καὶ ὅπως, καὶ ξὺν οἷς,
οὐκ ἂν ἀποθάνοι ὁ προσενεγκάμενος. σὺ δὲ ἠξίους
τοὐλάχιστον ἐξαρκεῖν, ὡς ἀποτελέσαι τὴν τοῦ
ὅλου

ὅλου γνῶσιν. Ερμό. ἔστω ταῦτα ὡς βούλει Λυκῖνε, τί δ' οὖν ἑκατὸν ἔτη χρὴ βιῶναι, καὶ τοσαῦθ' ὑπομεῖναι πράγματα; ἢ οὐκ ἂν ἄλλως φιλοσοφήσαιμεν; Λυ. οὐδὲ ὦ Ερμότιμε. τὸ δεινὸν οὐδὲν, εἴγε ἀληθῆ ἔλεγες ἐν ἀρχῇ, ὡς ὁ μὲν βίος, βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη, μακρή. νῦν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ,τι παθὼν, ἀγανακτεῖς, εἰ μὴ αὐθημερὸν ἡμῖν πρὶν δῦναι ἥλιον, Χρύσιππος, ἢ Πλάτων, ἢ Πυθαγόρας γένοιο. Ερμό. περιέρχῃ με ὦ Λυκῖνε, καὶ συνελαύνεις ἐς στενὸν, οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθών. ὑπὸ φθόνου δηλαδὴ, ὅτι ἐγὼ μὲν, προὔκοπτον ἐν τοῖς μαθήμασι, σὺ δὲ ὠλιγώρησας ἑαυτοῦ, τηλικοῦτος ὤν. Λυ. οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις; ἐμοὶ μὲν, ὥσπερ κορυβαντιῶντι, μὴ πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀλλ' ἔα ληρεῖν. σὺ δ' ὡς ἔχεις, προχώρει ἐς τὸ πρόσθεν τῆς ὁδοῦ, καὶ πέραινε κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς σοι δεδογμένα περὶ τούτων. Ερμό. ἀλλ' οὐκ ἐᾷς σὺ βίαιος ὢν αἱρεῖσθαί τι, ἢν μὴ πειραθῶ ἁπάντων. Λυ. τὸ μὴ εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς οὐκ ἄν ποτε ἄλλο εἴποιμι. βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ, ἀναίτιον δοκεῖς μοι κατὰ τὸν ποιητὴν αἰτιᾶσθαι αὐτὸν, ἔστ' ἂν μὴ ἕτερός σοι λόγος συμμαχήσας, ἀφέληται τῆς βίας, ἤδη ἀγόμενον. ἰδοὺ γέ τοι καὶ τάδε πολλῷ βιαιότερα φαίη ἂν σοι ὁ λόγος. σὺ δ' ἐκεῖνον παρεὶς, ἐμὲ ἴσως αἰτιάσῃ. Ερμό. τὰ ποῖα;

θαυμάζω γὰρ εἴ τι ἄῤῥητον καταλέλειπται αὐ-
τῷ. ΛΥ. οὐχ ἱκανὸν εἶναί φησι τὸ πάντα ἰδεῖν
καὶ διεξελθεῖν δι' αὐτῶν, ὡς ἔχειν ἤδη ἑλέσθαι τὸ
βέλτιστον, ἀλλ' ἔτι τοῦ μεγίστου ἐνδεῖν. Ερμό.
τίνος τούτου; ΛΥ. κριτικῆς τινος ὦ θαυμά-
σιε, καὶ ἐξεταστικῆς παρασκευῆς, καὶ νοῦ ὀξέος, καὶ
διανοίας ἀκριβοῦς, καὶ ἀδικάστου, οἵαν χρὴ εἶναι
τὴν περὶ τῶν τηλικούτων δικάσουσαν. ἢ μάτην
ἂν ἅπαντα ἑωραμένα εἴη. ἀποδοτέον οὖν φησι
καὶ τῷ τοιούτῳ χρόνον οὐκ ὀλίγον, καὶ προθέμε-
νον ἅπαντα, εἰς μέσον αἱρεῖσθαι διαμέλλοντα,
καὶ βραδύνοντα, πολλάκις ἐπισκοποῦντα μή-
τε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ἑκάστου, μήτε σχῆμα, ἢ
δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ αἰδούμενον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Α-
ρεοπαγίτας αὐτὸ ποιοῦντα. οἱ ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ
δικάζουσιν, ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' ἐς τὰ λε-
γόμενα ἀποβλέποιεν. καὶ τότ' ἤδη ἐξέσται σοι βε-
βαίως ἑλομένῳ φιλοσοφεῖν. Ερ. μετὰ τὸν βίον
φὴς ἐκ γὰρ τούτου, οὐδενὸς ἀνθρώπων βίος ἐξαρκέ-
σειεν ἂν ὡς ἐπὶ πάντα ἐλθεῖν, καὶ ἕκαστον ἀκριβῶς
ἐπιδεῖν, καὶ ἐπιδόντα, κρῖναι. καὶ κρίναντα, ἑλέσθαι.
καὶ ἑλόμενον, φιλοσοφῆσαι. μόνως γὰρ δὴ οὔ-
τως εὑρεθῆναι φὴς τἀληθές, ἄλλως δὲ οὔ.
ΛΥ. ὀκνῶ γάρ σοι εἰπεῖν ὦ Ερμότιμε, ὅτι οὐδὲ
τοῦτό πω ἱκανόν, ἀλλ' ἔτι μοι δοκοῦμεν λελη-

θέναι

θέναι ἡμᾶς αὐτὸ, οἰόμενοι μὲν τι εὑρηκέναι βέβαιον. εὑρόντες δὲ οὐδὲν, ὥσπερ οἱ ἁλιεύοντες πολλάκις καθέντες τὰ δίκτυα ἐπὶ βάρους τινὸς αἰσθόμενοι, ἀνέλκουσιν, ἰχθῦς παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες, εἶτα, ἐπειδὰν κάμωσιν ἀνασπῶντες, ἢ λίθος τις ἀναφαίνεται αὐτοῖς, ἢ κεράμιον, ψάμμῳ σεσαγμένον, σκόπει μὴ ἐπὶ ἡμεῖς τι τοιοῦτον ἀνεσπάκαμεν. Ερμό. οὐ μανθάνω τί σοι τὰ δίκτυα ταῦτα βούλεται, ἀτεχνῶς γάρ με περιβάλλεις αὐτοῖς. Λυ. οὐκοῦν πειρῶ διεκδῦναι. σὺν θεῷ γὰρ οἶσθα νεῖν, εἰ καί τις ἄλλος. ἐγὼ γὰρ κἂν ἐφ' ἅπαντας ἔλθωμεν πειρώμενοι, καὶ τοῦτ' ἐργασώμεθά ποτε, οὐδέπω οὐδὲ τοῦτο δῆλον ἔσεσθαι νομίζω, εἴ τις δὲ αὐτῶν ἔχει τὸ ζητούμενον, ἢ πάντες ὁμοίως ἀγνοοῦσι. Ερμό. τί φής; οὐδὲ τούτων τις πάντως ἔχει; Λυκῖ. ἄδηλον. ἢ σοι ἀδύνατον δοκεῖ ἅπαντας ψεύδεσθαι, τὸ δ' ἀληθὲς, ἄλλο τι εἶναι πρὸς μηδενὸς αὐτῶν πω εὑρημένον; Ερμό. πῶς οἷόν τε; Λυ. οὕτως. ἔστω γὰρ ὁ μὲν ἀληθὴς ἀριθμὸς ἡμῖν, εἴκοσιν. οἷον, κυάμους τις εἴκοσιν ἐς τὴν χεῖρα λαβὼν, ἐπικλεισάμενος, ἐρωτάτω δέκα τινὰς, ὁπόσοι εἰσὶν οἱ κύαμοι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. οἱ δ' εἰκάζοντες, ὁ μὲν, ἑπτὰ, ὁ δὲ, τριάκοντα λεγέτωσαν,

ὁ δέ τις, δέκα, ἢ πεντεκαίδεκα. καὶ ὅλως, ἄλλος ἄλλον τινὰ ἀριθμόν. ἐνδέχεται μέντοι καὶ κατὰ τύχην τινὰ ἀληθεῦσαι. ἢ γάρ; Ερμό. ναί. Λυ. οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἅπαντας ἄλλον ἄλλους ἀριθμοὺς εἰπεῖν, ψευδεῖς, καὶ οὐκ ὄντας, μηδένα δὲ αὐτῶν φάναι, ὅτι εἴκοσιν ὁ ἀνὴρ κυάμους ἔχει. ἢ τί φής; Ερμό. οὐκ ἀδύνατον. Λυ. κατὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντες μὲν οἱ φιλοσοφοῦντες τὴν εὐδαιμονίαν ζητοῦσιν ὁποῖόν τί ἐστι, καὶ λέγουσιν ἄλλος ἄλλο τι αὐτὴν εἶναι. ὁ μὲν ἡδονήν. ὁ δὲ, τὸ καλόν. ὁ δὲ, ὅσα ἕτερά φασι περὶ αὐτῆς. εἰκὸς μὲν οὖν καὶ τούτων ἕν τι εἶναι τὸ εὔδαιμον. οὐκ ἀπεικὸς δὲ καὶ ἄλλο τι παρ' αὐτὰ πάντα. καὶ ἐοίκαμεν ἡμεῖς ἀνάπαλιν ἢ ἐχρῆν, πρὶν τὴν ἀρχὴν εὑρεῖν, ἐπείγεσθαι πρὸς τὸ τέλος. ἔδει δ' οἶμαι πρότερον φανερὸν γενέσθαι, ὅτι ἔγνωσται τἀληθές. καὶ πάντως ἔχει τις αὐτὸ εἰδὼς τῶν φιλοσοφούντων. εἶτα μετὰ τοῦτο, τὸ ἑξῆς ἂν ἦν ζητῆσαι, ᾧ πειστέον ἐστίν. Ερμό. ὥστε ὦ Λυκῖνε, τοῦτο φῂς ὅτι οὐδ' ἂν διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσωμεν, οὐδὲ τότε πάντως ἕξομεν τἀληθὲς εὑρεῖν. Λυ. μὴ ἐμὲ ὦ 'γαθὲ ἐρώτα, ἀλλὰ τὸν λόγον αὖθις αὐτόν. καὶ ἴσως ἂν ἀποκρίναιτό σοι ὅτι οὐδέπω, ἔστ' ἂν ἄδηλον ᾖ εἰ ἕν τι τούτων ἐστὶν, ὧν οὗτοι λέγουσιν.

Ερμό.

Ερμό. οὐδέ ποτε ἄρα ἐξ ὧν σύ φὴς, εὑρήσομεν, οὐδὲ φιλοσοφήσομεν, ἀλλὰ δεήσει ἡμᾶς ἰδιώτην τινὰ βίον ζῆν, ἀποστάντας τοῦ φιλοσοφεῖν.

Λυ. τοῦτο ξυμβαίνει γε ἐξ ὧν φὴς ἀδύνατον εἶναι φιλοσοφῆσαι, καὶ ἀνέφικτον ἀνθρώπῳ γε ὄντι. ἀξιοῖς γὰρ τὸν φιλοσοφήσειν μέλλοντα, ἑλέσθαι πρῶτον φιλοσοφίαν τὴν ἀρίστην. ἡ δ' αἵρεσις, οὕτω σοι ἐδόκει μόνως ἀκριβὴς ἂν γενέσθαι, εἰ διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσαντες, ἑλοίμεθα τὴν ἀληθεστάτην. εἶτα λογιζόμενος ἐτῶν ἀριθμὸν, ὁπόσος ἑκάστῃ ἱκανός ἐστιν, ὑπερεξέπιπτες, ἀπομηκύνων τὸ πρᾶγμα ἐς γενεὰς ἄλλας, ὡς ὑπερήμερον γίνεσθαι τἀληθὲς τοῦ ἑκάστου βίου. τελευτῶν δὲ, καὶ τοῦτ' αὐτὸ οὐκ ἄνευ διάστον ἀποφαίνεις, ἄδηλον εἶναι λέγων, εἴτε εὕρηται πρὸς τῶν φιλοσοφούντων πάλαι τἀληθὲς, εἴτε καὶ μή. σὺ δὲ πῶς Ἑρμότιμε δύναιο ἂν ἐπομοσάμενος εἰπεῖν ὅ, τι εὕρηται πρὸς αὐτῶν; ἐγὼ μὲν, οὐκ ἂν ὀμόσαιμι. καί τοι πόσα ἄλλα παρεῖδον ἑκών σοι, ἐξετάσεως μακρᾶς καὶ αὐτὰ δεόμενα;

Ερμό. τὰ ποῖα;

Λυ. οὐκ ἀκούεις τῶν Στωϊκῶν, ἢ Ἐπικουρείων, ἢ Πλατωνικῶν εἶναι φασκόντων, τοὺς μὲν, εἰδέναι τοὺς λόγους ἑκάστους, τοὺς δὲ, μὴ, καίτοι τάγε ἄλλα πάνυ ἀξιοπίστους ὄντας;

Ερμό. ἀληθῆ ταῦτα,

Λυ. Οὐ τοίνυν διακρῖναι τοὺς εἰδότας, καὶ διαγνῶναι, ἀπὸ τῶν οὐκ εἰδότων μὲν, φασκόντων δὲ, οὔ σοι δοκεῖ πάνυ ἐργῶδες εἶναι. Ερμό. καὶ μάλα. Λυ. δεήσει τοίνυν σε, εἰ μέλλεις Στωϊκῶν τὸν ἄριστον εἴσεσθαι, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ πάντας, ἀλλ' οὖν ἐπὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ πειραθῆναι, καὶ τὸν ἀμείνω προστήσασθαι διδάσκαλον, γυμνασάμενόν γε πρότερον, καὶ κριτικὴν τῶν τοιούτων δύναμιν ποιησάμενον, ὡς μή σε λάθῃ ὁ χείρων προκριθείς. καὶ σὺ καὶ πρὸς τοῦτο ὅρα, ὅσου δεῖ τοῦ χρόνου, ὃν ἑκὼν παρῆκα, δεδιὼς μὴ σὺ ἀγανακτήσῃς, καίτοι τόγε μέγιστόν τε ἅμα, καὶ ἀναγκαιότατον ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγω δὴ τοῖς ἀδήλοις τε, καὶ ἀμφιβόλοις, ἓν τοῦτό ἐστιν οἶμαι. καὶ μόνη σοι αὕτη πιστὴ, καὶ βέβαιος ἐλπὶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν τε καὶ εὕρεσιν αὐτῆς, ἄλλη δὲ οὐδ' ἡτισοῦν, ἢ τὸ κρίνειν δύνασθαι, καὶ χωρίζειν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν τὰ ψευδῆ, καὶ ὑπάρχειν σοι καὶ κατὰ τοὺς ἀργυρογνώμονας διαγινώσκειν ἅ, τε δόκιμα καὶ ἀκίβδηλα, καὶ ἃ παρακεκομμένα, καὶ εἴ ποτε τοιαύτην τινὰ δύναμιν, καὶ τέχνην ποιησάμενος, ᾔεις ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν λεγομένων. εἰ δὲ μὴ, εὖ ἴσθι ὡς οὐδὲν κωλύσει σε τῆς ῥινὸς ἕλκεσθαι ὑφ' ἑκάστων, ἢ θαλλῷ προδειχθέντι ἀκολουθεῖν ὥσπερ τὰ πρόβατα. μᾶλλον δὲ ἐπι-

τραπεζίῳ ὕδατι ἐοικὼς ἔσῃ, ἐφ' ὅ, τι ἂν μέρος ἑλκύσῃ σέ τις, ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἀγόμενος. ἢ καὶ νὴ Δία καλάμῳ τινί, ἐπ' ὄχθῃ παραποταμίᾳ πεφυκότι, καὶ πρὸς πᾶν τὸ πνέον καμπτομένῳ, κἂν μικρά τις αὔρα διαφυσήσασα, διασαλεύσῃ αὐτόν, ὡς εἴ γέ τινα εὕρῃς διδάσκαλον, ὃς ἀποδείξεως πέρι, καὶ τῆς τῶν ἀμφισβητουμένων διακρίσεως, τέχνην τινὰ εἰδώς, διδάξειέ σε, παύσῃ δηλαδὴ πράγματα ἔχων. αὐτίκα γάρ σοι τὸ βέλτιστον φανεῖται, καὶ τἀληθὲς ὑπαχθὲν τῇ ἀποδεικτικῇ ταύτῃ τέχνῃ, καὶ τὸ ψεῦδος ἐλεγχθήσεται, καὶ σὺ βεβαίως ἑλόμενος, καὶ κρίνας, φιλοσοφήσεις, καὶ τὴν τριπόθητον εὐδαιμονίαν κτησάμενος, βιώσῃ μετ' αὐτῆς, ἅπαντα συλλήβδην ἔχων τἀγαθά. Ερμό. εὖγε ὦ Λυκῖνε. παρὰ πολὺ γὰρ ταῦτ' ἀμείνω, καὶ ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐχόμενα λέγεις, καὶ ζητητέος ὡς ἔοικεν ἡμῖν ἀνήρ τις τοιοῦτος, διαγνωστικούς τε, καὶ διακριτικοὺς ποιήσων ἡμᾶς. καὶ τὸ μέγιστον, ἀποδεικτικούς, ὡς τά γε μετὰ ταῦτα, ῥᾴδια ἤδη, καὶ ἀπράγμονα, καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμενα. καὶ ἔγωγε ἤδη χάριν οἶδά σοι, ἐξευρόντι σύντομόν τινα ταύτην ἡμῖν, καὶ ἀρίστην ὁδόν. Λυ. καὶ μὴν οὐδέπω χάριν ἄν μοι εἰδείης εἰκότως. οὐδὲν γὰρ

σοι ἀριθμητικῶς ἔδειξα, ὡς ἐγγυτέρω σε ποιήσειν τῆς ἐλπίδος. τὸ δέ, πολὺ πορρωτέρω γεγόναμεν, ἢ πρότερον ἦμεν. καὶ κατὰ τοὺς παροιμιαζομένους, πολλὰ μοχθήσαντες, ὁμοίως ἐσμέν. Ερμό. πῶς τοῦτο φῂς; πάνυ γάρ τι λυπηρόν τι καὶ δύσελπι ἐρεῖν ἔοικας. Λυ. ὅτι ὦ ἑταῖρε, κἂν εὕρωμεν ὑπισχνούμενόν τινα εἰδέναι τε ἀπόδειξιν, καὶ ἄλλον διδάξειν, οὐκ αὐτίκα οἶμαι πιστεύσομεν αὐτῷ, ἀλλά τινα ζητήσομεν τὸν κρῖναι δυνάμενον, εἰ ἀληθῆ ὁ ἀνὴρ λέγει. κἂν τύχωμεν τούτου, ἄδηλον ἔτι ἡμῖν, εἰ ὁ ἐπιγνώμων οὗτος οἶδε διαγινώσκειν τὸν ὀρθῶς κρινοῦντα, ἢ μή. καὶ ἐπ' αὐτὸν αὖθις τοῦτον, ἄλλου ἐπιγνώμονος οἶμαι δεῖ. ἡμεῖς γὰρ πόθεν ἂν εἰδείημεν διακρίνειν τὸν ἄριστα κρίνειν δυνάμενον; ὁρᾷς ὅποι τοῦτο ἀποτείνεται, καὶ ὡς ἀπέραντον γίγνεται, στῆναί ποτε, καὶ καταληφθῆναι μὴ δυνάμενον; ἐπεὶ καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτάς, ὁπόσας οἷόν τε εὑρίσκειν, ἀμφισβητουμένας ὄψει, καὶ μηδὲν ἐχούσας βέβαιον. αἱ γοῦν πλεῖσται αὐτῶν, δι' ἄλλων ἀμφισβητουμένων πείθειν ἡμᾶς βιάζονται εἰδέναι. αἱ δέ, τοῖς πάνυ προδήλοις τὰ ἀφανέστατα συνάπτουσαι, οὐδὲν αὐτοῖς κοινωνοῦντα, ἀποδείξεις αὐτῶν εἶναι φάσκουσιν. ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο ἀποδείξειν τοὺς θεούς, διότι βω-

μοὶ

μοὶ αὐτοῦ ὄντες φαίνοντο. ὥστε ὦ Ἑρμότιμε, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως καθάπερ οἱ ἐν κύκλῳ θέοντες, ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχήν, καὶ ἀπορίαν, ἐπανεληλύθαμεν. Ἑρ. οἷά με εἰργάσω ὦ Λυκῖνε, ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφήνας. καὶ ὡς ἔοικεν ἀπολεῖταί μοι τὰ τοσαῦτα ἔτη, καὶ ὁ κάματος ὁ πολύς. Λυ. ἀλλ᾽ ὦ Ἑρμότιμε, πολὺ ἔλαττον ἀνιάσῃ, ἢν ἐννοήσῃς ὅτι οὐ μόνος ἔξω μένεις τῶν ἐλπισθέντων ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν, περὶ ὄνου σκιᾶς μάχονται οἱ φιλοσοφοῦντες. ἢ τίς ἄρα δύναιτο δι᾽ ἐκείνων ἁπάντων χωρῆσαι, ὧν ἔφην; ὅπερ ἀδύνατον καὶ αὐτὸς λέγεις εἶναι. νῦν δέ, ὅμοιόν μοι δοκεῖς ποιεῖν, ὥσπερ εἴ τις δακρύοι, καὶ αἰτιῷτο τὴν τύχην, ὅτι μὴ δύναιτο ἀνελθεῖν ἐς τὸν οὐρανόν, ἢ ὅτι μὴ εὔθιος ὑποδὺς εἰς τὴν θάλατταν, ἀπὸ Σικελίας ἐς Κύπρον ἀναδύσεται, ἢ ὅτι μὴ ἀρθεὶς πτηνὸς αὐθημερὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ. τὸ δ᾽ αἴτιον τῆς λύπης, ὅτι ἤλπικεν οἶμαι, ἢ ὄναρ ποτὲ ἰδὼν τοιοῦτον, ἢ αὐτὸς αὑτῷ ἀναπλάσας οὐ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἐοικότα εὔχεται, καὶ κατὰ τὴν ἀνθρώπου φύσιν. καὶ δὴ καὶ σὲ ὦ ἑταῖρε, πολλά, καὶ θαυμαστὰ ὀνειροπολοῦντα νύξας ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν ἐποίησεν. εἶτα ὀργίζῃ αὐτῷ, ἔτι μόλις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίγων

καὶ τὸν ὕπνον οὐ ῥᾳδίως ἀποσειόμενος ὑφ' ἡδονῆς ὧν ἑώρας; πάσχουσι δ' αὐτὸ καὶ οἱ τὴν κενὴν μακαρίαν ἑαυτοῖς ἀναπλάττοντες, ἣν μεταξὺ πλουτοῦσιν αὐτοῖς, καὶ θησαυροὺς ἀνορύττουσι, καὶ βασιλεύουσι, καὶ τἆλλα εὐδαιμονοῦσιν, οἷα πολλὰ ἡ θεὸς ἐκείνη ῥᾳδιουργεῖ, ἡ εὐχὴ μεγαλόδωρος οὖσα, καὶ πρὸς οὐδὲν ἀντιλέγουσα, κἂν πτηνός θέλῃ τις γενέσθαι, κἂν κολοσσιαῖος τὸ μέγεθος, κἂν ὄρη ὅλα χρυσᾶ εὑρίσκειν. ἢν τοίνυν ταῦτα ἐννοοῦσιν αὐτοῖς, ὁ παῖς προσελθὼν, ἔρηταί τι τῶν ἀναγκαίων, οἷον, ὅθεν ἄρτους ὠνητέον, ἢ ὅ,τι ἢ φατέον πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα τοὐνοίκιον, ἐκ πολλοῦ περιμένοντα, οὕτως ἀγανακτοῦσιν, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐρομένου καὶ παρενοχλήσαντος ἀφαιρεθέντες ἅπαντα ἐκεῖνα τἀγαθά. καὶ ὀλίγου δέουσι τὴν ῥῖνα τοῦ παιδὸς ἀποτραγεῖν. ἀλλὰ σὺ ὦ φιλότης, μὴ πάθῃς αὐτὸ πρὸς ἐμὲ, εἴ σε θησαυροὺς ἀνορύττοντα, ἢ πετόμενον, καί τινας ἐννοίας ὑπερφυεῖς ἐννοοῦντα, καί τινας ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζοντα, φίλος ὢν, οὐ περιεῖδον διὰ παντὸς τοῦ βίου, ὀνείρῳ ἡδεῖ μὲν ἴσως, ἀτὰρ ὀνείρῳ γε συνόντα. ἀναστάντα δὲ, ἀξιῶ πράττειν τι τῶν ἀναγκαίων. ἢ ὅ σε παραπέμψει ἐς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου, τὰ κοινὰ ταῦτα

φρο

φονοῦντα. ἐπεὶ, ὅγε νῦν ἔπραττες, καὶ ἐπενόεις,
οὐδὲν τῶν ἱπποκενταύρων, καὶ χιμαιρῶν, καὶ γορ-
γόνων διαφέρει. καὶ ὅσα ἄλλα ὄνειροι, καὶ ποιηταὶ
καὶ γραφεῖς ἐλεύθεροι ὄντες, ἀναπλάττουσιν,
οὔτε γενόμενα πώποτε, οὔτε γενέσθαι δυνάμενα.
καὶ ὅμως ὁ πολὺς λεὼς πιστεύουσιν αὐτοῖς, καὶ
κηλοῦνται ὁρῶντες, ἢ ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα,
διὰ τὸ ξένα, καὶ ἀλλόκοτα εἶναι, καὶ σὺ δὴ μυθο-
ποιοῦ τινος ἀκούσας, ὡς ἔστι τις γυνὴ ὑπέρφυ-
ής τὸ κάλλος, ὑπὲρ τὰς χάριτας αὐτὰς, ἢ
τὴν οὐρανίαν εἶναι, μὴ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἀ-
ληθῆ λέγει, καὶ εἰ ἔστι που τῆς γῆς ἡ ἄνθρωπος
αὕτη, ἤρας εὐθὺς, ὥσπερ φασὶ τὴν Μήδειαν,
ἐξ ὀνείρατος ἐρασθῆναι τοῦ Ἰάσονος. ὃ δὲ δὴ μά-
λιστά σε πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπηγάγετο, καὶ τοὺς ἄλ-
λους δὲ, ὁπόσοι τοῦ αὐτοῦ σοι εἰδώλου ἐρῶσι,
τοῦτ' ἦν, ὥσγε μοι εἰκάζοντι φαίνεται, τὸ τὸν λέ-
γοντα ἐκεῖνον περὶ τῆς γυναικὸς, ἐπείπερ ἐπι-
στεύθη τὸ πρῶτον, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἀκόλουθα
ἐπάγειν. εἰς τοῦτο γὰρ ἑωρᾶτε μόνον, καὶ διὰ τοῦτο
εἷλκεν ὑμᾶς τῆς ῥινὸς, ἐπείπερ ἅπαξ τὴν πρώ-
την λαβὴν ἐνεδώκατε αὐτῷ, καὶ ἦγεν ᾗ ᾤετο τὴν ἀ-
γαπωμένην, δι' ἧς ἔλεγεν εὐθείας ὁδοῦ. ῥᾴδια
γὰρ οἶμαι τὰ μετὰ ταῦτα. καὶ οὐδεὶς ὑμῶν ἔτι
ἐπιστρεφόμενος εἰς τὴν εἴσοδον, ἐξήταζεν εἰ ἀ-

ληθὴς ἐστὶ, καὶ εἰ μὴ ἔλαθε, καθ' ἣν οὐκ ἐχρῆν εἰσελθὼν, ἀλλ' ἠκολούθει τοῖς τῶν προωδευκότων ἴχνεσι, καθάπερ τὰ πρόβατα πρὸς τὸν αὐτῶν ἡγούμενον, δέον ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ, καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς σκέψασθαι, εἴπερ εἰσιτητέον. ὃ δέ φημι, σαφέστερον ἂν μάθοις, ἤν τι τοιοῦτον ὅμοιον παραθεωρήσῃ αὐτῷ. λέγοντος γάρ τινος τῶν μεγαλοτόλμων τούτων ποιητῶν ὡς γένοιτό ποτε τρικέφαλος, καὶ ἑξάχειρ ἄνθρωπος, ἂν τὸ πρῶτον ταῦτα ἀπραγμόνως ἀποδέξῃ, μὴ ἐξετάσας εἰ δυνατὸν, ἀλλὰ πιστεύσας, εὐθὺς ἀκολούθως ἂν ἐπάγοι καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ὀφθαλμοὺς ὁ αὐτὸς εἶχεν ἕξ, καὶ ὦτα ἕξ, καὶ φωνὰς τρεῖς ἅμα ἠφίει, καὶ ἤσθιε διὰ τριῶν στομάτων, καὶ δακτύλους τριάκοντα εἶχεν, οὐχ ὥσπερ ἕκαστος ἡμῶν δέκα ἐν ἀμφοτέραις χερσί. καὶ εἰ πολεμεῖν δέοι, αἱ τρεῖς μὲν χεῖρες ἑκάστη, πέλτην, ἢ γέρρον, ἢ ἀσπίδα εἶχεν. αἱ τρεῖς δὲ, ἡ μὲν, πέλεκυν κατέφερεν. ἡ δὲ, λόγχην ἠφίει. ἡ δὲ, τῷ ξίφει ἐχρῆτο. καὶ τίς ἔτι ἂν ἀπιστήσειε ταῦτα λέγοντι αὐτῷ; ἀκόλουθα γὰρ τῇ ἀρχῇ, περὶ ἧς ἐχρῆν εὐθὺ σκοπεῖν εἴπερ δεκτέα, καὶ εἰ συγχωρητέα οὕτως ἔχειν. ἢν δ' ἅπαξ ἐκεῖνα δῷς, ἐπιρρεῖ τὰ λοιπὰ, καὶ οὔποτε στήσεται. καὶ τὸ ἀπιστεῖν αὐτοῖς οὐκέτι ῥᾴδιον, ἐπείπερ ἀκό

λουθα

λούθα, καὶ ὅμοιά ἐστι τῇ συγχωρηθείσῃ ἀρχῇ, ἅπερ καὶ ὑμεῖς πάσχετε. ὑπὸ γὰρ δὴ ἔρωτος, καὶ προθυμίας, οὐκ ἐξετάσαντες τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον ἑκάστην, ὅπως ὑμῖν ἔχει, προχωρεῖτε ὑπὸ τοῦ ἀκολουθίας ἑλκόμενοι, οὐκ ἐννοοῦντες εἴ πη γένοιτ᾽ ἂν ἀκόλουθόν τι αὐτῶν, καὶ ψεῦδος ὄν. οἷον, εἴ τις λέγει τὰ δὶς πέντε, ἑπτὰ εἶναι, καὶ σὺ πιστεύσειας αὐτῷ, μὴ ἀριθμήσας ἐπὶ σαυτοῦ, ἐπάξει δηλαδή, ὅτι καὶ τετράκις πέντε, τεσσαρεσκαίδεκα πάντως ἐστί. καὶ μέχρις ἂν ὅτε ἐθελήσῃ, οἷα καὶ ἡ θαυμαστὴ γεωμετρία ποιεῖ. κἀκείνη γὰρ τὰς ἐν ἀρχῇ, ἀλλόκοτά τινα αἰτήματα αἰτήσασα, καὶ συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασα, οὐδὲ συστῆναι δυνάμενα, σημεῖά τινα ἀμερῆ, καὶ γραμμὰς ἀπλατεῖς, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ σαθροῖς τοῖς θεμελίοις τούτοις οἰκοδομεῖ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἀξιοῖ εἰς ἀπόδειξιν ἀληθῆ λέγειν, ἀπὸ ψευδοῦς τῆς ἀρχῆς ὁρμωμένη. κατὰ ταυτὰ τοίνυν καὶ ὑμεῖς δόντες τὰς ἀρχὰς τῆς προαιρέσεως ἑκάστης, πιστεύετε τοῖς ἑξῆς. καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθείας αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν ἡγεῖσθε εἶναι, ψευδῆ οὖσαν. εἶτα οἱ μὲν ὑμῶν, ἐναποθνήσκουσι ταῖς ἐλπίσι, πρὶν ἰδεῖν τἀληθές, καὶ καταγνῶναι τῶν ἐξαπατησάντων ἐκείνων. οἱ δέ, κἂν αἴσθωνται ἐξηπατημένοι, ὀψέ ποτε γέρον

χοντος πραχθέντων. ὑποθέμενοι δὲ ταύτην φιλοσοφίαν ὀρθὴν εἶναι τὴν τῶν Στωϊκῶν, ἄλλην δὲ μηδ᾽ ἥντινα οὖν, ἴδωμεν εἰ ἐφικτὴ αὕτη, καὶ δυνατή ἐστιν. ἢ μάτην κάμνουσιν, ὁπόσοι ἐφίενται αὐτῆς. τὰς μὲν γὰρ ὑποσχέσεις ἀκούω θαυμαστάς τινας, ἡνίκα εὐδαιμονήσουσιν οἱ ἐς τὸ ἀκρότατον ἐλθόντες. μόνους γὰρ τούτους πάντα συλλαβόντας ἕξειν τὰ τῷ ὄντι ἀγαθά. τὸ μετὰ ταῦτα δὲ, σὺ ἄμεινον εἰδείης, εἴ τινι ἐντετύχηκας Στωϊκῷ τοιούτῳ καὶ Στωϊκῶν τῷ ἄκρῳ οἵῳ μήτε λυπεῖσθαι, μήθ᾽ ἐφ᾽ ἡδονῆς κατασπᾶσθαι, μήτ᾽ ὀργίζεσθαι, φθόνου δὲ κρείττονι, καὶ πλούτου καταφρονοῦντι, καὶ συνόλως εὐδαίμονι, ὁποῖον χρὴ τὸν κανόνα εἶναι, καὶ γνώμονα τοῦ κατὰ τὴν ἀρετὴν βίου. ὁ γὰρ καὶ κατὰ μικρότατον ἐνδέων, ἀτελὴς, κἂν πάντα πλείω ἔχῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὐχὶ, οὐδέπω εὐδαίμων. Ερ. οὐδένα τοιοῦτον εἶδον. Λυ. εὖγε ὦ Ἑρμότιμε, ὅτι οὐ ψεύδῃ ἑκών. εἰς τί γοῦν ἀποβλέπων φιλοσοφεῖς. ὅταν ὁρᾷς μήτε τὸν διδάσκαλον τὸν σὸν, μήτε τὸν ἐκείνου μήτε τὸν πρὸ αὐτοῦ; μὴ δ᾽ ἂν εἰς δεκαγονίαν ἀναγάγῃς μηδένα αὐτῶν σοφὸν ἀκριβῶς, καὶ διὰ τοῦτο εὐδαίμονα γεγενημένον. οὐ δὲ γὰρ ἂν ἐκεῖνο ὀρθῶς εἴποις, ὡς ἀπόχρη κἂν πλησίον γένῃ τῆς εὐδαιμονίας. ἐπεὶ οὐδὲν ὄφελος. ὁμοίως

γὰρ ἔξω τῆς ὁδοῦ ἐσμεν, καὶ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, ὅ,
τε παρὰ τὴν θύραν ἔξω ἑστὼς, καὶ ὁ πόρρω. δι
αλλάττοιεν δ' ἂν ὅτι μᾶλλον οὗτος ἀνιάσε
ται, ὁρῶν ἐγγύθεν οἵων ἐστέρηται. εἶτα, ἵνα πλη
σίον γένῃ τῆς εὐδαιμονίας, δώσω γὰρ τοῦτό
σοι, τοσαῦτα πονεῖς καταψύχων σεαυτόν.
καὶ παραδεδράμηκέ σε ὁ βίος ὁ τοσοῦτος ἐν ἀ
κηδίᾳ, καὶ καμάτῳ, καὶ ἀγρυπνίαις κάτω νε
νευκότα. καὶ εἰσαῦθις πονήσεις ὡς φῄς ἄλλα
εἴκοσιν ἔτη τοὐλάχιστον, ἵν' ὀγδοηκοντούτης
γενόμενος. ἢ τίς ἐγγυητής ἐστί σοι, ὅτι βιώσῃ
τοσαῦτα; ὅμως ἧς ἐν τοῖς μηδέπω εὐδαιμο
νοῦσιν, εἰ μὴ μόνος οἴει τεύξεσθαι τούτου, καὶ αἱ
ρήσειν διώκων. ὃ πρὸ σοῦ μάλα πολλοὶ, καὶ ἀγα
θοὶ, καὶ ὠκύτεροι παραπολὺ διώκοντες, οὐ κα
τέλαβον. ἀλλὰ καὶ κατάλαβε εἰ δοκεῖ, καὶ ἔχε
ὅλον συλλαβών. τὸ μὲν δὴ πρῶτον, οὐχ ὁρῶ ὅ,
τι ποτ' ἂν εἴη τἀγαθὸν, ὡς ἀντάξιον δοκεῖν τῶν
πόνων τῶν τοσούτων. ἔπειτα ἐς πόσον ἔτι
τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπολαύσεις αὐτοῦ, γέρων ἤδη,
καὶ παντὸς ἡδέος ἔξωρος ὢν, καὶ τὸν ἕτερον πό
δα φασὶν ἐν τῇ σορῷ ἔχων, εἰ μή τι ἐς ἄλλον ὦ
γεννάδα βίον προγυμνάζεις σεαυτόν. ὡς ἐς ἐκεῖ
νον ἐλθὼν, ἄμεινον διάγοις, εἰδὼς ὅντινα τρό
πον χρὴ βιοῦν. ὅμοιον, ὡς εἴ τις ἐς τοσοῦτον

σκευά

σκευάζοι τε, καὶ εὐτρεπίζοι, ὡς δειπνήσων ἄμεινον, ἄχρις ἂν λάθῃ ὑπὸ λιμοῦ διαφθαρείς. ἀλλὰ μὴν, οὐδ᾽ ἐκεῖνό πω κατανενόηκας οἶμαι, ὡς ἡ μὲν ἀρετὴ, ἐν ἔργοις δήπου ἐστὶν, οἷον ἐν τῷ δίκαια πράττειν, καὶ σοφὰ, καὶ ἀνδρεῖα. ὑμεῖς δὲ, τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τοὺς ἄκρους τῶν φιλοσοφούντων φημὶ, ἀφέντες ταῦτα ζητεῖν, καὶ ποιεῖν, ῥημάτια δύστηνα μελετᾶτε, καὶ συλλογισμοὺς, καὶ ἀπορίας, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐπὶ τούτοις διατρίβετε. καὶ ὃς ἂν κρατῇ ἐν αὐτοῖς, καλλίνικος ὑμῖν δοκεῖ. ἀφ᾽ ὧν οἶμαι καὶ τὸν διδάσκαλον τουτονὶ θαυμάζετε. γέροντα ἄνδρα, ὅτι τοὺς προσομιλοῦντας ἐς ἀπορίαν καθίστησι, καὶ οἶδεν ὡς χρὴ ἐρέσθαι, καὶ σοφίσασθαι. καὶ πανουργῆσαι. καὶ ἐς ἄφυκτα ἐμβαλεῖν. καὶ τὸν καρπὸν ἀτεχνῶς ἀφέντες, οὗτος δὲ ἦν περὶ τὰ ἔργα, περὶ τὸν φλοιὸν ἀσχολεῖσθε, τὰ φύλλα καταχέοντες ἀλλήλων ἐν ταῖς ὁμιλίαις. ἢ ἄλλα ἐστὶν, ἃ πράττετε ὦ Ερμότιμε πάντες ἕωθεν ἐς ἑσπέραν. Ερμό. οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα. Λυ. ἦ οὖν οὐχὶ καὶ ὀρθῶς τις φαίη, τὴν σκιὰν ὑμᾶς θηρεύειν ἐάσαντας τὸ σῶμα, ἢ τοῦ ὄφεως τὸ σύφαρ, ἀμελήσαντας τοῦ ὁλκοῦ; μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὥσπερ εἴ τις ἐς ὅλμον ὕδωρ ἐγχέας, ὑπέρῳ σιδηρῷ πλήττοι, πράττειν ἀναγκαῖόν τι καὶ

προὔργου οἰόμενος, οὐκ εἰδὼς, ὅτι ἂν ἀποβάλλῃ φασὶ τοὺς ὤμους πλήττων, ὕδωρ ὁμοίως τὸ ὕδωρ μένει. καί μοι δὸς ἐνταῦθα ἤδη ἐρέσθαι σε. εἰ ἐθέλοις ἂν ἔξω τῶν λόγων τὰ ἄλλα ἐοικέναι τῷ διδασκάλῳ, οὕτω μὲν ὀργίλος, οὕτω δὲ μικρολόγος, οὕτω δὲ φιλόνεικος ὤν, καὶ φιλήδονος, νὴ Δί' εἰ καὶ μὴ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ. Ερμό. τίσιπε; Λυ. ὦ Ερμότιμε, θέλεις διηγήσομαι ἃ πρώην ἤκουσα ὑπὲρ φιλοσοφίας τινὸς λέγοντος ἀνδρὸς πάνυ γεγηρακότος, ᾧ πάμπολλοι τῶν νέων ἐπὶ σοφίᾳ πλησιάζουσιν; ἀπαιτῶν γὰρ παρά τινος τοῦ μαθητοῦ τὸν μισθὸν, ἠγανάκτει, λέγων ὑπερήμερον εἶναι, καὶ ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματος, ὃν ἔδει πρὸ ἑκκαίδεκα ἡμερῶν ἐκτετικέναι τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ. οὕτω γὰρ συνθέσθαι. καὶ ἐπεὶ ταῦτα ἠγανάκτει. παρεστὼς ὁ θεῖος τοῦ νεανίσκου, ἄγροικος ἄνθρωπος, καὶ ἰδιώτης ὡς πρὸς τὰ ὑμέτερα. πέπαυσο εἶπεν ὦ θαυμάσιε, τὰ μέγιστα ἠδικῆσθαι λέγων, εἰ ῥημάτια παρὰ σοῦ πριάμενοι, μηδέπω ἐκτετίκαμεν διάφορον. καίτοι ἃ μὲν ἡμῖν πέπρακας, ἔτι ἔχεις καὶ αὐτὸς, καὶ οὐδὲν ἔλαττον γέγονέ σοι τῶν μαθημάτων. τὰ δ' ἄλλα, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, συνέστησά σοι τὸν νεανίσκον. ὅδ' οὐδὲν ἀμείνων γεγένηται διὰ σέ. ὃς τοῦ μου γείτονος Εχεκράτους τὴν θυγατέρα

θυγατέρα συναρπάσας, παρθένου οὖσαν. διέ
φθειρε, καὶ ὀλίγου δίκην ἔφυγε βιαίων, εἰ μὴ ἐγὼ
ταλάντου ὠνησάμην τὸ πλημμέλημα παρὰ πένη
τος ἀνδρὸς τοῦ Εχεκράτους. τὴν μητέρα δὲ πρώ
ην ἐξράπισεν, ὅτι αὐτοῦ ἐλάβετο ὑπὸ κόλπου
ἐκκομίζοντος τὸν κάδον, ὡς ἔχει συμβολὰς οἶ
μαι καταθεῖναι. τὰ μὲν γὰρ ἐς ὀργὴν, καὶ θυμὸν,
καὶ ἀναισχυντίαν, καὶ ἐς τόλμαν, καὶ ψεῦδος,
μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσιν, ἢ νῦν. καίτοι
ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν ἐς ταῦτα ὠφελῆσθαι ὑ-
πὸ σοῦ μᾶλλον. ἤπερ ἐκεῖνα εἰδέναι, ἃ καθ'
ἑκάστην ἡμέραν πρὸς ἡμᾶς οὐδὲν δεομένους, παρὰ
τὸ δεῖπνον διεξέρχεται, ὡς κροκόδειλος ἥρ-
πασε παιδίον, καὶ ὑπέχεται ἀποδώσειν αὐτὸ,
ἂν ἀποκρίνηται ὁ πατὴρ οὐκ οἶδ' ὅ, τι. ἢ ὡς ἀναγ
καῖόν ἐστιν ἡμέρας οὔσης, μὴ νύκτα εἶναι. ἐνίοτε
δὲ καὶ κέρατα ἡμῖν ὁ γενναῖος ἀναφύει, οὐκ οἶδ'
ὅπως περιπλέκων τὸν λόγον. ἡμεῖς δὲ, γελῶ
μεν ἐπὶ τούτοις. καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβυσάμε
νος τὰ ὦτα, μελετᾷ πρὸς αὐτὸν ἕξεις τινὰς,
καὶ σχέσεις, καὶ καταλήψεις, καὶ φαντασίας, καὶ τοι
αῦτα πολλὰ ὀνόματα διεξιών. ἀκούομεν δὲ αὐ
τοῦ λέγοντος, ὡς καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ἐστιν,
ἀλλὰ διὰ πάντων πεφοίτηκεν, οἷον, ξύλων, καὶ
λίθων, καὶ ζώων, ἄχρι καὶ τῶν ἀτιμοτάτων. καὶ

τῆς γε μητρὸς ἐρομένης αὐτὸν τί ταῦτα ληρεῖ, καταγελάσας αὐτῆς, ἀλλ᾿ ἢν τὸν λῆρον τοῦτον ἔφη ἐκμάθω ἀκριβῶς, οὐδὲν κωλύσει με μόνον πλούσιον, μόνον βασιλέα εἶναι. τοὺς δὲ ἄλλους, ἀνδράποδα, καὶ καθάρματα νομίζεσθαι, ὡς πρὸς ἐμέ. τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς εἰπόντος, ὁ φιλόσοφος ὅρα οἵαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο ὦ Ἑρμότιμε, ὡς πρεσβυτικήν. ἔφη γάρ, ἀλλ᾿ εἴγε μὴ ἐμοὶ ἐπλησίαζεν οὗτος, οὐκ οἴει μακρῷ χεῖρον ἂν αὐτὸν διαπράξασθαι; ἢ καὶ νὴ Δία ἴσως τῷ δημίῳ παραδεδόσθαι. ὡς νῦν γε χαλινόν τινα ἐμβέβληκεν αὐτῷ ἡ φιλοσοφία, καὶ ἡ πρὸς ταύτην αἰδώς. καὶ διὰ τοῦτο, μετριώτερός ἐστιν ὑμῖν, καὶ φορητός ἔτι. φέρει γάρ τινα αἰσχύνην αὐτῷ, εἰ ἀνάξιος φαίνοιτο τοῦ σχήματος, καὶ τοῦ ὀνόματος. ἃ δὴ παρακολουθοῦντα, παιδαγωγεῖ αὐτόν. ὥστε δίκαιος ἂν εἴην, εἰ καὶ μὴ ὧν βελτίω ἀπέφηνα μισθὸν παρ᾿ ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλ᾿ οὖν ἐκείνων γε, ἃ μὴ δέδρακεν, αἰδούμενος φιλοσοφίαν, ἐπεὶ καὶ αἱ τίτθαι τοιάδε λέγουσι περὶ τῶν παιδίων, ὡς ἀπιτέον αὐτοῖς ἐς διδασκάλου. καὶ γὰρ ἂν μηδέπω μαθεῖν ἀγαθόν τι δύνωνται, ἀλλ᾿ οὖν φαῦλον οὐδὲν ποιήσουσιν ἐκεῖ μένοντες. ἐγὼ μὲν οὖν τὰ ἄλλα πάντα ἀποπλῆσαί μοι δοκῶ, καὶ ὅντινα ἂν ἐθέλῃς τῶν εἰδότων τὰ ἡμέτερα,

ρα,

ρα, ἤ κέ μοι ἐς αὔριον παραλαβὼν, ὅ,τι τε ὅπως προσερωτᾷ, καὶ πῶς ἀποκρίνεται, καὶ ὅ,τι μεμάθηκε, καὶ ὅσα ἤδη ἀνέγνωκε βιβλία, περὶ ἀξιωμάτων, περὶ συλλογισμῶν, περὶ καταλήψεως, περὶ καθηκόντων, καὶ ἄλλα ποικίλα. εἰ δὲ ἢ τὴν μητέρα ἔτυπτεν, ἢ παρθένους συνήρπαζε, τί ταῦτα πρὸς ἐμέ; οὐ γὰρ παιδαγωγόν με ἐπεστήσατε αὐτῷ. τοιαῦτα γέρων ἄνθρωπος ὑπὲρ φιλοσοφίας ἔλεγε. σὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἂν φαίης ὦ Ερμότιμε, ἱκανὸν εἶναι ὡς δὴ τοῦτο φιλοσοφοίημεν, ὡς μηδὲν τῶν φαυλοτέρων πράττοιμεν, ἢ ἐπ' ἄλλαις ἐλπίσιν ἐξ ἀρχῆς φιλοσοφεῖν ἠξιοῦμεν. οὐχ ὡς τῶν ἰδιωτῶν κοσμιώτεροι εἴημεν περινοστοῦντες. τί οὖν οὐκ ἀποκρίνῃ καὶ τοῦτο; Ερμό. τί δὲ ἄλλο, ἢ ὅτι καὶ δακρῦσαι ὀλίγου δέω; ἐς τοσοῦτό μου καθίκετο ὁ λόγος ἀληθὴς ὤν, καὶ ὀδύρομαι ὅσον ἄθλιος χρόνον ἀνάλωκα, καὶ προσέτι μισθοὺς οὐκ ὀλίγους τελῶν ἀντὶ τῶν πόνων. νυνὶ γὰρ ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων, ὁρῶ οἷα μέν ἐστιν ὧν ἤρων, ὁπόσα δὲ πέπονθα διὰ ταῦτα. ΛΥΚΙ. καὶ τί δεῖ δακρύων ὦ χρηστέ; τὸ γοῦν τοῦ μύθου ἐκεῖνο πάνυ συνετὸν οἶμαι, ὃν Αἴσωπος διηγεῖτο. ἔφη γὰρ ἄνθρωπόν τινα ἐπὶ τῇ ἠϊόνι καθεζόμενον, ἐπὶ τὴν κυματώδη, ἀριθμεῖν τὰ κύματα. σφαλέντα

δὲ, ἄχθεσθαι, καὶ ἀνιᾶσθαι, ἄχρι δὴ τὴν κεφαλὴν περιστᾶσαν εἰπεῖν αὐτῷ, τί ὦ γενναῖε ἀνιᾷ τῶν παρελθόντων ἕνεκα; δέον τὰ ἐντεῦθεν ἀρξάμενον ἀριθμεῖν, ἀμελήσαντα ἐκείνων. καὶ σύ τοίνυν ἐπείπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ἐς τὸ λοιπὸν ἂν ἄμεινον ποιήσαις βίον τε κοινὸν ἅπασι βιοῦν ἀξιῶν, καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς, οὐδὲν ἀλλόκοτον, καὶ τετυφωμένον ἐλπίζων, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ, ἤνπερ εὖ φρονῇς, εἰ γέρων ἄνθρωπος μεταθήσῃ, καὶ μεταχωρήσεις πρὸς τὸ βέλτιον; ταῦτα πάντα ὦ φιλότης, ὁπόσα εἶπον, μή με νομίσῃς κατὰ τῆς στοᾶς παρεσκευασμένον, ἢ ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον πρὸς Στωϊκοὺς ἐπανῃρημένον εἰρηκέναι, ἀλλὰ κοινὸς ἐπὶ πάντας ὁ λόγος. τὰ γὰρ αὐτὰ, πρὸς σὲ εἶπον ἂν, εἰ τὰ Πλάτωνος, ἢ Ἀριστοτέλους ᾕρησο, τῶν ἄλλων ἀκρίτων ἐρήμην καταγνούς. νῦν δὲ ἐπεὶ τὰ Στωϊκῶν προετίμησας, πρὸς τὴν στοὰν ἀποτετάσθαι ὁ λόγος ἔδοξεν, οὐδὲν ἐξαίρετον πρὸς αὐτὴν ἔχων. Ερμό. εὖ λέγεις. ἄπειμι γοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ὡς μεταβαλοίμην καὶ αὐτὸ δὴ τὸ σχῆμα. ὄψει γοῦν οὐκ εἰς μακρὰν οὔτε πώγωνα ὥσπερ νῦν λάσιον, καὶ βαθὺν, οὔτε δίαιταν κεκολασμένην, ἀλλ' ἄνετα πάντα, καὶ ἐλεύθερα. τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιάσομαι,

μαι, ὡς εἰδεῖεν ἅπαντες, ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστιν. ὡς εἴθε γε καὶ ἐξεμέσαι δυνατὸν ἦν ἅπαντα ἐκεῖνα, ὁπόσα ἤκουσα παρ' αὐτῶν. καὶ εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὤκνησα καὶ ἐλλέβορον πιεῖν διὰ τοῦτο ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ Χρύσιππος, ὅπως μηδὲν ἐπινοήσαιμι ὧν φασι. σοὶ δ' οὖν οὐ μικρὰν χάριν οἶδα ὦ Λυκῖνε, ὅτι με παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάῤῥου, καὶ βραχέος, ἐπιδιδόντα ἐμαυτὸν, καὶ κατὰ ῥοῦν συῤῥέοντα τῷ ὕδατι, ἀνέσπασας, ἐπιστὰς τὸ τῶν τραγῳδῶν τοῦτο, θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανείς. δοκῶ δέ μοι οὐκ ἀλόγως ἂν καὶ ξυρήσασθαι τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν ναυαγίων ἀποσωθέντες ἐλεύθεροι, ἅτε καὶ σωτήρια τήμερον ἄξων, τοσαύτην ἀχλὺν ἀποσεισάμενος τῶν ὀμμάτων. φιλοσόφῳ δ' ἐς τὸ λοιπὸν, κἂν ἄκων ποτὲ ἐν ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω, οὕτως ἐκτραπήσομαι, καὶ περιστήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ. Η ΑΕΤΙΟΝ.

Ἡροδότου εἴθε μὲν καὶ τἆλλα μιμήσασθαι δυνατὸν ἦν. οὐ πάντα φημὶ ὅσα προσῆν αὐτῷ, μεῖζον γὰρ εὐχῆς τοῦτό γε, ἀλλὰ κἂν ἓν ἐκ τῶν ἁπάντων, οἷον, ἢ κάλλος τῶν λόγων, ἢ ἁρμονίαν αὐτῶν, ἢ τὸ οἰκεῖον τῇ Ἰονίᾳ, καὶ προσφυὲς, ἢ τῆς γνώμης τὸ περιττὸν, ἢ ὅσα μυρία καλὰ ἐκεῖ-

νοῦς ἅμα συλλαβὼν ἔχει, πέρα δὲ εἰς μίμησιν ἐλπίδος. ἃ δὲ ἐποίησεν αὐτὸς τοῖς συγγράμμασι, καὶ ὡς πολλαχῶς τοῖς Ἕλλησιν ἐν βραχεῖ κατέστη, ἐγώ, καὶ σύ, καὶ ἄλλος ἂν μιμησαίμεθα. πλεύσας γὰρ οἴκοθεν ἐκ τῆς Καρίας εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος, ἐσκόπει πρὸς ἑαυτὸν, ὅπως ἂν τάχιστα, καὶ ἀπραγμονέστατα ἐπίσημος, καὶ περιβόητος γένοιτο, καὶ αὐτὸς, καὶ τὰ συγγραμμάτια. τὸ μὲν οὖν περινοστοῦντα, νῦν μὲν Ἀθηναίοις, νῦν δὲ Κορινθίοις ἀναγινώσκειν, ἢ Ἀργείοις, ἢ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ μέρει, ἐργῶδες, καὶ μακρὸν ἡγεῖτο εἶναι, καὶ τριβὴν οὐ μικρὰν ἐν τῷ τοιούτῳ ἔσεσθαι. οὔκουν ἠξίου διασπᾶν τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν οὕτω κατ' ὀλίγον ἀγείρων, καὶ συλλέγειν τὴν γνῶσιν, ἐπεβούλευε δὲ εἰ δυνατὸν εἴη, ἀθρόους που λαβεῖν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας. ἐνίσταται οὖν ὀλύμπια τὰ μεγάλα. καὶ ὁ Ἡρόδοτος, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν, οὗ μάλιστα ἐγλίχετο, πλήθουσαν τηρήσας τὴν πανήγυριν, ἁπανταχόθεν ἤδη τῶν ἀρίστων συνειλεγμένων, παρελθὼν ἐς τὸν ὀπισθόδομον, οὐ θεατὴν, ἀλλ' ἀγωνιστὴν ὀλυμπίων παρεῖχεν ἑαυτὸν, ᾄδων τὰς ἱστορίας, καὶ κηλῶν τοὺς παρόντας, ἄχρι τοῦ καὶ μούσας κληθῆναι τὰς βίβλους αὐτοῦ, ἐννέα καὶ αὐτὰς οὔσας. ἤδη οὖν

ἅπαν

ἄπαντες αὐτὸν ᾔδεσαν πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ὀλυμπιονίκας αὐτούς. καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνήκοος ἦν τοῦ Ηροδότου ὀνόματος, οἱ μὲν, αὐτοὶ ἀκούσαντες ἐν ὀλυμπίᾳ, οἱ δὲ, ἐκ τῶν τῆς πανηγύρεως ἡκόντων πυνθανόμενοι, καὶ εἴ που φανείη μόνον, ἐδείκνυτο ἂν τῷ δακτύλῳ. οὗτος ἐκεῖνος Ηρόδοτός ἐστιν, ὁ τὰς μάχας τὰς περσικὰς ἰαστὶ συγγεγραφώς. ὁ τὰς νίκας ἡμῶν ὑμνήσας. τοιαῦτ᾽ ἐκεῖνος ἀπέλαυσε τῶν ἱστοριῶν, ἐν μιᾷ συνόδῳ πάνδημόν τινα κοινὴν ψῆφον τῆς Ελλάδος λαβὼν, καὶ ἀνακηρυχθεὶς οὐχ ὑφ᾽ ἑνὸς μὰ Δία κήρυκος, ἀλλ᾽ ἐν ἁπάσῃ πόλει, ὅθεν ἕκαστος ἦν τῶν πανηγυριστῶν. ὅπερ ὕστερον κατανοήσαντες, ἐπίτομόν τινα ταύτην ὁδὸν ἐς γνῶσιν, Ιππίας τε ὁ ἐπιχώριος αὐτῶν σοφιστὴς, καὶ Πρόδικος ὁ κεῖος καὶ Αναξιμένης ὁ χῖος, καὶ Πῶλος ὁ ἀκραγαντῖνος, καὶ ἄλλοι συχνοὶ, λόγους ἔλεγον ἀεὶ καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀφ᾽ ὧν γνώριμοι ἐν βραχεῖ ἐγίγνοντο. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους λέγω σοφιστὰς, καὶ συγγραφέας, καὶ λογογράφους, ὅπου καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα, καὶ Αετίωνα φασὶ τὸν ζωγράφον, συγγράψαντα τὸν Ρωξάνης, καὶ Αλεξάνδρου γάμον, εἰς ὀλυμπίαν καὶ αὐτὸν ἀγαγόντα, τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι, ὥστε Προξενίδαν ἑλλανοδίκην τότε ὄντα, ἡσθέντα τῇ τέχνῃ, γαμβρὸν

μένοι. εἰς δὲ ἐς τὸν θώρακα ἐσελθὼν ὕπτιον κείμενον, λοχῶντι ἔοικεν, ὡς φοβήσειεν αὐτοὺς ὁπότε κατ' αὐτὸν γένοιτο σύροντες. οὐ παιδιὰ δὲ ἄλλως ταῦτά ἐστιν, οὐδὲ περιείργασται ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀετίων, ἀλλὰ δηλοῖ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν ἐς τὰ πολεμικὰ ἔρωτα. καὶ ὅτι ἅμα καὶ Ῥωξάνης ἤρα, καὶ τῶν ὅπλων οὐκ ἐπελέληστο. πλὴν ἀλλ' ἥγε εἰκὼν αὕτη, καὶ ἄλλως γαμήλιόν τι ὤθη τῆς ἀληθείας στεφάνη ἔχουσα, προμνηστευσαμένη τῷ Ἀετίωνι τὴν τοῦ Προξενίδου θυγατέρα. καὶ ἀπῆλθε γήμας καὶ αὐτὸς, πάρεργον τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων, ὑπὸ νυμφαγωγῷ τῷ βασιλεῖ, μισθὸν εἰκασμένου γάμου, προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον. Ἡρόδοτος μὲν οὖν, ἐπάνειμι γὰρ ἐπ' ἐκεῖνον, ἱκανὴν τῶν ὀλυμπίων τὴν πανήγυριν ἡγεῖτο, καὶ συγγραφέα θαυμαστὸν δεῖξαι τοῖς Ἕλλησι τὰς Ἑλληνικὰς διεξιόντα, ὡς ἐκεῖνος διεξῆλθεν. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸς Φιλίου, μή με κορυβαντιᾶν ὑπολάβητε, μὴ δὲ τἀμὰ εἰκάζειν τοῖς ἐκείνου, ἵλεως ὁ ἀνήρ. ἀλλὰ τοῦτό γε ὅμοιον παθεῖν φημι αὐτῷ. ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπεδήμησα τῇ Μακεδονίᾳ, πρὸς ἐμαυτὸν ἐσκοπούμην, ὅτι μοι χρηστέον τῷ πράγματι. καὶ ὁ μὲν ἔρως οὗτος ἦν ἅπασι γνωσθῆναι, καὶ ὅτι πλείστοις Μακεδόνων δεῖξαι τἀμά. τὸ δ' αὐτὸν περιιόντα, τηνικαῦ

τὰ τοῦ ἔτους ξυγγίγνεσθαι πόλει ἑκάστῃ, οὐκ εὐμαρὲς ἐφαίνετο. εἰ δὲ τηρήσαιμι τήνδε ὑμῶν τὴν σύνοδον, εἶτα παρελθὼν ἐς μέσον δείξαιμι τὸν λόγον, ἐς δέον οὕτως ἀποβήσεσθαί μοι τὰ τῆς εὐχῆς. αὐτοί τε γὰρ ἤδη συνεληλύθατε, ὅ τι περ ὄφελος ἐξ ἑκάστης πόλεως, αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον Μακεδόνων ἁπάντων. καὶ ὑποδέχεται πόλις ἡ ἀρίστη, οὐ κατὰ Πῖσαν μὰ Δί', οὐδὲ τὴν ἐκεῖθι στενοχωρίαν, καὶ σκηνὰς, καὶ καλύβας καὶ πνῖγος. οὔτε αὖ πανηγυρισταί, οὐ συρφετώδης ὄχλος, ἀθλητῶν δὲ μᾶλλον φιλοθεάμονες, ἐν παρέργῳ οἱ πολλοὶ τὸν Ἡρόδοτον τιθέμενοι, ἀλλὰ ῥητόρων τε, καὶ συγγραφέων, καὶ σοφιστῶν οἱ δοκιμώτατοι. ὅσον οὐ μικρὸν ἤδη, μὴ τοὐμὸν παραπολὺ ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν ὀλυμπίων. ἀλλ' ἢν μὲν ὑμεῖς Πολυδάμαντι, ἢ Γλαύκῳ, ἢ Μίλωνι παραθεωρῆτέ με, κομιδῇ ὑμῖν δόξω θρασὺς ἄνθρωπος εἶναι. ἢν δὲ πολὺ ἐκείνων ἀπαγαγόντες τὴν μνήμην, ἐφ' αὑτοῦ μόνον ἀποδύσαντες ἴδητε, τάχ' ἂν οὐ πάνυ μαστιγώσιμος ὑμῖν δόξαιμι, ὡς ἔν γε τηλικούτῳ σταδίῳ, ἱκανὸν ἐμοί γ' οὖν καὶ τοῦτο.

ΖΕΥΞΙΣ, Η ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

Ἔναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῖν δείξας τὸν λόγον, ἀπῄειν οἴκαδε. προσιόντες δέ μοι

τῶν

τῶν ἀκηκοότων πολλοί, κωλύει γὰρ οὐδὲν οἶμαι καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς φίλους ἤδη ὄντας ὑμᾶς λέγειν, προσιόντες οὖν ἐδεξιοῦντο καὶ θαυμάζουσιν ἐῴκεσαν. ἐπὶ πολὺ γοῦν παρομαρτοῦντες, ἄλλος ἄλλοθεν ἐβόων, καὶ ἐπῄνουν, ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν με, μὴ ἄρα πάμπολυ τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀπολειποίμην. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον αὐτοῖς, τοῦτο ἦν. καὶ πάντες ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπεσημαίνοντο, τὴν γνώμην τῶν συγγραμμάτων ξένην οὖσαν, καὶ πολὺν ἐν αὐτῇ τὸν νεωτερισμόν. μᾶλλον δὲ αὐτὰ εἰπεῖν ἄμεινον, ἅπερ ἐκεῖνοι ἀπεφθέγγοντο. ὢ τῆς καινότητος. Ἡράκλεις τῆς παραδοξολογίας. εὐμήχανος ἄνθρωπος. οὐδὲν ἄν τις εἴποι τῆς ἐπινοίας νεαρώτερον. οἱ μὲν, τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγον, ὡς ἐκεκίνηντο δηλαδὴ ὑπὸ τῆς ἀκροάσεως. ἢ τίνα γὰρ ἂν αἰτίαν εἶχον ψεύδεσθαι, καὶ κολακεύειν τὰ τοιαῦτα, ξένον ἄνθρωπον, οὐ πάνυ πολλῆς αὐτοῖς φροντίδος ἄξιον τἆλλα. πλὴν ἐμέ γε, εἰρήσεται γάρ, οὐ μετρίως ἠνία ὁ ἔπαινος αὐτῶν. καὶ ἐπειδή ποτε ἀπελθόντων κατ' ἐμαυτὸν ἐγενόμην, ἐνενόουν. οὐκοῦν τοῦτο μόνον χαρίεν τοῖς ἐμοῖς ἔνεστιν, ὅτι μὴ συνήθη, μηδὲ κατὰ τὸ κοινὸν βαδίζοι τοῖς ἄλλοις, ὀνομάτων δὲ ἄρα καλῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον κανόνα συγκειμένων, ἢ νοῦ

ὀξέος, ἢ περινοίας τινὸς, ἢ χάριτος ἀττικῆς, ἢ ἁρμονίας, ἢ τέχνης τῆς ἐφ' ἅπασι, τούτων δὲ πόῤῥω ἴσως τοὐμόν. οὐ γὰρ ἂν παρέντες αὐτὰ ἐκεῖνα, ἐπῄνουν μόνον τὸ καινὸν τῆς προαιρέσεως, καὶ ξενίζον. ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος, ᾤμην ὁπότε ἀναπηδῶντες ἐπαινοῖεν, τάχα μέν τι καὶ αὐτὸ τοῦτο προσάγεσθαι αὐτοὺς, ἀληθὲς γὰρ εἶναι τὸ τοῦ Ὁμήρου, καὶ τὴν νέαν ᾠδὴν κεχαρισμένην ὑπάρχειν τοῖς ἀκούουσιν, οὐ μὴν τοσοῦτόν γε, οὔτε ὅλον τῇ καινότητι νέμειν ἠξίουν, ἀλλὰ τὴν μὲν, ὥσπερ ἐν προσθήκης μοίρᾳ συνεπικοσμεῖν τι, καὶ πρὸς τὸν ἔπαινον συντελεῖν καὶ αὐτήν. τὰ δὲ τῷ ὄντι ἐπαινούμενα, καὶ ὑπὸ τῶν ἀκουόντων εὐφημούμενα, ἐκεῖνα εἶναι. ὥστε οὐ μετρίως ἐπήρμην, καὶ ἐκινδύνευον πιστεύειν αὐτοῖς, ἕνα καὶ μόνον ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶναι λέγουσι. καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρακες ἡμῶν ὁ θησαυρὸς ἦσαν, καὶ ὀλίγου δέω θαυματοποιοῦ τινος ἔπαινον ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν. ἐθέλω γοῦν ὑμῖν καὶ τὸ τοῦ γραφέως διηγήσασθαι, ὁ Ζεῦξις ἐκεῖνος ἄριστος γραφέων γενόμενος, τὰ δημώδη καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ ἔγραφεν, ἢ ὅσα πάνυ ὀλίγα, ἥρωας ἢ θεοὺς, ἢ πολέμους, ἀεὶ δὲ καινοποιεῖν ἐπειρᾶτο. καί τι ἀλλόκοτον ἂν καὶ ξένον ἐπινοήσας, ἐπ' ἐκείνῳ τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης

ἐπε-

δείκνυσι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τολμήμασι, καὶ θήλει-
αν ἱπποκένταυρον ὁ Ζεῦξις αὐτὸς ἐποίησεν, ἀνα-
τρέφουσάν γε προσέτι παιδίω ἱπποκενταύρω
διδύμω, κομιδῆ νηπίω. τῆς εἰκόνος ταύτης
ἀντίγραφός ἐστι νῦν Ἀθήνησι, πρὸς αὐτὴν ἐκείνην
ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ μετενηνεγμένη. τὸ ἀρχέτυπον
δὲ αὐτὸ, Σύλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐλέ-
γετο μετὰ τῶν ἄλλων εἰς Ἰταλίαν πεπομφέναι. εἶ-
τα περὶ Μαλέαν οἶμαι καταδύσης τῆς ὁλκά-
δος, ἀπολέσθαι ἅπαντα καὶ τὴν γραφήν. πλὴν,
ἀλλὰ τήν γε εἰκόνα τῆς εἰκόνος εἶδον. καὶ αὐτὸς ὑμῖν
ὡς ἂν οἷός τε ὦ, δείξω τῷ λόγῳ, οὐ μὰ τὸν Δία
γραφικός τις ὤν, ἀλλὰ πάνυ μέμνημαι, οὐ πρὸ
πολλοῦ ἰδὼν ἔν τινος τῶν γραφέων Ἀθήνησι. καὶ
τὸ ὑπερθαυμάσαι τότε τὴν τέχνην τάχ᾽ ἄν μοι καὶ
νῦν πρὸς τὸ σαφέστερον δηλῶσαι συναγωνίσαιτο.
ἐπὶ χλόης εὐθαλοῦς ἡ κένταυρος αὐτὴ πεποίη-
ται, ὅλη μὲν τῇ ἵππῳ χαμαὶ κειμένη, καὶ ἀ-
ποτέτανται εἰς τοὐπίσω οἱ πόδες. τὸ δὲ γυ-
ναικεῖον ὅσον αὐτῆς, ἠρέμα ἐπήγερται, καὶ ἐπ᾽
ἀγκῶνός ἐστιν. οἱ δὲ πόδες οἱ ἔμπροσθεν, οὐκ
ἔτι. καὶ οὗτοι ἀποτάδην. οἷον ἐπὶ πλευρὰν κει-
μένης. ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ὀκλάζοντι ἔοικεν, ὢν
καμπύλος ὑπεσταλμένη τῇ ὁπλῇ. ὁ δὲ,
ἔμπαλιν ἐπανίσταται, καὶ τοῦ ἐδάφους ἀντι.

λαμβάνεται, οἷόν εἰσιν ἵπποι, πειρώμενοι ἀναπηδᾶν. τοῖν νεογνοῖν δὲ, τὸ μὲν ἄνω, ἔχει αὐτὴ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ τρέφει ἀνθρωπικῶς, ἐπέχουσα τὸν γυναικεῖον μαστόν. τὸ δ' ἕτερον, ἐκ τῆς ἵππου θηλάζει, ἐς τὸν πωλικὸν τρόπον. ἄνω δὲ τῆς εἰκόνος, οἷον ἀπό τινος σκοπῆς ἱπποκένταυρός τις, ἀνὴρ ἐκείνης δηλαδὴ τῆς τὰ βρέφη ἀμφοτέρωθεν τιθηνουμένης, ἐπικύπτει γελῶν, οὐχ ὅλος φαινόμενος, ἀλλ' ἐς μέσον τὸν ἵππον, λέοντος σκύμνον ἀνέχων τῇ δεξιᾷ, καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν αἰωρῶν ὡς δεδίξαιτο σὺν παιδιᾷ τὰ βρέφη. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῆς γραφῆς, ἐφ' ὅσα τοῖς ἰδιώταις ἡμῖν, οὐ πάντη ἐμφανῆ ὄντα, τὴν ὅλην ὅμως ἔχει δύναμιν τῆς τέχνης. οἷον, τὸ ἀποτεῖναι τὰς γραμμὰς ἐς τὸ εὐθύτατον, καὶ τῶν χρωμάτων ἀκριβῆ τὴν κράσιν, καὶ εὔκαιρον τὴν ἐπιβολὴν ποιήσασθαι, καὶ σκιάσαι ἐς δέον. καὶ τοῦ μεγέθους τὸν λόγον, καὶ τὴν τῶν μερῶν πρὸς τὸ ὅλον ἰσότητα, καὶ ἁρμονίαν, γραφέων παῖδες ἐπαινούντων. οἷς ἔργον εἰδέναι τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δὲ τοῦ Ζεύξιδος ἐκεῖνο μάλιστα ἐπῄνεσα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν ἐπεδείξατο τῆς τέχνης. τὸν μὲν ἄνδρα, ποιήσας πάντη φοβερὸν, καὶ κομιδῇ ἄγριον, σοβαρὸν τῇ χαίτῃ. λάσιον τὰ

πολλά·

πολλά. οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον τὸ ἀνθρώπου. καὶ ἐξάρας αὐτοὺς τοὺς ὤμους ἐπὶ πλεῖστον, τὸ βλέμμα, καί τοι γελῶντος, θηριῶδες ὅλον, καὶ ὄρειόν τι, καὶ ἀνήμερον. τοιοῦτον μὲν ἐκεῖνον. τὴν θήλειαν δέ, ἵππου γε τῆς καλλίστης, οἷαι μάλιστα αἱ Θετταλαί εἰσιν, ἀδμῆτες ἔτι, καὶ ἄβατοι τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον γυναικὸς, πάγκαλον ἔξω τῶν ὤτων. ἐκεῖνα δὲ μόνα, σατυρώδη ἐστὶν αὐτῇ. καὶ ἡ μίξις δὲ, καὶ ἡ ἁρμογὴ τῶν σωμάτων, καθὸ συνάπτεται, καὶ συνδεῖται τῷ γυναικείῳ τὸ ἱππικὸν, ἠρέμα, καὶ οὐκ ἀθρόως μεταβαίνουσα, καὶ ἐκ προσαγωγῆς τρεπομένη, λανθάνει τὴν ὄψιν ἐκ θατέρου εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένη. τὸ νεογνὸν δὲ τὸ ἐν τῶν νηπίων, ὅμως ἄγριον καὶ ἐν τῷ ἁπαλῷ ἤδη φοβερόν. καὶ τοῦτο θαυμαστὸν, οἷον ἔδοξέ μοι, καὶ ὅτι παιδικῶς μάλα πρὸς τὸν σκύμνον τοῦ λέοντος ἀναβλέπουσι, μεταξὺ τῆς θηλῆς ἑκάτερος ἐπειλημμένοι ἐν χρῷ τῇ μητρὶ προσιστάμενοι. ταῦτα δ' οὖν ἐπιδειξάμενος ὁ Ζεῦξις, αὐτὸς μὲν ᾤετο ἐκπλήξειν τοὺς ὁρῶντας ἐπὶ τῇ τέχνῃ. οἱ δὲ, αὐτίκα μὲν ἐβόων. ἢ τί γὰρ ἂν ἐποίουν, καλλίστῳ θεάματι ἐντυγχάνοντες; ἐπῄνουν δὲ μάλιστα πάντες, ἅπερ κἀμὲ πρώην ἐκεῖνοι. τῆς ἐπινοίας τὸ ξένον, καὶ τὴν γνώμην τῆς γραφῆς ὡς νέαν,

καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἠγνοημένην οὖσαν. ὥστε ὁ Ζεῦξις συνεὶς ὅτι αὐτοὺς ἀσχολεῖ ἡ ὑπόθεσις καινὴ οὖσα, καὶ ἀπάγει τῆς τέχνης, ὡς ἐν παρέργῳ τίθεσθαι τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων, ἄγε δὴ ἔφη ὦ Μικκίων πρὸς τὸν μαθητὴν, περίβαλε ἤδη τὴν εἰκόνα, καὶ ἀράμενοι ἀποκομίζετε οἴκαδε. οὗτοι γὰρ ἡμῶν, τὸν πηλὸν τῆς τέχνης ἐπαινοῦσι. τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ, εἰ καλῶς ἔχει, καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ πολὺν ποιοῦνται λόγον. ἀλλὰ παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία. ὁ μὲν οὖν Ζεῦξις, οὕτως. ὀργιλώτερον ἴσως. Ἀντίοχος δὲ, ὁ σωτὴρ ἐπικληθεὶς, καὶ οὗτος ὅμοιόν τι παθεῖν λέγεται ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας μάχῃ. εἰ βούλεσθε, διηγήσομαι καὶ τοῦτο, ὁποῖον ἐγένετο. εἰδὼς τούτους γὰρ ἀλκίμους ὄντας, καὶ πλῆθος πάμπολυ ὁρῶν, καὶ τὴν φάλαγγα καρτερῶς συναραρυῖαν, καὶ ἐπὶ μετώπου μὲν προασπίζοντας τοὺς χαλκοθώρακας αὐτῶν, ἐς βάθος δὲ ἐπὶ τεττάρων, καὶ εἴκοσι τεταγμένους ὁπλίτας, ἐπὶ κέρως δ' ἑκατέρωθεν τὴν ἵππον δισμυρίαν οὖσαν, ἐκ δὲ τοῦ μέσου, τὰ ἅρματα ἐκπηδήσεσθαι μέλλοντα, δρεπανηφόρα ὀγδοήκοντα, καὶ συνωρίδας ἐπ' αὐτοῖς δὶς τοσαύτας, ταῦτα ὁρῶν, πάνυ πονηρὰς εἶχε τὰς ἐλπίδας, ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων αὐτῷ.

ἐκεῖνος

ἐκεῖνος γὰρ δι' ὀλίγου τῆς στρατείας ἐκείνης πα
ρασκευασθείσης, οὐ μεγάλως, οὐδὲ κατ' ἀξί
αν τοῦ πολέμου ἀφίκετο, κομιδῇ ὀλίγους ἄγων,
καὶ τούτων πελταστικὸν τὸ πολὺ, καὶ ψιλικόν.
οἱ γυμνῆτες δὲ, ὑπὲρ ἥμισυ τῆς στρατιᾶς ἦσαν.
ὥστε ἐδόκει αὐτῷ ἤδη σπένδεσθαι, καί τινα εὐ
πρεπῆ διάλυσιν εὑρίσκεσθαι τοῦ πολέμου. ἀλ
λὰ Θεοδότας ὁ ῥόδιος, ἀνὴρ γενναῖος, καὶ τακτι
κῶν ἔμπειρος, οὐκ εἴα παρὼν ἀθυμεῖν. καὶ ἦ
σαν γὰρ ἑκκαίδεκα ἐλέφαντες τῷ Ἀντιόχῳ.
τούτους ἐκέλευσεν ὁ Θεοδότας, τέως μὲν ἔχειν,
ὡς οἷόν τε κατακρύψαντας, ὡς μὴ κατάδη
λοι εἶεν ὑπερφαινόμενοι τοῦ στρατοῦ. ἐπειδὰν
δὲ σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, καὶ δέῃ συμπλέκε
σθαι, καὶ εἰς χεῖρας ἰέναι, καὶ ἡ ἵππος ἡ τῶν πο
λεμίων ἐπελαύνηται, καὶ τὰ ἅρματα οἱ Γαλά
ται ἀνοίξαντες τὴν φάλαγγα, καὶ διαστήσαντες
ἐπαφῶσι, τότε ἀνὰ τέτταρας μὲν τῶν ἐλεφάν
των, ἀπαντᾶν ἐφ' ἑκάτερα τοῖς ἱππεῦσι. τοὺς
ὀκτὼ δὲ ἀντεπαφεῖναι τοῖς ἁρματηλάταις, καὶ
συνωρισταῖς. εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, φοβηθήσονται
αὐτῶν ἔφη οἱ ἵπποι, καὶ ἐς τοὺς Γαλάτας αὖθις
ἐμπεσοῦνται φεύγοντες. καὶ οὕτως ἐγένετο. οὐ γὰρ
πρότερον ἰδόντες ἐλέφαντα οὔτε αὐτοὶ Γαλά
ται, οὔτε οἱ ἵπποι αὐτῶν, οὕτω πρὸς τὸ παρά-

δοξον ἐπὶ ὄψεως ἐταράχθησαν, ὥστε πόῤῥω ἔτι τῶν θηρίων ὄντων, ἐπεὶ μόνον τετριγότων ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀδόντας εἶδον ἀποστίλβοντας ἐπισημότερον, ὡς ἂν ἐκ μέλανος τοῦ παντὸς σώματος, καὶ τὰς προνομαίας, ὡς ἐς ἁρπαγὴν ὑπερεωρουμένας, πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίναντες, σὺν οὐδενὶ κόσμῳ ἔφευγον. οἱ μὲν πεζοὶ, περιπειρόμενοι ὑπ' ἀλλήλων τοῖς δορατίοις, καὶ συμπατούμενοι ὑπὸ τῶν ἱππέων, ὡς εἶχον, ἐμπεσόντων ἐπ' αὐτούς. τὰ ἅρματα δὲ ἀναστρέψαντα, καὶ ταῦτα ἔμπαλιν εἰς τοὺς οἰκείους οὐκ ἀναιμωτὶ διεφέρετο ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὁμήρου, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον. οἱ ἵπποι δ' ἐπείπερ ἅπαξ τὸ ἐς τὸ εὐθὺ ὁδοῦ ἀπετράποντο, οὐκ ἀνεχόμενοι τῶν ἐλεφάντων, τοὺς ἐπιβάτας ἀποβαλόντες, κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον τέμνοντες νὴ Δία, καὶ διαιροῦντες τοῖς δρεπάνοις, εἴ τινας τῶν φίλων καταβάλοιεν. πολλοὶ δ' ὡς ἐν ταράχῳ τοσούτῳ κατέβαλλον. εἵποντο δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες συμπατοῦντες, τοὺς συναναῤῥιπτοῦντες ἐς ὕψος ταῖς προνομαίαις, καὶ συναρπάζοντες, καὶ τοῖς ὀδοῦσι περιπείροντες. καὶ τέλος, οὗτοι κατὰ κράτος παραδιδόασι τῷ Ἀντιόχῳ τὴν νίκην. οἱ Γαλάται δὲ, οἱ μὲν, ἐτεθνήκεσαν, πολλοῦ τοῦ φόνου γενομένου. οἱ δὲ

ζῶντες

ζῶντες ἐλαμβάνοντο. πλὴν πάνυ ὀλίγοι, ὁπόσοι ἔφθασαν ἐς τὰ ὄρη ἀναφυγόντες. οἱ Μακεδόνες δέ, ὅσοι σὺν Ἀντιόχῳ ἦσαν, ἐπαιώνιζον. καὶ προσιόντες ἄλλος ἀλλαχόθεν, ἀνέδουν τὸν βασιλέα, καλλίνικον ἀναβοῶντες. ὁ δέ, καὶ δακρύσας ὥς φασιν, αἰσχυνώμεθα ἔφη ὦ στρατιῶται, οἷς γε ἡ σωτηρία ἐν ἑκκαίδεκα τούτοις θηρίοις ἐγένετο. ὡς εἰ μὴ τὸ καινὸν τοῦ θεάματος ἐξέπληξε τοὺς πολεμίους, τί ἂν ἡμεῖς ἦμεν πρὸς αὐτούς; ἐπὶ τούτῳ τροπαίῳ, κελεύει ἄλλο μηδέν, ἐλέφαντα δὲ μόνον ἐγκολάψαι. ὥρα τοίνυν με σκοπεῖν, μὴ καὶ τοὐμὸν ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ. τὰ μὲν ἄλλα, οὐκ ἄξια, μάχης. ἐλέφαντες δέ τινες, καὶ ξένα μορμολύκεια πρὸς τοὺς ὁρῶντας, καὶ θαυματοποιία, ἄλλως ἐκεῖνα γοῦν ἐπαινοῦσι πάντες. οἷς δ' ἐγὼ ἐπεποίθειν, οὐ πάνυ ταῦτα ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς ἐστιν. ἀλλ' ὅτι μὲν θήλεια ἱπποκένταυρος γεγραμμένη, τοῦτο μόνον ἐκπλήττονται. καὶ ὥσπερ ἐστί, καινόν, καὶ τεράστιον δοκεῖ αὐτοῖς τὰ δ' ἄλλα, μάτην ἄρα τῷ Ζεύξιδι πεποίηται ἀλλ' οὐ μάτην. γραφικοὶ γὰρ ὑμεῖς, καὶ μετὰ τέχνης ἕκαστα ὁρᾶτε. εἴη μόνον ἄξια τοῦ θεάτρου δεικνύειν.

ΑΡΜΟΝΙΔΗΣ.

Ἁρμονίδης ὁ αὐλητής, ἤρετό ποτε Τι-

μόθεον διδάσκαλον αὐτοῦ ὄντα, εἰπέ μοι ἔφη
ὦ Τιμόθεε, πῶς ἂν ἔνδοξος γενοίμην ἐπὶ τῇ
τέχνῃ; καὶ τί ποιοῦντα, εἴσονταί με οἱ Ἕλληνες
ἅπαντες; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα εὖ ποιῶν, ἐδίδα-
ξάς με ἤδη ἁρμόσασθαι τὸν αὐλὸν ἐς τὸ ἀκρι-
βές, καὶ ἐμπνεῖν ἐς τὴν γλωσσίδα λεπτόν τι, καὶ
ἐμμελές, καὶ ὑποβάλλειν τοὺς δακτύλους εὐ-
αφῶς ὑπὸ πυκνῇ τῇ ἄρσει, καὶ θέσει, καὶ βαίνειν
ἐν ῥυθμῷ, καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μέλη πρὸς τὸν χο-
ρόν, καὶ τῆς ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴ-
διον. τῆς φρυγίου, τὸ ἔνθεον. τῆς λυδίου, τὸ βακχικόν.
τῆς δωρίου, τὸ σεμνόν. τῆς ἰωνικῆς, τὸ γλαφυρόν.
ταῦτα μὲν οὖν πάντα ἐκμεμάθηκα παρὰ σοῦ.
τὰ μέγιστα δὲ καὶ ὧν ἕνεκα ἐπεθύμησα τῆς αὐλη-
τικῆς, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν ἀπ' αὐτῆς μοι προσγέ-
νοιτο ἡ δόξα, ἡ παρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ ἐπί-
σημον εἶναι ἐν πλήθεσι, καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύ-
λῳ. καὶ ἤν που φανῶ, εὐθὺς ἐπιστρέφεσθαι πάν-
τας εἰς ἐμέ, καὶ λέγειν τοὔνομα, οὗτος ἐκεῖνος
Ἁρμονίδης ἐστὶν, ὁ ἄριστος αὐλητής. ὥσπερ ὅτε
καὶ σὺ ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἴκοθεν Βοι-
ωτίας, ὑπηύλησας τῇ Πανδιονίδι. καὶ νικήσας
ἐν τῷ Αἴαντι τῷ ἐμμανεῖ, τοῦ ὁμώνυμόν σοι
ποιήσαντος τὸ μέλος, οὐδεὶς ἦν, ὃς ἠγνόει τοὔνο-
μα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν. ἀλλ' ἔνθα ἂν καὶ νῦν
φανῇς

φανής, συνθέουσιν ἐπὶ σὲ πάντες, ὥσπερ ἐπὶ τὴν γλαῦκα τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ἐστι, δι' ἅπερ ηὐξάμην αὐλητὴς γενέσθαι, καὶ ὑπὲρ ὧν πεπόνηκα τὸν πόνον τὸν πολύν. ἐπεὶ τόγε αὐλεῖν αὐτό, ἄνευ τοῦ ἔνδοξον εἶναι δι' αὐτό, οὐκ ἂν δεξαίμην, ἀγνώστῳ μοι προσγενόμενον, οὐδ' εἰ Μαρσύας, ἢ Ὄλυμπος γενήσεσθαι μέλλοιμι λανθάνων. οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀποῤῥήτου φασὶ, καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλλὰ σὺ ἔφη καὶ ταῦτα παίδευσόν με, ὅπως μοι χρηστέον κᾀμαυτῷ, καὶ τῇ τέχνῃ. καί σοι διττὴν εἴσομαι τὴν χάριν, καὶ ὑπὲρ τῇ αὐλήσει, καὶ τὸ μέγιστον, καὶ ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῇ. ἀποκρίνεται οὖν αὐτῷ ὁ Τιμόθεος, ἀλλ' ὦ Ἁρμονίδη, ἐρᾷς μὲν ἔφη εὖ ἴσθι οὐ μικροῦ πράγματος, ἐπαίνου, καὶ δόξης, καὶ ἐπίσημος εἶναι, καὶ γινώσκεσθαι πρὸς τῶν πολλῶν. τοῦτο δὲ, εἰ μὲν οὑτωσί πως ἐς τὰ πλήθη παριὼν ἐπιδεικνύμενος, ἐθέλοις πορίζεσθαι, μακρὸν ἂν γένοιτο, καὶ οὐδὲ οὕτως ἅπαντες εἴσονταί σε. ποῦ γὰρ ἂν εὑρεθείη ἢ θέατρον, ἢ στάδιον οὕτω μέγα, ἐν ᾧ πᾶσιν αὐλήσεις τοῖς Ἕλλησιν; ὡς δὲ ποιήσας γνωσθήσῃ αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸ πέρας ἀφίξῃ τῆς εὐχῆς, ἐγὼ καὶ τοῦθ' ὑποθήσομαί σοι. σὺ γὰρ αὐλεῖ μὲν καὶ πρὸς τὰ θέατρα ἐνίοτε. ἀτὰρ, ὀλίγον μελέτω σοι τῶν πολλῶν, ἡ δ' ἐπίτομος, καὶ ῥᾴστη

ὦθι τὴν δόξαν ἄγουσα, ἡ δέ ἐστιν. εἰ γὰρ ἐπιλεξάμενος τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τοὺς ἀρίστους καὶ ὀλίγους αὐτῶν, ὅσοι κορυφαῖοι, καὶ ἀναμφιλόγως θαυμαστοὶ, ἐπ' ἀμφότερα πιστοὶ, εἰ τούτοις φημὶ ἐπιδείξαιο τὰ αὐλήματα, κἂν οὗτοι ἐπαινέσωνταί σε ἅπασιν Ἕλλησι νόμιζε ἤδη γεγενῆσθαι γνώριμος ἐν οὕτω βραχεῖ. καὶ τὸ πρᾶγμα ὅρα πῶς συντίθημι. εἰ γὰρ οὓς ἅπαντες ἴσασι, καὶ οὓς θαυμάζουσιν, οὗτοι δὲ εἴσονταί σε αὐλητὴν εὐδόκιμον ὄντα, τί σοι δεῖ τῶν πολλῶν, οἵ γε πάντως ἀκολουθήσουσι τοῖς ἄμεινον κρῖναι δυναμένοις; ὁ γάρ τοι πολὺς οὗτος λεὼς, αὐτοὶ μὲν ἀγνοοῦσι τὰ βελτίω, βάναυσοι ὄντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν. ὅντινα δ' ἂν οἱ προὔχοντες ἐπαινέσωσι, πιστεύουσι μὴ ἂν ἀλόγως ἐπαινεθῆναι τοῦτον. ὥστε ἐπαινέσονται καὶ αὐτοί. καὶ γὰρ οὖν καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἱ μὲν πολλοὶ θεαταί εἰσι κροτῆσαί τε, καὶ συρίσαι. κρίνουσι δὲ ἑπτά, ἢ πέντε, ἢ ὅσοι δή. ταῦτα ὁ μὲν Ἁρμονίδης οὐκ ἔφθη ποιῆσαι. μεταξὺ γὰρ αὐλῶν φασιν, ὅτε τὸ πρῶτον ἠγωνίζετο, φιλοτιμότερον ἐμφυσῶν, ἐναπέπνευσε τῷ αὐλῷ, καὶ ἀστεφάνωτος ἐν τῇ σκηνῇ ἀπέθανε, τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον αὐλήσας ἐν Διονυσίοις. ὁ μέντοι τοῦ Τιμοθέου λόγος, οὐκ αὐλητοῖς, οὐδ' Ἁρμονίδῃ μόνον εἰρῆσθαί μοι δοκεῖ,

κεῖ, ἀλλὰ πᾶσιν, ὅσοι δόξης ὀρέγονται, δημόσιόν τι ἐπιδεικνύμενοι, τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον διώκομενοι. ἔγωγ' οὖν ὁπότε καὶ αὐτὸς ἐνενόουν τὰ ὅμοια περὶ τοῦ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐζήτουν ὅπως ἂν τάχιστα γνωσθείην πᾶσι, τῷ Τιμοθέου λόγῳ ἑπόμενος, ἐσκοπούμην ὅστις ἄριστος εἴη τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅτῳ πιστεύουσιν οἱ ἄλλοι, καὶ ὃς ἀντὶ πάντων ἀρκέσειεν ἄν. οὕτω δὴ ἄρα σὺ ἔμελλες ἡμῖν φαίνεσθαι τῷ δικαίῳ λόγῳ, ὅτι περὶ τὸ κεφάλαιον ἀρετῆς ἁπάσης ὁ γνώμων φασί, καὶ ὁ ὀρθὸς κανὼν τῶν τοιούτων. εἰ δέ σοι δείξαιμι τὰ ἐμά, καὶ σὺ ἐπαινέσειας αὐτά, εἴη γὰρ οὕτω φανήσεσθαι. καὶ δὴ ἤδη πέρας ἥκειν με τῆς ἐλπίδος, ἐν μιᾷ ψήφῳ τὰς ἁπάσας λαβόντα. ἥντινα γὰρ ἂν πρὸ σοῦ ἑλόμενος, οὐχὶ παραπαίειν ἂν εἰκότως νομισθείην. ὥστε λόγῳ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναρρίπτομεν τὸν κύβον. τὸ δ' ἀληθές, ὥσπερ ἂν εἰ τρὶς ἁπανταχόθεν ἀνθρώποις ἐπιδεικνύμην τοὺς λόγους. δῆλον γὰρ ὡς καθ' ἕνα τε, καὶ σύναμα πάντων συνειλεγμένων, μόνος αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἦσθα. οἱ μέν γε τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεῖς, τῶν ἄλλων ἑκάστου μίαν ψῆφον φερόντων, ἐκεῖνοι μόνοι ἑκάτερος αὐτῶν δύο ἔφερον. σὺ δὲ, καὶ τὰς τῶν ἐφόρων, καὶ τὰς τῶν γερόντων προσέτι, καὶ ὅλως ἁπάντων ὁ πολυψηφότερος εἶ παιδείᾳ. σύ γε καὶ μάλιστα ὅσῳ τὴν λόγ

κἂν ἀεὶ καὶ σώζουσαν φέρῃς, ὃ καὶ θαρρεῖν μετὰ τῷ περόντι ποιεῖ δία γε τὸ μέγεθος τοῦ χρήματος, καὶ πάνυ δικαίως ἂν φοβηθέντα. κἀκεῖνο δὲ νὴ Δία, προσέτι καὶ αὐτῷ θαρρεῖν ποιεῖ, τὸ μὴ παντάπασιν ἀλλότριον τάχα εἶναί σοι. ὃς πόλεώς τε ἐκείνης εἰμί, ἣν πολλάκις εὖ ἐποίησας, τὸ μὲν πρῶτον, ἰδίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον, κοινῇ μετὰ παντὸς τοῦ ἔθνους. ὥστε ἤν που καὶ νῦν ἐμοὶ ἐς τὸ χεῖρον ῥέπωσιν αἱ ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ. καὶ ἐλάττους ὦσιν αἱ ἀμείνους, σὺ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς προστιθεὶς, ἀναπλήρου τὸ ἐνδέον παρὰ σεαυτοῦ. καὶ τὸ ἐπανόρθωμα οἰκεῖόν σοι δοκείτω. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνό μοι ἱκανὸν, εἰ πολλοὶ ἐθαύμαζον πρότερον εἰ ἔνδοξος ἤδη ἐγὼ, εἰ ἐπαινοῦντο πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ λόγοι. πάντα ἐκεῖνα, τὰ ἠνέμια ὀνείρατά φασι, καὶ ἔτ' ὧν σκιαί. τὸ δ' ἀληθὲς, ἐν τῷ παρόντι δειχθήσεται. οὗτος ἀκριβὴς ὅρος τῶν ἐμῶν. οὐδὲν ἀμφίδοξον ἔτι, οὐδ' ὡς ἄν τις ἐνδοιάσειεν, ἀλλ' ἢ ἀεὶ εἶναι κατὰ παιδιὰν δεήσει νομίζεσθαι, σοί τε δόξαν, ἢ πάντων. εὐφημεῖν δὲ χρὴ, πρὸς οὕτω μέγαν ἀγῶνα χωροῦντα. δόξαι μὲν γὰρ ὦ θεοὶ, λόγου ἄξιοι. καὶ βεβαιώσαιτε ἡμῖν τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἔπαινον. ὡς τὸ λοιπὸν θαρροῦντας, ἐς τοὺς πολλοὺς παρεῖναι. πᾶν γὰρ ἤδη στάδιον, ἧττον φοβερὸν τῷ ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι.

ΣΚΥΘΗΣ, Η ΠΡΟΞΕΝΟΣ.

Υ πρῶτον Ἀνάχαρσις ἀφίκετο ἐκ Σκυθίας Ἀθήναζε παιδείας ἐπιθυμίᾳ τῆς ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ Τόξαρις πρὸ αὐτοῦ σοφὸς μὲν, καὶ φιλόκαλος ἀνὴρ, καὶ ἐπιτηδευμάτων φιλομαθὴς τῶν ἀρίστων. οἴκοι δὲ, οὐ τοῦ βασιλείου γένους ὢν, οὐδὲ τῶν πιλοφορικῶν· ἀλλὰ Σκυθῶν τῶν πολλῶν, καὶ δημοτικῶν, οἷοί εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ ὀκτάποδες καλούμενοι, τοῦτο δέ ἐστι, δύο βοῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἁμάξης μιᾶς. οὗτος ὁ Τόξαρις, οὐδ' ἀπῆλθεν ἔτι ὀπίσω ἐς Σκύθας, ἀλλ' Ἀθήνησιν ἀπέθανε. καὶ μετ' οὐ πολύ, καὶ ἥρως ἔδοξε, καὶ ἐντέμνουσιν αὐτῷ ξένῳ ἰατρῷ οἱ Ἀθηναῖοι. τοῦτο γὰρ τοὔνομα, ἥρως γενόμενος, ἐπεκτήσατο, τὴν δ' αἰτίαν τῆς ἐπωνυμίας, καὶ ἀνθ' ὅτου ἐς τοὺς ἥρωας κατελέγη, καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν εἷς ἔδοξεν, οὐ χεῖρον ἴσως διηγήσασθαι, ὡς μάθητε. οὐ Σκύθαις μόνον ἐπιχώριον ὂν ἀπαθανατίζειν, καὶ πέμπειν παρὰ τὸν Ζάμολξιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις ἐξεῖναι θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μέγαν, ἔδοξεν ἡ Ἀρχιτέλους γυνὴ, ἀρεοπαγίτου ἀνδρὸς, ἐπιστάντα οἱ τὸν σκύθην, κελεῦσαι εἰπεῖν Ἀθηναίοις, ὅτι παύσονται τῷ λοιμῷ ἐχόμενοι, ἢν τοὺς στενωποὺς οἴνῳ πολλῷ

φαίνωσι. τοῦτο συχνάκις γινόμενον, οὐ γὰρ ἠμέλησαν Ἀθηναῖοι οἱ ἀκούσαντες, ἔπαυσε μηκέτι λοιμώττειν αὐτοὺς, εἴτε ἀτμοὺς τινας πονηροὺς ὁ οἶνος σβέσας τῇ ὀσμῇ, εἴτε ἄλλο τι πλέον εἰδὼς ὁ ἥρως ὁ Τόξαρις, ἅτε ἰατρικὸς ὢν, συνεβούλευσεν. ὁ δ' οὖν μισθὸς τῆς ἰάσεως ἔτι καὶ νῦν ἀποδίδοται αὐτῷ, λευκὸς ἵππος καταθυόμενος ἐπὶ τῷ μνήματι. ὅθεν ἔδειξεν ἡ Δεμαινέτη, προσελθόντα αὐτὸν, ἐντείλασθαι ἐκεῖνα τὰ περὶ τοῦ οἴνου. καὶ εὑρέθη κεῖσθαι ὁ Τόξαρις τεθαμμένος, τῇ τε ἐπιγραφῇ γνωσθεὶς, εἰ καὶ μὴ πᾶσα ἐφαίνετο. ἔτι καὶ μάλιστα. ὅτι ἐπὶ τῇ στήλῃ Σκύθης ἀνὴρ ἐγκεκόλαπτο, τῇ λαιᾷ μὲν, τόξον ἔχων ἐντεταμένον. τῇ δεξιᾷ δὲ, βιβλίον ὡς ἐδόκει. ἔτι καὶ νῦν ἴδοις ἂν αὐτοῦ ὑπὲρ ἥμισυ, καὶ τὸ τόξον ὅλον, καὶ τὸ βιβλίον. τὰ δ' ἄλλα τῆς στήλης, καὶ τὸ πρόσωπον, ὁ χρόνος ἤδη ἐλυμήνατό που. ἔστι δὲ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ Διπύλου, ἐν ἀριστερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν ἀπιόντων, οὐ μέγα τὸ χῶμα, καὶ ἡ στήλη χαμαί. πλὴν, ἀλλ' ἔστεπταί γε ἀεί. καὶ φασὶ πυρεταίνοντάς τινας, ἤδη πεπαῦσθαι ἀπ' αὐτοῦ. καὶ μὰ τὸν Δί', οὐδὲν ἄπιστον, ὃς ὅλην ποτὲ ἰάσατο τὴν πόλιν. ἀλλὰ γὰρ οὗ περ ἕνεκα ἐμνήσθην αὐτοῦ, ἔζη μὲν ἔτι ὁ Τόξαρις,

ξαρις. ὁ Ἀνάχαρσις δὲ, ἄρτι καταπεπλευκώς, ἀνῄει ἐκ Πειραιῶς, οἷα δὴ ξένος, καὶ βάρβαρος, οὐ μετρίως τεταραγμένος ἔτι τὴν γνώμην. πάντα ἀγνοῶν. ψοφοδεὴς πρὸς τὰ πολλά. οὐκ ἔχων ὅ, τι χρήσαιτο ἑαυτῷ. καὶ γὰρ συνίει καταγελώμενος παρὰ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τῇ σκευῇ. καὶ ὁμόγλωττον οὐδένα εὕρισκε. καὶ ὅλως, μετέμελεν αὐτῷ ἤδη τῆς ὁδοῦ. καὶ ἐδέδοκτο, ἰδόντα μόνον τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν. καὶ πλοίου ἐπιβάντα, πλεῖν αὖθις ἐπὶ Βοσπόρου. ὅθεν οὐ πολλὴ ὁδὸς ἔμελλεν αὐτῷ ἔσεσθαι οἴκαδε ἐς Σκύθας. οὕτως ἔχοντι τῷ Ἀναχάρσιδι, ἐντυγχάνει δαίμων τις ἀγαθὸς, ὡς ἀληθῶς ὁ Τόξαρις ἤδη ἐν τῷ κεραμεικῷ. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἡ στολὴ αὐτὸν ἐπεσπάσατο, πατριῶτις οὖσα. εἶτα μέντοι, οὐ χαλεπῶς ἔμελλε καὶ αὐτὸν γνώσεσθαι τὸν Ἀνάχαρσιν, ἅτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου ὄντα, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀνάχαρσις δὲ, πόθεν ἂν ἐκεῖνον ἔγνω ὁμοεθνῆ ὄντα, ἑλληνιστὶ ἐσταλμένον, ἀποξυρημένον τὸ γένειον, ἄζωστον, ἀσίδηρον, ἤδη στωμύλον, αὐτῶν τῶν ἀττικῶν ἕνα τῶν αὐτοχθόνων; οὕτω μετεπεποίητο ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἀλλὰ Τόξαρις σκυθιστὶ προσειπὼν αὐτὸν, οὐ σὺ ἔφη Ἀνάχαρσις ὢν τυγχάνεις, ὁ Δαυκέ-

του; ἐδάκρυσεν ὑφ' ἡδονῆς ὁ Ἀνάχαρσις. ὅτι καὶ ὁμόφωνον εὑρήκει τινὰ, καὶ τοῦτον εἰδότα ὅς τις ἦν ἐν Σκύθαις, καὶ ἤρετο, σὺ δὲ πόθεν οἶσθα ἡμᾶς ὦ ξένε; καὶ αὐτὸς, ἔφη ἐκεῖθέν εἰμι παρ' ὑμῶν, Τόξαρις τοὔνομα, οὐ τῶν ἐπιφανῶν, ὥστε καὶ ἐγνῶσθαι ἄν σοι κατ' αὐτό. μῶν ἔφη ὁ Τόξαρις εἶ, περὶ οὗ ἐγὼ ἤκουσα ὥς τις Τόξαρις ἔρωτι τῆς Ἑλλάδος, ἀπολιπὼν καὶ γυναῖκα ἐν Σκυθίᾳ, καὶ παιδία νεογνὰ οἴχοιτο ἐς Ἀθήνας, καὶ νῦν διατρίβει κεῖθι, τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων; ἐγὼ ἔφη, ἐκεῖνός εἰμι, εἴ τις κἀμοῦ λόγος ἔτι παρ' ὑμῖν. οὐκοῦν ἤδη ὅς ὁ Ἀνάχαρσις, μαθητήν σου ἴσθι με γεγενημένον, καὶ ζηλωτὴν τοῦ ἔρωτος, ὃν ἠράσθης, ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα. καὶ κατά γε τὴν ἐμπειρίαν ταύτην ἀποδημήσας, ἥκω σοι, μυρία παθὼν ἐν τοῖς διὰ μέσου ἔθνεσι. καὶ εἴ γε μὴ σοὶ ἐνέτυχον, ἔγνωστο ἤδη πρὶν ἥλιον δῦναι, ὀπίσω αὖθις ἐπὶ ναῦν κατιέναι. οὕτως ἐτεταράγμην, ξένα καὶ ἄγνωστα πάντα ὁρῶν. ἀλλὰ πρὸς Ἀκινάκου, καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῴων ἡμῖν θεῶν, σύ με ὦ Τόξαρι παραλαβὼν ξενάγησον, καὶ δεῖξον τὰ κάλλιστα τῶν Ἀθήνησιν. εἶτα καὶ τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, νόμων τε τοὺς ἀρίστους, καὶ ἀνδρῶν τοὺς βελτίστους, καὶ ἔθη, καὶ πανηγύρεις, καὶ βίον αὐτῶν, καὶ πολιτείαν, δι' ἅπερ σύ τε, κἀγὼ μετὰ σὲ, τοσαύτην ὁδὸν ἥκομεν.

ἥκομεν. καὶ μὴ περιίδῃς ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρέφοντα. τοῦτο μὲν ἔφη ὁ Τόξαρις, ἥκιστα ἐρωτικὸν εἴρηκας, ἐπὶ τὰς θύρας αὐτὰς ἐλθόντα, οἴχεσθαι ἀπιόντα, πλὴν, ἀλλὰ θάῤῥει. οὐ γὰρ ἂν ὡς φῂς ἀπέλθῃς, οὐδ' ἂν ἀφίῃ σε ῥᾳδίως ἡ πόλις. οὐχ οὕτως ὀλίγα τὰ θέλγητρα ἔχει πρὸς τοὺς ξένους, ἀλλὰ μάλα ἐπιλήψεταί σου, ὡς μήτε γυναικὸς ἔτι, μήτε παίδων, εἴ σοι ἤδη εἰσὶ μεμνῆσθαι. ὡς δ' ἂν τάχιστα πᾶσαν ἴδοις τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, μᾶλλον δὲ τὴν Ἑλλάδα ὅλην, καὶ τὰ Ἑλλήνων καλὰ ἐγὼ ὑποθήσομαί σοι. ἔστι σοφὸς ἀνὴρ ἐνταῦθα, ἐπιχώριος μὲν, ἀποδημήσας δὲ μάλα πολλὰ ἔς τε Ἀσίαν, καὶ ἐς Αἴγυπτον, καὶ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀνθρώπων συγγενόμενος, τὰ ἄλλα, οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ κομιδῇ πένης, ὄψει γέροντα οὕτω δημοτικῶς ἐσταλμένον. πλὴν διά γε τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, πάνυ τιμῶσιν αὐτόν. ὥστε καὶ νομοθέτῃ χρῶνται πρὸς τὴν πολιτείαν, καὶ ἀξιοῦσι κατὰ τὰ ἐκείνου προστάγματα βιοῦν. εἰ τοῦτον φίλον κτήσαιο, καὶ μάθοις οἷος ἀνήρ ἐστι, πᾶσαν νόμιζε τὴν Ἑλλάδα ἐν αὐτῷ ἔχειν. καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη ἂν εἰδέναι τῶν τῇδε ἀγαθῶν, ὡς οὐκ ἔστιν ὅ, τι ἂν μεῖζόν σοι καλὸν χαρίσασθαι δυναίμην, ἢ συστή-

ὡς ἐκείνῳ. μὴ τοίνυν μέλλωμεν ἔφη ὦ Τόξαρι ὁ Ἀνάχαρσις, ἀλλά με λαβὼν, ἄγε παρ' αὐτόν. ἀτὰρ ἐκεῖνο δέδια, μὴ δυσπρόσοδος, καὶ ἐν παρέργῳ θῆταί σοι τὴν ἔντευξιν ὑπὲρ ἡμῶν. εὐφήμει ἦ δ' ὅς, ἐκείνῳ τὰ μέγιστα χαριεῖσθαί μοι δοκῶ, ἀφορμὴν παρασχὼν τῆς ἐς ξένον ἄνδρα εὐποιίας. ἕπου μόνον, εἴσῃ γὰρ ὅση περὶ τοὺς ξένους ἡ αἰδὼς, καὶ ἡ ἄλλη ἐπιείκεια, καὶ χρηστότης. μᾶλλον δὲ κατὰ δαίμονα οὗτος αὐτὸς ἡμῖν πρόσεισιν, ὁ ἐπὶ συννοίας, ὁ λαλῶν ἑαυτῷ, καὶ ἅμα προσειπὼν τὸν Σόλωνα, τοῦτό σοι ἔφη δῶρον τὸ μέγιστον ἥκω ἄγων, ξένον ἄνδρα, φιλίας δεόμενον. σκύθης δέ ἐστι τῶν παρ' ἡμῖν εὐπατριδῶν καὶ ὅμως τἀκεῖ πάντα ἀφεὶς, ἥκει συνεσόμενος ὑμῖν, καὶ τὰ κάλλιστα ὀψόμενος τῆς Ἑλλάδος, κἀγὼ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῷ, ὅπως ῥᾷστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα, καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις. τοῦτο δ' ἦν σοι προσαγαγεῖν αὐτόν. εἰ τοίνυν ἐγὼ Σόλωνα οἶδα, οὕτω ποιήσεις, καὶ προξενήσεις αὐτῷ, καὶ πολίτην γνήσιον ἀποφανεῖς τῆς Ἑλλάδος. καὶ ὅπερ σοι ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν ὦ Ἀνάχαρσι, πάντα ἑώρακας ἤδη, Σόλωνα ἰδών. τοῦτο αἱ Ἀθῆναι. τοῦτο ἡ Ἑλλάς. οὐκέτι ξένος. σύμπαντές σε ἴσασι. πάντες σε φιλοῦσι. τηλικοῦ-

τόν

τὸν ἐστὶ τὸ κατὰ τὸν πρεσβύτην τοῦτον. ἁπάν-
των ἐπιλήσῃ τῶν ἐν Σκυθίᾳ, συνὼν αὐτῷ. ἔ-
χεις τῆς ἀποδημίας τὰ ἆθλα, τοῦ ἔρωτος τὸ τέ-
λος. οὗτός σοι ὁ ἑλληνικὸς κανών. τοῦτο δεῖγμα
τῆς φιλοσοφίας τῆς ἀττικῆς. οὕτω τοίνυν γί-
νωσκε, ὡς εὐδαιμονέστατος ὤν. ὃς συνέσῃ Σό-
λωνι, καὶ φίλῳ χρήσῃ αὐτῷ. μακρὸν ἂν εἴη δι-
ηγήσασθαι. ὅπως ἥσθη ὁ Σόλων τῷ δώρῳ, οἷα
δὲ εἶπεν. ὡς δὲ τὸ λοιπὸν συνῆσαν, ὁ μὲν, παι-
δεύων, καὶ διδάσκων τὰ κάλλιστα, ὁ Σόλων, καὶ
φίλον ἅπασι ποιῶν τὸν Ἀνάχαρσιν, καὶ προσάγων
τοῖς Ἑλλήνων καλοῖς, καὶ πάντα τρόπον ἐπιμε
λούμενος, ὅπως ἥδιστα διατρίψῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι.
ὁ δὲ, τεθηπὼς τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ μὴ δὲ τὸν ἕτερον
πόδα ἑκὼν εἶναι ἀπολειπόμενος. ὡς γοῦν ὑπέ-
σχετο αὐτῷ ὁ Τόξαρις δι' ἑνὸς ἀνδρὸς τοῦ Σόλω
νος, ἅπαντα ἔγνω ἐν ἀκαρεῖ, καὶ πᾶσιν ἦν γνώρι
μος, καὶ ἐτιμᾶτο δι' ἐκεῖνον. οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων
ἐπαινῶν. ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦτο, ὡς νομοθέ-
τῃ ἐπείθοντο, ἐφίλουν, οὓς ἐκεῖνος δοκιμάζοι.
καὶ ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἰς τὰ τελευταῖα.
καὶ ἐμυήθη μόνος βαρβάρων Ἀνάχαρσις, δημο
ποίητος γενόμενος. εἰ χρὴ Θεοξένῳ πιστεύειν
καὶ τοῦτο ἱστοροῦντι περὶ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἂν οὐδὲ
ἀνέστρεψεν οἶμαι ἐς Σκύθας, εἰ μὴ Σόλων ἀ-

πέθανε. βούλεσθε τὸν ἤδη ἐπαγάγω τοῦ μύθου τὸ τέλος, ὡς μὴ ἀκέφαλος περινοστοίη; ὥρα γοῦν εἰδέναι οὗ τινός μοι ἕνεκα, ὁ Ἀνάχαρσις ἐκ Σκυθίας, καὶ Τόξαρις τανῦν ἐς Μακεδονίαν ἥκετον, ἔτι καὶ Σόλωνα γέροντα ἄνδρα ἐπαγομένω Ἀθήνηθεν. φημὶ δὴ ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν τῷ Ἀναχάρσιδι. καὶ πρὸς χαρίτων, μὴ νεμεσήσητέ μοι τῆς εἰκόνος, εἰ βασιλικῷ ἀνδρὶ ἐμαυτὸν εἴκασα. βάρβαρος μὲν γὰρ κἀκεῖνος. καὶ οὐδὲν τι φαίης ἂν τοὺς Σύρους ἡμᾶς φαυλοτέρους εἶναι τῶν Σκυθῶν. ἀτάρ, οὐδὲ κατὰ τὸ βασιλικὸν εἰσποιῶ τἀμὰ ἐς τὴν ὁμοιότητα, κατ' ἐκεῖνα δέ. ὅτε γὰρ πρῶτον ἐπεδήμησα ὑμῶν τῇ πόλει, ἐξεπλάγην μὲν εὐθὺς ἰδὼν τὸ μέγεθος, καὶ τὸ κάλλος, καὶ τῶν ἐμπολιτευομένων τὸ πλῆθος, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν, καὶ λαμπρότητα πᾶσαν. ὥστε ἐπὶ πολὺ ἐτεθήπειν πρὸς ταῦτα, καὶ οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαύματι, οἷόν τι καὶ ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος ἐπεπόνθει πρὸς τὴν τοῦ Μενελάου οἰκίαν. καὶ ἔμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν γνώμην, ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ, καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον, αὐθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλει πόλις. οὕτω δὴ ἔχων, ἐσκοπούμην ἤδη περὶ τῶν πρακτέων. καὶ τὸ μὲν δεῖξαι τῶν λό-

γων

γων ὑμῖν, πάλαι ἐλέλεκτο. τίσι γὰρ ἂν ἄλλοις ἔδειξα, σιωπῇ παρολεύσας τηλικαύτην πόλιν; ἐζήτουν γάρ, οὐδ᾽ ἀποκρύπτομαι τἀληθές, οἵτινες οἱ προύχοντες εἶεν, καὶ οἷς ἄν τις προσελθών, καὶ συγγραψάμενος προστάτας συναγωνισταῖς χρῷτο πρὸς τὰ ὅλα. ἐνταῦθά μοι οὐχ εἷς, ὥσπερ τῷ Ἀναχάρσιδι καὶ οὗτος βάρβαρος, ὁ Τόξαρις, ἀλλὰ πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες τὰ αὐτά, μόνον οὐκ αὐταῖς συλλαβαῖς ἔλεγον. ὦ ξένε, πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χρηστοί, καὶ δεξιοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν, καὶ οὐκ ἂν ἀλλαχόθι τοιούτους εὕροις ἄνδρας ἀγαθούς. δύο δὲ μάλιστα ἐστὸν ἡμῖν ἄνδρε ἀρίστω, γένει μὲν, καὶ ἀξιώματι, πολὺ προὔχοντε ἁπάντων. παιδείᾳ δέ, καὶ λόγων δυνάμει, τῇ Ἀττικῇ δεκάδι παραβάλλοις ἄν. ἡ δὲ παρὰ τοῦ δήμου εὔνοια, πάνυ ἐρωτικὴ πρὸς αὐτούς. καὶ τουτὶ γίγνεται, ὅ,τι ἂν ἄρεστον ᾖ τῇ πόλει. τὴν μὲν γὰρ χρηστότητα, καὶ τὴν πρὸς τοὺς ξένους φιλανθρωπίαν, καὶ τὸ ἐν μεγέθει τοσούτῳ ἀνεπίφθονον, καὶ τὸ μετ᾽ εὐνοίας αἰδέσιμον, καὶ τὸ πρᾶον, καὶ τὸ εὐπρόσοδον, αὐτὸς ἂν ἄλλοις διηγήσαιο, πειραθεὶς μικρὸν ὕστερον. καὶ ὡς μᾶλλον θαυμάσῃς, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐστόν, υἱός, καὶ πατήρ. ὁ μέν, εἴ τινα Σόλωνα, ἢ Περικλέα, ἢ Ἀριστείδην ἐπινοεῖς. ὁ δέ, υἱός, καὶ ὁ-

φθεὶς μὲν αὐτίκα, ἀπάξεταί σε. οὕτω μέγας ἐστί, καὶ καλὸς ἀρρενωπήν τινα τὴν εὐμορφίαν. εἰ δὲ καὶ φθέγξαιτο μόνον, οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος. τοσαύτην Ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ νεανίσκος ἔχει. ἥ γέ τοι πόλις ἅπασα κεχηνότες, ἀκούουσιν ὁπότ' ἂν δημηγορήσων παρέλθοι. ὁποῖόν φασι τοὺς τότε Ἀθηναίους, πρὸς τὸν τοῦ Κλεινίου πεπονθέναι, παρ' ὅσον τοῖς μὲν, οὐκ εἰς μακρὰν μετεμέλησε τοῦ ἔρωτος, ὃν ἠράσθησαν τοῦ Ἀλκιβιάδου. τοῦτον δὲ, ἡ πόλις οὐ φιλεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰδεῖσθαι ἤδη ἀξιοῖ. καὶ ὅλως, ἓν τοῦτο ἡμῖν δημόσιον ἀγαθόν ἐστι, καὶ μέγα ὄφελος ἅπασιν, ἀνὴρ οὗτος, εἰ δὴ αὐτός τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, δέξαιντό σε, καὶ φίλον ποιήσαιντο, πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν. εἰ δὲ ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα τοῦτο μόνον, καὶ οὐκ ἔτ' ἐνδοιάσιμα τὰ σά. ταῦτα νὴ τὸν Δί' ἅπαντα ἔλεγον, εἰ χρὴ καὶ ὅρκον ἐπάγειν τῷ λόγῳ. καὶ μοι ἤδη πειρωμένῳ, τὸ πολλοστὸν τῶν προσόντων εἰρηκέναι ἔδοξα. οὐχ ἕδρας τοίνυν, οὐδ' ἀμβολᾶς ἔργον ὡς ἐκεῖνος φησὶν, ἀλλὰ χρὴ πάντα μὲν κάλων κινεῖν, πάντα δὲ πράττειν, καὶ λέγειν, ὡς φίλοι ἡμῖν τοιοῦτοι γένοιντο. ἢν γὰρ τοῦθ' ὑπάρξῃ, εὔδια πάντα, καὶ πλοῦς οὔριος, καὶ λειοκύμων ἡ θάλασσα, καὶ ὁ λιμὴν πλησίον.

ΠΩΣ

ΠΩΣ ΔΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑΝ συγγράφειν.

ἀ Βδηρίταις φασὶ Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος, ἐμπεσεῖν τι νόσημα ὦ καλὲ Φίλων τοιοῦτο, πυρέττειν μὲν γὰρ τὰ πρῶτα πανδημεὶ ἅπαντας, ἀπὸ τῆς πρώτης εὐθὺς ἐρρωμένως, καὶ λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ. περὶ δὲ τὴν ἑβδόμην, τοῖς μὲν αἷμα πολὺ ἐκ ῥινῶν ῥυὲν, τοῖς δὲ, ἱδρὼς ἐπιγενόμενος πολὺς καὶ οὗτος, ἔλυσε τὸν πυρετόν. ἐς γελοῖον δέ τι πάθος περιΐστη τὰς γνώμας αὐτῶν. ἅπαντες γὰρ ἐς τραγῳδίαν παρεκινοῦντο, καὶ ἰαμβεῖα ἐφθέγγοντο, καὶ μέγα ἐβόων. μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμονῴδουν, καὶ τὴν Περσέως ῥῆσιν ἐν μέλει διεξῄεσαν. καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ὠχρῶν ἁπάντων καὶ λεπτῶν, τῶν ἑβδομαίων ἐκείνων τραγῳδῶν, σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε, κἀνθρώπων Ἔρως. καὶ τἄλλα μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἀναβοώντων, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ, ἄχρι δὴ χειμὼν, καὶ κρύος δὲ μέγα γενόμενον, ἔπαυσε ληροῦντας αὐτούς. αἰτίαν δέ μοι δοκεῖ τοῦ τοιούτου παρασχεῖν, Ἀρχέλαος ὁ τραγῳδὸς, εὐδοκιμῶν τότε, μεσοῦντος θέρους ἐν πολλῷ τῷ φλογμῷ τραγῳδήσας αὐτοῖς τὴν Ἀνδρομέδαν, ὡς πυρέξαι τε ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναστάντας

ὕστερον ἐς τὴν τραγῳδίαν παρολισθαίνειν, ἐπὶ πολὺ ἐμφιλοχωρούσης τῆς Ἀνδρομέδας τῇ μνήμῃ αὐτῶν. καὶ τοῦ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ, τὴν ἑκάστου γνώμην περιπετομένου. ὡς δ' οὖν ἓν φασιν ἑνὶ παραβαλεῖν τὸ ἀβδηριτικὸν ἐκεῖνο πάθος, καὶ νῦν τοὺς πολλοὺς τῶν πεπαιδευμένων περιελήλυθεν. οὐχ ὥστε τραγῳδεῖν, ἔλαττον γὰρ ἂν τοῦτο παρέπαιον, ἀλλοτρίοις ἰαμβείοις, οὐ φαύλοις κατεσχημένοι, ἀλλ' ἀφ' οὗ δὴ τὰ ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται, ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους, καὶ τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ τραῦμα, καὶ αἱ συνεχεῖς νῖκαι, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ἱστορίαν συγγράφει. μᾶλλον δὲ Θουκυδίδαι, καὶ Ἡρόδοτοι, καὶ Ξενοφῶντες ἡμῖν ἅπαντες. καὶ ὡς ἔοικεν, ἀληθὲς ἄρ' ἦν ἐκεῖνο, τὸ, πόλεμος ἁπάντων πατὴρ, εἴγε καὶ συγγραφέας τοσούτους ἀνέφυσεν, ὑπὸ μιᾷ τῇ πληγῇ. ταῦτα τοίνυν ὦ φιλότης, ὁρῶντα, καὶ ἀκούοντά με, τὸ τοῦ Σινωπέως ἐκεῖνο εἰσῆλθεν. ὁπότε γὰρ ὁ Φίλιππος ἐλέγετο ἤδη ἐπελαύνειν, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἐταράττοντο, καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν. ὁ μὲν, ὅπλα ἐπισκευάζων. ὁ δὲ, λίθους παραφέρων. ὁ δὲ, ὑποικοδομῶν τοῦ τείχους. ὁ δὲ, ἔπαλξιν ὑποστηρίζων. ὁ δὲ ἄλλος, ἄλλό τι τῶν χρησίμων ὑπουργῶν. ὁ δὴ Διογένης ὁρῶν ταῦτα, ἐπεὶ μηδὲν εἶχεν ὅ τι

καὶ

καὶ πράττει, οὐδεὶς δὲ αὐτῶν ἐς οὐδὲν ἐχρῆτο,
διαζωσάμενος τὸ τριβώνιον, σπουδῇ μάλα καὶ αὐ-
τὸς ἐκύλιε τὸν πίθον, ἐν ᾧ ἐτύγχανεν οἰκῶν,
ἄνω καὶ κάτω τοῦ κρανίου. καί τινος τῶν συνή-
θων ἐρομένου τί ταῦτα ποιεῖς ὦ Διόγενες, κυ-
λίω ἔφη κἀγὼ τὸν πίθον, ὡς μὴ μόνος ἀργεῖν δο-
κοίην ἐν τοσούτοις ἐργαζομένοις. καὐτὸς οὖν ὦ
φίλων, ὡς μὴ μόνος ἄφωνος εἴην ἐν οὕτω πο-
λυφώνῳ τῷ καιρῷ, μὴ δ' ὥσπερ κωμικὸν δο-
ρυφόρημα, κεχηνὼς σιωπῇ παραφεροίμην,
καλῶς ἔχειν ὑπέλαβον, ὡς δυνατόν μοι κυλῖ-
σαι τὸν πίθον. οὐχ ἱστορίαν συγγράφειν, οὐδὲ
πράξεις αὐτὰς διεξιέναι, οὐχ οὕτω μεγαλότολ-
μος ἐγώ. μὴ δὲ τοῦτο δείσῃς περὶ ἐμοῦ. οἶδα γὰρ
ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ κατὰ τῶν πετρῶν κυλίει
τις. καὶ μάλιστα, οἷον τοὐμὸν τοῦτο πιθάκνιον, οὐ
δὲ πάνυ καρτερῶς κεκεραμευμένον. δεήσει γὰρ
αὐτίκα μάλα πρὸς μικρόν τι λιθίδιον προσπταί-
σαντα, συλλέγειν τὰ ὄστρακα. τί οὖν ἔγνωσταί
μοι; καὶ ὅπως ἀσφαλῶς μεθέξω τοῦ πολέμου,
αὐτὸς ἔξω βέλους ἑστώς, ἐγώ σοι φράσω. τοῦ μὲν
καπνοῦ, καὶ κύματος, καὶ φροντίδων, ὅσαι τῷ
συγγράφειν ἔνεισιν, ἀνέξω ἐμαυτόν, εὖ ποιῶν.
παραίνεσιν δέ τινα μικράν, καὶ ὑποθήκας ταύ-
τας ὀλίγας ὑποθήσομαι τοῖς συγγράφουσιν,

ὡς κοινωνήσαιμι αὐτοῖς τῆς οἰκοδομίας, εἰ καὶ μὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ἄκρῳ γε τῷ δακτύλῳ τοῦ πηλοῦ προσαψάμενος. καίτοι οὐδὲ παραινέσεως οἱ πολλοὶ δεῖν οἴονταί σφίσιν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, οὐ μᾶλλον ἢ τέχνης τινὸς ἐπὶ τὸ βαδίζειν, ἢ βλέπειν, ἢ ἐσθίειν· ἀλλὰ πάνυ ῥᾷστον, καὶ πρόχειρον, καὶ ἅπαντος εἶναι ἱστορίαν συγγράψαι, ἤν τις ἑρμηνεῦσαι τὸ ἐπελθὸν δύνηται. τὸ δέ, οἶσθά που καὶ αὐτὸς ὦ ἑταῖρε, ὡς οὐ τῶν εὐμεταχειρίστων, οὐδὲ ῥαθύμως συντεθῆναι δυναμένων τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' εἴ τι ἐν λόγοις, καὶ ἄλλο πολλῆς τῆς φροντίδος δεόμενον, ἤν τις ὡς ὁ Θουκυδίδης φησίν, ἐς ἀεὶ κτῆμα συντιθείη. οἶδα μὲν οὖν οὐ πάνυ πολλοὺς αὐτῶν ἐπιστρέψων, ἐνίοις δὲ καὶ πάνυ ἐπαχθὴς δόξων. καὶ μάλιστα ὁπόσοις ἀποτετέλεσται ἤδη, καὶ ἐν τῷ κοινῷ δέδεικται ἡ ἱστορία. εἰ δὲ καὶ ἐπῄνηται ὑπὸ τῶν τότε ἀκροασαμένων, μανία, εἴ γε ἐλπίς, ὡς οἱ τοιοῦτοι μεταποιήσουσιν, ἢ μεταγράψουσί τι τῶν ἅπαξ κεκυρωμένων, καὶ ὥσπερ ἐς τὰς βασιλείους αὐλὰς ἀποκειμένων. ὅμως δέ, οὐ χεῖρον καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους εἰρῆσθαι, ἵν' εἴ ποτε πόλεμος ἄλλος συσταίη, ἢ Κελτοῖς πρὸς Γέτας, ἢ Ἰνδοῖς πρὸς Βακτρίους, οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς γε τολμήσειεν ἄν τις ἁπάντων ἤδη κεχειρωμένων, ἔχωσιν ἄμεινον

συντι

συντιθέναι, τὸν κανόνα τοῦτον προσάγοντες, ἤνπερ γε δόξῃ αὐτοῖς ὀρθὸς εἶναι. εἰ δὲ μή, αὐτοί μὲν καὶ τότε τῷ αὐτῷ πήχει, ὥσπερ καὶ νῦν, μετρούντων τὸ πρᾶγμα. ὁ ἰατρὸς δέ, οὐ πάνυ ἀνιάσεται, ἢν πάντες Ἀβδηρεῖται ἑκόντες Ἀνδρομέδαν τραγῳδῶσι. Διττοῦ δὲ ὄντος τοῦ τῆς συμβουλῆς ἔργου, τὰ μέν, αἱρεῖσθαι, τὰ δέ, φεύγειν διδάσκει, φέρε πρῶτα εἴπωμεν, ἅτινα φευκτέον τῷ ἱστορίαν συγγράφοντι, καὶ ὧν μάλιστα καθαρευτέον. ἔπειτα, οἷς χρώμενος, οὐκ ἂν ἁμάρτοι τῆς ὀρθῆς, καὶ ἐπ' εὐθὺ ἀγούσης, ἀρχήν τε οἵαν αὐτῷ ἀρκτέον, καὶ τάξιν ἥντινα τοῖς ἔργοις ἐφαρμοστέον, καὶ μέτρον ἑκάστου, καὶ ἃ σιωπητέον, καὶ οἷς ἐνδιατριπτέον, καὶ ὅσα παραδραμεῖν ἄμεινον, καὶ ὅπως ἑρμηνεῦσαι αὐτά, καὶ συναρμόσαι. ταῦτα μέν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὕστερον. νῦν δέ, τὰς κακίας ἤδη εἴπωμεν, ὁπόσαι τοῖς φαύλως συγγράφουσι παρακολουθοῦσιν. ἃ μὲν οὖν κοινὰ πάντων λόγων ἐστὶν ἁμαρτήματα, ἔν τε φωνῇ, καὶ ἁρμονίᾳ, καὶ διανοίᾳ, καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτεχνίᾳ, μακρόν τε ἂν εἴη ἐπελθεῖν, καὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως οὐκ ἴδιον. κοινὰ γὰρ ὡς ἔφην ἁπάντων λόγων ἐστὶν ἁμαρτήματα ἔν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ. ἃ δὲ ἐν ἱστορίᾳ διαμαρτάνουσι, τὰ

τοιαῦτα ἂν εὕροις ἐπιτηρῶν, οἷα κἀμοὶ πολ-
λάκις ἀκροωμένῳ ἔδοξε. καὶ μάλιστα ἢν ἅπασιν
αὐτοῖς ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα. οὐκ ἄκαιρον δὲ
μεταξὺ καὶ ἀπομνημονεῦσαι ἔνια, παραδείγμα-
τος ἕνεκα, τῶν ἤδη οὕτω συγγεγραμμένων. καὶ
πρῶτόν γε ἐκεῖνο, ἡλίκον ἁμαρτάνουσιν, ἐπισκο-
πήσωμεν. ἀμελήσαντες γὰρ οἱ πολλοὶ αὐτῶν
τοῦ ἱστορεῖν τὰ γεγενημένα, τοῖς ἐπαίνοις ἀρ-
χόντων, καὶ στρατηγῶν διατρίβουσι, τοὺς μὲν οἰ-
κείους, ἐς ὕψος ἐπαίροντες, τοὺς πολεμίους δὲ,
πέρα τοῦ μετρίου καταρρίπτοντες ἀγνοοῦντες ὡς
οὐ στενῷ τῷ ἰσθμῷ διώρισται, καὶ διατετείχισται
ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον, ἀλλά τι μέγα τεῖ-
χος ἐν μέσῳ ἐστὶν αὐτῶν. καὶ τὸ τῶν μουσικῶν δὴ
τοῦτο, δὶς διὰ πασῶν ἐστι πρὸς ἄλληλα, εἴπερ τῷ
μὲν ἐγκωμιάζοντι, μόνου ἑνὸς μέλει, ὁπωσοῦν
ἐπαινέσαι, καὶ εὐφρᾶναι τὸν ἐπαινούμενον, καὶ εἰ
ψευσαμένῳ ὑπάρχει τυχεῖν τοῦ τέλους, ὀλί-
γον ἂν φροντίσειεν. ἡ δὲ, οὐκ ἄν τι ψεῦδος ἐμπε-
σὸν ἡ ἱστορία, οὐδ᾽ ἀκαριαῖον ἀνάσχοιτο, οὐ μᾶλ-
λον, ἢ τὴν ἀρτηρίαν ἰατρῶν παῖδές φασι, τὴν
τραχεῖαν παραδέξασθαι, ἄν τι ἐς αὐτὴν καταπο-
θέν. ἔτι ἀγνοεῖν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι, ὡς ποιη-
τικῆς μὲν, καὶ ποιημάτων, ἄλλαι ὑποσχέσεις.
καὶ κανόνες ἴδιοι. ἱστορίας δὲ, ἄλλοι. ἐκεῖ μὲν

γὰρ

γὰρ, ἄκρατος ἡ ἐλευθερία, καὶ νόμος εἷς, τὸ δό-
ξαν τῷ ποιητῇ. ἔνθεος γὰρ καὶ κάτοχος ἐκ μουσῶν,
κἂν ἵππων ὑποπτέρων ἅρμα ζεύξασθαι θέλῃ,
κἂν ἐφ' ὕδατος ἄλλους, ἢ ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων
θευσομένους ἀναβιβάσηται, φθόνος οὐδείς. οὐ
δ' ὁπόταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς σειρᾶς ἀνα
σπάσας αἰωρῇ ὁμοῦ γῆν, καὶ θάλατταν, δεδία
σι, μὴ ἀποῤῥαγείσης ἐκείνης, συντριβῇ τὰ πάν
τα κατενεχθέντα. ἀλλὰ κἂν Ἀγαμέμνονα ἐ
παινέσαι θέλωσιν, οὐδεὶς ὁ κωλύσων, Διῒ μὲν
αὐτὸν ὅμοιον εἶναι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ὄμματα
τὸ στέρνον δὲ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ποσει
δῶνι. τὴν δὲ ζώνην, τῷ Ἄρει. καὶ ὅλως, σύνθε
τον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δεῖ τὸν Ἀτρέως,
καὶ Ἀερόπης. οὐ γὰρ ἱκανὸς ὁ Ζεὺς, οὐδ' ὁ Ποσει
δῶν, οὐδ' Ἄρης, μόνος ἕκαστος ἀναπληρῶσαι
τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἡ ἱστορία δὲ, ἥντινα κολακεί
αν τοιαύτην προσλάβῃ, τί ἄλλο, ἢ πεζή τις
ποιητικὴ γίγνεται. τῆς μεγαλοφωνίας μὲν ἐ
κείνης ἐστερημένη, τὴν λοιπὴν δὲ τερατείαν γυ
μνὴν τῶν μέτρων, καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν ἐκφαί
νουσα; μέγα τοίνυν, μᾶλλον δὲ ὑπέρμεγα τοῦτο
κακὸν, εἰ μὴ εἰδείη τις χωρίζειν τὰ ἱστορίας,
καὶ τὰ ποιητικῆς, ἀλλ' ἐπεισάγει τῇ ἱστορίᾳ
τὰ τῆς ἑτέρας κομμώματα, τὸν μῦθον, καὶ τὸ

ἐγκώμιον, καὶ τὰς ἐν τούτοις ὑπερβολάς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀθλητὴν τῶν καρτερῶν τούτων, καὶ κομιδῇ πρινίνων ἁλουργέσι περιβάλλοι, καὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τῷ ἑταιρικῷ, καὶ φύκιον ἐντρίβοι, καὶ ψιμύθιον τῷ προσώπῳ. Ἡράκλεις ὡς καταγέλαστον αὐτὸν ἀπεργάσαιτο, αἰσχύνας τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ. καὶ οὐ τοῦτό φημι ὡς οὐχὶ καὶ ἐπαινετέον ἐν ἱστορίᾳ ἐνίοτε. ἀλλ' ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον, καὶ μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, τὸ μὴ ἐπαχθὲς τοῖς ὕστερον ἀναγνωσομένοις αὐτά. καὶ ὅλως, πρὸς τὰ ἔπειτα κανονιστέον τὰ τοιαῦτα, ἅπερ μικρὸν ὕστερον ἐπιδείξομεν. ὅσοι δὲ, οἴονται καλῶς διαιρεῖν εἰς δύο τὴν ἱστορίαν, εἰς τὸ τερπνὸν, καὶ χρήσιμον, καὶ διὰ τοῦτο εἰσποιοῦσι καὶ τὸ ἐγκώμιον εἰς αὐτὴν, ὡς τερπνὸν, καὶ εὐφραῖνον τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὁρᾷς ὅσον τἀληθοῦς ἡμαρτήκασι; πρῶτον μὲν, κιβδήλῳ τῇ διαιρέσει χρώμενοι. ἓν γὰρ ἔργον ἱστορίας καὶ τέλος, τὸ χρήσιμον, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς μόνου συνάγεται. τὸ τερπνὸν δὲ, ἄμεινον μὲν, εἰ καὶ αὐτὸ παρακολουθήσειεν, ὥσπερ καὶ κάλλος ἀθλητῇ. εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν κωλύσει ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον τὸν Ἰσιδότου, γεννάδαν ὄντα, καὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν ἑκατέρων ἀλκιμώτερον, εἰ αὐτὸς μὲν αἴσχιστος ὀφθῆναι εἴη τὴν ὄψιν. Ἀλκαῖος δὲ ὁ κα-

λὸς

λος ὁ Μιλήσιος, ἀνταγωνίζοιτο αὐτῷ, καὶ ἐρώμενος ὥς φασι τοῦ Νικοστράτου ὤν. καὶ τοίνυν ἡ ἱστορία, εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο, πολλοὺς ἂν τοὺς ἐραστὰς ἐπισπάσαιτο. ἄχρι δ' ἂν καὶ μόνον ἔχῃ τὸ ἴδιον ἐντελές, λέγω δὲ τὴν τῆς ἀληθείας δήλωσιν, ὀλίγον τοῦ κάλλους φροντιεῖ. ἔτι κἀκεῖνο εἰπεῖν ἄξιον, ὅτι οὐδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ τὸ κομιδῇ μυθῶδες, καὶ τὸ τῶν ἐπαίνων μάλιστα πρόσαντες, παρ' ἑκάτερον τοῖς ἀκούουσιν ἢν, μὴ τὸν συρφετὸν, καὶ τὸν πολὺν δῆμον ἐπινοήσαι, ἀλλὰ τοὺς δικαστικῶς, καὶ νὴ Δία συκοφαντικῶς προσέτι ἀκροασομένους, οὓς οὐκ ἄν τι λάθοι παραδραμὸν, ὀξύτερον μὲν τοῦ Ἄργου ὁρῶντας, καὶ πανταχόθεν τοῦ σώματος. ἀργυραμοιβικῶς δὲ τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας, ὡς τὰ μὲν παρακεκομμένα, εὐθὺς ἀπορρίπτειν, παραδέχεσθαι δὲ τὰ δόκιμα, καὶ ἔννομα, καὶ ἀκριβῆ τὸν τύπον πρὸς οὓς ἀποβλέποντα χρὴ καὶ συγγράφειν. τῶν δ' ἄλλων ὀλίγον φροντίζειν, κἂν διαρραγῶσιν ἐπαινοῦντες. ἢν δ' ἀμελήσας ἐκείνων, ἡδύνῃς πέρα τοῦ μετρίου τὴν ἱστορίαν μύθοις, καὶ ἐπαίνοις, καὶ τῇ ἄλλῃ θωπείᾳ, τάχιστ' ἂν ὁμοίαν αὐτὴν ἐξεργάσαιο τῷ ἐν Λυδίᾳ Ἡρακλεῖ. ἑωρακέναι γάρ πού σε εἰκὸς γεγραμμένον, τῇ Ὀμφάλῃ δουλεύοντα, πάνυ ἀλλόκοτον σκευὴν

παινούμενοι πρὸς αὐτῶν, μισοῦσι μᾶλλον, καὶ ἀποστρέφονται ὡς κόλακας, εὖ ποιοῦντες. καὶ μάλιστα ἢν ἀνδρώδεις τὰς γνώμας ὦσιν. ὥσπερ Ἀριστοβούλου μονομαχίαν γράψαντος Ἀλεξάνδρου, καὶ Πώρου, καὶ ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς, ᾤετο γὰρ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα τῷ βασιλεῖ, ἐπιψευδόμενος ἀριστείας τινὰς αὐτῷ, καὶ ἀναπλάττων ἔργα μείζω τῆς ἀληθείας, λαβὼν ἐκεῖνος τὸ βιβλίον, πλέοντες δ' ἐτύγχανον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Ὑδάσπῃ ἔρριψεν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ, ἐπειπὼν, καὶ σὲ δὲ οὕτως ἐχρῆν ὦ Ἀριστόβουλε, τοιαῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ μονομαχοῦντα, καὶ ἐλέφαντας ἐν ἀκοντίῳ φονεύοντα. καὶ ἔμελλέ γε οὕτως ἀγανακτήσειν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅς γε οὐδὲ τὴν τοῦ ἀρχιτέκτονος τόλμαν ἠνέσχετο ὑποσχομένου τὸν Ἄθω εἰκόνα ποιήσειν αὐτοῦ, καὶ μετακοσμήσειν τὸ ὄρος ἐς ὁμοιότητα τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ κόλακα εὐθὺς ἐπιγνοὺς τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἔτ' οὐδὲ ἐς τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐχρῆτο. ποῦ τοίνυν τὸ τερπνὸν ἐν τούτοις, ἐκτὸς εἰ μή τις κομιδῇ ἀνόητος εἴη, ὡς χαίρειν τὰ τοιαῦτα ἐπαινούμενος; ὧν παρὰ πόδας οἱ ἔλεγχοι, ὥσπερ οἱ ἄμορφοι τῶν ἀνθρώπων. καὶ μάλιστά γε τὰ γύναια τοῖς γραφεῦσι παρακελευόμενα, ὡς καλλίστας αὐτὰς γράφειν. οἴονται γὰρ ἄμεινον ἕξειν τὴν

ὄψιν, ἣν ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύθημά τε πλεῖον ἐπανθήσῃ, καὶ τὸ λευκὸν ἐγκαταμίξῃ πολὺ τῷ φαρμάκῳ. τοιοῦτοι τῶν συγγραφόντων οἱ πολλοί εἰσι τὸ τήμερον, καὶ τὸ ἴδιον, καὶ τὸ χρειῶδες, ὅ, τι ἂν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐλπίσωσι, θεραπεύοντες. οὓς μισεῖσθαι καλῶς εἶχεν, ἐς μὲν τὸ παρὸν, κόλακας προδήλους, καὶ ἀτέχνους ὄντας. ἐς τοὔπιον δὲ, ὕποπτον ταῖς ὑπερβολαῖς τὴν ὅλην πραγματείαν ἀποφαίνοντας. εἰ δέ τις πάντως τὸ τερπνὸν ἡγεῖται καταμεμίχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πάσῃ, τὰ ἄλλα, ἃ σὺν ἀληθείᾳ τερπνά ἐστιν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου, ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ, τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεισκυκλοῦσιν. ἐγὼ δ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὁπόσα μέμνημαι ἔναγχος ἐν Ἰωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ νὴ Δία ἐν Ἀχαΐᾳ πρώην ἀκούσας τὸν αὐτὸν τοῦτον πόλεμον διηγουμένων. καὶ πρὸς χαρίτων. μηδεὶς ἀπιστήσῃ τοῖς λεχθησομένοις. ὅτι γὰρ ἀληθῆ ἐστι κἂν ἐπωμοσάμην, εἰ ἀστεῖον ἦν ὅρκον ἐντιθέναι συγγράμματι. εἷς μέν τις αὐτῶν ἀπὸ μουσῶν εὐθὺς ἤρξατο, παρακαλῶν τὰς θεὰς συνεφάψασθαι τοῦ συγγράμματος. ὁρᾷς ὡς ἐμμελὴς ἡ ἀρχὴ, καὶ παρὰ πόδας ἡ ἱστορία, καὶ τῷ τοιούτῳ εἴδει τῶν λόγων πρέπουσα; εἶτα μικρὸν ὑποβὰς, Ἀχιλ

λεῖ

λεῖ μὲν, τὸν ἡμέτερον ἄρχοντα εἴκαζε, Θερσίτῃ δὲ, τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἀμείνων ἦν αὐτῷ, εἰ Ἕκτορα μᾶλλον, ἢ Θερσίτην καθῄρει. καὶ εἰ πρόσθεν μὲν ἔφευγεν ἐσθλός τις, ἐδίωκε δέ μιν μέγ᾽ ἀμείνων. εἶτ᾽ ἐπῆγεν ὑπὲρ αὑτοῦ τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιος εἴη συγγράψαι τὰς πράξεις, οὕτω λαμπρὰς οὔσας. ἤδη δὲ κατιὼν, ἐπῄνει καὶ τὴν πατρίδα τὴν Μίλητον, προστιθεὶς, ὡς ἄμεινον ποιοῖ τοῦτο τοῦ Ὁμήρου, μηδὲν μνησθέντος τῆς πατρίδος. εἶτ᾽ ἐπὶ τέλει τοῦ φροιμίου ὑπισχνεῖτο διαρρήδην καὶ σαφῶς, ἐπὶ μεῖζον μὲν αἴρειν τὰ ἡμέτερα, τοὺς βαρβάρους δὲ καταπολεμήσειν καὶ αὐτὸς, ὡς ἂν δύνηται. καὶ ἤρξατό γε τῆς ἱστορίας οὕτως. αἴτια ἅμα τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς διεξιών. ὁ γὰρ μιαρώτατος, καὶ κάκιστ᾽ ἀπολούμενος Οὐολόγεσος, ἤρξατο πολεμεῖν, δι᾽ αἰτίαν τοιάνδε. οὗτος μὲν, τοιαῦτα. ἕτερος δὲ Θουκυδίδου ζηλωτὴς ἄκρος, οἷος, εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ εἰκασμένος, καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκεῖνος, σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο, χαριεστάτην ἀρχῶν ἁπασῶν, καὶ θύμου τοῦ ἀττικοῦ ἀποπνέουσαν. ὅρα γὰρ, Κρεπέρειος Καλπουρνιανὸς Πομπηϊουπολίτης, συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Παρθυαίων, καὶ Ῥωμαίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθὺς

ξανισταμένου. ὥστε μετά γε τοιαύτην ἀρχήν, τί ἄν σοι τὰ λοιπὰ λέγοιμι, ὁποῖα ἐν Ἀρμενίᾳ ἐδημηγόρησε, τὸν Κορκυραῖον αὐτὸν ῥήτορα παραστησάμενος; ἢ οἷον Νισιβηνοῖς λοιμὸν, τοῖς μὴ τὰ Ῥωμαίων αἱρουμένοις ἐπήγαγε, παρὰ Θουκυδίδου χρησάμενος ὅλον ἄρδην; πλὴν μόνου τοῦ πελασγικοῦ, καὶ τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν. ἐν οἷς οἱ τότε λοιμώξαντες, ᾤκησαν. τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας ἤρξατο. ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. καὶ ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν εὖ ποιῶν. ἐγὼ γοῦν θάπτοντα αὐτὸν ἔτι καταλιπὼν τοὺς ἀθλίους Ἀθηναίους ἐν Νισίβει, ἀπῆλθον, ἀκριβῶς εἰδὼς καὶ ὅσα ἀπελθόντος, ἐρεῖν ἔμελλε. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο ἐπιεικῶς πολὺ νῦν ἐστὶ, τὸ οἴεσθαι τοῦτ' εἶναι τοῖς Θουκυδίδου ἐοικότα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐντρέψας. τὰ αὐτοῦ ἐκείνου λέγοι τις μικρὰ κἀκεῖνα, ὡς καὶ αὐτὸς ἂν φαίης· οὐ δι' αὐτὴν νὴ Δία, κἀκεῖνα ὀλίγου δεῖν παρέλιπον. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς, πολλὰ καὶ τῶν ὅπλων, καὶ τῶν μηχανημάτων, ὡς Ῥωμαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν, οὕτως ἀνέγραψε, καὶ τάφρον, ὡς ἐκεῖνοι, καὶ γέφυραν, καὶ τὰ τοιαῦτα. καί μοι ἐννόησον ἡλίκον τὸ ἀξίωμα τῆς ἱστορίας, καὶ ὡς Θουκυδίδῃ πρέπον, μετα-

ξὺ τῶν

ἐξ τῶν ἀττικῶν ὀνομάτων, τὰ ἰταλιωτικὰ
ταῦτ᾽ ἐγκεῖσθαι, ὥσπερ τὴν πορφύραν ἐπι-
κοσμοῦντα, καὶ ἐμπρέποντα, καὶ πάντως συ-
νάδοντα. ἄλλος δέ τις αὐτῶν, ὑπόμνημα τῶν
γεγονότων γυμνὸν συναγαγὼν ἐν γραφῇ, κομι-
δῇ πεζὸν, καὶ χαμαιπετὲς, οἷον καὶ στρατιώτης
ἄν τις τὰ καθ᾽ ἡμέραν ἀπογραφόμενος, συνέ-
θηκεν, ἢ τέκτων, ἢ κάπηλός τις συμπερινοστῶν
τῇ στρατιᾷ. πλὴν, ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδι-
ώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δῆλος ὢν,
οἷος ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι, καὶ δυνησομέ-
νῳ ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι πεπονηκώς. τοῦτο
μόνον ᾐτιασάμην αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐπέγρα-
ψε τὰ βιβλία τραγικώτερον, ἢ κατὰ τὴν τῶν
συγγραμμάτων τύχην, Καλλιμόρφου ἰατροῦ
τῶν κοντοφόρων ἕκτης ἱστοριῶν Παρθικῶν.
καὶ ὑπεγέγραπτο ἑκάστῃ ὁ ἀριθμός. καὶ νὴ Δία, καὶ
τὸ προοίμιον ὑπέρψυχρον ἐποίησεν, οὕτω συνα-
γαγὼν οἰκεῖον εἶναι ἰατρῷ ἱστορίαν συγγράφειν, εἴπερ
ὁ Ἀσκληπιὸς μὲν, Ἀπόλλωνος υἱὸς, Ἀπόλ-
λων δὲ, μουσηγέτης, καὶ πάσης παιδείας ἄρχων.
καὶ ὅτι ἀρξάμενος ἐν τῇ ἰάδι γράφειν, οὐκ οἶδ᾽
ὅτι δόξαν, αὐτίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετῆλ-
θεν, ἰατρείην μὲν λέγων, καὶ πείρην, καὶ ὁκόσα,
καὶ νοῦσοι. τὰ δ᾽ ἄλλα, ὅσα ὁμοδίαιτα τοῖς

πολλοῖς, καὶ τὰ πλεῖστα, οἷα ἐκ Φριόλου. εἰ δέ με
δεῖ καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς μνησθῆναι, τὸ μὲν ὄνομα,
ἐν ἀφανεῖ κείσθω, τὴν γνώμην δ' ἐρῶ. καὶ τὰ πρῴ
ην ἐν Κορίνθῳ συγγράμματα, κρείττω πάσης
ἐλπίδος. ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ
προοιμίου περιόδῳ, συνηρώτησε τοὺς ἀναγινώσ
κοντας, λόγον πάνσοφον δεῖξαι σπεύδων, ὡς
μόνῳ ἂν τῷ σοφῷ πρέποι ἱστορίαν συγγράφειν.
εἶτα μετὰ μικρὸν, ἄλλος συλλογισμός. εἶτα,
ἄλλος. καὶ ὅλως, ἐν ἅπαντι σχήματι συνηρώτη
το αὐτῷ τὸ προοίμιον τὸ τῆς κολακείας ἐς κόρον.
καὶ τὰ ἐγκώμια, φορτικὰ, καὶ κομιδῇ βωμολο-
χικά. οὐκ ἀσυλλόγιστα μέντοι, ἀλλὰ συνηρωτη
μένα, καὶ συνηγμένα κἀκεῖνα. καὶ μὴν κἀκεῖνο φορ
τικὸν ἔδοξέ μοι, καὶ ἥκιστα φιλοσόφῳ ἀνδρὶ, καὶ
πώγωνι πολιῷ, καὶ βαθεῖ, πρέπον, τὸ ἐν τῷ προ
οιμίῳ εἰπεῖν, ὡς ἐξαίρετον τοῦτο ἕξει ὁ ἡμέτερος ἄρ
χων, ὅτι τὰς πράξεις καὶ φιλόσοφοι ἤδη συγ-
γράφειν ἀξιοῦσι. τὸ γὰρ τοιοῦτον, εἴπερ ἄρα, ἡμῖν
ἔδει καταλιπεῖν λογίζεσθαι, ἢ αὐτὸν εἰπεῖν. καὶ
μὴν, οὐδ' ἐκείνου ὅσιον ἀμνημονεῦσαι, ὃς τοιάνδε
ἀρχὴν ἤρξατο. Ερχομαι ἐρέων περὶ Ρωμαίων,
καὶ Περσέων. καὶ μικρὸν ὕστερον, ἔδει γὰρ Πέρσῃσι
γενέσθαι κακῶς. καὶ πάλιν, ἦν Οσρόης, τὸν, οἱ Ελ
λῆνες Οξυρόην ὀνυμέουσι. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦ
τα. ὅ-

τα. ὁρᾷς, ὅμοιος οὗτος ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν
Θουκυδίδης, οὗτος δὲ, Ἡροδότῳ εὖ μάλα ἐῴκει.
ἄλλος τις ἀοίδιμος ἐπὶ λόγων δυνάμει, Θουκυ-
δίδῃ καὶ αὐτὸς ὅμοιος, ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων αὐτοῦ,
πάσας πόλεις, καὶ πάντα ὄρη, καὶ πεδία, καὶ πο-
ταμοὺς ἑρμηνεύσας πρὸς τὸ σαφέστατον, καὶ ἰσχυ-
ρότατον, ὡς ᾤετο. τὸ δὲ, ἐς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀ-
λεξίκακος τρέψειε. τοσαύτη ψυχρότης ἐνῆν ὑπὲρ
τὴν Κασπιακὴν χιόνα, καὶ τὸν κρύσταλλον τὸν Κελ-
τικόν. ἡ γοῦν ἀσπὶς ἡ τοῦ αὐτοκράτορος, ὅλῳ βιβλί-
ῳ μόγις διηρμηνεύθη αὐτῷ. καὶ Γοργὼν ἐπὶ τοῦ ὀμ-
φαλοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκ κυανοῦ, καὶ λευ-
κοῦ, καὶ μέλανος. καὶ ζώνη ἰριοειδής, καὶ δράκοντες
ἑλικηδὸν, καὶ βοστρυχηδόν. ἡ μὲν γὰρ Οὐολογέσου
ἀναξυρὶς, ἢ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου, Ἡράκλεις ὅσαι
μυριάδες ἐπῶν ἕκαστον τούτων, καὶ οἵα ἦν ἡ
Ὀσρόου κόμη, διανέοντος τὸν Τίγρητα. καὶ ἐς
οἷον ἄντρον κατέφυγε κιττοῦ, καὶ μυῤῥίνης, καὶ δάφ-
νης, ἐς ταυτὸ συμπεφυκότων, καὶ σύσκιον ἀκρι-
βῶς ποιούντων αὐτό. σκόπει ὡς ἀναγκαῖα τῇ
ἱστορίᾳ ταῦτα, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ αὐτῶν, ᾔδει μέν
τι τῶν ἐκεῖ πραχθέντων. ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τῆς
ἐν τοῖς χρησίμοις, ἢ ἀγνοίας τῶν λεκτέων, ἐπὶ
τὰς τοιαύτας τῶν χωρίων καὶ ἄντρων ἐκφράσεις
τρέπονται, καὶ ὁπόταν ἐς πολλὰ καὶ μεγάλα

πράγματα ἐμπέσωσιν, ἐοίκασιν οἰκέτῃ νεοπλούτῳ, ἄρτι τοῦ δεσπότου κληρονομήσαντι. ὃς οὔτε τὴν ἐσθῆτα οἶδεν ὡς χρὴ περιβαλέσθαι, οὔτε δειπνῆσαι κατὰ νόμον. ἀλλ' ἐμπηδήσας πολλάκις, ὀρνίθων, καὶ συείων, καὶ λαγῴων προκειμένων, ὑπερεμπίπλαται ἔτνους τινὸς, ἢ ταρίχου, ἔστ' ἂν διαρραγῇ ἐσθίων. οὗτος δ' οὖν, ὃν προεῖπον, καὶ τραύματα συνέγραψε πάνυ ἀπίθανα, καὶ θανάτους ἀλλοκότους, ὡς εἰς δάκτυλον τοῦ ποδὸς τὸν μέγαν τρωθείς τις, αὐτίκα ἐτελεύτησε. καὶ ὡς ἐμβοήσαντος μόνον Πρίσκου τοῦ στρατηγοῦ, ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ τῶν πολεμίων ἀπέθανον. ἔτι δὲ, καὶ ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀριθμῷ, τοῦτο μὲν, καὶ παρὰ τὰ γεγραμμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων ἐπιστολαῖς ἐψεύσατο. ἐπὶ γὰρ Εὐρώπῳ, τῶν μὲν πολεμίων, ἀποθανεῖν μυριάδας ἑπτά, καὶ τριάκοντα, καὶ ἓξ πρὸς διακοσίοις. Ῥωμαίων δὲ, μόνους δύο, καὶ τραυματίας γενέσθαι ἐννέα. ταῦτα οὐκ οἶδα εἴ τις ἂν εὖ φρονῶν, ἀνάσχοιτο. καὶ μὴν κἀκεῖνο λεκτέον, οὐ μικρὸν ὄν. ὑπὲρ γὰρ τοῦ κομιδῇ ἀττικὸς εἶναι, καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον, ἠξίωσεν οὕτω καὶ τὰ ὀνόματα ποιῆσαι τῶν Ῥωμαίων, καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ ἑλληνικὸν, ὡς Κρόνον μὲν, Σατουρνῖνον λέγειν. Φρόντιν δὲ, τὸν Φρόντωνα. Τιτάνιον δὲ, τὸν Τιτιανὸν, καὶ

νόν, καὶ τἄλλα πολλῷ γελοιότερα. ἔτι ὁ αὐτὸς
οὗτος, περὶ τῆς Σεβεριανοῦ τελευτῆς ἔγραψεν,
ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐξηπάτηνται οἰόμενοι
ξίφει τεθνάναι αὐτόν. ἀποθάνοι δὲ ὁ ἀνήρ, σιτί-
ων ἀπεχόμενος. τοῦτον γὰρ αὐτῷ ἀλυπότατον δόξ-
αι τὸν θάνατον, οὐκ εἰδὼς, ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐ-
κεῖνο πᾶν, τριῶν οἶμαι ἡμερῶν ἐγένετο. ἀπόσι-
τοι δὲ, καὶ ἐς ἑπτὰ διαρκοῦσιν οἱ πολλοί, ἐκτὸς εἰ
μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς Ὀσρόης εἱστήκει περι-
μένων ἔστ' ἂν Σεβηριανὸς λιμῷ ἀπόληται.
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπήγαγε διὰ τῆς ἑβδόμης. τοὺς δέ,
καὶ ποιητικοῖς ὀνόμασιν ὦ καλὲ Φίλων ἐν ἱστο-
ρίᾳ χρωμένους, ποῦ ἂν τις θείη, τοὺς λέγοντας,
ἐλέλιξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πεσὸν, με-
γάλως ἐδούπησε; καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς
καλῆς ἱστορίας, Ἔδεσσα μὲν δή, οὕτω τοῖς ὅ-
πλοις περιεσμαραγεῖτο, καὶ ὄτοβος ἦν, καὶ κόνα-
βος ἅπαντα ἐκεῖνα. καὶ ὁ στρατηγὸς ἐμερμήρι-
ζεν, ᾧ τρόπῳ μάλιστα προσαγάγοι πρὸς τὸ τεῖ-
χος. εἶτα μεταξὺ οὕτως εὐτελῆ ὀνόματα, καὶ
δημοτικά, καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο, τό,
ἐπέστελεν ὁ στρατοπεδάρχης τῷ κυρίῳ, καὶ οἱ
στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐγχρῄζοντα. καὶ ἤδη λε-
λουμένοι περὶ αὐτοὺς ἐγίγνοντο. καὶ τὰ τοιαῦ-
τα, ὥστε τὸ πρᾶγμα ἐοικὸς εἶναι τραγῳδῷ, τὸν

ἕτερον μὲν πόδα, ἐπ' ἐμβάτου ὑψηλοῦ ἐπιβεβηκότι, θατέρῳ δὲ, σάνδαλον ὑποδεδεμένῳ. καὶ μὴν καὶ ἄλλους ἴδοις ἂν, τὰ μὲν προοίμια, λαμπρὰ, καὶ τραγικὰ, καὶ ἐς ὑπερβολὴν μακρὰ συγγράφοντας, ὡς ἐλπίσαι θαυμαστὰ ἡλίκα τὰ μετὰ ταῦτα πάντως ἀκούσεσθαι. τὸ σῶμα δὲ αὐτὸ, τῆς ἱστορίας μικρόν τι καὶ ἀγεννὲς ἐπάγοντας, ὡς καὶ τοῦτο ἐοικέναι παιδίῳ, εἴ που ἔρωτα εἶδες παίζοντα, προσωπεῖον Ἡρακλέους πάμμεγα, ἢ Τιτᾶνος περικείμενον. εὐθὺς γοῦν οἱ ἀκούσαντες ἐπιφθέγγονται αὐτοῖς, τὸ, ὤδινεν ὄρος. χρὴ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' ὅμοια τὰ πάντα, καὶ ὁμόχροα εἶναι, καὶ συνᾴδειν τῇ κεφαλῇ τὸ ἄλλο σῶμα, ὡς μὴ χρυσοῦν μὲν τὸ κράνος εἴη, θώραξ δὲ πάνυ γελοῖος ἐκ ῥακῶν ποθὲν, ἢ ἐκ δερμάτων σαπρῶν συγκεκαττυμένος. καὶ ἡ ἀσπὶς οἰσυίνη, καὶ χοιρίνη περὶ ταῖς κνήμαις. ἴδοις γὰρ ἂν ἀφθόνους τοιούτους συγγραφέας, τοῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν νανώδει σώματι ἐπιτιθέντας. ἄλλους αὖ ἔμπαλιν ἀκέφαλα τὰ σώματα εἰσάγοντας, ἀπροοιμίαστα, καὶ εὐθὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, οἳ καὶ προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα οὕτως ἀρξάμενον, Δαρείου, καὶ Παρυσάτιδος παῖδες γίνονται δύο. καὶ ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες ὡς δυνάμει τινὰ προοί-

νὰ προοί

γὰ προοίμιά ἐστι λεληθότα τοὺς πολλούς, ὡς ἐν ἄλλοις δείξομεν. καί τι ταῦτα πάντα φορητά ἐστιν, ὅσα ἢ ἑρμηνείας, ἢ τῆς ἄλλης διατάξεως ἁμαρτήματά ἐστι. τὸ δὲ περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγας μόνον, ἀλλὰ καὶ σταθμοὺς ὅλους, τίνι τῶν καλῶν ἔοικεν; εἷς γοῦν οὕτω ῥαθύμως συνήγαγε τὰ πράγματα, οὔτε Σύρῳ τινὶ ἐντυχών, οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, τῶν ἐπὶ κουρείων τὰ τοιαῦτα μυθολογούντων ἀκούσας. ὥστε περὶ Εὐρώπου λέγων, οὕτως ἔφη. Ἡ δὲ Εὔρωπος, κεῖται μὲν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου ἀπέχουσα. ἀπῴκισαν δ' αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι. καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σαμόσατα, αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀράμενος ὁ γενναῖος, αὐτῇ ἀκροπόλει, καὶ τείχεσι μετέθηκεν ἐς τὴν Μεσοποταμίαν, ὡς περιωθεῖσθαι αὐτὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ποταμῶν, ἑκατέρωθεν ἐν χρῷ παραμειβομένων, καὶ μονονουχὶ τοῦ τείχους ψαυόντων. τὸ δὲ, καὶ γελοῖον, εἴ σοι νῦν ὦ Φίλων ἀπολογοίμην, ὡς οὐ Παρθυαίων, οὐδὲ μεσοποταμίτης σοι ἐγώ, οἷς με φέρων ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀπῴκισε. νὴ Δία κἀκεῖνο κομιδῇ πιθανὸν περί τε Σεβηριανοῦ ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπεν ἐπομοσάμενος, ἦ μὴν ἀκοῦσαί τινος τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ

ἔργου διαφυγόντων. οὔτε τῷ ξίφει ἐθελῆσαι αὐ-
τὸν ἀποθανεῖν, οὔτε φαρμάκου πιεῖν, οὔτε βρό-
χον ἅψασθαι, ἀλλά τινα θάνατον ἐπινοῆσαι
τραγικὸν, καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα. τυχεῖν μὲν
γὰρ αὐτὸν ἔχοντα παμμεγέθη ἐκπώματα
ὑαλᾶ, τὰ κάλλιστα ὑάλου. ἐπεὶ δὲ πάντως
ἀποθανεῖν ἔγνωστο, κατάξαντα τὸν μέγιστον τῶν
σκύφων, ἑνὶ τῶν θραυσμάτων χρήσασθαι εἰς σφα-
γὴν, ἐντεμόντα τῇ ὑάλῳ τὸν λαιμὸν, οὕτως
οὐ ξιφίδιον, οὐ λογχάριον εὗρεν, ὡς ἀνδρεῖός
γε αὐτῷ, καὶ ἡρωϊκὸς ὁ θάνατος γένοιτο. εἶτα ἐ-
πειδὴ Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώ-
τοις τοῦ πολέμου ἐκείνοις νεκροῖς, καὶ αὐτὸς
ἡγήσατο χρῆναι ἐπειπεῖν τῷ Σεβηριανῷ. ἅπα-
σι γὰρ αὐτοῖς, πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον τῶν ἐν Ἀρ-
μενίᾳ κακῶν, τὸν Θουκυδίδην, ἡ ἅμιλλα. θά-
ψας οὖν τὸν Σεβηριανὸν μεγαλοπρεπῶς, ἀναβι-
βάζεται ἐπὶ τὸν τάφον Ἀφράνιόν τινα Σίλωνα
ἑκατόνταρχον, ἀνταγωνιστὴν Περικλέους, ὃς
τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρήτορευσεν αὐτῷ, ὥς τέ
με νὴ τὰς χάριτας πολλὰ πάνυ δακρῦσαι ὑ-
πὸ τοῦ γέλωτος. καὶ μάλιστα ὁπότε ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀ-
φράνιος, ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρύων ἅμα σὺν οἰ-
μωγῇ περιπαθεῖ, ἐμέμνητο τῶν πολυτελῶν
ἐκείνων δείπνων, καὶ προπόσεων. εἶτα ἐπέθη-

κεν αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα. σπασάμενος γὰρ τὸ ξίφος εὐγενῶς πάνυ, καὶ ὡς Ἀφράνιον εἰκὸς ἦν, πάντων ὁρώντων, ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ, οὐκ ἀνάξιος ὢν μὰ τὸν ἐνυάλιον πρὸ πολλοῦ ἀποθανεῖν, εἰ τοιαῦτα ἐῤῥητόρευε. καὶ τοῦτ' ἔφη ἰδόντας τοὺς παρόντας ἅπαντας, θαυμάσαι, καὶ ὑπερεπαινέσαι τὸν Ἀφράνιον. ἐγὼ δὲ καὶ τἆλλα μὲν αὐτοῦ κατεγίνωσκον, μονονουχὶ ζωμῶν, καὶ λοπάδων μεμνημένου, καὶ ἐπιδακρύοντος τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ. τοῦτο δὲ μάλιστα ᾐτιασάμην, ὅτι μὴ τὸν συγγραφέα, καὶ διδάσκαλον τοῦ δράματος προαποσφάξας, ἀπέθανε. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁμοίους τούτοις ἔχων σοι ὦ ἑταῖρε καταριθμήσασθαι, ὀλίγων ὅμως ἐπιμνησθεὶς, ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὑπόσχεσιν ἤδη μετελεύσομαι, τὴν συμβουλὴν, ὅπως ἂν ἄμεινον συγγράφοι τις. εἰσὶ γάρ τινες, οἳ τὰ μεγάλα μὲν τῶν πεπραγμένων, καὶ ἀξιομνημόνευτα παραλείπουσιν, ἢ παραθέουσιν. ὑπὸ δὲ ἰδιωτείας, καὶ ἀπειροκαλίας, καὶ ἀγνοίας τῶν λεκτέων, ἢ σιωπητέων, τὰ μικρότατα πάνυ λιπαρῶς, καὶ φιλοπόνως ἑρμηνεύουσιν ἐμβραδύνοντες. ὥσπερ ἂν εἴ τις τοῦ Διὸς τοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὅλον κάλλος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὂν, μὴ βλέποι, μηδ' ἐπαινοίη, μηδὲ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐξηγεῖτο· τοῦ ὑπο

ἐσκευασμένον. ἐκείνην μὲν, τὸν λέοντα αὐτοῦ περιβεβλημένην, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσαν, ὡς Ἡρακλέα δῆθεν οὖσαν. αὐτὸν δὲ, ἐν κροκωτῷ, καὶ πορφυρίδι, ἔρια ξαίνοντα, καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης τῷ σανδαλίῳ. καὶ τὸ θέαμα αἴσχιστον, ἀφεστῶσα ἡ ἐσθὴς τοῦ σώματος καὶ μὴ προσιζάνουσα, καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀνδρῶδες ἀσχημόνως καταθηλυνόμενον. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ, ἴσως καὶ ταῦτά σου ἐπαινέσονται. οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκεῖνοι, ὧν σὺ καταφρονεῖς, μάλα ἡδὺ, καὶ ἐς κόρον γελάσονται, ὁρῶντες τὸ ἀσύφηλον, καὶ ἀνάρμοστον, καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος. ἑκάστου γὰρ δὴ ἴδιόν τι, καλόν ἐστιν. εἰ δὲ τοῦτο ἐναλλάξειας, ἀκαλλὲς τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν χρῆσιν γίγνεται. ἐῶ λέγειν ὅτι οἱ ἔπαινοι, ἑνὶ μὲν ἴσως τερπνοὶ, τῷ ἐπαινουμένῳ. τοῖς δ' ἄλλοις, ἐπαχθεῖς. καὶ μάλιστα ἢν ὑπερφυεῖς τὰς ὑπερβολὰς ἔχωσιν, οἵους αὐτοὺς οἱ πολλοὶ ἀπεργάζονται, τὴν εὔνοιαν τὴν παρὰ τῶν ἐπαινουμένων θηρώμενοι, καὶ ἐνδιατρίβοντες, ἄχρι τοῦ πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐξεργάσασθαι. οὐδὲ γὰρ κατὰ τέχνην αὐτὸ δρᾶν ἴσασιν, οὐδ' ἐπισκιάζουσι τὴν θωπείαν. ἀλλ' ἐμπεσόντες, ἀθρόα πάντα καὶ ἀπίθανα, καὶ γυμνὰ διεξίασιν. ὥστε οὐδὲ τυγχάνουσιν οὗ μάλιστα ἐφίενται. οἱ γὰρ ἐ-

παινού

παινούμενοι πρὸς αὐτῶν, μισοῦσι μᾶλλον, καὶ ἀπο-
στρέφονται ὡς κόλακας, εὖ ποιοῦντες. καὶ μάλι-
στα ἢν ἀνδρώδεις τὰς γνώμας ὦσιν. ὥσπερ Ἀριστο-
βούλου μονομαχίαν γράψαντος Ἀλεξάνδρου, καὶ
Πώρου, καὶ ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χω-
ρίον τῆς γραφῆς, ᾤετο γὰρ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα τῷ
βασιλεῖ, ἐπιψευδόμενος ἀριστείας τινὰς αὐ-
τῷ, καὶ ἀναπλάττων ἔργα μείζω τῆς ἀληθείας,
λαβὼν ἐκεῖνος τὸ βιβλίον, πλέοντες δ' ἐτύγ-
χανον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Ὑδάσπῃ ἔρριψεν ἐπὶ κε-
φαλὴν ἐς τὸ ὕδωρ, ἐπειπών, καὶ σὲ δὲ οὕτως ἐχρῆν
ὦ Ἀριστόβουλε, τοιαῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ μονομαχοῦν-
τα, καὶ ἐλέφαντας ἐν ἀκοντίῳ φονεύοντα. καὶ
ἔμελλέ γε οὕτως ἀγανακτήσειν ὁ Ἀλέξανδρος,
ὅς γε οὐδὲ τὴν τοῦ ἀρχιτέκτονος τόλμαν ἠν-
έσχετο ὑποσχομένου τὸν Ἄθω εἰκόνα ποιήσειν
αὐτοῦ, καὶ μετακοσμήσειν τὸ ὄρος ἐς ὁμοιότητα
τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ κόλακα εὐθὺς ἐπιγνοὺς τὸν
ἄνθρωπον, οὐκ ἔτ' οὐδ' ἐς τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐχρῆ-
το. ποῦ τοίνυν τὸ τερπνὸν ἐν τούτοις, ἐκτὸς εἰ μή τις
κομιδῇ ἀνόητος εἴη, ὡς χαίρειν τὰ τοιαῦτα ἐ-
παινούμενος; ὧν παραπόδας οἱ ἔλεγχοι, ὥσ-
περ οἱ ἄμορφοι τῶν ἀνθρώπων. καὶ μάλιστά γε τὰ
γύναια τοῖς γραφεῦσι παρακελευόμενα, ὡς καλ-
λίστας αὐτὰς γράφειν. οἴονται γὰρ ἄμεινον ἕξειν τὴν

ὄψιν, ἢν ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύθημά τε πλεῖον ἐπανθήσῃ, καὶ τὸ λευκὸν ἐγκαταμίξῃ πολὺ τῷ φαρμάκῳ. τοιοῦτοι τῶν συγγραφόντων οἱ πολλοί εἰσι τὸ τήμερον, καὶ τὸ ἴδιον, καὶ τὸ χρειῶδες, ὅ, τι ἂν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐλπίσωσι, θεραπεύοντες. οὓς μισεῖσθαι καλῶς εἶχεν, ἐς μὲν τὸ παρὸν, κόλακας προδήλους, καὶ ἀτέχνους ὄντας. ἐς τοὔπιον δὲ, ὕποπτον ταῖς ὑπερβολαῖς τὴν ὅλην πραγματείαν ἀποφαίνοντας. εἰ δέ τις πάντως τὸ τερπνὸν ἡγεῖται καταμεμίχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πάσῃ, τὰ ἄλλα, ἃ σὺν ἀληθείᾳ τερπνά ἐστιν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου, ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ, τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεισκυκλοῦσιν. ἐγὼ δ᾽ οὖν καὶ διηγήσομαι ὁπόσα μέμνημαι ἔναγχος ἐν Ἰωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ νὴ Δία ἐν Ἀχαΐᾳ πρῴην ἀκούσας τὸν αὐτὸν τοῦτον πόλεμον διηγουμένων. καὶ πρὸς χαρίτων. μηδεὶς ἀπιστήσῃ τοῖς λεχθησομένοις. ὅτι γὰρ ἀληθῆ ἐστι κἂν ἐπωμοσάμην, εἰ ἀστεῖον ἦν ὅρκον ἐντιθέναι συγγράμματι. εἷς μέν τις αὐτῶν ἀπὸ μουσῶν εὐθὺς ἤρξατο, παρακαλῶν τὰς θεὰς συνεφάψασθαι τοῦ συγγράμματος. ὁρᾷς ὡς ἐμμελὴς ἡ ἀρχὴ, καὶ παρὰ πόδα ἡ ἱστορία, καὶ περὶ τοιοῦτο εἶδος τῶν λόγων πρέπουσα; εἶτα μικρὸν ὑποβὰς, Ἀχιλλεῖ

λεῖ μὲν, τὸν ἡμέτερον ἄρχοντα εἴκαζε, Θερσίτῃ δὲ, τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἀμείνων ἦν αὐτῷ, εἰ Ἕκτορα μᾶλλον, ἢ Θερσίτην καθήρει. καὶ εἰ πρόσθεν μὲν ἔφευγεν ἐσθλός τις, ἐδίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων. εἶτ' ἐπῆνει ὑπὲρ αὐτοῦ τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιος εἴη συγγράψαι τὰς πράξεις, οὕτω λαμπρὰς οὔσας. ἤδη δὲ κατιὼν, ἐπήνει καὶ τὴν πατρίδα τὴν Μίλητον, προστιθεὶς, ὡς ἄμεινον ποιοῖ τοῦ Ὁμήρου, μηδὲν μνησθέντος τῆς πατρίδος. εἶτ' ἐπὶ τέλει τοῦ φροιμίου ὑπισχνεῖτο διαῤῥήδην καὶ σαφῶς, ἐπὶ μεῖζον μὲν αἴρειν τὰ ἡμέτερα, τοὺς βαρβάρους δὲ καταπολεμήσειν καὶ αὐτὸς, ὡς ἂν δύνηται. καὶ ἤρξατό γε τῆς ἱστορίας οὕτως. αἴτια ἅμα τοῦ πολέμου ἀρχῆς διεξιών. ὁ γὰρ μιαρώτατος, καὶ κάκιστ' ἀπολούμενος Οὐολόγεσος, ἤρξατο πολεμεῖν, δι' αἰτίαν τοιάνδε. οὗτος μὲν, τοιαῦτα. ἕτερος δὲ Θουκυδίδου ζηλωτὴς ἄκρος, εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ εἰκασμένος, καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκεῖνος, σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο, χαριεστάτην ἀρχῶν ἁπασῶν, καὶ θύμου τοῦ Ἀττικοῦ ἀποπνέουσαν. ὅρα γὰρ, Κρεπέρειος Καλπουρνιανὸς Πομπηϊουπολίτης, συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Παρθυαίων, καὶ Ῥωμαίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθὺς

ξυνισταμένου. ὥστε μετά γε τοιαύτην ἀρχήν, τί ἄν σοι τὰ λοιπὰ λέγοιμι, ὁποῖα ἐν Ἀρμενίᾳ ἐδημηγόρησε, τὸν Κορκυραῖον αὐτὸν ῥήτορα παραστησάμενος; ἢ οἷον Νισιβηνοῖς λοιμὸν, τοῖς μὴ τὰ Ῥωμαίων αἱρουμένοις ἐπήγαγε, παρὰ Θουκυδίδου χρησάμενος ὅλον ἄρδην; πλὴν μόνου τοῦ πελασγικοῦ, καὶ τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν. ἐν οἷς οἱ τότε λοιμώξαντες, ᾤκησαν. τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας ἤρξατο. ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. καὶ ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν εὖ ποιῶν. ἐγὼ γ' οὖν θάπτοντα αὐτὸν ἔτι καταλιπὼν τοὺς ἀθλίους Ἀθηναίους ἐν Νισίβει, ἀπῆλθον, ἀκριβῶς εἰδὼς καὶ ὅσα ἀπελθόντος, ἐρεῖν ἔμελλε. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο ἐπιεικῶς πολὺ νῦν ἐστι, τὸ οἴεσθαι τοῦτ' εἶναι τοῖς Θουκυδίδου ἐοικότα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐναλλάξας τὰ αὐτοῦ ἐκείνου λέγοι τις μικρὰ κἀκεῖνα, ὡς καὶ αὐτὸς ἂν φαίης· οὐ δι' αὐτὴν νὴ Δία, κἀκεῖνα ὀλίγου δεῖν παρέλιπον. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς, πολλὰ καὶ τῶν ὅπλων, καὶ τῶν μηχανημάτων, ὡς Ῥωμαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν, οὕτως ἀνέγραψε, καὶ τάφρον, ὡς ἐκεῖνοι, καὶ γέφυραν, καὶ τὰ τοιαῦτα. καί μοι ἐννόησον ἡλίκον τὸ ἀξίωμα τῆς ἱστορίας, καὶ ὡς Θουκυδίδῃ πρέπον, μετα-

ξὺ τῶν

ξὺ τῶν ἀττικῶν ὀνομάτων, τὰ ἰταλιωτικὰ ταῦτ' ἐγκεῖσθαι, ὥσπερ τὴν πορφύραν ἐπικοσμοῦντα, καὶ ἐμπρέποντα, καὶ πάντως συνᾴδοντα. ἄλλος δέ τις αὐτῶν, ὑπόμνημα τῶν γεγονότων γυμνὸν συναγαγὼν ἐν γραφῇ, κομιδῇ πεζὸν, καὶ χαμαιπετὲς, οἷον καὶ στρατιώτης ἄντις τὰ καθ' ἡμέραν ἀπογραφόμενος, συνέθηκεν, ἢ τέκτων, ἢ κάπηλός τις συμπερινοστῶν τῇ στρατιᾷ. πλὴν, ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δῆλος ὢν, οἷος ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι, καὶ δυνησομένῳ ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι πεπονηκώς. τοῦτο μόνον ᾐτιασάμην αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐπέγραψε τὰ βιβλία τραγικώτερον, ἢ κατὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων τύχην, Καλλιμόρφου ἰατροῦ τῶν κοντοφόρων ἕκτης ἱστοριῶν Παρθικῶν. καὶ ὑπεγέγραπτο ἑκάστῃ ὁ ἀριθμός. καὶ νὴ Δία, καὶ τὸ προοίμιον ὑπέρψυχρον ἐποίησεν, οὕτω συναγαγὼν οἰκεῖον εἶναι ἰατρῷ ἱστορίαν συγγράφειν, εἴπερ ὁ Ἀσκληπιὸς μὲν, Ἀπόλλωνος υἱὸς, Ἀπόλλων δὲ, μουσηγέτης, καὶ πάσης παιδείας ἄρχων. καὶ ὅτι ἀρξάμενος ἐν τῇ ἰάδι γράφειν, οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν, αὐτίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετῆλθεν, ἰατρείην μὲν λέγων, καὶ πεῖρην, καὶ ὁκόσα, καὶ νοῦσοι. τὰ δ' ἄλλα, ὅσα ὁμοδίαιτα τοῖς

τα. ὁρᾷς, ὅμοιος οὗτος ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν Θουκυδίδῃ, οὗτος δὲ Ἡροδότῳ εὖ μάλα ἐῴκει. ἄλλος τις ἀοίδιμος ἐπὶ λόγων δυνάμει, Θουκυδίδῃ καὶ αὐτὸς ὅμοιος, ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων αὐτοῦ, πάσας πόλεις, καὶ πάντα ὄρη, καὶ πεδία, καὶ ποταμοὺς ἑρμηνεύσας πρὸς τὸ σαφέστατον, καὶ ἰσχυρότατον, ὡς ᾤετο. τὸ δὲ, ἐς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀλεξίκακος τρέψειε. τοσαύτη ψυχρότης ἐνῆν ὑπὲρ τὴν κασπιακὴν χιόνα, καὶ τὸν κρύσταλλον τὸν κελτικόν. ἡ γοῦν ἀσπὶς ἡ τοῦ αὐτοκράτορος, ὅλῳ βιβλίῳ μόγις ἐξηρμηνεύθη αὐτῷ. καὶ Γοργὼν ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκ κυανοῦ, καὶ λευκοῦ, καὶ μέλανος. καὶ ζώνη ἰριοειδὴς, καὶ δράκοντες ἑλικηδὸν, καὶ βοστρυχηδόν. ἡ μὲν γὰρ Οὐολογέσου ἀναξυρὶς, ἢ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου, Ἡράκλεις ὅσαι μυριάδες ἐπῶν ἕκαστον τούτων, καὶ οἵα ἦν ἡ Ὀσρόου κόμη, διανέοντος τὸν Τίγρητα. καὶ ἐς οἷον ἄντρον κατέφυγε κιττοῦ, καὶ μυρρίνης, καὶ δάφνης, ἐς ταυτὸ συμπεφυκότων, καὶ σύσκιον ἀκριβῶς ποιούντων αὐτὸ, σκόπει ὡς ἀναγκαῖα τῇ ἱστορίᾳ ταῦτα, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ αὐτῶν, ᾔδει μέν τι τῶν ἐκεῖ πραχθέντων. ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τῆς ἐν τοῖς χρησίμοις, ἢ ἀγνοίας τῶν λεκτέων, ἐπὶ τὰς τοιαύτας τῶν χωρίων καὶ ἄντρων ἐκφράσεις τρέπονται, καὶ ὁπόταν ἐς πολλὰ καὶ μεγάλα

πράγματα ἐμπέσωσιν, ἐοίκασιν οἰκέτῃ νεοπλούτῳ, ἄρτι τοῦ δεσπότου κληρονομήσαντι. ὃς οὔτε τὴν ἐσθῆτα οἶδεν ὡς χρὴ περιβαλέσθαι, οὔτε δειπνῆσαι κατὰ νόμον. ἀλλ' ἐμπηδήσας πολλάκις, ὀρνίθων, καὶ συείων, καὶ λαγῴων προκειμένων, ὑπερεμπίπλαται ἔτνους τινὸς, ἢ ταρίχου, ἔστ' ἂν διαρραγῇ ἐσθίων. οὗτος δ' οὖν, ὃν προεῖπον, καὶ τραύματα συνέγραψε πάνυ ἀπίθανα, καὶ θανάτους ἀλλοκότους, ὡς εἰς δάκτυλον τοῦ ποδὸς τὸν μέγαν τρωθείς τις, αὐτίκα ἐτελεύτησε. καὶ ὡς ἐμβοήσαντος μόνον Πρίσκου τοῦ στρατηγοῦ, ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ τῶν πολεμίων ἀπέθανον. ἔτι δὲ, καὶ ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀριθμῷ, οὐ μὴν, καὶ παρὰ τὰ γεγραμμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων ἐπιστολαῖς ἐψεύσατο. ἐπὶ γὰρ Εὐρώπῳ, τῶν μὲν πολεμίων, ἀποθανεῖν μυριάδας ἑπτὰ, καὶ τριάκοντα, καὶ ἓξ πρὸς διακοσίοις. Ῥωμαίων δὲ, μόνους δύο, καὶ τραυματίας γενέσθαι ἐννέα. ταῦτα οὐκ οἶδα εἴ τις ἂν εὖ φρονῶν ἀνάσχοιτο. καὶ μὴν κἀκεῖνο λεκτέον, οὐ μικρὸν ὄν. ὑπὲρ γὰρ τοῦ κομιδῇ ἀττικὸς εἶναι, καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον, ἠξίωσεν οὕτω καὶ τὰ ὀνόματα ποιῆσαι τῶν Ῥωμαίων, καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ ἑλληνικὸν, ὡς Κρόνον μὲν, Σατουρνῖνον λέγειν. Φρόντιν δὲ, τὸν Φρόντωνα. Τιτάνιον δὲ, τὸν Τιτιανόν, καὶ

νῶν, καὶ τἄλλα πολλῷ γελοιότερα. ἔτι δ' αὐτὸς οὗτος, περὶ τῆς Σεβηριανοῦ τελευτῆς ἔγραψεν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐξηπατήνται οἰόμενοι ξίφει τεθνάναι αὐτόν. ἀποθάνοι δὲ ἀνὴρ, σιτίων ἀπεχόμενος. τοῦτον γὰρ αὐτῷ ἀλυπότατον δόξαι τὸν θάνατον, οὐκ εἰδὼς, ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκεῖνο πᾶν, τριῶν οἶμαι ἡμερῶν ἐγένετο. ἀπόσιτοι δὲ, καὶ ἑπτὰ διαρκοῦσιν οἱ πολλοὶ, ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς Οσρόης εἱστήκει περιμένων ἔστ' ἂν Σεβηριανὸς λιμῷ ἀπόληται. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπήγαγε διὰ τῆς ἑβδόμης. τοὺς δὲ, καὶ ποιητικοῖς ὀνόμασιν ὦ καλὲ Φίλων ἐν ἱστορίᾳ χρωμένους, πού ἄν τις θείη, τοὺς λέγοντας; ἐλέλιξε μὲν ἡ μηχανὴ, τὸ τεῖχος δὲ πεσὸν, μεγάλως ἐδούπησε; καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς καλῆς ἱστορίας, Ἐδέσσα μὲν δὴ, οὕτω τοῖς ὅπλοις περιεσμαράγειτο, καὶ ὅτοβος ἦν, καὶ κόναβος ἅπαντα ἐκεῖνα. καὶ ὁ στρατηγὸς ἐμερμήριζεν, ᾧ τρόπῳ μάλιστα προσαγάγοι πρὸς τὸ τεῖχος. εἶτα μεταξὺ οὕτως εὐτελῆ ὀνόματα, καὶ δημοτικὰ, καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο, τὸ, ἐπέστελλεν ὁ στρατοπεδάρχης τῷ κυρίῳ, καὶ οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐγχρῄζοντα. καὶ ἤδη λελουμένοι περὶ αὐτοὺς ἐγίγνοντο. καὶ τὰ τοιαῦτα. ὥστε τὸ πρᾶγμα ἐοικὸς εἶναι τραγῳδῷ, τὸν

ἕτερον μὲν πόδα, ἐπ' ἐμβάτου ὑψηλοῦ ἐπιβε-
βηκότι, θατέρῳ δὲ, σάνδαλον ὑποδεδεμένῳ.
καὶ μὴν καὶ ἄλλους ἴδοις ἂν, τὰ μὲν προοίμια,
λαμπρὰ, καὶ τραγικὰ, καὶ ἐς ὑπερβολὴν μακρὰ
συγγράφοντας, ὡς ἐλπίσαι θαυμαστὰ ἡλίκα
τὰ μετὰ ταῦτα πάντως ἀκούσεσθαι. τὸ σῶμα δὲ
αὐτὸ, τῆς ἱστορίας μικρόν τι καὶ ἀγεννὲς ἐπάγον-
τας, ὡς καὶ τοῦτο ἐοικέναι παιδίῳ, εἴ που ἔρωτα
εἶδες παίζοντα, προσωπεῖον Ἡρακλέους πάμ-
μεγα, ἢ Τιτᾶνος περικείμενον. εὐθὺς γοῦν οἱ ἀ-
κούσαντες ἐπιφθέγγονται αὐτοῖς, τὸ, ὤδινεν
ὄρος. χρὴ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' ὅμοια τὰ πάντα,
καὶ ὁμόχροα εἶναι, καὶ συνᾶδον τῇ κεφαλῇ τὸ ἄλλο
σῶμα, ὡς μὴ χρυσοῦν μὲν τὸ κράνος εἴη, θώραξ
δὲ πάνυ γελοῖος ἐκ ῥακῶν ποθὲν, ἢ ἐκ δερμά-
των σαπρῶν συγκεκαττυμένος. καὶ ἡ ἀσπὶς οἰ-
συΐνη, καὶ χοιρίνη περὶ ταῖς κνήμαις. ἴδοις γὰρ ἂν
ἀφθόνους τοιούτους συγγραφέας, τοῦ Ῥοδίων
Κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν νανώδει σώματι ἐπιτι-
θέντας. ἄλλους αὖ ἔμπαλιν ἀκέφαλα τὰ σώ-
ματα εἰσάγοντας, ἀπροοιμίαστα, καὶ εὐθὺς ἐπὶ
τῶν πραγμάτων, οἱ καὶ προσεταιρίζονται τὸν
Ξενοφῶντα οὕτως ἀρξάμενον, Δαρείου, καὶ Πα-
ρυσάτιδος παῖδες γίνονται δύο. καὶ ἄλ-
λους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες ὡς δυνάμει τι-
νὰ προοί-

νὰ προοίμιά ἐστι λεληθότα τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐν ἄλλοις δείξομεν. καίτοι ταῦτα πάντα φορητά ἐστιν, ὅσα ἢ ἑρμηνείας, ἢ τῆς ἄλλης διατάξεως ἁμαρτήματά ἐστι. τὸ δὲ καὶ περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγας μόνον, ἀλλὰ καὶ σταθμοὺς ὅλους, τίνι τῶν καλῶν ἔοικεν; εἷς γοῦν οὕτω ῥαθύμως συνήγαγε τὰ πράγματα, οὔτε σύρῳ τινὶ ἐντυχὼν, οὔτε τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, τῶν ἐπὶ κουρείων τὰ τοιαῦτα μυθολογούντων ἀκούσας. ὥστε περὶ Εὐρώπου λέγων, οὕτως ἔφη. Ἡ δὲ Εὔρωπος, κεῖται μὲν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου ἀπέχουσα. ἀπῴκισαν δ' αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι. καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σαμόσατα, αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀράμενος ὁ γενναῖος, αὐτῇ ἀκροπόλει, καὶ τείχεσι μετέθηκεν ἐς τὴν Μεσοποταμίαν, ὡς περιωθεῖσθαι αὐτὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ποταμῶν, ἑκατέρωθεν ἐν χρῷ παραμειβομένων, καὶ μονονουχὶ τοῦ τείχους ψαυόντων. τὸ δὲ, καὶ γελοῖον, εἴ σοι νῦν ὦ Φίλων ἀπολογοίμην, ὡς οὐ Παρθυαίων, οὐδὲ μεσοποταμίτης σοι ἐγὼ, οἷς με φέρων ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀπῴκισε. νὴ Δία κἀκεῖνο κομιδῇ πιθανὸν περὶ τοῦ Σεβηριανοῦ ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπεν ἐπομοσάμενος, ἦ μὴν ἀκοῦσαί τινος τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ

ἔργου διαφυγόντων. οὔτε τῷ ξίφει ἐθελῆσαι ἀποθανεῖν, οὔτε φαρμάκου πιεῖν, οὔτε βρόχον ἅψασθαι, ἀλλά τινα θάνατον ἐπινοῆσαι τραγικὸν, καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα. τυχεῖν μὲν γὰρ αὐτὸν ἔχοντα παμμεγέθη ἐκπώματα ὑαλᾶ, τῶν καλλίστου ὑάλου. ἐπεὶ δὲ πάντως ἀποθανεῖν ἔγνωστο, κατάξαντα τὸν μέγιστον τῶν σκύφων, ἑνὶ τῶν θραυσμάτων χρήσασθαι εἰς σφαγὴν, ἐντεμόντα τῇ ὑάλῳ τὸν λαιμὸν, οὕτως οὐ ξιφίδιον, οὐ λογχάριον εὗρεν, ὡς ἀνδρεῖός γε αὐτῷ, καὶ ἡρωϊκὸς ὁ θάνατος γένοιτο. εἶτα ἐπειδὴ Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τοῦ πολέμου ἐκείνοις νεκροῖς, καὶ αὐτὸς ἡγήσατο χρῆναι ἐπειπεῖν τῷ Σεβηριανῷ. ἅπασι γὰρ αὐτοῖς, πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν, τὸν Θουκυδίδην, ἡ ἅμιλλα. θάψας οὖν τὸν Σεβηριανὸν μεγαλοπρεπῶς, ἀναβιβάζεται ἐπὶ τὸν τάφον Ἀφράνιόν τινα σίλωνα ἑκατόνταρχον, ἀνταγωνιστὴν Περικλέους, ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρητόρευσεν αὐτῷ, ὥστε με νὴ τὰς χάριτας πολλὰ πάνυ δακρῦσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος. καὶ μάλιστα ὁπότε ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀφράνιος, ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρύων ἅμα σὺν οἰμωγῇ περιπαθεῖ, ἐμέμνητο τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δείπνων, καὶ προπόσεων. εἶτα ἐπέθη

κεν αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα. παρασπασάμενος
γὰρ τὸ ξίφος εὐγενῶς πάνυ, καὶ ὡς Ἀφράνιον εἰκὸς
ἦν, πάντων ὁρώντων, ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ
τάφῳ, οὐκ ἀνάξιος ὢν μὰ τὸν ἐνυάλιον πρὸ πολ-
λοῦ ἀποθανεῖν, εἰ τοιαῦτα ἐρρητόρευε. καὶ τοῦτο ἔ-
φη ἰδόντας τοὺς παρόντας ἅπαντας, θαυμά-
σαι, καὶ ὑπερεπαινέσαι τὸν Ἀφάνιον. ἐγὼ δὲ καὶ
τἄλλα μὲν αὐτοῦ κατεγίγνωσκον, μονονουχὶ ζω-
μῶν, καὶ λοπάδων μεμνημένου, καὶ ἐπιδακρύοντος
τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ. τοῦτο δὲ μάλιστα ᾐτια-
σάμην, ὅτι μὴ τὸν συγγραφέα, καὶ διδάσκαλον
τοῦ δράματος προαποσφάξας, ἀπέθανε. πολ-
λοὺς δὲ καὶ ἄλλους ὁμοίους τούτοις ἔχων σοι ὦ ἑταῖ-
ρε καταριθμήσασθαι, ὀλίγων ὅμως ἐπιμνησθεὶς,
ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὑπόσχεσιν ἤδη μετελεύσομαι,
τὴν συμβουλὴν, ὅπως ἂν ἄμεινον συγγράφοι
τις. εἰσὶ γάρ τινες, οἳ τὰ μεγάλα μὲν τῶν πεπρα-
γμένων, καὶ ἀξιομνημόνευτα παραλείπουσιν, ἢ
παραθέουσιν. ὑπὸ δὲ ἰδιωτείας, καὶ ἀπειροκαλί-
ας, καὶ ἀγνοίας τῶν λεκτέων, ἢ σιωπητέων,
τὰ μικρότατα πάνυ λιπαρῶς, καὶ φιλοπόνως
ἑρμηνεύουσιν ἐμβραδύνοντες. ὥσπερ ἂν εἴ τις
τοῦ Διὸς τοῦ ἐν ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὅλον κάλλος
τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὂν, μὴ βλέποι, μηδ᾽ ἐπαι-
νοίη, μηδὲ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐξηγεῖτο: τοῦ ὑπο

ποδίου δὲ, τό, τε εὐθυεργὲς καὶ τὸ εὔξεστον θαυμά-
ζοι, καὶ τῆς κρηπῖδος τὸ εὔρυθμον, καὶ ταῦτα πάνυ
μετὰ πολλῆς φροντίδος διεξιών. ἔγωγ᾽ οὖν ἤκουσά τι-
νος, τὴν μὲν ἐπ᾽ Εὐρώπῃ μάχην ἐν οὐδ᾽ ὅλοις
ἑπτὰ ἔτεσι παραδραμόντος, εἴκοσι δὲ μέτρα, ἢ ἔ-
τι πλείω ὕδατος ἀνηλωκότος εἰς ψυχρὰν, καὶ
οὐδὲν ἡμῖν προσήκουσαν διήγησιν, ὡς Μαῦρός τις
ἱππεὺς Μαυσάκας τοὔνομα, ὑπὸ δίψους πλα-
νώμενος ἀνὰ τὰ ὄρη, καταλάβοι Σύρους τινὰς
τῶν ἀγροίκων, ἄριστον παρατιθεμένους, καὶ ὅτι
τὰ μὲν πρῶτα, ἐκεῖνοι φοβηθεῖεν αὐτὸν, εἶτα
μέντοι μαθόντες ὡς τῶν φίλων εἴη, κατεδέξαν-
το, καὶ εἱστιάσαντο. καὶ γάρ τινα τυχεῖν αὐτῶν ἀπο-
δεδημηκότα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν Μαύρων, ἀδελφοῦ
αὐτῷ ἐν τῇ γῇ, στρατευομένου, μῦθοι τὸ μετὰ τοῦ-
το μακροὶ, καὶ διηγήσεις, ὡς θηράσειεν αὐτὸς ἐν
τῇ Μαυρουσίᾳ, καὶ ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολ-
λοὺς ἐν τῷ αὐτῷ συννεμομένους, καὶ ὡς ὑπὸ λέ-
οντος ὀλίγου δεῖν καταβρωθείη, καὶ ἡλίκους ἰχθῦς
ἐπρίατο ἐν Καισαρείᾳ. καὶ ὁ θαυμαστὸς συγγρα-
φεὺς, ἀφεὶς τὰς ἐν Εὐρώπῃ γιγνομένας σφα-
γὰς τοσαύτας, καὶ ἐπελεύσεις, καὶ σπονδὰς ἀνα-
γκαίας, καὶ φύλακας, καὶ ἀντιφύλακας, ἄχρι
βαθείας ἑσπέρας ἀφέστηκεν ὁρῶν Μαλχίωνα τὸν
σύρον ἐν Καισαρείᾳ, σκάρους παμμεγέθεις ἀξί-

ους

τοὺς ὠνούμενον. εἰ δὲ μὴ νὺξ κατέλαβε, τάχα καὶ συ
νεδείπνει μετ' αὐτοῦ, ἤδη τῶν σκάρων ἐσκευασμέ
νων. ἅπερ εἰ μὴ ἐνεγέγραπτο ἐπιμελῶς τῇ ἱστο
ρίᾳ, μεγάλα ἂν ἡμεῖς ἠγνοηκότες ἦμεν, καὶ ἡ
ζημία Ῥωμαίοις ἀφόρητος, εἰ Μαυσάκας ὁ μαῦ
ρος διψῶν, μὴ εὗρε πιεῖν, ἀλλ' ἄδειπνος ἐπα
νῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον. καίτοι πόσα ἄλ
λα μακρῷ ἀναγκαιότερα ἑκὼν ἐγὼ νῦν παρίη
μι. ὡς καὶ αὐλητρὶς ἧκεν ἐκ τῆς πλησίον κώμης
αὐτοῖς, καὶ ὡς δῶρα ἀλλήλοις ἀντέδοσαν, ὁ
μαῦρος μὲν, τῷ Μαλχίωνι λόγχην, ὁ δὲ, τῷ
Μαυσάκᾳ πόρπην. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα
τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης, αὐτὰ δὴ τὰ κεφά
λαια. τοιγάρτοι εἰκότως ἄν τις εἴποι τοὺς τοι
ούτους, τὸ μὲν ῥόδον αὐτὸ μὴ βλέπειν, τὰς ἀκάν
θας δὲ αὐτοῦ τὰς παρὰ τὴν ῥίζαν ἀκριβῶς ἐπι
σκοπεῖν. ἄλλος ὦ Φίλων, μάλα καὶ οὗτος γελοῖ
ος. οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐκ Κορίνθου πώποτε προ
βεβηκὼς, οὐδ' ἄχρι Κεγχρεῶν ἀποδημήσας, οὔ
τιγε Συρίαν, ἢ Ἀρμενίαν ἰδὼν, ὧδε ἤρξατο.
μέμνημαι γάρ. ὦτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα.
γράφω τοίνυν ἃ εἶδον, οὐχ ἃ ἤκουσα. καὶ οὕ
τως ἀκριβῶς ἅπαντα ἑωράκει, ὥστε τοὺς δρά
κοντας ἔφη τῶν Παρθυαίων, σημεῖον δὲ πλή
θους τοῦτ' αὐτοῖς, χιλίους γὰρ οἶμαι ὁ δράκων

ἀγχόντας δράκοντας, παμμεγέθεις εἶναι γεν-
νωμένους ἐν τῇ Περσίδι, μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ἰβη-
ρίαν. τούτους δέ, τέως μὲν ἐπὶ κοντῶν μεγά-
λων ἐκδεδεμένους, ὑψηλοὺς αἰωρεῖσθαι. καὶ
πόρρωθεν ἐπελαυνόντων, δέος ἐμποιεῖν. ἐν αὐ-
τῷ δὲ τῷ ἔργῳ, ἐπειδὰν ὁμοῦ ἴωσι, λύσαντες
αὐτούς, ἐπαφιᾶσι τοῖς πολεμίοις. ἀμέλει πολ-
λοὺς τῶν ἡμετέρων οὕτω καταποθῆναι. καὶ ἄλ-
λους, περιπλακέντων αὐτοῖς, ἀποπνιγῆναι,
καὶ συγκλασθῆναι. ταῦτα δὲ ἐφεστὼς ὁρᾶν αὐ-
τός, ἐν ἀσφαλεῖ μέντοι ἀπὸ δένδρου ὑψηλοῦ
ποιούμενος τὴν σκοπήν, καὶ εὖ γε ἐποίησε, μὴ ὁ-
μόσε χωρήσας τοῖς θηρίοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμεῖς
θαυμαστὸν οὕτω συγγραφέα νῦν εἴχομεν, καὶ ἀπὸ
χειρὸς αὐτὸν μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἐν τῷ πολέ-
μῳ τούτῳ ἐργασάμενον. καὶ γὰρ ἐκινδύνευσε
πολλά, καὶ ἐτρώθη περὶ Σοῦραν, ἀπὸ τοῦ Κρα-
νίου δηλονότι βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέρναν. καὶ ταῦ-
τα Κορινθίων ἀκουόντων ἀνεγίνωσκε, τῶν ἀκρι-
βῶς εἰδότων, ὅτι μηδὲ κατὰ τοίχου γεγραμ-
μένον πόλεμον ἑωράκει, ἀλλ' οὐδὲ ὅπλα ἐκεῖ-
νός γε ᾔδει, οὐδὲ μηχανήματα, οἷά ἐστιν, οὐδὲ
τάξεων, καταλοχισμῶν ὀνόματα. πάνυ γοῦν
ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν φάλαγγα, ἐπὶ κέ-
ρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν. εἷς δέ τις βέλ-

τιστος

τις ὃς ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος τὰ πεπραγμέ-
να, ὅσα ἐν Ἀρμενίᾳ, ὅσα ἐν Συρίᾳ, ὅσα ἐν Μεσο-
ποταμίᾳ, τὰ ἐπὶ τῷ Τίγρητι, τὰ ἐν Μηδίᾳ,
πεντακοσίοις οὐδ᾽ ὅλοις ἔπεσι περιλαβὼν, συ-
νέγραψε. καὶ τοῦτο ποιήσας, ἱστορίαν συγγεγρα-
φέναι φησί. τὴν μέντοι ἐπιγραφὴν ὀλίγου δεῖν
μακροτέραν τοῦ βιβλίου ἐπέγραψεν, Ἀντιοχια-
νοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερονίκου. δόλιχον γάρ τινα
οἶμαι ἐν παισὶ νενικήκει τῶν ἀν Ἀρμενίᾳ, καὶ Με-
σοποταμίᾳ. καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις νῦν πρα-
χθέντων ἀφήγησις. ἤδη δ᾽ ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλ-
λοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν
Οὐολογέσου, καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν, ὡς παρα-
βληθήσεται τῷ λέοντι, καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὸν τριπό-
θητον ἡμῖν θρίαμβον. οὕτω πάνυ μαντικῶς ἅμα
ἔχων, ἔσπευδεν ἤδη πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφῆς.
ἀλλὰ καὶ πόλιν ἤδη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ᾤκι-
σε. μεγέθει τε μεγίστην, καὶ κάλλει καλλίστην. ἔτι
μέντοι ἐπισκοπεῖ, καὶ διαβουλεύεται, εἴτε Νί-
καιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης χρὴ ὀνομάζεσθαι, εἴ-
τε Ὁμόνοιαν, εἴτε Εἰρηνίαν. καὶ τοῦτο μὲν ἔτι
ἄκριτον, καὶ ἀνώνυμος ἡμῖν ἡ καλὴ πόλις ἐκεί-
νη, λήρου πολλοῦ, καὶ κορύζης συγγραφικῆς γέμου-
σα, τὰ δ᾽ ἐν Ἰνδοῖς πραχθησόμενα, ὑπέσχετο
ἤδη γράψειν, καὶ τὸν περίπλουν τῆς ἔξω θαλάσσης.

καὶ οὐκ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον. ἀλλὰ καὶ τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα. καὶ οἱ Κελτοὶ, καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίῳ πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμόν. ὅ, τι δὲ πράξουσιν, ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέλασιν, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῖν ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς, ἀπὸ Μουζούριδος, ἢ ἀπὸ Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ. τοιαῦτα πολλὰ ὑπ᾽ ἀπαιδευσίας ληροῦσι, τὰ μὲν ἀξιόρατα οὔθ᾽ ὁρῶντες, οὔτ᾽ εἰ βλέποιεν, κατ᾽ ἀξίαν εἰπεῖν δυνάμενοι. ἐπινοοῦντες δὲ, καὶ ἀναπλάττοντες ὅ, τι κεν ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν γλῶτταν φασὶν ἔλθῃ. καὶ περὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν βιβλίων ἔτι σεμνυνόμενοι, καὶ μάλιστα περὶ τὰς ἐπιγραφάς. καὶ γὰρ αὖ καὶ αὗται, παγγέλοιοι. τοῦ δεῖνος Παρθικῶν νικῶν, τοσάδε. καὶ αὖ Παρθίδος, πρῶτον, δεύτερον, ὡς Ἀτθίδος δηλονότι. ἄλλος ἀστειότερον παραπολύ. ἀνέγνων τὴν Δημητρίου Σαγαλασσέως Παρθονικικά, οὐδὲ ὡς ἐν γέλωτι ποιήσασθαι, καὶ ἐπισκῶψαι τὰς ἱστορίας οὕτω καλὰς οὔσας, ἀλλὰ τοῦ χρησίμου ἕνεκα. ὡς ὅστις ἂν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φεύγῃ, πολὺ μέρος ἤδη ἐς τὸ ὀρθῶς συγγράφειν οὗτος προσείληφε. μᾶλλον δὲ ὀλίγων ἔτι προσδεῖται, εἴγε ἀληθὲς ἐκεῖνό φησιν ἡ διαλεκτική, ὡς τῶν ἀμέσων ἡ θατέρου ἄρσις, τὸ ἕτερον

πάν

πάντως αὐτὴν εἰσάγει. καὶ δὴ τὸ χωρίον σοι φαίη τις ἂν ἀκριβῶς ἀνακεκαθάρθαι. καὶ αἵ τε ἄκανθαι, ὁπόσαι ἦσαν, καὶ βάτοι, ἐκκεκομμέναι εἰσί. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐρείπια, ἤδη ἐκπεφόρηται, καὶ εἴ τι τραχὺ δὴ, καὶ τοῦτο λεῖον ἐστίν. ὥστε οἰκοδομεῖν τι δεῖ ἤδη. καὶ αὐτὸν ὡς δείξῃς, οὐκ ἀνατρέψαι μόνον τὰ τῶν ἄλλων γεννάδας ὢν, ἀλλά τι καὶ αὐτὸς ἐπινοῆσαι δεξιόν. καὶ ὃ οὐδεὶς ἂν, ἀλλ' οὐδ' ὁ Μῶμος μωμήσασθαι δύναιτο. Φημὶ τοίνυν τὸν ἄριστα ἱστορίαν συγγράφοντα, δύο μὲν ταῦτα κορυφαιότατα οἴκοθεν ἔχοντα, ἥκειν, σύνεσίν τε πολιτικὴν, καὶ δύναμιν ἑρμηνευτικήν. τὴν μὲν, ἀδίδακτόν τι τῆς φύσεως δῶρον. ἡ δύναμις δὲ, πολλῇ τῇ ἀσκήσει, καὶ συνεχεῖ τῷ πόνῳ, καὶ ζήλῳ τῶν ἀρχαίων προσπεπυκνωμένη ἔστω. ταῦτα μὲν οὖν ἄτεχνα. καὶ οὐδὲν ἐμοῦ συμβούλου δεόμενα. οὐ γὰρ συνετοὺς καὶ ὀξεῖς ἀποφαίνειν τοὺς μὴ παρὰ τῆς φύσεως τοιούτους φησὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ βιβλίον. ἐπεὶ πολλοῦ ἂν, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς ἦν ἄξιον, εἰ μεταπλάσαι καὶ μετακοσμῆσαι τὰ τηλικαῦτα ἐδύνατο. ἢ ἐκ μολίβδου χρυσὸν ἀποφῆναι, ἢ ἄργυρον ἀπὸ κασιτέρου, ἢ ἀπὸ Κόνωνος, Τίτορμον, ἢ ἀπὸ Λεωτροφίδου, Μίλωνα ἐξεργάσασθαι. ἀλλὰ ποῦ τὸ τῆς τέχνης, καὶ τὸ τῆς συμβουλῆς χρήσιμον, οὐκ ἐς κρίσιν τῶν προσόντων, ἀλλ' ἐς χρῆσιν

αὐτῷ τὴν προσήκουσαν. οἷόν τι ἀμέλει καὶ Ἴκκος, καὶ Ἡροδίκης, καὶ Θέων, καὶ εἴ τις ἄλλος γυμναστὴς ὑπόσχοιντο ἄν σοι τοῦτον Περδίκκαν παραλαβόντες, εἰ δὴ οὗτός ἐστιν ὁ τῆς μητρυιᾶς ἐρασθεὶς, καὶ διὰ ταῦτα κατεσκληκὼς, ἀλλὰ μὴ Ἀντίοχος ὁ τοῦ Σελεύκου Στρατονίκης, ἐκείνης, ἀποφαίνειν ὀλυμπιονίκην, καὶ Θεαγένει τῷ θασίῳ, ἢ Πολυδάμαντι τῷ σκοτουσσαίῳ, ἀντίπαλον, ἀλλὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν εὐφυᾶ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς γυμναστικῆς παρὰ πολὺ ἀμείνω ἀποφαίνειν μετὰ τῆς τέχνης. ὥστε ἀπέστω καὶ ἡμῶν τὸ ἐπίφθονον τοῦτο τῆς ὑποσχέσεως, εἰ τέχνην φαμὲν ἐφ᾽ οὕτω μεγάλῳ καὶ χαλεπῷ τῷ πράγματι ἐφευρηκέναι. οὐ γὰρ ὁντινοῦν παραλαβόντες, ἀποφαίνειν συγγραφέα φαμὲν, ἀλλὰ τῷ φύσει συνετῷ, καὶ ἄριστα πρὸς λόγους ἠσκημένῳ ὑποδείξειν ὁδούς τινας ὀρθὰς, εἰ δὴ τοιαῦται φαίνονται. αἷς χρώμενος, θᾶττον ἂν καὶ εὐμαρέστερον τελέσειεν ἄχρι καὶ πρὸς τὸν σκοπόν. καίτοι, οὐ γὰρ ἂν φαίης ἀπροσδεῆ τὸν συνετὸν εἶναι τῆς τέχνης, καὶ διδασκαλίας, ὧν ἀγνοεῖ. ἐπεὶ κἂν ἐκιθάριζε μὴ μαθὼν, καὶ ηὔλει, καὶ πάντα ἂν ἠπίστατο. νῦν δὲ μὴ μαθὼν, οὐκ ἄν τι αὐτῶν χειρουργήσειεν. ὑποδείξαντος δέ τινος, ῥᾷστά τε ἂν μάθοι, καὶ εὖ με

τα

παχύνειεν αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ. καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοιοῦτός τις ὁ μαθητὴς νῦν παραδεδόσθω, συνεῖναί τε, καὶ εἰπεῖν οὐκ ἀγεννής, ἀλλ' ὀξὺ δεδορκώς, οἷος καὶ πράγμασι χρήσασθαι ἄν, εἰ ἐπιτραπείη, καὶ γνώμην στρατιωτικήν. ἀλλὰ μετὰ τῆς πολιτικῆς, καὶ ἐμπειρίαν στρατηγικὴν ἔχειν. καὶ νὴ Δία, καὶ ἐν στρατοπέδῳ γεγονώς ποτε, καὶ γυμναζομένους, ἢ ταττομένους στρατιώτας ἑωρακώς, καὶ ὅπλα εἰδώς, καὶ μηχανήματα ἔνια. καὶ τί ἐπὶ κέρως, καὶ τί ἐπὶ μετώπου. πῶς οἱ λόχοι, πῶς οἱ ἱππεῖς, καὶ πόθεν, καὶ τί ἐξελαύνειν, ἢ περιελαύνειν. καὶ ὅλως, οὐ τῶν κατοικιδίων τις, οὐδ' οἷος πιστεύειν μόνον τοῖς ἀπαγγέλλουσι. μάλιστα δὲ καὶ πρὸ τῶν πάντων, ἐλεύθερος ἔστω τὴν γνώμην, καὶ μήτε φοβείσθω μηδένα, μὴ δὲ ἐλπιζέτω μηδέν. ἐπεὶ ὅμοιος ἔσται τοῖς φαύλοις δικασταῖς, πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν ἐπὶ μισθῷ δικάζουσιν. ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ μήτε Φίλιππος ἐκκεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ ἀμφιπολίτου τοῦ τοξότου ἐν Ὀλύνθῳ. ἀλλὰ τοιοῦτος, οἷος ἦν, δειχθήσεται. μήτε Ἀλέξανδρος ἀνιάσεται ἐπὶ τῇ Κλείτου σφαγῇ, ὠμῶς ἐν τῷ συμποσίῳ γενομένῃ, εἰ σαφῶς ἀναγράφοιτο. οὐδὲ Κλέων αὐτὸν φοβήσει, μέγα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δυνάμενος,

ἢ κατέχων τὸ ῥῆμα, ὡς μὴ εἰπεῖν ὅτι ὀλέθριος καὶ μανικὸς ἄνθρωπος οὗτος ἦν. οὐδ' ἡ σύμπασα πόλις τῶν Ἀθηναίων, ἢν τὰ ἐν Σικελίᾳ κακὰ ἱστορῇ, καὶ τὴν Δημοσθένους λῆψιν, καὶ τὴν Νικίου τελευτήν, καὶ ὡς ἐδίψων, καὶ οἷον τὸ ὕδωρ ἔπινον, καὶ ὡς ἐφονεύοντο πίνοντες οἱ πολλοί. ἡγήσεται γάρ, ὅπερ δικαιότατον, ὑπ' οὐδενὸς τῶν νοῦν ἐχόντων, αὐτὸς ἕξειν τὴν αἰτίαν, ἢν τὰ δυστυχῶς, ἢ ἀνοήτως γεγενημένα ὡς ἐπράχθη διηγῆται. οὐ γὰρ ποιητὴς αὐτῶν, ἀλλὰ μηνυτὴς ἦν. ὥστε κἂν καταναυμαχῶνται, τότε οὐκ ἐκεῖνος ὁ καταδύων ἐστί. κἂν φεύγωσιν, οὐκ ἐκεῖνος ὁ διώκων, ἐκτὸς εἰ μὴ εὔξασθαι δέον μή τι παρέλιπεν, ἐπεί τοιγε, εἰ σιωπήσας αὐτά, ἢ πρὸς τοὐναντίον εἰπὼν ἐπανορθώσασθαι ἐδύνατο, ῥᾷστον ἦν ἑνὶ καλάμῳ λεπτῷ τὸν Θουκυδίδην ἀνατρέψαι μὲν τὸ ἐν ταῖς ἐπιπολαῖς παρατείχισμα, καταδῦσαι δὲ τὴν Ἑρμοκράτους τριήρη, καὶ τὸν κατάρατον Γύλιππον διαπεῖραι μεταξὺ ἀποτειχίζοντα, καὶ ἀποταφρεύοντα τὰς ὁδούς. καὶ τέλος, Συρακουσίους μὲν εἰς τὰς λιθοτομίας ἐμβαλεῖν, τοὺς δ' Ἀθηναίους περιπλεῖν Σικελίαν, καὶ Ἰταλίαν, μετὰ τῶν πρώτων τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐλπίδων. ἀλλ' οἶμαι, τὰ μὲν πραχθέντα, οὐδὲ Κλωθὼ ἂν ἔτι ἀνακλώσειεν, οὐδ' Ἀτρο-

δ᾽ Ἄτροπος μεταστρέψειε. τὸ δὲ συγγραφέως ἔργον ἕν, ὡς ἐπράχθη εἰπεῖν. τοῦτο δ᾽ οὐκ ἂν δύναιτο, ἄχρις ἂν ἢ φοβῆται Ἀρταξέρξην ἰατρὸς αὐτοῦ ὤν, ἢ ἐλπίζει κάνδυν πορφυροῦν, καὶ στρεπτὸν χρυσοῦν, καὶ ἵππον τῶν νισαίων λήψεσθαι μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἐπαίνων. ἀλλ᾽ οὐ Ξενοφῶν αὐτὸ ποιήσει δίκαιος συγγραφεύς, οὐδὲ Θουκυδίδης, ἀλλὰ κἂν ἰδίᾳ μισῇ τινας, πολὺ ἀναγκαιότερον ἡγήσεται τὸ κοινόν, καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ πλείονος ποιήσεται τῆς ἔχθρας. κἂν φιλῇ, ὅμως οὐκ ἀφέξεται ἁμαρτάνοντος. ἓν γάρ, ὡς ἔφην, τοῦτο ἴδιον ἱστορίας, καὶ μόνῃ θυτέον τῇ ἀληθείᾳ, εἴ τις ἱστορίαν γράψων ἴοι. τῶν δ᾽ ἄλλων ἁπάντων ἀμελητέον αὐτῷ, καὶ ὅλως, πῆχυς εἷς, καὶ μέτρον ἀκριβές, ἀποβλέπειν μὴ εἰς τοὺς νῦν ἀκούοντας, ἀλλ᾽ εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα συνεσομένους τοῖς συγγράμμασιν. εἰ δὲ τὸ παραυτίκα τις θεραπεύοι, τῆς τῶν κολακευόντων μερίδος, εἰκότως ἂν νομισθείη. οὓς πάλαι ἡ ἱστορία ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀπεστράφη, οὐ μεῖον, ἢ κομμωτικὴν ἡ γυμναστική. Ἀλεξάνδρου γοῦν καὶ τοῦτο ἀπομνημονεύουσιν. ὃς ἡδέως ἂν ἔφη πρὸς ὀλίγον ἀνεβίων ὦ Ὀνησίκριτε ἀποθανών. ὡς μάθοιμι ὅπως ταῦτα οἱ ἄνθρωποι τότε ἀναγινώσκουσιν. εἰ δὲ νῦν αὐτὰ ἐπαινοῦσι, καὶ ἀσπάζον-

ται, μὴ θαυμάσῃς. οἴονται γὰρ οὐ μικρῷ τινι τῷ δελέατι τούτῳ ἀνασπάσειν ἕκαστος τὴν παρ᾽ ἡμῶν εὔνοιαν. Ὁμήρῳ γοῦν, καί τοι πρὸς τὸ μυθῶδες τὰ πλεῖστα συγγεγραφότι ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως, ἤδη καὶ πιστεύειν τινὲς ὑπάγονται, μόνον τοῦτ᾽ εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας μέγα τεκμήριον τιθέμενοι, ὅτι μὴ περὶ ζῶντος ἔγραφεν. οὐ γὰρ εὑρίσκουσιν οὗτινος ἕνεκα ἐψεύδετ᾽ ἄν. τοιοῦτος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω. ἄφοβος. ἀδέκαστος. ἐλεύθερος. παρρησίας, καὶ ἀληθείας φίλος. ὡς ὁ Κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ, σκάφην ὀνομάσων, οὐ μίσει, οὐδὲ φιλίᾳ νέμων, οὐδὲ φειδόμενος, ἢ ἐλεῶν, ἢ αἰσχυνόμενος, ἢ δυσωπούμενος. ἴσος δικαστὴς εὔνους ἅπασιν, ἄχρι τοῦ μὴ θατέρῳ τι ἀπονεῖμαι πλεῖον τοῦ δέοντος, ξένος ἐν τοῖς βιβλίοις, καὶ ἄπολις. αὐτόνομος. ἀβασίλευτος. οὐ τί τῷδε, ἢ τῷδε δόξει λογιζόμενος, ἀλλὰ τί πέπρακται λέγων. ὁ δ᾽ οὖν Θουκυδίδης, εὖ μάλα τοῦτ᾽ ἐνομοθέτησε, καὶ διέκρινεν ἀρετὴν, καὶ κακίαν συγγραφικὴν, ὁρῶν μάλιστα θαυμαζόμενον τὸν Ἡρόδοτον, ἄχρι τοῦ καὶ Μούσας κληθῆναι αὐτοῦ τὰ βιβλία. κτῆμά τε γάρ φησι μᾶλλον ἐς ἀεὶ συγγράφειν. ἤπερ ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα. καὶ μὴ τὸ μυθῶδες ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ἀπολεί-

πειν

πεῖν τοῖς ὕστερον. καὶ ἐπάγει τὸ χρήσιμον. καὶ ὃ τέλος ἄν τις εὖ φρονῶν ὑπόθοιτο ἱστορίας, ὡς εἴ ποτε καὶ αὖθις τὰ ὅμοια καταλάβοι, ἔχοιεν φησὶ πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀποβλέποντες, εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν πόλεσι. καὶ τὴν μὲν γνώμην τοιαύτην ἔχων ὁ συγγραφεὺς, ἡκέτω μοι. τὴν δὲ φωνὴν, καὶ τὴν περὶ ἑρμηνείας ἰσχὺν, τὴν μὲν σφοδρὰν ἐκείνην, καὶ κάρχαρον, καὶ συνεχῆ ταῖς περιόδοις. καὶ ἀγκύλην ταῖς ἐπιχειρήσεσι, καὶ τὴν ἄλλην τῆς ῥητορείας δεινότητα, μὴ κομιδῇ τεθηγμένος ἀρχέσθω τῆς γραφῆς, ἀλλ' εἰρηνικώτερον διακείμενος. καὶ ὁ μὲν νοῦς, σύστοιχος ἔστω, καὶ πυκνός. ἡ λέξις δὲ, σαφὴς, καὶ πολιτικὴ, οἵα ἐπισημότατα δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον, ὡς γὰρ τῇ γνώμῃ τοῦ συγγραφέως σκοποὺς ὑπεθέμεθα, παρρησίαν, καὶ ἀλήθειαν, οὕτω δὲ καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ, εἷς σκοπὸς ὁ πρῶτος, σαφῶς δηλῶσαι, καὶ φανότατα ἐμφανίσαι τὸ πρᾶγμα, μήτε ἀπορρήτοις, καὶ ἔξω πάτου ὀνόμασι, μήτε τοῖς ἀγοραίοις τούτοις, καὶ καπηλικοῖς, ἀλλ' ὡς μὲν τοὺς πολλοὺς συνιέναι, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους ἐπαινέσαι. τὰ μὴν καὶ σχήμασι κεκοσμήσθω ἀνεπαχθέσι, καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον μάλιστα ἔχουσιν. ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις τῶν ζωμῶν ἐοικότας ἀποφαίνει τοὺς λόγους. καὶ ἡ μὲν

λάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀνακρίνοντα. καὶ μάλιστα μὲν παρόντα, καὶ ἐφορῶντα, εἰ δὲ μὴ τοῖς ἀδεκαστότερον ἐξηγουμένοις προσέχοντα καὶ οὓς εἰκάσειεν ἄν τις, ἥκιστα πρὸς χάριν, ἢ ἀπέχθειαν ἀφαιρήσειν, ἢ προσθήσειν τοῖς γεγονόσι, κἀν ταῦθα ἤδη καὶ στοχαστικός τις, καὶ συνθετικὸς τοῦ πιθανωτέρου ἔστω. καὶ ἐπειδὰν ἀθροίσῃ ἅπαντα, ἢ τὰ πλεῖστα, πρῶτα μὲν ὑπόμνημά τι συνυφαινέτω αὐτῶν, καὶ σῶμα ποιείτω ἀκαλλὲς ἔτι, καὶ ἀδιάρθρωτον. εἶτα ἐπιθεὶς τὴν τάξιν, ἐπαγέτω τὸ κάλλος, καὶ χρωννύτω τῇ λέξει, καὶ σχηματιζέτω, καὶ ῥυθμιζέτω. καὶ ὅλως, ἐοικέτω τότε τῷ τοῦ Ὁμήρου Διΐ, ἄρτι μὲν τῶν ἱπποπόλων Θρῃκῶν γῆν ὁρῶντι, ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν. κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ αὐτὸς, ἄρτι μὲν τὰ Ῥωμαίων ἴδια ὁράτω; καὶ δηλούτω ἡμῖν οἷα ἐφαίνετο αὐτῷ ἀφ' ὑψηλοῦ ὁρῶντι, ἄρτι δὲ τὰ Περσῶν. εἶτ' ἀμφότερα, εἰ μάχοιντο, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ παρατάξει. μὴ πρὸς ἓν μέρος ὁράτω, μηδ' ἐς ἕνα ἱππέα, ἢ πεζὸν, εἰ μὴ Βρασίδας τις εἴη προπηδῶν, ἢ Δημοσθένης ἀνακόπτων τὴν ἐπίβασιν, ἐς δὲ τοὺς στρατηγοὺς μὲν τὰ πρῶτα, καὶ εἴ τι παρεκελεύσαντο, κἀκεῖνο ἀκουέτω, καὶ ὅπως, καὶ ᾗτινι γνώμῃ, καὶ ἐπινοίᾳ ἔταξαν. ἐπειδὰν δὲ ἀναμιχθῶσι, κοινὴ ἔστω ἡ θέα, καὶ ζυγοστατείτω τὸ

τε, ὥσπερ ἐν πρυτάνῃ τὰ γιγνόμενα. καὶ συνδιωκέτω. καὶ συμφευγέτω. καὶ πᾶσι τούτοις μέτρον ἐπέστω, μὴ ἐς κόρον, μηδ' ἀπειροκάλως, μηδὲ νεαρῶς, ἀλλὰ ῥᾳδίως ἀπολυέσθω. καὶ στήσας ἐνταῦθά που ταῦτα, ἐπ' ἐκεῖνα μεταβαινέτω, ἢν κατεπείγῃ. εἶτα ἐπανίτω λυθεὶς ὁπόταν ἐκεῖνα καλῇ, καὶ πρὸς πάντα σπευδέτω, καὶ ὡς δυνατὸν, ὁμοχρονείτω, καὶ μεταπετέσθω ἀπ' Ἀρμενίας μὲν, εἰς Μηδίαν, ἐκεῖθεν δὲ ῥοιζήματι ἑνὶ, ἐς Ἰβηρίαν, εἶτα ἐς Ἰταλίαν, ὡς μηδενὸς καιροῦ ἀπολείποιτο. μάλιστα δὲ κατόπτρῳ ἐοικυῖαν παρασχέσθω τὴν γνώμην, ἀθόλωτον, καὶ στιλπνῷ, καὶ ἀκριβεῖ τὸ κέντρῳ. καὶ ὁποίας ἂν δέξηται τὰς μορφὰς τῶν ἔργων, τοιαῦτα καὶ δεικνύτω αὐτά. διάστροφον δὲ, ἢ παράχρουν, ἢ ἑτερόσχημον, μηδέν. οὐ γὰρ ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι γράφουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν, λεχθησόμενά ἐστι, καὶ εἰρήσεται. πέπρακται γὰρ ἤδη. δεῖ δὲ τάξαι, καὶ εἰπεῖν αὐτά. ὥστε, οὐ τί εἴπωσι ζητητέον αὐτοῖς. ἀλλ' ὅπως εἴπωσιν, ὅλως δέ, νομιστέον τὸν ἱστορίαν συγγράφοντα, Φειδίᾳ, ἢ Πραξιτέλει χρῆναι ἐοικέναι, ἢ Ἀλκαμένει, ἢ τῶν ἄλλων ἐκείνων. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνοι χρυσὸν, ἢ ἄργυρον, ἢ ἐλέφαντα, ἢ τὴν ἄλλην ὕλην ἐποίουν. ἀλλ' ἡ μὲν, ὑπῆρχε, καὶ

πεὶ πιθέ

προϋποβέβλητο, Ἠλείων, ἢ Ἀθηναίων, ἢ Ἀρ-
γείων πεπεισμένων. οἱ δὲ, ἔπλαττον μόνον,
καὶ ἔπριον τὸν ἐλέφαντα, καὶ ἔξεον, καὶ ἐκόλλων,
καὶ ἐρρύθμιζον καὶ, ἐπήνθιζον τῷ χρυσῷ. καὶ τοῦτο
ἦν ἡ τέχνη αὐτῶν, ἐς δέον οἰκοδομήσασθαι τὴν
ὕλην. τοιοῦτο δή τι καὶ τὸ τοῦ συγγραφέως ἔρ-
γον, εἰς καλὸν διαθέσθαι τὰ πεπραγμένα, καὶ
εἰς δύναμιν ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι αὐτά. καὶ
ὅταν τις ἀκροώμενος οἴηται, μετὰ ταῦτα ὁρᾶν
τὰ λεγόμενα, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπαινῇ, τότε δὴ
τότε ἀπηκρίβωται, καὶ τὸν οἰκεῖον ἔπαινον ἀ-
πείληφε τοῦ ἔργου, τῷ τῆς ἱστορίας Φειδίᾳ. πάν-
των δὲ ἤδη παρεσκευασμένων, καὶ ἀπροοίμι-
αστον μέν ποτε ποιήσεται τὴν ἀρχήν. ὅταν μὴ
πάνυ κατεπείγῃ τὸ πρᾶγμα, προδιοικήσασθαί
τι ἐν τῷ προοιμίῳ. δυνάμει δὲ καὶ τότε φροι-
μίῳ χρήσεται, τῷ ἀποσαφοῦντι περὶ τῶν λεκ-
τέων, ὁπόταν δὲ καὶ φροιμιάζηται, ἀπὸ δυ-
οῖν μόνοιν ἄρξεται. οὐχ ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἀπὸ
τριῶν, ἀλλὰ τὸ τῆς εὐνοίας παρείς, προσοχὴν,
ἢ εὐμάθειαν εὐπορίσει τοῖς ἀκούουσι. προσέξουσι
μὲν γὰρ αὐτῷ, ἢν δείξῃ, ὡς περὶ μεγάλων, ἢ
ἀναγκαίων, ἢ οἰκείων, ἢ χρησίμων ἐρεῖ. εὐμα-
θῆ δὲ, καὶ σαφῆ τὰ ὕστερα ποιήσει, τὰς αἰτίας
προεκτιθέμενος. καὶ περιορίζων τὰ κεφά-

λαια τῶν γεγενημένων. τοιούτοις προοιμίοις
οἱ ἄριστοι τῶν συγγραφέων ἐχρήσαντο. Ἡρόδοτος
μὲν, ὡς μὴ τὰ γενόμενα ἐξίτηλα τῷ χρόνῳ γέ-
νηται, μεγάλα, καὶ θαυμαστὰ ὄντα, καὶ ταῦτα,
νίκας ἑλληνικὰς δηλοῦντα, καὶ ἥττας βαρβαρι-
κάς. Θουκυδίδης δὲ, μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπί-
σας ἔσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον, καὶ μείζω τῶν προ-
γεγενημένων. ἐκεῖνον τὸν πόλεμον, καὶ γὰρ παθή-
ματα ἐν αὐτῷ μεγάλα ξυνέβη γενέσθαι, μετὰ
δὲ τὸ προοίμιον ἀνάλογον τοῖς πράγμασιν, ἢ μη-
κυνόμενον, ἢ βραχυνόμενον. εὐαφὴς δὲ, καὶ εὐά-
γωγος ἔστω ἡ ἐπὶ τὴν διήγησιν μετάβασις. ἅπαν
γὰρ ἀτεχνῶς τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς ἱστορίας, διήγη-
σις μακρά ἐστιν, ὥστε ταῖς τῆς διηγήσεως ἀρε-
ταῖς κατακεκοσμήσθω, λείως τε, καὶ ὁμαλῶς
προϊοῦσα. καὶ αὐτὴ ὁμοίως, ὥστε μὴ προὔχειν,
μήτε κοιλαίνεσθαι. ἔπειτα τὸ σαφὲς ἐπανθείτω
τῇ λέξει, ὡς ἔφην, μεμηχανημένον, καὶ τῇ συμ-
περιπλοκῇ τῶν πραγμάτων. ἀπόλυτα γὰρ καὶ ἐν-
τελῆ πάντα ποιήσει. καὶ τὸ πρῶτον ἐξεργασάμε-
νος, ἐπάξει τὸ δεύτερον ἐχόμενον αὐτοῦ, καὶ ἁλύσε-
ως τρόπῳ συνηρμοσμένον, ὡς μὴ διακεκόφθαι.
μηδὲ διηγήσεις πολλὰς εἶναι, ἀλλήλαις πα-
ρακειμένας, ἀλλ' ἀεὶ τὸ πρῶτον τῷ δευτέρῳ,
μὴ γειτνιᾶν μόνον, ἀλλὰ καὶ κοινωνεῖν, καὶ ἀνακε-
κρᾶσθαι

χρᾶσθαι κατὰ τὰ ἄκρα, τάχος ἐπὶ πᾶσι χρήσιμον, καὶ μάλιστα εἰ μὴ ἀπορία τῶν λεκτέων εἴη. καὶ τοῦτο πορίζεσθαι χρὴ μὴ τοσοῦτον ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, ἢ ῥημάτων, ὅσον ἀπὸ τῶν πραγμάτων. λέγω δὲ εἰ παραθέοις μὲν τὰ μικρὰ, καὶ ἧττον ἀναγκαῖα, λέγοις δ' ἱκανῶς τὰ μεγάλα. μᾶλλον δὲ, καὶ παραλειπτέον πολλά. οὐδὲ γὰρ ἢν ἑστιᾷς τοὺς φίλους, καὶ πάντα ᾖ παρεσκευασμένα, διὰ τοῦτο ἐν μέσοις τοῖς πέμμασι, καὶ τοῖς ὀρνέοις, καὶ λοπάσι τοσαύταις, καὶ συσὶν ἀγρίοις, καὶ λαγῴοις, καὶ ὑπογαστρίοις, καὶ σαπέρδην ἐνθήσεις, καὶ ἔτνος. εἴτι κἀκεῖνο παρεσκεύαστο. ἀμελήσεις δὲ τῶν εὐτελεστέρων. μάλιστα δὲ σωφρονητέον ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν, ἢ τειχῶν, ἢ ποταμῶν ἑρμηνείαις ὡς μὴ δύναμιν λόγων ἀπειροκάλως παρεπιδείκνυσθαι δοκοίης, καὶ τὸ σαυτοῦ δρᾶν, παρεὶς τὴν ἱστορίαν, ἀλλ' ὀλίγον προσαψάμενος τοῦ χρησίμου, καὶ σαφοῦς ἕνεκα, μεταβήσῃ, ἐκφυγὼν τὸν ἰξὸν τὸν ἐν τῷ πράγματι, καὶ τὴν τοιαύτην ἅπασαν λιχνείαν, οἷον ὁρᾷς τι καὶ Ὅμηρος ὡς μεγαλόφρων ποιεῖ. καίτοι ποιητὴς ὢν, παραθεῖ τὸν Τάνταλον, καὶ τὸν Ἰξίονα, καὶ Τιτυὸν, καὶ τοὺς ἄλλους. εἰ δὲ Παρθένιος, ἢ Εὐφορίων, ἢ Καλλίμαχος ἔλεγε, πόσοις ἂν οἴει ἔπεσι τὸ ὕδωρ ἄχρι πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ Ταντάλου ἤγαγεν; εἶτα πό-

σοις ἂν Ἰξίονα ἐκύλισε; μᾶλλον δὲ ὁ Θουκυδίδης αὐτὸς, ὀλίγα τῷ τοιούτῳ εἴδει τοῦ λόγου χρησάμενος, σκέψαι ὅπως εὐθὺς ἀφίσταται, ἢ μηχάνημα ἑρμηνεύσας, ἢ πολιορκίας σχῆμα δηλώσας ἀναγκαῖον, καὶ χρειῶδες ὂν, ἢ ἔτι πόλεων σχῆμα, ἢ Συρακουσίων λιμένα. ὅταν μὲν γὰρ τὸν λοιμὸν διηγῆται, καὶ μακρὸς εἶναι δοκῇ, σὺ τὰ πράγματα ἐννόησον. εἴσῃ γὰρ οὕτω τὸ τάχος. καὶ ὡς φεύγοντος ὅμως ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τὰ γιγνόμενα, πολλὰ ὄντα. ἢν δέ ποτε καὶ λόγους ἐροῦντά τινα δεήσῃ εἰσάγειν, μάλιστα μὲν ἐοικότα τῷ προσώπῳ, καὶ τῷ πράγματι, οἰκεῖα λεγέσθω. ἔπειτα, ὡς σαφέστατα, καὶ ταῦτα, πλὴν ἐφεῖταί σοι τότε καὶ ῥητορεῦσαι, καὶ ἐπιδεῖξαι τὴν τῶν λόγων δεινότητα. ἔπαινοι μὲν γὰρ ἢ ψόγοι, πάνυ πεφεισμένοι, καὶ περιεσκεμμένοι, καὶ ἀσυκοφάντητοι, καὶ μετὰ ἀποδείξεων, καὶ ταχεῖς, καὶ μὴ ἄκαιροι, ἐπεὶ ἔξω τοῦ δικαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσι, καὶ τὴν αὐτὴν Θεοπόμπῳ αἰτίαν ἕξεις, φιλαπεχθημόνως κατηγοροῦντι τῶν πλείστων, καὶ διατριβὴν ποιουμένῳ τὸ πρᾶγμα, ὡς κατηγορεῖν μᾶλλον, ἢ ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα. καὶ μὴν καὶ μῦθος εἴ τις παρεμπέσοι, λεκτέος μὲν, οὐ μὴν πιστωτέος πάντως, ἀλλ' ἐν μέσῳ θετέος τοῖς

ὅπως

ὅπως ἂν ἐθέλωσιν, εἰκάσουσι περὶ αὐτοῦ. σοὶ δ' ἀκίνδυνος, καὶ πρὸς οὐδέτερον ἐπιῤῥεπέστερος. τὸ δ' ὅλον, ἐκείνου μοι μέμνησο. πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐρῶ. καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὁρῶν γράφε, ὡς οἱ νῦν ἐπαινέσωνταί σε, καὶ τιμήσωσιν, ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἐστοχασμένος, πρὸς τοὺς ἔπειτα μᾶλλον σύγγραφε, καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει τὸν μισθὸν τῆς γραφῆς, ὡς λέγηται καὶ περὶ σοῦ. ἐκεῖνος μέντοι ἐλεύθερος ἀνὴρ ἦν, καὶ παῤῥησίας μεστός. οὐδὲν οὐδὲ κολακευτικὸν, οὐδὲ δουλοπρεπὲς, ἀλλ' ἀλήθεια ἐπὶ πᾶσι, τοῦτ' εἰ σωφρονοίη τις, ὑπὲρ πάσας τὰς νῦν ἐλπίδας θεῖτο ἂν, οὕτως ὀλιγοχρονίους οὔσας. ὁρᾷς τὸν κνίδιον ἐκεῖνον ἀρχιτέκτονα, οἷον ἐποίησεν. οἰκοδομήσας γὰρ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον, μέγιστον, καὶ κάλλιστον ἔργον ἁπάντων. ὡς πυρσεύοιτο ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ναυτιλλομένοις ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης. καὶ μὴ καταφέροιντο εἰς τὴν παραιτονίαν, παγχάλεπον ὥς φασιν οὖσαν, καὶ ἄφυκτον. εἴ τις ἐμπέσοι εἰς τὰ ἕρματα, οἰκοδομήσας οὖν τὸ ἔργον, ἔνδοθεν μὲν κατὰ τῶν λίθων τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπέγραψεν. ἐπιχρίσας δὲ τιτάνῳ, καὶ ἐπικαλύψας, ἐπέγραψε τοὔνομα τοῦ τότε βασιλεύοντος, εἰδὼς ὅπερ καὶ ἐγένετο, πάνυ ὀλίγου χρόνου συνεκπεσούμενα μὲν

τῷ χρίσματι τὰ γράμματα, ἐκφανὴς ὁ μὲν ἦ Σώστρατος Δεξιφάνους κνίδιος, θεοῖς σωτῆρσιν ὑπὲρ τῶν πλοϊζομένων. οὕτως οὐδ᾽ ἐκεῖνος ἐς τὸν τότε καιρὸν, οὐδὲ τὸν αὑτοῦ βίον τὸν ὀλίγον ἑώρα. ἀλλ᾽ εἰς τὸν νῦν, καὶ τὸν νῦν, καὶ τὸν ἀεὶ, ἄχρις ἂν ἑστήκῃ ὁ πύργος, καὶ μένῃ αὐτοῦ ἡ τέχνη. χρὴ τοίνυν καὶ τὴν ἱστορίαν οὕτω γράφεσθαι σὺν τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα, ἤπερ σὺν κολακείᾳ πρὸς τὸ ἡδὺ τοῖς νῦν ἐπαινουμένοις. οὗτός σοι κανὼν καὶ στάθμη ἱστορίας δικαίας, καὶ εἰ μὲν σταθμήσονταί τινες αὐτῇ, εὖ ἂν ἔχοι, καὶ εἰς δέον ἡμῖν γέγραπται. εἰ δὲ μὴ, κεκύλισται ὁ λίθος ἐν κρανίῳ.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Ὥσπερ τοῖς ἀθλητικοῖς καὶ περὶ τὴν τῶν σωμάτων ἐπιμέλειαν ἠσκημένοις, οὐ τῆς εὐεξίας μόνον, οὐδὲ τῶν γυμνασίων φροντίς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ καιρὸν γιγνομένης ἀνέσεως, μέρος γοῦν τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγιστον αὐτὴν ὑπολαμβάνουσιν, οὕτω δὴ καὶ τοῖς περὶ λόγους ἐσπουδακόσιν ἡγοῦμαι προσήκειν μετὰ τὴν πολλὴν τῶν σπουδαιοτέρων ἀνάγνωσιν, ἀνεῖναί τε τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα κάματον ἀκμαιοτέραν παρασκευάζειν. γένοιτο δ᾽ ἂν ἐμμελὴς ἡ ἀνάπαυ

στις αὐτοῖς, εἰ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖεν, ἃ μὴ μόνον ἐκ τοῦ ἀστείου τε καὶ χαρίεντος ψιλὴν παρέξει τὴν ψυχαγωγίαν, ἀλλά τινα καὶ θεωρίαν οὐκ ἄμουσον ἐπιδείξεται, οἷόν τι καὶ περὶ τῶνδε τῶν συγγραμμάτων φρονήσειν ὑπολαμβάνω. οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῆς ὑποθέσεως, οὐδὲ τὸ χαρίεν τῆς προαιρέσεως ἐπαγωγὸν ἔσται αὐτοῖς, οὐδ᾽ ὅτι ψεύσματα ποικίλα, πιθανῶς τε καὶ ἐναλήθως ἐξενηνόχαμεν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τῶν ἱστορουμένων ἕκαστον οὐκ ἀκωμῳδήτως πρός τινα ᾔνικται τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, καὶ συγγραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ τεράστια καὶ μυθώδη συγγεγραφότας, οὓς καὶ ὀνομαστὶ ἂν ἔγραφον, εἰ μὴ καὶ αὐτῷ σοι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως φανεῖσθαι ἔμελλε. Κτησίας ὁ Κτησιόχου, ὁ Κνίδιος, συνέγραψε περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς, ἃ μήτε αὐτὸς εἶδε, μήτε ἄλλου εἰπόντος ἤκουσεν. ἔγραψε δὲ καὶ Ἰαμβοῦλος περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πολλὰ παράδοξα, γνώριμον μὲν ἅπασι τὸ ψεῦδος πλασάμενος, οὐκ ἀτερπῆ δ᾽ ὅμως συνθεὶς τὴν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ τούτοις προελόμενοι, συνέγραψαν, ὡς δή τινας ἑαυτῶν, πλάνας τε, καὶ ἀποδημίας, θηρίων τε μεγέθη ἱστοροῦντες, καὶ ἀνθρώπων ὠμότητας, καὶ βίων καινότη-

τας. ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδάσκαλος τῆς τοιαύτης βωμολοχίας, ὁ τοῦ Ὁμήρου Ὀδυσσεύς, τοῖς περὶ τὸν Ἀλκίνουν διηγούμενος, ἀνέμων τε δουλείαν, καὶ μονοφθάλμους, καὶ ὠμοφάγους, καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνθρώπους. ἔτι δὲ πολυκέφαλα ζῷα, καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἑταίρων μεταβολάς, οἷα πολλὰ ἐκεῖνος πρὸς ἰδιώτας τοὺς Φαίακας ἐτερατεύσατο. τούτοις οὖν ἐντυχὼν ἅπασι, τοῦ ψεύσασθαι μὲν, οὐ σφόδρα τοὺς ἄνδρας ἐμεμψάμην, ὁρῶν ἤδη σύνηθες ὂν τοῦτο καὶ τοῖς φιλοσοφεῖν ὑπισχνουμένοις. ἐκεῖνο δ' αὐτῶν ἐθαύμασα, εἰ ἐνόμισαν λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ κενοδοξίας ἀπολιπεῖν τι σπουδάσας τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνος ἄμοιρος ὦ τῆς ἐν τῷ μυθολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀληθὲς ἱστορεῖν εἶχον, οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθειν ἀξιόλογον, ἐπὶ τὸ ψεῦδος ἐτραπόμην, πολὺ τῶν ἄλλων εὐγνωμονέστερον. κἂν ἓν γὰρ δὴ τοῦτο ἀληθεύσω λέγων, ὅτι ψεύδομαι, οὕτω δ' ἄν μοι δοκῶ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν, αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μήτ' εἶδον, μήτ' ἔπαθον, μήτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην. ἔτι δὲ μὴ δὲ ὅλως ὄντων, μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων. διὸ δεῖ τοὺς ἐντυγχάνοντας μηδαμῶς πιστεύειν αὐ-

τοῖς

ρίς. Ὁρμηθεὶς γάρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων στη-
λῶν, καὶ ἀφεὶς ἐς τὸν ἑσπέριον Ὠκεανὸν, οὐρίῳ
ἀνέμῳ τὸν πλοῦν ἐποιούμην. αἰτία δέ μοι τῆς
ἀποδημίας, καὶ ὑπόθεσις, ἡ τῆς διανοίας πε-
ριεργία, καὶ πραγμάτων καινῶν ἐπιθυμία, καὶ τὸ
βούλεσθαι μαθεῖν ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ Ὠκεα-
νοῦ, καὶ τίνες οἱ πέραν κατοικοῦντες ἄνθρωποι.
τούτου γέτοι ἕνεκα, πάμπολλα σιτία ἐνεβα-
λόμην. ἱκανὸν δὲ καὶ ὕδωρ ἐνεθέμην. πεντήκοντα
δὲ τῶν ἡλικιωτῶν προσεποιησάμην, τὴν αὐ-
τὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντας. ἔτι δὲ, καὶ ὅπλων
πολύ τι πλῆθος προσκευασάμην. καὶ κυβερνή-
την τὸν ἄριστον μισθῷ μεγάλῳ πείσας, παρέλα-
βον. καὶ τὴν ναῦν, ἄκατος δὲ ἦν, ὡς πρὸς μέγαν καὶ
βίαιον πλοῦν ἐκρατυνάμην. ἡμέραν μὲν οὖν καὶ
νύκτα οὐρίῳ ἀνέμῳ πλέοντες, ἔτι τῆς γῆς ὑπο-
φαινομένης, οὐ σφόδρα βιαίως ἀνηγόμεθα. τῇ
ἐπιούσῃ δὲ, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ὅ, τε ἄνεμος ἐ-
πεδίδου, καὶ τὸ κῦμα ηὐξάνετο, καὶ ζόφος ἐνεγίγ-
νετο, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδὲ στεῖλαι τὴν ὀθόνην δυνα-
τὸν ἦν. ἐπιτρέψαντες οὖν τῷ πνεύματι, καὶ παρα-
δόντες αὑτοὺς, ἐχειμαζόμεθα ἡμέρας ἐννέα, καὶ ἑβ-
δομήκοντα. τῇ ὀγδοηκοστῇ δὲ, ἄφνω ἐκλάμψαν-
τος ἡλίου, καθορῶμεν οὐ πόῤῥω νῆσον ὑψηλὴν,
καὶ δασεῖαν, οὐ τραχεῖ περιηχουμένην τῷ κύματι

τι. καὶ γὰρ ἤδη τὸ πολὺ τῆς ζάλης κατεπέπαυτο. προσχόντες οὖν, καὶ ἀποβάντες, ὡς ἂν ἐκ μακρᾶς ταλαιπωρίας πολὺν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα. διαναστάντες δὲ ὅμως, ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὲν φύλακας τῆς νεὼς παραμένειν, εἴκοσι δὲ σὺν ἐμοὶ ἐπανελθεῖν ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν τῇ νήσῳ. προελθόντες δὲ ὅσον σταδίους τρεῖς ἀπὸ τῆς θαλάττης δι' ὕλης, ὁρῶμέν τινα στήλην χαλκοῦ πεποιημένην, ἑλληνικοῖς γράμμασι καταγεγραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ, καὶ ἐκτετριμμένοις, λέγουσαν, ἄχρι τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκοντο. ἦν δὲ καὶ ἴχνη δύο πλησίον ἐπὶ πέτρας, τὸ μὲν, πλεθριαῖον, τὸ δ' ἔλαττον, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ μὲν, τοῦ Διονύσου τὸ μικρότερον. θάτερον δὲ, Ἡρακλέους. προσκυνήσαντες οὖν, προῄειμεν. οὔπω δὲ πολὺ παρῄειμεν, καὶ ἐφιστάμεθα ποταμῷ, οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατῳ μάλιστα, οἷος ὁ Χῖός ἐστιν. ἄφθονον δὲ ἦν ῥεῦμα, καὶ πολὺ, ὥστε ἐνιαχοῦ καὶ ναυσίπορον εἶναι δύνασθαι. ἐπῄει οὖν ἡμῖν πολὺ μᾶλλον πιστεύειν τῷ ἐπὶ τῆς στήλης ἐπιγράμματι, ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διονύσου ἐπιδημίας. δόξαν δέ μοι καὶ ὅθεν ἄρχεται ὁ ποταμὸς καταμαθεῖν, ἀνῄειν παρὰ τὸ ῥεῦμα. καὶ πηγὴν μὲν οὐδεμίαν εὗρον αὐτοῦ, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτρύων. παρὰ δὲ τὴν ῥίζαν

ἑκάστης

ἑκάστης, ἀνέῤῥει σταγὼν οἴνου διαυγοῦς, ἀφ' ὧν ἐγίνετο ὁ ποταμός. ἦν δὲ καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῷ πολλοὺς ἰδεῖν, οἴνῳ μάλιστα καὶ τὴν χροιὰν καὶ τὴν γεῦσιν προσεοικότας. ἡμεῖς γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινας, καὶ ἐμφαγόντες, ἐμεθύσθημεν. ἀμέλει, καὶ ἀνατεμόντες αὐτοὺς, εὑρίσκομεν τρυγὸς μεστούς. ὕστερον μέντοι ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθῦς, τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, παραμιγνύντες, ἐκεράννυμεν τὸ σφοδρὸν τῆς οἰνοφαγίας. τότε δὲ τὸν ποταμὸν περάσαντες, ᾗ διαβατὸς ἦν, εὕρομεν ἀμπέλων χρῆμα τεράστιον, τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ στέλεχος αὐτὸς, εὐερνὴς, καὶ παχύς. τὸ δ' ἄνω, γυναῖκες ἦσαν, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων, ἅπαντ' ἔχουσαι τέλεια. τοιαύτην παρ' ἡμῖν τὴν δάφνην γράφουσιν ἄρτι τοῦ Ἀπόλλωνος καταλαμβάνοντος, ἀποδενδρουμένην. ἀπὸ δὲ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐξεφύοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι, καὶ μεσαὶ ἦσαν βοτρύων. καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμων ἕλιξί τε, καὶ φύλλοις, καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἠσπάζοντο, καὶ ἐδεξιοῦντο, αἱ μὲν, λύδιον, αἱ δὲ, ἰνδικὴν, αἱ πλεῖσται δὲ, τὴν ἑλλάδα φωνὴν προϊέμεναι. καὶ ἐφίλουν δὲ ἡμᾶς τοῖς στόμασιν. ὁ δὲ φιληθεὶς, αὐτίκα ἐμέθυε, καὶ παράφορος ἦν. δρέπεσθαι μέντοι οὐ παρεῖχον τοῦ καρποῦ, ἀλλ' ἤλγουν, καὶ ἐβόων, ἀπο

πωμένου. αἱ δὲ, καὶ μίγνυσθαι ἡμῖν ἐπεθύμουν. καὶ
δύο τινὲς τῶν ἑταίρων πλησιάσαντες αὐταῖς, οὐκ
ἔτ᾽ ἀπελύοντο, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν αἰδοίων ἐδέδεντο.
συνεφύοντο γὰρ, καὶ συνερριζοῦντο. καὶ ἤδη αὐτοῖς
κλάδοι ἦσαν οἱ δάκτυλοι, καὶ ταῖς ἕλιξι περιπλε
κόμενοι, ὅσον οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσειν
ἔμελλον. καταλιπόντες δ᾽ αὐτοὺς, ἐπὶ ναῦν ἐφεύ
γομεν. καὶ τοῖς ἀπολειφθεῖσι διηγούμεθα ἐλθόν-
τες τά τε ἄλλα, καὶ τῶν ἑταίρων τὴν συμπλο-
κὴν, καὶ τὴν ἀμπελομιξίαν. καὶ λαβόντες ἀμφο
ρέας τινὰς, καὶ ὑδρευσάμενοί τε ἅμα, καὶ ἐκ τοῦ πο
ταμοῦ οἰνισάμενοι, καὶ αὐτοῦ πλησίον αὐλισά
μενοι, ἕωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύ
ματι. περὶ μεσημβρίαν δὲ, οὐκέτι τῆς νήσου φαι
νομένης, ἄφνω τυφὼν ἐπιγενόμενος, καὶ περι-
δινήσας τὴν ναῦν, καὶ μετεωρίσας, ὅσον ἐπὶ στα
δίους τρισχιλίους, οὐκέτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλα
γος, ἀλλ᾽ ἄνω μετέωρον ἐξηρτημένην. ἄνεμος
ἐμπεσὼν τοῖς ἱστίοις, ἔφερε κολπώσας τὴν ὀ
θόνην. ἑπτὰ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀε
ροδρομήσαντες, ὀγδόῃ καθορῶμεν γῆν τινα
μεγάλην ἐν τῷ ἀέρι, καθάπερ νῆσον λαμπρὰν,
καὶ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμ
πομένην. προσενεχθέντες δ᾽ αὐτῇ, καὶ ὁρμι-
σάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώ
ραν,

ραν, ξυνεισκομένην οἰκουμένην τε, καὶ γεωργουμένην. ἡμέρας μὲν οὖν, οὐδὲν αὐτόθεν καθεωρῶμεν. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ἐφαίνοντο ἡμῖν ἄλλαι νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν, μείζους, αἱ δὲ, μικρότεραι, πυρὶ τὴν χρόαν προσεοικυῖαι. καὶ ἄλλη δέ τις γῆ κάτω, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, καὶ ποταμοὺς ἔχουσα, καὶ πελάγη, καὶ ὕλας, καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω προελθεῖν. ξυνελήφθημεν τοῖς Ἱππογύποις παρ' αὐτοῖς καλουμένοις, ἀπαντήσαντες. οἱ δ' Ἱππόγυποι, οὗτοί εἰσιν ἄνδρες ἐπὶ γυπῶν μεγάλων ὀχούμενοι. καὶ καθάπερ ἵπποις τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι, μεγάλοι γὰρ οἱ γῦπες, καὶ ὡς ἐπίπαν τρικέφαλοι. μάθοι δ' ἄν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐντεῦθεν. νεὼς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἱστοῦ, ἕκαστον τῶν πτερῶν, μακρότερον καὶ παχύτερον φέρουσι. τούτοις οὖν τοῖς Ἱππογύποις προστέτακται περιπετομένοις τὴν γῆν, εἴ τις εὑρεθείη ξένος, ἄγειν ὡς τὸν βασιλέα. καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες, ἄγουσιν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ, θεασάμενος, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἕλληνες ἄρα ἔφη ὑμεῖς ὦ ξένοι. συμφησάντων δὲ, πῶς οὖν ἀφίκεσθε ἔφη τοσοῦτον ἀέρα διελθόντες; καὶ ἡμεῖς τὸ πᾶν αὐτῷ διηγούμεθα. καὶ ὃς ἀρξάμενος τὸ

καθ' ἑαυτὸν, ἡμῖν διεξήει, ὡς καὶ αὐτὸς ἄνθρω-
πος ὢν, τοὔνομα Ἐνδυμίων, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας
γῆς καθεύδων. ἀνασπασθείη ποτέ. καὶ ἀφικόμε-
νος, βασιλεύσειε τῆς χώρας. εἶναι δὲ τὴν γῆν ἐκεί-
νην ἔλεγε, τὴν ἡμῖν κάτω φαινομένην σελήνην.
ἀλλὰ θαῤῥεῖν τε παρεκελεύετο, καὶ μηδένα κίνδυ-
νον ὑφορᾶσθαι. πάντα γὰρ ἡμῖν παρέσεσθαι ὧν δε-
όμεθα. ἢν δὲ καὶ κατορθώσω ἔφη τὸν πόλεμον, ὃν
ἐκφέρω νῦν πρὸς τοὺς τὸν ἥλιον κατοικοῦντας, ἁ-
πάντων εὐδαιμονέστατα παρ' ἐμοὶ καταβιώσε-
τε. καὶ ἡμεῖς ἠρόμεθα τίνες τε εἶεν οἱ πολέμιοι,
καὶ τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς. ὁ δὲ, Φαέθων φη-
σὶν, ὁ τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ κατοικούντων βασιλεὺς,
οἰκεῖται γὰρ δὴ κἀκεῖνος ὥσπερ καὶ ἡ σελήνη, πο-
λὺν ἤδη πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖ χρόνον. ἤρξατο δὲ
ἐξ αἰτίας τοιαύτης. τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ
ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγαγὼν, ἐβουλή-
θην ἀποικίαν ἐς τὸν ἑωσφόρον στεῖλαι, ὄντα ἔ-
ρημον, καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικούμενον. ὁ τοί-
νυν Φαέθων φθονήσας, ἐκώλυσε τὴν ἀποικίαν,
κατὰ μέσον τὸν πόρον ὑπαντήσας ἐπὶ τῶν ἱπ-
πομυρμήκων. τότε μὲν οὖν νικηθέντες, οὐ γὰρ ἦ-
μεν ἀντίπαλοι τῇ παρασκευῇ, ἀνεχωρήσαμεν.
νῦν δὲ, βούλομαι αὖθις ἐξενεγκεῖν τὸν πόλε-
μον, καὶ παραγγεῖλαι τὴν ἀποικίαν. ἢν οὖν ἐθέ-
λητε,

λητε, κοινωνήσατέ μοι τοῦ στόλου. γῦπας δὲ ὑμῖν ἐγὼ παρέξω τῶν βασιλικῶν ἕνα ἑκάστῳ, καὶ τὴν ἄλλην ὅπλισιν. αὔριον δὲ ποιησόμεθα τὴν ἔξοδον. οὕτως ἔφην ἐγὼ γιγνέσθω, ἐπειδὴ σοι δοκεῖ. τότε μὲν οὖν παρ' αὐτῷ ἑστιαθέντες, ἐμείναμεν. ἕωθεν δὲ διαναστάντες, ἐτασσόμεθα. καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ πλησίον ὄντες ἐσήμαινον τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῆς στρατιᾶς, δέκα μυριάδες ἐγένοντο, ἄνευ τῶν σκευοφόρων, καὶ τῶν μηχανοποιῶν, καὶ τῶν πεζῶν, καὶ τῶν ξένων συμμάχων. τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἦσαν οἱ ἱππόγυποι, δισμύριοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπτέρων. ὄρνεον δὲ καὶ τοῦτό ἐστι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερῶν λαχάνοις πάντη λάσιον. τὰ δ' ὠκύπτερα ἔχει, θριδακίνοις φύλλοις μάλιστα προσεοικότα. ἐπὶ δὲ τούτων, οἱ κεγχροβόλοι τετάχατο, καὶ οἱ σκοροδομάχοι. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν Ψυλλοτοξόται, πεντακισμύριοι δὲ ἀνεμοδρόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν Ψυλλοτοξόται, ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων ἱππάζονται. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἔχουσι. μέγεθος τῶν ψυλλῶν, ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δ' Ἀνεμοδρόμοι, πεζοὶ μέν εἰσι, φέρονται δ' ἐν τῷ ἀέρι ἄνευ τῶν πτερῶν. ὁ δὲ τρόπος τῆς φορᾶς, τοιόσδε. χιτῶνας ποδήρεις ὑποζωσάμενοι,

κολπώσαντες αὐτοὺς τῷ ἀνέμῳ, καθάπερ ἱστία, φέρονται ὥσπερ τὰ σκάφη. τὰ πολλὰ δὲ οἱ τοιοῦτοι ἐν ταῖς μάχαις πελτασταί εἰσιν. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καππαδοκίαν ἀστέρων ἥξειν, Στρουθοβάλανοι μὲν, ἑπτακισμύριοι, Ἱππογέρανοι δὲ, πεντακισχίλιοι. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα. τεράστια γὰρ καὶ ἄπιστα περὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὕτη μὲν τοῦ Ἐνδυμίωνος ἡ δύναμις. σκευὴ δὲ πάντων ἡ αὐτή. κράνη μὲν ἀπὸ τῶν κυάμων. μεγάλοι γὰρ παρ᾽ αὐτοῖς οἱ κύαμοι καὶ καρτεροί. θώρακες δὲ φολιδωτοὶ πάντες, θέρμινοι. τὰ γὰρ λέπη τῶν θέρμων συῤῥάπτοντες, ποιοῦνται θώρακας. ἄῤῥηκτον δ᾽ ἐκεῖ γίνεται τοῦ θέρμου τὸ λέπος, ὥσπερ κέρας. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἑλληνικά. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὧδε. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας, εἶχον οἱ Ἱππόγυποι. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχων. καὶ ἡμεῖς ἐν τούτοις ἦμεν. τὸ δ᾽ εὐώνυμον, οἱ Λαχανόπτεροι. τὸ μέσον δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζὸν, ἦσαν μὲν ἀμφὶ τὰς ἑξακισχιλίας μυριάδας, ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀράχναι παρ᾽ αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ μεγάλοι γίγνονται, πολὺ τῶν Κυκλάδων νήσων ἕκαστος μεί-

ζων.

ζων τούτοις προσέταξε διυφῆναι τὸν μεταξὺ τῆς σελήνης, καὶ τοῦ ἑωσφόρου ἀέρα, ὡς δὲ τάχιστα ἐξειργάσαντο. καὶ πεδίον δ᾽ ἐποίησαν. ἐπὶ τούτου παρέταξε τὸ πεζόν. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν, Νυκτορίων ὁ Εὐδιάνακτος. τρίτος αὐτός. τῶν δὲ πολεμίων, τὸ μὲν εὐώνυμον, εἶχον οἱ Ἱππομύρμηκες. καὶ ἐν αὐτοῖς, ὁ Φαέθων. θηρία δέ ἐστι μέγιστα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ᾽ ἡμῖν μύρμηξι προσεοικότα, πλὴν τοῦ μεγέθους. ὁ γὰρ μέγιστος αὐτῶν, καὶ δίπλεθρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐπ᾽ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλιστα τοῖς κέρασιν. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας. ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκώνωπες, ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες τοξόται, κώνωψι μεγάλοις ἐποχούμενοι. μετὰ δὲ τούτους, οἱ Ἀβροκόρδακες, ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοί. πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. πόῤῥωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ῥαφανίδας ὑπερμεγέθεις. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ᾽ ἐπ᾽ ὀλίγον ἀντέχειν ἐδύνατο. ἀπέθνησκε δὲ, δυσοσμίας τινὸς αὐτίκα τῷ τραύματι ἐπιγινομένης. ἐλέγοντο δὲ χρίειν τὰ βέλη μαλάχης ἰῷ. ἐχόμενοι δ᾽ αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Καυλομύκητες, ὁπλῖται ὄντες, καὶ ἀγχέμαχοι τὸ πλῆθος μύριοι, ἐκλήθησαν δὲ Καυλομύκητες,

ὅτι ἀσπίσι μὲν μυκητίνοις ἐχρῶντο, δόρασι δὲ καυλίνοις, τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσπαράγων. πλησίον δὲ αὐτῶν, οἱ Κυνοβάλανοι ἔστησαν, οὓς ἔπεμψαν αὐτῷ οἱ τὸν σείριον κατοικοῦντες, πεντακισχίλιοι. καὶ οὗτοι ἄνδρες κυνοπρόσωποι, ἐπὶ βαλάνων πτερωτῶν μαχόμενοι. ἐλέγοντο δὲ κἀκείνων ὑστερίζειν τῶν συμμάχων, οὕς τε ἀπὸ τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας, καὶ οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν, τῆς μάχης ἤδη κεκριμένης ἀφίκοντο, ὡς μήποτε ὤφελον. οἱ σφενδονῆται δὲ, οὐδ' ὅλως παρεγένοντο. διόπερ φασὶν αὐτοῖς ὕστερον ὀργισθέντα τὸν Φαέθοντα, πυρπολῆσαι τὴν χώραν. τοιαύτῃ μὲν καὶ Φαέθων ἐπῄει παρασκευῇ. συμμίξαντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἤρθη, καὶ ὠγκήσαντο ἑκατέρων οἱ ὄνοι, τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιστῶν χρῶνται, ἐμάχοντο. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Ἡλιωτῶν, αὐτίκα ἔφυγεν οὐδ' ἐς χεῖρας δεξάμενον τοὺς Ἱππογύπους. καὶ ἡμεῖς εἱπόμεθα κτείνοντες. τὸ δεξιὸν δ' αὐτῶν, ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ εὐωνύμου. καὶ ἐπεξῆλθον οἱ Ἀεροκώνωπες διώκοντες, ἄχρι πρὸς τοὺς πεζούς. ἐνταῦθα δὲ κἀκείνων ἐπιβοηθούντων, ἔφυγον ἐπικλίναντες, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ᾔσθοντο τοὺς ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ σφῶν νενικημένους. τῆς δὲ τροπῆς λαμ-

πρᾶς

πρᾶς γενομένης, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκον-
το, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνῃροῦντο. καὶ τὸ αἷμα ἔρρει. πο-
λὺ μὲν ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὥστε αὐτὰ βάπτεσθαι, καὶ
ἐρυθρὰ φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν δυομένου τοῦ ἡλίου,
φαίνονται. πολὺ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέσταζεν,
ὥστε με εἰκάζειν, μὴ ἄρα τοιούτου τινὸς καὶ πά-
λαι ἄνω γενομένου, Ομηρος ὑπέλαβεν αἵμα-
τι ὗσαι τὸν Δία ἐπὶ τῷ τοῦ Σαρπηδόνος θανά-
τῳ. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως, δύο τρό-
παια ἐστήσαμεν, τὸ μὲν, ἐπὶ τῶν ἀραχνίων τῆς
πεζομαχίας. τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας, ἐπὶ τῶν
νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων γινομένων, ἠγγέλλον-
το ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι, προ-
σελαύνοντες, οὓς ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ
Φαέθοντι, καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσιόντες, θέαμα
παραδοξότατον, ἐξ ἵππων πτερωτῶν, καὶ ἀν-
θρώπων συγκείμενοι. μέγεθος δὲ, τῶν μὲν ἀν-
θρώπων, ὅσον τοῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ ἐξ ἡμισεί-
ας ἐς τὸ ἄνω. τῶν δ' ἵππων, ὅσον νεὼς μεγά-
λης φορτίδος. τὸ μέντοι πλῆθος αὐτῶν, οὐκ
ἀνέγραψα, μή τῳ καὶ ἄπιστον δόξῃ. τοσοῦτον ἦν.
ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ ζῳδιακοῦ τοξότης. ἐ-
πεὶ δὲ ᾔσθοντο τοὺς φίλους νενικημένους, ἐπὶ μὲν
τὸν Φαέθοντα ἔπεμπον ἀγγελίαν αὖθις ἐπιέναι.
αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι, τεταραγμένοις ἐμπεσ-

πίασι τοῖς σεληνίταις, ἀτάκτοις περὶ τὴν δίωξιν καὶ τὰ λάφυρα διεσκεδασμένοις. καὶ πάντας μὲν τρέπουσιν. αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα καταδιώκουσι πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων αὐτοῦ κτείνουσιν. ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρόπαια, καὶ κατέδραμον ἅπαν τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν πεδίον ὑφασμένον. ἐμὲ δὲ, καὶ δύο τινὰς τῶν ἑταίρων, ἐζώγρησαν. ἤδη δὲ παρῆν καὶ ὁ Φαέθων. καὶ αὖθις ἄλλα τρόπαια ὑπ' ἐκείνων ἵστατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπηγόμεθα ἐς τὸν ἥλιον αὐθημερὸν, τὼ χεῖρε ὀπίσω δεθέντες ἀραχνίου ἀποκόμματι. οἱ δὲ, πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἔγνωσαν τὴν πόλιν. ἀναστρέψαντες δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥστε μηκέτι τὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν σελήνην διήκειν, τὸ δὲ τεῖχος, ἦν διπλοῦν, νεφελωτόν. ὥστε σαφὴς ἔκλειψις τῆς σελήνης ἐγεγόνει. καὶ νυκτὶ διηνεκεῖ, πᾶσα κατείχετο. πιεζόμενος δὲ τούτοις ὁ Ἐνδυμίων, πέμψας, ἱκέτευε καθαιρεῖν τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ἐν σκότῳ βιοτεύοντας. ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ φόρους τελέσειν, καὶ σύμμαχος ἔσεσθαι. καὶ μηκέτι πολεμήσειν. καὶ ὁμήρους ἐπὶ τούτοις, δοῦναι ἤθελεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα, γενομένης δὶς ἐκκλησίας, τῇ προτεραίᾳ μὲν, οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δὲ, μετέγνωσαν. καὶ ἐγένε-

το ἡ

τὸ ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. κατὰ τάδε συνθήκας ἐποιήσαντο οἱ ἡλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σεληνίτας καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν τοὺς ἡλιώτας τὸ διατείχισμα, καὶ μηκέτι ἐς τὴν σελήνην ἐσβάλλειν. ἀποδοῦναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ῥητὸν ἕκαστον χρημάτων. τοὺς δὲ Σεληνίτας, ἀφεῖναι μὲν αὐτονόμους τούς γε ἄλλους ἀστέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς ἡλιώταις. συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἤν τις ἐπίῃ. φόρον δὲ ὑποτελεῖν ἑκάστου ἔτους τὸν βασιλέα τῶν Σεληνιτῶν τῷ βασιλεῖ τῶν ἡλιωτῶν, δρόσου ἀμφορέας μυρίους. καὶ ὁμήρους δὲ σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυρίους. τὴν δ' ἀποικίαν τὴν ἐς τὸν ἑωσφόρον, κοινὴν ποιεῖσθαι, καὶ μετέχειν τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον. ἐγγράψαι δὲ τὰς συνθήκας στήλῃ ἠλεκτρίνῃ, καὶ ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῷ ἀέρι ἐπὶ τοῖς μεθορίοις. ὤμοσαν δὲ ἡλιοτῶν μὲν, Πυρωνίδης καὶ Θερείτης, καὶ Φλόγιος. Σεληνιτῶν δὲ, Νύκτωρ, καὶ Μήνιος, καὶ Πολυλαμπής. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐγένετο. εὐθὺς δὲ τὸ τεῖχος καθῃρεῖτο, καὶ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδοσαν. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐς τὴν σελήνην, ὑπηντίαζον ἡμῖν, καὶ ἠσπάζοντο μετὰ δακρύων, οἵ τε ἑταῖροι, καὶ ὁ Ἐνδυμίων αὐτός. καὶ ὁ μὲν, ἠξίου μεῖναί τε παρ' αὐτῷ, καὶ κοινωνεῖν τῆς ἀποικίας, ὑπισχνούμε-

νος δώσειν πρὸς γάμον τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. γυναῖ-
κες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς
ἐπειθόμην, ἀλλ' ἠξίουν ἀποπεμφθῆναι κάτω
εἰς τὴν θάλατταν. ὡς δ' ἔγνω ἀδύνατον ὂν πεί-
θειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς, ἑστιάσας ἑπτὰ ἡμέρας.
ἃ δ' ἐν τῷ μεταξὺ διατρίβων ἐν τῇ σελήνῃ, κα-
τενόησα καινὰ, καὶ παράδοξα, ταῦτα βούλομαι
εἰπεῖν. Πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γεννᾶσθαι
αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀῤῥένων. γάμοις γὰρ τοῖς ἄῤῥε-
σι χρῶνται. καὶ οὐδ' ὄνομα γυναικὸς ὅλως ἴσασι.
μέχρι μὲν οὖν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, γαμεῖται ἕκα-
στος. ἀπὸ δὲ τούτων, γαμεῖ αὐτός. κύουσι δὲ οὐκ
ἐν τῇ νηδύϊ, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπει-
δὰν γὰρ συλλάβῃ τὸ ἔμβρυον, παχύνεται ἡ κνήμη.
καὶ χρόνῳ ὕστερον ἀνατεμόντες, ἐξάγουσι νεκρά.
ἐκθέντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἄνεμον κεχηνότα, ζωο-
ποιοῦσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐκεῖθεν
ἥκειν τῆς γαστροκνημίας τοὔνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις
ἀντὶ γαστρὸς κυοφορεῖ. μεῖζον δὲ τούτου ἄλλο διη-
γήσομαι. γένος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ κα-
λούμενοι Δενδρῖται. γίνεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον.
ὄρχιν ἀνθρώπου τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες, ἐν γῇ
φυτεύουσιν. ἐκ δ' αὐτοῦ, δένδρον ἀναφύεται μέγι-
στον, σάρκινον, οἷον φαλλός. ἔχει δὲ καὶ κλάδους,
καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς, ἐστὶ βάλανοι πηχυαῖοι

τὸ μέ

τὸ μέγεθος. ἐπειδὰν δὲ πεπανθῶσι, τρυγήσαντες αὐτὰς, ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους. αἰδοῖα μέντοι πρόσθετα ἔχουσιν. οἱ μὲν, ἐλεφάντινα. οἱ δὲ πένητες αὐτῶν, ξύλινα, καὶ διὰ τούτων ὀχεύουσι, καὶ πλησιάζουσι ταῖς γαμεταῖς αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ γηράσῃ ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὥσπερ καπνὸς διαλυόμενος, ἀὴρ γίνεται. τροφὴ δὲ πᾶσιν ἡ αὐτή. ἐπειδὰν γὰρ πῦρ ἀνακαύσωσι, βατράχους ὀπτῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων. πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῷ ἀέρι πετόμενοι. ὀπτωμένων δὲ, περικαθεσθέντες, ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν, λάπτουσι τὸν ἀναθυμιώμενον καπνὸν, καὶ εὐωχοῦνται, σίτῳ μὲν δὴ τρέφονται τοιούτῳ. ποτὸν δὲ αὐτοῖς ἐστὶν, ἀὴρ ἀποθλιβόμενος εἰς κύλικα, καὶ ὑγρὸν ἀνιεὶς, ὥσπερ δρόσον. οὐ μὴν ἀπουροῦσί γε, καὶ ἀφοδεύουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τέτρηνται, ᾗπερ ἡμεῖς. ἀλλ' οὐδὲ τὴν συνουσίαν οἱ παῖδες ἐν ταῖς πυγαῖς παρέχουσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν. ἐκεῖ γάρ εἰσι τετρημένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς, ἤν πού τις φαλακρὸς καὶ ἄκομος ᾖ, τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσάττονται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων, τοὐναντίον, τοὺς κομήτας καλοὺς νομίζουσιν. ἐπεδήμουν γάρ τινες, οἳ καὶ περὶ ἐκείνων διηγοῦντο. καὶ μὴν καὶ γένεια φύουσι, μικρὸν ὑπὲρ

τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι. ὑπὲρ δὲ τὰς πυγὰς ἑκάστῳ αὐτῶν, κράμβη ἐκπέφυκε μακρά, ὥσπερ οὐρά, θάλλουσα ἐς ἀεί, καὶ ὑπτίου ἀναπίπτοντος, οὐ κατακλωμένη. ἀπομύττονται δὲ μέλι δριμύτατον, κἀπειδὰν ἢ πονῶσιν, ἢ γυμνάζωνται. γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἀλείφουσιν. ὥστε καὶ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πήγνυσθαι, ὀλίγον τοῦ μέλιτος ἐπιστάξαντες. ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρομμύων πάνυ λιπαρόν τε, καὶ εὐώδη, ὥσπερ μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους. αἱ γὰρ ῥᾶγες τῶν βοτρύων, εἰσὶν ὥσπερ χάλαζα. καί μοι δοκεῖ ἐπειδὰν ἐμπεσὼν ἄνεμος διασείσῃ τὰς ἀμπέλους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλαζα, διαρραγέντων τῶν βοτρύων. τῇ μέντοι γαστρὶ, ὅσα πήρᾳ χρῶνται, τιθέντες ἐν αὐτῇ, ὅσων δέονται. ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὕτη, καὶ πάλιν κλειστή ἐστιν. ἔντερον δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἧπαρ φαίνεται, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι δασεῖα ἔντοσθε, καὶ λάσιός ἐστιν. ὥσπερ καὶ τὰ νεογνὰ ἐπειδὰν ῥιγῶσιν, ἐς ταύτην ὑποδύεται. ἐσθὴς δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις, ὑαλίνη, μαλθακή. τοῖς πένησι δὲ, χαλκῆ, ὑφαντή. πολύχαλκα γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὕδατι ὑποβρέξαντες, ὥσπερ τὰ

τάχεια. περὶ μέντοι τῶν ὀφθαλμῶν, οἵους ἔχουσιν, ὀκνῶ μὲν εἰπεῖν, μή τις με νομίσῃ ψεύδεσθαι διὰ τὸ ἄπιστον τοῦ λόγου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιαιρετοὺς ἔχουσι. καὶ ὁ βουλόμενος ἐξελὼν τοὺς αὑτοῦ, φυλάττει ἔστ' ἂν δεηθῇ ἰδεῖν. οὕτω δὲ ἐνθέμενος, ὁρᾷ. καὶ πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπολέσαντες, παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὁρῶσιν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ πολλοὺς ἀποθέτους ἔχουσιν, οἱ πλούσιοι. τὰ ὦτα δὲ, πλατάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς, πλήν γε τοῖς ἀπὸ τῶν βαλάνων, ἐκεῖνοι γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσι. καὶ μὴν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐθεασάμην. κάτοπτρον μέγιστον κεῖται ὑπὲρ φρέατος, οὐ πάνυ βαθέος. ἂν μὲν οὖν εἰς τὸ φρέαρ καταβῇ τις, ἀκούει πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένων. ἐὰν δὲ εἰς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δὲ ἔθνη ὁρᾷ, ὥσπερ ἐφεστὼς ἑκάστοις. τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐθεασάμην, καὶ πᾶσαν τὴν πατρίδα. εἰ δὲ κἀκεῖνοί με ἑώρων, οὐκ ἔτι ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅστις δὲ μὴ πιστεύει ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἄν ποτε καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἀφίκηται, εἴσεται ὡς ἀληθῆ λέγω.

Τότε δ' οὖν ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν, ἐμβάντες, ἀνήχθημεν. ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ἐνδυμίων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων

χιτώνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, καὶ πανοπλίαν θερμίνην. ἃ πάντα ἐν τῷ κήτει κατέλιπον. συνέπεμψε δὲ ἡμῖν καὶ Ἱππογύπους χιλίους. παραπέμψοντας ἄχρι σταδίων πεντακοσίων. ἐν δὲ τῷ παράπλῳ, πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παραμείψαμεν, προσέσχομεν δὲ καὶ τῷ ἑωσφόρῳ ἄρτι συνοικιζομένῳ. καὶ ἀποβάντες, ὑδρευσάμεθα. ἐμβάντες δὲ εἰς τὸν ζωδιακόν, ἐν ἀριστερᾷ παρήειμεν τὸν ἥλιον, ἐν χρῷ τὴν γῆν παραπλέοντες. οὐ γὰρ ἀπέβημεν, καίτοι πολλὰ τῶν ἑταίρων ἐπιθυμούντων. ἀλλ᾽ ὁ ἄνεμος οὐκ ἀφῆκεν. ἐθεώμεθα μέντοι τὴν χώραν εὐθαλῆ τε, καὶ πίονα, καὶ εὔυδρον, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μεστήν. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφελοκένταυροι, μισθοφοροῦντες παρὰ τῷ Φαέθοντι, ἐπέπτησαν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ μαθόντες ἐνσπόνδους, ἀπεχώρησαν. ἤδη δὲ καὶ οἱ Ἱππόγυποι ἀπεληλύθεισαν. πλεύσαντες δὲ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ ἑσπέραν ἀφικόμεθα ἐς τὴν Λυχνόπολιν καλουμένην, ἤδη τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη, κεῖται μεταξὺ τοῦ πλειάδων, καὶ τοῦ ὑάδων ἀέρος. ταπεινοτέρα μέντοι τοῦ ζωδιακοῦ. ἀποβάντες δέ, ἄνθρωπον οὐδένα μὲν εὕρομεν, λύχνους δὲ πολλοὺς περιθέοντας, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ περὶ τὸν λιμένα διατρίβοντας.

βοντας. τοὺς μὲν, μικροὺς, καὶ ὥσπερ εἰπεῖν, πένητας. ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων, καὶ δυνατῶν, πάνυ λαμπροὺς, καὶ περιφανεῖς. οἰκήσεις δ' αὐτοῖς, καὶ λυχνεῶνες ἰδίᾳ ἑκάστῳ πεποίηντο. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι. καὶ φωνὴν προϊεμένων ἠκούομεν, καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξένια ἐκάλουν. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὔτε δειπνῆσαι, οὔτε ὑπνῶσαί τις ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δ' αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πεποίηται. ἔνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν, δι' ὅλης νυκτὸς κάθηται, ὀνομαστὶ καλῶν ἕκαστον. ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ, καταδικάζεται ἀποθανεῖν, ὡς λιπὼν τὴν τάξιν. ὁ δὲ θάνατός ἐστι σβεσθῆναι. παρεστῶτες δὲ καὶ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν τὰ γινόμενα, καὶ ἠκούομεν ἅμα τῶν λύχνων ἀπολογουμένων, καὶ τὰς αἰτίας λεγόντων, δι' ἃς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώρισα. καὶ προσειπὼν αὐτὸν, περὶ τῶν κατ' οἶκον ἐπυνθανόμην ὅπως ἔχοιεν. ὁ δέ μοι πάντα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην, αὐτοῦ ἐμείναμεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ, ἄραντες, ἐπλέομεν πλησίον τῶν νεφῶν. ἔνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες, ἐθαυμάσαμεν. οὐ μέντοι ἐπέβημεν αὐτῆς. οὐ γὰρ εἴα τὸ πνεῦμα. βασιλεύει μέντοι αὐτῶν Κορωνὸς ὁ Κοττυφίωνος. καὶ ἐγὼ

ἐμνήσθην Ἀριστοφάνους τοῦ ποιητοῦ, ἀνδρὸς σο-
φοῦ, καὶ ἀληθοῦς, καὶ μάτην ἐφ' οἷς ἔγραψεν
ἀπιστουμένου. τρίτη δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρᾳ, καὶ
τὸν Ὠκεανὸν ἤδη σαφῶς ἑωρῶμεν. γῆ δὲ οὐδα-
μοῦ, πλήν γε τῶν ἐν τῷ ἀέρι. καὶ αὗται δὲ, πυ-
ρώδεις ἤδη, καὶ ὑπεραυγεῖς ἐφαντάζοντο. τῇ
τετάρτῃ δὲ περὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς ἐνδι-
δόντος τοῦ πνεύματος, καὶ συνιζάνοντες, ἐπὶ τὴν
θάλατταν κατετέθημεν. ὡς δὲ τοῦ ὕδατος ἐ-
ψαύσαμεν, θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμεθα, καὶ ὑ-
περεχαίρομεν, καὶ δεῖπνον πᾶσιν ἐκ τῶν παρόν-
των ἐποιούμεθα, καὶ ἀπορρίψαντες, ἐνηχόμεθα.
καὶ γὰρ ἔτυχε γαλήνη οὖσα, καὶ εὐσταθοῦν τὸ πέ-
,, λαγος. ἔοικε δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων γίνε-
,, σθαι πολλάκις ἡ πρὸς τὸ βέλτιον μεταβολή.
καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνας ἡμέρας ἐν ὕδατι πλεύσαν-
τες, τῆς τρίτης ὑποφαινούσης, πρὸς ἀνίσχοντα
τὸν ἥλιον ἄφνω ὁρῶμεν θηρία, καὶ κήτη. πολ-
λὰ μὲν καὶ ἄλλα. ἓν δὲ μέγιστον ἀπάντων, ὅσον
σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ μέγεθος. ἐ-
πῄει δὲ κεχηνὸς, καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν
θάλατταν, ἀφρῷ τε περικλυζόμενον, καὶ τοὺς ὀ-
δόντας ἐκφαῖνον, πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν
ὑψηλοτέρους. ὀξεῖς δὲ πάντας, ὥσπερ σκό-
λοπας. καὶ λευκοὺς, ὥσπερ ἐλεφαντίνους.

ἡμεῖς

ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον ἀλλήλους προσειπόντες καὶ περιλαβόντες, ἐμένομεν. τὸ δὲ, ἤδη παρῆν. καὶ ἀναῤῥοφῆσαν ἡμᾶς, αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μέντοι ἔφθη συναῤῥάξαι τοῖς ὀδοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἡ ναῦς εἰς τὸ εἴσω διεξέπεσεν. ἐπεὶ δὲ ἔνδον ἦμεν, τὸ μὲν πρῶτον, σκότος ἦν, καὶ οὐδὲν ἑωρῶμεν. ὕστερον δὲ αὐτοῦ ἀναχανόντος, εἴδομεν κῆτος μέγα, καὶ πάντῃ πλατὺ, καὶ ὑψηλὸν, ἱκανὸν μυριάνδρῳ πόλει ἐνοικεῖν. ἔκειντο δ᾽ ἐν μέσῳ καὶ μικροὶ ἰχθύες, καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγκεκομμένα, καὶ πλοίων ἱστία καὶ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὀστέα, καὶ φορτία. κατὰ μέσον δὲ, καὶ γῆ, καὶ λόφοι ἦσαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκ τῆς ἰλύος, ἣν κατέπινε συνιζάνουσα. ὕλη γοῦν ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ δένδρα παντοῖα ἐπεφύκει, καὶ λάχανα ἐβεβλαστήκει, καὶ ἐῴκει πάντα ἐξειργασμένοις. περίμετρος δὲ τῆς γῆς, στάδιοι διακόσιοι καὶ τεσσαράκοντα. ἦν δὲ ἰδεῖν καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρους, καὶ ἀλκυόνας, ἐπὶ τῶν δένδρων νεοττεύοντα. τότε μὲν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐδακρύομεν. ὕστερον δὲ ἀναστήσαντες τοὺς ἑταίρους, τὴν μὲν ναῦν ὑπεστηρίξαμεν. αὐτοὶ δὲ τὰ πυρεῖα συντρίψαντες, καὶ ἀνακαύσαντες, δεῖπνον ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα. παρέκειτο δὲ ἄφθονα καὶ παντοδαπὰ κρέα τῶν ἰχθύων, καὶ ὕδωρ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ

ἑωσφόρου εἴχομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ ἀναστάντες
εἴ ποτε ἀναχάνοι τὸ κῆτος. ἑωρῶμεν ἄλλοτε μὲν
ὄρη, ἄλλοτε δὲ μόνον τὸν οὐρανὸν, πολλάκις δὲ
καὶ νήσους. καὶ γὰρ ᾐσθανόμεθα, φερομένου αὐτοῦ ὀξέ-
ως πρὸς πᾶν μέρος τῆς θαλάττης. ἐπειδὴ δὲ ἐθά-
δες τῇ διατριβῇ ἐγινόμεθα, λαβὼν ἑπτὰ τῶν ἑ-
ταίρων, ἐβάδιζον ἐς τὴν ὕλην, περισκέψασθαι
τὰ πάντα βουλόμενος. οὔπω δὲ ὅλους πέντε
διελθὼν σταδίους, εὗρον ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς ἐ-
δήλου ἡ ἐπιγραφή. καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ, καὶ τάφους,
πολλοὺς, καὶ στήλας ἐπ᾽ αὐτῶν, πλησίον τε, πη-
γὴν ὕδατος διαυγοῦς. ἔτι δὲ καὶ κυνὸς ὑλακὴν
ἠκούομεν, καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πόῤῥωθεν. καί τι-
να καὶ ἔπαυλιν εἰκάζομεν. σπουδῇ οὖν βαδίζον-
τες, ἐφιστάμεθα πρεσβύτῃ καὶ νεανίσκῳ, μά-
λα προθύμως πρασιάν τινα ἐργαζομένοις, καὶ
ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐπ᾽ αὐτὴν διοχετεύουσιν.
ἡσθέντες οὖν ἅμα, καὶ φοβηθέντες, ἔστημεν. κἀ-
κεῖνοι δὲ ταὐτὸν ἡμῖν ὡς τὸ εἰκὸς παθόντες, ἄναυ-
δοι παρειστήκεσαν. χρόνῳ δὲ ὁ πρεσβύτης ἔφη, τί-
νες ὑμεῖς ἄρα ἐστὲ ὦ ξένοι; πότερον ἔφη, τῶν ἐναλί-
ων δαιμόνων, ἢ ἄνθρωποι δυστυχεῖς, ἡμῖν παρα-
πλήσιοι; καὶ γὰρ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὄντες, καὶ ἐν γῇ τρα-
φέντες, νῦν θαλάττιοι γεγόναμεν, καὶ συννη-
χόμεθα τῷ περιέχοντι τούτῳ θηρίῳ, οὐδ᾽ ὃ

πάσχο

πάσχομεν. ἀκριβῶς εἰδότες. τεθνάναι μὲν γὰρ εἰκάζομεν, ζῆν δὲ πιστεύομεν. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον. καὶ ἡμεῖς τοι ἄνθρωποι νεήλυδες ὦ πάτερ ἐσμὲν, αὐτῷ σκάφει πρώην καταποθέντες. προήλθομεν δὲ νῦν, βουλόμενοι μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ ὡς ἔχει. πολλὴ γάρ τις καὶ λάσιος ἐφαίνετο. δαίμων δέ τις ὡς ἔοικεν ἡμᾶς ἤγαγε, σέ τε ὀψομένους, καὶ εἰσομένους ὅτι μὴ μόνοι ἐν τῷδε καθείργμεθα τῷ θηρίῳ. ἀλλὰ φράσον ἡμῖν τὴν σαυτοῦ τύχην, ὅστις ὢν, καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες. ὁ δὲ, οὐ πρότερον ἔφη ἐρεῖν, οὐδὲ πεύσεσθαι παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίων τῶν παρόντων μεταδοῦναι. καὶ λαβὼν ἡμᾶς ἦγεν ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ἐπεποίητο δὲ αὐτάρκη. καὶ στιβάδας ἐνῳκοδόμητο. καὶ τἆλλα ἐξήρτιστο. παραθεὶς δὲ ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθῦς, ἔτι δὲ καὶ οἶνον ἐγχέας. ἐπειδὴ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπυνθάνετο ἃ ἐπεπόνθειμεν. κἀγὼ πάντα ἑξῆς διηγησάμην, τόν τε χειμῶνα, καὶ τὰ ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τὸν ἐν τῷ ἀέρι πλοῦν, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τἆλλα, μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆτος καταδύσεως. ὁ δ' ὑπερθαυμάσας, καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' αὑτὸν διεξῄει, λέγων, τὸ μὲν γένος εἰμὶ ὦ ξένοι, κύπριος. ὁρμηθεὶς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος μετὰ παιδὸς, ὃν

αι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, ἴσως φέρειν δυνάμεθα. οἱ
δὲ γείτονες ἡμῖν, καὶ πάροικοι, σφόδρα χαλε-
ποὶ, καὶ βαρεῖς εἰσιν, ἄμικτοί τε ὄντες, καὶ
ἄγριοι. ἦ γὰρ ἔφην ἐγὼ, καὶ ἄλλοι τινές εἰσιν ἐν
τῷ κήτει; πολλοὶ μὲν οὖν ἔφη, καὶ ἄξενοι, καὶ
τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἑσπέρια,
καὶ οὐραῖα τῆς ὕλης, Ταριχᾶνες οἰκοῦσιν, ἔθνος
ἐγχελυωπὸν, καὶ καραβοπρόσωπον, μάχι-
μον, καὶ θρασὺ, καὶ ὠμοφάγον. τὰ δὲ τῆς ἑτέ-
ρας πλευρᾶς, κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον, Τριτω-
νομένδητες, τὰ μὲν ἄνω, ἀνθρώποις ἐοικότες.
τὰ δὲ κάτω, τοῖς γαλεώταις. ἧττον μέντοι
ἄδικοί εἰσι τῶν ἄλλων. τὰ λαιὰ δὲ, Καρκι-
νόχειρες, καὶ Κυνοκέφαλοι, συμμαχίαν τε, καὶ
φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς πεποιημένοι. τὴν δὲ μεσό-
γαιαν, νέμονται Παγουράδαι, καὶ Ψιττόποδες,
γένος μάχιμον, καὶ δρομικώτατον. τὰ ἑῷα δὲ
πρὸς αὐτῷ τῷ στόματι, τὰ πολλὰ μὲν, ἔρη-
μά ἐστι, προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως δὲ
ταῦτα ἐγὼ ἔχω, φόρον Ψιττόποσιν ὑποτελῶν
ἑκάστου ἔτους, ὄστρεα πεντακόσια. τοιαύτη μὲν ἡ
χώρα ἐστίν. ἡμᾶς δὲ χρὴ ὁρᾶν ὅπως δυνησώμεθα
τοσούτοις ἔθνεσι μάχεσθαι, καὶ ὅπως βιοτεύσο-
μεν. πόσοι δ' ἔφην ἐγὼ οὗτοι πάντες εἰσί;
πλείους ἔφη τῶν χιλίων. ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν

αὐτοῖς; οὐδὲν ἔφη, πλὴν ὅσα τῶν ἰχθύων. οὐκοῦν ἔφην ἐγὼ, ἄξιος ἂν ἔχοι διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς, ἅτε οὖσιν ἀνόπλοις, αὐτούς γε ὡπλισμένους. εἰ γὰρ κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τὸ λοιπὸν οἰκήσομεν. ἔδοξε ταῦτα. καὶ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, παρεσκευαζόμεθα. αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἔμελλεν ἔσεσθαι, τοῦ φόρου ἡ οὐκ ἀπόδοσις, ἤδη τῆς προθεσμίας ἐνεστώσης, καὶ δὴ οἱ μὲν, ἔπεμπον, τὸν δασμὸν ἀπαιτοῦντες. ὁ δὲ, ὑπερηφανικῶς ἀποκρινόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτον οὖν οἱ Ψιττόποδες, καὶ οἱ Παγουράδαι, χαλεπαίνοντες τῷ Σκινθάρῳ, τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο, μετὰ πολλοῦ θορύβου ἐπῄεσαν. ἡμεῖς δὲ, τὴν ἔφοδον ὑποπτεύοντες, ἐξοπλισάμενοι, ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες ἀνδρῶν πέντε, καὶ εἴκοσιν. εἴρητο δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ ἐνέδρᾳ, ἐπειδὰν ἴδωσι παρεληλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπανίστασθαι. καὶ οὕτως ἐποίησαν. ἐπαναστάντες γὰρ, κατόπιν ἔκοπτον αὐτούς· καὶ ἡμεῖς δὲ, καὶ αὐτοὶ, πέντε καὶ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκίνθαρος, καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ, συνεστρατεύοντο, ὑπηντιάζομεν. καὶ συμμίξαντες θυμῷ, καὶ ῥώμῃ, διεκινδυνεύομεν. τέλος δὲ, τροπὴν αὐτῶν ποιησάμενοι, κατεδιώξαμεν, ἄχρι πρὸς τοὺς φωλεούς. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν

πολεμί

πολεμίων, ἑβδομήκοντα, καὶ ἑκατόν. ἡμῶν δὲ,
εἷς, καὶ ὁ κυβερνήτης τρίγλης, πλευρᾷ διαπα
ρεὶς τὸ μετάφρενον. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν,
καὶ τὴν νύκτα, ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, καὶ τρό
παιον ἐστήσαμεν, ῥάχιν ξηρὰν δελφῖνος ἀναπή
ξαντες. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ, καὶ οἱ ἄλλοι αἰσθόμενοι
προσῆσαν, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἔχοντες οἱ Ταριχᾶ
νες, ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Πήλαμος, τὸ δ' εὐώνυμον,
οἱ Κυνοκέφαλοι. τὸ μέσον δὲ, οἱ Καρκινόχειρες.
οἱ γὰρ Τριτωνομένδητες, τὴν ἡσυχίαν ἦγον, οὐδε
τέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι, ἡμεῖς δὲ, προα
παντήσαντες αὐτοῖς περὶ τὸ Ποσειδώνιον, προ
σεμίξαμεν, πολλῇ βοῇ χρώμενοι. ἀντήχει δὲ τὸ
κῆτος, ὥσπερ τὰ σπήλαια. τρεψάμενοι δὲ αὐτοὺς,
ἅτε γυμνῆτας, καὶ καταδιώξαντες ἐς τὴν ὕλην,
τολοιπὸν ἐπεκρατοῦμεν τῆς γῆς. καὶ μετ' οὐ πο
λὺ κήρυκας ἀποστείλαντες, νεκρούς τε ἀνῃροῦν
το. καὶ περὶ φιλίας διελέγοντο. ἡμῖν δὲ οὐκ ἐδό
κει σπένδεσθαι. ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ χωρήσαντες
ἐπ' αὐτοὺς, πάντας ἄρδην ἐξεκόψαμεν, πλὴν
τῶν Τριτωνομενδήτων. οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ
γιγνόμενα, διαδραμόντες ἐκ τῶν βραγχίων, ἀ
φῆκαν αὐτοὺς εἰς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ τὴν
χώραν ἐπελθόντες, ἔρημον ἤδη οὖσαν, τῶν πολε
μίων τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατῳκοῦμεν, τὰ πολ

λα γυμνασίοις τε καὶ κυνηγεσίοις χρώμενοι, καὶ ἀμπελουργοῦντες, καὶ τὸν καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῶν δένδρων. καὶ ὅλως, ἐῴκειμεν τοῖς ἐν δεσμωτηρίῳ μεγάλῳ ἀφύκτῳ τρυφῶσι, καὶ λελυμένοις. ἐνιαυτὸν μὲν οὖν, καὶ μῆνας ὀκτὼ τοῦτον διήγομεν τὸν τρόπον. τῷ δ' ἐνάτῳ μηνί, πέμπτῃ ἱσταμένου, περὶ τὴν δευτέραν τοῦ στόματος ἄνοιξιν, ἅπαξ γὰρ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν ἑκάστην ἐποίει τὸ κῆτος, ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τεκμαίρεσθαι τὰς ὥρας, περὶ οὖν τὴν δευτέραν ὡς ἔφην ἄνοιξιν, ἄφνω βοή τε πολλὴ, καὶ θόρυβος ἠκούετο, ὥσπερ κελεύσματα, καὶ εἰρεσίαι. ταραχθέντες οὖν, ἀνειρπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου. καὶ στάντες ἐντὸς τῶν ὀδόντων, καθεωρῶμεν ἅπαντα. ὧν ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παραδοξότατον, ἄνδρας μεγάλους ὅσον ἡμισταδιαίους τὰς ἡλικίας. ἐπὶ νήσων μεγάλων προσπλέοντας, ὥσπερ ἐπὶ τριηρῶν. οἶδα μὲν ἀπίστοις ἐοικότα ἱστορήσων, λέξω δ' ὅμως. Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάνυ δὲ ὑψηλαὶ, ὅσον ἑκατὸν σταδίων ἑκάστη τὴν περίμετρον. ἐπὶ δ' αὐτῶν ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι, καὶ ὀκτώ. τούτων δὲ οἱ μὲν παρ' ἑκάτερα τῆς νήσου καθήμενοι, ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν, κυπαρίσσοις αὐ

τοκλά

τοῖς κλάδοις μεγάλοις, καὶ αὐτοκώποις, ὥσπερ ἐρετμοῖς. κατόπιν δὲ ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὡς ἐδόκει, κυβερνήτης ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ εἱστήκει, χαλκοῦν ἔχων πηδάλιον, σταδιαῖον τὸ μῆκος. ἐπεὶ δὲ τῆς πρώρας, ὅσον τεσσαράκοντα ὡπλισμένοι αὐτῶν ἐμάχοντο, πάντα ἐοικότες ἀνθρώποις, πλὴν τῆς κόμης. αὕτη δὲ, πῦρ ἦν, καὶ ἐκαίετο. ὥστε οὐδὲ κορύθων ἐδέοντο. ἀντὶ δὲ ἱστίων, ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὕλῃ, πολλῇ ἐνούσῃ ἐν ἑκάστῃ, ἐκόλπου τε αὐτὴν, καὶ ἔφερε τὴν νῆσον, οἷ ἐθέλει ὁ κυβερνήτης. κελευστὴς δ' ἐφειστήκει αὐτοῖς. καὶ πρὸς τὴν εἰρεσίαν ὀξέως ἐκινοῦντο, ὥσπερ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἑωρῶμεν. ὕστερον δ' ἐφάνησαν ὅσον ἑξακόσιοι. καὶ διαστάντες, ἐπολέμουν, καὶ ἐναυμάχουν. πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρωροι συνηράσσοντο ἀλλήλαις, πολλαὶ δὲ καὶ ἐκβληθεῖσαι κατεδύοντο. αἱ δὲ συμπλεκόμεναι, καρτερῶς διηγωνίζοντο, καὶ οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο. οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς πρώρας τεταγμένοι, πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν, ἐπεμβαίνοντες, καὶ ἀναιροῦντες. ἐζώγρει δὲ οὐδείς. ἀντὶ δὲ χειρῶν σιδηρῶν, πολύποδας μεγάλους ἐκδεδεμένους ἀλλήλοις ἐπερρίπτουν. οἱ δὲ περιπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ, κατεῖχον τὴν νῆ-

του. ἔβαλλον μέντοι καὶ ἐτίτρωσκον ὀστρέοις τε, ἁμαξοπληθέσι, καὶ σπόγγοις πλεθριαίοις. ἡγεῖτο δὲ τῶν μὲν, Αἰολοκένταυρος. τῶν δὲ, Θαλασσοπότης, καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγεγένητο, ὡς ἐδόκει, λείας ἕνεκα. ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασσοπότης πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τοῦ Αἰολοκενταύρου ἐληλακέναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοωμένων. τέλος δὲ, νικῶσιν οἱ τοῦ Αἰολοκενταύρου. καὶ νήσους τε τῶν πολεμίων καταδύουσιν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα, καὶ ἑκατόν, καὶ ἄλλας τρεῖς λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν. αἱ δὲ λοιπαὶ, πρύμναν κρουσάμεναι, ἔφευγον. οἱ δὲ, μέχρι τινὸς διώξαντες, ἐπειδὴ ἑσπέρα ἦν, τραπόμενοι πρὸς τὰ ναυάγια, τῶν πλείστων ἐπεκράτησαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀνείλοντο. καὶ γὰρ ἐκείνων κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττους τῶν ὀγδοήκοντα. ἔστησαν δὲ καὶ τρόπαιον τῆς νησομαχίας, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κήτους μίαν τῶν πολεμίων νῆσον ἀνασταυρώσαντες, ἐκείνην μὲν οὖν τὴν νύκτα περὶ τὸ θηρίον ηὐλίσαντο, ἐξάψαντες αὐτοῦ τὰ ἀπόγαια, καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὁρμισάμενοι. καὶ γὰρ ἀγκύραις ἐχρῶντο μεγάλαις, ὑαλίναις, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ θύσαντες ἐπὶ τοῦ κήτους, καὶ τοὺς οἰκείους θάψαντες ἐπ' αὐτοῦ, ἀπέ-

πλέον ἡλόμενοι, καὶ ὥσπερ παιᾶνας ᾄδοντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νησομαχίαν γιγνόμενα.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρων ἐγὼ τὴν ἐν τῷ κήτει δίαιταν, ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ, μηχανήν τινα ἐζήτουν, δι' ἧς ἂν ἐξελθεῖν γένοιτο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἔδοξεν ἡμῖν διορύξασι κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον, ἀποδρᾶναι. καὶ ἀρξάμενοι, διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προελθόντες ὅσον πέντε σταδίους, οὐδὲν ἠνύομεν, τοῦ ὀρύγματος ἐπαυσάμεθα. τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν. οὕτω γὰρ ἂν τὸ κῆτος ἀποθανεῖν. εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, ῥᾳδία ἔμελλεν ἡμῖν ἔσεσθαι ἡ ἔξοδος. ἀρξάμενοι οὖν ἀπὸ τῶν οὐραίων ἐκαίομεν. καὶ ἡμέρας μὲν ἑπτὰ καὶ νύκτας ἴσας ἀναισθήτως εἶχε τοῦ καύματος. ὀγδόῃ δὲ καὶ ἐνάτῃ συνίεμεν αὐτοῦ νοσοῦντος. ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε. καὶ εἴποτε ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμυε. δεκάτῃ δὲ, καὶ ἑνδεκάτῃ, τέλεον ἀπενεκροῦτο, καὶ δυσῶδες ἦν. τῇ δωδεκάτῃ δὲ, μόγις ἐνοήσαμεν ὡς εἰ μή τις χανόντος αὐτοῦ ὑποστηρίξειε τοὺς γομφίους, ὥστε μηκέτι συγκλεῖσαι, κινδυνεύσομεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπολέσθαι. οὕτω δὴ τὸ στόμα μεγάλαις δοκοῖς

ἀνερείσαντες, τὴν ναῦν ἐπεσκευάζομεν, ὕδωρ τε ὡς ὅτι πλεῖστον ἐμβαλλόμενοι, καὶ τἆλλα ἐπιτήδεια. κυβερνήσειν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθαρος. τῇ δ' ἐπιούσῃ, ὁ μὲν ἤδη τεθνήκει. ἡμεῖς δ' ἀνελκύσαντες τὸ πλοῖον, καὶ διὰ τῶν ἀραιωμάτων διαγαγόντες, ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξάψαντες, ἠρέμα καθήκαμεν ἐς τὴν θάλατταν. ἐπιβάντες δ' ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ θύσαντες τῷ Ποσειδῶνι, αὐτοῦ παρὰ τὸ τρόπαιον, ἡμέρας τρεῖς ἐπαυλισάμενοι, νηνεμία γὰρ ἦν, τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἔνθα δὴ πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυμαχίας νεκροῖς ἀπηντῶμεν, καὶ προσωκέλλομεν. καὶ τὰ σώματα καταμετροῦντες, ἐθαυμάζομεν. καὶ ἡμέρας μέν τινας ἐπλέομεν, εὐκράτῳ ἀέρι χρώμενοι. ἔπειτα βορέου σφοδροῦ πνεύσαντος, μέγα κρύος ἐγένετο. καὶ ὑπ' αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη τὸ πέλαγος. οὐκ ἐπιπολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσον ἐς τετρακοσίας ὀργυιάς. ὥστε καὶ ἀποβάντας, διαθεῖν ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου. ἐπιμένοντος δὲ τοῦ πνεύματος φέρειν οὐ δυνάμενοι, τοιόνδε τι ἐπενοήσαμεν. ὁ δὲ τὴν γνώμην ἀποφηνάμενος, ἦν ὁ Σκίνθαρος. σκάψαντες γὰρ ἐν τῷ ὕδατι σπήλαιον μέγιστον, ἐν τούτῳ ἐμείναμεν ἡμέρας τριάκοντα, πῦρ ἀνακαίοντες, καὶ σιτούμενοι τοὺς ἰχθῦς. εὑρίσκομεν δὲ

ἀνορύττοντες. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτή-
δεια, προσελθόντες, καὶ τὴν ναῦν πεπηγυῖαν
ἀνασπάσαντες, καὶ πετάσαντες τὴν ὀθόνην, ἐ-
συρόμεθα ὥσπερ πλέοντες λείως καὶ προσηνῶς.
ἐπὶ τοῦ πάγου διολισθαίνοντες. ἡμέρᾳ δὲ πέμ-
πτῃ ἀλέα τε ἦν, καὶ ὁ πάγος ἐλύετο. καὶ ὕδωρ
πάντα αὖθις ἐγίνετο. πλεύσαντες δὲ ὅσον
τριακοσίους σταδίους, νήσῳ μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προ-
σηνέχθημεν. ἀφ᾽ ἧς ὕδωρ λαβόντες, ἐπελελοί-
πει γὰρ ἤδη, καὶ δύο ταύρους ἀγρίους κατατοξεύ-
σαντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι, τὰ κέ-
ρατα οὐκ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχον, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶμος ἠξίου. μετ᾽ οὐ πο-
λὺ δὲ εἰς πέλαγος ἐμβαίνομεν, οὐχ ὕδατος,
ἀλλὰ γάλακτος. καὶ νῆσος ἐν αὐτῷ ἐφαίνετο
λευκή, πλήρης ἀμπέλων. ἦν δὲ ἡ νῆσος, τυ-
ρὸς μέγιστος πάνυ συμπεπηγώς, ὡς ὕστερον ἐμ-
φαγόντες ἐμάθομεν, σταδίων εἰκοσιπέντε τὸ μέ-
γεθος. αἱ δ᾽ ἄμπελοι, βοτρύων πλήρεις. οὐ μέν-
τοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ἐξ αὐτῶν ἀπεθλίβομεν.
ἱερὸν δ᾽ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνῳκοδόμητο, Γαλα-
τείας τῆς νηρηΐδος, ὡς ἐδήλου τὸ ἐπίγραμμα. ὅ-
σον δ᾽ οὖν χρόνον ἐκεῖ ἐμείναμεν, ὄψον τε ἡμῖν καὶ
σιτίον ἡ γῆ παρεῖχε. ποτὸν δὲ τὸ ἐκ τῶν βοτρύ-
ων γάλα. βασιλεύειν δὲ τούτων τῶν χωρίων

ἐλέγετο Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν, ταύτην παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος λαβοῦσα τὴν τιμήν. μείναντες δ' ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ πέντε, τῇ ἕκτῃ ἐξωρμήσαμεν, αὔρας μέν τινος παραπεμπούσης, λειοκύμονος δ' οὔσης τῆς θαλάττης. τῇ ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλέοντες, οὐκ ἔτι διὰ τοῦ γάλακτος, ἀλλ' ἤδη ἐν ἁλμυρῷ καὶ κυανῷ ὕδατι, καθορῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῦ πελάγους διαθέοντας, ἅπαντα ἡμῖν προσεοικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μεγέθη, πλὴν μόνων τῶν ποδῶν. ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον. ἀφ' οὗ δὴ οἶμαι καὶ ἐκαλοῦντο Φελλόποδες. ἐθαυμάζομεν οὖν ἰδόντες οὐ βαπτιζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων, καὶ ἀδεῶς ὁδοιποροῦντας. οἱ δὲ, καὶ προσῄεσαν, καὶ ἠσπάζοντο ἡμᾶς ἑλληνικῇ φωνῇ. ἔλεγόντε εἰς Φελλὼ τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπείγεσθαι. μέχρι μὲν δή τινος συνωδοιπόρουν ἡμῖν παραθέοντες. εἶτα ἀποτραπόμενοι τῆς ὁδοῦ, ἐβάδιζον, εὔπλοιαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι. μετ' ὀλίγον δὲ, πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο. πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν ἡ Φελλὼ, ἐς ἣν ἐκεῖνοι ἔσπευδον, πόλις ἐπὶ μεγάλου καὶ στρογγύλου φελλοῦ κατοικουμένη. πόῤῥωθεν δὲ, καὶ μᾶλλον ἐν δεξιᾷ πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται. καὶ πῦρ πολὺ ἀνεκαίετο. κατὰ δὲ

τὴν

τὴν πρῴραν, μία πλατεῖα, καὶ ταπεινή, σταδίους ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττους πεντακοσίων. ἤδη δὲ πλησίον τε ἦμεν. καὶ θαυμαστή τις αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς, ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἵαν φησὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος, ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδου, καὶ ναρκίσσου, καὶ ὑακίνθου, καὶ κρίνων, καὶ ἴων, ἔτι δὲ μυρσίνης, καὶ δάφνης, καὶ ἀμπελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ ἡδὺ προσέβαλλεν. ἡσθέντες δὲ τῇ ὀσμῇ, καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, κατ' ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγιγνόμεθα. ἔνθα δὴ καὶ καθεωρῶμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλύστους καὶ μεγάλους. ποταμούς τε διαυγεῖς ἐξιόντας ἠρέμα ἐς τὴν θάλατταν. ἔτι δὲ λειμῶνας, καὶ ὕλας, καὶ ὄρνεα μουσικά, τὰ μὲν ἐπὶ τῶν ἠιόνων ᾄδοντα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κλάδων. ἀήρ τε κοῦφος καὶ εὔπνους περιεκέχυτο τὴν χώραν. καὶ αὖραι δέ τινες ἡδεῖαι διαπνέουσαι, ἠρέμα τὴν ὕλην διεσάλευον. ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων κινουμένων, τερπνὰ καὶ συνεχῆ μέλη ἀπεσυρίζετο, ἐοικότα τοῖς ἐπ' ἐρημίας αὐλήμασι τῶν πλαγίων αὐλῶν. καὶ μὴν καὶ βοὴ σύμμικτος ἠκούετο, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἵα γένοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν, αὐλούντων, ἄλλων δέ, ἐπαινούντων, ἐνίων δέ, κροτούντων πρὸς αὐλὸν,

κιθάραν. τούτοις ἅπασι κηλούμενοι, κατήχθημεν. ὁρμίσαντες δὲ τὴν ναῦν, ἀπεβαίνομεν, τὸν Σκίνθαρον ἐν αὐτῇ, καὶ δύο τῶν ἑταίρων ἀπολιπόντες. προϊόντες δὲ διὰ λειμῶνος εὐανθοῦντος, ἐντυγχάνομεν τοῖς φρουροῖς, καὶ περιπόλοις. οἱ δὲ, δήσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις στεφάνοις, οὗτος γὰρ μέγιστος παρ᾽ αὐτοῖς δεσμός ἐστιν, ἀνῆγον ὡς τὸν ἄρχοντα, παρ᾽ ὧν δὴ καθ᾽ ὁδὸν ἠκούσαμεν, ὡς ἡ μὲν νῆσος εἴη τῶν μακάρων προσαγορευομένων, ἄρχοι δὲ ὁ Κρὴς Ῥαδάμανθυς. καὶ δὴ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν, ἐν τάξει τῶν δικαζομένων ἔστημεν τέταρτοι. ἦν δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη, περὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμῶνος, εἴτε χρὴ αὐτὸν συνεῖναι τοῖς ἥρωσιν, εἴτε καὶ μή. κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ, ὅτι μεμήνοι, καὶ ἑαυτὸν ἀπεκτόνοι. τέλος δὲ, πολλῶν ῥηθέντων, ὁ Ῥαδάμανθυς ἀπεφαίνετο. νῦν μὲν αὐτὸν πιόμενον τοῦ ἐλλεβόρου, παραδοθῆναι Ἱπποκράτει τῷ Κῴῳ ἰατρῷ. ὕστερον δὲ σωφρονήσαντα, μετέχειν τοῦ συμποσίου. δευτέρα δὲ ἦν κρίσις ἐρωτικὴ, Θησέως καὶ Μενελάου περὶ τῆς Ἑλένης διαγωνιζομένων, ποτέρῳ αὐτὴν χρὴ συνοικεῖν. καὶ ὁ Ῥαδάμανθυς, ἐδίκασε Μενελάῳ συνεῖναι αὐτὴν, ἅτε καὶ τοσαῦτα πονήσαντι, καὶ κινδυνεύσαντι τοῦ γάμου ἕνεκεν. καὶ γὰρ αὖ τῷ Θησεῖ καὶ ἄλλας εἶναι

γυναῖκας

γυναῖκας, τήν τε Ἀμαζόνα, καὶ τὰς τοῦ Μίνωος θυγατέρας. τρίτη δ᾽ ἐδικάσθη περὶ προεδρίας, Ἀλεξάνδρῳ τε τῷ Φιλίππου, καὶ Ἀννίβᾳ τῷ Καρχηδονίῳ. καὶ ἔδοξε προέχειν ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ Κῦρον τὸν Πέρσην, τὸν πρότερον. τέταρτοι δ᾽ ἡμεῖς προσηνέχθημεν. καὶ ὁ μὲν ἤρετο, τί παθόντες, ἔτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαίημεν. ἡμεῖς δὲ, πάντα ἑξῆς διηγησάμεθα. οὕτω δὲ μεταστησάμενος ἡμᾶς, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐσκέπτετο, καὶ τοῖς συνέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν. συνήδρευον δὲ ἄλλοι τε πολλοί, καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος, ὁ Ἀθηναῖος. ὡς δ᾽ ἔδοξεν αὐτῷ, ἀπεφήνατο, τῆς μὲν πολυπραγμοσύνης καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν, δοῦναι τὰς εὐθύνας. τὸ δὲ νῦν, ῥητὸν χρόνον μείναντας ἐν τῇ νήσῳ, καὶ συνδιαιτηθέντας τοῖς ἥρωσιν, ἀπελθεῖν. ἔταξε δὲ καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιδημίας, μὴ πλεῖον μηνῶν ἑπτά. τοὐντεῦθεν, αὐτομάτων ἡμῖν τῶν στεφάνων περιρρυέντων, ἐλελύμεθα, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἠγόμεθα, εἰς τὸ τῶν μακάρων συμπόσιον. αὕτη μὲν οὖν ἡ πόλις πᾶσα χρυσῆ. τὸ δὲ τεῖχος περίκειται σμαράγδινον. πύλαι δέ εἰσιν ἑπτὰ πᾶσαι μονόξυλοι κινναμώμινοι, τὸ μέντοι ἔδαφος τῆς

πόλεως, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ, ἐλεφαντίνη. ναοὶ δὲ πάντων θεῶν, βηρύλλου λίθου ᾠκοδομημένοι. καὶ βωμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλιθοι, ἀμεθύστινοι, ἐφ' ὧν ποιοῦσι τὰς ἑκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν, ῥεῖ ποταμὸς μύρου τοῦ καλλίστου, τὸ πλάτος πηχέων ἑκατὸν βασιλικῶν. βάθος δὲ, ὥστε νεῖν εὐμαρῶς. λουτρὰ δέ ἐστιν αὐτοῖς, οἶκοι μεγάλοι, ὑάλινοι, τῷ κινναμώμῳ ἐγκαιόμενοι. ἀντὶ μέντοι τοῦ ὕδατος, ἐν ταῖς πυέλοις δρόσος θερμή ἐστιν. ἐσθῆτι δὲ χρῶνται, ἀραχνίοις λεπτοῖς, πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν. ἀλλ' ἀναφεῖς, καὶ ἄσαρκοί εἰσι. μορφὴν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. καὶ ἀσώματοι ὄντες, ὅμως συνεστᾶσι, καὶ κινοῦνται, καὶ φρονοῦσι, καὶ φωνὴν ἀφιᾶσι. καὶ ὅλως ἔοικε γυμνή τις ἡ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν, τὴν τοῦ σώματος ὁμοιότητα περικειμένη. εἰ γοῦν μὴ ἅψαιτό τις, οὐκ ἂν ἐλέγξειε μὴ εἶναι σῶμα τὸ ὁρώμενον. εἰσὶ γὰρ ὥσπερ σκιαὶ ὀρθαί, οὐ μέλαιναι. γηράσκει δὲ οὐδείς. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ, παραμένει. οὐ μὴν οὐδὲ νὺξ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδ' ἡμέρα πάνυ λαμπρά. ἀλλὰ καθάπερ τὸ λυκαυγὲς ἤδη πρὸς ἕω, μηδέπω ἀνατείλαντος ἡλίου, τοιοῦτον φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι καὶ ὡρῶν, μίαν ἴσασι τοῦ ἔτους. αἰεὶ γὰρ παρ'

αὐτοῖς

αὐτοῖς ἔαρ ἐστὶ, καὶ εἷς ἄνεμος πνεῖ ὁ ζέφυρος. ἡ δὲ χώρα, πᾶσι μὲν ἄνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ σκιεροῖς τέθηλεν. αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι, δωδεκάφοροί εἰσι, καὶ κατὰ μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ῥοιὰς, καὶ τὰς μηλέας, καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν, ἔλεγον μὲν εἶναι τρισκαιδεκάφορα. ἑνὸς γὰρ μηνὸς τοῦ παρ' αὐτοῖς μινώου, δὶς καρποφορεῖν. ἀντὶ δὲ πυροῦ, οἱ στάχυες ἄρτους ἑτοίμους ἐπ' ἄκρου φύουσιν, ὥσπερ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν πόλιν ὕδατος μὲν, πέντε, καὶ ἑξήκοντα, καὶ τριακόσιαι. μέλιτος δὲ, ἄλλαι τοσαῦται. μύρου δὲ, πεντακόσιαι. μικρότεραι μέντοι αὗται. καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτὰ, καὶ οἴνου ὀκτώ. τὸ δὲ συμπόσιον, ἔξω τῆς πόλεως πεποίηνται, ἐν τῷ Ἠλυσίῳ καλουμένῳ πεδίῳ. λειμὼν δέ ἐστι κάλλιστος. καὶ περὶ αὐτὸν, ὕλη παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς κατακειμένους. καὶ στρωμνὴν μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων ὑποβέβληνται, διακονοῦνται δὲ, καὶ διαφέρουσιν ἕκαστα οἱ ἄνεμοι, πλήν γε τοῦ οἰνοχοεῖν. τούτου γὰρ οὐδὲν δέονται, ἀλλ' ἔστι δένδρα περὶ τὸ συμπόσιον ὑάλινα, μεγάλα, τῆς διαυγεστάτης ὑάλου. ὁ καρπὸς δ' ἐστὶ τούτων τῶν δένδρων, ποτήρια παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς, καὶ τὰ μεγέθη. ἐπειδὰν οὖν παρίῃ τις εἰς τὸ συμπόσιον, τρυγήσας

ἓν, ἢ καὶ δύο τῶν ἐκπωμάτων, παρατίθεται. τὰ
δὲ, αὐτίκα οἴνου πλήρη γίνεται. οὕτω μὲν πί-
νουσιν. ἀντὶ δὲ τῶν στεφάνων, αἱ ἀηδόνες, καὶ τὰ ἄλ-
λα τὰ μουσικὰ ὄρνεα, ἐκ τῶν πλησίον λειμώνων
τοῖς στόμασιν ἀνθολογοῦντα, κατανίφει αὐτοὺς
μετ᾽ ᾠδῆς ὑπερπετόμενα. καὶ μὴν καὶ μυρίζονται
ὧδε. νεφέλαι πυκναὶ ἀνασπάσασαι μύρον ἐκ τῶν
πηγῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐπιστᾶσαι ὑπὲρ τὸ
συμπόσιον, ἠρέμα τῶν ἀνέμων ἀποθλιβόντων,
ὕουσι λεπτὸν, ὥσπερ δρόσον. ἐπὶ δὲ τῷ δείπνῳ,
μουσικῇ τε, καὶ ᾠδαῖς σχολάζουσιν. ᾄδεται δὲ αὐ-
τοῖς τὰ Ὁμήρου ἔπη μάλιστα. καὶ αὐτὸς δὲ πάρεστι,
καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς, ὑπὲρ τὸν Ὀδυσσέα κα-
τακείμενος. οἱ μὲν οὖν χοροὶ, ἐκ παίδων εἰσὶ, καὶ
παρθένων. ἐξάρχουσι δὲ, καὶ συνᾴδουσιν, Εὔνομός
τε ὁ Λοκρὸς, καὶ Ἀρίων ὁ Λέσβιος, καὶ Ἀνακρέων,
καὶ Στησίχορος. καὶ γὰρ καὶ τοῦτον παρ᾽ αὐτοῖς, ἐθεασά-
μην, ἤδη τῆς Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης. ἐπειδὰν
δὲ οὗτοι παύσωνται ᾄδοντες, δεύτερος χορὸς
παρέρχεται ἐκ κύκνων, καὶ χελιδόνων, καὶ ἀη-
δόνων. ἐπειδὰν δὲ καὶ οὗτοι ᾄσωσι, τότε δὴ
πᾶσα ἡ ὕλη ἐπαυλεῖ, τῶν ἀνέμων καταρχόν-
των. μέγιστον δὲ δὴ πρὸς εὐφροσύνην ἐκεῖνο
ἔχουσι, πηγαί εἰσι δύο παρὰ τὸ συμπόσιον. ἡ μὲν,
γέλωτος, ἡ δὲ, ἡδονῆς. ἐκ τούτων ἑκατέρας,

πάν-

πάντες ἐν ἀρχῇ τῆς εὐωχίας πίνουσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἡδόμενοι, καὶ γελῶντες διάγουσι. βούλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπισήμων οὕς τινας παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμην. πάντας μὲν τοὺς ἡμιθέους, καὶ τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας, πλήν γε δὴ τοῦ λοκροῦ Αἴαντος. ἐκεῖνον δὲ μόνον ἔφασκον ἐν τῷ τῶν ἀσεβῶν χώρῳ κολάζεσθαι. βαρβάρων δέ, Κύρους τε ἀμφοτέρους, καὶ τὸν σκύθην Ἀνάχαρσιν, καὶ τὸν θρᾷκα Ζάμολξιν, καὶ Νομᾶν τὸν ἰταλιώτην. καὶ μὴν καὶ Λυκοῦργον τὸν λακεδαιμόνιον, καὶ Φωκίωνα, καὶ Τέλλον, τοὺς Ἀθηναίους. καὶ τοὺς σοφούς, ἄνευ Περιάνδρου. εἶδον δὲ καὶ Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου, ἀδολεσχοῦντα μετὰ Νέστορος, καὶ Παλαμήδους. περὶ δὲ αὐτόν, ἦσαν Ὑάκινθός τε ὁ λακεδαιμόνιος, καὶ ὁ Θεσπιεὺς Νάρκισσος, καὶ Ὕλας, καὶ ἄλλοι καλοί. καί μοι ἐδόκει ἐρᾶν τοῦ Ὑακίνθου. τὰ πολλὰ γοῦν ἐκεῖνον διήλεγχεν. ἐλέγετο δὲ χαλεπαίνειν αὐτῷ ὁ Ῥαδάμανθυς, καὶ ἠπειληκέναι πολλάκις ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς νήσου, ἢν φλυαρῇ, καὶ μὴ θέλῃ ἀφεὶς τὴν εἰρωνείαν, εὐωχεῖσθαι. Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐλέγετο καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀναπλασθείσῃ πόλει οἰκεῖν, χρώμενος τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς νόμοις, οἷς συνέγραψε πολιτεύεσθαι. οἱ μὲν

τοὶ ἀμφ' Ἀρίστιππόν τε, καὶ Ἐπίκουρον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, ἡδεῖς τε ὄντες, καὶ κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρῆν δὲ καὶ Αἴσωπος ὁ Φρύξ. τούτῳ δὲ, ὅσα καὶ γελωτοποιῷ χρῶνται. Διογένης μέν γε ὁ σινωπεὺς, τοσοῦτον μετέβαλε τοῦ τρόπου, ὥστε γῆμαι Λαΐδα τὴν ἑταίραν, ὀρχεῖσθαί τε ὑπὸ μέθης πολλάκις ἀνιστάμενον, καὶ παροινεῖν. τῶν δὲ Στωϊκῶν, οὐδεὶς παρῆν. ἔτι γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον λόφον. ἠκούομεν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον αὐτῷ ἐπιβῆναι τῆς νήσου θέμις, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσῃ. τοὺς δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς ἔλεγον ἐθέλειν μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχειν δ' ἔτι, καὶ διασκέπτεσθαι. μηδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν, εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἐστίν. ἄλλως τε, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Ραδαμάνθυος οἶμαι κρίσιν ἐδεδοίκεσαν, ἅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐτοὶ ἀνῃρηκότες. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφασκον ὁρμηθέντας, ἀκολουθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις, ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπολείπεσθαι, μὴ καταλαμβάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν ἀξιολογώτατοι τῶν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν Ἀχιλλέα. καὶ μετὰ τοῦτον. Θησέα. περὶ δὲ συνουσίας καὶ ἀφροδισίων, οὕτω φρονοῦσι. μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν, πάντων ὁρώντων, καὶ γυναιξὶ, καὶ ἄρ-

σεσι,

ταῖς, καὶ οὐδαμῶς τοῦτο αἰσχρὸν αὐτοῖς δοκεῖ. μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο, ἦ μὴν καθαρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις. καὶ μέντοι πάντες αὐτοῦ ἐπιορκεῖν κατεγίνωσκον. πολλάκις γοῦν ὁ μὲν Ὑάκινθος, ἢ ὁ Νάρκισσος, ὡμολόγουν. ἐκεῖνος δὲ, ἠρνεῖτο. αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσὶ πᾶσαι κοιναὶ, καὶ οὐδεὶς φθονεῖ τῷ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα πλατωνικώτατοι. καὶ οἱ παῖδες δὲ, παρέχουσι τοῖς βουλομένοις, οὐδὲν ἀντιλέγοντες. οὔπω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διεληλύθεισαν, καὶ προσελθὼν ἐγὼ Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμφοῖν, τά τε ἄλλα ἐπυνθανόμην, καὶ ὅθεν εἴη, λέγων τοῦτο μάλιστα παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἔφασκεν. οἱ μὲν, γὰρ Χῖον. οἱ δὲ, σμυρναῖον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον αὐτὸν νομίζουσιν. εἶναι μέντοι ἔλεγε βαβυλώνιος. καὶ παρά γε τοῖς πολίταις, οὐχ Ὅμηρος, ἀλλὰ Τιγράνης καλεῖσθαι. ὕστερον δὲ ὁμηρεύσας παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀθετουμένων στίχων ἐπηρώτων, εἰ ὑπ' ἐκείνου εἰσὶ γεγραμμένοι. καὶ ὃς ἔφασκε πάντας αὐτοῦ εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνόδοτον, καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν. ἐπεὶ δὲ ταῦθ' ἱκανῶς ἀπεκέκριτο, πάλιν αὐτὸν ἠρώτων, τί δή ποτε ἀπὸ

τῆς μήνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. καὶ εἶπεν ὅσ᾽ οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ, μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι. καὶ μὴν κἀκεῖνο ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ προτέραν ἔγραψε τὴν ὀδύσσειαν τῆς ἰλιάδος, ὡς πολλοί φασιν. ὁ δὲ, ἠρνεῖτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦν, ὁ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγοιτ᾽ ἄν, αὐτίκα ἠπιστάμην. ἑώρα γὰρ ὥστε οὐδὲ πυνθάνεσθαι ἐδόκει. πολλάκις δὲ καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἐποίουν, εἴ ποτε αὐτὸν σχολὴν ἄγοντα ἑώρων. προσιὼν γὰρ ἄντι ἐπυνθανόμην αὐτοῦ. καὶ ὅς, προθύμως πάντα ἀπεκρίνετο. καὶ μάλιστα κατὰ τὴν δίκην, ἐπειδὴ ἐκράτησεν. ἦν γὰρ τις γραφὴ κατ᾽ αὐτοῦ ἀπενηνεγμένη ὕβρεως ὑπὸ Θερσίτου ἐφ᾽ οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκοψε, καὶ ἐνίκησεν Ὅμηρος, Ὀδυσσέως συναγορεύοντος. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους, ἀφίκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ σάμιος, ἑπτάκις ἀλλαγείς, καὶ ἐν τοσούτοις ζώοις βιοτεύσας, καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη μὲν συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς, ἐνεδοιάζετο δὲ ἔτι, πότερον, Πυθαγόραν, ἢ Εὔφορβον αὐτὸν ὀνομάζειν χρή. ὁ μέντοι Ἐμπεδοκλῆς. ἦλθε μὲν καὶ οὗτος περίεφθος, καὶ τὸ σῶμα ὅλον ἀπημμένος. οὐ μὴν παρεδέχθη γε, καίτοι πολλὰ ἱκετεύων. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐνέστη ὁ ἀ-

γών.

γῶν, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατούσια. ἠγωνοθέτει δὲ Ἀχιλλεὺς τὸ πέμπτον, καὶ Θησεὺς τὸ ἕβδομον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. τὰ δὲ κεφάλαια τῶν πραχθέντων, διηγήσομαι. πάλην μὲν ἐνίκησε Κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους, Ὀδυσσέα περὶ τοῦ στεφάνου καταγωνισάμενος. πυγμὴ δὲ ἴση ἐγένετο Ἀρείου τε τοῦ αἰγυπτίου, ὃς ἐν Κορίνθῳ τέθαπται, καὶ Ἐπειοῦ, ἀλλήλοις συνελθόντων. παγκρατίου δὲ οὐ τίθεται ἆθλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μέντοι δρόμον, οὐκ ἔτι μέμνημαι τίς ἐνίκησε. ποιητῶν δὲ, τῇ μὲν ἀληθείᾳ, παρὰ πολὺ ἐκράτει Ὅμηρος. ἐνίκησε δὲ ὅμως Ἡσίοδος. τὰ δ' ἆθλα, ἦν ἅπασι στέφανος, πλακεὶς ἐκ πτερῶν ταωνείων. ἄρτι δὲ τοῦ ἀγῶνος συντετελεσμένου ἠγγέλλοντο οἱ ἐν τῷ χωρίῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζόμενοι, ἀπορρήξαντες τὰ δεσμὰ, καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες, ἐλαύνειν ἐπὶ τὴν νῆσον. ἡγεῖσθαι δὲ αὐτῶν, Φάλαρίν τε τὸν ἀκραγαντῖνον, καὶ Βούσιριν τὸν αἰγύπτιον, καὶ Διομήδην τὸν θρᾷκα, καὶ τοὺς περὶ Σκείρωνα, καὶ Πιτυοκάμπτην. ὡς δὲ ταῦτ' ἤκουσεν ὁ Ῥαδάμανθυς, ἐκτάσσει τοὺς ἥρωας ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, ἡγεῖτο δὲ Θησεύς τε καὶ Ἀχιλλεὺς, καὶ Αἴας ὁ τελαμώνιος, ἤδη σωφρονῶν. καὶ συμμίξαντες, ἐμάχοντο. καὶ ἐνίκησαν οἱ ἥρωες, Ἀχιλλέως τὰ πλεῖστα κατορθώσαντος. ἠρί-

νίσκον. πολλάκις γοῦν καὶ διένευον ἀλλήλοις ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ προὔπινον. καὶ μόνοι ἐξανιστάμενοι, ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλην. καὶ δὴ ὑπ' ἔρωτος, καὶ ἀμηχανίας, ἐβουλεύσατο ὁ Κίνυρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην. ἐδόκει δὲ κἀκείνῃ ταῦτα, οἴχεσθαι ἀπιόντας ἔς τινα τῶν ἐπικειμένων νήσων, ἤτοι ἐς τὴν Φελλὼ, ἢ ἐς τὴν Τυρόεσσαν. συνωμότας δὲ πάλαι προσειλήφεσαν τρεῖς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, τοὺς θρασυτάτους. τῷ μέντοι πατρὶ, οὐκ ἐμήνυσε ταῦτα. ἠπίστατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κολαθησόμενος. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλουν τὴν ἐπιβουλήν. καὶ ἐπεὶ νὺξ ἐγένετο, ἐγὼ μὲν οὐ παρῆν. ἐτύγχανον γὰρ ἐν τῷ συμποσίῳ κεκοιμημένος. οἱ δὲ, λαθόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαβόντες τὴν Ἑλένην, ὑπὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλαος, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν εὐνὴν κενὴν τῆς γυναικὸς, βοήν τε ἵστη. καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν, ᾔει πρὸς τὰ βασίλεια τοῦ Ραδαμάνθυος. ἡμέρας δ' ὑποφαινούσης, ἔλεγον οἱ σκοποὶ καθορᾶν τὴν ναῦν, πολὺ ἀπέχουσαν. οὕτω δὴ ἐμβιβάσας ὁ Ραλάμανθυς πεντήκοντα τῶν ἡρώων εἰς ναῦν μονόξυλον, ἀσφοδελίνην, παρήγγειλε διώκειν. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες περὶ μεσημβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι

ἐς τὸν μαλακτώδη Ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας, πλη-
σίον τῆς Τυροέσης, παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδρᾶ-
ναι. καὶ ἀναδησάμενοι τὴν ναῦν ἁλύσει ῥοδίνῃ, κα-
τέπλεον. ἡ μὲν οὖν Ἑλένη, ἐδάκρυέ τε, καὶ ᾐσχύνε-
το, καὶ ἐνεκαλύπτετο. τοὺς δ' ἀμφὶ τὸν Κίνυρον ἀνα-
κρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθυς, εἴ τινες καὶ ἄλ-
λοι αὐτοῖς συνίσασιν, ὡς οὐδένα εἶπον, ἐκ τῶν αἰ-
δοίων δήσας, ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶ-
ρον, μαλάχῃ πρότερον μαστιγωθέντας. ἐψηφί-
σαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμπροθέσμους ἐκπέμπειν ἐκ τῆς
νήσου, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μόνην ἐπιμείναν-
τας. ἔνθα δὴ ἐγὼ ἠνιώμην τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα
ἔμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν, αὖθις πλανηθή-
σεσθαι. αὐτοὶ μέντοι παρεμυθοῦντο λέγοντες, οὐ
πολλῶν ἐτῶν ἀφίξεσθαι πάλιν πρὸς αὐτούς. καί
μοι ἤδη θρόνον τε, καὶ κλισίαν ἐς τοὐπιὸν παρε-
δείκνυσαν, πλησίον τῶν ἀρίστων. ἐγὼ δὲ προ-
σελθὼν τῷ Ῥαδαμάνθυϊ, πολλὰ ἱκέτευον εἰ-
πεῖν τὰ μέλλοντα, καὶ ὑποδεῖξαί μοι τὸν πλοῦν.
ὁ δὲ, ἔφασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα,
πολλὰ δὲ πρότερον πλανηθέντα, καὶ κινδυνεύ-
σαντα. τὸν δὲ χρόνον, οὐκέτι τῆς ἐπανόδου
προσθεῖναι ἠθέλησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ δεικνὺς τὰς
πλησίον νήσους, ἐφαίνοντο δὲ πέντε τὸν ἀριθμὸν,
καὶ ἄλλη ἕκτη πόρρωθεν, ταύτας μὲν εἶναι ἔφα-
σκε

σκε τὰς τῶν ἀσεβῶν, τὰς πλησίον, ἀφ' ὧν δὴ ἔφη ὁρᾷς τὸ πολὺ πῦρ καιόμενον. ἕκτη δὲ ἐκείνη τῶν ὀνείρων ἡ πόλις. μετ' αὐτὴν δὲ, ἡ τῆς Καλυψοῦς νῆσος. ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπειδὰν δὲ ταύτας παραπλεύσῃς, τότε δὴ ἀφίξῃ ἐς τὴν μεγάλην ἤπειρον τὴν ἐναντίαν τῇ ὑφ' ἡμῶν κατοικουμένῃ. ἐνταῦθα δὲ πολλὰ παθὼν, καὶ ποικίλα ἔθνη διελθὼν, καὶ ἀνθρώποις ἀμίκτοις ἐπιδημήσας, χρόνῳ ποτὲ ἥξεις εἰς τὴν ἑτέραν ἤπειρον. τοσαῦτ' εἶπε. καὶ ἀνασπάσας ἀπὸ τῆς γῆς μαλάχης ῥίζαν, ὤρεξέ μοι ταύτην, κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ταύτῃ προσεύχεσθαι. παρῄνεσε δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφικοίμην ἐς τήνδε τὴν γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύειν, μήτε θέρμους ἐσθίειν, μήτε παιδὶ ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη πλησιάζειν. τούτων γὰρ μεμνημένον, ἐλπίδας ἔχειν τῆς εἰς τὴν νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ τὸν πλοῦν παρεσκευαζόμην. καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνειστιώμην αὐτοῖς. τῇ ἐπιούσῃ δ' ἐλθὼν πρὸς Ὅμηρον τὸν ποιητὴν, ἐδεήθην αὐτοῦ ποιῆσαί μοι δίστιχον ἐπίγραμμα. καὶ ἐπειδὴ ἐποίησε, στήλην βηρύλλου λίθου ἀναστήσας, ἐπέγραψα πρὸς τῷ λιμένι. τὸ δ' ἐπίγραμμα, ἦν τοιόνδε.

Λυκιανὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσι θεοῖσιν

ἐθαυμάζομεν. τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος αὐτὸ, μαχαίραις καὶ σκόλοψι πάντῃ ἐξηνθήκει, κύκλῳ δὲ, ποταμοὶ περιέῤῥεον, ὁ μὲν, βορβόρου, ὁ δεύτερος δὲ, αἵματος. ὁ δὲ ἔνδον, πυρὸς, πάνυ μέγας οὗτος καὶ ἀπέρατος. καὶ ἔῤῥει, ὥσπερ ὕδωρ. καὶ ἐκυματοῦτο, ὥσπερ θάλασσα. καὶ ἰχθῦς δὲ εἶχε πολλούς. τοὺς μὲν, δαλοῖς προσεοικότας. τοὺς δὲ μικροὺς, ἄνθραξι πεπυρωμένοις. ἐκάλουν δὲ αὐτοὺς λυχνίσκους. εἴσοδος δὲ μία, στενὴ διὰ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφειστήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος. παρελθόντων δὲ ὅμως, τοῦ Ναυπλίου καθηγουμένου, ἑωρῶμεν κολαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ ἰδιώτας. ὧν ἐνίους καὶ ἐγνωρίζομεν. εἴδομεν δὲ καὶ τὸν Κινύραν καπνῷ ὑποτυφόμενον, ἐκ τῶν αἰδοίων ἀπηρτημένον. προσετίθεσαν δὲ οἱ περιηγηταὶ καὶ τοὺς ἑκάστων βίους, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζονται. καὶ μεγίστας ἁπασῶν τιμωρίας ὑπέμενον οἱ ψευσάμενοί τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τἀληθῆ συγγεγραφότες. ἐν οἷς καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἦν, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν ὁρῶν ἐγὼ, χρηστὰς εἶχον εἰς τοὐπιὸν τὰς ἐλπίδας. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ ψεῦδος εἰπόντι συνηπιστάμην. ταχέως οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ναῦν, οὐ γὰρ ἐδυνάμην φέρειν τὴν ὄψιν, ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον, ἀπέ

πεμψατα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφαίνετο πλησίον ἡ τῶν ὀνείρων νῆσος, ἀμυδρὰ, καὶ ἀσαφὴς ἰδεῖν. εἶχε δὲ καὶ αὐτὴ τοῖς ὀνείροις τι παραπλήσιον. ὑπεχώρει γὰρ προσιοῦσιν ἡμῖν, καὶ ὑπέφευγε, καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. καταλαβόντες δέ ποτε αὐτὴν, καὶ ἐσπλεύσαντες ἐς τὸν Ὕπνον λιμένα προσαγορευόμενον, πλησίον τῶν πυλῶν τῶν ἐλεφαντίνων, ᾗ τὸ τοῦ Ἀλεκτρυόνος ἱερόν ἐστι, περὶ δείλην ὀψίαν ἀπεβαίνομεν. παρελθόντες δ' ἐς τὴν πόλιν, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἑωρῶμεν. πρῶτον δὲ βούλομαι περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἐπεὶ μηδ' ἄλλῳ τινὶ γέγραπται περὶ αὐτῆς. ὃς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ὅμηρος, οὐ πάνυ ἀκριβῶς συνέγραψε. κύκλῳ μὲν περὶ πᾶσαν αὐτὴν ὕλη ἀνέστηκε. τὰ δένδρα δ' ἐστὶ μήκωνες ὑψηλαὶ, καὶ μανδραγόραι. καὶ ἐπ' αὐτῶν πολύ τι πλῆθος νυκτερίδων. τοῦτο γὰρ μόνον ἐν τῇ νήσῳ γίνεται ὄρνεον. ποταμὸς δὲ παραρρέει πλησίον, ὑπ' αὐτῶν καλούμενος Νυκτιπόρος. καὶ πηγαὶ δύο περὶ τὰς πύλας, ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ μὲν, Νήγρετος, τῇ δὲ, Παννυχία. ὁ δὲ περίβολος τῆς πόλεως, ὑψηλός τε, καὶ ποικίλος, ἴριδι τὴν χροιὰν ὁμοιότατος. πύλαι μέντοι ἔπεισιν, οὐ δύο καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες. δύο μὲν πρὸς τὸ τῆς Βλακείας πεδίον ἀποβλέπουσαι,

ἡ μὲν

ἡ μὲν, σιδηρᾶ, ἡ δὲ, κεράμου πεποιημένη, καθ' ἃς ἐλέγοντο ἀποδημεῖν αὐτῶν οἵ τε φοβεροὶ, καὶ φονικοὶ, καὶ ἀπηνεῖς. δύο δὲ, πρὸς τὸν λιμένα, καὶ τὴν θάλατταν. αἱ μὲν, κεράτιναι, αἱ δὲ, καθ' ἃς ἡμεῖς παρήλθομεν ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων δ' ἐς τὴν πόλιν, ἐν δεξιᾷ μέν ἐστι τὸ Νυκτῷον. σέβονται γὰρ θεῶν ταύτην μάλιστα, καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα. ἐκείνῳ δὲ πλησίον τοῦ λιμένος τὸ ἱερὸν πεποίηται. ἐν ἀριστερᾷ δὲ. τὰ τοῦ ὕπνου βασίλεια. οὗτος γὰρ δὴ ἄρχει παρ' αὐτοῖς, σατράπας δύο, καὶ ὑπάρχους πεποιημένος, Ταραξίωνά τε τὸν Ματαιογένους, καὶ Πλουτοκλέα τὸν Φαντασίωνος. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγή ἐστιν, ἣν καλοῦσι Καρεῶτιν. καὶ πλησίον ναοὶ δύο, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἔνθα καὶ τὸ ἄδυτόν ἐστιν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ προειστήκει προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκριτὴς, ταύτης παρὰ τοῦ ὕπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. αὐτῶν μέντοι ὀνείρων, οὔτε φύσις, οὔτε ἰδέα ἡ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροί τε ἦσαν, καὶ καλοὶ, καὶ ἡδεῖς. οἱ δὲ, μικροί, καὶ ἄμορφοι: καὶ οἱ μὲν, χρύσεοι, ὡς ἐδόκουν. οἱ δὲ, ταπεινοί τε, καὶ εὐτελεῖς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πτερωτοί τινες, καὶ τερατώδεις, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκευασμένοι, οἱ μὲν, ἐς βασιλέας, οἱ δ' ἐς

θεοῖς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοιαῦτα διεσκευασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίζομεν, πάλαι παρ' ἡμῖν ἑωρακότες. οἱ δὲ, καὶ προσῄεσαν, καὶ ἠσπάζοντο, ὡς ἂν καὶ συνήθεις ὑπάρχοντες. καὶ παραλαβόντες ἡμᾶς, καὶ κατακοιμίσαντες, πάνυ λαμπρῶς, καὶ δεξιῶς ἐξένιζον, τήν τε ἄλλην ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ παρασκευάσαντες, καὶ ὑπισχνούμενοι βασιλέας τε ποιήσειν, καὶ σατράπας. ἔνιοι δὲ, καὶ ἀπῆγον ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκείους ἐπεδείκνυον, καὶ αὐθημερὸν ἐπανήξειν. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα, καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καθεύδοντες, εὐωχούμενοι. ἔπειτα δὲ, ἄφνω βροντῆς μεγάλης καταῤῥαγείσης, ἐγρόμενοι, καὶ ἀναθορόντες, ἀνήχθημεν ἐπισιτισάμενοι. τριταῖοι δ' ἐκεῖθεν τῇ Ὠγυγίᾳ νήσῳ προσχόντες, ἀποβαίνομεν. πρότερον δ' ἐγὼ λύσας τὴν ἐπιστολὴν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμένα. ἦν δὲ τοιάδε. Ὀδυσσεὺς Καλυψοῖ χαίρειν. Ἴσθι με ὡς τὰ πρῶτα ἐξέπλευσα παρὰ σοῦ, τὴν σχεδίαν κατασκευασάμενος, ναυαγίᾳ χρησάμενος, καὶ μόλις ὑπὸ Λευκοθέας διασωθέντα, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν, ὑφ' ὧν ἐς τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς, κατέλαβον πολλοὺς τῆς γυναικὸς μνηστῆρας, ἐν τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας. ἀποκτείνας δ' ἅπαντας, ὕστερον ὑπὸ Τηλεγόνου τοῦ

ἐκ

ἐκ Κίρκης μοι γενομένου, ἀνῃρέθην. καὶ νῦν εἰμὶ
ἐν τῇ μακάρων νήσῳ, πάνυ μετανοῶν ἐπὶ τῷ κα-
ταλιπεῖν τὴν παρὰ σοὶ δίαιταν, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ
προτεινομένην ἀθανασίαν. ἢν οὖν καιροῦ λάβω-
μαι, ἀποδρὰς, ἀφίξομαι πρὸς σέ. ταῦτα μὲν
ἐδήλου ἡ ἐπιστολή. καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενισθεί-
ημεν. ἐγὼ δὲ, προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης,
εὗρον τὸ σπήλαιον τοιοῦτον, οἷον Ὅμηρος εἶπε,
καὶ αὐτὴν ταλασιουργοῦσαν. ὡς δὲ τὴν ἐπι-
στολὴν ἔλαβε, καὶ ἐπελέξατο, πρῶτα μὲν, ἐπὶ
πολὺ ἐδάκρυεν. ἔπειτα δὲ, παρεκάλει ἡμᾶς
ἐπὶ ξενίαν, καὶ εἱστία λαμπρῶς, καὶ περὶ τοῦ Ὀ-
δυσσέως ἐπυνθάνετο, καὶ περὶ τῆς Πηνελόπης,
ὁποία εἴη τὴν ὄψιν, καὶ εἰ σωφρονοίη, καθάπερ
Ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐτῆς ἐκόμπαζε. καὶ ἡ-
μεῖς τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, ἐξ ὧν εἰκάζομεν
εὐφρανεῖσθαι αὐτήν. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες
ἐπὶ ναῦν, πλησίον τῆς ἠϊόνος ἐκοιμήθημεν. ἕ-
ωθεν δὲ ἀνηγόμεθα, σφοδρότερον κατιόντος τοῦ
πνεύματος. καὶ δὴ χειμασθέντες ἡμέρας δύο,
τῇ τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς Κολοκυνθοπειρα-
ταῖς. ἄνθρωποι δέ εἰσιν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῶν
πλησίον νήσων λῃστεύοντες τοὺς παραπλέοντας.
πλοῖα δ' ἔχουσι μέγιστα κολοκύνθινα, τὸ μῆ-
κος πηχέων ἕξ. ἐπειδὰν γὰρ ξηράνωσι, κοιλά-

νάντες αὐτὴν, καὶ ἐξελόντες τὴν ἐντεριώνην, ἐμ
πλέουσιν, ἱστοῖς μὲν χρώμενοι καλαμίνοις, ἀν
τὶ δὲ τῆς ὀθόνης, τῷ φύλλῳ τῆς κολοκύνθης. προ
σβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δύο πληρωμάτων ἐ
μάχοντο, καὶ πολλοὺς κατετραυμάτιζον, βάλλον
τες ἀντὶ λίθων, τῷ σπέρματι τῶν κολοκυν
θῶν. ἀγχωμάλως δ᾽ ἐπὶ πολὺ ναυμαχοῦντες,
περὶ μεσημβρίαν, εἴδομεν κατόπιν τῶν Κολο
κυνθοπειρατῶν, προσπλέοντας τοὺς Καρυοναύ
τας, πολέμιοι δ᾽ ἦσαν ἀλλήλοις, ὡς ἔδειξαν.
ἐπειδὴ γὰρ κἀκεῖνοι ᾔσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας, ἡ
μῶν μὲν ὀλιγώρησαν. τραπόμενοι δ᾽ ἐπ᾽ ἐκείνους
ἐναυμάχουν. ἡμεῖς δ᾽ ἐν τοσούτῳ ἐπάραντες
τὴν ὀθόνην, ἐφεύγομεν, ἀπολιπόντες αὐτοὺς μα
χομένους. καὶ δῆλοι ἦσαν κρατήσοντες οἱ Καρυο
ναῦται, ἅτε καὶ πλείους. πέντε γὰρ εἶχον πληρώ
ματα, καὶ ἀπὸ ἰσχυροτέρων νεῶν μαχόμενοι. τὰ
γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύφινα, καρύων ἡμίτομα,
κεκενωμένα. μέγεθος ἑκάστου ἡμιτόμου ἐς μῆ
κος, ὀργυιαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπειδ᾽ ἀπεκρύψα
μεν αὐτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ τὸ λοι
πὸν ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαν ἦμεν, ἀεί τινας ἐ
πιβουλὰς προσδεχόμενοι. οὐ μάτην. οὔπω γοῦν
δεδύκει ὁ ἥλιος. καὶ ἀπό τινος ἐρήμης νήσου προ
σήλαυνον ἡμῖν ὅσον εἴκοσιν ἄνδρες, ἐπὶ δελφίνων
μεγά

μεγάλων ὀχούμενοι. λῃσταὶ δὲ οὗτοι. καὶ οἱ δελφῖνες αὐτοὺς ἔφερον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπηδῶντες, ἐχρεμέτιζον, ὥσπερ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἦσαν, διαστάντες οἱ μὲν, ἔνθεν, οἱ δὲ, ἔνθεν, ἔβαλλον ἡμᾶς σηπίαις ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς καρκίνων. τοξευόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκοντιζόντων, οὐκέτι ὑπέμειναν. ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς τὴν νῆσον κατέφυγον. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, γαλήνης οὔσης, ἐλάθομεν προσοκείλαντες ἀλκυόνος καλιᾷ παμμεγέθει· σταδίων γοῦν ἑξήκοντα ἦν αὐτῇ τὸ περίμετρον. ἐπέπλει δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ᾠὰ θάλπουσα, οὐ πολὺ μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δὴ ἀναπταμένη, μικροῦ μὲν κατέδυσε τὴν ναῦν τῷ ἀνέμῳ τῶν πτερῶν. ᾤχετο γοῦν φεύγουσα, γοεράν τινα φωνὴν προϊεμένη. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἤδη ὑποφαινούσης, ἐθεώμεθα τὴν καλιὰν, σχεδίᾳ μεγάλῃ προσεοικυῖαν, ἐκ δένδρων συμπεφορημένην, ἐπῆν δὲ καὶ ᾠὰ πεντακόσια, ἕκαστον αὐτῶν χίου πίθου περιπληθέστερον. ἤδη μέντοι καὶ οἱ νεοττοὶ ἔνδοθεν ἐφαίνοντο, καὶ ἔκρωζον. πελέκεσι γοῦν διακόψαντες ἓν τῶν ᾠῶν, νεοττὸν ἄπτερον ἐξεκολάψαμεν, εἴκοσι γυπῶν ἁδρότερον. ἐπεὶ δὲ πλέοντες ἀπέχομεν τῆς καλιᾶς ὅσον σταδίους διακοσίους, τέρατα ἡμῖν μεγάλα

καὶ θαυμάσια ἐπεσήμαινεν, ὅ, τε γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ χηνίσκος ἄφνω ἐπτερύξατο, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ κυβερνήτης Σκίνθαρος φαλακρὸς ἤδη ὢν, ἀνεκόμησε. καὶ τὸ πάντων δὴ παραδοξότατον, ὁ γὰρ ἱστὸς τοῦ νεὼς ἐξεβλάστησε, καὶ κλάδους ἀνέφυσε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν. ὁ δὲ καρπὸς, ἦν σῦκα, καὶ σαφυλαὶ μεγάλαι, οὔπω πέπειροι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ εἰκὸς ἐταράχθημεν, καὶ ηὐχόμεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἀλλόκοτον τοῦ φαντάσματος. οὔπω δὲ πεντακοσίους σταδίους διελθόντες, εἴδομεν ὕλην μεγίστην, καὶ λάσιον, πιτύων, καὶ κυπαρίττων. καὶ ἡμεῖς μὲν εἰκάσαμεν ἤπειρον εἶναι. τὸ δ' ἦν πέλαγος ἄβυσσον, ἀρίζοις δένδροις καταφυτευόμενον. εἱστήκει δὲ τὰ δένδρα ὅμως ἀκίνητα, ὀρθὰ, καθάπερ ἐπιπλέοντα, πλησιάσαντες δ' οὖν, καὶ τὸ πᾶν κατανοήσαντες, ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί χρὴ δρᾶν. οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν δυνατὸν ἦν. πυκνὰ γὰρ, καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν, οὔτ' ἀναστρέφειν ῥᾴδιον ἐδόκει. ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον, ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι. καὶ ἑώρων ἐπὶ σταδίους μὲν πεντήκοντα ἢ ὀλίγῳ πλείους, τὴν ὕλην οὖσαν. ἔπειτα δὲ αὖθις ἕτερον ὠκεανὸν ἐκδεχόμενον. καὶ δὴ ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ

τὴν

τὴν κόμην τῶν δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἦν, ὑπερβιβάσαι, εἰ δυναίμεθα, ἐς τὴν ἑτέραν θάλατταν· καὶ οὕτως ἐποιοῦμεν. ἐκδήσαντες γὰρ αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ, καὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα, μόλις ἀνιμησάμεθα. καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντές τε τὰ ἱστία, καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν, τοῦ ἀνέμου προωθοῦντος ἐπισυρόμενοι. ἔνθα μὲ καὶ τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος εἰσῆλθε. φησὶ γάρ που κἀκεῖνος, Τοῖσιν δ' ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι. διελθόντες δ' ὅμως τὴν ὕλην, ἀφικόμεθα πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ πάλιν ὁμοίως καταθέντες τὴν ναῦν, ἐπλέομεν διὰ καθαροῦ, καὶ διαυγοῦς ὕδατος, ἄχρι δὴ ἐπέστημεν χάσματι μεγάλῳ ἐκ τοῦ ὕδατος διεστῶτος γεγενημένῳ, καθάπερ ἐν τῇ γῇ πολλάκις ἑωρῶμεν ὑπὸ σεισμῶν γινόμενα διαχωρήματα. ἡ μὲν οὖν ναῦς, καθελόντων ἡμῶν τὰ ἱστία, ῥᾳδίως ἔστη, παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα κατενεχθῆναι. ὑπερκύψαντες δὲ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν βάθος ὅσον σταδίων χιλίων, μάλα φοβερὸν, καὶ παράδοξον. εἱστήκει γὰρ τὸ ὕδωρ ὥσπερ μεμερισμένον. περιβλέποντες δὲ κατὰ δεξιὰ, ὁρῶμεν πόρρωθεν γέφυραν ἐπεζευγμένην ὕδατος, συνάπτοντος τὰ πελάγη κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, κἀκ τῆς ἑτέρας θαλάττης ἐς τὴν ἑτέραν διαρρέοντος. προσελάσαντες οὖν ταῖς κώπαις, κατὰ

ἐκεῖνο περιδράμωμεν; καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν, οὔποτε προσδοκήσαντες. τοὐντεῦθεν ἡμᾶς ὑπεδέχετο πέλαγός τε προσηνὲς, καὶ νῆσος οὐ μεγάλη, εὐπρόσιτος συνοικουμένη. ἐνέμοντο δὲ αὐτὴν ἄνθρωποι ἄγριοι, Βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρ' ἡμῖν τὸν Μινώταυρον ἀναπλάττουσιν. ἀποβάντες δὲ, προσῄειμεν ὑδρευσόμενοι, καί τι καὶ σιτία ληψόμενοι, εἴποθεν δυνηθείημεν. οὐκέτι γὰρ εἴχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοῦ πλησίον εὕρομεν, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφαίνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολὺς οὐ πόῤῥωθεν ἠκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλην εἶναι βοῶν, κατ' ὀλίγον προχωροῦντες, ἐπέστημεν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδίωκον. καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἑταίρων λαμβάνουσιν. οἱ δὲ λοιποὶ, πρὸς τὴν θάλατταν κατεφεύγομεν. εἶτα μέντοι πάντες ὁπλισάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρήτους περιιδεῖν τοὺς φίλους, ἐμπίπτομεν τοῖς Βουκεφάλοις, τὰ κρέα τῶν ἀνῃρημένων διαιρουμένοις. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδιώκομεν, καὶ κτείνομέν γε ὅσον πεντήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν, καὶ αὖθις ὀπίσω ἀνεστρέφομεν, τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες. σιτίον μέντοι οὐδὲν εὕρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, παρῄνουν ἀποσφάττειν τοὺς παρειλημμένους. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ δήσας, ἐφύλατ-

τον

τὸν αὐτοὺς, ἄχρι δὴ ἀφίκοντο παρὰ τῶν Βουκεφάλων πρέσβεις, ἀπαιτοῦντες ἐπὶ λύτροις τοὺς συνειλημμένους. συνίεμεν γὰρ αὐτῶν διανευόντων, καὶ γοερόν τι μυκωμένων, ὥσπερ ἱκετευόντων. τὰ λύτρα δὲ ἦν τυροὶ πολλοὶ, καὶ ἰχθῦς ξηροὶ, καὶ κρόμμυα, καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἑκάστη πόδας ἔχουσα, δύο μὲν τοὺς ὄπισθεν. οἱ δὲ πρόσω, ἐς ἕνα συμπεφύκεσαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνειλημμένους, καὶ μίαν ἡμέραν ἐπιμείναντες, ἀνήχθημεν. ἤδη δὲ ἰχθύες τε ἡμῖν ἐφαίνοντο, καὶ ὄρνεα παρεπέτετο, καὶ ἄλλα ὁπόσα γῆς πλησίον οὔσης, σημεῖα προυφαίνετο. μετ᾽ ὀλίγον δὲ, καὶ ἄνδρας εἴδομεν καινῷ τρόπῳ ναυτιλίας χρωμένους. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἦσαν. λέξω δὲ τοῦ πλοῦ τὸν τρόπον. ὕπτιοι κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὀρθώσαντες τὰ αἰδοῖα, μεγάλα δὲ φέρουσιν, ἐξ αὐτῶν ὀθόνην πετάσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδεῶνας κατέχοντες, ἐμπίπτοντος τοῦ ἀνέμου, ἔπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτους, ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι, ζεύξαντες δύο δελφῖνας, ἤλαυνόν τε, καὶ ἡνιόχουν. οἱ δὲ προϊόντες, ἐπεσύροντο τοὺς φελλούς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε ἠδίκουν, οὔτε ἔφευγον, ἀλλ᾽ ἤλαυνον ἀδεῶς τε, καὶ εἰρηνικῶς, τὸ εἶδος τοῦ ἡμετέρου πλοίου θαυμάζοντες, καὶ

παντόθεν περισκοποῦντες. ἑσπέρας δὲ ἤδη προσέσχομεν νήσῳ οὐ μεγάλῃ. κατῳκεῖτο δὲ αὕτη ὑπὸ γυναικῶν ὡς ἐνομίζομεν, ἑλλάδα φωνὴν προϊεμένων. προσῄεσαν γὰρ, καὶ ἐδεξιοῦντο, καὶ ἠσπάζοντο πάνυ ἑταιρικῶς κεκοσμημέναι, καλαὶ πᾶσαι, καὶ νεάνιδες, ποδήρεις τοὺς χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆσος, ἐκαλεῖτο Καβαλοῦσα. ἡ δὲ πόλις αὐτὴ, Υδαμαργία. λαβοῦσαι δ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναῖκες, ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε, καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ὑποστὰς, οὐ γὰρ χρηστὰ ἐμαντευόμην, ἀκριβέστερόν τε περιβλέπων, ὁρῶ πολλῶν ἀνθρώπων ὀστᾶ, καὶ κρανία κείμενα, καὶ τὸ μὲν, βοὴν ἱστάναι, καὶ τοὺς ἑταίρους συγκαλεῖν, καὶ ἐς τὰ ὅπλα χωρεῖν, οὐκ ἐδοκίμαζον. προχειρισάμενος δὲ τὴν μαλάχην, πολλὰ ηὐχόμην αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν. μετ' ὀλίγον δὲ, τῆς ξένης διακονουμένης, εἶδον τὰ σκέλη οὐ γυναικὸς, ἀλλ' ὄνου ὁπλάς. καὶ δὴ σπασάμενος τὸ ξίφος, συλλαμβάνω τε αὐτὴν, καὶ δήσας περὶ τῶν ὅλων ἀνέκρινον. ἡ δὲ, ἄκουσα μὲν, εἶπε δὲ ὅμως, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσίους γυναῖκας, Ονοσκελέας προσαγορευομένας. τροφὴν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους. ἐπειδὰν γὰρ ἔφη μεθύσωμεν αὐτοὺς, συνευνηθεῖσαι, κοιμωμένοις ἐπιχειροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνην μὲν κατέ-

λιπον

λιπὸν αὐτοῦ δεδεμένην. αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ στέρνον, ἐβόων τε, καὶ τοὺς ἑταίρους συνεκάλουν. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, τὰ πάντα ἐμήνυον αὐτοῖς, καὶ τοὺς πόδας ἐδείκνυον, καὶ ἦγον εἴσω πρὸς τὴν δεδεμένην. ἡ δὲ, αὐτίκα ὕδωρ ἐγένετο. καὶ ἀφανὴς ἦν. ὅμως δὲ, τὸ ξίφος εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκα, πειρώμενος. τὸ δὲ αἷμα ἐγένετο. ταχέως οὖν ἐπὶ τὴν ναῦν κατελθόντες, ἀπεπλεύσαμεν, καὶ ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζε, τήν τε ἤπειρον ἀποβλεπόμενοι, εἰκάζομεν εἶναι τὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένῃ κειμένην. προσκυνήσαντες δὲ, καὶ προσευξάμενοι, περὶ τῶν μελλόντων ἐσκοποῦμεν. καὶ τοῖς μὲν, ἐδόκει ἐπιβᾶσι μόνον, αὖθις ὀπίσω ἀναστρέφειν. τοῖς δὲ, τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ καταλιπεῖν. ἀνελθόντας δὲ εἰς τὴν Μεσόγαιαν, πειραθῆναι τῶν ἐνοικούντων. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, χειμὼν σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσαράξας τὸ σκάφος τῷ αἰγιαλῷ, διέλυσεν. ἡμεῖς δὲ, μόλις ἐξενηξάμεθα τὰ ὅπλα ἕκαστος, καὶ εἴ τι ἄλλο οἷός τε ἦν ἁρπασάμενοι.

Ταῦτα μὲν τὰ μέχρι τῆς ἑτέρας γῆς συνενεχθέντα μοι ἐν τῇ θαλάττῃ, καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς νήσοις, καὶ ἐν τῷ ἀέρι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ κήτει, καὶ ἐπεὶ ἐξήλθομεν, παρά τε τοῖς ἥρωσι, καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ τελευταῖα, παρὰ τοῖς Βουκεφάλοις, καὶ ταῖς Ονοσκελέαις, τὰ

δ' οὖν τῆς γῆς, ἐν ταῖς ἑξῆς βίβλοις διηγήσομαι.

ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ.

Ἀνῆλθέ τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἀποκτενῶν τὸν τύραννον. καὶ αὐτὸν μὲν οὐχ εὗρε. τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀποκτείνας, κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν τῷ σώματι. ἐλθὼν ὁ τύραννος, καὶ τὸν υἱὸν ἰδὼν ἤδη νεκρὸν, τῷ αὐτῷ ξίφει ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν. αἰτεῖ ὁ ἀνελθὼν, καὶ τὸν τοῦ τυράννου υἱὸν ἀνελὼν, γέρας, ὡς τυραννοκτόνος.

Δύο τυράννους ἀποκτείνας ὦ ἄνδρες δικασταὶ μιᾶς ἡμέρας, τὸν μὲν, ἤδη παρηβηκότα, τὸν δὲ, ἀκμάζοντα, καὶ πρὸς διαδοχὴν τῶν ἀδικημάτων ἑτοιμότερον, ἥκω μίαν ὅμως ἐφ' ἀμφοτέροις αἰτήσων δωρεὰν, μόνος τῶν πώποτε τυραννοκτόνων πληγῇ μιᾷ δύο πονηροὺς ἀποσκευασάμενος, καὶ φονεύσας, τὸν μὲν παῖδα, τῷ ξίφει. τὸν πατέρα δὲ, τῇ πρὸς τὸν υἱὸν φιλοστοργίᾳ. ὁ μὲν οὖν τύραννος, ἀνθ' ὧν ἐποίησεν, ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τιμωρίαν, ζῶν μὲν, τὸν υἱὸν ἐπιδὼν προανῃρημένον παρὰ τὴν τελευτήν. τελευταῖον δὲ, ἠναγκασμένος τὸ παραδοξότατον αὐτὸς αὑτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνος. ὁ παῖς δὲ ὁ ἐκείνου τέθνηκε μὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὑπηρέτησε δέ μοι καὶ ἀποθανὼν πρὸς ἄλλον φόνον, ζῶντι μὲν συναδικῶν τῷ

πατρὶ

πατρί, μετὰ θάνατον δὲ πατροκτονήσας, ὡς ἐδύνατο. τὴν μὲν οὖν τυραννίδα ὁ παύσας εἰμὶ ἐγώ. καὶ τὸ ξίφος, ὃ πάντα εἴργασται, ἐμόν. τὴν δὲ τάξιν ἐνήλλαξα τῶν φόνων, καὶ τὸν τρόπον ἐκαινοτόμησα τῆς τῶν πονηρῶν τελευτῆς. τὸν μὲν ἰσχυρότερον, καὶ ἀμύνασθαι δυνάμενον, αὐτὸς ἀνελών. τὸν γέροντα δὲ, μόνῳ παραχωρήσας τῷ ξίφει. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ περιττότερόν τι ἐπὶ τούτοις ᾤμην γενήσεσθαί μοι παρ' ὑμῶν, καὶ δωρεὰς λήψεσθαι ἰσαρίθμους τοῖς ἀνῃρημένοις, ὡς ἂν οὐ τῶν παρόντων ἀπαλλάξας ὑμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν μελλόντων κακῶν ἐλπίδος, καὶ τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον παρασχών, οὐδενὸς παραλελειμμένου κληρονόμου τῶν ἀδικημάτων. μεταξὺ δὲ κινδυνεύω, τοσαῦτα κατορθώσας, ἀγέραστος ἀπελθεῖν παρ' ὑμῶν, καὶ μόνος στέρεσθαι τῆς παρὰ τῶν νόμων ἀμοιβῆς, οὓς διεφύλαξα. ὁ μὲν οὖν ἀντιλέγων, οὔ μοι δοκεῖ μοι οὐ κηδόμενος ὥς φησι τῶν κοινῶν τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι λελυπημένος, καὶ ἀμυνόμενος τὸν ἐκείνοις τοῦ θανάτου αἴτιον γεγενημένον. ὑμεῖς δὲ, ἀνάσχεσθέ μου ὦ ἄνδρες δικασταὶ πρὸς ὀλίγον τὰ ἐν τῇ τυραννίδι, καίπερ εἰδόσιν ὑμῖν ἀκριβῶς διηγουμένου. καὶ γὰρ τὸ μέγεθος οὕτω μάθοιτ' ἂν τῆς εὐεργε-

πιστὸν καὶ ἀσφαλές, ἀπ' αὐτοῦ περιεῖχε τὴν δυναστείαν. τὴν δ' ἀπόλαυσιν, μόνος ἐκαρποῦτο τῶν ἀδικημάτων. ἐκεῖνος ἦν ὁ τοὺς δορυφόρους συνέχων. ὁ τὴν φρουρὰν κρατύνων. ὁ τοὺς τυραννουμένους ἐκκόπτων. ὁ τοὺς ἐπιβουλεύοντας φοβῶν. ἐκεῖνος, ὁ τοὺς ἐφήβους ἀνασπῶν. ὁ ἐνυβρίζων τοῖς γάμοις. ἐκείνῳ αἱ παρθένοι ἀνήγοντο, καὶ εἴ τινες σφαγαί, καὶ εἴ τινες φυγαί, καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις, καὶ βάσανοι, καὶ ὕβρεις, πάντα ταῦτα τολμήματα ἦν νεανικά. ὁ γέρων δ' ἐκεῖνος, ἠκολούθει, καὶ συνηδίκει, καὶ ἐπῄνει μόνον τὰ τοῦ παιδὸς ἀδικήματα. καὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀφόρητον καθειστήκει. ὅταν γὰρ αἱ τῆς γνώμης ἐπιθυμίαι τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν προσλάβωσιν, οὐδένα ὅρον ποιοῦνται τῶν ἀδικημάτων. μάλιστα δὲ ἐκεῖνο ἐλύπει, τὸ εἰδέναι μακράν, μᾶλλον δὲ ἀΐδιον τὴν δουλείαν ἐσομένην, καὶ ἐκ διαδοχῆς παραδοθησομένην τὴν πόλιν, ἄλλοτε ἄλλῳ δεσπότῃ, καὶ πονηρῷ, κληρονόμημα γενησόμενον τὸν δῆμον, ὡς τοῖς γε ἄλλοις οὐ μικρά τις ἐλπὶς αὕτη, τὸ λογίζεσθαι, καὶ πρὸς αὑτοὺς λέγειν, ἀλλ' ἤδη παύσεται, ἀλλ' ἤδη τεθνήξεται. καὶ μετ' ὀλίγον ἐλεύθεροι γενησόμεθα. ἐπ' ἐκείνων δὲ, οὐδὲν τοιοῦτον ἠλπίζετο, ἀλλ' ἑωρῶμεν ἤδη ἕτοιμον τὸν τῆς ἀρχῆς διάδοχον.

ριγαροῦν οὐδ' ἐπιχειρεῖν τις ἐτόλμα τῶν γεννικῶν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ προαιρουμένων, ἀλλ' ἀπέγνωστο παντάπασιν ἡ ἐλευθερία, καὶ ἄμαχος ἡ τυραννὶς ἐδόκει, πρὸς τοσούτοις ἐσομένης τῆς ἐπιχειρήσεως. ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ταῦτ' ἐφόβησεν, οὐδὲ τὸ δυσχερὲς τῆς πράξεως λογισάμενος ἀπώκνησα, οὐδὲ πρὸς τὸν κίνδυνον ἀπεδειλίασα. μόνος δὲ μόνος πρὸς οὕτως ἰσχυρὰν καὶ πολλὴν τὴν τυραννίδα. μᾶλλον δὲ οὐδὲ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ξίφους ἀνῄειν τοῦ συμμεμαχημένου, καὶ τὸ μέρος συντετυραννοκτονηκότος, πρὸ ὀφθαλμῶν μὲν, τὴν τελευτὴν ἔχων, ἀλλαξάμενος δὲ ὅμως τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς τῆς ἐμῆς. ἐντυχὼν δὲ τῇ πρώτῃ φρουρᾷ, καὶ τρεψάμενος οὐ ῥᾳδίως τοὺς δορυφόρους, καὶ τὸν ἐντυγχάνοντα κτείνων, καὶ τὸ ἀνθιστάμενον πᾶν διαφθείρων, ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἔργων ἵεμαι, ἐπ' αὐτὴν τὴν μόνην τῆς τυραννίδος ἰσχὺν, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἡμετέρων συμφορῶν. καὶ ἐπιστὰς τῷ τῆς ἀκροπόλεως φρουρίῳ, καὶ ἰδὼν γεννικῶς ἀμυνόμενον, καὶ ἀνθιστάμενον πολλοῖς τραύμασιν, ὅμως ἀπέκτεινα. καὶ ἡ μὲν, τυραννὶς, ἤδη καθῄρητο, καὶ πέρας εἶχέ μοι τὸ τόλμημα. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, πάντες μὲν ἐλεύθεροι, ἐλείπετο δ' ὁ γέρων ἔτι μόνος ἄνοπλος, ἀποβεβληκὼς

τοὺς

τοὺς φύλακας, ἀπολωλεκὼς δὲ μέγαν ἐκεῖνον αὐτοῦ δορυφόρον, ἔρημος, οὐδὲ γενναίας ἔτι χειρὸς ἄξιος. ἐνταῦθα τοίνυν πρὸς ἐμαυτὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰ τοιαῦτα ἐλογισάμην. πάντ' ἔχει μοι καλῶς. πάντα πέπρακται. πάντα κατόρθωται. τίνα ἂν ὁ περίλοιπος κολασθείη τρόπον; ἐμοῦ μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι, καὶ τῆς ἐμῆς δεξιᾶς, καὶ μάλιστα ἐπ' ἔργῳ λαμπρῷ, καὶ νεανικῷ, καὶ γενναίῳ ᾑρημένῳ, καταισχύνων κἀκείνην τὴν σφαγήν. ἄξιον δέ τινα δεῖ ζητῆσαι δήμιον. ἀλλὰ μετὰ τὴν συμφορὰν, μὴ δὲ τὴν αὐτὴν κερδαίνειν. ἰδέτω. κολασθήτω. παρακείμενον ἐχέτω τὸ ξίφος. τούτῳ τὰ λοιπὰ ἐντέλλομαι. ταῦτα βουλευσάμενος, αὐτὸς μὲν ἐκποδὼν ἀπηλλαττόμην. ὁ δὲ, ὅπερ ἐγὼ προὐμαντευσάμην, διεπράξατο, καὶ ἐτυραννοκτόνησε, καὶ τέλος ἐπέθηκε τῷ ἐμῷ δράματι. πάρειμι οὖν κομίζων ὑμῖν τὴν δημοκρατίαν, καὶ θαῤῥεῖν ἤδη προκηρύττων ἅπασι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν εὐαγγελιζόμενος. ἤδη οὖν ἀπολαύετε τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. κενὴ μὲν ὡς ὁρᾶτε πονηρῶν ἡ ἀκρόπολις. ἐπιτάττει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ καὶ τιμᾶν ἔξεστι, καὶ δικάζειν, καὶ ἀντιλέγειν κατὰ τοὺς νόμους. καὶ πάντα ταῦτα γεγένηται διὶ ἐμὲ ὑμῖν, καὶ διὰ τὴν

μένος; εἰ γάρ τις ὅδε τῶν πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσθαι δίκαιος, παραχωρῶ τοῦ γέρως, ἀξίσαμαι τῆς δωρεᾶς. εἰ δὲ μόνος ἐγὼ πάντα διεπραξάμην, τολμῶν, κινδυνεύων, ἀνιὼν, ἀναιρῶν, κολάζων, δι' ἀλλήλων τιμωρούμενος, τί μου διαβάλλεις τὰ κατορθώματα; τί δὲ ἀχάριστον πρός με τὸν δῆμον ποιεῖς εἶναι; οὐ γὰρ αὐτὸν ἐφόνευσας τὸν τύραννον. ὁ δὲ νόμος, τυραννοκτόνῳ δίδωσι τὴν δωρεάν. διαφέρει δὲ εἰπέ μοι τί ἢ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἢ τοῦ θανάτου παρασχεῖν τὴν αἰτίαν. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐδὲν οἶμαι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ὁ νομοθέτης εἶδε, τὴν ἐλευθερίαν. τὴν δημοκρατίαν, τὴν τῶν δεινῶν ἀπαλλαγήν. τοῦτ' ἐτίμησε. τοῦτ' ἄξιον ἀμοιβῆς ὑπέλαβεν, ὅπερ οὐκ ἂν εἴποις μὴ δι' ἐμὲ γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἐφόνευσα δι' ὃν ἐκεῖνος ζῆν οὐκ ἐδύνατο, αὐτὸς εἴργασμαι τὴν σφαγήν. ἐμὸς ὁ φόνος, ἡ χεὶρ ἐκείνου, μὴ τοίνυν ἀκριβολογοῦ ἔτι περὶ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς, μηδ' ἐξέταζε ὅπως ἀπέθανεν, ἀλλ' εἰ μηκέτ' ἐστιν, εἰ δι' ἐμὲ τὸ μηκέτ' εἶναι ἔχει, ἐπεὶ κἀκεῖνο προσεξετάσειν μοι δοκεῖς, καὶ συκοφαντήσειν τοὺς εὐεργέτας, εἴ τις μὴ ξίφει, ἀλλὰ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ ἀπέκτεινε. τί δὲ εἰ λιμῷ ἐξεπολιόρκησα τὸν τύραννον, τὴν ἀνάγκην τῆς τελευτῆς παρέχων, ἀπῄτεις ἂν καὶ τότε παρ' ἐμοῦ

αὐτόχειρα τὴν σφαγήν; ἢ ἐνδεῖν ἔλεγές μοί
τι πρὸς τὸν νόμον; καὶ ταῦτα, χαλεπώτε
ρον τοῦ κακούργου πεφονευμένου; ἓν μόνον διέ
ταξε. τοῦτ' ἀπαιτεῖ. τοῦτο πολυπραγμονεῖ. τίς
τῶν πονηρῶν λείπεται, ἢ τίς ἐλπὶς τοῦ φόβου,
ἢ τί ὑπόμνημα τῶν συμφορῶν. εἰ δὲ καθαρὰ
πάντα, καὶ εἰρηνικά, συκοφαντοῦντός ἐστι περὶ τρό
πῳ τῶν πεπραγμένων χρωμένου, ἀποστερεῖν
ἐθέλειν τὴν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις δωρεάν.
ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο μέμνημαι διηγορευμένον ἐν τοῖς
νόμοις, ἐκτὸς εἰ μὴ διὰ τὴν πολλὴν δουλείαν,
ἐπιλέλησμαι τῶν ἐν αὐτοῖς εἰρημένων, αἰτί
ας θανάτου εἶναι διττὰς, εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτει
νεν, ἢ εἴ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀπέκτεινε, μὴ δὲ τῇ
χειρὶ ἔδρασε τὸ ἔργον, ἠνάγκασε δὲ, καὶ παρέσχεν
ἀφορμὴν τοῦ φόνου τὰ ἴσα, καὶ τοῦτον ἀξιοῖ ὁ νό
μος αὐτὸν ἀντικολάζεσθαι μάλα δικαίως. οὐ
γὰρ ἐβούλετο τοῦ πεπραγμένου ἴσον γίνεσθαι τὸ
διὰ τῆς αἰτίας. καὶ περιττὴ λοιπὸν ἡ ἐξέτασις τοῦ τρό
που τῆς σφαγῆς. εἶτα τὸν μὲν οὕτως ἀποκτεί
νοντα, κολάζειν ὡς ἀνδροφόνον δικαιοῖς, καὶ οὐδα
μῶς ἀφεῖσθαι θέλεις. τὸν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦ
περὶ τρόπον εὖ πεποιηκότα τὴν πόλιν, οὐ τῶν
ὁμοίων ἀξιώσεις τοῖς εὐεργέταις. οὐδὲ γὰρ
ἐκεῖνο ἂν ἔχοις λέγειν, ὡς ἐγὼ μὲν ἁπλῶς

αὐτὸ

αὐτὸ ἔπραξα, ἠκολούθησε δέ τι τέλος ἄλλως χρηστὸν, ἐμοῦ μὴ θελήσαντος. τί γὰρ ἔτι ἐχρῆν ἐφεδρεύειν, τοῦ ἰσχυροτέρου πεφονευμένου; τί δὲ κατέλιπον τὸ ξίφος ἐν τῇ σφαγῇ, εἰ μὴ πάντως τὸ ἐσόμενον αὐτὸ προεμαντευόμην; ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο φής, ὡς οὐ τύραννος ὁ τεθνεὼς ἦν, οὐδὲ ταύτην εἶχε τὴν προσηγορίαν, οὐδὲ δωρεὰς ἐπ' αὐτῷ πολλάς, εἰ ἀποθάνοι, ἡδέως ἂν ἡμεῖς ἐδώκατε. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. εἶτα τοῦ τυράννου πεφονευμένου, τῷ τὴν αἰτίαν παρασχόντι τῆς σφαγῆς, οὐκ ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; ὢ τῆς πολυπραγμοσύνης. μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανεν, ἀπολαύοντι τῆς ἐλευθερίας; ἢ τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδεδωκότα, περιττότερόν τι προσαπαιτεῖς; καίτοι ὅ γε νόμος ὥς φησι, τὸ κεφάλαιον ἐξετάζει τῶν πεπραγμένων. τὰ διὰ μέσου δὲ πάντα ἐᾷ, καὶ οὐκέτι πολυπραγμονεῖ. τί γάρ; οὐχὶ ὁ ἐξελάσας τύραννον, ἤδη τιμὴν ἔλαβε τυραννοκτόνου; καὶ μάλα δικαίως. ἐλευθερίαν γὰρ κἀκεῖνος ἀντὶ δουλείας παρέχεται. τὸ δ' ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένον, οὐ φυγή, οὐδὲ δευτέρας ἐπαναστάσεως ἐλπίς, ἀλλὰ παντελὴς καθαίρεσις, καὶ πανωλεθρία παντὸς τοῦ γένους, καὶ ῥιζόθεν τὸ δεινὸν ἅπαν ἐκκεκομμένον. καί μοι πρὸς θεῶν ἤδη ἀπ' ἀρχῆς ἐς τέλος, εἰ δοκεῖ, πάντα ἐξε-

τάσ τε, εἴ τι τῶν πρὸς τὸν νόμον παραλέλειπται, καὶ εἰ ἐνδεῖ τῶν προσεῖναι ὀφειλόντων τυραννοκτόνῳ. πρῶτα μὲν δὴ γνώμην προϋπάρχειν χρὴ γενναίαν, καὶ φιλόπολιν, καὶ πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν ἐθέλουσαν, καὶ τῷ οἰκείῳ θανάτῳ τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν ὠνησομένην. ἆρ' οὖν πρὸς τοῦτο ἐνεδέησα, ἐμαλακίσθην, ἢ προειδόμενός τινα τῶν διὰ μέσου κινδύνων ἀπώκνησα; οὐκ ἂν εἴποις. μένε τοίνυν ἐπὶ τούτου ἔτι μόνου, καὶ νόμιζε τὸ θελῆσαι μόνον, καὶ τὸ βουλεύσασθαι ταῦτα, εἰ καὶ μὴ χρηστὸν ἀπέβη. ἔκ τε τῆς γνώμης αὐτῆς καταστάντα με, γέρας ἀξιοῦν, ὡς εὐεργέτην λαμβάνειν. ἐμοῦ μὲν οὐ δυνηθέντος, ἄλλου δὲ μετ' ἐμέ τε τυραννοκτονηκότος, ἄλογον εἰπέ μοι, ἢ ἀγνώμον ἦν παρασχεῖν; καὶ μάλιστα εἰ ἔλεγον, ἄνδρες, ἐβουλόμην, ἠθέλησα, ἐπεχείρησα, ἐπειράθην διὰ γνώμης, μόνος ἄξιός εἰμι τιμᾶσθαι, τί ἂν ἀπεκρίνω τότε; νῦν δὲ, οὐ τοῦτό φημι, ἀλλὰ καὶ ἀνῆλθον, καὶ ἐκινδύνευσα, καὶ μυρία πρὸ τῆς τοῦ νεανίσκου σφαγῆς ἐποίησα. μὴ γὰρ οὕτω ῥᾷστον, μὴ δ' εὐχερὲς ὑπολάβητε εἶναι τὸ πρᾶγμα, φρουρὰν ὑπερβῆναι, τῶν δορυφόρων κρατῆσαι, τρέψασθαι τοσούτους μόνον, ἀλλὰ σχεδὸν τὸ μέγιστον ἐν τῇ τυραννοκτονίᾳ, καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἔργων, τοῦτό ἐστιν. οὐ γὰρ δὴ αὐτός γε ὁ τύραννος, μέγα, τὸ

γα, καὶ δυσάλωτον, καὶ δυσκατέργαστόν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ φρουροῦντα, καὶ συνέχοντα τὴν τυραννίδα, ἅ τις ἂν νικήσῃ, πάντα οὗτος κατώρθωσε, καὶ τὸ λοιπὸν, ὀλίγον. τὸ δὲ δὴ ἄχρι τῶν τυράννων προσελθεῖν, οὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, μὴ οὐχὶ τῶν περὶ αὐτοὺς φυλάκων, καὶ δορυφόρων ἁπάντων κεκρατηκότι, κἀκείνους ἅπαντας προνενικηκότι. οὐδὲν ἔτι προστίθημι, ἀλλ' ἐπὶ τούτων αὖθις μένω. φυλακῆς ἐκράτησα. δορυφόρους ἐνίκησα. τὸν τύραννον, ἀφύλακτον, ἄνοπλον, γυμνὸν, ἀπέδωκα. τιμῆς ἄξιος ἐπὶ τούτοις εἶναί σοι δοκῶ, ἢ ἔτι ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ τὸν φόνον; ἀλλ' εἰ καὶ φόνον ζητεῖς, οὐδὲ τοῦτο ἐνδεῖ. οὐδ' ἀναίμακτός εἰμι, ἀλλ' εἴργασμαι μεγάλην καὶ γενναίαν σφαγὴν, νεανίσκου ἀκμάζοντος, καὶ πᾶσι φοβεροῦ. δι' ὃν ἀνεπιβούλευτος κἀκεῖνος ἦν. ᾧ μόνῳ ἐθάρρει. ὃς ἀντὶ πολλῶν ἤρκει δορυφόρων. ἆρ' οὖν οὐκ ἄξιος ὦ οὗτος δωρεᾶς, ἀλλ' ἄτιμος ἐπὶ τηλικούτοις γένωμαι; τί γὰρ εἰ δορυφόρον ἕνα, τί δὲ εἰ ὑπηρέτην τινὰ τοῦ τυράννου ἀπέκτεινα; τί δ' εἰ οἰκέτην τίμιον, οὐ μέγα ἂν ἔδοξε καὶ τοῦτο, ἀνελθόντα ἐν μέσῃ τῇ ἀκροπόλει, ἐν μέσοις τοῖς ὅπλοις, φόνον τινὸς ἐργάσασθαι τῶν τοῦ τυράννου φίλων; νῦν δὲ καὶ τὸν πεφονευμένον αὐτὸν ἴδε. υἱὸς ἦν τυράννου, μᾶλλον δὲ τυ-

ραννος χαλεπώτερος, καὶ δεσπότης ἀπαραίτητος, καὶ κολαστὴς ὠμότερος, καὶ ὑβριστὴς βιαιότερος. τὸ δὲ μέγιστον, κληρονόμος τῶν ὅλων, καὶ διάδοχος, καὶ ἐπὶ πολὺ παρατεῖναι τὰς ἡμετέρας συμφορὰς δυνάμενος. βούλομαι τοῦτο μόνον πεπρᾶχθαί μοι; ζῆν δ' ἔτι τὸν τύραννον διαπεφευγότα; γέρας δὴ τοῦ γύρις αὐτῷ. τί φατέ; οὐ δώσετε; οὐχὶ κἀκεῖνον ὑφ' ἑωρᾶσθε; οὐ δεσπότης; οὐ βαρύς; οὐκ ἀφόρητος ἦν; νῦν δὲ καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐννοήσατε. ὃ γὰρ οὗτος ἀπαιτεῖ παρ' ἐμοῦ, τοῦτο ὡς ἐνῆν, ἄριστα διαπεπραξάμην, καὶ τὸν τύραννον ἀπέκτεινα ἑτέρῳ φόνῳ, οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ πληγῇ μιᾷ, ὅπερ εὐκταιότατον ἦν αὐτῷ, ἐπὶ τηλικούτοις ἀδικήμασιν, ἀλλὰ λύπῃ προβασανίσας πολλῇ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς δείξας τὰ φίλτατα οἰκτρῶς προκείμενα, υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ, εἰ καὶ πονηρόν, ἀλλ' οὖν καὶ ἀκμάζοντα, καὶ ὅμοιον τῷ πατρί, αἵματος, καὶ λύθρου ἐμπεπλησμένον. ταῦτ' ἔστι πατέρων τὰ τραύματα. ταῦτα ξίφη δικαίων τυραννοκτόνων. οὗτος θάνατος ἄξιος ὠμῶν τυράννων. αὕτη τιμωρία πρέπουσα τοσούτοις ἀδικήμασι. τὸ δ' εὐθὺς ἀποθανεῖν, τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι, τὸ δὲ μηδὲν τοιοῦτο θέαμα ἰδεῖν, οὐδὲν ἔχει τυραννικῆς κολάσεως ἄξιον. οὐ γὰρ ἠγνόουν, ὦ οὗτος, οὐκ ἠγνόουν, οὐδὲ τῶν ἄλ-

ἄλλων οὐδείς, ὅσην ἐκεῖνος εὔνοιαν πρὸς τὸν υἱὸν εἶχε, καὶ ὡς οὐκ ἂν ἠξίωσεν ἐπιβιῶναι οὐδ᾽ ὀλίγον αὐτῷ χρόνον. πάντες μὲν γὰρ πατέρες ἴσως πρὸς τοὺς παῖδας τοιοῦτοι. ὁ δὲ, καὶ περιττότερόν τι τῶν ἄλλων εἶχεν, εἰκότως, ὁρῶν μόνον ἐκεῖνον κηδεμόνα, καὶ φύλακα τῆς τυραννίδος, καὶ μόνον προκινδυνεύοντα τοῦ πατρὸς, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῇ ἀρχῇ παρεχόμενον. ὥστε εἰ καὶ μὴ διὰ τὴν εὔνοιαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόγνωσιν, εὐθὺς ἠπιστάμην τεθνηξόμενον αὐτὸν, καὶ λογιούμενον ὡς οὐδὲν ἔτι τοῦ ζῆν ὄφελος τῆς ἐκ τοῦ παιδὸς ἀσφαλείας καθῃρημένης. ἅπαντα τοίνυν αὐτῷ ἀθρόα περιέστησα, τὴν φύσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνωσιν, τὸν φόβον, τὰς ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἐλπίδας χρόνων, ἐπ᾽ αὐτὸν ἐχρησάμην τοῖς συμμάχοις, καὶ παρὰ τὴν τελευταίαν ἐκείνην σκέψιν κατηνάγκασα, ἀπέθανεν ὑμῖν ἄτεκνος, λελυπημένος, ὀδυρόμενος, δακρύων, πεπενθηκὼς πένθος, ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλ᾽ ἱκανὸν πατρί. καὶ τὸ δεινότατον, αὐτὸς ὑφ᾽ αὑτοῦ, ὅσπερ θανάτων οἴκτιστος, καὶ πολλῷ χαλεπώτερος, ἢ εἰ ὑπ᾽ ἄλλου γίγνοιτο. ποῦ μοι τὸ ξίφος; μή τις ἄλλος τοῦτο γνωρίζει; μή τινος ἄλλου ὅπλον τοῦτο ἦν; τίς αὐτὸ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνεκόμισε; πρὸ τοῦ τυράννου τίς ἐχρήσατο;

τίς αὐτὸν ἐπ' ἐκεῖνον ἀπέστειλεν; ὦ ξίφος κοινωνὸν, καὶ διάδοχον τῶν ἐμῶν κατορθωμάτων. μετὰ τοσούτους κινδύνους, μετὰ τοσούτους φόνους ἀμελούμεθα, καὶ ἀνάξιοι δοκοῦμεν δωρεᾶς. εἰ γὰρ ὑπὲρ μόνου τούτου τὴν τιμὴν ᾔτουν παρ' ὑμῶν, εἰ γὰρ ἔλεγον, ἄνδρες, ἀποθανεῖν ἐθελήσαντι τῷ τυράννῳ, καὶ ἀνόπλῳ ὑπὸ τοῦ καιροῦ κατειλημμένῳ, ξίφος τοῦτο ἐμὸν ὑπηρέτησε, καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐλευθερίας συνήργησε παντὶ, τοῦτο τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον νομίσατε. δεσπότην οὕτω δημοτικοῦ κτήματος, οὐκ ἂν ἠμείψασθε; οὐκ ἂν ἐν τοῖς εὐεργέταις ἀνεγράψατε; οὐκ ἂν τὸ ξίφος ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε; οὐκ ἂν μετὰ τῶν θεῶν ἐκεῖνο προσεκυνήσατε; νῦν μὴ ἐννοήσατε, οἷα πεποιηκέναι εἰκὸς τὸν τύραννον, οἷα δὲ εἰρηκέναι πρὸ τῆς τελευτῆς. ἐπεὶ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ φονευόμενος, καὶ τιτρωσκόμενος πολλοῖς τραύμασιν ἐς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος, ὡς ἂν μάλιστα λυπήσειν ἔμελλον τὸν γεγεννηκότα, ὡς ἂν ἐκ τῆς πρώτης θέας διαταράξειν, ὁ μὲν, ἀνεβόησεν οἰκτρὸν, ἐπιβοώμενος τὸν γεγεννηκότα, οὐ βοηθὸν, οὐδὲ σύμμαχον, ᾔδει γὰρ πρεσβύτην ὄντα, καὶ ἀσθενῆ, ἀλλὰ θεατὴν τῶν οἰκείων κακῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπηλλαττόμην, ποιητὴς μὲν τῆς ὅλης τραγῳδίας γεγενημένος, καταλι-

πὼν

πὼν δὲ τὸν ὑποκείμενον νεκρὸν, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὸ ξίφος, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος. ἐπιστὰς δ᾽ ἐκεῖνος, καὶ ἰδὼν υἱὸν, ὃν εἶχε μόνον ὀλίγον ἐμπνέοντα, ᾑμαγμένον, ἐμπεπλησμένον τοῦ φόνου, καὶ τὰ τραύματα συνεχῆ. καὶ πολλὰ, καὶ καίρια, ἀνεβόησε τοῦτο, τέκνον, ἀνῃρήμεθα. πεφονεύμεθα. τετυραννοκτονήμεθα. ποῦ ὁ σφαγεύς; τίνι με τηρεῖ; τίνι με φυλάττει, διὰ σοῦ τέκνον προανῃρημένον, ἢ μή τι ὡς γέροντος ὑπερφρονεῖ; καὶ τῇ βραδύτητι κολάζειν δέον, καὶ παρατείνει μοι τὸν φόνον, καὶ μακροτέραν μοι τὴν σφαγὴν ποιεῖ. καὶ ταῦτα λέγων, ἐζήτει τὸ ξίφος. αὐτὸς γὰρ ἄνοπλος ἦν, διὰ τὸ πάντα τῷ παιδὶ θαῤῥεῖν. ἀλλ᾽ οὐδὲ τοῦτο ἐνεδέησε. πάλαι δ᾽ ἦν ὑπ᾽ ἐμοῦ καὶ τοῦτο προπαρεσκευασμένον, καὶ πρὸς τὸ μέλλον τόλμημα καταλελειμμένον. ἀποσπάσας δὴ τῆς σφαγῆς, καὶ τοῦ τραύματος ἐξελὼν τὸ ξίφος, φησὶ πρὸ μικροῦ μὲν με ἀπέκτεινας. νῦν δ᾽ ἀνάπαυσον ξίφος. πατρὶ πενθοῦντι παραμύθιον ἐλθὲ, καὶ πρεσβυτικῇ χειρὶ δυστυχούσῃ συναγώνισαι. ἀπόσφαξον. τυραννοκτόνησον. καὶ τοῦ πενθεῖν ἀπάλλαξον. εἴθε πρῶτος σοι ἐνέτυχον. εἴθε τὴν τάξιν προὔλαβον τοῦ φόνου. ἀπέθανον ἂν, ἀλλ᾽ ἢ ὡς τύραννος μόνον. ἀλλ᾽ ἔτι νομίζων ἕξειν ἐκδίκην. νῦν

δ᾽ ὡς ἄτεκνος. νῦν δ᾽ ὡς οὐδὲ φονέως εὐπορῶν. καὶ ταῦθ᾽ ἅμα λέγων, ἐπῆγε τὴν σφαγήν, τρέμων, οὐ δυνάμενος. ἐπιθυμῶν μὲν, ἀσθενῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τολμήματος. πόσαι κολάσεις ταῦτα; πόσα τραύματα; πόσοι θάνατοι; πόσαι τυραννοκτονίαι; πόσαι δωρεαί; καὶ τέλος, ἑωράκατε πάντες τὸν μὲν νεανίαν προκείμενον, οὐδὲ μικρὸν, οὐδ᾽ εὐκαταγώνιστον ἔργον. τὸν πρεσβύτην δὲ, αὐτῷ περικεχυμένον, καὶ τὸ αἷμα ἀμφοῖν ἀνακεκραμένον. τὴν ἐλευθέριον ἐκείνην, καὶ ἐπινίκιον σπονδὴν, καὶ τὰ ἔργα τοῦ ξίφους τοῦ ἐμοῦ. αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μέσῳ ἀμφοτέρων ἐπιδεικνύμενον, ὡς οὐκ ἀνάξιον γεγένηται τοῦ δεσπότου, καὶ μαρτυρόμενον ὅτι μοι πιστῶς διηκονήσατο, τοῦτο ὑπ᾽ ἐμοῦ γενόμενον, μικρότερον ἦν. νῦν δὲ λαμπρότερόν ἐστι τῇ καινότητι. καὶ ὁ μὲν καθελὼν τὴν τυραννίδα πᾶσαν, εἰμὶ ἐγώ. μεμέρισται δ᾽ ἐς πολλοὺς τὸ ἔργον, ὥσπερ ἐν δράματι. καὶ τὰ μὲν πρῶτα, ἐγὼ ὑπεκρινάμην. τὰ δεύτερα δὲ, ὁ παῖς. τὰ τρίτα δὲ, ὁ τύραννος αὐτός. τὸ ξίφος δὲ, πᾶσιν ὑπηρέτησεν.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀποκηρυχθείς τις, ἰατρικὴν ἐξέμαθε. μανέντα τὸν πατέρα, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένον ἰασάμενος φαρμάκου δόσει, ἀνελήφθη αὖθις

εἰς τὸ

εἰς τὸ γένος. μετὰ ταῦτα, μεμηνυῖαν τὴν μητρυιὰν ἰάσασθαι κελευόμενος, ἀποκηρύττεται.

ο Τ καινὰ μὲν ταῦτα ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ παράδοξα, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ παρόντι γιγνόμενα, οὐδὲ νῦν πρῶτον τὰ τοιαῦτα ὀργίζεται, ἀλλὰ πρόχειρος οὗτος ὁ νόμος αὐτῷ, καὶ συνήθως ἐπὶ τοῦτ' ἀφικνεῖται τὸ δικαστήριον. ἐκεῖνο δὲ καινότερον νῦν δυστυχῶ, ὅτι ἔγκλημα μὲν ἴδιον οὐκ ἔχω, κινδυνεύω δὲ τιμωρίαν ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ μὴ πάντα δύναται πείθεσθαι τούτῳ κελεύοντι. οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον; θεραπεύειν ἐκ προστάγματος, οὐκ ἔθ' ὡς ἡ τέχνη δύναται, ἀλλ' ὡς ὁ πατὴρ βούλεται; ἐβουλόμην μὲν οὖν τὴν ἰατρικὴν, καὶ τοιοῦτόν τι ἔχειν φάρμακον, ὃ μὴ μόνον τοὺς μεμηνότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδίκως ὀργιζομένους, παύειν ἐδύνατο, ἵνα καὶ τὸ τοῦ πατρὸς νόσημα ἰασαίμην. νυνὶ δὲ τὰ μὲν τῆς μανίας αὐτῷ, τέλεον πέπαυται. τὰ δὲ τῆς ὀργῆς, μᾶλλον ἐπιτείνεται. καὶ τὸ δεινότατον, τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασι, σωφρονεῖ. κατ' ἐμοῦ δὲ τοῦ θεραπεύσαντος, μόνου μαίνεται. τὸν μὲν οὖν μισθὸν τῆς θεραπείας, ὁρᾶτε οἷον ἀπολαμβάνω, ἀποκηρυττόμενος ὑπ' αὐτοῦ πάλιν, καὶ τοῦ γένους ἀλλοτριούμενος δεύτερον, ὥσπερ διὰ τοῦτ' ἀνα-

ληφθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἵν' ἀτιμότερος γένωμαι, καὶ πολλάκις ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας. ἐγὼ δέ, ἐν μὲν τοῖς δυνατοῖς, οὐδὲ κελευσθῆναι περιμένω. πρῶτον γοῦν ἄκλητος ἧκον ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ὅταν δέ τι ᾖ τελέως ἀπεγνωσμένον, οὐδ' ἐπιχειρεῖν βούλομαι. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς ταύτης εἰκότως, καὶ ἀτολμότερός εἰμι. λογίζομαι γὰρ οἷα πάθοιμ' ἂν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποτυχών. ὃς οὐδ' ἀρξάμενος τῆς θεραπείας, ἀποκηρύττομαι. ἄχθομαι μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἐπὶ τῇ μητρυιᾷ, χαλεπῶς ἐχούσῃ. χρηστὴ γὰρ ἦν, καὶ τῷ πατρὶ δι' ἐκείνην ἀνιωμένῳ. τὸ δὲ μέγιστον ἔτι ἐμαυτῷ ἀπειθεῖν δοκοῦντι, καὶ ἃ προστάττομαι ὑπουργεῖν οὐ δυναμένῳ, καὶ δι' ὑπερβολὴν τῆς νόσου, καὶ ἀσθένειαν τῆς τέχνης. πλὴν οὐ δίκαιον οἶμαι ἀποκηρύττεσθαι, τὸν ἃ μὴ δύναται ποιεῖν, μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὑπισχνούμενον. δι' ἃς μὲν οὖν αἰτίας καὶ πρότερον ἀπεκήρυξέ με, ῥᾴδιον συνιδεῖν ἐκ τῶν παρόντων. ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς ἐκείνας μὲν ὡς οἴομαι, ἱκανῶς τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ ἀπελογησάμην. καὶ ταυτὶ δέ, ἃ νῦν ἐγκαλεῖ, ὡς ἂν οἷός τε ὦ ἀπολογήσομαι, μικρὰ ὑμῖν διηγησάμενος τῶν ἐμῶν. ὁ γὰρ δυσάγωγος, καὶ δυσπειθὴς ἐγώ, ὁ καταισχύνων τὸν πατέρα, καὶ ἀνάξια πράττων τοῦ γένους, τότε μὲν

αὐτοῦ

αὐτῷ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα βοῶντι, καὶ διατεινομέ-
νῳ, ὀλίγα χρῆναι ἀντιλέγειν ᾤμην. ἀπελθὼν
δὲ τῆς οἰκίας, ἐνόμιζόν μοι δικαστήριον ἔσεσθαι
μέγα, καὶ ψῆφον ἀληθῆ τὸν μετὰ ταῦτα βίον, καὶ
τὸ φαίνεσθαι πάμπολυ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλη-
μάτων ἐκείνων ἀφεστηκότα, καὶ περὶ τὰ κάλ-
λιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα, καὶ
τοῖς ἀρίστοις συνόντα. προεωρώμην δὲ καὶ τοι-
οῦτόν τι, καὶ τὸ ὡς πλεῖον μὴ δὴ ὡς οὐ σφόδρα
καθεστηκότος πατρὸς ἀδίκως ὀργίζεσθαι, καὶ
ἐγκλήματα ψευδῆ καθ' υἱοῦ συντιθέναι. καὶ
ἦσάν τινες, οἳ μανίας ἀρχὴν ταῦτ' εἶναι νομίζον-
τες, καὶ ἀπειλὴν, καὶ ἀκροβολισμὸν, οὐκ εἰς μα-
κρὰν ἐπιπεσουμένου τοῦ κακοῦ, μῖσος ἄλογον,
καὶ νόμον ἀπηνῆ, καὶ βλασφημίας προχείρους,
καὶ δικαστήριον σκυθρωπότερον, καὶ βοὴν, καὶ ὀργὴν,
καὶ ὅλως, χολῆς μεστὰ πάντα. διὸ δὴ τάχα μοι
καὶ ἰατρικῆς δεήσειν ποτὲ προσεδόκων. ἀποδη-
μήσας οὖν, καὶ τοῖς εὐδοκιμωτάτοις τῶν ἐπὶ τῆς
ἀλλοδαπῆς ἰατρῶν συγγενόμενος, καὶ πόνῳ πολ-
λῷ, καὶ προθυμίᾳ λιπαρεῖ χρησάμενος, ἐξέ-
μαθον τὴν τέχνην. ἐπανελθὼν δὲ, καταλαμ-
βάνω τὸν πατέρα, σαφῶς ἤδη μεμηνότα, καὶ ὑ-
πὸ τῶν ἐπιχωρίων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένον, οὐκ
ἐς βάθος ὁρώντων, οὐδ' ἀκριβῶς φιλοκρινούν-

τεων τὰς νόσους. πλὴν ὅπερ γε εἰκὸς ἦν ποιεῖν χρηστὸν υἱόν, οὔτε ἐμνησικάκησα τῆς ἀποκηρύξεως, οὔτε μετάπεμπτος γενέσθαι περιέμεινα, οὐδὲ γὰρ εἶχόν τι αὐτῷ ἴδιον ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα ἦν ἀλλότρια τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ὥσπερ ἔφην ἤδη, τῆς νόσου. παρελθὼν οὖν ἄκλητος, οὐκ εὐθὺς ἰασάμην, οὐ γὰρ οὕτω ποι-

H εῖν ἔθος ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ ταῦτα ἡ τέχνη παραινεῖ, ἀλλὰ πάντων πρῶτον διασκοπούμεθα συνορᾶν εἴτε ἰάσιμόν ἐστι τὸ νόσημα, εἴτ᾽ ἀνήκεστον, καὶ ὑπερβεβηκὸς τοὺς ὅρους τῆς τέχνης. καὶ τηνικαῦτα, ἢν μὲν εὐμεταχείριστον ᾖ, ἐπιχειροῦμεν καὶ πᾶσαν σπουδὴν ἐσφερόμεθα σῶσαι τὸν νοσοῦντα. ἢν δὲ κεκρατηκὸς ἤδη, καὶ νενικηκὸς τὸ πάθος ἴδωμεν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν προσαπτόμεθα, νόμον τινὰ παλαιὸν τῶν προπατόρων τῆς τέχνης ἰατρῶν φυλάττοντες. οἵ φασι μὴ δεῖν ἐπιχειρεῖν τοῖς κεκρατημένοις. ἰδὼν οὖν τὸν πατέρα ἔτι ἐντὸς τῆς ἐλπίδος, καὶ τὸ πάθος οὐχ ὑπὲρ τὴν τέχνην ἐπιπολὺ τηρήσας, καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας ἕκαστον, ἐπεχείρουν ἤδη, καὶ τὸ φάρμακον τεθαρρηκότως ἐνέχεον. καίτοι πολλοὶ τῶν παρόντων ὑπώπτευον τὴν δόσιν, καὶ τὴν ἴασιν διέβαλλον, καὶ πρὸς κατηγορίας παρεσκευάζοντο. παρῆν δὲ καὶ ἡ μητρυιὰ φοβουμένη,

καὶ ἀπιστοῦσα οὐ τὸ μισεῖν ἐμὲ, ἀλλὰ τὸ δεδιέναι, καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι πονήρως ἐκεῖνον διακείμενον. ἠπίστατο γὰρ μόνη τὰ πάντα συνοῦσα, καὶ ὁμοδίαιτος τῇ νόσῳ. πλὴν, ἀλλ' ἔγωγε οὐδὲν ἀποδειλιάσας, ἠπιστάμην γὰρ οὐ ψευσόμενά με τὰ σημεῖα, οὐδὲ προδώσουσαν τὴν τέχνην, ἐπῆγον τὴν ἴασιν ἐν καιρῷ τῷ ἐπιχειρήσεως. καίτοι κἀμοί τινες τῶν φίλων, συνεβούλευον μὴ θρασύνεσθαι, μὴ καὶ διαβολήν τινα μείζω ἐνέγκῃ μοι τὸ ἀποτυχεῖν, ὡς ἀμυνομένῳ τὸν πατέρα φαρμάκῳ, καὶ μνησικακήσαντι, ὧν ἐπεπόνθειν ὑπ' αὐτοῦ. καὶ τὸ κεφάλαιον, σῶος μὲν οὗτος εὐθὺς ἦν, καὶ ἐσωφρόνει πάλιν, καὶ πάντα διεγίνωσκεν. οἱ παρόντες δὲ, ἐθαύμαζον. ἐπῄνει δ' ἡ καὶ ἡ μητρυιά, καὶ φανερὰ πᾶσιν ἦν χαίρουσα, κἀμοὶ εὐδοκιμοῦντι, κἀκείνῳ σωφρονοῦντι. οὗτος δ' οὖν, μαρτυρεῖν γὰρ αὐτῷ ἔχω, μήτε μελλήσας, μήτε σύμβουλόν τινα περὶ τούτων προσλαβὼν, ἐπειδὴ τὸ πᾶν ἤκουσε τῶν παρόντων, ἔλυε μὲν τὴν ἀποκήρυξιν, υἱὸν δὲ ἐξ ὑπαρχῆς ἐποιεῖτό με, σωτῆρα καὶ εὐεργέτην ἀποκαλῶν, ἀκριβῆ πεῖραν εἰληφέναι ὁμολογῶν, καὶ περὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐκείνων ἀπολογούμενος. τούτου γινομένου, εὔφραινε μὲν πολλοὺς, ὅσοι παρῆσαν χρηστοί, ἐλύπει δ'

ἐκείνους, ὅσοις ἀποκήρυξις ἦν, ἤδη ἴων ἀναλήψεως. εἶδον γοῦν τότε οὐ πάντας ὁμοίως ἡδομένους τῷ πράγματι, ἀλλ' εὐθύς τινος καὶ χρόαν τρεπομένην, καὶ βλέμμα τεταραγμένον, καὶ πρόσωπον ὠργισμένον, οἷον ἐκ φθόνου, καὶ μίσους γίγνεται. ἡμεῖς μὲν οὖν ὡς τὸ εἰκὸς ἐν εὐφροσύναις, καὶ θυμηδίαις ἦμεν, ἀλλήλους ἀπειληφότες. ἡ μητρυιὰ δὲ μετὰ μικρὸν, εὐθὺς νοσεῖν ἤρξατο, νόσον ὦ ἄνδρες δικασταὶ χαλεπὴν, καὶ παράλογον. ἀρχόμενον τι εὐθὺς τὸ δεινὸν, παρεφύλαξα. οὐ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπιπόλαιον τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ὑποικουροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέῤῥηξε, καὶ ἐς τοὐμφανὲς ἐξενίκησε. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἡμῖν ἐστι σημεῖα τῶν ἀνιάτως μεμηνότων. ἓν δὲ ἐκεῖνο κοινὸν ἐπὶ τῆς γυναικὸς ταύτης παρεφύλαξα. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους, ἡμερωτέρα, καὶ πραεῖά ἐστι. καὶ τῶν παρόντων, εἰρήνην ἄγει ἡ νόσος· ἂν δέ τινα ἰατρὸν ἴδῃ, καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον, κατ' ἐκείνου μάλιστα παροξύνεται. ὅπερ καὶ αὐτὸ τοῦτο, τοῦ πονήρως καὶ ἀνηκέστως ἔχειν ἐστὶ τεκμήριον. ταῦθ' ὁρῶν, ἐγὼ μὲν ἠνιώμην, καὶ τὴν γυναῖκα ᾤκτειρα ἀξίαν οὖσαν, καὶ παρὰ τὸ προσῆκον δυστυχοῦσαν. ὁ πατὴρ δὲ ὑπὸ ἰδιωτείας, οὐ γὰρ οἶδεν οὔτε ἀρχὴν τοῦ κατέχοντος

κακοῦ, οὔτε τὴν αἰτίαν, οὔτε τὸ μέγεθος τοῦ πά-
θους, ἐκέλευεν ἰᾶσθαι, καὶ τὸ ὅμοιον ἐγχέαι φάρ-
μακον. ᾤετο γὰρ ἓν εἶναι μανίας εἶδος, καὶ μίαν
τὴν νόσον, καὶ τὸ ἀρρώστημα ταὐτὸν, καὶ παραπλη-
σίαν τὴν θεραπείαν δεχόμενον. ἐπεὶ δὲ, ὅπερ
ἀληθέστατον, ἀδύνατον εἶναί φημι σώζεσθαι τὴν
γυναῖκα, καὶ ἡττᾶσθαι ὑπὸ τῆς νόσου ὁμολογῶ
ἀγανακτεῖ, καὶ ὀργίζεται, καὶ φησὶν ἑκόντα κα-
θυφίεσθαι. καὶ προδιδόναι τὴν ἄνθρωπον, ἐγκα-
λῶν ἐμοὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς τέχνης. καὶ πάσχει
μὲν σύνηθες τοῖς λυπουμένοις. ὀργίζονται γοῦν
ἅπαντες τοῖς μετὰ παρρησίας τἀληθῆ λέ-
γουσι. πλὴν ἔγωγε ὡς ἂν οἷός τε ὦ, δικαιολογή-
σομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, καὶ τῆς τέ-
χνης. καὶ πρῶτόν γε ἀπὸ τοῦ νόμου ἄρξομαι. κα-
θ' ὃν οὗτός με ἀποκηρύξαι βούλεται, ἵν' εἰδῇ
οὐκ ἔθ' ὁμοίαν οὖσαν αὐτῷ νῦν τε καὶ πρότε-
ρον τὴν ἐξουσίαν, οὐ γὰρ ἅπασιν ὦ πάτερ ὁ νο-
μοθέτης, οὐδὲ πάντας υἱέας οὐδὲ ὁσάκις ἂν
ἐθέλωσιν ἀποκηρύττειν συγκεχώρηκεν, οὐδ' ἐπὶ
πάσαις αἰτίαις, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς πατράσι τὰ
τηλικαῦτα ὀργίζεσθαι ἐφῆκεν, οὕτω καὶ τῶν παίδων
προὐνόησεν ὡς μὴ ἀδίκως αὐτὸ πάσχωσι. καὶ
διὰ τοῦτο οὐκ ἐλευθέραν ἔφη γίνεσθαι, οὐδ'
ἄκριτον τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς δικαστήριον

ἐκάλεσε, καὶ δοκιμάσας ἐκάθισε τοὺς μήτε πρὸς ὀργήν, μήτε διαβολὴν τὸ δίκαιον κρινοῦντας. ᾔδει γὰρ πολλοῖς πολλάκις ἀλόγους αἰτίας ὀργῆς παρεσταμένας. καὶ τὸν μὲν, ψευδεῖ τινι διαβολῇ πειθόμενον, τὸν δὲ, οἰκέτῃ πιστεύοντα ἢ γυναίῳ ἐχθρῷ, οὔκουν ἠγεῖτο ἀδίκαστον γίγνεσθαι τὸ πρᾶγμα, οὐδ᾽ ἐξ ἐρήμης τοὺς παῖδας εὐθὺς ἁλίσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ ἐγχεῖται καὶ λόγος ἀποδίδοται, καὶ ἀνεξέταστον οὐδὲν καταλείπεται. ἐπεὶ τοίνυν ἔξεστι καὶ τὸ μὲν ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατὴρ κύριος, τὸ κρῖναι δὲ εἰ εὔλογα αἰτιᾶται, ὑμεῖς οἱ δικάζοντες, αὐτὸ μὲν, ὅ μοι ἐπιφέρει, καὶ ἐφ᾽ ᾧ νῦν ἀγανακτεῖ, μηδέπω σκοπεῖτε. πρότερον δ᾽ ἐκεῖνο ἐξετάσατε, εἰ ἔτι δοτέον ἀποκηρύττειν αὐτῷ ἅπαξ ἀποκηρύξαντι, χρησαμένῳ τῇ παρὰ τοῦ νόμου ἐξουσίᾳ, καὶ ἀποπληρώσαντι τὴν πατρικὴν ταύτην δυναστείαν. εἶτ᾽ αὖθις ἀναλαβόντι, καὶ λύσαντι τὴν ἀποκήρυξιν, ἐγὼ μὲν γὰρ ἀδικώτατον εἶναί φημι τὸ τοιοῦτον, ἀπεράντους γίνεσθαι, καὶ τῶν παίδων τὰς τιμωρίας, καὶ πολλὰς τὰς καταδίκας, καὶ τὸν φόβον ἀΐδιον, καὶ τὸν νόμον, ἄρτι μὲν συνοργίζεσθαι, μετὰ μικρὸν δὲ λύεσθαι. καὶ πάλιν ὁμοίως ἰσχυρὸν εἶναι, καὶ ὅλως, ἄνω καὶ κάτω

στρέφεσθαι τὰ δίκαια, πρὸς τὸ ἐπὶ καιροῦ δοκοῦν τοῖς πατράσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἄξιον ἐφιέναι, καὶ ἀγανακτοῦντι συναγανακτεῖν, καὶ κύριον τῆς τιμωρίας ποιεῖν τὸν γεγεννηκότα. ἢν δ' ἅπαξ ἀναλώσῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ καταχρήσηται τῷ νόμῳ, καὶ ἐμπλησθῇ τῆς ὀργῆς, εἶτα, μετὰ ταῦτα ἀναλάβῃ, χρηστὸν εἶναι μεταπεισθεὶς, ἐπὶ τούτων ἀνάγκη μὲν μένειν, καὶ μηκέτι μεταπηδᾶν, μηδὲ μεταβουλεύεσθαι, μηδὲ μεταποιεῖν τὴν κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ τὸν γεννηθέντα, πονηρὸν, ἢ χρηστὸν ἀποβήσεσθαι, οὐδὲν οἶμαι γνώρισμα ἦν. καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀναξίους τοῦ γένους παραιτεῖσθαι συγκεχώρηται, τοῖς ὅτε ἠγνόουν ἀναθρεψαμένοις. ὅταν δὲ μὴ κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ὑπ' ἐξουσίας αὐτός τις ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ δοκιμάσας ἀναλάβῃ, τίς ἔτι μηχανὴ μεταβάλλεσθαι, ἢ τίς ἔτι χρῆσις ὑπόλοιπος τοῦ νόμου; φαίη γὰρ ἂν πρὸς σὲ ὁ νομοθέτης, εἰ πονηρὸς οὗτος ἦν, καὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆναι ἄξιος, τί παθὼν ἀνεκάλεις; τί δ' αὖθις ἐπανῆγες ἐς τὴν οἰκίαν; τί δ' ἔλυες τὸν νόμον; ἐλεύθερος γὰρ ἦσθα, καὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα κύριος. οὐ γὰρ δὴ ἐντρυφᾶν σοι δοτέον τοῖς νόμοις, οὐδὲ πρὸς τὰς σὰς μεταβολὰς ἀνάγεσθαι τὰ δικαστήρια. οὐδ' ἄρτι μὲν λύεσθαι, ἄρτι δὲ κυρίους εἶναι τοὺς νόμους, καὶ τοὺς

δικαστὰς καθῆσθαι μάρτυρας. μᾶλλον δὲ ὑπηρέτας τῶν σοὶ δοκούντων, ὁτὲ μὲν κολάζοντας, ὁτὲ δὲ διαλλάττοντας. ὁπόταν σοι δοκῇ, ἅπαξ τέθνηκας, ἅπαξ ἀνατέθραφας, ἅπαξ καὶ τὸ ἀποκηρύττειν ἀντὶ τούτων ἔχεις. καὶ τότε, ἢν δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δοκῇς. τὸ δ' ἄπαυστον τοῦτο, καὶ ἀΐδιον, καὶ πολὺ, καὶ ῥᾴδιον, μεῖζον ἤδη τῆς πατρικῆς ἐστὶν ἐξουσίας. μὴ δὴ πρὸς Διὸς ὦ ἄνδρες δικασταὶ, συγχωρήσητε αὐτῷ, ἑκούσιον τὴν ἀνάληψιν πεποιημένῳ, καὶ λύσαντι τὴν γνῶσιν τοῦ παλαιοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀκυρώσαντι τὴν ὀργὴν, αὖθις ἐπὶ τὴν αὐτὴν τιμωρίαν ἀνακαλεῖν, καὶ ὤθει τὴν ἐξουσίαν τὴν πατρικὴν ἀναστρέφειν, ἧς ἔξωρος ἤδη, καὶ ἕωλος ἡ προθεσμία, καὶ μόνῳ τούτῳ ἄκυρος, καὶ προσδεδαπανημένη. ὁρᾶτε γάρ που καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δικαστηρίοις, ὡς ἀπὸ μὲν τῶν κλήρῳ λαχόντων δικαστῶν, ἤν τις ἄδικον οἴηται γεγενῆσθαι τὴν κρίσιν, δίδωσιν ὁ νόμος ἐς ἕτερον ἐφεῖναι δικαστήριον. ἢν δέ τινες ἑκόντες αὐτοὶ συνθῶνται δικαστὰς, καὶ προελόμενοι ἐπιτρέψωσι διαιτᾶν, οὐκ ἔτι. οἷς γὰρ ἐξῆν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐμμένειν, εἰ τούτους τις αὐθαίρετος εἵλετο, στέργειν ἐστὶ δίκαιος τοῖς ἐγνωσμένοις. οὕτω δὴ καὶ σύ, ὃν ἐξῆν μηκέτ' ἀναλαμβάνειν. εἰ μὴ ἂν ἄξιος ἐδόκει τοῦ γένους, τοῦτον εἰ χρηστὸν ἡ-

ἡγησάμενος εἶναι πάλιν ἀνήλειφας, οὐκ ἔτ' ἀ-
ποκηρύττειν ἕξεις. ὅτι γὰρ οὐκ ἄξιος αὖθις πα-
θεῖν ταῦτα, ὑπ' αὐτοῦ σου μεμαρτύρηται,
καὶ χρηστὸς ἤδη ἀνωμολόγηται. ἀμετανόητον οὖν
τὴν ἀνάληψιν, καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιον εἶναι
προσήκει, μετὰ κρίσιν οὕτω πολλὴν, καὶ δύο δι-
καστήρια. ἓν μὲν τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ παρῃτήσω.
δεύτερον δὲ τὸ σὸν, ὅτε μετεβουλεύσω, καὶ ἀνά-
δαστον ἐποίησας τὰ πρότερον ἐγνωσμένα. λύ-
σας, βεβαιοῖς τὰ μετ' ἐκεῖνα βεβουλευμένα.
μένε τοίνυν ἐπὶ τῶν τελευταίων, καὶ φύλαττε
τὴν σαυτοῦ κρίσιν. πατέρα σε εἶναι δεῖ. τοῦτο γὰρ
ἔδοξέ σοι. τοῦτ' ἐδοκίμασας. τοῦτ' ἐκύρωσας.
ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰ μὴ φύσει παῖς ἦν, θέμενος δὲ
ἀποκηρύττειν ἤθελες, ἐξεῖναι ἄν σοι ᾤμην. ὃ
γὰρ τὴν ἀρχὴν μὴ ποιεῖν δυνατὸν ἦν, τοῦτ' ἄδικον
λύειν ἅπαξ γενόμενον. τὸν δὲ καὶ φύσει, καὶ αὖθις
προαιρέσει καὶ γνώμῃ ἐσπεποιημένον, πῶς εὔλο-
γον αὖ ἀπωθεῖσθαι, καὶ πολλάκις τῆς μιᾶς οἰκειό-
τητος ἀποστερεῖν; εἰ δ' οἰκέτης ὢν ἐτύγχανον,
καὶ τὸ μὲν πρῶτον πονηρὸν οἰόμενος, ἐπέδησας,
μεταπεισθεὶς δὲ ὡς οὐδὲν ἠδίκουν, ἐλεύθερον
ἀφῆκας εἶναι, ἆρ' ἄν σοι πρὸς καιρὸν ὀργισθέντι,
αὖθις ἐξῆν ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν;
οὐδαμῶς. τὰ γὰρ τοιαῦτα, βέβαια, καὶ διὰ παν-

τοὺς κυρίους ὑπάρχειν οἱ νόμοι ἀξιοῦσιν. ὑπὲρ
μὲν οὖν τοῦ μηκέτ' ἐξεῖναι τούτῳ ἀποκηρύττειν,
ὃν ἅπαξ ἀποκηρύξας, ἑκὼν ἀνέλαβεν, ἔτι πολ-
λὰ εἰπεῖν ἔχων, ὅμως παύσομαι. σκέψασθε δὲ
ἤδη οἷον ὄντα, καὶ ἀποκηρύξει με. καὶ οὐδέπω τοῦτό
φημι, ὡς τότε μὲν ἰδιώτην, νῦν δ' ἰατρόν. οὐδὲ
γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο ἡ τέχνη συναγωνίσαιτο. οὐδ' ὅτι
τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα, καὶ τὸ
πιστὸν τοῦ μηδὲν ἀδικῆσαι ἂν παρὰ τῆς ἡλικίας
ἔχοντα. μικρὸν γὰρ ἴσως καὶ τοῦτο. ἀλλὰ τότε
μὲν, εἰ καὶ μηδὲν ἠδικημένος ὡς ἂν ἔγωγε φαί-
ην, ἀλλ' οὐδ' εὖ πεπονθὼς, παρῃτεῖτο τῆς οἰκί-
ας. νῦν δὲ σωτῆρα ἔναγχος, καὶ εὐεργέτην
γεγενημένον, οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀχαριστότερον,
σωθέντα δι' ἐμὲ, καὶ τηλικοῦτον κίνδυνον δια-
πεφευγότα. τοῖς τοιούτοις εὐθὺς ἀμείβεσθαι τῆς θε-
ραπείας ἐκείνης, οὐδ' ἕνα λόγον ἔχοντα, ἀλλ'
οὕτω ῥᾳδίως ἐπιλελῆσθαι, καὶ ἐπὶ τὴν ἐρημίαν
ἐλαύνειν, τὸν ἐφησθέντ' ἂν δικαίως, ἐφ' οἷς ἀ-
δίκως ἐξεβέβλητο, μὴ μόνον δ' οὐ μνησικακή-
σαντα, ἀλλὰ καὶ σώσαντα, καὶ σωφρονεῖν παρα-
σκευάσαντα. οὐ γὰρ μικρὸν ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
οὐδὲ τὸ τυχὸν εὖ πεποιηκὼς αὐτὸν, ὅμως τῶν
τοιούτων νῦν ἀξιοῦμαι. ἀλλ' εἰ καὶ οὗτος ἀγνο-
εῖ τὰ τότε, πάντες ὑμεῖς ἴστε οἷα ποιοῦντα αὐ-

τὸν, τὰ

τὸν, καὶ πάσχοντα, καὶ ὅπως διακείμενον, ἐγὼ παραλαβὼν, τῶν μὲν ἄλλων ἰατρῶν ἀπεγνωκότων, τῶν δ᾽ οἰκείων φευγόντων, καὶ μηδὲ πλησίον προσιέναι τολμώντων, ὑγιᾶ ἀπέφηνα, ὡς καὶ κατηγορεῖν δύνασθαι, καὶ περὶ τῶν νόμων διαλέγεσθαι. μᾶλλον δὲ ὁρᾷς ὦ πάτερ τὸ παράδειγμα, τοιοῦτον ὄντα σε παρ᾽ ὀλίγον οἷα νῦν ἡ γυνή ἐστι, πρὸς τὴν ἀρχαίαν φρόνησιν ἐπανήγαγον. οὐ δίκαιον οὖν τοιαύτην μοι γενέσθαι ἀντ᾽ ἐκείνων τὴν ἀμοιβήν. οὐδὲ κατ᾽ ἐμοῦ σε μόνον σωφρονεῖν. ὅτι γὰρ μὴ μικρὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ εὐηργέτησαι, καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν, ὧν ἐγκαλεῖς δῆλόν ἐστιν. ὃν γὰρ ὡς ἐν ἐσχάτοις οὖσαν τὴν γυναῖκα, καὶ παμπονήρως ἔχουσαν, οὐκ ἰώμενον, μισεῖς, πῶς οὐ πολὺ μᾶλλον, ὅτι σε τῶν ὁμοίων ἀπήλλαξα, ὑπεραγαπᾷς, καὶ χάριν ὁμολογεῖς, τοῦ οὕτω δεινῶν ἀπηλλαγμένος; σὺ δὲ ὅπερ ἀγνωμονέστατον σωφρονήσας εὐθὺς ἐς δικαστήριον ἄγεις, καὶ σεσωσμένος κολάζεις, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μῖσος ἀναστρέφεις, καὶ τὸν αὐτὸν ἀναγινώσκεις νόμον, καλὸν γοῦν τὸν μισθὸν ἀποδίδως τῇ τέχνῃ, καὶ ἀξίας ἀμοιβὰς τῶν φαρμάκων πρὸς τὸν ἰατρόν, ὑγιαίνων μόνον. ὑμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸν εὐεργέτην τούτῳ κολάζειν ἐπιτρέψετε, καὶ τὸν σώσαντα ἐξελαύνειν. καὶ τὸν σωφρονήσαντα μισεῖν, καὶ τὸν ἀναστήσαντα

τιμωρεῖσθαι. οὔκ, ἤν γε τὰ δίκαια ποιῆτε. καὶ γὰρ εἰ τὰ μέγιστα νῦν ἀμαρτάνων ἐτύγχανον, ἦν μοί τις οὐ μικρὰ προοφειλομένη χάρις, ἐς ἣν ἀποβλέποντα τοῦτον, καὶ ἧς μεμνημένον, καλῶς εἶχε, τῶν μὲν παρόντων καταφρονεῖν, δι' ἐκεῖνα δὲ πρότερον τὴν συγγνώμην ἔχειν. καὶ μάλιστα εἰ τηλικαύτη τις ἡ εὐεργεσία τυγχάνει, ὡς πάντα ὑπερβαίνειν τὰ μετὰ ταῦτα. ὅπερ οἶμαι κἀμοὶ πρὸς τοῦτον ὑπάρχειν, ὃν ἔσωσα, καὶ ὃς τοῦ βίου παντὸς χρεώστης ἐστί μοι, καὶ ᾧ τὸ εἶναι, καὶ τὸ σωφρονεῖν, καὶ τὸ συνιέναι παρέσχημαι, καὶ μάλιστα ὅτε οἱ ἄλλοι πάντες ἤδη ἀπεγνώκεσαν, καὶ ἥττους εἶναι ὡμολόγουν τῆς νόσου. τοῦτο γὰρ μεῖζον οἶμαι ποιεῖν τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν, ὡς οὔτε υἱὸς ὢν τότε, οὔτε ἀναγκαίαν τῆς θεραπείας ἔχων αἰτίαν, ἀλλ' ἐλεύθερος καθεστὼς, καὶ ἀλλότριος, τῆς φυσικῆς αἰτίας ἀφειμένος. ὅμως οὐ περιεῖδον, ἀλλ' ἐθελοντὴς, ἄκλητος, αὐτεπάγγελτος, ἧκον. ἐβοήθησα. προσελιπάρησα. ἰασάμην. ἀνέστησα, καὶ τὸν πατέρα ἐμαυτῷ διεφύλαξα, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποκηρύξεως ἀπελογησάμην, καὶ τῇ εὐνοίᾳ τὴν ὀργὴν ἔπαυσα, καὶ τὸν νόμον ἔλυσα τῇ φιλοστοργίᾳ, καὶ μεγάλης εὐεργεσίας τὴν ἐς τὸ γένος ἐπάνοδον ἐπριάμην, καὶ ἐν οὕτως ἐπισφαλεῖ καιρῷ τὴν πρὸς τὸν πατέρα

ρα πίστιν ἐπεδειξάμην, καὶ μετὰ τῆς τέχνης ἐμαυτὸν εἰσεποίησα, καὶ γνήσιος υἱὸς ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνεφάνην. πόσα γὰρ οἴεσθε παθεῖν με; πόσα καμεῖν τρέχοντα; ὑπηρετοῦντα; καιροφυλακοῦντα; νῦν μὲν, εἴκοντα τῇ τοῦ πατρὸς ἀκμῇ. νῦν δὲ, τὴν τέχνην ἐπάγοντα, πρὸς ὀλίγον ἐνδιδόντος τοῦ κακοῦ. ἔστι δὲ τῶν ὄντων ἁπάντων τούτων ἐν τῇ ἰατρικῇ τὸ ἐπισφαλέστατον, τοὺς τοιούτους ἰᾶσθαι, καὶ πλησιάζειν οὕτω διακειμένοις. ἐς γὰρ τοὺς πλησίον πολλάκις ἀφιᾶσι τὴν λύτταν, ἐπιζέσαντος τοῦ πάθους. καὶ ὅμως πρὸς οὐδὲν τούτων ἀπώκνησα, οὐδ' ἀπεδειλίασα. συνὼν δὲ, καὶ πάντα τρόπον ἀντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ, τὸ τελευταῖον ἐκράτησα τῷ φαρμάκῳ. μὴ γὰρ τοῦτ' ἀκούσας εὐθέως ὑπολάβῃ τις, ποῖος δὲ, ἢ πόσος ὁ κάματος ἐγχέαι φάρμακον. πολλὰ γὰρ πρὸ τούτου γενέσθαι δεῖ, καὶ προοδοποιῆσαι τῇ πόσει, καὶ προπαρασκευάσαι ῥᾴδιον ἐς ἴασιν τὸ σῶμα, καὶ τῆς ἁπάσης ἕξεως φροντίσαι, κενοῦντα, καὶ ἰσχναίνοντα, καὶ οἷς χρὴ τρέφοντα, καὶ κινοῦντα ἐς ὅσον χρήσιμον, καὶ ὕπνους ἐπινοοῦντα, καὶ ἠρεμίας μηχανώμενον, ἅπερ οἱ μὲν ἄλλο τι νοσοῦντες, ῥᾳδίως πεισθεῖεν ἄν. οἱ μεμηνότες δὲ, διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νοῦ, δυσάγωγοι, καὶ δυσηνιόχητοι, καὶ τῷ ἰατρῷ ἐπισφα-

λεῖς, καὶ τῇ θεραπείᾳ δυσκαταγώνιστοι. ὅταν
γοῦν πολλάκις ποιήσωμεν, ἤδη πλησίον γενέ-
σθαι τοῦ τέλους, καὶ ἐλπίσωμεν ἐμπεσόν τι
μικρὸν ἁμάρτημα, ἐπακμάσαντος τοῦ πάθους,
ἅπαντα ῥᾳδίως ἐκεῖνα ἀνέτρεψε, καὶ ἀνεπόδι-
σε τὴν θεραπείαν, καὶ τὴν τέχνην διέσφηλε.
τὸν οὖν ταῦτα πάνθ' ὑπομεμενηκότα, καὶ οὕτω
χαλεπῷ νοσήματι προσπαλαίσαντα, καὶ πάθος
ἁπάντων παθῶν τὸ δυσαλωτότατον νενικηκό-
τα, ἔτι τούτῳ ἀποκηρύττειν ἐπιτρέψετε, καὶ τοὺς
νόμους ὡς βούλεται ἑρμηνεύειν, κατ' εὐεργέτου
συγχωρήσετε, καὶ τῇ φύσει πολεμεῖν αὐτὸν
ἐάσετε; ἐγὼ τῇ φύσει πειθόμενος, σώζω, καὶ δι-
αφυλάττω ὦ ἄνδρες δικασταὶ τὸν πατέρα ἐμαυ-
τοῦ, κἂν ἀδικῇ οὗτος. εἰ δὲ τὸν εὐεργετηκότα
παῖδα τοῖς νόμοις, ὥς φησιν, ἀκολουθῶν δια-
φθείρει, καὶ τοῦ γένους ἀποστερεῖ, μισόπαις οὗτος,
ἐγὼ φιλοπάτωρ γίγνομαι, ἐγὼ τὴν φύσιν ἀ-
σπάζομαι, οὗτος τὰ τῆς φύσεως ὑπερορᾷ, καὶ κα-
θυβρίζει δίκαια, ὦ πατρὸς, μισοῦντος ἀδίκως.
ὦ παιδὸς, φιλοῦντος ἀδικώτερον. ἐγκαλῶ
γὰρ ἐμαυτῷ, τοῦ πατρὸς ἀναγκάζοντος, ὅτι μι-
σούμενος, οὐ δέον φιλῶ. καὶ φιλῶ πλέον, ἢ προ-
σῆκε. καίτοιγε ἡ φύσις τοῖς πατράσι τοὺς παῖ-
δας μᾶλλον, ἢ τοῖς παισὶ τοὺς πατέρας ἐπιτάττει
φιλεῖν.

φιλεῖν. ἀλλ' οὗτος ἑκὼν καὶ τοὺς νόμους παρορᾷ; οἱ τοὺς οὐδ' ἐν ἠδικηκότας παῖδας τῷ γένει φυλάττουσι, καὶ τὴν φύσιν, ἣ τοὺς γεννήσαντας ἕλκει πρὸς πόθον τῶν γεγεννημένων πολύν, οὐχ ὅπως μείζους ἀρχὰς εὐνοίας ἔχων πρὸς ἐμὲ, μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐνοίας εἰσφέρει, καὶ ἐπιδίδωσιν. ἢ τό γε ἔλαττον, ἐμὲ μιμεῖται, καὶ ζηλοῖ τοῦ φίλτρου; ἀλλ' οἴμοι τῆς συμφορᾶς. προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα, καὶ ἀγαπῶντα ἐλαύνει, καὶ εὐεργετοῦντα ἀδικεῖ, καὶ ἀσπαζόμενον ἀποκηρύττει, καὶ τοὺς φιλόπαιδας νόμους, ὡς μισόπαιδας κατ' ἐμοῦ μεταχειρίζεται. ὦ μάχης, ἣν ἐσάγεις πάτερ τοῖς νόμοις κατὰ τῆς φύσεως. οὐκ ἔστι ταῦτα οὐκ ἔστιν ὡς θέλεις. κακῶς ἑρμηνεύεις ὦ πάτερ, καλῶς κειμένους τοὺς νόμους. οὐ πολεμεῖ φύσις καὶ νόμος ἐν ταῖς εὐνοίαις. ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλοις ἐνταῦθα, καὶ συναγωνίζονται τῇ λύσει τῶν ἀδικημάτων. ὑβρίζεις τὸν εὐεργέτην. ἀδικεῖς τὴν φύσιν. τί καὶ τοὺς νόμους συναδικεῖς τῇ φύσει; οὓς καλοὺς, καὶ δικαίους, καὶ φιλόπαιδας εἶναι θέλοντας, οὐ συγχωρεῖς, καθ' ἑνὸς παιδὸς ὡς κατὰ πολλῶν κινδυν πολλάκις, καὶ ἡσυχάζειν οὐκ ἐῶν ἐν ταῖς τιμωρίαις τοὺς ἐν ταῖς τῶν παίδων πρὸς τοὺς πατέρας εὐνοίαις ἡσυχάζειν ἐθέλοντας. καίτοι γε οὐ τοῖς

μηδὲν ἡμαρτηκόσι, μὴ δὲ κειμένους. καὶ μὴν οἵ γε νόμοι καὶ ἀχαριστίας δικάζεσθαι διδόασι κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀντευποιούντων. ὁ δὲ πρὸς τῷ μὴ ἀμείβεσθαι, καὶ ἐπ' αὐτοῖς οἷς εὖ πέπονθε κολάζειν ἀξιῶν, σκέψασθε εἴ τινα ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπεν. ὡς μὲν οὖν οὔτε ἀποκηρύττειν ἔτι τούτῳ ἔξεστιν, ἅπαξ ἤδη τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἀποπληρώσαντι, καὶ χρησαμένῳ τοῖς νόμοις, οὔτε ἄλλως δίκαιον εὐεργέτην ἐς τὰ τηλικαῦτα γεγενημένον ἀπωθεῖσθαι, καὶ τῆς οἰκίας παραιτεῖσθαι, ἱκανῶς οἶμαι δέδεικται. ἤδη δὲ καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔλθωμεν τῆς ἀποκηρύξεως, καὶ τὸ ἔγκλημα ἐξετάσωμεν ὁποῖόν ἐστιν. ἀνάγκη δὲ αὖθις ἐπὶ τὴν γνώμην ἀναδραμεῖν τοῦ νομοθέτου. ἵνα γάρ σοι τοῦτο πρὸς ὀλίγον δῶμεν, τὸ ἐξεῖναι ὁσάκις ἂν ἐθέλῃς ἀποκηρύττειν, καὶ κατά γε τοῦ εὐεργέτου προσέτι τὴν ἐξουσίαν ταύτην συγχωρήσωμεν, οὐχ ἁπλῶς οἶμαι, οὐδ' ἐπὶ πάσαις αἰτίαις ἀποκηρύξεις. οὐδὲ τοῦθ' ὁ νομοθέτης φησίν, ὅτι ἂν τύχῃ ὁ πατὴρ αἰτιασάμενος, ἀποκηρυττέτω. καὶ ἀπόχρη θελῆσαι μόνον, καὶ μέμψασθαι. τί γὰρ ἂν ἔδει δικαστηρίου; ἀλλ' ὑμᾶς περὶ τούτου ὦ ἄνδρες δικασταὶ σκοπεῖν, εἴτ' ἐπὶ μεγάλοις καὶ δικαίοις ὁ πατὴρ ὀργίζεται, εἴτε καὶ μή. οὐκοῦν

τοῦτ'

τῶν ἤδη ἐξετάσατε. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν μανίαν εὐθύς. τὰ μὲν δὴ πρῶτα περὶ σωφροσύνης τοῦ παιδὸς, λύσις ἦν τῆς ἀποκηρύξεως, καὶ σωτὴρ, καὶ εὐεργέτης, καὶ πάντα ἦν ἐγώ. καὶ οὐδὲν οἶμαι τούτοις ἔγκλημα προσεῖναι ἐδύνατο. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ, τί τῶν πάντων αἴτια; τίνα θεραπείαν; τίνα ἐπιμέλειαν υἱοῦ παρῆκα; πότε ἀπόκοιτος ἐγενόμην; τίνας πότους ἀκαίρους, τίνας κώμους ἐγκαλεῖς; τίς ἀσωτεία; τίς πορνοβοσκὸς ὕβρισται; τίς ᾐτιάσατο; οὐδὲ εἷς. καὶ μὴν ταῦτά ἐστιν, ἐφ' οἷς μάλιστα ὁ νόμος ἀποκηρύττειν ἐφίησιν. ἀλλὰ νοσεῖν ἤρξατο ἡ μητρυιά; τί οὖν ἐμοὶ τοῦτ' ἐγκαλεῖς, καὶ νόσου δίκην ἀπαιτεῖς; οὔ φησιν. ἀλλὰ τί; ὅτι θεραπεύειν προσταττόμενος, οὐ θέλεις, καὶ διὰ τοῦτ' ἂν ἄξιος εἴης ἀποκηρύξεως, ἀπειθῶν τῷ πατρί. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν οἷα προστάττοντι αὐτῷ, ὑπακούειν οὐ δυνάμενος, ἀπειθεῖν δοκῶ, μετ' ὀλίγον ὑπερθήσομαι. πρότερον δ' ἁπλῶς ἐκεῖνό φημι, ὡς οὐ πάντα προστάττειν οὔτε τούτῳ δίδωσιν ὁ νόμος, οὔτ' ἐμοὶ τὸ πείθεσθαι πᾶσι πάντως ἀναγκαῖον. ἐν δ' οὖν τοῖς τῶν προσταγμάτων τὰ μὲν ἀνεύθυνά ἐστι, τὰ δ' ὀργῆς, καὶ τιμωρίας ἄξια, ἐὰν νοσῇς αὐτὸς, ἐγὼ δὲ ἀμελῶ. ἐὰν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι, ἐγὼ

δὲ ὀλιγωρῶ; ἐὰν τὰ κατ' ἀγρὸν ἐπισκοπεῖν προστάττῃς, ἐγὼ δὲ ὀκνῶ. πάντα ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα εὐλόγους ἔχει τὰς προφάσεις, καὶ τὰς μέμψεις πατρικάς. τὰ δ' ἄλλα, ἐφ' ἡμῖν ἐστι τοῖς παισὶν, ὄντα τῶν τεχνῶν, καὶ τῆς τούτων χρήσεως. καὶ μάλιστα, εἰ μηδὲν αὐτὸς ὁ πατὴρ ἀδικοῖτο. ἐπεί τοι ἂν τῷ γράφειν πατὴρ προστάττῃ, ταῦτα μὲν τέκνον γράφε, ταυτὶ δὲ μὴ, καὶ τῷ μουσικῷ, τὴν δὲ μὲν τὴν ἁρμονίαν κροῦε, τὴν δὲ δὲ μὴ, καὶ τῷ χαλκεύοντι, τοιαῦτα μὲν χάλκευε, τοιαῦτα δὲ μὴ, ἆρα ἄν τις ἀνάσχοιτο ἀποκηρύττοντα, ὅτι μὴ κατὰ τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα ὁ παῖς χρῆται τῇ τέχνῃ; οὐδὲ εἷς οἶμαι. ἡ δὲ τῆς ἰατρικῆς, ὅσῳ σεμνότερόν ἐστι, καὶ τῷ βίῳ χρησιμώτερον, τοσούτῳ καὶ ἐλευθεριώτερον εἶναι προσήκει τοῖς χρωμένοις, καί τινα προνομίαν ἔχειν τὴν τέχνην δίκαιον τῇ ἐξουσίᾳ τῆς χρήσεως. ἀναγκάζεσθαι δὲ μηδὲν, μὴ δὲ προστάττεσθαι, πρᾶγμα ἱερὸν, καὶ θεῶν παίδευμα, καὶ ἀνθρώπων σοφῶν ἐπιτήδευμα. μὴ δ' ὑπὸ δουλείαν γενέσθαι νόμου, μὴ δ' ὑπὸ φόβον, καὶ τιμωρίαν δικαστηρίου, μὴ δ' ὑπὸ ψῆφον, καὶ πατρὸς ἀπειλὴν, καὶ ὀργὴν ἰδιωτικήν. ὥστε καὶ εἰ τοῦτό σοι σαφῶς οὑτωσὶ, καὶ διαῤῥήδην ἔλεγον. οὐ βούλομαι, οὐδὲ θεραπεύω δυνά-

μενος

μένος. ἀλλ' ἐμαυτῷ μόνῳ τὴν τέχνην οἶδα, καὶ τῷ πατρί, τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν ἰδιώτης εἶναι βούλομαι. τίς τύραννος οὕτω βίαιος, ὡς ἀναγκάσαι ἂν καὶ ἄκοντα χρῆσθαι τῇ τέχνῃ; τὰ γὰρ τοιαῦτα, ἱκετείαις, καὶ δεήσεσιν, οὐ νόμοις, καὶ ὀργαῖς, καὶ δικαστηρίοις ὑπάγειν οἶμαι προσήκει. πείθεσθαι τὸν ἰατρὸν χρή, οὐ κελεύεσθαι. βούλεσθαι, οὐ φοβεῖσθαι. ἐπὶ τὴν θεραπείαν οὐκ ἄγεσθαι. ἑκόντα δὲ ἐρχόμενον, ἥδεσθαι, πατρικῆς δ' ἀνάγκης ἄμοιρος. ἀτελὴς ἡ τέχνη, ὅπου γε τοῖς ἰατροῖς καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις τιμάς, καὶ προεδρίας, καὶ ἀτελείας, καὶ προνομίας διδόασι. ταῦτα μὲν οὖν ἁπλῶς ἂν εἶχον εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ καὶ σοῦ διδαξαμένου με, καὶ πολλὰ ἐπιμεληθέντος, καὶ ἀναλώσαντος, ὡς μάθοιμι πρὸς μίαν ὅμως θεραπείαν, ταύτην δυνατὴν οὖσαν, ἀντέλεγον. νυνὶ δὲ κἀκεῖνο ἐννόησον, ὡς παντάπασιν ἄγνωμον ποιεῖς, οὐκ ἐῶν με χρῆσθαι μετ' ἐλευθερίας ἐμῷ κτήματι. ταύτην ἐγὼ τὴν τέχνην οὐχ υἱὸς ὢν σὸς ἐξέμαθον, οὐδὲ τῷ σῷ νόμῳ ὑποκείμενος. καὶ ὅμως αὐτὴν μεμάθηκά σοι. καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας, οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν ἔχων. τίνα διδάσκαλον ἐμισθώσω; τίνα φαρμάκων παρασκευήν; οὐδ' ἥντινα οὖν, ἀλλὰ πενόμενος ἐ-

γώ, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀπορούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐλεούμενος, ἐπαιδευόμην. καί μοι τοιαῦτα παρὰ τοῦ πατρὸς ἦν πρὸς τὸ μαθεῖν ἐφόδια, λύπη, καὶ ἐρημία, καὶ ἀπορία. μῖσος οἰκείων, καὶ ἀποστροφὴ συγγενῶν. ἀντὶ τούτων τοίνυν χρῆσθαί μου τῇ τέχνῃ ἀξιοῖς, καὶ δεσπότης εἶναι θέλεις τῶν ὅτ' οὐκ ἦσθα δεσπότης πεπορισμένων. ἀγάπα εἴ τι σε καὶ πρότερον ἑκὼν οὐ προσοφείλων, εὖ ἐποίησα, μὴ δὲ μίαν μὴ δὲ τὴν χάριν ἀπαιτεῖσθαι δυνάμενος. οὐ δὴ δεῖ τὴν εὐποιΐαν τὴν ἐμὴν ἀνάγκην, ἐς τὸ λοιπόν μοι γενέσθαι, οὐδὲ τὸ ἑκόντα εὐεργετῆσαι, ἀφορμὴν τοῦ ἄκοντα κελεύεσθαι καταστῆναι. οὐδ' ἔθος ὑπάρξαι τοῦτο, τὸ ἅπαξ τινὰ ἰασάμενον, πάντας ἐς ἀεὶ θεραπεύειν, ὁπόσους ἂν ὁ θεραπευθεὶς θέλῃ, ἐπεὶ δεσπότας ἂν οὕτω καθ' ἡμῶν εἴημεν τοὺς θεραπευομένους κεχειροτονηκότες, καὶ μισθὸν τὸ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τὸ πάντα κελεύουσιν ὑπηρετεῖν προσδεδωκότες. οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀδικώτερον; διότι σε νοσήσαντα χαλεπῶς οὕτως ἀνέστησα, διὰ τοῦτο νομίζεις ἐξεῖναί σοι καταχρῆσθαί μου τῇ τέχνῃ; ταῦτα μὲν οὖν εἶχον ἂν λέγειν, εἰ καὶ δυνατά μοι οὐ προσ- προσέταττεν. ἐγὼ δὲ μὴ πάντως ἅπασι, μηδὲ πρὸς ἀνάγκην ὑπήκουον, νῦν δὲ ἤδη σκέψα-

σθε καὶ

δὲ ἢ οἷά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἐπιτάγματα. ἐπεὶ δὲ ἐμὲ ἰᾶσθαί φησι μεμηνότα, μέμηνε δὲ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ τὰ ὅμοια πάσχει, οὕτω γὰρ οἴεται, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀπέγνωσται, δύνασαι δὲ σὺ πάντα ὡς ἔδειξας, ἴασαι καὶ ταύτην, καὶ ἀπάλλαττε ἤδη τῆς νόσου. τοῦτο δὲ, οὑτωσὶ μὲν ἁπλῶς ἀκοῦσαι, πάνυ εὔλογον ἂν δόξειε, καὶ μάλιστα ἰδιώτῃ, καὶ ἀπείρῳ ἰατρικῆς. εἰ δέ μου ἀκούσειε ὑπὲρ τῆς τέχνης δικαιολογουμένου, μάθοιτ' ἂν ὡς οὔτε πάντα ἡμῖν δυνατά ἐστιν, οὔθ' αἱ τῶν νοσημάτων φύσεις παραπλήσιοι, οὔτ' ἴασις ἡ αὐτὴ, οὔτε φάρμακα τὰ αὐτὰ, ἐπὶ πάντων ἰσχυρά, καὶ τότ' ἔσται δῆλον, ὡς παμπολὺ τοῦ μὴ βούλεσθαί τι, τὸ μὴ δύνασθαι διαφέρει. ἀνάσχεσθε δέ μου τὰ περὶ τούτων φιλοσοφοῦντος, καὶ μὴ ἀπειρόκαλον, μηδ' ἐξαγώνιον, μηδ' ἀλλότριον, ἢ ἄκαιρον ἡγήσησθε τὸν περὶ τῶν τοιούτων λόγων. πρῶτα μὲν δὴ σωμάτων φύσεις, καὶ κράσεις οὐχ αἱ αὐταὶ, κἂν ὅτι μάλιστα ἐκ τῶν ὁμοίων συνεστάναι ὁμολογῶνται, ἀλλὰ τὰ μὲν, τῶνδε. τὰ δὲ, τῶνδε μᾶλλον ἢ ἔλαττον μετέχει, καὶ λέγω οὕτως ἔτι περὶ τῶν ἀνδρείων, ὡς οὐδὲ ταῦτα πᾶσιν ἴσα, ἢ ὅμοια, οὔτε τῇ κράσει, οὔτε τῇ συστάσει, διάφορα δὴ καὶ μεγέθει, καὶ εἴδει, ἀνάγκη καὶ τὰ νοσήματα ἐγγίνε

σθαι αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν, εὐίατα ἐστὶν, καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ἀναπεπταμένα. τὰ δὲ, τέλεον ἀπεγνωσμένα, καὶ ῥαδίως ἁλισκόμενα, καὶ κατακράτος ὑπὸ τῶν νοσημάτων λαμβανόμενα. οὐ τοίνυν οἴεσθαι πάντα πυρετὸν, ἢ πᾶσαν φθόην, ἢ περιπνευμονίαν, ἢ μανίαν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῷ γένει ὁμοίαν τοῦ παντὸς ἐστὶν σώματος, οὐ σωφρονούντων, οὐδὲ λελογισμένων, οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἐξητακότων ἐστὶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐν μὲν τῷδε, ῥᾴδιον ἰᾶσθαι. ἐν δὲ τῷδε, οὐκ ἔτι. ὥσπερ οἶμαι καὶ πυρὸν, ἢν αὐτὸν ἐς διαφόρους χώρας ἐμβάλῃς. ἄλλως μὲν ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ βαθείᾳ καὶ ποτιζομένῃ, καὶ εὐηλίῳ, καὶ εὐηνέμῳ, καὶ ἐξειργασμένῃ ἀναφύεται, εὐθαλὴς οἶμαι, καὶ εὔτροφος, καὶ πολύχους καρπός. ἄλλως δὲ ἐν ὄρει, καὶ ὑπολίθῳ πεδίῳ. ἄλλως δὲ ἐν δυσηλίῳ. ἄλλως δὲ ἐν ὑπορείᾳ. καὶ ὅλως, διαφόρως καθ' ἑκάστους τόπους, οὕτω δὲ καὶ τὰ νοσήματα παρὰ τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους, ἢ εὔφορα, ἢ εὔτροφα, ἢ ἐλάττω γίγνεται. τοῦτο τοίνυν ὑπερβὰς ὁ πατὴρ, καὶ ὅλον ἀνεξέταστον καταλιπὼν, ἀξιοῖ πᾶσαν μανίαν τὴν ἐν ἅπαντι σώματι, ὁμοίαν εἶναι, καὶ τὴν θεραπείαν ἴσην. πρὸς δὲ τούτοις, τοσούτοις οὖσιν, ὅτι τὰ γυναικεῖα σώματα πάμπολυ τῶν ἀνδρείων

διαφέ

διαφέρει πρὸς τε νόσου διαφθορὰν, καὶ πρὸς θερα-
πείας ἐλπίδα, ἢ ἀπόγνωσιν, ῥᾴδιον καταμαθεῖν.
τὰ μὲν, γὰρ τῶν ἀνδρῶν εὐπαγῆ, καὶ εὔτονα, πόνοις,
καὶ κινήσεσι, καὶ ὑπαιθρίῳ διαίτῃ γεγυμνασμένα.
τὰ δὲ, ἔκλυτα, καὶ ἀσυμπαγῆ, ἐν σκιᾷ τε τεθραμ-
μένα, καὶ λευκὰ αἵματος ἐνδείᾳ, καὶ θερμοῦ ἀ-
πορίᾳ, καὶ ὑγροῦ περιττοῦ ἐπιῤῥοίᾳ εὐαλωτό-
τερα τοίνυν τῶν ἀνδρείων, καὶ ταῖς νόσοις ἐκκείμε-
να, καὶ τὴν ἴασιν οὐ περιμένοντα, καὶ μάλιστα πρὸς
μανίας εὐχερέστερα. ἅτε γὰρ πολὺ τὸ ὀργίλον, καὶ
κοῦφον, καὶ ὀξυκίνητον ἔχουσαι, ὀλίγην δὲ τὴν τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ δύναμιν, ῥᾳδίως ἐς τὸ πάθος τοῦτο
καταλισθαίνουσιν, οὐ δίκαιον τοίνυν παρὰ τῶν ἰα-
τρῶν τὴν ὁμοίαν ἐπ' ἀμφοῖν θεραπείαν ἀπαιτεῖν
εἰδότας ὡς πολὺ τοὐν μέσῳ, βίῳ παντὶ, καὶ
πράξεσιν ὅλαις, καὶ πᾶσιν ἐπιτηδεύμασιν, ἐξ ἀρ-
χῆς εὐθὺς κεχωρισμένων. ὅταν τοίνυν λέγῃς,
ὅτι μέμηνε, προστίθει ὅτι καὶ γυνὴ οὖσα, μέμηνε.
καὶ μὴ σύγχει ταῦτα πάντα περὶ τῆς μανίας ὑ-
πάγων ὀνόματι, ἑνὶ καὶ περὶ αὐτῷ δοκοῦντι. ἀλ-
λὰ χωρίζε ὥσπερ ἔστι, καὶ ὂν τῇ φύσει, τὸ δυνα-
τὸν ἐφ' ἑκάστου σκόπει. καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ
τοῦ λόγου εἰπὼν μέμνημαι, τοῦτο πρῶτον ἐπισκο-
ποῦμεν, φύσιν σώματος τοῦ νοσοῦντος, καὶ κρᾶσιν.
καὶ τίνος πλείονος μετέχει, καὶ εἰ θερμότερον,

ἢ ψυχρότερον, ἢ ἀκμάζον, ἢ παρηβηκός. καὶ μέγα, ἢ μικρόν. καὶ πιμελὲς, ἢ ὀλιγόσαρκον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. καὶ ὅλως ἄν τις αὐτὰ προεξετάσῃ, πάνυ ἀξιόπιστος ἂν εἴη, ἀπογινώσκων τί, ἢ ἐπιγνούμενος. ἐπεὶ δὲ περὶ μανίας αὐτῆς μυρία εἴδη ἐστὶ, καὶ παμπόλλους ἔχει τὰς αἰτίας, καὶ οὐδὲ τὰς προσηγορίας αὐτὰς ὁμοίας. οὐ μὴ ταυτὸν παρανοεῖν, καὶ παραπαίειν, καὶ λυττᾶν, καὶ μεμηνέναι, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τῷ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐχούσῃ τῇ νόσῳ, ὀνόματά ἐστιν. αἰτίαι τε, τοῖς μὲν ἀνδράσιν, ἄλλαι. ταῖς δὲ γυναιξὶν, ἕτεραι, καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, τοῖς μὲν νέοις, ἄλλαι. τοῖς δὲ γεγηρακόσι, διάφοροι. οἷον, νέοις μὲν, πλῆθος ὡς τὸ πολύ. γέρουσι δὲ, διαβολὴ ἄκαιρος, καὶ ὀργὴ ἄλογος πολλάκις κατ' οἰκείων ἐμπεσοῦσα, τὸ μὲν πρῶτον, διετάραξεν. εἶτα, κατ' ὀλίγον ἐς μανίαν περιέτρεψε. γυναικῶν δὲ πολλὰ καθικνεῖται, καὶ ῥᾳδίως ἐς τὴν νόσον ἐπάπτεται. μάλιστα δὲ μῖσος κατά τινος πολὺ, ἢ φθόνος ἐπ' ἐχθρῷ εὐτυχοῦντι, ἢ λύπη τις, ἢ ὀργὴ κατ' ὀλίγον. ταῦτα ὑποτυφόμενα, καὶ μακρῷ χρόνῳ ἐντρεφόμενα, μανίαν ἀποτελεῖ. τοιαῦτά σοι ὦ πάτερ, καὶ ἡ γυνὴ πέπονθε, καὶ ἴσως τι λελύπηκεν αὐτὴν ἔναγχος. οὐδένα γὰρ ἐκείνη ἐμίσει, πλὴν ἔχει τά-

γε, καὶ οὐκ ἂν ἐκ τῶν παρόντων ὑπ' ἰατροῦ θερα-
πευθῆναι δύναιτο, ὡς εἴποι ἄλλος τις ὑπόσχοιτο,
εἴ τις ἀπαλλάξει, μίσει τότε ὡς ἀδικοῦντα
ἐμέ. καὶ μὴν κἀκεῖνο ὦ πάτερ, οὐκ ἂν ὀκνήσαι-
μι εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ μὴ τελέως οὕτως ἀπέγνωστο,
ἀλλά τις ἔτι σωτηρίας ἐλπὶς ὑπεφαίνετο
οὐκ ἂν οὐδ' οὕτω ῥᾳδίως προσηψάμην, οὐδ' ἂν
προχείρως φάρμακον ἐγχέαι ἐτόλμησα, δε-
διὼς τὴν τύχην, καὶ τὴν παρὰ τῶν πολλῶν δυ-
σφημίαν. ὁρᾷς ὡς οἴονται πάντες εἶναί τι μῖ-
σος πρὸς τοὺς προγόνους πάσαις μητρυιαῖς, κἂν
ὦσι χρησταί, καί τινα κοινὴν μανίαν ταύτην γυ-
ναικείαν αὐτὰς μεμηνέναι; τάχα δ' ἄν τις ὑπώ-
πτευσεν, ἄλλως χωρήσαντος τοῦ κακοῦ, καὶ τῶν
φαρμάκων οὐ δυνηθέντων, κακοήθη, καὶ δολε-
ρὰν τὴν θεραπείαν γεγενῆσθαι. τὰ μὲν τῆς γυ-
ναικὸς ὦ πάτερ, οὕτως ἔχει. καὶ πάνυ σοι τετη-
ρηκὼς λέγω. οὔποτε ῥᾷον ἕξει, κἂν μυριάκις
πίῃ τοῦ φαρμάκου, διὰ τοῦτ' ἐπιχειρεῖν οὐκ
ἄξιον, εἰ μὴ πρὸς μόνον τὸ ἀποτυχεῖν με κατε-
πείγεις, καὶ κακοδοξίᾳ περιβαλεῖν θέλεις. ἔα-
σον ὑπὸ τῶν ὁμοτέχνων φθονεῖσθαι. ἐὰν δέ με
ἀποκηρύξῃς πάλιν, ἐγὼ μὲν, καίτοι πάντων
ἔρημος γενόμενος, οὐδὲν κατὰ σοῦ δεινὸν εὔξο-
μαι. τί δ' ἄν, ὅπερ μὴ γένοιτο, αὖθις ἡ νόσος

ἐπανέλθοι, φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦτα ἐρεθιζόμενα, παλινδρομεῖν, τί με πρᾶξαι δεήσει; θεραπεύσω μὲν εὖ ἴσθι καὶ τότε, καὶ οὔποτε λείψω τὴν τάξιν, ἣν τοὺς παῖδας ἔταξεν ἡ φύσις, οὐδὲ τοῦ γένους τὸ ἐπ' ἐμαυτῷ ἐπιλήσομαι. εἶτ' ἂν σωφρονήσῃς, αὖθις ἀναλαμβάνειν πώποτε πιστεῦσαί με δεῖ; ὁρᾷς ἤδη, καὶ ταῦτα ποιῶν, ἐπισπᾷ τὴν νόσον, καὶ ὑπομιμνήσκεις τὸ πάθος. χθὲς, καὶ πρώην, ἐκ τηλικούτων κακῶν ἀνασφήλας, διατείνῃ, καὶ βοᾷς, καὶ τὸ μέγιστον, ὀργίζῃ, καὶ πρὸς μῖσος τρέπῃ, καὶ τοὺς νόμους ἀνακαλεῖς. οἴμοι πάτερ, τοιαῦτ' ἦν σου καὶ τῆς πάλαι μανίας τὰ προοίμια.

ΦΑΛΑΡΙΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Πέμψεν ἡμᾶς ὦ Δελφοὶ ὁ ἡμέτερος δυνάστης Φάλαρις, ἄξοντας τῷ θεῷ τὸν ταῦρον τοῦτον, καὶ ὑμῖν διαλεξομένους τὰ εἰκότα ὑπέρ τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματος. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἥκομεν, ταῦτά ἐστιν. ἃ δὲ γε πρὸς ὑμᾶς ἐπέστειλεν, Ἐγὼ φησὶν ὦ Δελφοὶ, καὶ παρὰ πᾶσι μὲν τοῖς Ἕλλησι, τοιοῦτος ὑπολαμβάνεσθαι, ὁποῖός εἰμι, ἀλλὰ μὴ ὁποῖον ἡ παρὰ τῶν μισούντων, καὶ φθονούντων φήμη ταῖς τῶν ἀγνοούντων ἀκοαῖς παραδέδωκεν, ἀντὶ τῶν πάντων ἀλλαξαίμην ἄν. μάλιστα δὲ, παρ' ὑμῖν, ὅσῳ ἱεροί τέ ἐστε, καὶ πάρεδροι τοῦ Πυθίου,

καὶ μόνον οὐ σύνοικοι, καὶ ὁμωρόφιοι τοῦ θεοῦ. ἡγοῦμαι γὰρ, εἰ ὑμῖν ἀπολογησαίμην, καὶ πείσαιμι μάτην ὠμὸς ὑπειλῆφθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι δι᾽ ὑμῶν ἀπολελογημένος ἔσεσθαι, καλῶ δὲ, ὧν ἐρῶ τὸν θεὸν αὐτὸν μάρτυρα, ὃν οὐκ ἔνι δήπου παραλογίσασθαι, καὶ ψευδεῖ λόγῳ παραγαγεῖν. ἀνθρώπους μὲν γὰρ, ἴσως ἐξαπατῆσαι ῥᾴδιον. θεὸν δὲ, καὶ μάλιστα τοῦτον, διαλαθεῖν ἀδύνατον. ἐγὼ γὰρ οὐ τῶν ἀφανῶν ἐν Ἀκράγαντι ὤν, ἀλλ᾽ εἰ καί τις ἄλλος εὖ γεγονὼς, καὶ τραφεὶς ἐλευθερίως, καὶ παιδείᾳ προσεσχηκὼς, ἀεὶ διετέλουν, τῇ μὲν πόλει δημοτικὸν ἐμαυτὸν παρέχων, τοῖς δὲ συμπολιτευομένοις, ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον. βίαιον δὲ, ἢ σκαιὸν, ἢ ὑβριστικὸν, ἢ αὐθέκαστον, οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μου τῷ προτέρῳ ἐκείνῳ βίῳ. ἐπεὶ δὴ δὲ ἑώρων τοὺς τἀναντία μοι πολιτευομένους ἐπιβουλεύοντας, καὶ ἐξ ἅπαντος τρόπου ἀνελεῖν με ζητοῦντας, διήρητο δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις, μίαν ταύτην ἀποφυγὴν καὶ ἀσφάλειαν εὕρισκον, τὴν αὐτὴν ἅμα, καὶ τῇ πόλει σωτηρίαν, εἰ ἐπιθέμενος τῇ ἀρχῇ, ἐκείνους μὲν ἀναστείλαιμι. καὶ παύσαιμι ἐπιβουλεύοντας, τὴν πόλιν δὲ σωφρονεῖν καταναγκάσαιμι. καὶ ἦσαν γὰρ οὐκ ὀλίγοι ταῦτ᾽ ἐπαινοῦντες ἄνδρες μέτριοι, καὶ φιλοπόλιδες, οἳ καὶ τὴν γνώμην ᾔδεσαν τὴν ἐμὴν, καὶ

τῆς ἐπιχειρήσεως τὴν ἀνάγκην. τούτοις συναγωνισταῖς χρησάμενος, ῥαδίως ἐκράτησα τῆς ἐπιχειρήσεως. τοὐντεῦθεν, οἱ μὲν, οὐκ ἔτι ἐτάραττον, ἀλλ' ὑπήκουον. ἐγὼ δὲ ἦρχον. ἡ πόλις δ' ἀπαῤῥησίαστος ἦν. σφαγὰς δὲ, ἢ ἐλάσεις, ἢ δημεύσεις, οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων εἰργαζόμην, καίτοι ἀναγκαῖον τὰ τοιαῦτα τολμᾶν ἐν ἀρχῇ τῆς δυναστείας μάλιστα. φιλανθρωπίᾳ γὰρ, καὶ πραότητι, καὶ τῷ ἡμέρῳ, κἀξ ἰσοτιμίας, θαυμασίως ἐγὼ ἤλπιζον ἐς τὸ πείθεσθαι προσάξεσθαι τούτους. εὐθὺς γοῦν τοῖς μὲν ἐχθροῖς ἐσπείσμην, καὶ διηλλάγμην, καὶ συμβούλοις, καὶ συνεστίοις ἐχρώμην τοῖς πλείστοις αὐτῶν. τὴν δὲ πόλιν αὐτὴν ὁρῶν ὀλιγωρίᾳ τῶν προεστώτων διεφθαρμένην, τῶν πολλῶν κλεπτόντων μᾶλλον δὲ ἁρπαζόντων τὰ κοινὰ, ὑδάτων τε ἐπιῤῥοίαις ἀνεκτησάμην, καὶ οἰκοδομημάτων ἀναστάσεσιν ἐκόσμησα, καὶ τειχῶν περιβολῇ ἐκράτυνα, καὶ τὰς προσόδους, ὅσαι ἦσαν κοιναὶ τῇ τῶν ἐφεστώτων ἐπιμελείᾳ, ῥαδίως ἐπηύξησα, καὶ τῆς νεολαίας ἐπεμελούμην, καὶ τῶν γερόντων προὐνόουν, καὶ τὸν δῆμον ἐν θέαις καὶ διανομαῖς, καὶ πανηγύρεσι, καὶ δημοθοινίαις, διῆγον. ὕβρεις δὲ παρθένων, ἢ ἐφήβων διαφθοραὶ, ἢ γυναικῶν ἀπαγωγαὶ, ἢ δορυφόρων ἐπιπέμψεις, ἢ

δεσποτι

δεσποτική τις ἀπειλὴ, ἀποτρόπαιά μοι καὶ ἀκοῦσαι ἦν. ἤδη δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀφεῖναι τὴν ἀρχὴν, καὶ καταθέσθαι τὴν δυναστείαν ἐσκοπούμην, ὅπως μόνον ἀσφαλῶς παύσαιτο ἄν τις ἐννοῶν. ἐπεὶ τόγε ἄρχειν αὐτὸ, καὶ πάντα πράττειν, ἐπαχθὲς ἤδη, καὶ σὺν φθόνῳ καματηρὸν ἐδόκει μοι εἶναι. τὸ δ' ὅπως μηκέτι τοιαύτης τινὸς θεραπείας δεήσεται ἡ πόλις, τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι. κἀγὼ μὲν ὁ ἀρχαῖος, περὶ ταῦτα εἶχον. οἱ δὲ ἤδη τε συνίσταντο ἐπ' ἐμὲ, καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ἀποστάσεως ἐσκοποῦντο, καὶ συνωμοσίας συνεκρότουν, καὶ ὅπλα ἤθροιζον, καὶ χρήματα ἐπορίζοντο, καὶ τοὺς ἀστυγείτονας ἐπεκαλοῦντο, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Λακεδαιμονίους, καὶ Ἀθηναίους ἐπρεσβεύοντο. ἃ μὲν γὰρ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, εἰ ληφθείην, ἐδέδοκτο, ἤδη αὐτοῖς, καὶ ὅπως με αὐτοχειρίᾳ διασπάσεσθαι ἠπείλουν. καὶ ἃς κολάσεις ἐπενόουν, δημοσίᾳ στρεβλούμενοι, ἐξεῖπον. τὸ μὲν δὴ μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οἱ θεοὶ αἴτιοι, φωράσαντες τὴν ἐπιβουλήν. καὶ μάλιστά γε ὁ Πύθιος, ὀνείρατά τε προδείξας, καὶ τοὺς μηνύσοντας ἕκαστα ἐπιπέμπων. ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα ἤδη ὑμᾶς ὦ Δελφοὶ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δέους τῷ λογισμῷ γενομένους ἀξιῶ περὶ τῶν τότε πρακτέων μοι συμβουλεῦσαι, ὅτε ἀφυλάκτως ὀλίγου δεῖν

ληφθεὶς, ἐζήτουν τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν παρόντων. πρὸς ὀλίγον οὖν τῇ γνώμῃ ἐς Ἀκράγαντα παρ' ἐμὲ ἀποδημήσαντες καὶ ἰδόντες τὰς παρασκευὰς αὐτῶν, καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούσαντες, εἴπατε τί δεῖ ποιεῖν, φιλανθρωπίᾳ χρήσασθαι πρὸς αὐτοὺς ἔτι, καὶ φείδεσθαι, καὶ ἀνέχεσθαι, ὅσον αὐτίκα μελλήσοντα πείσεσθαι τὰ ὕστατα. μᾶλλον δὲ γυμνὴν ἤδη ὑπέχειν τὴν σφαγὴν, καὶ τὰ φίλτατα ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν ἀπολλύμενα. ἢ τὰ μὲν τοιαῦτα πάνυ ἠλιθίου τινὸς εἶναι, γενναῖα δὲ, καὶ ἀνδρώδη διανοηθέντα, καὶ χολὴν ἔμφονος, καὶ ἠδικημένου ἀνδρὸς ἀναλαβόντα, μετελθεῖν ἐκείνους. ἐμαυτῷ δ' ἐκ τῶν ἐνόντων, τὴν ἐς τοὐπιὸν ἀσφάλειαν παρασχεῖν. ταῦτ' οἶδ' ὅτι συνεβουλεύσατε ἄν. τί οὖν ἐγὼ μὲν τοῦτ' ἐποίησα, μεταστειλάμενος τοὺς αἰτίους, καὶ λόγου μεταδοὺς αὐτοῖς, καὶ τοὺς ἐλέγχους παραγαγὼν, καὶ σαφῶς ἐξελέγξας ἕκαστα, ἐπεὶ μηδ' αὐτοὶ ἔτι ἔξαρνοι ἦσαν, ἠμυνόμην ἀγανακτῶν τὸ πλέον, οὐχ ὅτι ἐπεβεβουλεύμην, ἀλλ' ὅτι μὴ εἰάθην ὑπ' αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μεῖναι, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, φυλάττων μὲν ἐμαυτὸν, διατελῶ. ἐκείνων δὲ τοὺς ἀεὶ ἐπιβουλεύοντάς μοι κολάζων, εἶθ' οἱ ἄνθρωποι ἐμὲ τῆς ὠμότητος αἰτιῶνται, οὐκ ἔτι λογιζόμενοι παρὰ

ποτέρου

προτέρου ἡμῶν ἦν ἡ πρώτη τούτων ἀρχή. συνε-
λόντες δὲ τὰν μέσῳ, καὶ ἐφ' οἷς ἐκολάζοντο
τὰς τιμωρίας αὐτὰς ᾐτιῶντο, καὶ τὰς δοκού-
σας ἐν αὐταῖς ὠμότητας. ὅμοιον ὡς εἴ τις παρ'
ὑμῖν ἱερόσυλόν τινα ἰδὼν ἀπὸ τῆς πέτρας ῥιπτού-
μενον, ἃ μὲν ἐτόλμησε, μὴ λογίζοιτο, ὡς νύκ-
τωρ ἐς τὸ ἱερὸν παρῆλθε, καὶ κατέσπασε τὰ ἀνα-
θήματα, καὶ τοῦ ξοάνου ἥψατο, κατηγοροίη δὲ ὑμῶν
πολλὴν τὴν ἀγριότητα, ὅτι Ἕλληνές τε, καὶ ἱε-
ροὶ εἶναι λέγοντες, ὑπεμείνατε ἄνθρωπον Ἕλλη-
να πλησίον τοῦ ἱεροῦ. καὶ γὰρ οὐ πάνυ πόρρω τῆς πό-
λεως εἶναι λέγεται ἡ πέτρα κολάσει τοιαύτῃ περι-
βαλεῖν. ἀλλ' οἶμαι αὐτοί τε γελάσεσθε, ἢν ταῦ-
τα λέγῃ τις καθ' ὑμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες
ἐπαινέσονται ὑμῶν τὴν κατὰ τῶν ἀσεβούντων
ὠμότητα. τὸ δ' ὅλον, οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζον-
τες ὁποῖός τις ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστώς ἐστιν,
εἴτε δίκαιος, εἴτ' ἄδικος, αὐτὸ ἁπλῶς τὸ τῆς
τυραννίδος ὄνομα μισοῦσι, καὶ τὸν τύραννον.
κἂν Αἰακὸς, ἢ Μίνως, ἢ Ῥαδάμανθυς ᾖ, ὁμοί-
ως ἐξ ἅπαντος ἀνελεῖν σπεύδουσι, τοὺς μὲν πο-
νηροὺς αὐτῶν, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενοι, τοὺς δὲ
χρηστοὺς, τῇ κοινωνίᾳ τῆς προσηγορίας, τῷ
ὁμοίῳ μίσει συμπεριλαμβάνοντες. ἔγωγ' οὖν
ἀκούω καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι πολλοὺς γε

νέσθαι τυράννους σοφοὺς ὑπὸ φαύλῳ ὀνόματι δοκοῦντι. χρηστὸν καὶ ἥμερον ἦθος ἐπιδεδειγμένους. ὧν ἐνίων καὶ λόγους εἶναι βραχεῖς ἐν τῷ ἱερῷ ὑμνῶν ἀποκειμένους, ἀγάλματα, καὶ ἀναθήματα τοῦ Πυθίου. ὁρᾶτε δὲ καὶ τοὺς νομοθέτας τοῦ κολαστικοῦ εἴδει τὸ πλέον νέμοντας, ὡς τῶν γε ἄλλων οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ φόβος προσείη, καὶ ἐλπὶς τῆς κολάσεως. ἡμῖν δὲ τοῦτο πολλῷ ἀναγκαιότερον τοῖς τυράννοις, ὅσῳ πρὸς ἀνάγκην ἐξηγούμεθα. καὶ μισοῦσί τε ἅμα, καὶ ἐπιβουλεύουσιν ἀνθρώποις σύνεσμεν, ὅπου μὴ δὲ τῶν μορμολυκείων ὄφελός τι ἡμῖν γίνεται, ἀλλὰ τοῦ περὶ τὴν ὕδραν μύθῳ τὸ πρᾶγμ' ἔοικεν. ὅσῳ γὰρ ἂν ἐκκόπτωμεν, τοσῷδε πλείους ἡμῖν ἀναφύονται τοῦ κολάζειν ἀφορμαί. Φέρειν δ' ἀνάγκη ἢ τὸ ἀναφυόμενον ἐκκόπτειν ἀεὶ, καὶ ἐπικαίειν νὴ Δία κατὰ τὴν Ἰόλεων, εἰ μέλλοιμεν ἐπικρατήσειν. τὸν γὰρ ἅπαξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπεσεῖν ἠναγκασμένον, ὅμοιον χρὴ τῇ ὑποθέσει καὶ αὐτὸν εἶναι. ἢ φειδόμενον τῶν πλησίον, ἀπολωλέναι. ὅλως δὲ, τίνα οἴεσθε οὕτως ἄγριον, ἢ ἀνήμερον ἄνθρωπον εἶναι, ὡς ἥδεσθαι μαστιγοῦντας καὶ οἰμωγῶν ἀκούοντα, καὶ σφαττομένους ὁρῶντα, εἰ μὴ ἔχοι τινὰ μεγάλην τοῦ κολάζειν αἰτίαν; ποσάκις γοῦν ἐδάκρυσα μαστιγουμένων

ἄλλων

ἄλλων, ποσάκις δὲ θρηνεῖν, καὶ ὀδύρεσθαι τὴν „
ἐμαυτοῦ τύχην ἀναγκάζομαι, μείζω κόλα- „
σιν αὐτὸς, καὶ χρονιωτέραν ὑπομένων; Ἀνδρὶ „
γὰρ φύσει μὲν ἀγαθῷ, διὰ δ' ἀνάγκην πικρῷ, „
πολὺ τοῦ κολάζεσθαι τὸ κολάζειν χαλεπώτε- „
ρον. εἰ δὲ δεῖ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ἐγὼ μὲν εἰ „
αἵρεσίς μοι προτεθείη, πότερα βούλομαι, κο- „
λάζειν τινὰς ἀδίκως, ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖν, εὖ „
ἴστε, ὡς οὐδὲν μελλήσας, ἑλοίμην ἂν τεθνάναι „
μᾶλλον, ἢ μηδὲν ἀδικοῦντας κολάζειν. εἰ δέ „
τις φαίη, βούλει ὦ Φάλαρι, αὐτὸς τεθνάναι „
ἀδίκως, ἢ δικαίως κολάζειν τοὺς ἐπιβούλους, „
τοῦτο βουλοίμην ἄν. αὖθις γὰρ ὑμᾶς ὦ Δελφοί, „
συμβούλους καλῶ, πότερον, ἄμεινον εἶναι ἀδί-
κως ἀποθανεῖν, ἢ ἀδίκως σώζειν τὸν ἐπιβεβου-
λευκότα, οὐδεὶς οὕτως οἶμαι ἀνόητός ἐστιν, ὃς
οὐκ ἂν προτιμήσειε ζῆν μᾶλλον, ἢ σώζων τοὺς
ἐχθροὺς, ἀπολωλέναι. καίτοι πόσους ἐγὼ καὶ
τῶν ἐπιχειρησάντων μοι, καὶ φανερῶς ἐληλε-
γμένων, ὅμως ἔσωσα; οἷον Ἄκανθον τουτονὶ, καὶ
Τιμοκράτην, καὶ Λεωγόραν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
παλαιᾶς συνηθείας τῆς πρὸς αὐτοὺς μνημονεύ-
σας. ὅταν δὲ βουληθῆτε τὸν ἐμὸν εἰδέναι, τοὺς εἰ-
σφοιτῶντας εἰς Ἀκράγαντα ξένους ἐρωτήσατε
ὁποῖος ἐγὼ περὶ αὐτούς εἰμι, καὶ εἰ φιλανθρώ

πως προσφέρομαι τοῖς καταίρουσιν. ὅς γε καὶ σκοποὺς ἐπὶ τῶν λιμένων ἔχω, καὶ πευθῆνας, τίνες, καὶ ὅθεν καταπεπλεύκασιν, ὡς κατ' ἀξίαν τιμῶν, ἀποπέμποιμι αὐτούς. ἔνιοι δὲ καὶ ἐξεπίτηδες φοιτῶσι παρ' ἐμέ, οἱ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὐ φεύγουσι τὴν συνουσίαν τὴν ἐμήν. ὥσπερ οὖν ἀμέλει καὶ πρώην ὁ σοφὸς Πυθαγόρας ἧκεν ὡς ἡμᾶς, ἄλλα μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀκηκοώς. ἐπεὶ δ' ἐπειράθη, ἀπῆλθεν ἐπαινῶν με τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐλεῶν τῆς ἀναγκαίας ὠμότητος. εἶτα οἴεσθε οὖν πρὸς τοὺς ὀθνείους φιλάνθρωπον οὕτως ἀδίκως τοῖς οἰκείοις προσφέρεσθαι, εἰ μή τι διαφερόντως ἠδίκητο; ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολελόγημαι ὑμῖν, ἀληθῆ καὶ δίκαια, καὶ ἐπαίνου μᾶλλον ὡς ἐμαυτὸν πείθω, ἢ μίσους ἄξια. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀναθήματος, καιρὸς ὑμᾶς ἀκοῦσαι ὅθεν, καὶ ὅπως οὖν ταῦρον τοῦτον ἐκτησάμην, οὐκ ἐκδοὺς αὐτὸς τῷ ἀνδριαντοποιῷ. μὴ γὰρ οὕτω μανείην, ὡς τοιούτων ἐπιθυμῆσαι κτημάτων. ἀλλὰ Περίλαος ἦν τις ἡμεδαπός, χαλκεὺς μὲν ἀγαθός, πονηρὸς δὲ ἄνθρωπος. οὗτος πάμπολυ τῆς ἐμῆς γνώμης διημαρτηκώς, ᾤετο χαριεῖσθαί μοι, εἰ καινήν τινα κόλασιν ἐπινοήσειεν, ὡς δὴ ἅπαντος κολάζειν ἐπιθυμοῦντι, καὶ δὴ κατα

σκευά-

σκευάσας τὸν βοῦν, ἧκέ μοι κομίζων, κάλλιστον ἰδεῖν, καὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον, κινήσεως γὰρ αὐτῷ, καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον πρὸς τὸ καὶ ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν. ἰδὼν δὲ, ἀνέκραγον εὐθὺς, ἄξιον τὸ κτῆμα τοῦ Πυθίου. πεμπτέος ὁ ταῦρος τῷ θεῷ. ὁ δὲ Περίλαος παρεστὼς, τί δ' εἰ μάθοις ἔφη τὴν σοφίαν τὴν ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν χρείαν, ἣν παρέχεται; καὶ ἀνοίξας ἅμα τὸν ταῦρον κατὰ τὰ νῶτα, ἤν τινα ἔφη κολάζειν ἐθέλῃς, ἐμβιβάσας εἰς τὸ μηχάνημα τοῦτο, καὶ κατακλείσας, προστιθέναι μὲν τοὺς αὐλοὺς τούσδε πρὸς τοὺς μυκτῆρας τοῦ βοὸς, πῦρ δ' ὑποκαίειν κελεύειν. καὶ ὁ μὲν, οἰμώξεται, καὶ βοήσεται, ἀλήκτοις ταῖς ὀδύναις ἐχόμενος. ἡ βοὴ δὲ, διὰ τῶν αὐλῶν μέλη σοι ἀποτελέσει, οἷα λιγυρώτατα, καὶ ἐπαυλήσει θρηνῶδες, καὶ μυκήσεται γοερώτατον, ὡς τὸν μὲν, κολάζεσθαι, σὲ δὲ, τέρπεσθαι μεταξὺ καταυλούμενον. ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτ' ἤκουσα, ἐμυσάχθην τὴν κακομηχανίαν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν ἐπίνοιαν ἐμίσησα τοῦ κατασκευάσματος, καὶ οἰκείαν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέθηκα. καὶ ἄγε δὴ ἔφην ὦ Περίλαε, εἰ μὴ κενὴ ἄλλως ὑπόσχεσις ταῦτά ἐστι, δεῖξον ἡμῖν αὐτὸς εἰσελθὼν, τὴν ἀλήθειαν τῆς τέχνης, καὶ μίμησαι τοὺς βοῶντας, ἵν' εἰδῶμεν εἰ καὶ ἃ φῂς μέλη, διὰ τῶν αὐλῶν φθέγγεται.

πίθετο μὲν κύριος ὁ Περίλαος. ἐγὼ δέ, ἐπεὶ ἔνδον ἦν, κατακλείσας αὐτόν, πῦρ ὑφάπτειν ἐκέλευσα, ἀπολάμβανε εἰπὼν τὸν ἄξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς σου τέχνης, ἵν' ὁ διδάσκαλος τῆς μουσικῆς πρῶτος αὐτὸς αὐλῇς. καὶ ὁ μὲν, δίκαια ἔπασχεν, ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ εὐμηχανίας. ἐγὼ δὲ, ζῶντα, καὶ ἔτι ἔμπνουν ὄντα τὸν ἄνδρα, ἐξαιρεθῆναι κελεύσας, ὡς μὴ μιάνειε τὸ ἔργον ἐναποθανὼν, ἐκεῖνον μὲν ἄταφον κατὰ κρημνῶν ῥίπτειν ἐκέλευσα. καθάρας δὲ τὸν βοῦν, ἀπέπεμψα ὑμῖν ἀνατεθησόμενον τῷ θεῷ, καὶ ἐπιγράψαι γε ἐπ' αὐτῷ ἐκέλευσα τὴν πᾶσαν διήγησιν. τοῦ ἀνατιθέντος ἐμοῦ τοὔνομα. τὸν τεχνίτην τὸν Περίλαον. τὴν ἐπίνοιαν τὴν ἐκείνου. τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐμήν. τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν. τὰ τοῦ σοφοῦ χαλκέως μέλη. τὴν πρώτην πεῖραν τῆς μουσικῆς. ὑμεῖς δὲ ὦ Δελφοὶ δίκαια ποιήσετε, θύσαντες μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ μετὰ τῶν πρέσβεων, ἀναθέντες δὲ τὸν ταῦρον ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ, ὡς πάντες εἰδεῖεν οἷος ἐγὼ πρὸς τοὺς πονηρούς εἰμι, καὶ ὅπως ἀμύνομαι τὰς περιττὰς ἐς κακίαν ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἱκανὸν γοῦν καὶ τοῦτο μόνον δηλῶσαί μου τὸν τρόπον, Περίλαος κολασθεὶς, καὶ ὁ ταῦρος ἀνατεθεὶς, καὶ μηκέτι φυλαχθεὶς πρὸς ἄλλων κολαζομένων

αὐλη-

αὐλήματα, μὴ δὲ, μελῳδῆσαι ἄλλο ἔτι, πλὴν μόνα τὰ τοῦ τεχνίτου μυκήματα. καὶ ὅτι ἐν μόνῳ αὐτῷ, καὶ πεῖραν ἔλαβον τῆς τέχνης, καὶ κατέπαυσα τὴν ἄμουσον ἐκείνην, καὶ ἀπάνθρωπον ᾠδήν. καὶ τὰ μὲν παρόντα, ταῦτα παρ᾽ ἐμοῦ τῷ θεῷ. ἀναθήσω δὲ καὶ ἄλλα πολλάκις, ἐπειδάν μοι παράσχῃ μηκέτι δεῖσθαι κολάσεων. ταῦτα μὲν ὦ Δελφοὶ τὰ παρὰ τοῦ Φαλάριδος, ἀληθῆ πάντα, καὶ οἷα ἐπράχθη ἕκαστα. καὶ δίκαιοι ἂν εἴημεν πιστεύεσθαι ὑφ᾽ ὑμῶν, μαρτυροῦντες ὡς ἂν καὶ εἰδότες, καὶ μηδεμίαν τοῦ ψεύδεσθαι νῦν αἰτίαν ἔχοντες. εἰ δὲ δεῖ, καὶ δεηθῆναι ὑπὲρ ἀνδρὸς μάτην πονηροῦ δοκοῦντος, καὶ ἄκοντος κολάζειν ἠναγκασμένου, ἱκετεύομεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ Ἀκραγαντῖνοι, Ἕλληνές τε ὄντες, καὶ τὸ ἀρχαῖον Δωριεῖς, προσήσεσθαι τὸν ἄνδρα, φίλον εἶναι ἐθέλοντα, καὶ πολλὰ καὶ δημοσίᾳ, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ὑμῶν εὖ ποιῆσαι ὡρμημένον, λάβετε οὖν αὐτοὶ τὸν ταῦρον, καὶ ἀνάθετε, καὶ εὔξασθε ὑπέρ τε τοῦ Ἀκράγαντος, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ Φαλάριδος, καὶ μήτε ἡμᾶς ἀπράκτους ἀποπέμψητε, μήτ᾽ ἐκεῖνον ὑβρίσητε, μήτε τὸν θεὸν ἀποστερήσητε καλλίστου τε ἅμα, καὶ δικαιοτάτου ἀναθήματος.

ΦΑΛΑΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Υτε Ἀκραγαντίνων ὦ ἄνδρες Δελφοί, πρόξενος ὢν, οὔτε ἰδιόξενος αὐτοῦ Φα-

λάειδος, οὔτ' ἄλλην ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἢ εὐνοίας ἰδίαν αἰτίαν, ἢ μελλούσης φιλίας ἐλπίδα, τῶν δὲ πρέσβεων ἀκούσας τῶν ἡκόντων παρ' αὐτοῦ, ἐπιεικῆ καὶ μέτρια διεξιόντων, καὶ τὸ εὐσεβὲς ἅμα, καὶ τὸ κοινῇ συμφέρον, καὶ μάλιστα τὸ Δελφοῖς πρέπον προορώμενος, ἀνέστην παραινέσων ὑμῖν μήτε ὑβρίζειν ἄνδρα δυνάστην εὐσεβοῦντα, μήτ' ἀνάθημα ἤδη τῷ θεῷ καθωμολογημένον, ἀπαλλοτριοῦν. καὶ ταῦτα, τριῶν τῶν μεγίστων ἐσαεὶ ὑπόμνημα γενησόμενον, τέχνης καλλίστης, καὶ ἐπινοίας κακίστης, καὶ δικαίας κολάσεως. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τὸ ἐνδοιάσαι ὑμᾶς ὅλως περὶ τούτου, καὶ δημιουργοὺς ἡμῖν προθεῖναι τὴν διάσκεψιν, εἰ χρὴ δέχεσθαι τὸ ἀνάθημα, ἢ ὀπίσω αὖθις ἀποπέμπειν, ἀνόσιον ἤδη εἶναι νομίζω. μᾶλλον δὲ, οὐδ' ὑπερβολὴν ἀσεβείας ἀπολελοιπέναι. οὐδὲν γὰρ, ἀλλ' ἢ ἱεροσυλία τὸ πρᾶγμά ἐστι, μακρῷ τῶν ἄλλων χαλεπωτέρα, καὶ ὅσον τὰ ἤδη ἀνατεθέντα συλᾶν, τὸ μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀνατιθέναι βουλομένοις ἐπιτρέπειν ἀσεβέστερον. δέομαι δὲ ὑμῶν Δελφὸς καὶ αὐτὸς ὢν, καὶ τὸ ἴσον μετέχων τῆς τε δημοσίου εὐκλείας, εἰ φυλάττοιτο, καὶ τῆς ἐναντίας δόξης, εἰ ἐκ τῶν παρόντων προσγένοιτο, μήτ' ἀποκλείειν τὸ ἱερὸν τοῖς εὐσεβοῦσι, μήτε τὴν πόλιν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους διαβάλλειν,

ὡς

ὡς τὰ πεμπόμενα τῷ θεῷ συκοφαντοῖεν, καὶ
ψήφῳ, καὶ δικαστηρίῳ δοκιμάζοιεν τοὺς ἀνα-
τιθέντας. οὐδεὶς δ' ἔτι ἀναθεῖναι τολμήσειεν
ἄν, εἰδὼς οὐ προσησόμενον τὸν θεὸν, ὅ, τι ἂν μὴ
πρότερον Δελφοῖς δοκῇ. ὁ μὲν οὖν Πύθιος, τὴν δι-
καίαν ἤδη περὶ τοῦ ἀναθήματος ψῆφον ἤνεγκεν.
εἰ γοῦν ἐμίσει τὸν Φάλαριν, ἢ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐ-
μυσάττετο, ῥᾴδιον ἦν ἐν τῷ Ἰονίῳ μέσῳ κατα-
δῦσαι αὐτὸ, μετὰ τῆς ἀγούσης ὁλκάδος. ὁ δὲ,
πολὺ τοὐναντίον ἐν εὐδίᾳ τε διαπεραιωθῆναι,
ὥς φασι, παρέσχεν αὐτοῖς, καὶ σῶς ἐς τὴν Κίρ-
ραν καταρᾶραι. ᾧ καὶ δῆλον, ὅτι προσίεται τὴν τοῦ
μονάρχου εὐσέβειαν, χρὴ δὲ καὶ ὑμᾶς τὰ αὐτὰ ἐκεί-
νῳ ψηφισαμένους, προσθεῖναι καὶ τὸν ταῦρον του-
τονὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ τοῦ ἱεροῦ. ἐπεὶ πάντων ἂν
εἴη τοῦτ' ἀτοπώτατον, πέμψαντά τινα μεγα-
λοπρεπὲς οὕτω δῶρον θεῷ, τὴν καταδικάζου-
σαν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ψῆφον λαβεῖν, καὶ μισθὸν κομί-
σασθαι τῆς εὐσεβείας, τὸ κεκρίσθαι μηδὲ τοῦ ἀνα-
τιθέναι ἄξιος. ὁ μὲν οὖν τἀναντία μοι ἐγνωκὼς
καθάπερ ἐκ τοῦ Ἀκράγαντος ἄρτι καταπεπλευ-
κὼς, σφαγάς τινας, καὶ βίας, καὶ ἁρπαγάς,
καὶ ἀπαγωγὰς ἐτραγῴδει τοῦ τυράννου, μό-
νον οὐκ αὐτόπτης γεγενῆσθαι λέγων, ὃν ἴσμεν
οὐδ' ἄχρι τοῦ πλοίου ἀποδεδημηκότα. χρὴ δὲ

τὰ μὲν τοιαῦτα, μὴ γὰρ τοῖς πεπονθέναι φάσκουσι πάνυ πιστεύειν διηγουμένοις. ἄδηλον γὰρ εἰ ἀληθῆ λέγουσιν, οὐχ ὅπως αὐτοὺς, μὴ ἃ ἐπιστάμενα κατηγορεῖν. εἰ δ' οὖν τι καὶ πέπρακται τοιοῦτον ἐν Σικελίᾳ, τοῦτ' οὐ Δελφοῖς ἀναγκαῖον πολυπραγμονεῖν, εἰ μὴ αὐτοὶ ἱερέων ἤδη, δικασταὶ εἶναι ἀξιοῦμεν. καὶ δέον θύειν, καὶ ἄλλα θεραπεύειν τὸν θεὸν, καὶ συνανατιθέναι, εἰ πέμψειέ τις, σκοποῦντες καθήμεθα, εἴ τινες τῶν ὑπὲρ τὸν Ἰόνιον δικαίως, ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται. καὶ τὰ μὲν τῶν ἄλλων, ἐχέτω ὅπῃ καὶ βούλεται. ἡμῖν δὲ, ἀναγκαῖον οἶμαι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν εἰδέναι, ὅπως τε πάλαι διέκειτο, καὶ ὅπως νῦν ἔχει, καὶ τί ποιοῦσι λῷον ἔσται. ὅτι μὲν δὴ ἐν κρημνοῖς τε οἰκοῦμεν αὐτοὶ, καὶ πέτρας γεωργοῦμεν, οὐχ Ὅμηρον χρὴ περιμένειν, δηλώσοντα ἡμῖν, ἀλλ' ὁρᾶν πάρεστι ταῦτα. καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ γῇ, βαθεῖ λιμῷ ἀεὶ συνῆμεν ἄν. τὸ δ' ἱερὸν, καὶ ὁ Πύθιος, καὶ τὸ χρηστήριον, καὶ οἱ θύοντες, καὶ οἱ εὐσεβοῦντες, ταῦτα Δελφῶν τὰ πεδία. ταῦθ' ἡ πρόσοδος, ἐντεῦθεν ἡ εὐπορία. ἐντεῦθεν αἱ τροφαί. χρὴ γὰρ τἀληθῆ πρός γε ἡμᾶς αὐτοὺς λέγειν, καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν, ἄσπαρτα ἡμῖν, καὶ ἀνήροτα φύεται τὰ πάντα ὑπὸ γεωργῷ τῷ θεῷ, ὃς οὐ μόνον τὰ παρὰ τοῖς ἄλ-

λοις

λοις ἀγαθὰ γιγνόμενα παρέχει, ἀλλ' εἴ τι ἐν Φρυξὶν, ἢ Λυδοῖς, ἢ Πέρσαις, ἢ Ἀσσυρίοις, ἢ Φοίνιξιν, ἢ Ἰταλιώταις, ἢ Ὑπερβορέοις αὐτοῖς, πάντα ἐς Δελφοὺς ἀφικνεῖται. καὶ τὰ δεύτερα, μετὰ τὸν θεὸν, ἡμεῖς τιμώμεθα ὑφ' ἁπάντων, καὶ εὐποροῦμεν, καὶ εὐδαιμονοῦμεν. ταῦτα τ' ἀρχαῖον. ταῦτα τ' μέχρι νῦν, καὶ μὴ παυσαίμεθά γε οὕτω βιοῦντες. μέμνηται δὲ οὐδεὶς πώποτε ψῆφον ὑπὲρ ἀναθήματος παρ' ἡμῖν ἀναδοθεῖσαν, οὐδὲ κωλυθέντα τινὰ θύειν ἢ ἀνατιθέναι. καὶ διὰ τοῦτ' οἶμαι καὶ αὐτὸ ἐς ὑπερβολὴν ηὔξηται τὸ ἱερὸν, καὶ ὑπερπλουτεῖ ἐν τοῖς ἀναθήμασι. δεῖ τοίνυν μηδ' ἐν τῷ παρόντι καινοτομεῖν μηδὲν, μηδὲ παρὰ τὰ πάτρια νόμον καθιστάναι, φιλοκρινεῖν τὰ ἀναθήματα, καὶ γενεαλογεῖν τὰ πεμπόμενα, ὅθεν, καὶ ἀφ' ὅτου, καὶ ὁποῖα. δεξαμένους δὲ, ἀπραγμόνως ἀνατιθέναι, ὑπηρετοῦντας ἀμφοῖν, καὶ τῷ θεῷ, καὶ τοῖς εὐσεβέσι. δοκεῖτε δέ μοι ὦ ἄνδρες Δελφοὶ, ἄριστα βουλεύσεσθαι περὶ τῶν παρόντων, εἰ λογίσεσθε πρῶτον ὑπὲρ ὅσων, καὶ ἡλίκων ἐστὶν ἡ σκέψις. πρῶτον μὲν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ ἱεροῦ, καὶ θυσιῶν, καὶ ἀναθημάτων, καὶ ἐθῶν ἀρχαίων, καὶ θεσμῶν παλαιῶν, καὶ δόξης τοῦ μαντείου. ἔπειτα, ὑπὲρ τῆς πόλεως ὅλης, καὶ τῶν συμφερόντων τῷ τε κοινῷ

ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ Δελφῶν. ἔστι πᾶσι δὲ, τῆς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐκλείας, ἢ κακοδοξίας. τούτων δ' οὐκ οἶδα εἴ τι μεῖζον, εἰ σωφρονεῖτε, ἢ ἀναγκαιότερον ἡγήσησθε ἄν. περὶ μὲν γὰρ ὧν βουλευόμεθα, ταῦτά ἐστιν. οὐ Φάλαρις τύραννος εἷς, οὐδὲ ταῦρος οὗτος, οὐδὲ χαλκὸς μόνον, ἀλλὰ πάντες βασιλεῖς, καὶ πάντες δυνάσται, ὅσοι νῦν χρῶνται τῷ ἱερῷ, καὶ χρυσὸς, καὶ ἄργυρος, καὶ ὅσα ἄλλα τίμια, πολλὰ πολλάκις ἀνατεθηθησόμενα τῷ θεῷ. πρῶτον μὲν γὰρ, τὸ κατὰ τὸν θεὸν ἐξετασθῆναι ἄξιον. τίνος γὰρ ἕνεκα, μηδ' ὡς ἀεὶ, μηδ' ὡς πάλαι τὰ περὶ τῶν ἀναθημάτων ποιησόμεθα. ἢ τί μεμφόμενοι τοῖς παλαιοῖς ἔθεσι, καινοτομήσομεν. καὶ ὃ μηδὲ πώποτε, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, καὶ ὁ Πύθιος χρᾷ, καὶ ὁ τρίπους φθέγγεται, καὶ ἡ ἱέρεια ἐμπνεῖται, πεποίηται ἡμῖν, νῦν καταστησόμεθα, κρίνεσθαι, καὶ ἐξετάζεσθαι τοὺς ἀνατιθέντας, καὶ μὴν ἐξ ἐκείνου μὲν τοῦ παλαιοῦ ἔθους, τοῦ ἀνέδην καὶ πᾶσιν ἐξεῖναι, ὁρᾶτε ὅσων ἀγαθῶν ἐμπέπλησται τὸ ἱερὸν, ἁπάντων ἀνατιθέντων, καὶ ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐνίων δωρουμένων τὸν θεόν, εἰ δ' ὑμᾶς αὐτοὺς δοκιμαστὰς, καὶ ἐξεταστὰς ἐπιστήσετε τοῖς ἀναθήμασιν, ὀκνῶ μὴ ἀπορήσωμεν τῶν δοκιμασθησομένων ἔτι, οὐδενὸς ὑπομένοντος, ὑπόδικον αὑτὸν καθιστά-

ναι, καὶ

μοι, καὶ ἀναλίσκοντα, καὶ καταδαπανῶντα, περὶ αὐτοῦ κρίνεσθαι, καὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν. ἢ τίνι βιωτὸν, εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Η ΨΕΥΔΟΜΑΝΤΙΣ.

Σὺ μὲν ἴσως ὦ φίλτατε Κέλσε, μικρόν τι τοῦτο, καὶ φαῦλον οἴει τὸ πρόσταγμα, προστάττειν τὸν Ἀλεξάνδρου σοι τοῦ ἀβωνοτειχίτου, τοῦ γόητος βίον, καὶ ἐπινοίας αὐτοῦ, καὶ τολμήματα, καὶ μαγγανείας εἰς βιβλίον ἐγγράψαντα, πέμψαι. τὸ δὲ, εἴ τις ἐθέλοι πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἕκαστον ἐπεξιέναι, οὐ μεῖόν ἐστιν, ἢ τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου πράξεις ἀναγράψαι. τοσοῦτος εἰς κακίαν οὗτος, ὅσος εἰς ἀρετὴν ἐκεῖνος. ὅμως δὲ, εἰ μετὰ συγγνώμης ἀναγνώσεσθαι μέλλοις, καὶ τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἱστορουμένοις προσλαβεῖν, ὑποστήσομαί σοι τὸν ἆθλον. καὶ τὴν Αὐγείου βουστασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' εἰς δύναμίν γε τὴν ἐμαυτοῦ, ἀνακαθήρασθαι πειράσομαι, ὀλίγους ὅσους τῶν κοφίνων ἐκφορήσας, ὡς ἀπ' ἐκείνων τεκμαίροιο πόση πᾶσα, καὶ ὡς ἀμύθητος ἦν ἡ κόπρος, ἣν τρισχίλιοι βόες ἐν πολλοῖς ἔτεσι ποιῆσαι ἐδύναντο. αἰδοῦμαι μὲν οὖν ὑπὲρ ἀμφοῖν, ὑπέρ τε σοῦ, καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. σοῦ μὲν, ἀξιοῦντος μνήμῃ καὶ γραφῇ παραδοθῆναι ἄνδρα

τρισκατάρατον. ἐμοῦ δὲ, σπουδὴν ποιουμένου ἐπὶ τοιαύτῃ ἱστορίᾳ, καὶ πράξεσιν ἀνθρώπου, ὃν οὐκ ἀναγιγνώσκεσθαι πρὸς τῶν πεπαιδευμένων ἦν ἄξιον, ἀλλ᾽ ἐν πανδήμῳ τινὶ μεγίστῳ θεάτρῳ ὁρᾶσθαι, ὑπὸ πιθήκων, ἢ ἀλωπέκων σπαραττόμενον, ἀλλ᾽ ἤν τις ἡμῖν ταύτην ἐπιφέρῃ τὴν αἰτίαν, ἕξομεν καὶ αὐτοὶ εἰς παράδειγμά τι τοιοῦτον ἀνενεγκεῖν. καὶ Ἀῤῥιανὸς γὰρ ὁ τοῦ Ἐπικτήτου μαθητὴς, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώτοις, καὶ παιδείᾳ παρ᾽ ὅλον τὸν βίον συγγενόμενος, ὅμοιόν τι παθὼν, ἀπολογήσαιτ᾽ ἂν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν. Τιλλιβόρου γοῦν τοῦ λῃστοῦ κἀκεῖνος βίον ἀναγράψαι ἠξίωσεν. ἡμεῖς δὲ, πολὺ ὠμοτέρου λῃστοῦ μνήμην ποιησόμεθα, ὅσῳ μὴ ἐν ὕλῃ, καὶ ὄρεσιν, ἀλλ᾽ ἐν πόλεσιν οὗτος ἐλῄστευεν, οὐ Μινύαν μόνην, οὐδὲ τὴν Ἴδην κατατρέχων, οὐδὲ ὀλίγα τῆς Ἀσίας μέρη τὰ ἐρημότερα λεηλατῶν. ἀλλὰ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐμπλήσας τῆς λῃστείας τῆς αὐτοῦ. πρότερον δέ σοι αὐτὸν ὑπογράψω τῷ λόγῳ, πρὸς τὸ ὁμοιότατον εἰκάσας τὴν μορφὴν, ὡς ἂν δύνωμαι, καίτοι μὴ πάνυ γραφικός τις ὤν. τὸ μὲν γὰρ δὴ σῶμα, ἵνα σοι καὶ τοῦτο δείξω, μέγας τε ἦν, καὶ καλὸς ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς ὡς ἀληθῶς. λευκὸς τὴν χρόαν, τὸ γένειον οὐ πάνυ λάσιος.

κόμην τὴν μὲν, ἰδίαν, τὴν δὲ, καὶ πρόσθετον ἐπικείμενος, εὖ μάλα εἰκασμένην, καὶ τοὺς πολλοὺς ὅτι ἦν ἀλλοτρία, λεληθυῖαν. ὀφθαλμοὶ, πολὺ τὸ γοργὸν, καὶ ἔνθεον διεμφαίνοντες. φώνημα, ἥδιστόν τε ἅμα, καὶ λαμπρότατον. καὶ ὅλως, οὐδαμόθεν μεμπτὸς ἦν ταῦτά γε. τοιόσδε μὲν τὴν μορφήν. ἡ ψυχὴ δὲ, καὶ ἡ γνώμη, ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, καὶ Ζεῦ ἀποτρόπαιε, καὶ Διόσκουροι σωτῆρες, πολεμίοις, καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γένοιτο, ἢ συγγενέσθαι τοιούτῳ τινί. συνέσει μὲν γὰρ, καὶ ἀγχινοίᾳ, καὶ δριμύτητι, πάμπολυ τῶν ἄλλων διέφερε. καὶ τό τε περίεργον, καὶ εὐμαθὲς, καὶ μνημονικὸν, καὶ πρὸς τὰ μαθήματα εὐφυὲς, πάντα ταῦτα εἰς ὑπερβολὴν ἕκαστα ὑπῆρχεν αὐτῷ. ἐχρῆτο δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ χεῖρον. καὶ ὄργανα ταῦτα γενναῖα ὑποβεβλημένα ἔχων, αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων, ἀκρότατος ἀπετελέσθη ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον, ἢ Φρυνώνδαν, ἢ Ἀριστόδημον, ἢ Σώστρατον. αὐτὸς γὰρ τῷ γαμβρῷ Ῥουτιλιανῷ ποτὲ γράφων, καὶ τὰ μετριώτατα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων, Πυθαγόρᾳ ὅμοιος εἶναι ἠξίου. ἀλλὰ ἵλεως μὲν ὁ Πυθαγόρας εἴη, σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν γνώμην θεσπέσιος. εἰ δὲ κατὰ τοῦτον ἐγεγένητο, παῖς ἂν εὖ οἶδα ὅτι πρὸς αὐτὸν ἦν ἔδοξε. καὶ πρὸς

χαρίτων, μή με νομίσῃς ἐφ' ὕβρει ταῦτα τοῦ Πυθαγόρου λέγειν, ἢ συνάπτειν πειρώμενον αὐτοὺς εἰς ὁμοιότητας τῶν πράξεων. ἀλλ' εἴ τις τὰ χείριστα καὶ βλασφημότατα τῶν ἐπὶ διαβολῇ περὶ τοῦ Πυθαγόρου λεγομένων, οἷς ἔγωγε οὐκ ἂν πεισθείην ὡς ἀληθέσιν οὖσιν, ὅμως συναγάγοι ἐς τὸ αὐτό, πολλοστὸν ἂν μέρος ἅπαντα ἐκεῖνα γένοιτο τῆς Ἀλεξάνδρου δεινότητος. ὅλως γὰρ ἐπινόησόν μοι, καὶ τῷ λογισμῷ διατύπωσον ποικιλωτάτην τινὰ ψυχῆς κρᾶσιν, ἐκ ψεύδους, καὶ δόλων, καὶ ἐπιορκιῶν, καὶ κακοτεχνιῶν συγκειμένην, ῥᾳδίαν, τολμηράν, παράβολον, φιλόπονον ἐξεργάσασθαι τὰ νοηθέντα, καὶ πιθανήν, καὶ ἀξιόπιστον, καὶ ὑποκριτικὴν τοῦ βελτίονος, καὶ τῷ ἐναντιωτάτῳ τῆς βουλήσεως ἐοικυῖαν. οὐδεὶς γοῦν τὸ πρῶτον ἐντυχὼν, οὐκ ἀπῆλθε δόξαν λαβὼν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς εἴη πάντων ἀνθρώπων χρηστότατος, καὶ ἐπιεικέστατος, καὶ προσέτι, ἁπλοϊκώτατός τε, καὶ ἀφελέστατος. ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, τὸ μεγαλουργὲς προσῆν, καὶ τὸ μηδὲν ἀεὶ μικρὸν ἐπινοεῖν, ἀλλ' ἀεὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸν νοῦν. μειράκιον μὲν οὖν ἔτι ὤν, πάνυ ὡραῖον, ὡς ἐνῆν ἀπὸ τῆς καλάμης τεκμαίρεσθαι, καὶ ἀκούειν τῶν διηγουμένων, ἀνέδην ἐπόρνευε, καὶ συνῆν ἐπὶ μισθῷ τοῖς δεομένοις. ἐν δὲ τοῖς

ἄλλοις

ἄλλοις, λαμβάνει τις αὐτὸν ἐραστὴς γόης, τῶν μαγείας, καὶ ἐπῳδὰς θεσπεσίους ὑπισχνουμένων, καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς ἐχθροῖς, καὶ θησαυρῶν ἀναπομπὰς, καὶ κλήρων διαδοχάς. οὗτος ἰδὼν εὐφυᾶ παῖδα, καὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν αὐτοῦ πράξεων ἑτοιμότατον, οὐ μεῖον ἐρῶντα τῆς κακίας τῆς αὐτοῦ, ἢ αὐτὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκείνου, ἐξεπαίδευσέ τε αὐτὸν, καὶ διετέλει ὑπουργῷ, καὶ ὑπηρέτῃ, καὶ διακόνῳ χρώμενος. ὁ δ' αὐτὸς ἐκεῖνος, δημοσίᾳ μὲν δῆθεν ἰατρὸς ἦν, ἠπίστατο δὲ κατὰ τὴν Θῶνος τοῦ αἰγυπτίου γυναῖκα, φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, »
πολλὰ δὲ λυγρά. ὧν ἁπάντων κληρονόμος, »
καὶ διάδοχος αὐτὸς ἐγένετο. ἦν δὲ ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος, καὶ ἐραστὴς, τὸ γένος τυανεὺς, τῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ τυανεῖ πάνυ συγγενομένων, καὶ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ τραγῳδίαν εἰδότων. ὁρᾷς ἐξ οἵας σοι διατριβῆς ἄνθρωπον λέγω; ἤδη δὲ πώγωνος ὁ Ἀλέξανδρος πιμπλάμενος, καὶ τοῦ τυανέως ἐκείνου ἀποθανόντος, ἐν ἀπορίᾳ καθεστὼς, ἀπηνθηκυίας ἅμα τῆς ὥρας, ἀφ' ἧς τρέφεσθαι ἐδύνατο, οὐκ ἔτι μικρὸν οὐδὲν ἐπενόει. ἀλλὰ κοινωνήσας βυζαντίῳ τινὶ χρονογράφῳ, τῶν καθιέντων ἐς τοὺς ἀγῶνας πολὺ καταρατοτέρῳ τὴν

φύσιν, Κοκκωνᾶς δὲ ἐπεκαλεῖτο οἶμαι, περιῄεσαν γοητεύοντες καὶ τοὺς παχεῖς τῶν ἀνθρώπων. οὕτω γὰρ αὐτοὶ τῇ πατρίῳ τῶν μάγων φωνῇ τοὺς πολλοὺς ὀνομάζουσιν. ἀποκείροντες, ἐν δὲ τούτοις, καὶ μακέτιν γυναῖκα πλουσίαν, ἔξωρον μὲν ἐράσμιον δὲ ἔτι εἶναι βουλομένην, ἐξευρόντες, ἐπεσιτίσαντό τε τὰ ἀρκοῦντα παρ' αὐτῆς, καὶ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Βιθυνίας εἰς τὴν Μακεδονίαν. Πελλαία δὲ ἦν ἐκείνη, πάλαι μὲν εὐδαίμονος χωρίου κατὰ τοὺς Μακεδόνων βασιλέας, νῦν δὲ ταπεινοὺς, καὶ ὀλίγους τοὺς οἰκήτορας ἔχοντος. ἐνταῦθα ἰδόντες δράκοντας παμμεγέθεις, ἡμέρους πάνυ, καὶ τιθασούς, ὡς καὶ ὑπὸ γυναικῶν τρέφεσθαι, καὶ παιδίοις συγκαθεύδειν, καὶ πατουμένους ἀνέχεσθαι, καὶ θλιβομένους μὴ ἀγανακτεῖν, καὶ γάλα πίνειν ἀπὸ θηλῆς κατὰ ταῦτα τοῖς βρέφεσι, πολλοὶ δὲ γίνονται τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς, ὅθεν καὶ τὸν περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος μῦθον διαφοιτῆσαι πάλαι εἰκὸς, ὁπότε ἐκύει τὸν Ἀλέξανδρον, δράκοντος τινὸς οἶμαι τοιούτου συγκαθεύδοντος αὐτῇ, ὠνοῦνται τῶν ἑρπετῶν ἓν τὸ κάλλιστον, ὀλίγων ὀβολῶν. καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδην, ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη. ὡς γὰρ ἂν δύο κάκιστοι, καὶ μεγαλότολμοι, καὶ πρὸς τὸ κακουργεῖν προχειρότατοι,

ἐς τὸ αὐτὸ συνελθόντες, ῥᾳδίως κατενόησαν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ὑπὸ δυεῖν τούτοιν μεγίστοιν τυραννούμενον, ἐλπίδος, καὶ φόβου, καὶ ὅτι ὁ τούτων ἑκατέρῳ ἐς δέον χρήσασθαι δυνάμενος, τάχιστα πλουτήσειεν ἄν. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, τῷ τε δεδιότι, καὶ τῷ ἐλπίζοντι, ἑώρων τὴν πρόγνωσιν ἀναγκαιοτάτην τε, καὶ ποθεινοτάτην οὖσαν, καὶ Δελφοὺς οὕτω πάλαι πλουτῆσαι, καὶ ἀοιδίμους γενέσθαι, καὶ Δῆλον, καὶ Κλάρον, καὶ Βραγχίδας, τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ, δι' οὓς προεῖπον τυράννους, τὴν ἐλπίδα, καὶ τὸν φόβον, φοιτώντων ἐς ἱερὰ, καὶ προμαθεῖν τὰ μέλλοντα δεομένων, καὶ δι' αὐτὸ ἑκατόμβας θυόντων. καὶ χρυσᾶς πλίνθους ἀνατιθέντων. ταῦτα πρὸς ἀλλήλους στρέφοντες, καὶ κυκῶντες, μαντεῖον συστήσασθαι, καὶ χρηστήριον ἐβουλεύοντο. εἰ γὰρ τοῦτο προχωρήσειεν αὐτοῖς, αὐτίκα πλούσιοί τε καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθαι ἤλπιζον, ὅπερ μειζόνως ἢ κατὰ τὴν πρώτην προσδοκίαν ἀπήντησεν αὐτοῖς, καὶ κρεῖττον ἐπεφάνη τῆς ἐλπίδος. τοὐντεῦθεν τὴν σκέψιν ἐποιοῦντο, πρῶτα μὲν περὶ τοῦ χωρίου, δεύτερον δὲ, ἥτις ἡ ἀρχὴ, καὶ ὁ τρόπος ἂν γένοιτο τῆς ἐπιχειρήσεως. ὁ μὲν οὖν Κοκκωνᾶς, τὴν Χαλκηδόνα ἐδοκίμαζεν ἐπιτήδειον εἶναι, καὶ ἐμπόριον χωρίον, τῇ τε Θρᾴκῃ, καὶ

τῇ Βιθυνίᾳ προσοικοῦν, οὐχ ἑκὰς οὐδὲ τῆς Ἀσί-
ας, καὶ Γαλατείας, καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν
ἁπάντων, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, ἔμπαλιν τὰ οἴ-
κοι προὔκρινε, λέγων ὅπερ ἀληθὲς ἦν, πρὸς τὴν
τῶν τοιούτων ἀρχὴν, καὶ ἐπιχείρησιν, ἀνθρώπων
δεῖν παχέων, καὶ ἠλιθίων τῶν ὑποδεξομένων,
οἵους τοὺς Παφλαγόνας εἶναι ἔφασκεν, ὑπεροι-
κοῦντας τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος, δεισιδαίμονας
τοὺς πολλοὺς, καὶ ἠλιθίους, καὶ μόνον εἰ φανείη τις
αὐλητὴν, ἢ τυμπανιστὴν, ἢ κυμβάλοις κροτοῦν-
τα ἐπαγόμενος, κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου μαντευό-
μενος, αὐτίκα μάλα πάντας κεχηνότας πρὸς
αὐτὸν, καὶ ὥσπερ τινὰ τῶν ἐπουρανίων προσβλέ-
ποντας. ὀλίγης δὲ περὶ τούτου στάσεως αὐτοῖς γε-
νομένης, τέλος, ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ ἀ-
φικόμενοι εἰς τὴν Χαλκηδόνα χρήσιμον γάρ
τι ὅμως ἡ πόλις αὐτοῖς ἔχειν ἔδοξεν, ἐν τῷ Ἀ-
πόλλωνος ἱερῷ, ὅπερ ἀρχαιότατόν ἐστι Χαλ-
κηδονίοις, κατορύττουσι δέλτους χαλκᾶς, λε-
γούσας, ὡς αὐτίκα μάλα ὁ Ἀσκληπιὸς σὺν
τῷ πατρὶ Ἀπόλλωνι, μέτεισιν εἰς τὸν πόντον.
καὶ καθέξει τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος. αὗται αἱ δέλ-
τοι ἐξεπίτηδες εὑρεθεῖσαι, διαφοιτῆσαι ῥᾳδί-
ως τοῦτον τὸν λόγον ἐς πᾶσαν τὴν Βιθυνίαν, καὶ
τὸν πόντον ἐποίησαν, καὶ πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων,

ἐς τὸ

ἐς δὲ τὸ Ἀβώνου τεῖχος. ἐκεῖνοι γὰρ τὸν νεὼν αὐ-
τίκα ἐψηφίσαντο ἐγεῖραι, καὶ τοὺς θεμελίους ἤ-
δη ἔσκαπτον. ἐνταῦθα ὁ μὲν Κοκκωνᾶς, ἐν Χαλ
κηδόνι καταλείπεται, διττούς τινας, τοὺς ἀμ
φιβόλους, καὶ λοξοὺς χρησμοὺς συγγράφων. καὶ
μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησε τὸν βίον, ὑπὸ ἐχί-
δνης οἶμαι δηχθείς. προεισπέμπεται δὲ ὁ Α
λέξανδρος κομῶν ἤδη, καὶ πλοκάμους καθει-
μένος, μεσόλευκον χιτῶνα πορφυροῦν ἐνδεδυ
κώς, καὶ ἱμάτιον ὑπὲρ αὐτοῦ λευκὸν ἀναβε-
βλημένος ἅρπην ἔχων κατὰ τὸν Περσέα, ἀφ'
οὗ ἑαυτὸν ἐγενεαλόγει μητρόθεν, καὶ οἱ ὄλεθροι
ἐκεῖνοι Παφλαγόνες, εἰδότες αὐτοῦ ἄμφω
τοὺς γονέας ἀφανεῖς, καὶ ταπεινοὺς, ἐπίστευον
τῷ χρησμῷ, λέγοντι.

Περσεΐδης γενεὴν, Φοίβῳ φίλος οὗτος ὁρᾶται, ,,
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ποδαλειρίου αἷμα λελογχώς. ,,

Οὕτως ἄρα ὁ Ποδαλείριος, μάχλος, καὶ γυναι-
κομανὴς τὴν φύσιν, ὡς ἀπὸ Τρίκκης ἄχρι Πα
φλαγονίας στύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα.
εὕρητο δὲ χρησμὸς ἤδη, ὡς Σιβύλλης προμαν-
τευσαμένης,

Εὐξείνου πόντοιο παρ' ἠϊόσ' ἄγχι Σινώπης, ,,
Ἔσται τις κατὰ Τύρσιν ὑπ' Αὐσονίοισι προφήτης, ,,
Ἐκ πρώτης δεικνὺς μονάδος, τριασῶν δεκάδων τε, ,,

„ Πένθ' ἑτέρας μονάδας, καὶ εἰκοσάδα τρισάριθμον
„ Ἀνδρὸς ἀλεξητῆρος ὁμωνυμίην τετράκυκλον.

Εἰσβαλὼν γοῦν ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τοιαύτης τραγῳδίας, διὰ πολλοῦ ἐς τὴν πατρίδα περίβλεπτός τε, καὶ λαμπρὸς ἦν μεμηνέναι προσποιούμενος ἐνίοτε, καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλάμενος τὸ στόμα. ῥᾳδίως δὲ τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῷ, στρουθίου τῆς βαφικῆς βοτάνης τὴν ῥίζαν διαμασησαμένῳ. τοῖς δὲ, θεῖόν τι, καὶ φοβερὸν ἐδόκει ὁ ἀφρός. ἐπεποίητο δὲ αὐτοῖς πάλαι, καὶ κατεσκεύαστο, κεφαλὴ δράκοντος ὀθονίνη, ἀνθρωπόμορφόν τι ἐπιφαίνουσα, κατάγραφος, πάνυ εἰκασμένη, ὑπὸ θριξὶν ἱππείαις ἀνοιγνῦσά τε, καὶ αὖθις ἐπικλείουσα τὸ στόμα. καὶ γλῶττα, οἵα δρακόντων διττὴ, μέλαινα προέκυπτεν, ὑπὸ τριχῶν καὶ αὐτὴ ἑλκομένη. καὶ ὁ Πελλαῖος δὲ δράκων, προϋπῆρχε. καὶ οἴκοι ἐτρέφετο, κατὰ καιρὸν ἐπιφανησόμενος αὐτοῖς, καὶ συντραγῳδήσων, μᾶλλον δὲ, πρωταγωνιστὴς ἐσόμενος. ἤδη δὲ ἄρχεσθαι δέον, μηχανᾶταί τι τοιόνδε. Νύκτωρ γὰρ ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς θεμελίους τοῦ νεὼ τοὺς ἄρτι ὀρυττομένους, συνεστήκει δὲ ἐν αὐτοῖς ὕδωρ, ἢ αὐτόθεν ποθὲν συλλειβόμενον, ἢ ἐξ οὐρανοῦ πεσὸν, ἐνταῦθα κατατίθεται χήνειον ᾠὸν προκεκενωμένον, ἔνδον φυλάττον ἑρπετόν

τι ἀρτι-

τι ἀρτιγέννητον. καὶ ἐνθεὶς τοῦτο ἐν μυχῷ τοῦ πηλοῦ, ὀπίσω αὖθις ἀπηλλάττετο. ἕωθεν δὲ γυμνὸς ἐς τὴν ἀγορὰν προπηδήσας, διάζωμα δὲ περὶ τὸ αἰδοῖον ἔχων, κατάχρυσον καὶ τοῦτο, καὶ τὴν ἅρπην ἐκείνην φέρων, σείων ἅμα τὴν κόμην ἄνετον, ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντές τε, καὶ ἐνθεάζοντες, ἐδημηγόρει, ἐπὶ βωμόν τινα ὑψηλὸν ἀναβὰς, καὶ τὴν πόλιν ἐμακάριζεν, αὐτίκα μάλα δεξομένην ἐναργῆ τὸν θεόν. οἱ παρόντες δὲ, συνδεδραμήκει γὰρ σχεδὸν ἅπασα ἡ πόλις ἅμα γυναιξὶ, καὶ γέρουσι, καὶ παιδίοις, ἐτεθήπεσαν, καὶ ηὔχοντο, καὶ προσεκύνουν. ὁ δὲ, φωνάς τινας ἀσήμους φθεγγόμενος, οἷαι γένοιντ' ἂν Εβραίων, ἢ Φοινίκων, ἐξέπληττε τοὺς ἀνθρώπους, οὐκ εἰδότας ὅ, τι λέγοι· πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι πᾶσιν ἐγκατεμίγνυε τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ τὸν Ἀσκληπιόν. εἶτ' ἔθει δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐσόμενον νεώ. καὶ ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἐλθὼν, καὶ τὴν προῳκοδομημένην τοῦ χρηστηρίου πηγὴν, ἐμβὰς ἐς τὸ ὕδωρ, ὕμνους τε ᾖδεν Ἀσκληπιοῦ, καὶ Ἀπόλλωνος μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ ἐκάλει τὸν θεὸν ἥκειν τύχῃ ἀγαθῇ εἰς τὴν πόλιν. εἶτα φιάλην αἰτήσας, ἀναδόντος τινὸς, ῥᾳδίως ὑποβαλὼν, ἀνιμᾶται μετὰ τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦ πηλοῦ τὸ ᾠὸν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ὁ θεὸς αὐτῷ κατεκέκλειστο, κηρῷ λευ-

τῷ, καὶ τιμμυθίῳ τὴν ἁρμογὴν τοῦ πώματος ξυγκεκολλημένον. καὶ λαβὼν αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας, ἔχειν ἔφασκεν ἤδη τὸν Ἀσκληπιόν. οἱ δὲ, ἅτενὲς ἀπέβλεπον ὅ, τι καὶ γίγνοιτο, πολὺ πρότερον θαυμάζοντες τὸ ᾠὸν ἐν τῷ ὕδατι εὑρημένον. ἐπεὶ δὲ καὶ κατάξας αὐτὸ ἐς κοίλην τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο τὸ τοῦ ἑρπετοῦ ἐκείνου ἔμβρυον, καὶ οἱ παρόντες εἶδον κινούμενον, καὶ περὶ τοῖς δακτύλοις εἱλούμενον, ἀνέκραγον εὐθὺς, καὶ ἠσπάζοντο τὸν θεὸν, καὶ τὴν πόλιν ἐμακάριζον, καὶ χανδὸν ἕκαστος ἐνεπίμπλατο τῶν εὐχῶν, θησαυροὺς, καὶ πλούτους, καὶ ὑγιείας, καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ αἰτῶν παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ, δρομαῖος αὖθις ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἵετο, φέρων ἅμα καὶ τὸν ἀρτιγέννητον Ἀσκληπιὸν δὶς τεχθέντα, ὅτε ἄλλοι ἅπαξ τίκτονται ἄνθρωποι, οὐκ ἐκ Κορωνίδος μὰ Δί', οὐδ' ἐκ κορώνης, ἀλλ' ἐκ χηνὸς γεγεννημένον. ὁ δὲ λεὼς ἅπας, ἠκολούθει, πάντες ἔνθεοι, καὶ μεμηνότες ὑπὸ τῶν ἐλπίδων. ἡμέρας μὲν οὖν, οἴκοι ἔμεινεν, ἐλπίζων, ὅπερ ἦν ὑπὸ τῆς φήμης, αὐτίκα μάλα παμπόλλους τῶν Παφλαγόνων συνδραμεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπερεπέπληστο ἀνθρώπων ἡ πόλις, ἁπάντων τοὺς ἐγκεφάλους, καὶ τὰς καρδίας προεξῃρημένων, οὐδὲν ἐοικότων σιτοφάγοις ἀνδράσιν,

δράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ οὐχὶ πρόβα-
τα εἶναι διαφερόντων, ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἐπὶ κλί-
νης καθεζόμενος, μάλα θεοπρεπῶς ἐσταλ-
μένος, λαμβάνει εἰς τὸν κόλπον τὸν πελλαῖον
ἐκεῖνον Ἀσκληπιὸν, μέγιστόν τε, καὶ κάλλι-
στον ὡς ἔφην, ὄντα. καὶ ὅλον τῷ αὐτοῦ τραχή-
λῳ περιελίξας, καὶ τὴν οὐρὰν ἔξω ἀφεὶς, πο-
λὺς δὲ ἦν, ὡς καὶ ἐν τῷ προκολπίῳ προκεχύσθαι
αὐτοῦ, καὶ χαμαὶ τὸ μέρος ἐπισύρεσθαι, μόνην
τὴν κεφαλὴν ὑπὸ μάλης ἔχων, καὶ ἀποκρύπ-
των, ἀνεχομένου πάντα ἐκείνου, προὔφαινε τὴν
ὀθονίνην κεφαλὴν κατὰ θάτερα τοῦ χιτῶνος, ὡς
δῆθεν ἐκείνου τοῦ φαινομένου πάντως οὖσαν. εἶτά
μοι ἐπινόησον οἰκίσκον οὐ πάνυ φαιδρὸν, οὐδ᾽ εἰς
κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενον, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων
συγκλύδων, τεταραγμένων, καὶ προεκπεπλη-
γμένων, καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρουμένων. οἷς εἰ-
σελθοῦσι, τεράστιον ὡς εἰκὸς τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο,
ἐκ τοῦ τέως μικροῦ ἑρπετοῦ, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν
τηλικοῦτον δράκοντα πεφηνέναι ἀνθρωπόμορφον. καὶ
ταῦτα, καὶ τιθασόν. ἠπείγοντο δὲ αὐτίκα πρὸς τὴν
ἔξοδον. καὶ πρὶν ἀκριβῶς ἰδεῖν, ἐξηλαύνοντο ὑπὸ
τῶν ἀεὶ ἐπεισιόντων. ἐτετρύπητο δὲ κατὰ τὸ ἀν-
τίθυρον ἄλλη ἔξοδος, οἷόν τι τοὺς Μακεδόνας ἐν
Βαβυλῶνι ποιῆσαι ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ νοσοῦντι

λόγος. ὅτε ὁ μὲν, ἤδη πενήρως εἶχεν. οἱ δὲ, πε εἰσάντες τὰ βασίλεια, ἐπόθουν ἰδεῖν αὐτὸν, καὶ προσειπεῖν τὸ ὕστατον. τὴν δὲ ἐπίδειξιν ταύτην, οὐχ ἅπαξ ὁ μιαρὸς, ἀλλὰ πολλάκις ποιῆσαι λέγεται. καὶ μάλιστα εἴ τινες τῶν πλουσίων ἀφίκοιντο νεαρώτεροι. ἐνταῦθα ὦ φίλε Κέλσε, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν, συγγνώμην χρὴ ἀπονέμειν τοῖς Παφλαγόσι, καὶ Ποντικοῖς ἐκείνοις, παχέσι, καὶ ἀπαιδεύτοις ἀνθρώποις, εἰ ἐξηπατήθησαν ἁπτόμενοι τοῦ δράκοντος. καὶ τοῦτο παρεῖχε τοῖς βουλομένοις ὁ Ἀλέξανδρος. ὁρῶντές γε ἐν ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τὴν κεφαλὴν δῆθεν αὐτοῦ ἀνοίγουσάν τε, καὶ συγκλείουσαν τὸ στόμα, ὥστε πάνυ τὸ μηχάνημα ἐδεῖτο Δημοκρίτου τινὸς, ἢ καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου, ἢ Μητροδώρου, ἤ τινος ἄλλου, ἀδαμαντίνην πρὸς ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα τὴν γνώμην ἔχοντος, ὡς ἀπιστῆσαι, καὶ ὅπερ ἦν, εἰκάσαι, καὶ εἰ μὴ εὑρεῖν τὸν τρόπον ἐδύνατο, ἐκεῖνο γοῦν προπεπεισμένου, ὅτι λέληθεν αὐτὸν ὁ τρόπος τῆς μαγγανείας. τὸ δ᾽ οὖν πᾶν ψεῦδός ἐστι, καὶ γενέσθαι ἀδύνατον. κατ᾽ ὀλίγον οὖν καὶ ἡ Βιθυνία, καὶ ἡ Γαλατία, καὶ ἡ Θρᾴκη, συνέρρει, ἑκάστου τῶν ἀπαγγελλόντων ὡς τὸ εἰκὸς λέγοντος, ὡς καὶ γεννώμενον ἴδοι τὸν θεὸν, καὶ ὕστερον ἅψαιτο μετ᾽ ὀλίγον παμμεγέθους αὐτοῦ

γεγενη-

γεγενημένου, καὶ τὸ πρόσωπον ἀνθρώπῳ ἐοικό-
τος. γραφαί τε ἐπὶ τούτῳ, καὶ εἰκόνες, καὶ ξόα-
να, τὰ μὲν, ἐκ χαλκοῦ. τὰ δὲ, ἐξ ἀργύρου εἰκα-
σμένα. καὶ ὄνομά γε τῷ θεῷ ἐπιτεθέν, Γλύκων
γὰρ ἐκαλεῖτο, ἔκ τινος ἐμμέτρου καὶ θείου προστά-
γματος. ἀνεφώνησε γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος. (στι.
Εἰμὶ Γλύκων, τρίτον αἷμα Διός, φάος ἀνθρώποισι »
καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, οὗπερ ἕνεκα τὰ πάντα
ἐμεμηχάνητο, καὶ χρᾶν τοῖς δεομένοις, καὶ θεσπί-
ζειν παρ' Ἀντιλόχου τοῦ ἐν Κιλικίᾳ τὸ ἐνδόσιμον
λαβών, καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς
τελευτὴν τοῦ Ἀμφιάρεω, καὶ τὸν ἐν Θήβαις ἀ-
φανισμὸν αὐτοῦ, ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, εἰς τὴν
Κιλικίαν ἀφικόμενος, οὐ πονήρως ἀπήλλαξε,
προθεσπίζων καὶ αὐτὸς τοῖς Κίλιξι τὰ μέλλον-
τα, καὶ δύ' ὀβολοὺς ἐφ' ἑκάστῳ χρησμῷ λαμβά-
νων. ἐκεῖθεν οὖν τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν ὁ Ἀλέξαν-
δρος, προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις, ὡς
μαντεύσεται ὁ θεός, ῥητήν τινα προειπών. ἐκέ-
λευσε δὲ ἕκαστον, ὅ, δέοιτο ἄν, καὶ μάλιστα μα-
θεῖν ἐθέλοι, ἐς βιβλίον ἐγγράψαντα, καταῤῥά-
ψαι τε, καὶ κατασημήνασθαι κηρῷ, ἢ πηλῷ,
ἢ ἄλλῳ τοιούτῳ. αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ βιβλία,
καὶ ἐς τὸ ἄδυτον κατελθών, ἤδη γὰρ ὁ νεὼς ἐγήγερ-
το, καὶ ἡ σκηνὴ παρεσκεύαστο, καλεῖν ἔμελλε

δα ἔχοντα, ῥᾳδίως συνεκόλλα. ἕτερος δὲ τρό-
πος ὁ διὰ τοῦ λεγομένου κολλυρίου, σκευαστὸν δὲ τοῦ-
τό ἐστιν ἐκ πίττης βρεττίας, καὶ ἀσφάλτου, καὶ
λίθου τοῦ διαφανοῦς τετριμμένου, καὶ κηροῦ, καὶ
μαστίχης. ἐκ δὲ τούτων ἁπάντων, ἀναπλάσας
τὸ κολλύριον, καὶ θερμήνας πυρὶ, σιάλῳ τὴν
σφραγῖδα προχρίσας, ἐπετίθει, καὶ ἀπεμάττετο
τὸν τύπον. εἶτα αὐτίκα ξηροῦ ἐκείνου γενομένου,
λύσας ῥᾳδίως, καὶ ἀναγνοὺς, ἐπιθεὶς τὸν κηρὸν,
ἀνετύπου, ὥσπερ ἐκ λίθου τὴν αὐτὴν σφραγῖ-
δα εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ ἐοικυῖαν. τρίτον ἄλ-
λο πρὸς τούτοις ἄκουσον· τιτάνου γὰρ ἐς κόλλαν ἐμ-
βαλὼν, ᾗ κολλῶσι τὰ βιβλία, καὶ κηρὸν ἐκ τούτου
ποιήσας ἔτι ὑγρὸν ὄντα ἐπετίθει τῇ σφραγῖδι·
καὶ ἀφελὼν, αὐτίκα δὲ ξηρὸν γίνεται, καὶ κέρατος,
μᾶλλον δὲ σιδήρου παγιώτερον, τούτῳ δὴ ἐχρῆτο
πρὸς τὸν τύπον. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐ-
πινενοημένα, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μεμνῆσθαι ἁπάν-
των, ὡς μὴ ἀπειρόκαλοι εἶναι δοκοίημεν, καὶ μάλιστα
σοῦ, ἐν οἷς κατὰ μάγων συνέγραψας, καλλίστοις
τε ἅμα, καὶ ὠφελιμωτάτοις συγγράμμασι, καὶ
δυναμένοις σωφρονίζειν τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἱκα-
νὰ παραθεμένου, καὶ πολλῷ τούτων πλείονα.
ἔχρη οὖν, καὶ ἐθέσπιζε, πολλῇ τῇ συνέσει ἐνταῦ-
θα χρώμενος, καὶ τὸ εἰκὸς τῇ ἐπινοίᾳ προσάπτ-

των, τοῖς μὲν, λοξὰ, καὶ ἀμφίβολα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος, τοῖς δὲ, καὶ πάνυ ἀσαφῆ. χρησμῳδικὸν γὰρ καὶ τοῦτο αὐτῷ ἐδόκει. τοὺς δὲ, ἀπέτρεπεν, ἢ προὔτρεπεν, ὡς ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ εἰκάζοντι. τοῖς δὲ, θεραπείας προὔλεγε, καὶ διαίτας, εἰδὼς ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφην, πολλὰ καὶ χρήσιμα φάρμακα. μάλιστα δὲ εὐδοκίμουν παρ' αὐτῷ αἱ κυτμίδες, ἀκόπου τι ὄνομα πεπλασμένον, ἐκ λίπους αἰγείου συντεθειμένον. τὰς μέντοι ἐλπίδας, καὶ προκοπὰς, καὶ κλήρων διαδοχὰς, εἰσαῦθις ἀεὶ ἀνεβάλλετο, προστιθεὶς ὅτι ἔσται πάντα ὁπόταν ἐθελήσω ἐγὼ, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ προφήτης μου δεηθῇ, καὶ εὔξηται ὑπὲρ ὑμῶν. ἐτέτακτο δὲ καὶ μισθὸς ἐφ' ἑκάστῳ χρησμῷ, δραχμὴ, καὶ δύ' ὀβολώ. μὴ μικρὸν οἰηθεὶς ὦ ἑταῖρε, μηδ' ὀλίγον γεγενῆσθαι τὸν πόρον τοῦτον, ἀλλ' εἰς ἑπτὰ, ἢ ὀκτὼ μυριάδας ἑκάστου ἔτους ἤθροιζεν, ἀνὰ δέκα, καὶ πεντεκαίδεκα χρησμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ ἀπληστίας ἀναδιδόντων. λαμβάνων δὲ, οὐκ αὐτὸς ἐχρῆτο μόνος, οὐδ' εἰς πλοῦτον ἀπεθησαύριζεν, ἀλλὰ πολλοὺς ἤδη περὶ αὑτὸν ἔχων συνεργοὺς, καὶ ὑπηρέτας, καὶ πευθῆνας, καὶ χρησμοποιοὺς, καὶ χρησμοφύλακας, καὶ ὑπογραφέας, καὶ ἐπισφραγιστὰς, καὶ ἐξηγητὰς, ἅ-

πασιν

πᾶσιν ἔνεμεν ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν. ἤδη δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέπεμπε, φήμας ἐμποιήσοντας τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ μαντείου, καὶ διηγησομένους, ὡς προείποι, καὶ ἀνεύροι δραπέτας, καὶ κλέπτας, καὶ λῃστὰς ἐξελέγξοι, καὶ θησαυροὺς ἀνορύξαι παράσχοι, καὶ νοσοῦντας ἰάσαιτο. ἐνίους δὲ καὶ ἤδη ἀποθανόντας, ἀναστήσειε. δρόμος οὖν καὶ ὠθισμὸς ἁπανταχόθεν ἐγίνετο. καὶ θυσίαι, καὶ ἀναθήματα, καὶ διπλάσια τῷ προφήτῃ, καὶ μαθητῇ τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος ἐξέπεσεν ὁ χρησμὸς,

» Τιέμεναι κέλομαι τὸν ἐμὸν θεράποντα προφήτην
» οὐ γάρ μοι κτεάνων μέλεται ἄγαν, ἀλλ' ὑποφήτου

Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντες, συνίσταντο ἐπ' αὐτὸν, καὶ μάλιστα ὅσοι Ἐπικούρου ἑταῖροι ἦσαν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπεφώρατο ἠρέμα ἡ πᾶσα μαγγανεία, καὶ συσκευὴ τοῦ δράματος, ἐκφέρει φόβητρόν τι ἐπ' αὐτοὺς, λέγων, ἀθέων ἐμπεπλῆσθαι, καὶ χριστιανῶν τὸν πόντον. οἳ περὶ αὐτοῦ τολμῶσι τὰ κάκιστα βλασφημεῖν. οὓς ἐκέλευε λίθοις ἐλαύνειν, εἴγε ἐθέλοιεν ἵλεω ἔχειν τὸν θεόν. περὶ δὲ Ἐπικούρου, καὶ τοιοῦτόν τινα χρησμὸν ἀπεφθέγξατο. ἐρομένου γάρ τινος τί πράττει ἐν ᾅδου ὁ Ἐπίκουρος, μολυβδίνας

ὡς ἔφη ἔχων πέδας, ἐν βορβόρῳ κάθηται. εἶτα θαυ-
μάζεις εἰ ὁπότε ἤρθη τὸ χρηστήριον, ὁρῶν τὰς
ἐρωτήσεις τῶν προσιόντων συνετὰς, καὶ πεπαι-
δευμένας; ὅλως δὲ, ἄσπονδος, καὶ ἀκήρυκτος
αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Ἐπίκουρον ἦν. μάλα εἰ-
κότως. τίνι γὰρ ἄλλῳ δικαιότερον προσεπολέ-
μει γόης ἄνθρωπος, καὶ τερατείᾳ φίλος, ἀλη-
θείᾳ δὲ ἔχθιστος, ἢ Ἐπικούρῳ, ἀνδρὶ τὴν φύσιν τῶν
πραγμάτων καθεωρακότι, καὶ μόνῳ τὴν ἐν αὐ-
τοῖς ἀλήθειαν εἰδότι; οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὸν Πλά-
τωνα, καὶ Χρύσιππον, καὶ Πυθαγόραν, φίλοι. καὶ
εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνους ἦν. ὁ δὲ ἄτεγκτος Ἐπί-
κουρος, οὕτω γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζεν, ἔχθιστος, δι-
καίως πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι καὶ παιδιᾷ τι-
θέμενος. διὸ καὶ τὴν Ἄμαστριν ἐμίσει μάλιστα
τῶν ποντικῶν πόλεων, ὅτι ἠπίστατο τοὺς περὶ Λέ-
πιδον, καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτοῖς, πολλοὺς ἐνόν-
τας ἐν τῇ πόλει. οὐδὲ ἐχρησμῴδησε πώποτε
ἀμαστριανῷ ἀνδρί. ὁπότε δὲ καὶ ἐτόλμησεν ἀ-
δελφῷ συγκλητικοῦ χρησμῳδῆσαι, καταγε-
λάστως ἀπήλλαξεν, οὐχ εὑρὼν οὔτ᾽ αὐτὸς πλά-
σασθαι χρησμὸν δεξιὸν, οὔτε τὸν ποιῆσαι πρὸς
καιρὸν αὐτῷ δυνησόμενον. μεμφομένῳ γὰρ αὐτῷ
στομάχου ὀδύνην, προστάξαι βουλόμενος ὕειον πό-
δα

διὰ τῶν μαλάχης ἐσκευασμένην ἐσθίειν, οὕτως ἔφη·
Μάλβακα χοιρείων ἱερῇ κυμίνευε σιπύδνῳ.

Πολλάκις μὲν ὡς προεῖπον, ἔδειξε τὸν δράκοντα τοῖς δεομένοις, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὴν οὐρὰν μάλιστα, καὶ τὸ ἄλλο σῶμα προβεβληκώς, τὴν κεφαλὴν δὲ ὑπὸ κόλπου ἀθέατον φυλάττων. ἐθελήσας δὲ καὶ μειζόνως ἐκπλῆξαι τὸ πλῆθος, ὑπέσχετο καὶ λαλοῦντα παρέξειν τὸν θεὸν αὐτὸν, ἄνευ ὑποφήτου χρησμῳδοῦντα. εἶτα οὐ χαλεπῶς γεράνων ἀρτηρίας συνάψας, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τῆς μεμηχανημένης πρὸς ὁμοιότητα διείρας, ἄλλου τινὸς ἔξωθεν ἐμβοῶντος, ἀπεκρίνετο πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῆς φωνῆς διὰ τοῦ ὀθονίνου ἐκείνου Ἀσκληπιοῦ προσπιπτούσης. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ χρησμοὶ οὗτοι, αὐτόφωνοι. καὶ οὐ πᾶσιν ἐδίδοντο, οὐδὲ ἀνέδην, ἀλλὰ τοῖς εὐπαρύφοις, καὶ πλουσίοις, καὶ μεγαλοδώροις. ὁ γοῦν Σευηριανῷ δοθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐς Ἀρμενίαν εἰσόδου, τῶν αὐτοφώνων καὶ αὐτὸς ἦν. προτρέπων γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν εἰσβολὴν, οὕτως ἔφη,

Πάρθοις, Ἀρμενίοις τε, θοῷ ὑπὸ δουρὶ δαμάσσας,
Νοστήσεις Ῥώμην, καὶ Θύμβριδος ἀγλαὸν ὕδωρ,
Στέμμα φέρων κροτάφοισι, μεμιγμένον ἀκτίνεσσιν.

Εἶτ' ἐπειδὴ πεισθεὶς ὁ ἠλίθιος ἐκεῖνος Κελ-

τὸς

τος, εἰσέβαλε, καὶ ἀπήλλαξεν, αὐτῇ στρατιᾷ ὑπὸ τοῦ Ὀθρυάδου κατακοπείς. τοῦτον μὲν οὖν χρησμὸν ἐξαιρεῖ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων. ἐντίθησι δ' ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ.

» Μὴ σύ γ' ἐπ' Ἀρμενίοις ἐλάαν στρατόν. οὐ γὰρ ἄμεινον,
» Μή σοι θηλυχίτων τις ἀνὴρ τόξ' ἀπὸ λυγρὸν
» Πότμον ἐπιπροϊεὶς, παύσῃ βιότοιο, φάους τε.

Καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο σοφώτατον ἐπενόησε, τοὺς μεταχρονίους χρησμοὺς ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν κακῶς προτεθεσπισμένων, καὶ ἀποτετευγμένων. πολλάκις γὰρ τοῖς μὲν νοσοῦσι, πρὸ τῆς τελευτῆς, ὑγίειαν ἐπηγγέλλετο. ἀποθανόντων δὲ, χρησμὸς ἄλλος ἕτοιμος ἦν παλινῳδῶν,

Μηκέτι δίζησθαι νούσοιο λυγρῆς ἐπαρωγήν.
Πότμος γὰρ προφανὴς, οὐδ' ἐκφυγέειν δυνατόν σοι.

Εἰδὼς δὲ τοὺς ἐν Κλάρῳ, καὶ Διδύμοις, καὶ Μαλλῷ, καὶ αὐτοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ μαντικῇ ταύτῃ, φίλους αὐτοὺς ἐποιεῖτο, πολλοὺς τῶν προσιόντων πέμπων ἐπ' αὐτοὺς, λέγων,

» Ἐς Κλάρον ἵεσο νῦν, ῥύμου πατρὸς ὡς ὀπ' ἀκούσῃς
καὶ πάλιν,
» Βραγχιδέων ἀδύτοισι πελάζεο, καὶ κλύε χρησμῶν.
καὶ αὖθις.
» Ἐς Μαλλὸν χώρει, θεσπίσματά τ' Ἀμφιλόχοιο

Ταῦτα μὲν ἐντὸς τῶν ὅρων μέχρι τῆς Ἰωνίας,

καὶ Κι

καὶ Κιλικίας, καὶ Παφλαγονίας, καὶ Γαλατίας. ὡς δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν διεφοίτησε τοῦ μαντείου τὸ κλέος, καὶ εἰς τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐνέπεσεν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἄλλος πρὸ ἄλλου ἠπείγετο. οἱ μὲν αὐτοὶ ἰόντες, οἱ δὲ, πέμποντες. καὶ μάλιστα οἱ δυνατώτατοι, καὶ μέγιστον ἀξίωμα ἐν τῇ πόλει ἔχοντες. ὧν πρῶτος καὶ κορυφαῖος ἐγένετο Ῥουτιλλιανὸς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα, καλὸς, καὶ ἀγαθὸς, καὶ ἐν πολλαῖς τάξεσι Ῥωμαϊκαῖς ἐξητασμένος. τὰ δὲ περὶ τοὺς θεοὺς, πάνυ νοσῶν, καὶ ἀλλόκοτα περὶ αὐτῶν πεπιστευκὼς, εἰ μόνον ἀληλιμμένον που λίθον, ἢ ἐστεφανωμένον θεάσαιτο, προσπίπτων ἀεὶ, καὶ προσκυνῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ παρεστὼς, καὶ εὐχόμενος, καὶ τἀγαθὰ παρ' αὐτοῦ αἰτῶν. οὗτος τοίνυν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ χρηστηρίου, μικροῦ μὲν ἐδέησεν ἀφεὶς τὴν ἐγκεχειρισμένην τάξιν, εἰς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος ἀναπτῆναι. ἔπεμπε δ' οὖν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις. οἱ δὲ πεμπόμενοι, ἰδιῶταί τινες οἰκέται ῥᾳδίως ἐξαπατηθέντες, ἐπανῄεσαν. τὰ μὲν, ἰδόντες. τὰ δὲ, ὡς ἰδόντες, καὶ ὡς ἀκούσαντες διηγούμενοι, καὶ προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, ὡς ἐντιμότεροι εἶεν παρὰ τῷ δεσπότῃ. ἐξέκαιον γοῦν τὸν ἄθλιον γέροντα, καὶ εἰς μανίαν ἐρρωμένην ἐνέβαλον. ὁ δὲ, ὡς ἂν

τοῖς πλείστοις καὶ δυνατωτάτοις φίλος ὤν, περιῄει, τὰ μὲν, διηγούμενος ὡς ἀκούσειε παρὰ τῶν πεμφθέντων. τὰ δὲ, καὶ παρ' αὐτοῦ προστιθείς. ἐνέπλησε δ' οὖν τὴν πόλιν, καὶ διεσάλευσεν οὗτος, καὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοὺς πλείστους διεθορύβησεν. οἳ αὐτίκα καὶ αὐτοὶ ἠπείγοντο ἀκοῦσαι τι τῶν καθ' αὐτούς. ὁ δὲ, τοὺς ἀφικνουμένους φιλοφρόνως ὑποδεχόμενος, ξενίαις τε καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς πολυτελέσιν ἐργαζόμενος αὐτοὺς, ἀπέπεμπεν, οὐκ ἀπαγγελοῦντας μόνον τὰς ἐρωτήσεις, ἀλλὰ καὶ ὑμνήσοντας τὸν θεὸν, καὶ τεράστια ὑπὲρ τοῦ μαντείου, καὶ αὐτοῦ ψευσομένους, καὶ μηχανᾶταί τι ὁ τρισκατάρατος οὐκ ἄσοφον, οὐδὲ τοῦ προστυχόντος λῃστοῦ ἄξιον. λύων γὰρ τὰ πεμπόμενα βιβλία, καὶ ἀναγινώσκων εἴ τι εὕροι ἐπισφαλὲς, καὶ παρακεκινδυνευμένον ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι, κατεῖχεν αὐτὸς, καὶ οὐκ ἀπέπεμπεν, ὡς ὑποχειρίους, καὶ μονονουχὶ δούλους διὰ τὸ δέος ἔχοι τοὺς πεπομφότας, μεμνημένους οἷα ἦν ἃ ἤροντο. συνίησι γὰρ οἷα εἰκὸς τοὺς πλουσίους, καὶ μέγα δυναμένους, τὰς πύσεις πυνθάνεσθαι. ἐλάμβανεν οὖν πολλὰ παρ' ἐκείνων, εἰδότων ὅτι αὐτοὺς ἐντὸς ἔχει τῶν ἀρκύων. βούλομαι δέ σοι καὶ τῶν Ῥουτιλιανῷ δοθέντων χρησμῶν ἐνίους εἰπεῖν. πυνθανομένῳ γὰρ αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς

ἐκ

ἐκ προτέρας γυναικὸς παιδείας ὥραν ἔχοντα, ὅντινα προστήσαιτο διδάσκαλον τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ἔφη,

Πυθαγόρην πτλέμων τε διάκτορ' ἐσθλὸν ἀοιδόν

Εἶτα μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ παιδὸς ἀποθανόντος, ὁ μὲν, ἠπόρει, καὶ οὐδὲν εἶχε λέγειν πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, παρὰ πόδας οὕτως ἐληλεγμένου τοῦ χρησμοῦ. ὁ δὲ Ῥουτιλλιανὸς αὐτὸς φθάσας ὁ βέλτιστος, ἀπελογεῖτο ὑπὲρ τοῦ μαντείου, λέγων, τοῦτ' αὐτὸ προδεδηλωκέναι τὸν θεὸν, καὶ δι' αὐτὸ ζῶντα μὲν, κελεῦσαι μηδένα διδάσκαλον ἑλέσθαι αὐτῷ. Πυθαγόραν δὲ, καὶ Ὅμηρον πάλαι τεθνεῶτας, οἷς εἰκὸς τὸ μειράκιον ἐν ἅδου νῦν συνεῖναι. τί τοίνυν μέμφεσθαι ἄξιον Ἀλεξάνδρῳ, εἰ τοιούτοις ἀνθρωπίσκοις ἐνδιατρίβειν ἠξίου; αὖθις δὲ πυνθανομένῳ αὐτῷ τὴν τίνος ψυχὴν διεδέξατο, ἔφη,

Πρῶτον Πηλείδης ἐγένου. μετὰ ταῦτα, Μένανδρος.
Εἶθ' ὃς νῦν φαίνῃ. μετὰ δ' ἔσεαι ἡλιὰς ἀκτίς.
ζήσεις δ' ὀγδώκοντ' ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λυκάβαντας

Ὁ δ' ἑβδομηκοντούτης ἀπέθανε μελαγχολήσας, οὐδὲ περιμείνας τὴν τοῦ θεοῦ ὑπόσχεσιν. καὶ οὗτος ὁ χρησμὸς τῶν αὐτοφώνων ἦν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ ποτε καὶ περὶ γάμου, ῥητῶς ἔφη,

Γῆμον Ἀλεξάνδρου τε, σελήναιης τε θύγατρα,

Διεδεδώκει δὲ πάλαι λόγον ὡς ἡ θυγα-
τρὸς, ἣν εἶχεν ἐκ σελήνης αὐτῷ γενομένης, τὴν
γὰρ σελήνην ἔρωτι ἁλῶναι αὐτοῦ καθεύδοντά
ποτε ἰδοῦσαν, ὅπερ αὐτῇ ἔθος, κοιμωμένων ἐ-
ρᾶν τῶν καλῶν. ὁ δ' οὐδὲν μελλήσας ὁ συνε-
τώτατος Ρουτιλλιανὸς, εὐθὺς ἔπεμπεν ἐπὶ τὴν
κόρην, καὶ τοὺς γάμους συνετέλει ἑξηκοντούτης
νυμφίος, καὶ συνῆν, τὴν πενθερὰν σελήνην ἑκα-
τόμβαις ὅλαις ἱλασκόμενος, καὶ τῶν ἐπουρα-
νίων εἷς καὶ αὐτὸς οἰόμενος γεγονέναι. ὁ δ' ὡς ἅ-
παξ τῶν ἐν Ιταλίᾳ πραγμάτων ἐλάβετο, μεῖ-
ζω ἀεὶ προσεπενόει, καὶ πάντοσε τῆς Ρωμαίων
ἀρχῆς ἔπεμπε χρησμοφόρους, ταῖς πόλεσι προ-
λέγων, λοιμοὺς, καὶ πυρκαϊὰς φυλάττεσθαι, καὶ
σεισμούς. καὶ ἀσφαλῶς βοηθήσειν ὡς μὴ γέ-
νοιτό τι τούτων, αὐτὸς ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς. ἕ-
να δή τινα χρησμὸν αὐτόφωνον καὶ αὐτὸν, εἰς ἅ-
παντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο. ἦν δὲ
τὸ ἔπος ἕν.

» Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.

καὶ τοῦτ' ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν
πυλώνων γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξι-
φάρμακον. τὸ δ' ἐς τοὐναντίον τοῖς πλείστοις
προὐχώρει. κατὰ γάρ τινα τύχην αὗται μά-
λιστα αἱ οἰκίαι ἐκενώθησαν, αἷς τὸ ἔπος ἐπεγέ-

γραπτο

γράφθαι, καὶ μή με νομίσῃς τοῦτο λέγειν ὅτι διὰ
τὸ ἔπος ἀπώλλυντο. ἀλλὰ τύχῃ τινὶ οὕτως
ἐγένετο. τάχα δὲ οἱ πολλοὶ καὶ καταθαρροῦντες
τῷ στίχῳ, ἠμέλουν, καὶ ῥαθυμότερον διῃτῶν
το, οὐδὲν τῷ χρησμῷ πρὸς τὴν νόσον συντε
λοῦντες, ὡς ἂν ἔχοντες προμαχομένας αὐ
τῶν συλλαβάς, καὶ τὸν ἀκερσικόμην Φοῖβον ἀπο
τοξεύοντα τὸν λοιμόν. πευθῆνας μέντοι ἐν αὐτῇ
Ῥώμῃ κατεστήσατο πάνυ πολλοὺς τῶν συνωμο
τῶν, οἳ τὰς ἑκάστου γνώμας διήγγελλον αὐτῷ,
καὶ τὰς ἐρωτήσεις προεμήνυον, καὶ ὧν μάλιστα
ἐφίενται, ὡς ἕτοιμον αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποκρί
σεις, καὶ πρὶν ἥκειν τοὺς πεμπομένους καταλαμ
βάνεσθαι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ταῦ
τα καὶ τὰ τοιαῦτα προεμηχανᾶτο. τελετήν τε
γάρ τινα συνίσταται, καὶ δᾳδουχίας. καὶ ἱεροφαν
τίας, τριῶν ἑξῆς ἀεὶ τελουμένων ἡμερῶν. καὶ ἐν
μὲν τῇ πρώτῃ, πρόρρησις ἦν ὥσπερ Ἀθήνησι,
τοιαύτη. εἴ τις ἄθεος, ἢ χριστιανός, ἢ ἐπικού
ρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέ
τω. οἱ δὲ πιστεύοντες τῷ θεῷ, τελείσθωσαν
τύχῃ τῇ ἀγαθῇ. εἶτ' εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐξέλασις
ἐγίγνετο. καὶ ὁ μὲν, ἡγεῖτο λέγων, ἔξω χριστια
νούς. τὸ δὲ πλῆθος ἅπαν ἐπεφθέγγετο, ἔξω Ἐπι
κουρείους. εἶτα Λητοῦς ἐγίγνετο λοχεία, καὶ Α

πόλλωνος γοναὶ, καὶ κορωνίδος γάμος, καὶ Ἀσκλη-
πιὸς, ἐτίκτετο. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, Γλύκω-
νος ἐπιφάνεια, καὶ γένεσις τοῦ θεοῦ. τρίτη δὲ
ἡμέρα, Ποδαλειρίου τε ἦν, καὶ τῆς μητρὸς Ἀλεξάν-
δρου γάμος. δᾳδὶς δὲ ἐκαλεῖτο, καὶ δᾷδες
δὲ ἐκαίοντο. καὶ τελευταῖον, σελήνης, καὶ Ἀλε-
ξάνδρου ἔρως. καὶ τικτομένη τοῦ Ρουτιλλιανοῦ ἡ
γυνὴ, ἐδᾳδούχει δὲ, καὶ ἱεροφάντει ὁ Ἐνδυμίων
Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ μὲν, καθεύδων δῆθεν, κατέ-
κειτο ἐν τῷ μέσῳ. κατῄει δὲ ἐπ' αὐτὸν ἐκ τῆς
ὀροφῆς ὡς ἐξ οὐρανοῦ ἀντὶ τῆς σελήνης, Ρου-
τιλλία τις ὡραιοτάτη, τῶν Καίσαρος οἰκονό-
μων τινὸς γυνὴ, ὡς ἀληθῶς ἐρῶσα τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου, καὶ ἀντερωμένη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου ἀνδρὸς, φιλήματά τε
ἐγίγνετο ἐν τῷ μέσῳ, καὶ περιπλοκαί, εἰ δὲ μὴ
πολλαὶ ἦσαν αἱ δᾷδες, τάχ' ἄν τι καὶ τῶν ὑπὸ
κόλπου ἐπράττετο. μετὰ μικρὸν δὲ, εἰσῄει πά-
λιν ἱεροφαντικῶς ἐσκευασμένος ἐν πολλῇ
τῇ σιωπῇ. καὶ αὐτὸς μὲν ἔλεγε μεγάλῃ τῇ φω-
νῇ. ἰὴ Γλύκων. ἐπεφθέγγοντο δὲ αὐτῷ ἐπακο-
λουθοῦντες εὐμολπίδαι δῆθεν, καὶ κήρυκές τι-
νες Παφλαγόνες, καρβατίνας ὑποδεδεμένοι,
πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες, ἰὴ Ἀλέ-
ξανδρε. πολλάκις δὲ ἐν τῇ δᾳδουχίᾳ καὶ τοῖς μυ-

ἐκ δὲ σκιρτήμασι γυμνωθεὶς ὁ μηρὸς αὐτοῦ ἐπίτηδες, χρυσοῦς διεφάνη, δέρματος ὡς εἰκὸς τοῦ χρυσοῦ περιτεθέντος, καὶ πρὸς τὴν αὐγὴν τῶν λαμπάδων ἀποστίλβοντος. ὥστε καὶ γενομένης ποτὲ ζητήσεως δυοῖν τισὶ τῶν μωροσόφων περὶ αὐτοῦ, εἴτε Πυθαγόρου ψυχὴν ἔχοι διὰ τὸν χρυσοῦν μηρὸν, εἴτε ἄλλην ὁμοίαν αὐτῇ, καὶ τὴν ζήτησιν ταύτην αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπανενεγκόντων, ὁ βασιλεὺς Γλύκων χρησμῷ ἔλυσε τὴν ἀπορίαν.

Πυθαγόρου ψυχὴ, ποτὲ μὲν φθίνει, ἄλλοτε δ' αὔξει.
Ἡ δὲ προφητείη, Διὸς φρενός ἐστιν ἀπορρώξ.
Καί μιν ἔπεμψε πατὴρ ἀγαθῶν ἐπαρωγόν.

καὶ πάλιν,

ἐς Διὸς εἶσι, Διὸς βληθεῖσα κεραυνῷ.

Προλέγων δὲ πᾶσιν ἀπέχεσθαι παιδὸς συνουσίας ὡς ἀσεβὲς ὂν, αὐτὸς τοιόνδε τι ὁ γεννάδας ἐτεχνήσατο· ταῖς γὰρ πόλεσι ταῖς Ποντικαῖς, καὶ ταῖς Παφλαγονικαῖς, ἐπήγγελλε θεοπρόπους πέμπειν ἐς τριετίαν, ὑμνήσοντας παρ' αὐτῷ τὸν θεόν. καὶ ἔδει δοκιμασθέντας, καὶ προκριθέντας τοὺς εὐγενεστάτους, καὶ ὡραιοτάτους, καὶ κάλλει διαφέροντας, πεμφθῆναι· οὓς ἐγκλεισάμενος, ὥσπερ ἀργυρωνήτοις ἐχρῆτο, συγκαθεύδων, καὶ πάντα τρόπον ἐμπαροινῶν. καὶ νόμον δὲ ἐπεποίητο ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη, μηδενὶ τῷ

αὐτοῦ στόματι δεξιοῦσθαι, μὴ δὲ φιλήματι ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις προτείνων τὴν χεῖρα κύσαι, μόνους τοὺς ὡραίους κατεφίλει· καὶ ἐκαλοῦντο οὗτοι οἱ ἐντὸς τοῦ φιλήματος. τοιαῦτα ἐντρυφῶν, τοῖς ἀνοήτοις διετέλει, γυναῖκάς τε ἀνέδην διαφθείρων, καὶ παισὶ συνών. καὶ ἦν μέγα, καὶ εὐκτὸν ἑκάστῳ, εἴ τινος γυναικὶ προσβλέψειεν, εἰ δὲ καὶ φιλήματος ἀξιώσειεν, ἀθρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ᾤετο ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσρυήσεσθαι. πολλαὶ δὲ καὶ ηὔχουν τετοκέναι παρ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ἀληθῶς λέγουσιν. ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος, καὶ τοῦ Σακέρδωτος, Τιανοῦ τινος ἀνθρώπου, ὁποίου τινὸς τὴν σύνεσιν εἴσῃ ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων. ἀνέγνων δὲ αὐτόν, χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένον ἐν Τίῳ, ἐν τῇ τοῦ Σακέρδωτος οἰκίᾳ. εἰπὲ γάρ μοι ἔφη ὦ δέσποτα Γλύκων, τίς εἶ. ἐγὼ ἦν δ' ὅς, Ἀσκληπιὸς νέος, ἄλλος παρ' ἐκεῖνον τὸν πρότερον; πῶς λέγεις; οὐ θέμις ἀκοῦσαί σε τοῦτο. πόσα δὲ ἡμῖν ἔτη παραμενεῖς χρησμῳδῶν; τρίτον πρὸς τοῖς χιλίοις. εἶτα, ποῖ μεταστήσῃ; ἐς Βάκτρα, καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν. δεῖ γὰρ ἀπολαῦσαι καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπιδημίας τῆς ἐμῆς, τὰ δ' ἄλλα χρηστήρια, τὸ ἐν Διδύμοις, καὶ τὸ ἐν

Κλά

κλάρῳ, καὶ τὸν ἐν Δελφοῖς, ἔχοιμι τὸν προπάτορα τὸν ἀπόλλω χρησμῳδοῦντα, ἢ ψευδεῖς εἰσὶν αἱ νῦν ἐκπίπτοντες ἐκεῖ χρησμοί; μὴ δὲ τοῦτ' ἐθελήσῃς εἰδέναι, οὐ γὰρ θέμις. ἐγὼ δὲ τίς ἔσομαι μετὰ τὸν νῦν βίον; κάμηλος. εἶτα, ἵππος, εἶτ' ἀνὴρ σοφὸς, καὶ προφήτης οὐ μείων Ἀλεξάνδρου. τοιαῦτα μὲν ὁ Γλύκων τῷ Σακέρδωτι διηλέχθη. ἐπὶ τέλει δὲ, χρησμὸν ἔμμετρον ἐφθέγξατο, εἰδὼς αὐτὸν Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα.

Μὴ πείθου Λεπίδῳ, ἐπεὶ οἱ λυγρὸς οἶτος ὀπηδεῖ. ,,

Πάνυ γὰρ ἐδεδίει τὸν Ἐπίκουρον, ὡς προεῖπον, ὥς τινα ἀντίτεχνον, καὶ ἀντισοφιστὴν τῆς μαγγανείας αὐτοῦ. ἕνα γοῦν τινα τῶν Ἐπικουρείων τολμήσαντα ἐπὶ διελέγχειν αὐτὸν περὶ πολλῶν παρόντων, ἐς κίνδυνον οὐ μικρὸν κατέστησεν. ὁ μὲν γὰρ προσελθὼν, ἔλεγε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, σὺ μέντοιγε ὦ Ἀλέξανδρε, τὸν δεῖνα Παφλαγόνα προσαγαγεῖν οἰκέτας αὐτοῦ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Γαλατίας, τὴν περὶ θανάτῳ ἀνέπεισας, ὡς ἀπεκτονότας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παιδευόμενον. ὁ δὲ νεανίσκος, ζῇ, καὶ ἐπανελήλυθε ζῶν μετὰ τὴν τῶν οἰκετῶν ἀπώλειαν, θηρίοις ὑπὸ σοῦ παραδοθέντων. τοιοῦτον δέ τι ἐγεγένητο, ἀναπλεύσας ὁ νεανίσκος εἰς Αἴγυπτον ἄχρι τοῦ κλύσματος, πλοίου ἀναγομέ-

θοο; ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἰς Ἰνδίαν πλεῦσαι, καὶ πάνυ ἤδη ἐβράδυνεν, οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι οἰκέται αὐτοῦ, αἰσθέντες ἢ ἐν τῷ Νείλῳ πλέοντα διεφθάρθαι τὸν νεανίσκον, ἢ καὶ ὑπὸ λῃστῶν, πολλοὶ δὲ ἦσαν τότε, ἀνῃρῆσθαι, ἐπανῆλθον ἀπαγγέλλοντες αὐτοῦ τὸν ἀφανισμόν. εἶτα ὁ χρησμός, καὶ ἡ καταδίκη, μεθ' ἣν ἐπέστη ὁ νεανίσκος, διηγούμενος τὴν ἀποδημίαν, ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῷ ἐλέγχῳ, καὶ μὴ φέρων τοῦ ὀνείδους τὴν ἀλήθειαν, ἐκέλευε τοὺς παρόντας λίθοις βάλλειν αὐτόν, ἢ καὶ αὐτοὺς ἐναγεῖς ἔσεσθαι, καὶ Ἐπικουρείους κληθήσεσθαι. τῶν δὲ, βάλλειν ἀρξαμένων, Δημόστρατός τις ἐπιδημῶν τῷ Πόντῳ, πρῶτος περιχυθεὶς, ἐρρύσατο τοῦ θανάτου τὸν ἄνθρωπον, μικροῦ δεῖν καταλευσθέντα πάνυ δικαίως. τί γὰρ ἔδει μόνον φρονεῖν ἐν τοσούτοις μεμηνόσι, καὶ παραπολαῦσαι τῆς Παφλαγόνων μωρίας; καὶ τὰ μὲν κατ' ἐκεῖνον τοιαῦτα. εἰ δέ τινι προσκαλουμένων κατὰ τάξιν τῶν χρησμῶν, πρὸ μιᾶς δὲ τοῦτο τοῦ θεσπίζειν ἐγίγνετο, καὶ ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίζοι τῷδε, ἀποκρίναιτο ἔνδοθεν ἐς κόρακας, οὐκέτι τὸν τοιοῦτον οὔτε στέγῃ τις ἐδέχετο, οὔτε πυρὸς, ἢ ὕδατος ἐκοινώνει, ἀλλ' ἔδει γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι ὡς ἀσε-

βῆ, καὶ

βῆ, καὶ ἄθεον, καὶ ἐπικούρειον, ἥπερ ἦν ἡ μεγίστη λοιδορία. ἓν γοῦν καὶ γελοιότατον ἐποίησεν ὁ Ἀλέξανδρος. εὑρὼν γὰρ τὰς Ἐπικούρου κυρίας δόξας, τὸ κάλλιστον ὡς οἶσθα τῶν βιβλίων, καὶ κεφαλαιώδεις, περιέχον τοῦ ἀνδρὸς σοφίας τὰ δόγματα, κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν μέσην, ἔκαυσεν ἐπὶ ξύλων συκίνων, ὡς δῆθεν αὐτὸν καταφλέγων, καὶ τὴν σποδὸν ἐς θάλασσαν ἐξέβαλεν, ἔτι καὶ χρησμὸν ἐπιφθεγξάμενος· Πυρπολέειν κέλομαι δόξας ἀλαοῖο γέροντος. „

Οὐκ εἰδὼς ὁ κατάρατος ὅσων ἀγαθῶν τὸ βιβλίον ἐκεῖνο τοῖς ἐντυχοῦσιν αἴτιον γίνεται, καὶ ὅσην αὐτοῖς εἰρήνην, καὶ ἀταραξίαν, καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργάζεται, δειμάτων μὲν, καὶ φασμάτων, καὶ τεράτων ἀπαλλάττον, καὶ ἐλπίδων ματαίων, καὶ περιττῶν ἐπιθυμιῶν, νοῦν δὲ, καὶ ἀλήθειαν ἐντιθὲν, καὶ καθαῖρον ὡς ἀληθῶς τὰς γνώμας, οὐχ ὑπὸ δᾳδὶ, καὶ σκίλλῃ, καὶ ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις, ἀλλὰ λόγῳ ὀρθῷ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ παρρησίᾳ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, ἕν τι καὶ μέγιστον τόλμημα τοῦ μιαροῦ ἀνδρὸς ἄκουσον. Ἔχων γὰρ οὐ μικρὰν ἐπίβασιν ἐπὶ τὰ βασίλεια, καὶ τὴν αὐλὴν, καὶ τὴν Ρυτιλλιανὸν εὐδοκιμοῦντα πάροδον, διαπέμπεται χρησμὸν τοῦ ἐν Γερμανίᾳ πολέμου ἀκμά-

κοντος. ὅτε θεὸς Μάρκος ἤδη τοῖς Μαρκομάνοις, καὶ Κουάδοις συνεπλέκετο. ἠξίου δὲ ὁ χρησμὸς δύο λέοντας ἐμβληθῆναι ζῶντας ἐς τὸν Ἴστρον μετὰ πολλῶν ἀρωμάτων, καὶ θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν. ἄμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρησμόν.

» Ἐς δίνας Ἴστροιο διιπετέος ποταμοῖο,
» Ἐμβαλέειν κέλομαι δοιοὺς Κυβέλης θεράποντας,
» Θῆρας ὀρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀὴρ
» Ἄνθεα, καὶ βοτάνας εὐώδεας. αὐτίκα δ' ἔσται
» Νίκη, καὶ μέγα κῦδος, ἅμ' εἰρήνη ἐρατεινῇ.

Γενομένων δὲ τούτων ὡς προσέταξε, τοὺς μὲν λέοντας ἐκνηξαμένους ἐς τὴν πολεμίαν, οἱ βάρβαροι ξύλοις κατειργάσαντο, ὥς τινας κύνας, ἢ λύκους ξενικούς. αὐτίκα δὲ τὸ μέγιστον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο, δισμυρίων πε σχεδὸν ἀθρόων ἀπολομένων. εἶτα ἠκολούθησε τὰ περὶ Ἀκυληίαν γενόμενα, καὶ ἡ παραμικρὸν τῆς πόλεως ἐκείνης ἅλωσις. ὁ δὲ, πρὸς τὸ ἀποβε-
« βηκὸς τὴν Δελφικὴν ἐκείνην ἀπολογίαν, καὶ τὸν
« τοῦ Κροίσου χρησμὸν ψυχρῶς παρῆγε, νίκην μὲν γὰρ προειπεῖν τὸν θεὸν, μὴ μέντοι δηλῶσαι
« Ῥωμαίων, ἢ τῶν πολεμίων, ἤδη δὲ πολλῶν ἀεὶ ἐπιρρεόντων, καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν θλιβομένης
« ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἀφικνου-
« μένων, καὶ τὰ ἐπιτήδεια διαρκῆ μὴ ἐχούσης,

ἐπινοεῖ

ἐπινοεῖ δὲ νυκτερινοὺς καλουμένους χρησμούς. λαμβάνων γὰρ τὰ βιβλία, ἐπεκοιμᾶτο ὡς ἔφασκεν αὐτοῖς, καὶ ὡς ὄναρ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίνετο. οὐ μέντοι σαφεῖς τοὺς πολλούς, ἀλλὰ καὶ ἀμφιβόλους, καὶ τεταραγμένους. καὶ μάλιστα εἴ ποτε θεάσαιτο περιεργότερον τὸ βιβλίον κατεσφραγισμένον. οὐ γὰρ παρακινδυνεύων τὸ ἐπελθὸν ἄλλως ὑπέγραφε, χρησμοῖς πρέπον καὶ τὸ τοιοῦτον οἰόμενος, καὶ ἦσάν τινες ἐξηγηταὶ ἐπὶ τούτῳ καθήμενοι, καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ἐκλέγοντες παρὰ τῶν τοὺς τοιούτους χρησμοὺς ὑπολαμβανόντων ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει, καὶ διαλύσει αὐτῶν. καὶ τοῦτο αὐτῶν τὸ ἔργον ὑπόμισθον ἦν. ἐτέλουν γὰρ οἱ ἐξηγηταὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, τάλαντον ἀττικὸν ἑκάτερος. ἐνίοτε δὲ, μήτ᾽ ἐρομένου τινὸς, μήτε πεμφθέντος, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὅλως ὄντος, ἐχρησμῴδει πρὸς ἔκπληξιν τῶν ἀνοήτων, οἷον καὶ τοῦτο.

Δίζεαι ὅστις σὴν ἄλοχον μάλα πάγχυ λεληθὼς
Καλλιγένειαν ὑπὲρ λεχέων ἐλάγει κατὰ δῶμα.
Δοῦλος πρωτογένης. ᾧ δὴ σύ γε πάντα πέπειθας.
Ὤπυεν σὺ γ᾽ ἐκεῖνον. ὁ δ᾽ αὖθις σὴν παράκοιτιν,
Ἀντίδοσιν ταύτην ὕβρεως ἰδίας ἀποτίνων.

» Ἀλλ' ὧν σοι λῃ φάρμακ' ἀπ' αὐτῶν λυγρὰ τέτυκται,
» Ὡς μήτ' εἰσαΐοις, μήτ' εἰσοράας ἃ πιοῦσιν.
» Εὑρήσεις δὲ κάτω ὑπὸ σῷ λέχει ἀγχόθι τοίχου,
» πρὸς κεφαλῆς. καὶ σὴ θεράπαινα σύνοιδε Καλυψώ.

Τίς οὐκ ἂν Δημόκριτος, διεταράχθη, ἀκούσας ὀνόματα, καὶ τόπους ἀκριβῶς; εἶτα μετ' ὀλίγον κατέπτυσεν ἄν, συνεὶς τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ βαρβάροις πολλάκις ἔχρησεν, εἴ τις τῇ πατρίῳ ἔροιτο φωνῇ συριστὶ, ἢ κελτιστὶ, οὐ ῥᾳδίως ἐξευρίσκων τινὰς ἐπιδημοῦντας ὁμοεθνεῖς τοῖς δεδωκόσι. διὰ τοῦτο καὶ πολὺς ἐν μέσῳ χρόνος ἦν τῆς τε δόσεως τῶν βιβλίων, καὶ τῆς χρησμῳδίας, ὡς ἐν τοσούτῳ κατὰ σχολὴν λύοιντό τε οἱ χρησμοὶ ἀσφαλῶς, καὶ εὑρίσκοιντο οἱ ἑρμηνεῦσαι δυνάμενοι ἕκαστα, οἷος καὶ ὁ τῷ σκύθῃ δοθεὶς χρησμὸς ἦν. Μόρφι ἐυβάργουλις εἰς σκιὴν χνέγχικραγη λείψει φάος. ἄλλος πάλιν οὔτε προσόντι, οὔτε ὅλως τινὶ ὄντι ἔφη ἄνευ μέτρου. ἀναστρέφειν ὀπίσω. ὁ γὰρ πέμψας σε, τέθνηκεν ὑπὸ τοῦ γείτονος Διοκλέους τήμερον, λῃστῶν προσελθόντων Μάγνου, καὶ Κέλερος, καὶ Βουβάλου. οἳ καὶ ἤδη δέδενται ληφθέντες. ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἄκουσον. ἐρομένου γάρ μου εἰ φαλακρός ἐστιν Ἀλέξαν-

Ἀλέξανδρος, καὶ κατασημηναμένου περιέργως, καὶ προφανῶς, ὑπογράφεται χρησμὸς νυκτοφρήσιος, σαβαρδαλάχου μάλα χ' ἄττις ἄλλος ἦν. καὶ πάλιν ἐμοῦ ἐρομένου ἐν δύο βιβλίοις διαφόροις τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, πόθεν ἦν Ὅμηρος ὁ ποιητὴς, ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου ὀνόματος, τῷ ἑτέρῳ μὲν, ὑπέγραψεν ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου. ἐρωτηθεὶς γὰρ ἐφ' ὅ,τι ἧκε, θεραπείαν ἔφη αἰτήσων πρὸς ὀδύνην πλευροῦ.

Κυτμίδι σε χρίεσθαι κέλομαι, δροσίην τε κέ »
λητοῦς.

Τῷ δὲ ἑτέρῳ, ἐπειδὴ καὶ τοῦτ' ἠκηκόει, ὡς ἐρομένου τοῦ πέμψαντος, εἴτε μοι πλεῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν, εἴτε πεζοπορῆσαι λῷον, ἀπεκρίνατο οὐδὲν πρὸς τὸν Ὅμηρον,

Μὴ σύ γε πλωέμεναι, πεζὴν ἢ καθ' οἶμον ὁδεύε. »

Πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐπεμηχανησάμην αὐτῷ, οἷον καὶ ἐκεῖνο μίαν ἐρώτησιν ἐπερωτήσας, ἐπέγραψα τῷ βιβλίῳ κατὰ τὸ ἔθος, τοῦ δεῖνος χρησμοὶ ὀκτὼ, ψευσάμενός τι ὄνομα, καὶ τὰς ὀκτὼ δραχμὰς, καὶ τὸ γιγνόμενον ἔτι πρὸς ταύταις πέμψας. ὁ δὲ, πιστεύσας τῇ ἀποπομπῇ τοῦ μισθοῦ, καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου, πρὸς μίαν ἐρώτησιν, ὀκτὼ

δὲ αὐτή, πότε ἁλώσεται μαγγανεύων Ἀλέξανδρος, ὀκτώ μοι χρησμοὺς ἔπεμψεν, οὔτε γῆς φασιν, οὔτε οὐρανοῦ ἁπτομένους, ἀνοήτους δὲ, καὶ δυσνοήτους ἅπαντας. ἅπερ ὕστερον αἰσθόμενος, καὶ ὅτι Ῥουτιλλιανὸν ἐγὼ ἀπέτρεπον τοῦ γάμου, καὶ τοῦ πάνυ προσκεῖσθαι ταῖς τοῦ χρηστηρίου ἐλπίσιν, ἐμίσει ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἔχθιστον ἡγεῖτο. καί ποτε περὶ ἐμοῦ ἐρομένῳ τῷ Ῥουτιλλιανῷ, ἔφη,

» Νυκτιπλάνοις ὀάροις χαίρει, κοίταις τε δυσάγνοις.

Καὶ ὅλως, ἔχθιστος εἰκότως ἦν ἐγώ. κἀπειδὴ ἐσελθόντα με ἐς τὴν πόλιν ᾔσθετο, καὶ ἔμαθεν ὡς ἐκεῖνος εἴην ὁ Λουκιανὸς, ἐπηγόμην δὲ καὶ στρατιώτας δύο, λογχοφόρον, καὶ κοντοφόρον παρὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς Καππαδοκίας, φίλου τότε ὄντος λαβὼν, ὥς με παραπέμψειαν μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν, αὐτίκα μεταστέλλεται δεξιῶς πάνυ, καὶ μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης. ἐλθὼν δὲ ἐγὼ, καταλαμβάνω πολλοὺς περὶ αὐτόν. συνεπηγόμην δὲ ἢ τοὺς στρατιώτας τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ. καὶ ὁ μὲν, προὔτεινέ μοι κύσαι τὴν δεξιὰν, ὥσπερ εἰώθει τοῖς πολλοῖς. ἐγὼ δὲ προσφὺς ὡς φιλήσων, δήγματι χρηστῷ πάνυ μικροῦ δεῖν χωλὴν αὐτοῦ ἐποίη-

σα τὴν

καὶ τὴν χεῖρα. οἱ μὲν τῶν παρόντων, ἄγχειν με,
καὶ παίειν ἐπειρῶντο, ὡς ἱερόσυλον. καὶ πρό γε
ἔτι ἀγανακτήσαντες ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτὸν,
ἀλλὰ μὴ προφήτην προσεῖπον. ὁ δὲ, πάνυ γεν
ναίως καὶ καρτερικῶς, κατέπαυσέ τε αὐτοὺς, καὶ ὑπι
σχνεῖτο τιθασόν με ῥᾳδίως ἀποφανεῖν, καὶ δεί
ξειν τὴν Γλύκωνος ἀρετὴν, ὅτι καὶ τοὺς πάνυ τρα
χυνομένους, φίλους ἀπεργάζεται. καὶ μεταστη
σάμενος ἅπαντας, ἐδικαιολογεῖτο πρός με,
λέγων πάνυ με εἰδέναι καὶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ Ῥουτιλ
λιανῷ συμβουλευόμενα, καὶ τί παθὼν, ταῦτά
με εἰργάσω, δυνάμενος ὑπ' ἐμοῦ τὰ μέγα προ
αχθῆναι παρ' αὐτῷ: κἀγὼ ἄσμενος ἤδη ἐδεχό
μην τὴν φιλοφροσύνην ταύτην, ὁρῶν οἷ κινδύ
νου καθεστήκειν. καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθον φίλος
γεγενημένος. καὶ τοῦτο οὐ μικρὸν θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν
ἔδοξεν, οὕτω μοι ῥᾳδίας γενομένης μεταβο
λῆς. εἶτα δὲ ἡμᾶς ἐκπλεῖν προῃρημένους, ξένια,
καὶ δῶρα πολλὰ πέμψας, μόνος δὲ σὺν τῷ Ξενο
φῶντι ἐτύγχανον ἐπιδημῶν, τὸν πατέρα, καὶ τοὺς ἐ
μοὺς ἐς Ἄμαστριν προεκπεπομφὼς, ὑπισχνεῖται
καὶ πλοῖον αὐτὸς παρέξειν, καὶ ἐρέτας τοὺς ἀπάξ
οντας. κἀγὼ μὲν ᾤμην ἁπλοῦν τι εἶναι, καὶ δεξιόν.
ἐπεὶ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόντον ἐγενόμην, δα
κρύοντα ὁρῶν τὸν κυβερνήτην, καὶ τοῖς ναύταις

τι αὐτῷ λέγοντα, οὐκ ἀγαθὰς εἶχον περὶ τῶν μελλόντων τὰς ἐλπίδας. ἦν δὲ αὐτοῖς ἐπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀραμένοις, ῥίψαι ἡμᾶς εἰς τὴν θάλασσαν. ὅπερ εἰ ἐγγεγένητο, ῥᾳδίως ἂν αὐτῷ ἐπεπολέμητο τὰ πρὸς ἐμέ. ἀλλὰ δακρύων ἐκεῖνος, ἔπεισε καὶ τοὺς συνναύτας μηδὲν δεινὸν ἡμᾶς ἐργάσασθαι. καὶ πρὸς ἐμὲ ἔφη, ἔτη ἑξήκοντα ὡς ὁρᾷς ἀνεπίληπτον βίον, καὶ ὅσιον προβεβιωκὼς, οὐκ ἂν βουλοίμην ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καὶ γυναῖκα, καὶ τέκνα ἔχων, μιᾶναι φόνῳ τὰς χεῖρας. δηλῶν ἐφ' ὅτῳ ἡμᾶς ἀνειλήφει, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένα. καταθέμενος δὲ ἡμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς, ὧν καὶ ὁ καλὸς Ὅμηρος μέμνηται, ὀπίσω ἀπήλαυνον. ἔνθα ἐγὼ παραπλέοντας εὑρὼν Βοσπορανούς τινας πρέσβεις, παρ' Εὐπάτορος τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Βιθυνίαν ἀπιόντας ἐπὶ κομιδῇ τῆς ἐπετείου συντάξεως, καὶ διηγησάμενος αὐτοῖς τὸν περιστάντα ἡμᾶς κίνδυνον, καὶ δεξιῶν αὐτῶν τυχὼν, ἀναληφθεὶς ἐς τὸ πλοῖον, διασῴζομαι ἐς τὴν Ἄμαστριν, παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν ἀποθανεῖν. τοὐντεῦθεν καὶ αὐτὸς ἐπεκορυσσόμην αὐτῷ, καὶ πάντα κάλων ἐκίνουν, ἀμύνασθαι βουλόμενος, καὶ πρὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἤδη μισῶν αὐτὸν, καὶ ἔχθιστον ἡγούμενος διὰ τὴν τοῦ τρόπου

μιαρίαν

μιαρείαν; καὶ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὡρμημένον, πολλοὺς συναγωνιστὰς ἔχοντα, καὶ μάλιστα τοὺς ἀπὸ Τιμοκράτους τοῦ ἡρακλεώτου φιλοσόφου, ἀλλ᾽ ὁ τότε ἡγούμενος Βιθυνίας, καὶ τοῦ πόντου, αὐτὸς ἐπέσχε, μονονουχὶ ἱκετεύων, καὶ ἀντιβολῶν παύσασθαι. διὰ γὰρ τὴν πρὸς Ρουτιλλιανὸν εὔνοιαν, μὴ ἂν δύνασθαι καὶ εἰ φανερῶς λάβοι ἀδικοῦντα, κολάσαι αὐτόν. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, καὶ ἀνεπαυσάμην, οὐκ ἐν δέοντι θρασυνόμενος, ἐφ᾽ οὕτω δικαστοῦ διακειμένου. ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ τόλμημα τοῦ Αλεξάνδρου, τὸ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος μετωνομασθῆναι τὸ Αβώνου τεῖχος, καὶ Ιωνόπολιν κληθῆναι, καὶ νόμισμα καινὸν ἐγκεχαραγμένον, τῇ μὲν, τοῦ Γλύκωνος, κατὰ θάτερα δὲ, Αλεξάνδρου, στέμματά τε τοῦ πάππου Ασκληπιοῦ, καὶ τὴν ἅρπην ἐκείνην τοῦ πατρομήτορος τοῦ Περσέως ἔχοντος. προειπὼν δὲ διὰ χρησμοῦ περὶ ἑαυτοῦ, ὅτι ζῆσαι εἵμαρται αὐτῷ ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἑκατὸν, εἶτα κεραυνῷ βληθέντα, ἀποθανεῖν, οἰκτίστῳ τέλει, οὐδὲ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονὼς, ἀπέθανεν, ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς διασαπεὶς τὸν πόδα μέχρι τοῦ βουβῶνος, καὶ σκωλήκων ζέσας, ὅτε περ καὶ ἐφωράθη φαλακρὸς ὢν, παρέχων τοῖς ἰατροῖς

ἐπιβρέχειν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν διὰ τὴν ὀδύνην,
ὃ οὐκ ἂν ποιῆσαι ἐδύναντο, μὴ οὐχὶ τῆς φενάκης
ἀφῃρημένης. τοιοῦτο τέλος τῆς Ἀλεξάνδρου τρα-
γῳδίας, καὶ αὕτη τοῦ παντὸς δράματος ἡ κα-
ταστροφὴ ἐγένετο, ὡς εἰκάζειν προνοίας τινὸς
τὸ τοιοῦτο, εἰ καὶ κατὰ τύχην συνέβη. ἔδει δὲ
καὶ τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ ἄξιον γενέσθαι τοῦ βίου,
καὶ ἀγῶνα τινὰ συστήσασθαι ὑπὲρ τοῦ χρηστηρίου
τῶν συνωμοτῶν, καὶ γοήτων, ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν,
ἀνελθόντων ἐπὶ διαιτητὴν τὸν Ῥουτιλλιανόν,
τίνα χρὴ προκριθῆναι αὐτῶν, καὶ διαδέξασθαι τὸ
μαντεῖον, καὶ στεφανωθῆναι τῷ ἱεροφαντικῷ,
καὶ προφητικῷ στέμματι. ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ
Παῖτος ἰατρὸς τὴν τέχνην, πολίτης ὤν, οὔτε
ἰατρῷ πρέποντα, οὔτε πολιῷ ἀνδρὶ ταῦτα ποι-
ῶν. ἀλλ' ὁ ἀγωνοθέτης Ῥουτιλλιανός, ἀστεφανώ-
τους αὐτοὺς ἀπέπεμψεν αὐτῷ, τὴν προφητεί-
αν φυλάττων μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγήν.
ταῦτα ὦ φιλότης, ὀλίγα ἐκ πολλῶν δείγμα-
τος ἕνεκα γράψαι ἠξίωσα, καὶ σοὶ μὲν χαριζόμενος
ἀνδρὶ ἑταίρῳ, καὶ φίλῳ, καὶ ὃν ἐγὼ πάντων μά-
λιστα θαυμάσας ἔχω, ἐπί τε σοφίᾳ, καὶ τῷ
πρὸς ἀλήθειαν ἔρωτι, καὶ τρόπου πρᾳότητι, καὶ
ἐπιεικείᾳ, καὶ γαλήνῃ βίου, καὶ δεξιότητι πρὸς τοὺς
συνόντας. τὸ πλέον δέ, ὅπερ καὶ σοὶ ἥδιον,

Ἐπικούρῳ τιμωρῶν, ἀνδρὶ ὡς ἀληθῶς ἱερῷ, καὶ θεσπεσίῳ τὴν φύσιν, καὶ μόνῳ μετ' ἀληθείας τὰ καλὰ ἐγνωκότι, καὶ παραδεδωκότι, καὶ ἐλευθερωτῇ τῶν ὁμιλησάντων αὐτῷ γενομένῳ. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ τοῖς ἐντυχοῦσι, χρήσιμόν τι ἔχειν δόξει ἡ γραφή. τὰ μὲν, διεξελέγχουσα, τὰ δὲ, ἐν ταῖς τῶν εὖ φρονούντων γνώμαις βεβαιοῦσα.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ. ΛΥΚΙΝΟΣ.

Ἐπεὶ τοίνυν ὦ Κράτων, δεινήν τινα ταύτην κατηγορίαν ἐκ πολλοῦ οἶμαι παρεσκευασμένος κατηγόρηκας, ὀρχήσεών τε, καὶ αὐτῆς ὀρχηστικῆς, καὶ προσέτι ἡμῶν γε τῶν χαιρόντων τῇ τοιαύτῃ θέᾳ, ὡς ἐπὶ φαύλῳ καὶ γυναικείῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιουμένων, ἄκουσον ὅσον τοῦ ὀρθοῦ διημάρτηκας, καὶ ὡς λέληθας σεαυτὸν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν κατηγορῶν. καὶ συγγνώμη σοι, εἰ ἐξ ἀρχῆς βίῳ αὐχμηρῷ συζῶν, καὶ μόνον τὸ σκληρὸν, ἀγαθὸν ἡγούμενος. ὑπ' ἀπειρίας αὐτῶν, κατηγορίας ἄξια εἶναι νενόμικας.

Κρά. ἀνὴρ δέ τις ὢν ὦ λῷστε, καὶ ταῦτα, παιδείᾳ σύντροφος, καὶ φιλοσοφίᾳ τὰ μέτρια ὡμιληκὼς, ἀφέμενος ὦ Λυκῖνε τοῦ περὶ τὰ βελτίω σπουδάζειν, καὶ τοῖς παλαιοῖς συνεῖναι,

καθῆσθαι καταυλούμενος, θηλυδρίαν ἄνθρωπον ὁρῶν, ἐσθῆσι μαλακαῖς, καὶ ᾄσμασιν ἀκολάστοις ἐναβρυνόμενον, καὶ μιμούμενον ἐρωτικὰ γύναια τῶν πάλαι, τὰς μαχλοτάτας Φαίδρας καὶ Παρθενόπας, καὶ Ῥοδόπας τινάς, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ κρούμασι, καὶ τερετίσμασι, καὶ ποδῶν κτύπῳ καταγέλαστα ὡς ἀληθῶς πράγματα, καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἀνδρί, καὶ οἵῳ σοὶ πρέποντα, ὥστε ἔγωγε πυθόμενος ὡς ἐπὶ τοιαύτῃ θέᾳ σχολάζοις, οὐκ ᾐδέσθην μόνον ὑπὲρ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἠνιάθην, εἰ Πλάτωνος, καὶ Χρυσίππου, καὶ Ἀριστοτέλους ἐκλαθόμενος, κάθησαι, τὰ ὅμοια πεπονθὼς τοῖς τὰ ὦτα πτερῷ κνωμένοις. καὶ ταῦτα, μυρίων ἄλλων ὄντων ἀκουσμάτων, καὶ θεαμάτων σπουδαίων, εἰ τούτων τις δέοιτο τῶν κυκλικῶν αὐλητῶν, καὶ τῶν κιθάρᾳ τὰ ἔννομα προσᾳδόντων. καὶ μάλιστα τῆς σεμνῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς φαιδροτάτης κωμῳδίας, ἅπερ καὶ ἐναγώνια εἶναι ἠξίωται. πολλῆς οὖν ὦ γενναῖε τῆς ἀπολογίας σοι δεήσει πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους, εἰ βούλει μὴ παντάπασιν ἐκκεκρίσθαι, καὶ τῆς τῶν σπουδαίων ἀγέλης ἐξεληλάσθαι. καίτοι τό γε ἄμεινον ἐκεῖνό ἐστιν οἶμαι, ἀρνήσει τὸ πᾶν ἰάσασθαι, καὶ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον παρανενομῆσθαί σοι. πρὸς

δὲ

δὴ τοὐπιὸν, ὅρα ὅπως μὴ λάθῃς ἡμῖν ἐξ ἀνδρὸς τοῦ πάλαι, λυδή τις, ἢ βάκχη γενόμενος. ὥσπερ οὐ σὸν ἂν ἔγκλημα εἴη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, εἰ μή σε κατὰ τὸν Ὀδυσσέα τοῦ λωτοῦ ἀποσπάσαντες, ἐπὶ τὰς συνήθεις διατριβὰς ἐπανάξομεν, πρὶν λάθῃς τελέως ὑπὸ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ σειρήνων κατεχημένος. καίτοι ἐκεῖναι μὲν, τοῖς ὠσὶ μόνοις ἐπεβούλευον, καὶ διὰ τοῦτο κηροῦ ἐδέησε πρὸς τὸν παράπλουν αὐτῶν. σὺ δὲ, καὶ δι' ὀφθαλμῶν ἔοικας ὅλως δεδουλῶσθαι. ΛΥΚΙ. παπαῖ ὦ Κράτων, ὡς κάρχαρόν τινα ἔλυσας ἐφ' ἡμᾶς τὸν σαυτοῦ κύνα. πλὴν τόγε παράδειγμα τὴν τῶν λωτοφάγων, καὶ σειρήνων εἰκόνα, πάνυ ἀνομοιοτάτην μοι δοκεῖς εἰρηκέναι, ὧν πέπονθα. παρ' ὅσον, τοῖς μὲν τοῦ λωτοῦ γευσαμένοις, καὶ τῶν σειρήνων ἀκούσασιν, ὄλεθρος ἦν τῆς τε ἐδωδῆς, καὶ τῆς ἀκροάσεως τοὐπιτίμιον. ἐμοὶ δὲ, πρὸς τῷ τὴν ἡδονὴν παραπολὺ ἡδίω πεφηνέναι, καὶ τέλος ἀγαθὸν ἀποβέβηκεν, οὐ γὰρ εἰς λήθην τῶν οἴκοι, οὐδ' εἰς ἀγνωσίαν τῶν κατ' ἐμαυτὸν περιΐσαμαι, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ὀκνήσαντα εἰπεῖν, μακρῷ πινυτώτερος, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ διορατικώτερος, ἐκ τοῦ θεάτρου ἐπανελήλυθα. μᾶλλον δὲ τὸ τοῦ Ὁμήρου αὐτὸ εἰπεῖν καλὸν,

ὅτι ὁ μὲν ἰδὼν τὸ θέαμα, περὶ τὰ μείζονος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς. Κρά. Ἡράκλεις ὦ Λυκῖνε, οἷα πέπονθας. ὃς οὐδ' αἰσχύνῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικας. τὸ γοῦν δεινότατον τοῦτό ἐστιν, ὅτι μὴ δὲ ἰάσεώς τινα ἡμῖν ὑποφαίνεις ἐλπίδα, ἐπαινεῖν τολμῶν τὰ οὕτως αἰσχρά, καὶ κατάπτυστα. Λυκῖ. εἰπέ μοι ὦ Κράτων, ταυτὶ δὲ περὶ ὀρχήσεως, καὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένων ἰδὼν, πολλάκις αὐτὸς ἐπιτιμᾷς, ἢ ἀπείρατος ὢν τοῦ θεάματος, ὅμως αἰσχρὸν αὐτὸ καὶ κατάπτυστον ὡς φῂς νομίζεις; εἰ μὲν γὰρ εἶδες, ἐξ ἴσου ἡμῖν καὶ σὺ γεγένησαι. εἰ δὲ μή, ὅρα μὴ ἄλογος ἡ ἐπιτίμησις εἶναί σου δόξῃ, καὶ θρασεῖα, κατηγοροῦντος, ὧν ἀγνοεῖς. Κρά. ἔτι γὰρ τοῦτό μοι τὸ λοιπὸν ἦν ἐν βαθεῖ τούτῳ πώγωνι, καὶ πολιᾷ τῇ κόμῃ, καθῆσθαι μέσον ἐν τοῖς γυναίοις, καὶ τοῖς μεμηνόσιν ἐκείνοις θεαταῖς, κροτοῦντά τε, προσέτι, καὶ ἐπαίνους ἀπρεπεστάτους ἐπιβοῶντα, ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ εἰς οὐδὲν δέον κατακλωμένῳ; Λυκῖ. συγγνωστά σου ταῦτα ὦ Κράτων. εἰ δέ μοι πεισθείης ποτέ, καὶ ὅσον πεῖρας ἕνεκα παράσχοις ἑαυτὸν, ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εὖ οἶδα ὡς οὐκ ἀνάσχοιο ἂν, μὴ οὐχὶ πρὸ τῶν ἄλλων θέαν ἐν ἐπιτηδείῳ καταλαμβά-

νων.

γων. ὅθεν καὶ ὄψει ἀκριβῶς, καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα.
Κρά. μὴ ὥρασιν ἄρα ἱκοίμην, εἴ τι τοιοῦτον
ἀνασχοίμην ποτὲ, ἔστ' ἂν δασύς τε εἴην τὰ
σκέλη, καὶ τὸ γένειον ἀπαράτιλτος, ὡς νῦν γε καὶ
σὲ ἤδη ἐλεῶ, τελέως ἡμῖν ἐκβεβακχευμένον.
Λυκῖ. βούλει οὖν ἀφέμενος ὦ ἑταῖρε τῶν βλασ-
φημιῶν τούτων, ἀκοῦσαί μου τι περὶ ὀρχήσε-
ως λέγοντος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, καὶ ὡς οὐ τερ-
πνὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμός ἐστι τοῖς θεωμέ-
νοις, καὶ ὅσα παιδεύει, καὶ ὅσα διδάσκει, καὶ ὡς ῥυθμί-
ζοι τῶν ὁρώντων τὰς ψυχὰς, καλλίστοις θεάμασιν
ἐγγυμνάζουσα, καὶ ἀρίστοις ἀκούσμασιν ἐνδιατρί-
βουσα, καὶ κοινόν τι ψυχῆς καὶ σώματος κάλλος
ἐπιδεικνυμένη; τὸ γὰρ καὶ μετὰ μουσικῆς, καὶ ῥυθ-
μοῦ, ταῦτα πάντα ποιεῖν, οὐ ψόγος ἂν αὐτῆς,
ἀλλ' ἔπαινος ἂν εἴη. Κρά. ἐμοὶ μὲν οὐ πάνυ
σχολὴ μεμηνότος ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι, τὴν νό-
σον τὴν αὑτοῦ ἐπαινοῦντος, σὺ δὲ, εἰ βούλει λῆ-
ρόν τινα κατασκεδάσαι μου, ἕτοιμος φιλικὴν
ταύτην λειτουργίαν ὑποστῆναι, καὶ παρασχεῖν
τὰ ὦτα, καὶ ἄνευ κηροῦ παρακούειν τῶν φαύ-
λων δυνάμενος. ὥστε ἤδη σιωπήσομαί σοι, καὶ
λέγε ὁπόσα ἐθέλοις, ὡς μηδὲ ἀκούοντός τι-
νος. Λυκῖ. εὖ γε ὦ Κράτων. καὶ τούτου ἐ-
δεόμην μάλιστα. εἴσῃ γὰρ κατ' ὀλίγον εἰ λῆρος

εἶναί σοι δόξει τὰ λεχθησόμενα. καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο πάνυ ἠγνοηκέναι μοι δοκεῖς, ὡς οὐ νεώτερον τοῦτο τὸ ὀρχήσεως ἐπιτήδευμά ἐστιν, οὐδὲ χθὲς, καὶ πρώην ἀρξάμενον, οἷον κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν, ἢ τοὺς ἐκείνων, ἀλλ' οἵ γε τ' ἀληθέστατα ὀρχήσεως πέρι γενεαλογοῦντες, ἅμα τῇ πρώτῃ γενέσει τῶν ὅλων φαῖεν ἄν σοι καὶ ὄρχησιν ἀναφῦναι, τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ ἔρωτι συναναφανεῖσαν. ἡ γοῦν χορεία τῶν ἀστέρων, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς τῶν πλανήτων συμπλοκὴ, καὶ εὔρυθμος αὐτῶν κοινωνία, καὶ εὔτακτος ἁρμονία, τῆς πρωτογόνου ὀρχήσεως δείγματά ἐστι. κατ' ὀλίγον δὲ αὐξανομένη, καὶ τῆς πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ προσθήκης τυγχάνουσα, νῦν ἔοικεν ἐς τὸ ἀκρότατον ἀποτετελέσθαι, καὶ γεγενῆσθαι ποικίλον τι, καὶ παναρμόνιον, καὶ πολύμουσον ἀγαθόν. πρῶτον δέ φασι Ῥέαν ἡσθεῖσαν τῇ τέχνῃ, ἐν Φρυγίᾳ μὲν, τοὺς Κορύβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ, τοὺς Κουρῆτας ὀρχεῖσθαι κελεῦσαι. καὶ οὐ τὰ μέτρια ὤνατο τῆς τέχνης αὐτῶν. οἵ γε περιορχούμενοι, διεσώσαντο αὐτῇ τὸν Δία, ὥστε καὶ σῶστρα εἰκότως ἂν ὁ Ζεὺς ὀφείλειν ὁμολογοίη αὐτοῖς, ἐκφυγὼν διὰ τὴν αὐτῶν ὄρχησιν τοὺς πατρῴους ὀδόντας, ἐν ὅπλοις δὲ αὐτῶν ἡ ὄρχησις ἦν, τὰ ξίφη μεταξὺ κροτούντων πρὸς τὰς

ἀσπί

ἀσπίδας, καὶ πηδώντων ἐνθεόν τι, καὶ πολεμι-
κόν. μετὰ δέ, Κρητῶν οἱ κράτιστοι ἐνεργῶς
ἐπιτηδεύσαντες αὐτό, ἄριστοι ὀρχησταὶ ἐγένον-
το, οὐχὶ οἱ ἰδιῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλι-
κώτεροι, καὶ πρωτεύειν ἀξιοῦντες. ὁ γοῦν Ὅμη-
ρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰσχῦναι βουλόμενος, ἀλ-
λὰ κοσμῆσαι. ὀρχηστὴν προσεῖπε. καὶ οὕτως ἄρα
ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρ-
χηστικῇ, ὥστε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπί-
σταντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοί,
καίτοι πολέμιοι ὄντες. ἑώρων γάρ οἶμαι καὶ
τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτοῦ κουφότητα, καὶ εὐ-
ρυθμίαν, ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. φησὶ δὲ
τὰ ἔπη ὧδέ πως, Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρ- ,,
χηστήν περ ἐόντα, Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε. καὶ ,,
ὅμως οὐ κατέπαυσεν αὐτόν. ἅτε γὰρ ἠσκημέ-
νος ἐν τῇ ὀρχηστικῇ, ῥᾳδίως οἶμαι διεδίδρασκε
τὰς ἐπ' αὐτὸν ἀφέσεις τῶν ἀκοντίων. πολλοὺς
δὲ καὶ ἄλλους, τῶν ἡρώων εἰπεῖν ἔχων τοῖς αὐτοῖς
ἐγγεγυμνασμένους, καὶ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιη-
μένους, ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸν Νεοπτόλεμον, Ἀχιλ-
λέως μὲν παῖδα ὄντα, πάνυ δὲ διαπρέψαντα
ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, καὶ εἶδος τὸ κάλλιστον αὐτῇ
προστεθεικότα, Πυρρίχιον ἀπ' αὐτοῦ κεκλημέ-
νον. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πυν-

θανόμενος, μᾶλλον ἔχαιρεν οἶμαι, ἢ ἐπὶ τῷ κάλλει, καὶ τῇ ἄλλῃ ἀλκῇ αὐτοῦ. τοιγαροῦν τὴν Ἴλιον τέως ἀνάλωτον οὖσαν, ἡ ἐκείνου ὀρχηστικὴ καθεῖλε, καὶ εἰς ἔδαφος κατέρριψε. Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἄριστοι Ἑλλήνων εἶναι δοκοῦντες, παρὰ Πολυδεύκους, καὶ Κάστορος καρυατίζειν μαθόντες, ὀρχήσεως δὲ καὶ τοῦτο εἶδος, ἐν Καρύαις τῆς Λακωνικῆς διδασκόμενον, ἅπαντα μετὰ μουσῶν ποιοῦσιν, ἄχρι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐλὸν, καὶ ῥυθμὸν, καὶ εὔτακτον ἔμβασιν τοῦ ποδός, καὶ τὸ πρῶτον σύνθημα Λακεδαιμονίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ αὐλὸς ἐνδίδωσι. τοιγαροῦν καὶ ἐκράτουν ἁπάντων, μουσικῆς αὐτοῖς, καὶ εὐρυθμίας ἡγουμένης, ἴδοις δ᾽ ἂν καὶ νῦν τοὺς ἐφήβους αὐτῶν οὐ μεῖον ὀρχεῖσθαι, ἢ ὁπλομαχεῖν μανθάνοντας. ὅταν γὰρ ἀκροχειρισάμενοι, καὶ παίσαντες ἀλλήλους, καὶ παισθέντες, ἐν τῷ μέρει παύσωνται, εἰς ὄρχησιν αὐτοῖς ἡ ἀγωνία τελευτᾷ. ὁ αὐλητὴς μὲν, ἐν τῷ μέσῳ κάθηται ἐπαυλῶν, καὶ κτυπῶν τῷ ποδί. οἱ δὲ, κατὰ στοῖχον ἀλλήλοις ἑπόμενοι, σχήματα παντοῖα ἐπιδείκνυνται, πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνοντες, ἄρτι μὲν πολεμικὰ, καὶ μετ᾽ ὀλίγον δὲ χορευτικά, ἃ Διονύσῳ καὶ Ἀφροδίτῃ φίλα. τοιγαροῦν καὶ τὸ ᾆσμα, ὃ μεταξὺ ὀρχούμενοι ᾄδουσιν, Ἀ-

φιλίτης ἐπίκλησίς ἐστι, καὶ ἐρώτων, ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς, καὶ συνορχοῖντο. καὶ θάτερον δὲ τῶν ᾀσμάτων, διὸ γὰρ ᾄδεται, διδασκαλίαν ἔχει ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι. πόρρω γάρ φασιν ὦ παῖδες πόδα μετάβατε, καὶ κωμάσατε βέλτιον. τουτέστιν, ἄμεινον ὀρχήσασθε. ὅμοια δὲ καὶ οἱ τὸν ὅρμον καλούμενον ὀρχούμενοι ποιοῦσιν. ὁ δὲ ὅρμος, ὄρχησίς ἐστι κοινὴ ἐφήβων τε, καὶ παρθένων, παρ' ἕνα χορευόντων, καὶ ὡς ἀληθῶς ὅρμῳ ἐοικότων. καὶ ἡγεῖται μὲν ὁ ἔφηβος, τὰ νεανικὰ ὀρχούμενος, καὶ ὅσοις ὕστερον ἐν πολέμῳ χρήσεται. ἡ παρθένος δὲ, ἕπεται κοσμίως, τὸ θῆλυ χορεύειν διδάσκουσα, ὡς εἶναι τὸν ὅρμον ἐκ σωφροσύνης, καὶ ἀνδρείας πλεκόμενον. καὶ αἱ γυμνοπαιδίαι δὲ, αὐτοῖς ὁμοίως ὀρχησίς ἐστιν. ἃ δὲ Ὅμηρος ὑπὲρ Ἀριάδνης ἐν τῇ ἀσπίδι πεποίηκε, καὶ τοῦ χοροῦ, ὃν αὐτῇ Δαίδαλος ἤσκησεν, ὡς ἀνεγνωκότι σοι παρίημι, καὶ τοὺς ὀρχηστὰς δὲ τοὺς δύο, οὓς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς κυβιστητῆρας καλεῖ, ἡγουμένους τοῦ χοροῦ. καὶ πάλιν, ἃ ἐν τῇ ἀσπίδι λέγει. Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ὥστι κάλλιστον τοῦτο τοῦ Ἡφαίστου ἐμποιήσαντος τῇ ἀσπίδι. τοὺς μὲν γὰρ Φαίακας καὶ πάνυ εἰκὸς ἦν ὀρχήσει χαίρειν, ἁβρούς τε ὄντας καὶ ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ διατρίβοντας. ὁ γοῦν

Ὅμηρος, ἐπ' αὐτῶν μάλιστα θαυμάζοντα πε-
ποίηκε τὸν Ὀδυσσέα, καὶ τὰς μαρμαρυγὰς τῶν
ποδῶν θεώμενον. ἐν μέν γε Θεσσαλίᾳ, τοσοῦ-
τον ἐπέδωκε τῆς ὀρχηστικῆς ἡ ἄσκησις, ὥστε τοὺς
προστάτας, καὶ προαγωνιστὰς αὐτῶν, προορχη-
στῆρας ἐκάλουν. καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ τῶν ἀνδριάν-
των ἐπιγραφαί, οὓς τοῖς ἀριστεύουσιν ἀνίστα-
„ σαν. Προὔκρινε γάρ φησι προορχηστῆρα ἁ πόλις.
„ καὶ αὖθις, Εἰλατίωνι τὰς εἰκόνας ὁ δᾶμος,
„ εὖ ὀρχησαμένῳ τὰν μάχαν. ἐῶ λέγειν ὅτι τε-
λετὴν ἀρχαίαν οὐδεμίαν ἔστιν εὑρεῖν, ἄνευ ὀρχή-
σεως, Ὀρφέως δηλαδή, καὶ Μουσαίου, καὶ τῶν
τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν καταστησαμένων αὐ-
τάς, ὥς τι κάλλιστον καὶ τοῦτο νομοθετησάν-
των σὺν ῥυθμῷ, καὶ ὀρχήσει μυεῖσθαι. ὅτι δ' οὕ-
τως ἔχει, τὰ μὲν ὄργια σιωπᾶν ἄξιον, τῶν ἀμυ-
ήτων ἕνεκα. ἐκεῖνο δὲ πάντες ἀκούουσιν, ὅτι
τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια, ἐξορχεῖσθαι
λέγουσιν οἱ πολλοί. ἐν Δήλῳ δέ γε οὐδὲ αἱ θυσί-
αι ἄνευ ὀρχήσεως, ἀλλὰ σὺν ταύτῃ, καὶ μετὰ μου-
σικῆς ἐγίνοντο, παίδων χοροὶ συνελθόντες ἐν
αὐλῷ, καὶ κιθάρᾳ, οἱ μὲν, ἐχόρευον, ὑπωρχοῦν-
το δὲ οἱ ἄριστοι, προκριθέντες ἐξ αὐτῶν. τὰ
γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις ᾄσματα,
ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο, καὶ ἐμπέπληστο τῶν

τοιού-

γὰρ τούτων ἡ λύρα. καὶ τί σοι τοὺς Ἕλληνας λέγω, ὅπου καὶ Ἰνδοὶ, ἐπειδὰν ἕωθεν ἀναστάντες, προσεύχωνται τὸν ἥλιον, οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς τὴν χεῖρα κύσαντες, ἡγούμεθα ἐντελῆ ἡμῶν εἶναι τὴν εὐχὴν, ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς τὴν ἀνατολὴν στάντες, ὀρχήσει τὸν ἥλιον ἀσπάζονται, σχηματίζοντες ἑαυτοὺς σιωπῇ, καὶ μιμούμενοι τὴν χορείαν τοῦ θεοῦ. καὶ τοῦτ' ἔστιν Ἰνδῶν καὶ εὐχὴ, καὶ χοροὶ, καὶ θυσία. διὸ καὶ τούτοις ἱλεοῦνται τὸν θεὸν δὶς, καὶ ἀρχομένης, καὶ δυομένης τῆς ἡμέρας. Αἰθίοπες δέ γε, καὶ πολεμοῦντες, μετ' ὀρχήσεως αὐτὸ δρῶσι. καὶ οὐκ ἂν ἀφίῃ τὸ βέλος αἰθίοψ ἀνὴρ, ἀφελὼν τῆς κεφαλῆς, ταύτῃ γὰρ ἀντὶ φαρέτρας χρῶνται, περιδέοντες αὐτῇ ἀκτινηδὸν τὰ βέλη, εἰ μὴ πρότερον ὀρχήσαιτο, καὶ τῷ σχήματι ἀπειλήσειε, καὶ προεκφοβήσειε τῇ ὀρχήσει τὸν πολέμιον. ἄξιον δὲ, ἐπεὶ τὴν Ἰνδικὴν, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν διεξεληλύθαμεν, καὶ ἐς τὴν γείτονα αὐτῶν Αἴγυπτον καταβῆναι τῷ λόγῳ. δοκεῖ γάρ μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ Πρωτέα τὸν αἰγύπτιον, οὐκ ἄλλο τι, ἢ ὀρχηστήν τινα γενέσθαι λέγειν, μιμητικὸν ἄνθρωπον, καὶ πρὸς πάντα σχηματίζεσθαι, καὶ μεταβάλλεσθαι δυνάμενον, ὡς καὶ ὕδατος ὑγρότητα μιμεῖσθαι, καὶ πυρὸς ὀξύτητα ἐν

τῇ τῆς κινήσεως σφοδρότητι, καὶ λέοντος ἀγριότητα, καὶ παρδάλεως θυμὸν, καὶ δένδρου δόνημα. καὶ ὅλως, ὅ, τι καὶ θελήσειεν. ὁ δὲ μῦθος, παραλαβὼν πρὸς τὸ παραδοξότερον, τὴν φύσιν αὐτοῦ διηγήσατο, ὡς γιγνομένου ταῦτα, ἅπερ ἐμιμεῖτο. ὅπερ δὴ καὶ τοῖς νῦν ὀρχουμένοις πρόσεστιν. ἴδοις τ' ἂν οὖν αὐτοὺς πρὸς τὸν καιρὸν ὠκέως διαλλαττομένους, καὶ αὐτὸν μιμουμένους τὸν Πρωτέα. εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ τὴν Ἔμπουσαν τὴν ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλλομένην, τοιαύτην τινὰ ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ μύθου παραδεδόσθαι. ἐπὶ τούτοις δίκαιον μὴ δὲ τῆς Ῥωμαίων ὀρχήσεως ἀμνημονεῖν, ἣν οἱ εὐγενέστατοι αὐτῶν, τῷ πολεμικωτάτῳ τῶν θεῶν Ἄρει, οἱ Σάλιοι καλούμενοι ἱερωσύνης δὲ τοῦτο ὄνομα, ὀρχοῦνται σεμνοτάτην τε ἅμα, καὶ ἱερωτάτην. βιθυνὸς δὲ μῦθος καὶ οὗτος, οὐ πάνυ τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀλλότριος, ὃς τὸν Πρίαπον δαίμονα πολεμιστὴν, τῶν Τιτάνων οἶμαι ἕνα, ἢ τῶν Ἰδαίων δακτύλων, τοῦτο ἔργον πεποιημένον, τὸ ἐνόπλια παιδεύειν, παραλαβόντα παρὰ τῆς Ἥρας τὸν Ἄρη, παῖδα μὲν ἔτι, σκληρὸν δὲ, καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἀνδρικὸν, μὴ πρότερον ὁπλομαχεῖν διδάξαι, πρὶν τέλειον ὀρχηστὴν ἀπεργάσασθαι. καὶ ἐπὶ τούτῳ, καὶ μισθὸς αὐτῷ παρὰ τῆς

Ἥρας

Ἥρας ἐγένετο, δεκάτην ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου περιγιγνομένων τῷ Ἄρει, παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακά, καὶ Βακχικά, οἶμαί σε μὴ περιμένειν ἐμοῦ ἀκοῦσαι, ὅτι ὄρχησις ἐκεῖνα πάντα ἦν. τριῶν γοῦν οὐσῶν τῶν γενικωτάτων ὀρχήσεων, κόρδακος, καὶ σικιννίδος, καὶ ἐμμελείας, οἱ Διονύσου θεράποντες, οἱ Σάτυροι, ταύτας ἐφευρόντες, ἀφ' αὐτῶν ἑκάστην ὠνόμασαν. καὶ ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρώμενος ὁ Διόνυσος, Τυῤῥηνοὺς, καὶ Ἰνδοὺς, καὶ Λυδοὺς ἐχειρώσατο, καὶ φῦλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο. ὥστε ὦ θαυμάσιε, ὅρα μὴ ἀνόσιον ᾖ κατηγορεῖν ἐπιτηδεύματος θείου τε ἅμα, καὶ μυστικοῦ, καὶ τοσούτοις θεοῖς ἐσπουδασμένου, καὶ ἐπὶ τιμῇ αὐτῶν δρωμένου, καὶ τοσαύτην τέρψιν ἅμα, καὶ παιδιὰν ὠφέλιμον παρεχομένου. θαυμάζω δέ σου κἀκεῖνο, εἰδὼς Ὁμήρου, καὶ Ἡσιόδου μάλιστα ἐραστὴν ὄντα σε, αὖθις γὰρ ἐπὶ τοὺς ποιητὰς ἐπάνειμι, πῶς ἀντιφθέγγεσθαι ἐκείνοις τολμᾷς, πρὸ τῶν πάντων ὄρχησιν ἐπαινοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ Ὅμηρος, τὰ ἥδιστα, καὶ κάλλιστα καταλέγων, ὕπνον, καὶ φιλότητα, καὶ μολπὴν, καὶ ὄρχησιν, μόνην ταύτην ἀμύμονα ὠνόμασε, προσμαρτυρήσας νὴ Δία καὶ τὸ ἡδὺ τῇ μολπῇ, ἅπερ ἀμφότερα τῇ

ὀρχηστικῇ πρόσεστι. καὶ ὡς ἡ γλυκερά, καὶ ὀρχηθμὸς ἀμύμων, ὃν σὺ νῦν μωμᾶσθαι ἐπινοεῖς. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως.

Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν τε, καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

Ἱμερόεσσα γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδὴ, καὶ δῶρον θεῶν τὸ κάλλιστον. καὶ ἔοικεν εἰς δύο διῃρηκὼς ὁ Ὅμηρος τὰ πάντα πράγματα, πόλεμον, καὶ εἰρήνην, τοῖς τοῦ πολέμου μόνα ταῦτα ὡς κάλλιστα ἀντιτεθεικέναι. ὁ δὲ Ἡσίοδος, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν αὐτὸς ἕωθεν εὐθὺς ὀρχουμένας τὰς μούσας, ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν τοῦτο περὶ αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγεῖται, ὅτι περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν ὀρχεῦνται, τοῦ πατρὸς τὸν βωμὸν περιχορεύουσαι. ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ γενναῖε, μονονουχὶ θεομαχῶν, ὑβρίζεις εἰς τὴν ὀρχηστικήν. ὁ Σωκράτης δὲ, σοφώτατος ἀνὴρ, εἴγε πιστευτέον ἐστὶ περὶ αὐτοῦ λέγοντι τῷ Πυθίῳ, οὐ μόνον ἐπῄνει τὴν ὀρχηστικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὴν ἠξίου. μέγιστον νέμων εὐρυθμίᾳ, καὶ εὐμουσίᾳ, καὶ κινήσει ἐμμελεῖ, καὶ εὐσχημοσύνῃ τῷ κινουμένῳ, καὶ οὐκ ᾐδεῖτο γέρων ἀνὴρ, ἓν τῶν σπουδαιοτάτων μαθημάτων καὶ τοῦτο ἡγούμενος εἶναι. καὶ ἔμελλέ γε ἐκεῖνος περὶ ὀρχηστικὴν οὐ μετρίως

σπουδά-

φυλάσσεσθαι, ὅσγε καὶ τὰ μικρὰ οὐκ ὤκνει μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν αὐλητρίδων ἐφοίτα, καὶ παρ' ἑταίρας γυναικὸς οὐκ ἀπηξίου σπουδαῖόν τι ἀκούειν τῆς ἀσπασίας. καίτοι ἐκεῖνος ἄρτι ἀρχομένην ἑώρα τὴν τέχνην, καὶ οὐδέπω εἰς τοσοῦτον κάλλος διηρθρωμένην. εἰ δὲ τοὺς νῦν τὸ μέγιστον προαγαγόντας αὐτὴν ἐθεᾶτο, εὖ οἶδα, πάντων ἂν ἐκεῖνός γε ἀφέμενος, μόνῳ τῷ θεάματι τούτῳ τὸν νοῦν ἂν προσεῖχε, καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἂν ἄλλό τι πρὸ αὐτοῦ ἐδιδάξατο. δοκεῖς δέ μοι ὅταν κωμῳδίαν, καὶ τραγῳδίαν ἐπαινῇς, ἐπιλελῆσθαι ὅτι καὶ ἐν ἑκατέρᾳ ἐκείνων ὀρχήσεως ἴδιόν τι εἶδός ἐστιν, οἷον, τραγικὴ μὲν, ἡ ἐμμέλεια. κωμῳδικὴ δὲ, ὁ κόρδαξ. ἐνίοτε δὲ καὶ τρίτη, σικιννίδος προσλαμβανομένης. ἐπεὶ δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ προετίμησας τῆς ὀρχήσεως, τὴν τραγῳδίαν, καὶ τὴν κωμῳδίαν, καὶ αὐλητὰς κυκλίους, καὶ κιθαρῳδίαν, ἐναγώνια ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο σεμνὰ προσειπὼν, φέρε νῦν ἀντεξετάσωμεν τῇ ὀρχήσει ἕκαστον αὐτῶν. καίτοι τὸν μὲν αὐλὸν, εἰ δοκεῖ, καὶ τὴν κιθάραν, παρῶμεν. μέρη γὰρ τῆς τοῦ ὀρχηστοῦ ὑπηρεσίας καὶ ταῦτα. τὴν τραγῳδίαν δέ γε ἀπὸ τοῦ σχήματος πρῶτον καταμάθωμεν, οἵα ἐστὶν, ὡς εἰδεχθὲς ἅμα, καὶ

φοβερὸν θέαμα εἰς μῆκος ἄρρυθμον ἠσκημένος ἄνθρωπος, ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος, πρόσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος. καὶ στόμα κεχηνὸς πάμμεγα, ὡς καταπιόμενος τοὺς θεατάς. ἐῶ λέγειν προστερνίδια, καὶ προγαστρίδια, προσθετὴν, καὶ ἐπιτεχνητὴν παχύτητα προσποιούμενος, ὡς μὴ τοῦ μήκους ἡ ἀρρυθμία ἐν λεπτῷ μᾶλλον ἐλέγχοιτο. εἶτ᾽ ἔνδοθεν αὐτὸς κεκραγὼς, ἑαυτὸν ἀνακλῶν, καὶ κατακλῶν, ἐνίοτε καὶ περιάδων τὰ ἰαμβεῖα, καὶ τὸ δὴ αἴσχιστον, μελῳδῶν τὰς συμφορὰς καὶ μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτόν. τὰ γὰρ ἄλλα, τοῖς ποιηταῖς ἐμέλησε, πρὸ πολλοῦ ποτε γενομένοις. καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομάχη τις, ἢ Ἑκάβη ἐστὶ, φορητὸς ἡ ᾠδή. ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσελθὼν μονῳδῇ, ἐπιλαθόμενος αὑτοῦ, καὶ μήτε τὴν λεοντῆν αἰδεσθεὶς, μήτε τὸ ῥόπαλον, ὃ περίκειται, σολοικίαν εὖ φρονῶν εἰκότως φαίη ἄν τις τὸ πρᾶγμα. καὶ γοῦν ἂν, ὅπερ ἐνεκάλεις τῇ ὀρχηστικῇ, τὸ, ἄνδρας ὄντας μιμεῖσθαι γυναῖκας, κοινὸν τοῦτο καὶ τῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς κωμῳδίας ἔγκλημα ἂν εἴη. πλείους γοῦν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες. ἡ κωμῳδία δὲ, καὶ τῶν προσώπων αὐτῶν τὸ καταγέλαστον, μέρος τοῦ τερπνοῦ αὐτῇ νενέμηκεν.

οἷα

οἷα Δάων, καὶ Τιβίων, καὶ μαγείρων πρόσωπα. τὸ δὲ τοῦ ὀρχηστοῦ σχῆμα, ὡς μὲν κόσμιον, καὶ εὐπρεπές, οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν· δῆλα γὰρ τοῖς μὴ τυφλοῖς ταῦτα, τὸ δὲ πρόσωπον αὐτό, ὡς κάλλιστον, καὶ τῷ ὑποκειμένῳ δράματι ἐοικός, οὐ κεχηνὸς δέ, ὡς ἐκεῖνα, ἀλλὰ συμμεμυκός. ἔχει γὰρ πολλοὺς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ βοῶντας. πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ καὶ ᾖδον, καὶ ὠρχοῦντο. εἶτ' ἐπειδὴ κινουμένων, τὸ ἆσθμα τὴν ᾠδὴν ἐπετάραττεν, ἄμεινον ἔδοξεν ἄλλους αὐτοῖς ὑπᾴδειν, αἱ δὲ ὑποθέσεις κοιναὶ ἀμφοτέροις, καὶ οὐδέν τι διακεκειμέναι τῶν τραγικῶν αἱ ὀρχηστικαί, πλὴν ὅτι ποικιλώτεραι αὗται, καὶ πολυμαθέστεραι, καὶ μυρίας μεταβολὰς ἔχουσαι. εἰ δὲ μὴ ἐναγώνιος ἡ ὄρχησις, ἐκείνην φημὶ τὴν αἰτίαν, τὸ δόξαι τοῖς ἀγωνοθέταις μεῖζον, καὶ σεμνότερον τὸ πρᾶγμα, ἢ ὥστε εἰς ἐξέτασιν καλεῖσθαι. ἐῶ λέγειν ὅτι πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους ἡ ἀρίστη, καὶ τοῦτο ὥσπερ τι κόσμημα, τῷ παρ' αὐτῆς ἀγῶνι προστέθεικεν. ἐθέλω δέ σοι ἐνταῦθα ἤδη ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ τῶν παραλελειμμένων τῷ λόγῳ, παμπόλλων ὄντων, ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας, ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι. οὐ γάρ με λέληθεν ὅτι πολλοὶ πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως

ὡς συγγεγραφότες, τὴν πλείστην διατριβὴν τῆς γραφῆς ἐποιήσαντο, πάντα τῆς ὀρχήσεως τὰ εἴδη ἐπεξιόντες, καὶ ὀνόματα αὐτῶν καταλέγοντες, καὶ οἷα ἑκάστη, καὶ ὑφ' ὅτου εὑρέθη, πολυμαθείας ταύτην ἐπίδειξιν ἡγούμενοι παρέξειν. ἐγὼ δὲ μάλιστα μὲν τὴν περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν, ἀπειρόκαλόν τε, καὶ ὀψιμαθῆ, καὶ ἐμαυτῷ ἄκαιρον οἴομαι εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο παρίημι. ἔπειτα δὲ, κἀκεῖνό σε ἀξιῶ ἐννοεῖν, καὶ μεμνῆσθαι, ὅτι μοι νῦν οὐ πᾶσαν ὄρχησιν πρόκειται γενεαλογεῖν, οὐδὲ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐπεστησάμην τῷ λόγῳ, ὀρχήσεων ὀνόματα καταριθμήσασθαι, πλὴν ὅσων ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἐπεμνήσθην τὰς γενικωτέρας αὐτῶν προχειρισάμενος. ἀλλὰ τό γε ἐν τῷ παρόντι μοι κεφάλαιον τοῦ λόγου, τοῦτό ἐστι, τὴν νῦν ὄρχησιν καθεστῶσαν ἐπαινέσαι, καὶ δεῖξαι ὅσα ἐν αὐτῇ τερπνά, καὶ χρήσιμα περιλαβοῦσα ἔχει, οὐ πάλαι ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτον κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα. αἱ μὲν γὰρ πρῶται ἐκεῖναι, ὥσπερ τινὲς ῥίζαι, καὶ θεμέλιοι τῆς ὀρχήσεως ἦσαν. τὸ δὲ ἄνθος αὐτῆς, καὶ τὸν τελεώτατον καρπὸν, ὅσπερ νῦν μάλιστα ἐς τὸ ἀκρότατον, ἀποτετέλεσται, τοῦτον νῦν ὁ ἡμέτερος λόγος διεξέρχεται, παρεὶς τὸ θερμαυστρίζειν,

καὶ γέ

καὶ μέχρι νῦν ὀρχεῖσθαι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς μηδὲ τῇ νῦν ταύτῃ ἔτι προσήκοντα. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο τὸ Φρύγιον τῆς ὀρχήσεως εἶδος, τὸ παροίνιον, καὶ συμποτικὸν μετὰ μέθης γιγνόμενον, ἀγροίκων πολλάκις πρὸς αὔλημα γυναικεῖον ὀρχουμένων, σφοδρὰ, καὶ καματηρὰ πηδήματα, καὶ νῦν ἔτι ταῖς ἀγροικίαις ἐπιπολάζοντα, ὑπ' ἀγνοίας παρέλιπον, ἀλλ' ὅτι μηδὲν ταῦτα τῇ νῦν ὀρχήσει κοινωνεῖ. καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις, τὰ μέν, τινα εἴδη ἐπαινεῖ ταύτης, τὰ δὲ, πάνυ ἀπαξιοῖ, διαιρῶν αὐτὰ ἔς τε τὸ τερπνὸν, καὶ τὸ χρήσιμον, καὶ ἀπελαύνων αὐτῶν τὰ ἀσχημονέστερα, προτιμῶν δὲ, καὶ θαυμάζων θάτερα. καὶ περὶ μὲν αὐτῆς ὀρχήσεως, τοσαῦτα. τὸ γὰρ πάντα ἐπεξιόντα μηκύνειν τὸν λόγον, ἀπειρόκαλον. ἃ δὲ τὸν ὀρχηστὴν αὐτὸν ἔχειν χρὴ, καὶ ὅπως δεῖ ἠσκῆσθαι, καὶ ἃ μεμαθηκέναι, καὶ οἷς κρατύνειν τὸ ἔργον, ἤδη σοι δίειμι, ὡς μάθῃς, οὐ τῶν ῥᾳδίων, οὐδὲ τῶν εὐμεταχειρίστων οὖσαν τὴν τέχνην, ἀλλὰ πάσης παιδείας ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνουμένην, οὐ μουσικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥυθμικῆς, καὶ γεωμετρικῆς, καὶ τῆς φιλοσοφίας μάλιστα, τῆς τε φυσικῆς, καὶ τῆς ἠθικῆς. τὴν γὰρ διαλεκτικὴν αὐτῆς περιεργίαν, ἄκαιρον αὐτῇ νενόμικεν. οὐ μὴν οὐδὲ ῥητορικῆς

ἀφέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει, καθ' ὅσον ἤθους τε, καὶ πάθους ἐπιδεικτική ἐστιν, ὧν καὶ οἱ ῥήτορες γλίχονται. οὐκ ἀπήλλακται δὲ καὶ γραφικῆς, καὶ πλαστικῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ταύταις εὐρυθμίαν μάλιστα μιμουμένη φαίνεται, ὡς μηδὲν ἀμείνω μήτε Φειδίαν αὐτῆς, μήτε Ἀπελλῆν εἶναι δοκεῖν. πρὸ πάντων δὲ, Μνημοσύνην, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Πολύμνειαν, ἵλεων ἔχειν αὐτῇ πρόκειται, καὶ μεμνῆσθαι πειρᾶται ἁπάντων. κατὰ γάρ τοι τὸν ὁμηρικὸν Κάλχαντα τὸν ὀρχηστὴν εἰδέναι χρὴ, τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα, ὡς μηδὲν αὐτὸν διαλανθάνειν, ἀλλ' εἶναι πρόχειρον τὴν μνήμην αὐτῶν, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ὑποθέσεως, μιμητική τίς ἐστιν ἐπιστήμη, καὶ δεικτικὴ, καὶ τῶν ἐννοηθέντων ἐξαγορευτικὴ, καὶ τῶν ἀφανῶν σαφηνιστική. καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη, ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον εἴη, γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά. ἑρμηνείαν δὲ νῦν, τὴν σαφήνειαν τῶν σχημάτων λέγω. ἡ δὲ πᾶσα τῷ ἔργῳ χορηγία, ἡ παλαιὰ ἱστορία ἐστίν, ὡς προεῖπον, καὶ ἡ πρόχειρος αὐτῆς μνήμη τε, καὶ μετ' εὐπρεπείας ἐπίδειξις. ἀπὸ γὰρ χάους εὐθὺς, καὶ τῆς πρώτης τοῦ κόσμου γενέσεως ἀρξάμενον, χρὴ αὐτὸν ἅ-

παντα

πάντα εἰδέναι, ἄχρι τῶν κατὰ τὴν Κλεοπά-
τραν τὴν αἰγυπτίαν. τούτῳ γὰρ τῷ διαστήματι πε-
ριωρίσθω ἡμῖν ἡ τοῦ ὀρχηστοῦ πολυμάθεια, καὶ
τὰ διὰ μέσου μάλιστα ἴστω, οὐρανοῦ τομήν,
Ἀφροδίτης γονάς, Τιτάνων μάχην, Διὸς γέ-
νεσιν, Ῥέας ἀπάτην, λίθου ὑποβολήν, Κρόνου
δεσμά, τὸν τῶν τριῶν ἀδελφῶν κλῆρον. εἶ-
τα ἑξῆς, Γιγάντων ἐπανάστασιν, πυρὸς κλοπήν,
ἀνθρώπων πλάσιν, Προμηθέως κόλασιν, ἔρω-
τος ἰσχὺν ἑκατέρου. καὶ μετὰ ταῦτα, Δήλου
πλάνην, καὶ Λητοῦς ὠδῖνας, καὶ Πύθωνος
ἀναίρεσιν, καὶ Τιτυοῦ ἐπιβουλήν, καὶ τὸ μέσον
τῆς γῆς εὑρισκόμενον, πτήσει τῶν ἀετῶν. Δευ-
καλίωνα ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν μεγάλην ἐπὶ
τούτου τοῦ βίου ναυαγίαν, καὶ λάρνακα μίαν,
λείψανον τοῦ ἀνθρωπείου γένους φυλάττουσαν,
καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους πάλιν. εἶτα, Ἰάκχου σπα-
ραγμόν, καὶ Ἥρας δόλον, καὶ Σεμέλης κατά-
φλεξιν, καὶ Διονύσου ἀμφοτέρας τὰς γο-
νάς, καὶ ὅσα περὶ Ἀθηνᾶς, καὶ ὅσα Ἡφαί-
στου, καὶ Ἐριχθονίου, καὶ τὴν ἔριν τὴν περὶ τῆς
Ἀττικῆς, καὶ ἁλιῤῥόθιον, καὶ τὴν πρώτην ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ κρίσιν. καὶ ὅλως, τὴν ἀττικὴν
πᾶσαν μυθολογίαν. ἐξαιρέτως δέ, τὴν Δή-
μητρος πλάνην, καὶ κόρης εὕρεσιν, καὶ Κελεοῦ

ξενίαν, καὶ τοῦ πολέμου γεωργίαν, καὶ Ἰκαρίου ἀμπελουργίαν, καὶ τὴν Ἠριγόνης συμφοράν, καὶ ὅσα περὶ Βορέου, καὶ ὅσα περὶ Ὠρειθυίας, καὶ Θησέως, καὶ Αἰγέως. ἔτι δὲ, τὴν Μηδείας ὑποδοχήν, καὶ αὖθις εἰς Πέρσας φυγήν, καὶ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας, καὶ τὰς Πανδίονος, ἅτε ἐν Θρᾴκῃ ἔπαθον, καὶ ἔπραξαν. εἶτα, ὁ Ἀκάμας, καὶ ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ προτέρα δὲ τῆς Ἑλένης ἁρπαγή, καὶ ἡ στρατεία τῶν Διοσκούρων ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ Ἱππολύτου πάθος. καὶ Ἡρακλειδῶν κάθοδος. Ἀττικὰ γὰρ καὶ ταῦτα εἰκότως ἂν νομίζοιτο. ταῦτα μὲν τὰ Ἀθηναίων, ὀλίγα πάνυ δείγματος ἕνεκα ἐκ πολλῶν τῶν παραλελειμμένων διῆλθον. ἑξῆς δὲ, Μέγαρα, καὶ Νῖσος, καὶ Σκύλλα, καὶ πορφυροῦς πλόκαμος, καὶ Μίνωος πόρος, καὶ περὶ τὸν εὐεργέτην ἀχαριστία. οἷς ἑξῆς ὁ Κιθαιρών, καὶ τὰ Θηβαίων, καὶ τὰ Λαβδακιδῶν πάθη. καὶ Κάδμου ἐπιδημία, καὶ βοὸς ὄκλασις, καὶ ὄφεως ὀδόντες, καὶ Σπαρτῶν ἀνάδοσις. καὶ αὖθις, τοῦ Κάδμου εἰς δράκοντα μεταβολή, καὶ πρὸς λύραν τειχισμός, καὶ μανία τοῦ τειχοποιοῦ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Νιόβης ἡ μεγαλαυχία, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πένθει σιγή, καὶ τὰ Πενθέως, καὶ Ἀκταίωνος, καὶ τὰ Οἰδίποδος,

καὶ Ἡρακλῆς σὺν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ ἅπασι, καὶ ἡ τῶν παίδων σφαγή. εἶθ' ἡ Κόρινθος πλέα καὶ αὐτὴ μύθων, τὴν Γλαύκην, καὶ τὸν Κρέοντα ἔχουσα, καὶ πρὸ αὐτῶν, τὸν Βελλεροφόντην, καὶ τὴν Σθενέβοιαν, καὶ ἡλίου μάχην, καὶ Ποσειδῶνος. καὶ μετὰ ταῦτα, τὴν Ἀθάμαντος μανίαν, καὶ τῶν νεφέλης παίδων ἐπὶ τοῦ κριοῦ τὴν διαέριον φυγήν, Ἰνοῦς, καὶ Μελικέρτου ὑποδοχήν, ἐπὶ τούτοις, τὰ Πελοπιδῶν, καὶ Μυκῆναι, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς, καὶ πρὸ αὐτῶν, Ἴναχος, καὶ Ἰώ, καὶ ὁ φρουρὸς αὐτῆς Ἄργος, καὶ Ἀτρεύς, καὶ Θυέστης καὶ Ἀερόπη, καὶ τὸ χρυσοῦν δέρας, καὶ Πελοπείας γάμος, καὶ Ἀγαμέμνονος σφαγή, καὶ Κλυταιμνήστρας τιμωρία. καὶ ἔτι πρὸ τούτων, ἡ τῶν ἑπτὰ λοχαγῶν στρατεία, καὶ ἡ τῶν φυγάδων γαμβρῶν τοῦ Ἀδράστου ὑποδοχή, καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῖς χρησμός, καὶ ἡ τῶν πεσόντων ἀταφία, καὶ Ἀντιγόνης διὰ ταῦτα, καὶ Μενοικέως ἀπώλεια. καὶ τὰ ἐν Νεμέᾳ δέ, ἡ Ὑψιπύλη, καὶ Ἀρχέμορος, ἀναγκαιότατα τῷ ὀρχηστῇ μνημονεύματα. καὶ πρὸ αὐτῶν, εἴσεται τὴν Δανάης παρθένευσιν. καὶ Περσέως γένεσιν, καὶ τὸν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἆθλον αὐτῷ προῃρημένον, οἰκεία καὶ ἡ αἰθιοπικὴ διήγησις, Κασσιέπεια, καὶ Ἀνδρομέδα, καὶ

Κηφεὺς, οὓς καὶ ἄστροις ἐγκατέλεξεν ἡ μετὰ ταῦτα πίστις. κἀκεῖνα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Αἰγύπτου, καὶ Δαναοῦ, εἴσεται, καὶ τὴν ἐπιθαλάμιον ἐπιβουλήν. οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἡ Λακεδαίμων τοιαῦτα παρέχεται, τὸν Ὑάκινθον, καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀντεραστὴν Ζέφυρον, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ δίσκου τοῦ μειρακίου σφαγὴν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος ἄνθος, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ αἰάζουσαν ἐπιγραφὴν, καὶ τὴν Τυνδάρεω ἀνάστασιν, καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ κατ' Ἀσκληπιοῦ ὀργήν. ἔτι δὲ, καὶ τὸν Πάριδος ξενισμὸν, καὶ τὴν Ἑλένης ἁρπαγὴν, μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ μήλῳ κρίσιν, νομιστέον γὰρ τῇ σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ, καὶ τὴν Ἰλιακὴν συνῆφθαι, πολλὴν οὖσαν, καὶ πολυπρόσωπον. καθ' ἕκαστον γοῦν τῶν ἐκεῖ πεσόντων, δρᾶμα τῇ σκηνῇ πρόκειται. καὶ μεμνῆσθαι δεῖ τούτων ἀεὶ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς εὐθὺς, ἄχρι τῶν ἐν τοῖς νόστοις γεγενημένων, καὶ τῆς Αἰνείου πλάνης, καὶ Διδοῦς ἔρωτος, ὧν οὐκ ἀλλότρια καὶ τὰ περὶ τὸν Ὀρέστην δράματα, καὶ τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τετολμημένα. οὐκ ἀπῳδὰ δὲ καὶ τὰ πρὸ τούτων, ἀλλὰ τοῖς ἰλιακοῖς συγγενῆ, Ἀχιλλέως ἐν Σκύρῳ παρθένευσις, Ὀδυσσέως μανία, καὶ Φιλοκτήτου ἐρημία. καὶ ὅλως, ἡ πᾶσα Ὀδυσσέως πλάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Αἰ

ὅλου τῶν ἀνέμων δυναστεία, καὶ τὰ ἄλλα, μέχρι τῆς τῶν μνηστήρων τιμωρίας. καὶ πρὸ τούτων, ἡ κατὰ Παλαμήδους ἐπιβουλή, καὶ ἡ Ναυπλίου ὀργή, καὶ ἡ Αἴαντος μανία, καὶ ἡ θατέρου ἐν ταῖς πέτραις ἀπώλεια. ἔχει πολλὰς ἀφορμὰς καὶ Ηλις τοῖς ὀρχεῖσθαι πειρωμένοις. τὸν Οἰνόμαον. τὸν Μυρτίλον. τὸν Κρόνον. τὸν Δία. τοὺς πρώτους τῶν ὀλυμπίων ἀγωνιστάς. πολλὴ δὲ καὶ ἡ κατ' Ἀρκαδίαν μυθολογία. Δάφνης φυγή. Καλλιστοῦς θηρίωσις. Κενταύρων παροινία, καὶ Πανὸς γοναί. Ἀλφειοῦ ἔρως, καὶ Ὕφαλος ἀποδημία. ἀλλὰ κἂν εἰς τὴν Κρήτην ἀφίκῃ τῷ λόγῳ, πάμπολλα κἀκεῖθεν ἡ ὄρχησις ἐρανίζεται. τὴν Εὐρώπην. τὴν Πασιφάην. τοὺς ταύρους ἀμφοτέρους. τὸν Λαβύρινθον. τὴν Ἀριάδνην. τὴν Φαίδραν. τὸν Ἀνδρόγεων. τὸν Δαίδαλον. τὸν Ἴκαρον. τὸν Γλαῦκον. τὴν Πολυΐδου μαντικήν. τὸν Τάλω. τὸν χαλκοῦν τῆς Κρήτης περίπολον. κἂν εἰς Αἰτωλίαν μετέλθῃς, κἀκεῖ πολλὰ ἡ ὄρχησις καταλαμβάνει. τὴν Ἀλθαίαν. τὸν Μελέαγρον. τὴν Ἀταλάντην. τὸν Δαλὸν, καὶ ποταμοῦ, καὶ Ἡρακλέους πάλην, καὶ σειρήνων γένεσιν, καὶ ἐχινάδων ἀνάδοσιν, καὶ μετὰ τὴν μανίαν, Ἀλκμαίωνος οἴκησιν. εἶτα, Νέσσον, καὶ Δηϊανείρας ζηλοτυ-

πίαν, ἐφ' ἧ τὴν ἐν Οἴτῃ πυράν. ἔχει δὲ Θράκη πολλὰ τῷ ὀρχησομένῳ ἀναγκαῖα. τὸν Ὀρφέα. τὸν ἐκείνου σπαραγμὸν, καὶ τὴν λάλον αὐτοῦ κεφαλὴν, τὴν ἐπιπλέουσαν τῇ λύρᾳ, καὶ τὸν Αἷμον, καὶ τὴν Ῥοδόπην, καὶ τὴν Λυκούργου κόλασιν. καὶ Θετταλία δὲ ἔτι πλείω παρέχεται. τὸν Πελίαν. τὸν Ἰάσονα, τὴν Ἄλκηστιν. τὸν τῶν πεντήκοντα νέων στόλον, τὸν ἀργὼ. τὴν λάλον αὐτῆς τρόπιν. τὰ ἐν Λήμνῳ. τὸν Αἰήτην. τὸν Μηδείας ὄνειρον. τὸν Ἀψύρτου σπαραγμὸν, καὶ τὰ ἐν τῷ παράπλῳ γενόμενα. καὶ μετὰ ταῦτα, τὸν Πρωτεσίλαον, καὶ τὴν Λαοδάμειαν. κἂν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῇς, πολλὰ κἀκεῖ δράματα. ἡ γὰρ Σάμος εὐθὺς, καὶ τὸ Πολυκράτους πάθος, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη. καὶ τὰ ἔτι ἀρχαιότερα, ἡ τοῦ Ταντάλου φλυαρία, καὶ ἡ παρ' αὐτῷ θεῶν ἑστίασις, καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία, καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὦμος αὐτοῦ. καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, ὁ Ἠριδανὸς, καὶ Φαέθων, καὶ αἴγειροι ἀδελφαὶ θρηνοῦσαι, καὶ ἤλεκτρον δακρύουσαι. εἴσεται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ τὰς ἑσπερίδας, καὶ τὸν φρουρὸν τῆς χρυσῆς ὀπώρας δράκοντα, καὶ τὸν Ἄτλαντος μόχθον, καὶ τὸν Γηρυόνην, καὶ τὴν ἐξ Ἐρυθείας ἔλασιν τῶν βοῶν. οὐκ ἀγνοήσει δὲ καὶ τὰς

μυθικὰς

μυθικὰς μεταμορφώσεις ἁπάσας, ὅσοι εἰς δένδρα, ἢ θηρία, ἢ ὄρνεα ἠλλάγησαν, καὶ ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγένοντο. τὸν Καινέα λέγω, καὶ τὸν Τειρεσίαν, καὶ τοὺς τοιούτους. καὶ ἐν Φοινίκῃ δὲ, Μύῤῥαν, καὶ τὸ ἀσύριον ἐκεῖνο πένθος μεριζόμενον· καὶ ταῦτα εἴσεται. καὶ τὰ νεώτερα δὲ, ὅσα μετὰ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν ἐτολμήθη ὑπό τε Ἀντιπάτρου, καὶ περὶ Σέλευκον ἐπὶ τῷ Στρατονίκης ἔρωτι. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων μυστικώτερα ὄντα, εἴσεται μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπιδείξεται. τὸν Ἔπαφον λέγω, καὶ τὸν Ὄσιριν, καὶ τὰς τῶν θεῶν εἰς τὰ ζῶα μεταβολάς. πρὸ πάντων δὲ, τὰ περὶ τοὺς ἔρωτας αὐτῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς, καὶ εἰς ὅσα ἑαυτὸν μετεσκεύασεν. εἴσεται δὲ καὶ τὴν ἐν ᾅδου ἅπασαν τραγῳδίαν, καὶ τὰς κολάσεις, καὶ τὰς ἐφ' ἑκάστῃ αἰτίας, καὶ τὴν Πειρίθου, καὶ Θησέως ἄχρι τοῦ ᾅδου ἑταιρείαν. συνελόντι δὲ εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ τῶν ἀρίστων ποιητῶν, καὶ μάλιστα τῆς τραγῳδίας λεγομένων, ἀγνοήσει. ταῦτα πάνυ ὀλίγα ἐκ πολλῶν, μᾶλλον δὲ ἀπείρων τὸ πλῆθος ἐξελὼν, τὰ κεφαλαιωδέστερα κατέλεξα, τὰ ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς ᾄδειν ἀφεὶς, καὶ τοῖς ὀρχησταῖς αὐτοῖς δεικνύ-

ειν ἀξιῶν

ναι, καὶ σοὶ προσεξευρίσκειν καθ' ὁμοιότητα τῶν
προειρημένων, ἅπερ ἅπαντα πρόχειρα καὶ πρὸς
τὸν καιρὸν ἕκαστον τῷ ὀρχηστῇ προπεπορισμένα,
καὶ προτεταμιευμένα κεῖσθαι ἀναγκαῖον. ἐπεὶ δὲ
μιμητικός ἐστι, καὶ κινήμασι τὰ ᾀδόμενα δεί-
ξειν ὑπισχνεῖται, ἀναγκαῖον αὐτῷ, ὅπερ καὶ
τοῖς ῥήτορσι, σαφήνειαν ἀσκεῖν, ὡς ἕκαστον τῶν
δεικνυμένων ὑπ' αὐτοῦ δηλοῦσθαι, μηδενὸς
ἐξηγητοῦ δεόμενον. ἀλλ' ὅπερ ἔφη ὁ πυθικὸς
χρησμός, δεῖ τὸν θεώμενον ὄρχησιν, καὶ κωφοῦ
συνιέναι, καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὀρχηστοῦ, ἀκούειν.
ὃ δὴ καὶ Δημήτριον τὸν κυνικὸν παθεῖν λέγουσιν.
ἐπεὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὅμοιά σοι κατηγόρει τῆς ὀρ-
χηστικῆς, λέγων τοῦ αὐλοῦ, καὶ τῶν συρίγγων,
καὶ τῶν κτύπων, πάρεργόν τι τὸν ὀρχηστὴν εἶναι,
μηδὲν αὐτὸν πρὸς τὸ δρᾶμα συντελοῦντα. κι-
νούμενον δὲ ἄλογον ἄλλως κίνησιν, καὶ μάται-
ον, οὐδενὸς αὐτῇ νοῦ προσόντος. τῶν δ' ἀνθρώ-
πων περὶ τὸ πρᾶγμα γοητευομένοις, ἐσθῆτι
σηρικῇ, καὶ προσωπείῳ εὐπρεπεῖ, αὐλῷ τε, καὶ
τερετίσμασι, καὶ τῇ τῶν ᾀδόντων εὐφωνίᾳ,
οἷς κοσμεῖσθαι μηδὲν ὂν τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ πρᾶγμα,
ὁ τότε κατὰ τὸν Νέρωνα εὐδοκιμῶν ὀρχηστής,
οὐκ ἀσύνετος ὥς φασιν, ἀλλ' εἰ καί τις ἄλλος,
ἔν τε ἱστορίας μνήμῃ, καὶ κινήσεως κάλλει διε-
νεγκὼν

νεγκών, ἐδεήθη τοῦ Δημητρίου εὐγνωμονέστατα οἶμαι τὴν λέξιν, ἰδεῖν ὀρχουμένου. ἔπειτα κατηγορεῖν αὐτοῦ. καὶ ὑπέσχετό γε ἄνευ αὐλοῦ, καὶ ᾀσμάτων ἐπιδείξεσθαι αὐτῷ. καὶ οὕτως ἐποίησεν. ἡσυχίαν γὰρ τοῖς κτυποῦσι, καὶ τοῖς αὐλοῦσι, καὶ αὐτῷ παραγγείλας τῷ χορῷ, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ὠρχήσατο τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος μοιχείαν, Ἥλιον μηνύοντα, καὶ Ἥφαιστον ἐπιβουλεύοντα, καὶ τοῖς δεσμοῖς ἀμφοτέρους, τήν τε Ἀφροδίτην, καὶ τὸν Ἄρη σαγηνεύοντα, καὶ τοὺς ἐφεστῶτας θεοὺς ἕκαστον αὐτῶν. καὶ αἰδουμένην μὲν τὴν Ἀφροδίτην, ὑποδεδοικότα δὲ, καὶ ἱκετεύοντα τὸν Ἄρη, καὶ ὅσα τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ πρόσεστιν, ὥστε τὸν Δημήτριον ὑπερησθέντα τοῖς γιγνομένοις, τοῦτον ἔπαινον ἀποδοῦναι τὸν μέγιστον τῷ ὀρχηστῇ. ἀνέκραγε γὰρ, καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἀνεφθέγξατο, ἀκούω ἄνθρωπε ἃ ποιεῖς, οὐχ ὁρῶ μόνον, ἀλλά μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἐσμὲν τῷ λόγῳ, βούλομαι καὶ βαρβάρου ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀρχηστοῦ γενόμενον εἰπεῖν, ὅπερ μέγιστος ἔπαινος ὀρχηστικῆς γένοιτ' ἄν. τῶν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων βασιλικός τις ἄνθρωπος κατά τι χρέος ἥκων ὡς τὸν Νέρωνα, ἐθεᾶτο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν ὀρχηστὴν ἐκεῖνον, οὕτω σαφῶς

ὀρχου-

ὀρχούμενον, ὡς καί τι μὴ ἐπακούοντα τῶν ᾀδομένων. ἡμιέλλην γάρ τις ὤν, ἐτύγχανε συνιέναι ἁπάντων. καὶ δὴ ἀπιὼν ἤδη ἐς τὴν οἰκίαν τοῦ Νέρωνος δεξιουμένου καὶ ὅ,τι βούλοιτο αἰτεῖν κελεύοντος, καὶ δώσειν ὑπισχνουμένου, τὸν ὀρχηστὴν ἔφη δοὺς, τὰ μέγιστα εὐφρανεῖς. τοῦ δὲ Νέρωνος ἐρομένου τί ἄν σοι χρήσιμος γένοιτο ἐκεῖ, προσοίκους ἔφη βαρβάρους ἔχω, οὐχ ὁμογλώττους, καὶ ἑρμηνέων οὐ ῥᾴδιον εὐπορεῖν πρὸς αὐτούς. ἢν οὖν τινος δέωμαι, διανεύων οὗτος, ἕκαστά μοι ἑρμηνεύσει. τοσοῦτον ἄρα καθίκετο αὐτοῦ ἡ μίμησις τῆς ὀρχήσεως, ἐπίσημός τε, καὶ σαφὴς φανεῖσα. ἡ δὲ πλείστη διατριβὴ, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ὀρχηστικῆς, ἡ ὑπόκρισίς ἐστιν, ὡς ἔφην κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιτηδευομένη, καὶ μάλιστα τοῖς τὰς καλουμένας ταύτας μελέτας διεξιοῦσιν. οὐδὲ γοῦν καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινουμένη, τῷ ἐοικέναι τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις, καὶ μὴ ἀπῳδὰ εἶναι τὰ λεγόμενα τῶν εἰσαγομένων ἀριστέων, ἢ τυραννοκτόνων, ἢ πενήτων, ἢ γεωργῶν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον, καὶ τὸ ἐξαίρετον δείκνυσθαι. ἐθέλω γοῦν σοι καὶ ἄλλου βαρβάρου ῥῆσιν ἐπὶ τούτοις εἰπεῖν. ἰδὼν γὰρ πέντε πρόσωπα τῷ ὀρχηστῇ παρεσκευασμένα, το

να, το

να, τοσούτων γὰρ μερῶν τὸ δρᾶμα ἦν, ἐζήτει ἕνα ὁρῶν τὸν ὀρχηστὴν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι, καὶ ὑποκρινούμενοι τὰ λοιπὰ προσωπεῖα εἶεν. ἐπεὶ δὲ ἔμαθεν ὅτι αὐτὸς ὑποκρινεῖται, καὶ ὑπορχήσεται τὰ πάντα, ἐλελήθεις ἔφη ὦ βέλτιστε, σῶμα μὲν τοῦτο ἓν, πολλὰς δὲ τὰς ψυχὰς ἔχων. ταῦτα μὲν ὁ βάρβαρος. οὐκ ἀπεικότως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παντόμιμον καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν. καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη, τὸ ὦ παῖ ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει. καὶ τῷ ὀρχηστῇ ἀναγκαῖα, καὶ δεῖ προσφύντα τοῖς πράγμασι, συνοικειοῦν ἑαυτὸν ἑκάστῳ τῶν δρωμένων. τὸ δὲ ὅλον, ἤθη, καὶ πάθη δείξειν, καὶ ὑποκρινεῖσθαι. ἡ ὄρχησις ἐπαγγέλλεται, νῦν μὲν ἐρῶντα, νῦν δὲ ὀργιζόμενόν τινα εἰσάγουσα, καὶ ἄλλον μεμηνότα, καὶ ἄλλον λελυπημένον. καὶ ἅπαντα ταῦτα μεμετρημένως. τὸ γοῦν παραδοξότατον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἄρτι μὲν Ἀθάμας μεμηνὼς, ἄρτι δὲ Ἰνὼ φοβουμένη δείκνυται. καὶ ἄλλοτε Ἀτρεὺς ὁ αὐτὸς, καὶ μετὰ μικρὸν, Θυέστης. εἶτα, Αἴγισθος, ἢ Ἀερόπη. καὶ πάντα ταῦτα εἷς ἄνθρωπός ἐστι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα θεάματα, καὶ ἀκούσματα, ἑνὸς ἑκάστου ἔργου τὴν ἐπίδειξιν

ὁ τῶν

ἔχει, ἢ γὰρ αὐλός ἐστιν, ἢ κιθάρα, ἢ διὰ φωνῆς με-
λῳδία, ἢ τραγικὴ δραματουργία, ἢ κωμικὴ γε-
λωτοποιία. ὁ δὲ ὀρχηστὴς, τὰ πάντα ἔχει
συλλαβὼν, καὶ ἔνεστι ποικίλην, καὶ παμμιγῆ
τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ ἰδεῖν, αὐλὸν, σύριγγα,
ποδῶν κτύπον, κυμβάλου ψόφον, ὑποκριτοῦ
εὐφωνίαν, ᾀδόντων ὁμοφωνίαν. ἔτι δὲ τὰ μὲν
ἄλλα, θατέρου τῶν ἐν ἀνθρώπῳ ἔργα ἐστί.
τὰ μὲν, ψυχῆς, τὰ δὲ, σώματος. ἐν δὲ τῇ ὀρ-
χήσει, ἀμφότερα συμμέμικται. καὶ γὰρ διανοί-
ας ἐπίδειξιν τὰ γινόμενα ἔχει, καὶ σωματι-
κῆς ἀσκήσεως ἐνέργειαν. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ σο-
φία τῶν δρωμένων, καὶ μηδὲν ἔξω λόγου. Λε-
σβώναξ γοῦν ὁ Μιτυληναῖος, ἀνὴρ καλὸς, καὶ ἀ-
γαθὸς, χειροσόφους τοὺς ὀρχηστὰς ἀπεκάλει, καὶ
ᾔει ἐπὶ τὴν θέαν αὐτῶν, ὡς βελτίων ἀναστρέψων
ἀπὸ τοῦ θεάτρου. Τιμοκράτης δὲ ὁ διδάσκαλος
αὐτοῦ, ἰδών ποτε ἅπαξ οὐκ ἐξεπίτηδες ἐπι-
στὰς, ὀρχηστὴν τὰ αὐτοῦ ποιοῦντα, οἵου με ἔφη
θεάματος ἡ πρὸς φιλοσοφίαν αἰδὼς ἀπεστέρη-
κεν. εἰ δ' ἐστὶν ἀληθῆ ἃ περὶ ψυχῆς ὁ Πλάτων
λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς, καλῶς ὁ ὀρχηστὴς
δείκνυσι, τὸ θυμικὸν, ὅταν ὀργιζόμενον ἐπιδεί-
κνυται. τὸ ἐπιθυμητικὸν, ὅταν ἐρῶντας ὑπο-
κρίνηται. τὸ λογιστικὸν, ὅταν ἕκαστα τῶν πα-

θῶν

ἔων χαλιναγωγῇ. τοῦτο μέν γε ἐν ἅπαντι μέρει τῆς ὀρχήσεως, καθάπερ ἡ ἀφὴ ἐν ταῖς αἰσθήσεσι παρέσπαρται. κάλλους δὲ προνοεῖν, καὶ δὴ ἐν τοῖς ὀρχήμασιν εὐμορφίας, τί ἄλλο, ἢ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπαληθεύει, τὸ κάλλος ἐπαινοῦντος, ἢ μέρος τρίτον ἡγουμένου, τἀγαθοῦ καὶ τοῦτο εἶναι. ἤκουσα δέ τινος καὶ περιττότερόν τι νεανιευομένου ὑπὲρ δὴ τῶν ὀρχηστικῶν προσωπείων σιωπῆς, ὅτι καὶ αὐτὴ πυθαγορικόν τι δόγμα αἰνίττεται. ἔτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, τῶν μὲν, τὸ τερπνὸν, τῶν δὲ, τὸ χρήσιμον ὑπισχνουμένων, μόνη ἡ ὄρχησις ἄμφω ἔχει. καὶ πολύ γε τὸ χρήσιμον ὠφελιμώτερον, ὅσῳ μετὰ τοῦ τερπνοῦ γίνεται. πόσῳ γὰρ τοῦτο ὁρᾶν ἥδιον, ἢ πυκτεύοντας νεανίσκους, ἢ αἵματι ῥεομένους, ἢ παλαίοντας ἄλλους ἐν κόνει, οὓς ἡ ὄρχησις πολλάκις ἀσφαλέστερον ἅμα καὶ εὐμορφότερον, καὶ τερπνότερον ἐπιδείκνυται. τὴν μὲν οὖν γε σύντονον κίνησιν τῆς ὀρχηστικῆς, καὶ στροφὰς αὐτῆς, καὶ περιαγωγὰς, καὶ πηδήματα, καὶ ὑπτιασμοὺς, τοῖς μὲν ἄλλοις, τερπνὰ εἶναι συμβέβηκεν ὁρῶσι. τοῖς δὲ ἐνεργοῦσιν αὐτοῖς, ὑγιεινότατα. γυμνασίων γὰρ τὸ κάλλιστόν τε ἅμα, καὶ εὐρυθμότατον τοῦτο φαίην ἂν ἔγωγε εἶναι, μαλάττον μὲν τὸ

σῶμα, καὶ καμπτὸν, καὶ κοῦφον, καὶ εὐχερὲς εἶναι
πρὸς μεταβολὴν διδάσκον, ἰσχύν τε οὐ μικρὰν
προσποιοῦν τοῖς σώμασι. πῶς οὖν οὐ παναρμό-
νιόν τι χρῆμα ἡ ὄρχησις, θήγουσα μὲν τὴν ψυ-
χὴν, ἀσκοῦσα δὲ τὸ σῶμα, τέρπουσα δὲ τοὺς
ὁρῶντας, διδάσκουσα δὲ πολλὰ τῶν πάλαι ὑ-
πὸ αὐλοῖς, καὶ κυμβάλοις, καὶ μελῶν εὐρυθμίᾳ,
καὶ κηλήσει, διά τε ὀφθαλμῶν, καὶ ἀκοῆς. εἰ γοῦν
φωνῆς εὐμοιρίαν ζητοῖς, ποῦ ἂν ἀλλαχόθι
εὕροις, ἢ ποῖον πολυφωνότερον ἄκουσμα, ἢ ἐμ-
μελέστερον, εἴτε αὐλοῦ, καὶ σύριγγος τὸ λιγυ-
ρώτερον, ἅλις καὶ τούτων ἐν ὀρχήσει ἀπολαῦ-
σαί σοι πάρεστιν, ἐῶ λέγειν ὡς ἀμείνων τὸ ἦθος
ὁμιλῶν τῇ τοιαύτῃ θέᾳ γενήσῃ, ὅταν ὁρᾷς τὸ
θέατρον, μισοῦν μὲν τὰ κακῶς γιγνόμενα, ἐπι-
δακρύον δὲ τοῖς ἀδικουμένοις. καὶ ὅλως, τὰ
ἤθη τῶν ὁρώντων παιδαγωγοῦν. ὃ δ' ἐστι μάλι-
στα ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν ἐπαινέσαι, τοῦτο ἤδη ἐρῶ,
τὸ καὶ ἰσχύν τε ἅμα, καὶ ὑγρότητα τῶν μελῶν ἐπι-
τηδεύειν, ὁμοίως παράδοξον εἶναί μοι δοκεῖ,
ὡς εἴ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ Ηρακλέους τὸ καρ-
τερὸν, καὶ Αφροδίτης τὸ ἁβρὸν δεικνύοι. ἐθέλω
δὲ ἤδη καὶ ὑποδεῖξαί σοι τῷ λόγῳ, ὁποῖον χρὴ
εἶναι τὸν ἄριστον ὀρχηστὴν ἔν τε ψυχῇ, καὶ σώματι.
καίτοι τὰ μὲν ψυχῆς, προεῖπον τὰ πλεῖστα. μνη-
μονικὸν

μονικόν τε γάρ, καὶ εὐφυᾶ, καὶ ξυνετόν, καὶ ὀξὺν ἐπινοῆσαι, καὶ καιροῦ μάλιστα ἐστοχάσθαι φημὶ δεῖν αὐτόν. ἔτι δὲ κριτικόν τε ποιημάτων, καὶ ἀσμάτων, καὶ μελῶν τῶν ἀρίστων διαγνωστικόν, καὶ τῶν κακῶς πεποιημένων ἐλεγκτικόν. τὸ δὲ σῶμα, κατὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα ἤδη ἐπιδείξειν μοι δοκῶ, μήτε γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν ἔστω, καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἐπιμήκης, μήτε ταπεινός, καὶ νανώδης τὴν φύσιν, ἀλλ' ἔμμετρος ἀκριβῶς. οὔτε πολύσαρκος, ἀπίθανον γάρ, οὔτε λεπτὸς εἰς ὑπερβολήν. σκελετῶδες τοῦτο, καὶ νεκρικόν. ἐθέλω γοῦν σοι καὶ δήμου τινὸς οὐ φαύλου τὰ τοιαῦτα ἐπισημαίνεσθαι βοὰς εἰπεῖν. οἱ γὰρ Ἀντιοχεῖς, εὐφυεστάτη πόλις, καὶ ὄρχησιν μάλιστα πρεσβεύουσα, οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν λεγομένων, καὶ τῶν γιγνομένων ἕκαστα, ὡς μηδένα μηδὲν αὐτῶν διαλανθάνειν. μικροῦ μὲν γὰρ ὀρχηστοῦ εἰσελθόντος, καὶ τὸν Ἕκτορα ὀρχουμένου, μιᾷ φωνῇ πάντες ἀνεβόησαν, ὡς Ἀστυάναξ, Ἕκτωρ δὲ ποῦ; ἄλλοτε δ' ἐπεί τε μηκίστου τινὸς ὑπὲρ τὸ μέτριον ὀρχεῖσθαι τὸν Καπανέα ἐπιχειροῦντος, καὶ προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν, ὑπέρβηθι ἔφασαν τὸ τεῖχος, οὐδέν σοι δεῖ κλίμακος. καὶ ἐπὶ τοῦ παχέος δέ, καὶ πιμελοῦς ὀρχηστοῦ, πηδᾶν μεγάλα πειρωμένου, δεόμεθα ἔφασαν φείσασθαι τῆς θυμέλης. τὸ δὲ ἐναντίον τῷ πάνυ λε-

περὶ ὧν ἐπεβόησαν, καλῶς ἔχει ὡς νοσοῦντι. τούτων οὐ τοῦ γελοίου ἕνεκα ἐπεμνήσθην, ἀλλ' ὡς εἴδῃς ὅτι καὶ δῆμοι ὅλοι μεγάλην σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὴν ὀρχηστικήν, ὡς καὶ ῥυθμίζειν τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰσχρὰ αὐτῆς δύνασθαι. εὐκίνητος δὲ τὸ μετὰ τοῦτο πάντως ἔστω, καὶ τὸ σῶμα λελυμένος τε ἅμα, καὶ συμπεπηγώς, ὡς λυγίζεσθαί τε ὅπῃ καιρός, καὶ συνεστάναι καρτερῶς, εἰ τούτου δέοι. ὅτι δὲ οὐκ ἀπήλλακται ὄρχησις καὶ τῆς ἐναγωνίου χειρονομίας, ἀλλὰ μετέχει καὶ τῆς Ἑρμοῦ, καὶ Πολυδεύκους, καὶ Ἡρακλέους, ἐν ἀθλήσει καλῶν ἴδοις ἂν ἑκάστῃ τῶν μιμήσεων ἐπισχών. Ἡροδότῳ μὲν οὖν τὰ δι' ὀμμάτων φαινόμενα, πιστότερα εἶναι τῶν ὤτων δοκεῖ. ὀρχήσει δὲ, καὶ τὰ ὤτων, καὶ ὀφθαλμῶν πρόσεστιν. οὕτω δὲ θέλγει ὄρχησις, ὥστε ἂν ἐρῶν τις, εἰς τὸ θέατρον παρέλθοι, ἐσωφρονίσθη ἰδὼν ὅσα ἔρωτος κακὰ τέλη· καὶ λύπῃ ἐχόμενος, ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου φαιδρότερος, ὥσπερ τι φάρμακον ληθεδανόν. ἢ κατὰ τὸν ποιητὴν, νηπενθές τε, καὶ ἄχολον πιών. σημεῖον δὲ τῆς πρὸς τὰ γινόμενα οἰκειότητος, καὶ τοῦ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν ὁρώντων τὰ δεικνύμενα, τὸ δακρύειν πολλάκις τοὺς θεατάς, ὁπόταν τι οἰκτρὸν καὶ ἐλεεινὸν φαίνηται, ἡ μέν γε Βακχικὴ ὄρχησις, ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα, καὶ ἐν Πόντῳ

σπουδα

σπουδαζομένη, καίτοι σατυρικὴ οὖσα, οὕτω κεχείρωται τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε κατὰ τὸν τεταγμένον ἕκαστοι καιρὸν ἁπάντων ἐπιλαθόμενοι τῶν ἄλλων, κάθηνται δι' ἡμέρας τιτᾶνας, καὶ κορύβαντας, καὶ σατύρους, καὶ βουκόλους ὁρῶντες, καὶ ὀρχοῦνταί γε ταῦτα οἱ εὐγενέστατοι, καὶ πρωτεύοντες ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων οὐχ ὅπως αἰδούμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλλόνπερ, ἢ ἐπ' εὐγενείαις, καὶ λειτουργίαις, καὶ ἀξιώμασι προγονικοῖς, ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρετὰς ἔφην τὰς ὀρχηστικάς, ἄκουε καὶ τὰς κακίας αὐτῶν. τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι, ἤδη ἐδείξατο. τὰς δὲ τῆς διανοίας, οὕτως ἐπιτηρεῖν οἶμαι δύναιο ἄν. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας, ἀμήχανον γὰρ ἅπαντας εἶναι σοφούς, καὶ σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται. οἱ μὲν, ἄλογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν ὥς φασι πρὸς τὴν χορδήν. ἕτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἕτερα δ' ὁ ῥυθμὸς λέγει. οἱ δὲ, εὔρυθμα μὲν, τὰ πράγματα δὲ μετάχρονα, ἢ πρόχρονα οἷον ἐγὼ ποτε ἰδὼν μέμνημαι. τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις, καὶ τὴν τοῦ Κρόνου τεκνοφαγίαν, παρωρχεῖτο τὰς Θυέστου συμφοράς, τῷ ὁμοίῳ παρηγμένος. καὶ ἄλλος τὴν Σεμέλην ὑποκρινόμενος βαλλομένην κεραυνῷ, τὴν Γλαύκην αὐτῇ εἴκαζε, μεταγενεστέραν οὖσαν. ἀλλ' οὐκ

ἀπό γε τῶν τοιούτων ὀρχηστῶν, ὀρχήσεως αὐτῆς οἶμαι καταγνωστέον, οὐδὲ τὸ ἔργον αὐτὸ μισητέον, ἀλλὰ τοὺς μὲν, ὥσπερ εἰσὶν, ἀμαθεῖς νομιστέον. ἐπαινετέον δὲ τοὺς ἐννόμως, καὶ κατὰ ῥυθμὸν τῆς τέχνης ἱκανῶς ἕκαστα δρῶντας. ὅλως δὲ, τὸν ὀρχηστὴν δεῖ πανταχόθεν ἀπηκριβῶσθαι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν εὔρυθμον. εὔμορφον. σύμμετρον. αὐτὸ αὐτῷ ἐοικός. ἀσυκοφάντητον. ἀνεπίληπτον. μηδαμῶς ἐλλιπές. ἐκ τῶν ἀρίστων κεκραμένον τὰς ἐνθυμήσεις. ὀξὺν τὴν παιδείαν. βαθὺν τὰς ἐννοίας. ἀνθρώπινον μάλιστα. ὁ γοῦν ἔπαινος αὐτῷ τότ' ἂν γίγνοιτο ἐντελὴς παρὰ τῶν θεατῶν, ὅταν ἕκαστος τῶν ὁρώντων γνωρίζῃ τὰ αὐτοῦ. μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ, τῷ ὀρχηστῇ ἑαυτὸν βλέπῃ, καὶ ἃ πάσχειν αὐτὸς, καὶ ἃ ποιεῖν εἴωθε. τότε γὰρ οὐδὲ κατέχειν ἑαυτοὺς οἱ ἄνθρωποι ὑφ' ἡδονῆς δύνανται, ἀλλ' ἀθρόοι πρὸς τὸν ἔπαινον ἐκχέονται, τὰς τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἕκαστος εἰκόνας ὁρῶντες, καὶ αὐτοὺς γνωρίζοντες. ἀτεχνῶς γὰρ τὸ Δελφικὸν ἐκεῖνο, τὸ γνῶθι σαυτὸν, ἐκ τῆς θέας ἐκείνης αὐτοῖς περιγίγνεται. καὶ ἀπέρχονται ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἅ τε χρὴ αἱρεῖσθαι, καὶ ἃ φεύγειν μεμαθηκότες, καὶ ἃ πρότερον ἠγνόουν διδαχθέντες. γίγνεται δὲ ὥσπερ ἐν λόγοις, οὔ-

τω καὶ

τω καὶ ἐν ὀρχήσει ἡ πρὸς τῶν πολλῶν λεγομένη κακοζηλία, ὑπερβαινόντων τὸ μέτρον τῆς μιμήσεως. καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐπιτεινόντων. καὶ εἰ μέγα τι δεῖξαι δέοι, ὑπερμέγεθες ἐπιδεικνυμένων. καὶ εἰ ἁπαλὸν, καθ᾽ ὑπερβολὴν θηλυνομένων, καὶ τὰ ἀνδρώδη, ἄχρι τοῦ ἀγρίου, καὶ θηριώδους προαγόντων, οἷον ἐγώ ποτε μέμνημαι ἰδὼν ποιοῦντα ὀρχηστὴν, εὐδοκιμοῦντα πρότερον. συνετὸν μὲν τἄλλα, καὶ θαυμάζεσθαι ὡς ἀληθῶς ἄξιον. οὐκ οἶδα δὲ ἥτινι τύχῃ εἰς ἀσχήμονα ὑπόκρισιν δι᾽ ὑπερβολὴν μιμήσεως ἐξοκείλαντα, ὀρχούμενος γὰρ τὸν Αἴαντα, μετὰ τὴν ἧτταν εὐθὺς μαινόμενον, εἰς τοσοῦτον ὑπερεξέπεσεν, ὥστε οὐχ ὑποκρίνασθαι μανίαν, ἀλλὰ μαίνεσθαι αὐτὸς εἰκότως ἄν τινι ἔδοξεν. ἑνὸς γὰρ τῶν τῷ σιδηρῷ ὑποδήματι κτυπούντων, τὴν ἐσθῆτα κατέρρηξεν, ἑνὸς δὲ τῶν ὑπαυλούντων, τὸν αὐλὸν ἁρπάσας, τοῦ Ὀδυσσέως πλησίον ἑστῶτος, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ μέγα φρονοῦντος, διεῖλε τὴν κεφαλὴν, κατενεγκών. καὶ εἴγε μὴ ὁ πῖλος ἀντέσχε, καὶ τὸ πολὺ τῆς πληγῆς ἀπεδέξατο, ἀπωλώλει ἂν ὁ κακοδαίμων Ὀδυσσεὺς, ὀρχηστῇ παραπαίοντι περιπεσών. ἀλλὰ τό γε θέατρον ἅπαν, συνεμεμήνει τῷ Αἴαντι, καὶ ἐπήδων

καὶ ἐβόων, καὶ τὰς ἐσθῆτας ἀπερρίπτουν. οἱ μὲν συρφετώδεις, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ἰδιῶται, τοῦ μὲν εὐσχήμονος. οὐκ ἐστοχασμένοι, οὐδὲ τὸ χεῖρον, ἢ τὸ κρεῖττον ὁρῶντες, ἄκραν δὲ μίμησιν τοῦ πάθους τὰ τοιαῦτα οἰόμενοι εἶναι. οἱ ἀστειότεροι δὲ, συνιέντες μὲν, καὶ αἰδούμενοι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, οὐκ ἐλέγχοντες δὲ σιωπῇ τὸ πρᾶγμα. τοῖς δὲ ἐπαίνοις, καὶ αὐτοὶ τὴν ἄνοιαν τῆς ὀρχήσεως ἐπικαλύπτοντες, καὶ ἀκριβῶς ὁρῶντες ὅτι οὐκ Αἴαντος, ἀλλ' ὀρχηστοῦ μανίας τὰ γιγνόμενα ἦν. οὐ γὰρ ἀρκεσθεὶς τούτοις ὁ γενναῖος, ἀλλὰ καὶ μακρῷ τούτου γελοιότερον ἔπραξε. καταβὰς γὰρ εἰς τὸ μέσομ ἐν τῇ βουλῇ, δύο ὑπατικῶμ μέσος ἐκαθέζετο, πάνυ δεδιότων μὴ καὶ αὐτῶν τινα ὥσπερ κριὸν μαστιγώσῃ, λαβών. καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν, ἐθαύμαζομ. οἱ δὲ, ἐγέλων. οἱ δὲ, ὑπώπτευον, μὴ ἄρα ἐκ τῆς ἄγαν μιμήσεως, εἰς τὴν τοῦ πάθους ἀλήθειαν ὑπηνέχθη. καὶ αὐτὸν μέντοι φασὶν ἀνανήψαντα, οὕτω μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐποίησεν, ὥστε καὶ νοσῆσαι ὑπὸ λύπης, ὡς ἀληθῶς ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένον. καὶ ἐδήλωσέ γε τοῦτο σαφῶς αὐτός. αἰτούντων γὰρ αὖθις τῶν συστασιωτῶν αὐτὸν τὸν Αἴαντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς, προσαστησάμενος τὸν ὑποκριτὴν, ἔφη πρὸς τὸ θέατρομ, ἱκανόν ἐστι ἅ-

πάξ

παρεμμανῆναι. μάλιστα δὲ αὐτὸν ἠνίασεν ὁ ἀνταγωνιστὴς, καὶ ἀντίτεχνος, τοῦ γὰρ ὁμοίου Αἴαντος αὐτῷ γραφέντος, οὕτω κοσμίως, καὶ σωφρόνως τὴν μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαινεθῆναι, μείνας ἐντὸς τῶν τῆς ὀρχήσεως ὅρων, καὶ μὴ παροινήσας εἰς τὴν ὑπόκρισιν. ταῦτά σοι ὦ φιλότης, ὀλίγα ἐκ πάνυ πολλῶν παρέλεξα ὀρχήσεως ἔργα, καὶ ἐπιτηδεύματα, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοιό μοι ἐρωτικῶς θεωμένῳ αὐτά. εἰ δὲ βουληθείης κοινωνῆσαί μοι τῆς θέας, εὖ οἶδα ἐγὼ πάνυ ἁλωσόμενόν σε, καὶ ὀρχησομανήσοντά γε προσέτι. ὥστε οὐδὲ δεήσομαι τὸ τῆς Κίρκης ἐκεῖνο πρὸς σὲ εἰπεῖν, τὸ, Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. θελχθήσῃ γὰρ, καὶ μὰ Δί' οὐκ ὄνου κεφαλὴν, ἢ συὸς καρδίαν ἕξεις. ἀλλ' ὁ μὲν νόος σοι, ἐμπεδώτερος ἔσται. σὺ δὲ, ὑφ' ἡδονῆς οὐδὲ ὀλίγον τοῦ κυκεῶνος ἄλλῳ μεταδώσεις πιεῖν. ὅπερ γὰρ ὁ Ὅμηρος περὶ τῆς Ἑρμοῦ ῥάβδου τῆς χρυσῆς λέγει, ὅτι καὶ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει, δι' αὐτῆς ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε, καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει, τοῦτο ἀτεχνῶς ὄρχησις ποιεῖ, καὶ τὰ ὄμματα θέλγουσα καὶ ἐγρηγορέναι ποιοῦσα, καὶ ἐπεγείρουσα τὴν διάνοιαν πρὸς ἕκαστα τῶν δρωμένων.

Κρά. καὶ μὴν ἤδη ἐγὼ ὦ Λυκῖνε, πείθομαί τέ

σοι, καὶ ἀναπεπταμένα ἔχω τὰ ὦτα, καὶ τὰ ὄμματα. καὶ μέμνησό γε ὦ φιλότης, ἐπειδὰν εἰς τὸ θέατρον ἴῃς, καὶ ἐμοὶ παρὰ σεαυτοῦ θέαν καταλαμβάνειν, ὡς μὴ μόνος ἐκεῖθεν σοφώτερος ἡμῖν ἐπανίοις.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ. ΛΥΚΙΝΟΣ.

Λεξιφάνης ὁ καλὸς μετὰ βιβλίου.

Λ Λε. νὴ Δί' ὦ Λυκῖνε, γράμμα ἐστί τῃ τινόν τι τῶν ἐμῶν νεοχμόν. Λυ. ἤδη γάρ τι περὶ αὐχμοῦ ἡμῖν γράφεις; Λε. οὐ δῆτα, οὐδὲ αὐχμὸν εἶπον. ἀλλ' ὥρα σοι τὰ ἀρτιγραφὲς οὕτω καλεῖν. σὺ δὲ, κυψελόβυστα ἔοικας ἔχειν ὦτα. Λυ. σύγγνωθι ὦ ἑταῖρε. πολὺ γὰρ τοῦ αὐχμοῦ τὸ νεοχμὸν μετέχει. ἀλλ' εἰπέ μοι, τίς ὁ νοῦς τῷ συγγράμματι; Λε. ἀντισυμποσιάζω τὸν Ἀρίστωνος ἐν αὐτῷ. Λυ. πολλοὶ μὲν οἱ Ἀρίστωνες. σὺ δὲ ὅσον ἀπὸ τοῦ συμποσίου, τὸν Πλάτωνά μοι δοκεῖς λέγειν. Λε. ὀρθῶς ἀνέγνως. τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς ἄλλῳ παντὶ ἀνόητον ἂν ἦν. Λυ. οὐκοῦν ὀλίγα μοι αὐτοῦ ἀνάγνωθι τοῦ βιβλίου, ὅπως μὴ παντάπασιν ἀπολειποίμην τῆς ἑστιάσεως. νέκταρος γάρ τινος ἔοικας οἰνοχοήσειν ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ. Λε. τὴν μὲν εἴρωνα, πέδοι κατάβαλε, σὺ δὲ, εὐήκοα ποιήσας τὰ ὦτα, ἤδη

ἄκουε. ἀπέστω δὲ ἡ ἐπιβύστρα, ἢ κυψελίς. ΛΥ. λέγε θαῤῥῶν. ὡς ἔμοιγε οὔτε κύψελός τις, οὔτε περίανδρος ἐν τοῖς ὠσὶ κάθηται. ΛΕ. σκόπει δὴ μεταξὺ ὅπως διαπεραίνομαι ὦ Λυκῖνε τὸν λόγον, εἰ εὔαρχός γε ἐστὶ, καὶ πολλὴν τὴν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος, καὶ εὔλεξις, ἔτι δὲ, εὐώνυμος. ΛΥ. ἔοικε τοιοῦτος εἶναι, σός γε ὤν. ἀλλ' ἄρξαι ποτέ. ΛΕ. εἶτα δειπνήσομεν ἦ δ' ὃς ὁ Καλλικλῆς. εἶτα τὸ δειλινὸν περιδινησόμεθα ἐν Λυκείῳ. νῦν δὲ ἤδη καιρὸς ἐστὶ χρίεσθαι τὸ ἡλιοκαὲς, καὶ πρὸς τὴν εἵλην θέρεσθαι, καὶ λουσαμένους, ἀρτοσιτεῖν. καὶ ἤδη γε ἀπιτέα. σὺ δὲ ὦ παῖ, στλεγγίδα μοι, καὶ βύρσαν, καὶ φωσώνια, καὶ ῥύμματα, ναυστολεῖν ἐς τὸ βαλανεῖον, καὶ ῥυπίλουτρον κομίζειν. ἔχεις δὲ χαμᾶζε παρὰ τὴν ἐγγυοθήκην δύ' ὀβολώ. σὺ δὲ τί καὶ πράξεις ὦ Λεξίφανες, ἥξεις, ἢ ἐλινύσεις ἔτι αὐτόθι; κἀγὼ ἦν δ' ἐγὼ, τρίπαλαι λουτιῶ. οὐκ εὐπόρως τε γὰρ ἔχω, καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν ψάμιν μαλακίζομαι, ἐπ' ἀστράβης ὀχηθείς. ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης, ἐπέσπερχε, καίτοι ἀσκωλιάζων αὐτός. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἀκμὴς ἦν τῷ ἀγρῷ. κατέλαβον γὰρ τοὺς ἐργάτας λιγυρίζοντας τὴν θερινὴν ᾠδήν. τοὺς δὲ, τάφον τῷ ἐμῷ πατρὶ κατασκευάζοντας. συντυμβωρυχήσας οὖν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἀναχοῦσι τὰ

ἄνδηρα, καὶ αὐτὸς ὀλίγα συγχειροπονήσας, ἐκείνοις μὲν, διαφῆκα, τοῦ τε κρύους ἕνεκα, καὶ ὅτι καύματα ἦν. οἶσθα δὲ ὡς ἐν κρύει σφοδρῷ γίνεται τὰ καύματα. ἐγὼ δὲ περιελθὼν τὰ ἀρώματα, σκόροδά τε εὗρον ἐν αὐτοῖς πεφυκότα, καὶ γηπαττάλους τινὰς ἀνορύξας, καὶ τῶν σκανδίκων, καὶ βρακάνων λαχανευσάμενος, ἔτι δὲ κάχρυς πριάμενος, οὔπω δὲ οἱ λειμῶνες ἀνθοσμίαι ἦσαν, ὡς αὐτοποδητὶ βαδίζειν, ἀναπεθεὶς ἐπὶ τὴν ἀστράβην, ἐλάῤῥην τὸν ὄῤῥον. καὶ νῦν βαδίζω τε ὀδυνηρῶς, καὶ ἰδίω θαμά, καὶ μαλακιῶ τὸ σῶμα, καὶ δέομαι διανεῦσαι ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ πλεῖστον. χαίρω δὲ μετὰ κάματον ἀπολουόμενος. ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸς τὸν παῖδα, ὃν εἰκὸς ἦ παρὰ τῇ λεκιθοπώλιδι, ἢ περὶ τὴν γρυμαιοπώλην με περιμένειν. καίτοι προηγόρευτο αὐτῷ ἐπὶ τὰ σέλη ἀπαντᾶν. ἀλλ' εἰς καιρὸν οὑτοσὶ αὐτὸς ἐμπολήσας γε ὡς ὁρῶ πυριάτην τέ τινα, καὶ ἐγκρυφίας, καὶ γήτεια, καὶ φύκας, καὶ οἶβον τουτονί, καὶ λωγάνιον, καὶ τοῦ βοὸς τὸ πολύπτυχον ἔγκατον, καὶ φώκτας. εὖγε ὦ Ἀττικίων, ὅτι μοι ἄβατον ἐποίησας τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ. ἐγὼ δὲ ἦ δ' ὅς, σίαλος ὦ δέσποτα γεγένημαι, σὲ περιορῶν. σὺ δὲ ποῦ χθὲς ἐδείπνεις; μῶν παρὰ Ὀνομακρίτῳ; οὐ μὰ Δί' ἦν δ' ἐγώ,

ἐγὼ, ἀλλ' ἀγρόνδε ᾠχόμην, [illegible] κατατεί-
νας. οἶσθα δὲ ὡς φιλαγρός εἰμι. ὑμεῖς δὲ, ἴ-
σως ᾤεσθέ με λαταγεῖν κοττάβοις. ἀλλ' εἰσιὼν,
ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἡδυνεῖν, καὶ τὴν καρδό-
πιν σμῆν, ὡς θριδακίνας μάττοιτε ἡμῖν. ἐγὼ
δὲ ξηραλοιφήσω ἀπελθών. καὶ ἡμεῖς ἤδ' ὅσοι ὁ
Φιλῖνος, ἐγώ τε, καὶ Ὀνόμαρχος, καὶ Ἑλλάνι-
κος οὑτοσὶ, ἑψόμεθα. καὶ γὰρ ὁ γνώμων σκιάζει
μέσην πόλον. καὶ δέος μὴ ἐν λουτρίῳ ἀπολου-
σώμεθα, κατόπιν τῶν καειμάντων, μετὰ τοῦ
σύρφακος βύζην ὠστιζόμενοι. καὶ ὁ Ἑλλάνικος
ἔφη, ἐγὼ δὲ καὶ δυσωπῶ. καὶ γὰρ τὰ κόρα μοι
ἐπιτεθόλωται, καὶ σκαρδαμυκτῶ θαμὰ, καὶ
ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ τὰ ὄμματά μοι φαρμακᾷ,
καὶ δέομαι Ἀσκληπιάδου τινὸς ὀφθαλμοσό-
φου, ὃς ταράξας, καὶ ἐγχέας μοι φάρμακον, ἀπε-
ρυθριάσαι ποιήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μηκέτι
λημαλέους εἶναι, μηδὲ διερὸν βλέπειν. τοιαῦτα
ἄττα διεξιόντες ἅπαντες οἱ παρόντες, ἀπῄει-
μεν. κἀπειδήπερ ἥκομεν εἰς τὸ γυμνάσιον ἀπη-
θημένοι ἤδη, ὁ μέν τις ἀκροχειρισμῷ, ὁ δὲ,
τραχηλισμῷ, καὶ ὀρθοπάλῃ ἐχρῆτο. ὁ δὲ, λι-
παχρισάμενος, ἐλυγίζετο. ὁ δὲ, αὐτέβαλε τῷ
κωρύκῳ. ὁ δὲ, μολυβδαίνας χερμαδίους ἀρά-
γδην ἔχων, ἐχειροβόλει. εἶτα συνξιβέντες,

καὶ ἀλλήλους κατανωτισάμενοι, καὶ ἐμπαίξαντες τοῦ περὶ γυμνασίῳ, ἐγὼ μὲν, καὶ Φιλῖνος ἐν τῇ θερμῇ πυέλῳ καταιονηθέντες, ἐξῄειμεν. οἱ λοιποὶ δὲ, τὸ ψυχροβαφὲς κάρα δελφινίζοντες, περιένεον ὑποβρύχιοι θαυμασίως. ἀναστρέψαντες δὲ αὖθις, ἄλλος ἄλλα ἐδρῶμεν. ἐγὼ μὲν, ὑποδησάμενος, ἐξυόμην τὴν κεφαλὴν τῇ ὀδοντωτῇ ξύστρᾳ. καὶ γὰρ οὐ κηπίον, ἀλλὰ σκαφίον ἐκεκάρμην, ὡς ἂν οὐ πρὸ πολλοῦ τὸν κόννον, καὶ τὴν κορυφαίαν ἀποκεκομηκώς. ἄλλος, ἐθερμοτράγει. ὁ δὲ, ἤμει τὸν νῆστιν. ὁ δὲ, ἀρμαιὰς ποιῶν τὰς ῥαφανίδας, ἐμυστίλατο τοῦ ἰχθυηροῦ ζωμοῦ. ἄλλος, ἤσθιε φαυλίας. ὁ δὲ, ἐῤῥόφει τῶν κειθῶν. κἀπειδὴ καιρὸς ἦν, ἐπ' ἀγκῶνος ἐδειπνοῦμεν. ἔκειντο δὲ καὶ ὀκλαδίαι, καὶ ἀσκάντης. τὸ μὲν δὴ δεῖπνον ἦν ἀπὸ συμφορῶν. παρεσκεύαστο δὲ πολλὰ, καὶ ποικίλα, διχηλὰ ὕεια, καὶ χελίδων, καὶ ἤτρια, καὶ τοκάδος ὑὸς τὸ ἐμβρυοδόχον ἔντερον, καὶ λοβὸς ἐκ ταγήνου, καὶ μυττωτὸς, καὶ ἀβυρτάκη, καὶ τοιαῦταί τινες καρυκεῖαι, καὶ θρυμματίδες, καὶ θρῖα, καὶ μελιτοῦτται. τῶν δὲ ὑποβρυχίων, τὰ σελάχια πολλὰ, καὶ ὅσα ὀστράκινα τὸ δέρμα, καὶ τεμάχη ποντικὰ τῶν ἐκ Σαργάνης, καὶ κωπαΐδες, καὶ ὄρνις σύντροφος, καὶ ἀλεκτρυὼν

ἤδη

ἤδη ἀσφαλός. καὶ ἰχθὺς ἦν παράσιτος. καὶ οἶν
δὲ ὅλον ἰπνοκαῆ εἴχομεν, καὶ βοὸς λειπογνώ-
μονος κωλῆν. ἄρτοι μέντοι ἦσαν σιφαῖοι, οὐ
φαῦλοι, καὶ ἄλλοι νουμήνιοι, ὑπερήμεροι τῆς
ἑορτῆς, καὶ λάχανα, τά τε ὑπόγεια, καὶ τὰ
ὑπερφυῆ. οἶνος δὲ ἦν οὐ γέρων, ἀλλὰ τῶν ἀ-
πὸ βύρσης, ἤδη μὲν ἀγλευκής, ἄπεπτος δὲ ἔ-
τι. ποτήρια δὲ ἔκειτο παντοῖα ἐπὶ τῆς δελ
φινίδος τραπέζης, ὁ κρυψιμέτωπος, καὶ τρυή
λης μεντορουργής, εὐλαβῆ ἔχων τὴν κέρκον,
καὶ βομβυλιός, καὶ δειροκύπελον, καὶ γηγενῆ πολ
λά, οἷα Θηρικλῆς ὤπτα, εὐρυχαδῆ τε, καὶ
ἄλλα εὔστομα. τὰ μὲν, Φωκαῆθεν. τὰ δὲ, Κνι
δόθεν. πάντα μέντοι ἀνεμοφόρητα, καὶ ὑ-
μενόστρακα. κυμβία δὲ ἦν, καὶ φιαλίδες, καὶ
ποτήρια γραμματικά. ὥστε μεστὸν ἦν τὸ κυ
λίκιον. ὁ μέντοι ἰπνολέβης, ὑπερπαφλά-
ζων, ἐς κεφαλὴν ἡμῖν ἐπέτρεπε τοὺς ἄνθρακας.
ἐπίνομεν δὲ ἀμυστὶ, καὶ ἤδη ἀκροθώρακες ἦ-
μεν. εἶτ᾽ ἐχριόμεθα κακχαρίδι. καὶ εἰσεκύλι
σέ τις ἡμῖν τὴν ποδοκτύπην, καὶ τριγωνίστριαν.
μετὰ δὲ, ὁ μέν τις, ἐπὶ τὴν κατήλιφα ἀναρ-
ριχησάμενος, ἐπιφόρημα ἐζήτει. ὁ δὲ, λικίν-
δα ἔπαιζεν. ἄλλος, ἐρρικνοῦτο σὺν γέλωτι τὴν
ὀσφῦν. καὶ ἐν ταὐτῷ λελουμένοι, εἰσεκώμα-

συνήμιν αὐτεπάγγελοι, Μεγαλώνυμός τε ὁ δικοδίφης, καὶ Χαιρέας ὁ χρυσοτέκτων, ὁ κατὰ νώτου ποικίλος, καὶ ὁ ὠτοκάταξις Εὔδημος. κἀγὼ ἠρόμην αὐτοὺς, τί παθόντες, ὀψὲ ἥκοιεν. ὁ μὲν οὖν Χαιρέας, ἐγὼ ἦ δ' ὅς, λεῖρόν τινα ἐκρότουν, καὶ ἐλλόβια, καὶ πέδας τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ. καὶ διὰ τοῦτο ὑμῖν ἐπιδείπνιος ἀφῖγμαι. ἐγὼ δὲ ἦ δ' ὃς ὁ Μεγαλώνυμος, περὶ ἄλλα εἶχον. ἦν μὲν γὰρ ἄδικος ἡ ἡμέρα, ὡς ἴστε, καὶ ἄλογος, ὡς ἂν οὖν ἐχεγλωττίας οὔσης, οὔτε ῥησιμετρεῖν εἶχον, οὔτε ἡμερόλεγδον, ὡς ὑδρονομεῖσθαι. πυθόμενος δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς ὀπτὸς εἴη, λαβὼν ἄχρηστα ἱμάτια, εὐήτρια, καὶ ἀφόρητα ὑποδήματα, ἐξέφρησα ἐμαυτόν. εἶτ' εὐθὺς ἐντυγχάνω δᾳδούχῳ τε, καὶ ἱεροφάντῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρρητοποιοῖς, Δεινίαν σύροντας ἄγδην ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἔγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτούς. καὶ ταῦτα, εὖ εἰδὼς ὅτι ἐξ οὗπερ ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοί τέ εἰσι, καὶ οὐκέτι ὀνομαστοί, ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι. οὐκ οἶδα ἦν δ' ἐγὼ ὃν λέγεις, τὸν Δεινίαν. ἐκάλει δ' οὖν με τοὔνομα. ἔστιν ἦ δ' ὃς ἐμ τοῖς σκειραφείοις ἐγκαψικίδαλος ἄνθρωπος, τῶν αὐτοληκύθων, καὶ τῶν αὐτοκαβδάλων, ἀεὶ κουριῶν, ἐνδρομίδας ὑποδούμενος, ἢ βαυκίδας, ἀμφιμάσχα-

λον,

λον ἔχων. τί οὖν ἦν δ' ἐγώ, ἑάλωκεν ἀμηγέπη δίκῃ, ἢ λὰξ πατήσας, ᾤχετο; καὶ μὴν ἐκεῖνός γε ἤδη ὀψὲ, ὁ τέως ἀυλοῦ μὲν ἤδη, ἔμπεδός ἐστιν. ὁ δὲ στρατηγὸς, καί τι ἀτιμαπλοῦν τι καρπόδεσμά τε αὐτῷ περιθεὶς, καὶ περιδέραιον ἐν ποδοκάκαις, καὶ ποδοστράβαις, ἐποίησεν εἶναι. ὥστε ἐν δεσμοῖς ὢν, ὑπέβδυλλέ τε ὁ κακοδαίμων ὑπὸ τοῦ δέους, καὶ πορδαλέος ἦν, καὶ χρήματα αὐτίψυχα διδόναι ἤθελεν. ἐμὲ δὲ ἤδη ὀψὲ ὁ Εὔδημος, ὑπὸ τὸ ἀκροκνεφὲς μετεστείλατο Δαμασίας, ὁ πάλαι μὲν ἀθλητὴς, καὶ πολυνίκης, νῦν δὲ ἤδη ὑπὸ γήρως ἔξαθλος ὤν. οἶσθα τὸν χαλκοῦν, τὸν ἑστῶτα ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ τὰ μὲν, πυτίων. τὰ δὲ, ἕνων, διετέλεσε, ἐξοικιεῖν γὰρ ἔμελλε τήμερον εἰς ἀνδρὸς τὴν θυγατέρα, καὶ ἤδη ἐκάλλυνεν αὐτήν. εἶτα μορμέειόν τι κακὸν ἐμπεσὸν, διέκοψε τὴν ἑορτήν, ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Δίων, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ λυπηθεὶς, μᾶλλον δὲ θεοεχθίᾳ σχεθεὶς, ἀπῆγξεν ἑαυτόν. καὶ εὖ ἴστε, ἀπωλώλει ἂν, εἰ μὴ ἐγὼ ἐπιστὰς, ἀπηγχόνισά τε αὐτὸν, καὶ παρέλυσα τῆς ἐμβροχῆς, ἐπὶ πολύ τε ὀκλὰξ παρακαθήμενος, ἐπινύσσων τὸν ἄνθρωπον, βαυκαλῶν, καὶ διακωδωνίζων, μή πῃ ἔτι συνεχὴς εἴη τὴν φάρυγγα. τὸ δὲ μάλιστα ὀνῆσαν, ἐκεῖνο ἦν, ὅτι ἀμ-

φοτέραις καταχῶν αὐτοῦ τὰ ἄκρα, διέπιε-
σα. μετ' ἐκεῖνον ἦν δ' ἐγὼ φησ. Δίωνα, τὸν κα-
σαπύγονα, καὶ λακκοσχέαν, τὸν μύρτωνα καὶ χι-
νόβρωκταν νεανίσκον, ἀναφλῶντα, καὶ βλιμά-
ζοντα, ἥν τινα πώσθη, καὶ πόσθωνα αἰσθητικῶ μιν
ἐῶν. ἐκεῖνός γε καὶ λεκαλέος, ἀλλά τοι γε τὴν
θεὸν ἦν δ' ὃς ὁ Εὔδημος θαυμάσας, Ἄρτεμις γὰρ
ἐστὶν αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ αὐλῇ, σκοπάδειον ἔργον,
ταύτῃ προσπεσόντες, ὅ, τε Δαμάσιος, καὶ ἡ γυ-
νὴ αὐτοῦ, πρεσβῦτις ἤδη, καὶ τὴν κεφαλὴν πο-
λιὰς ἀκριβῶς, ἱκέτευον ἐλεῆσαι σφᾶς, ἡ δὲ,
αὐτίκα ἐπένευσε, καὶ σῶς ἦν. καὶ νῦν Θεόδωρον,
μᾶλλον δὲ πολυφανῶς Ἀρτεμίδωρον ἔχουσι
τὸν νεανίσκον. ἀνέθεσαν οὖν αὐτῇ τά τε ἄλλα,
καὶ βέλη, καὶ τόξα, ὅτι χαίρει τούτοις. τοξότις γὰρ,
καὶ ἑκηβόλος, καὶ τηλέμαχος ἡ Ἄρτεμις. πί-
νομεν οὖν ἦν δ' ὃς ὁ μεγαλώνυμος. καὶ γὰρ καὶ λά-
γυνον τουτονὶ πρεσβυκότος, ἥκω ὑμῖν κομίζων,
καὶ τυροῦ τρυφαλίδας, καὶ ἐλαίας χαμαιπετεῖς,
φυλάττω δ' αὐτὰς ὑπὸ σφραγῖσι θριποδε-
στάτοις. καὶ ἄλλας ἐλαίας νευστάς, καὶ πήλι-
να ταυτὶ ποτήρια, ὀξυόστρακα, ἐμπυδάκωτα,
ὡς ἐξ αὐτῶν πίνοιμεν. καὶ πλακοῦντα ἐξ ἐντέ-
ρων κροβυλώδη τὴν πλοκήν. σὺ δ' ὦ παῖ,
πλέον μοι τοῦ ὕδατος ἔγχει, ὡς μὴ καρηβα-

ῥεῖν

ῥεῖν ἀρξαίμην. κατά σοι τὸν παιδοβοσκὸν καλῶ ἴυθι σέ. ἴστε γὰρ ὡς ὀδυνῶμαι, καὶ δέμπιλον ἔχω τὴν κεφαλήν. μετὰ δὲ τὸν πότον. συννυθλήσομεν, οἷα, καὶ ἅττ' εἰώθαμεν. οὐ γὰρ ἄκαιρον δήπουθεν ἐνοινοφλυεῖν. ἐπαινῶ ταῦτ' ἦν δ' ἐγώ. καὶ γὰρ ὅτι πρὸς ὄφελος ἐσμεν ἐπὶ ἀττικίσεως ἄκρον. εὖ λέγεις ἦ δ' ὃς ὁ Καλλικλῆς. τὸ γὰρ ἐρεσχελεῖν ἀλλήλους συχνάκις, λαληθιγάνη γίνεται. ἐγὼ δὲ ἦ δ' ὃς ὁ Εὔδημος, κρύος γάρ ἐστιν, ἥδιον ἂν εὐζωροτέρῳ ὑποπυκνάζοιμι. καὶ γὰρ χειμοθνής εἰμι. καὶ χλιανθεὶς, ἥδιον ἀκούοιμι τῶν χειροσόφων τούτων, τοῦ τε αὐλητοῦ. καὶ τοῦ βαρβιτῳδοῦ. τί ταῦτα ἔφησθα ὦ Εὔδημε ἦν δ' ἐγώ; ἀλογίαν ἡμῖν ἐπιτάττεις ὡς ἀστόμοις οὖσι, καὶ ἀπεγλωττισμένοις. ἐμοὶ δὲ, ἡ γλῶττά τε ἤδη λογᾷ, καὶ δὴ αὐηγόμην γε ὡς ἀρχαιολογήσων ὑμῖν. καὶ κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, ἀλλὰ σὺ τὸ ὅμοιον εἰργάσω με, ὥσπερ εἴ τις ὁλκάδα τεταρμένον ἐν οὐρίῳ πλέουσαν, ἐμπεπνευματωμένου τοῦ ἀκατίου, εὐφοροῦσάν τε, καὶ ἀκροκυματοῦσαν, ἐκπετάσας τινὰς ἀμφιστόμους, καὶ ἰσχάδας σιδηρᾶς ἀφεὶς, καὶ ναυσιπέδας, ἀναχαιτίζοι τοῦ δρόμου τὸ ῥόθιον, φθόνῳ τῆς εὐηνεμίας. οὐκοῦν ἦ δ' ὅς, σὺ μὲν εἰ βούλει πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τοῦ κλύδωνος.

ἐγὼ δέ, ἀπόγειος πίνων ἅμα, ὥσπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεύς, ἢ ἀπὸ Φαλάκρων, ἢ ἀπὸ τῆς ἀκρουρανίας, ὄψομαι διαφερόμενόν σέ τε, καὶ τὴν ναῦν πρύμνηθεν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου κατουρουμένην.

ΛΥ. ἅλις ὦ Λεξίφανες καὶ πότου, καὶ ἀναγνώσεως. ἐγὼ γοῦν ἤδη μεθύω σοι, καὶ ναυτιῶ. καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, εὖ ἴσθι, κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ, περιβομβούμενος, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνομάτων. καίτοι τὸ μὲν πρῶτον, γελᾶν ἐπῄει μοι ἐπ' αὐτοῖς. ἐπειδὴ δὲ πολλά, καὶ πάντα ὅμοια ἦν, ἠλέουν σε τῆς κακοδαιμονίας, ὁρῶν εἰς λαβύρινθον ἄφυκτον ἐμπεπτωκότα, καὶ νοσοῦντα νόσον τὴν μεγίστην. μᾶλλον δὲ, μελαγχολῶντα. ζητῶ οὖν πρὸς ἐμαυτὸν, ὁπόθεν τὰ τοσαῦτα κακὰ συνελέξω, καὶ ἐν ὁπόσῳ χρόνῳ, καὶ ὅπου κατακλείσας εἶχες τοσοῦτον ἑσμὸν ἀτόπων καὶ διεστρόφων ὀνομάτων. ὧν τὰ μὲν, αὐτὸς ἐποίησας. τὰ δὲ, κατορωρυγμένα ποθὲν ἀνασπῶν κατὰ τὸ ἰαμβεῖον, ὄλοιο, θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς. τοσοῦτον βόρβορον συνερανίσας, κατήντλησάς μου· μηδὲν σε δεινὸν εἰργασμένον. δοκεῖς δέ μοι μήτε φίλον τινά, ἢ οἰκεῖον, ἢ εὔνουν ἔχειν, μήτε ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πώποτε, καὶ παῤῥησίαν ἄγοντι ἐντετυχηκέναι.

ὅς τά

πρὸς τἀληθὲς εἰπών, ἔπαυσεν ἄν σε ὑδέρῳ μὲν ἐ-
χόμενον, καὶ ὑπὸ τοῦ πάθους διαρραγῆναι κινδυ-
νεύοντα, σαυτῷ δὲ, εὔσαρκον εἶναι δοκοῦντα, καὶ
εὐεξίαν οἰόμενον τὴν συμφοράν. καὶ ὑπὸ μὲν
τῶν ἀνοήτων, ἐπαινούμενον, ἀγνοούντων ἃ πά-
σχεις. ὑπὸ δὲ τῶν πεπαιδευμένων, εἰκότως
ἐλεούμενον. ἀλλ' εἰς καλὸν γὰρ τουτονὶ Σώπο-
λιν ὁρῶ τὸν ἰατρὸν προσιόντα. φέρε τούτῳ ἐγχει-
ρίσαντές σε, καὶ διαλεχθέντες ὑπὲρ τῆς νόσου, ἴα-
σίν τινά σοι εὑρώμεθα. συνετὸς γὰρ ὁ ἀνὴρ, καὶ πολ-
λοὺς ἤδη παραλαβὼν, ὥσπερ σὲ ἡμιμανεῖς, καὶ
κορυζῶντας, ἀπήλλαξεν, ἐγχέας φάρμακον.
χαῖρε Σώπολι. καὶ τουτονὶ Λεξιφάνην παραλα-
βὼν, ἑταῖρον ὡς οἶσθα ἡμῖν ὄντα, λήρῳ δὲ νῦν,
καὶ ξένῃ περὶ τὴν φωνὴν νόσῳ ξυνόντα, καὶ κινδυ-
νεύοντα, ἤδη τελέως ἀπολωλέναι, σῶσον ἑνί
γέ τῳ τρόπῳ. ΛΕ. μὴ ἐμὲ Σώπολι, ἀλλὰ του-
τονὶ Λυκῖνον, ὃς περιφανῶς μακκοᾷ, καὶ ἄν-
δρας πεφρενωμένους ὀλιγογνωμεῖν οἴεται. καὶ
κατὰ τὸν Μνησάρχου τὸν Σάμιον, σιωπὴν, καὶ
ἀγλωττίαν ἡμῖν ἐπιβάλλει, ἀλλὰ μὰ τὴν
ἀναίσχυντον Ἀθηνᾶν, καὶ τὸν μέγαν θηριομάχον
Ἡρακλέα, οὐδ' ὅσον τοῦ γρῦ, καὶ τοῦ φνεὶ φροντιοῦ-
μεν αὐτοῦ. ὀττεύομαι γὰρ μὴ δὲ ὅλως ἐντυγχά-
νειν αὐτῷ. ἔοικα δὲ καὶ ῥιναυστήσειν, τοιαῦτα ἐ

ἐπιτιμῶντος ἀκούων. καὶ ἤδη γε ἄπειμι παρὰ τὸν ἑταῖρον Κλεινίαν, ὅτι πυνθάνομαι χρόνου ἤδη ἀκάθαρτον εἶναι αὐτῷ τὴν γυναῖκα, καὶ ταύτην νοσεῖν, ὅτι μὴ ῥεῖ. ὥστε οὐκέτι οὐδ' ἀναβαίνει αὐτήν, ἀλλ' ἄβατος, καὶ ἀνήροτός ἐστι. Σώ. τί δὲ, νοσεῖ ὦ Λυκῖνε Λεξιφάνης; Λυ. αὐτὰ ταῦτα ὦ Σώπολι οὐκ ἀκούεις. οἷα φθέγγεται; καὶ ἡμᾶς τοὺς νῦν προσομιλοῦντας καταλιπὼν πρὸ χιλίων ἐτῶν ἡμῖν διαλέγεται, διαστρέφων τὴν γλῶτταν, καὶ ταυτὶ τὰ ἀλλόκοτα συντιθεὶς, καὶ σπουδὴν ποιούμενος ἐπ' αὐτοῖς, ὡς δή τι μέγα ὄν, εἴ τι ξενίζοι καὶ τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι. Σώ. μὰ Δί' οὐ μικράν τινα λέγεις τὴν νόσον ὦ Λυκῖνε. βοηθητέα γοῦν τἀνδρὶ πάσῃ μηχανῇ. καὶ κατὰ θεὸν γὰρ τῶν χολώντων τινὶ φάρμακον τουτὶ κερασάμενος, ἀπῄειν, ὡς πιὼν, ἐμέσειε. φέρε πρῶτος αὐτὸς πῖθι ὦ Λεξίφανες, ὡς ὑγιὴς ἡμῖν, καὶ καθαρὸς γένοιο τῆς τοιαύτης τῶν λόγων ἀτοπίας κενωθείς. ἀλλὰ πείθου τί μοι, καὶ πῖθι, καὶ ῥάων ἔσῃ. Λε. οὐκ οἶδ' ὅ καὶ δράσετέ με ὦ Σώπολι, σύ τε, καὶ Λυκῖνος, πιπίσκοντες τουτονὶ τοῦ φαρμάκου. δέδοικα γοῦν μὴ πῶμα γένοιτό μοι περὶ τῶν λόγων τὸ στόμα. Λυ. πῖθι, καὶ μὴ μέλλε, ὡς ἀνθρώπινα ἤδη φρονοίης, καὶ λέγοις.

Λυ.

Λυ. ἰδοὺ πείθομαι, καὶ πίομαι, φεῦ, τί τοῦτο;
πολὺς βορβορυγμός. ἐγγαστρίμυθόν τινα ἔοικα
πεπωκέναι. Σώ. ἄρξαι δὴ ἐμεῖν. βαβαί.
πρῶτον τουτὶ τὸ, μῶν. εἶτα μετ' αὐτὸ, τὸ ἐξελήλυ
θε τὸ, κᾆτα. εἶτα ἐπ' αὐτοῖς, τὸ, ἦ δ' ὅς, καὶ ἀμηγέ
πη, καὶ λῷστε καὶ δήπουθεν, καὶ συνεχὲς τὸ, ἄττα.
βίασαι δ' ὅμως, καὶ καθὲς εἰς τὴν φάρυγγα
τοὺς δακτύλους. οὐδέπω τὸ ἴκταρ ἐμήμεκας,
οὐδὲ τὸ σκορδινᾶσθαι, οὐδὲ τὸ τευτάζεσθαι,
οὐδὲ τὸ σκύλλεσθαι. πολλὰ ἔτι ὑποδέδυκε,
καὶ μεστή σοι αὐτῶν ἡ γαστήρ. ἄμεινον δὲ εἰ καὶ κά
τω διαχωρήσειεν ἂν ἔνια. ἡ γοῦν σιληποδία,
μέγαν τὸν ψόφον εἰργάσατο συνεκπεσοῦσα μετὰ
τοῦ πνεύματος. ἀλλ' ἤδη μὲν καθαρὸς οὑτοσὶ,
πλὴν εἴ τι μεμένηκεν ὑπόλοιπον ἐν τοῖς κάτω
ἐντέροις. σὺ δὲ τὸ μετὰ τοῦτο, παραλαβὼν αὐτὸν
ὦ Λυκῖνε, μεταπαίδευε, καὶ δίδασκε, ἃ χρὴ λέ
γειν. Λυ. οὕτω ποιήσομεν ὦ Σώπολι, ἐπειδὴ
πὸρ ἡμῖν προοδοποίηται τὰ παρὰ σοῦ. καὶ πρὸς σὲ
τὸ λοιπὸν ὦ Λεξίφανες, ἡ συμβουλὴ, εἴπερ ἄρ' ἐ
θέλεις ὡς ἀληθῶς ἐπαινεῖσθαι ἐπὶ λόγοις, κἀν τοῖς
πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα,
φεῦγε, καὶ ἀποτρέπου. ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ τῶν
ἀρίστων ποιητῶν, καὶ ὑπὸ διδασκάλοις αὐτοὺς
ἀναγνοὺς, μέτιθι ἐπὶ τοὺς ῥήτορας. καὶ τῇ ἐκείνων

φωνῇ συντραφεὶς, ὧν τὰ Θουκυδίδου, καὶ Πλάτωνος ἐν καιρῷ μέτιθι, πολλὰ καὶ τῇ καλῇ κωμῳδίᾳ, καὶ τῇ σεμνῇ τραγῳδίᾳ ἐγγυμνασάμενος, παρὰ γὰρ τούτων, ἅπαντα τὰ κάλλιστα ἀπανθισάμενος, ἔσῃ τις ἐν λόγοις, ὡς νῦν γε ἐλελήθεις σαυτὸν τοῖς ὑπὸ τῶν κοροπλάθων εἰς τὴν ἀγορὰν πλαττομένοις ἐοικὼς, κεχρωσμένος μὲν τῇ μίλτῳ καὶ τῷ κυανῷ. τὸ δ' ἔνδοθεν, πήλινός τε, καὶ εὔθρυπτος ὤν. ἐὰν ταῦτα ποιῇς, πρὸς ὀλίγον τὸν ἐπὶ τῇ ἀπαιδευσίᾳ ἔλεγχον ὑπομείνας, καὶ μὴ αἰδεσθεὶς μεταμανθάνων. θαρρῶν ὁμιλήσεις τοῖς πλήθεσι, καὶ οὐ καταγελασθήσῃ, ὥσπερ νῦν, οὐδὲ διὰ στόματος ἐπὶ τῷ χείρονι τοῖς ἀρίστοις ἔσῃ, Ἕλληνα, καὶ Ἀττικὸν ἀποκαλούντων σε, τὸν μηδὲ βάρβαρον ἐν τοῖς σαφεστάτοις ἀριθμεῖσθαι ἄξιον. πρὸ πάντων δὲ ἐκεῖνο μέμνησό μοι, μὴ μιμεῖσθαι τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν γενομένων σοφιστῶν τὰ φαυλότατα, μηδὲ περιέπειν ἐκεῖνα, ὥσπερ νῦν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα, καταπατεῖν, ζηλοῦν δὲ τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων. μηδέ σε θελγέτωσαν αἱ ἀνεμῶναι τῶν λόγων, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῶν ἀθλητῶν νόμον, ἡ στερρά σοι τροφὴ, συνήθης ἔστω. μάλιστα δὲ, χάρισι, καὶ σαφηνείᾳ θῦε, ὧν πάμπολυ λίαν νῦν ἀπελέλειπτο. καὶ ὁ τῦφος δὲ, καὶ

ἡ μεγαλ

ἡ μεγαλαυχία, καὶ ἡ κακοήθεια, καὶ τὸ βρενθύεσθαι, καὶ λαρυγγίζειν, ἀπέστω. καὶ τὸ διασιλλαίνειν τὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἵεσθαι ὅτι πρῶτος ἔσῃ αὐτός, ἢν τὰ πάντων συκοφαντῇς. καὶ μὴν κἀκεῖνο οὐ μικρὸν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον ἁμαρτάνεις, ὅτι, οὐ πρότερον τὰς διανοίας τῶν λέξεων προπαρασκευασμένος, ἔπειτα κατακοσμεῖς τοῖς ῥήμασι, καὶ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλ' ἤν που ῥῆμα ἔκφυλον εὕρῃς, ἢ αὐτὸς πλασάμενος οἰηθῇς εἶναι καλὸν, τούτῳ ζητεῖς διάνοιαν ἐφαρμόσαι, καὶ ζημίαν ἡγῇ, ἂν μὴ παραβύσῃς αὐτό που, κἂν τῷ λεγομένῳ μηδ' ἀναγκαῖον ᾖ. οἷον πρῴην τὸν οὐ μάλωπα, οὐδὲ εἰδὼς ὅ, τι σημαίνει, ἀπέρριψας, οὐδὲν ἐοικότα τῷ ὑποκειμένῳ. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται πάντες, ἐτεθήπεσαν, ὑπὸ τοῦ ξένου πληγέντες τὰ ὦτα. οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ἐπ' ἀμφοτέροις, καὶ σοὶ, καὶ τοῖς ἐπαινοῦσιν, ἐγέλων. τὸ δὲ πάντων καταγελαστότατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι ὑπεράττικος εἶναι ἀξιῶν, καὶ τὴν φωνὴν εἰς τὸ ἀρχαιότατον ἀπηκριβωμένος, τοιαῦτα ἔνια, μᾶλλον δὲ τὰ πλεῖστα ἐγκαταμιγνύεις τοῖς λόγοις, ἃ μηδὲ παῖς ἄρτι μανθάνων, ἀγνοήσειεν. οἷον ἐκεῖνα, πῶς οἴει, κατὰ γῆς δῦναι ηὐχόμην, ἀκούων σου ἐπιδεικνυμένου, ὅτε χιτώνιον μὲν, καὶ τὸν ἀνδρε-

ὁμωνύμου λέγεσθαι. δουλάρια δὲ, καὶ τοὺς ἄρρενας τῶν ἀκολούθων ἀποκαλεῖς. ἃ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι χιτώνιον μὲν, γυναικὸς ἐσθής, δουλάρια δὲ, τὰ θήλεα καλοῦσι; καὶ ἄλλα πολὺ τούτων προφανέστερα, οἷον τὸ ἵπτατο, καὶ τὸ ἀπαντώμενος, καὶ τὸ καθεσθείς, οὐδὲ μετοικικὰ τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. ἡμεῖς δὲ, οὐδὲ ποιητὰς ἐπαινοῦμεν τοὺς κατάγλωττα γράφοντας ποιήματα. τὰ δὲ σά, ὡς πεζὰ μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ ὁ Δωσιάδα βωμὸς ἂν εἴη, καὶ ἡ τοῦ Λυκόφρονος ἀλεξάνδρα, καὶ εἴ τις ἔτι τούτων τὴν φωνὴν κακοδαιμονέστερος. ἂν ταῦτα ζηλώσῃς, καὶ μεταμάθῃς, ἄριστα βεβουλευμένος ὑπὲρ σαυτοῦ ἔσῃ. ἢν δὲ λάθῃς αὖθις εἰς τὴν λιχνείαν κατολισθών, ἐμοὶ μὲν ἀποπεπλήρωται ἡ παραίνεσις, σὺ δὲ σεαυτὸν αἰτιάσῃ, ἄνπερ καὶ ξυνῇς χείρων γενόμενος.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ. ΠΑΜΦΙΛΟΣ.

Ὅθεν ὦ Λυκῖνε, ἢ τί γελῶν ἡμῖν ἀφῖξαι; ἀεὶ μὲν γὰρ φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις. τουτὶ δὲ πλέον τοῦ συνήθους εἶναί μοι δοκεῖ, ἐφ' ὅτῳ μηδὲ κατέχειν δυνατὸς εἶ τὸν γέλωτα. Λυ. ἐξ ἀγορᾶς μὲν ἥκω σοι ὦ Πάμφιλε. τοῦ γέλωτος δὲ, αὐτίκα κοινωνόν ποιήσομαί σε, ἢν ἀκούσῃς οἵα δίκη δικαζομένῃ παρεγενόμην, φιλοσόφων πρὸς ἀλλήλους ἐριζόντων.

τῶν. Πάμ. καὶ τοῦτο μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον λέγεις, τὸ, φιλοσοφοῦντας δικάζεσθαι πρὸς ἀλλήλους. δέον, εἰ καί τι μέγα εἴη, κατ' εἰρήνην ἐν σφίσι διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα. Λυ. πόθεν ὦ μακάριε κατ' εἰρήνην ἐκεῖνοι, οἵγε ξυμπεσόντων, ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων, κεκραγότες, καὶ ὑπερδιατεινόμενοι; Πάμ. ἦ που ὦ Λυκῖνε, περὶ τῶν λόγων διεφέροντο τὰ συνήθη ταῦτα, ἑτερόδοξοι τυγχάνοντες. Λυ. οὐδαμῶς. ἀλλ' ἑτεροῖόν τι τοῦτο ἦν. ὁμόδοξοι γὰρ ἄμφω, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων. δίκη δὲ ὅμως συνειστήκει, καὶ δικασταὶ ψηφοφοροῦντες ἦσαν οἱ ἄριστοι, καὶ πρεσβύτατοι, καὶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ ἐφ' ὧν ἄν τις ᾐδέσθη, παρὰ μέλος τι φθεγξάμενος, οὐχ ὅπως ἐς τοσαύτην ἀναισχυντίαν ἐξαπόμενος. Πάμ. οὐκοῦν λέγοις ἂν ἤδη τὸ κεφάλαιον τῆς δίκης, ὡς καὶ αὐτὸς εἰδείην ὅ, τι σοι τὸ κεκινηκὸς εἴη τὸν τοσοῦτον γέλωτα. Λυ. συντέτακται μὲν ὦ Πάμφιλε, ὡς οἶσθα, ἐκ βασιλέως μισθοφορά τις οὐ φαύλη κατὰ γένη τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω, καὶ Πλατωνικοῖς, καὶ Ἐπικουρείοις, ἔτι καὶ τοῖς ἐκ τοῦ Περιπάτου, τὰ ἴσα τούτοις ἅπασιν. ἔδει δὲ ἀποθανόντος αὐτῶν τινος, ἄλλον αὐτίκα θίστα-

σθαι, δοκιμασθέντα ψήφῳ τῶν ἀρίστων. καὶ τὰ ἆθλα, οὐ βοείη τις ἦν κατὰ τὸν ποιητὴν, οὐδὲ ἱερεῖον, ἀλλὰ μύριαι κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν, ἐφ' ὅτῳ συνεῖναι τοῖς νέοις. Παμ. οἶδα ταῦτα. καί τινα φασὶν αὐτῶν ἔναγχος ἀποθανεῖν, τῶν Περιπατητικῶν οἶμαι τὸν ἕτερον. Λυ. αὕτη ὦ Πάμφιλε ἡ Ἑλένη, ὑπὲρ ἧς ἐμονομάχουν πρὸς ἀλλήλους. καὶ ἄχρι γε τούτου, γελοῖον οὐδὲν ἦν ἐκείνοις. ὡς τὸ φιλοσόφους εἶναι φάσκοντας, καὶ χρημάτων καταφρονεῖν. ἔπειτα, ὑπὲρ τούτων, ὡς ὑπὲρ πατρίδος κινδυνευούσης, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν, ἀγωνίζεσθαι. Πάμ. καὶ μὴν καὶ τὸ δόγμα τοῦτό γε ἐστὶ τοῖς Περιπατητικοῖς, τὸ μὴ σφόδρα καταφρονεῖν χρημάτων, ἀλλὰ τρίτον τι ἀγαθὸν καὶ ταῦτ' οἴεσθαι. Λυ. ὀρθῶς λέγεις. φασὶ γὰρ οὖν ταῦτα. καὶ κατὰ τὰ πάτρια ἐγίγνετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ, ἤδη ἄκουε. πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι, τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἀποθανόντος ἐκείνου ἠγωνίζοντο. δύο δὲ μάλιστα ἦσαν οἱ ἀμφήριστοι αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρεσβύτης, οἶσθα ὃν λέγω, τὸν ἐριστικὸν, καὶ Βαγώας ὁ εὐνοῦχος εἶναι δοκῶν. τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων, προηγώνιστο αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἑκάτερος τῶν δογμάτων ἐπιδέδεικτο, καὶ ὅτι τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τῶν ἐκεί-

νῷ δοκούντων, εἴχετο. καὶ μὰ τὸν Δί', οὐδέτερος αὐτῶν ἀμείνων ἦν. τὸ δ' οὖν τέλος τῆς δίκης, ἐς τοῦτο περιέστη. ἀφέμενος γὰρ ὁ Διοκλῆς τοῦ δεικνύναι τὰ αὑτοῦ, μετέβαινεν ἐπὶ τὸν Βαγώαν, καὶ διελέγχειν ἐπειρᾶτο μάλιστα τὸν βίον αὐτοῦ. κατὰ ταυτὰ δὲ καὶ ὁ Βαγώας, ἀντεξήταζε τὸν ἐκείνου βίον. Παμ.. εἰκότως ὦ Λυκῖνε. καὶ τὰ πλείω γε τοῦ λόγου περὶ τούτου μᾶλλον ἐχρῆν εἶναι αὐτοῖς, ὡς ἔγωγε, εἰ δικάζων ἐτύγχανον, ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τὸ πλεῖον διαψηφίσαι ἄν μοι δοκῶ, τὸν ἄμεινον βιοῦντα μᾶλλον, ἢ τὸν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῖς προχειρότερον ζητῶν, καὶ οἰκειότερον τῇ νίκῃ νομίζων. Λυ. εὖ λέγεις. κἀμὲ ὁμόψηφον ἐν τούτῳ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ ἅλις μὲν εἶχον βλασφημιῶν, ἅλις δὲ ἐλέγχων, τὸ τελευταῖον, ἤδη ὁ Διοκλῆς ἔφη, μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν θεμιτὸν εἶναι τὸν Βαγώαν, μεταποιεῖσθαι φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ἀριστείων, εὐνούχῳ γε ὄντι, ἀλλὰ τοὺς τοιούτους οὐχ ὅπως τούτων ἀποκεκλεῖσθαι ἠξίου, ἀλλὰ καὶ ἱερῶν αὐτῶν, καὶ περιρραντηρίων, καὶ τῶν κοινῶν ἁπάντων συλλόγων, δυσοιώνιστόν τι ἀποφαίνων, καὶ δυσάντητον θέαμα, εἴ τις ἕωθεν ἐξιὼν ἐκ τῆς οἰκίας, ἴδοι τοιοῦτόν τινα. καὶ πολὺς ἦν ὁ περὶ τούτου λόγος οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα εἶναι τὸν εὐνοῦχον λέ-

γοντος, ἀλλά τι σύνθετον, καὶ μικτὸν, καὶ τερα-
τῶδες, ἔξω τῆς ἀνθρωπείας φύσεως. Πάμ.
καινόν γε τὸ ἔγκλημα φῂς ὦ Λυκῖνε, καὶ ἤδη γε-
λᾶν καὶ αὐτὸς ὦ ἑταῖρε προάγομαι, τῆς παραδό-
ξου ταύτης κατηγορίας ἀκούων. τί δ' οὖν ἅτε-
ρος; ἆρα τὴν ἡσυχίαν ἠγάπησεν; ἢ τί πρὸς ταῦτα
καὶ αὐτὸς ἀντειπεῖν ἐτόλμησε; Λυκῖ. τὰ
μὲν πρῶτα, ὑπ' αἰδοῦς, καὶ δειλίας, οἰκεῖον
γὰρ αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον, ἐπὶ πολὺ ἐσιώπα, καὶ ἠρυ-
θρία, καὶ ἰδίων φανερὸς ἦν. τέλος δὲ, λεπτόν
τι, καὶ γυναικεῖον ἐμφθεγξάμενος, οὐ δίκαια
ποιεῖν ἔφη τὸν Διοκλέα, φιλοσοφίας ἀπο-
κλείοντα, εὐνοῦχον ὄντα, ἧς καὶ γυναιξὶ μετεῖ-
ναι. καὶ παρήγοντο Ἀσπασία, καὶ Διοτίμα, καὶ
Θαργηλία, συνηγορήσουσαι αὐτῷ. καί τις ἀ-
καδημαϊκὸς εὐνοῦχος ἐκ Κελτῶν, ὀλίγον πρὸ
ἡμῶν εὐδοκιμήσας ἐν τοῖς Ἕλλησιν. ὁ Διοκλῆς
δὲ, κἀκεῖνον αὐτὸν, εἴπερ ἦν, καὶ τῶν ὁμοίων
μετεποιεῖτο, εἶρξεν ἂν, οὐ καταπλαγεὶς αὐ-
τοῦ τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν. καί τινας
καὶ αὐτὸς ἀπεμνημόνευε λόγους, καὶ πρὸς ἐκεῖ-
νον ὑπό τε Στωϊκῶν, καὶ Κυνικῶν μάλιστα εἰ-
ρημένους πρὸς τὸ γελοιότερον, ἐπὶ τῷ ἀτελεῖ
τοῦ σώματος. ἐν τούτοις ἦν τοῖς δικασταῖς ἡ
διατριβή. καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη τοῦ σκέμμα-
τος,

τος, τοῦτο ἐτύγχανεν ὄν, εἰ δοκιμαστέος ὁ εὐ-
νοῦχος, ἐπὶ φιλοσοφίαν παρελθεῖν, καὶ νέων
προστασίαν ἐγχειρισθῆναι ἀξιῶν. τοῦ μὲν, καὶ
σχῆμα, καὶ σώματος εὐμοιρίαν προσεῖναι φιλο
σόφου δεῖν λέγοντος. καὶ τὸ μέγιστον, πώγωνα
βαθὺν ἔχειν αὐτόν, καὶ τοῖς προσιοῦσι, καὶ μαν-
θάνειν βουλομένοις, ἀξιόπιστον, καὶ πρέποντα
ταῖς μυρίαις, ἃς χρὴ παρὰ βασιλέως ἀπο-
φέρεσθαι. τὸ δὲ τοῦ εὐνούχου, καὶ τῶν βακή-
λων, χεῖρον εἶναι. τοὺς μὲν, γὰρ κἂν πεπειρᾶ-
σθαί ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐ-
θὺς ἀποκεκόφθαι, καὶ ἀμφίβολόν τι ζῶον εἶναι
κατὰ ταὐτὰ ταῖς κορώναις, αἳ μήτε περιστε-
ραῖς, μήτε κόραξιν ἐναριθμοῖντο ἄν. τοῦ δὲ, οὐ
σωματικὴν λέγοντος εἶναι τὴν κρίσιν, ἀλλ' ἀλ-
κὴν ψυχῆς, καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δεῖν γί-
γνεσθαι, καὶ τῆς τῶν δογμάτων ἐπιστήμης.
εἶθ' ὁ Ἀριστοτέλης ἐκαλεῖτο μάρτυς τοῦ λόγου,
εἰς ὑπερβολὴν θαυμάσας Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον,
τὸν ἐκ τοῦ Ἀταρνέως τύραννον, ἄχρι τοῦ καὶ θύ-
ειν αὐτῷ κατὰ ταὐτὰ τοῖς θεοῖς. καίτοι καὶ ἐ-
τόλμα προστιθέναι ὁ Βαγώας τοῦτον, ὡς πολὺ
ἐπιτηδειότερος εὐνοῦχος τοῖς νέοις διδάσκα-
λος, οὐδὲ διαβολήν τινα πρὸς αὐτοὺς ἐνδέξα-
σθαι δυνάμενος, οὐδὲ τὸ Σωκράτους ἐκεῖνο ἔχ-

ἔγκλημα παθεῖν ἂν, ὡς διαφθείροντα τὰ μειράκια. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸ ἀγένειον μάλιστα ἐσκώφθη, χαριέντως τοῦτο ὡς γοῦν ᾤετο, προσέρριψεν. εἰ γὰρ ἀπὸ πώγωνος ἔφη βαθέος κρίνεσθαι δέοι τοὺς φιλοσοφοῦντας, τὸν τράγον ἂν δικαιότερον προκριθῆναι πάντων. ἐν τούτῳ, τρίτος ἄλλος παρεστώς, τὸ δὲ ὄνομα ἐν ἀφανεῖ κείσθω, καὶ μὴν ἔφη ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὑτοσὶ ὁ τὰς γνάθους λεῖος, καὶ τὸ φώνημα γυναικεῖος, καὶ τὰ ἄλλα εὐνούχῳ ἐοικὼς, εἰ ἀποδύσαιτο, πάνυ ἀνδρεῖος ὑμῖν φανεῖται. εἰ δὲ μὴ, ψεύδονται οἱ περὶ αὐτοῦ λέγοντες, καὶ μοιχὸς ἑάλω ποτὲ, ὡς ὁ ἄξων φησὶν, ἄρθρα ἐν ἄρθροις ἔχων. ἀλλὰ τότε μὲν ἐς τὸν εὐνοῦχον ἀναφυγὼν, καὶ τοῦτο κρησφύγετον εὑρόμενος, ἀφείθη, ἀπιστησάντων τῇ κατηγορίᾳ τῶν τότε δικαστῶν, ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως. νῦν δὲ, κἂν παλινῳδῆσαί μοι δοκεῖ, τοῦ προκειμένου μισθοῦ ἕνεκα. τούτων δὲ λεγομένων, παρὰ πάντων μὲν γέλως ἐγίγνετο, ὡς τὸ εἰκός. Βαγώας δὲ μᾶλλον ἐταράττετο, καὶ παντοῖος ἦν ἐς μυρία τρεπόμενος χρώματα, καὶ ψυχρῷ τῷ ἱδρῶτι ῥεόμενος. καὶ οὔτε συγκατατίθεσθαι τῷ τῆς μοιχείας ἐγκλήματι καλῶς ἔχειν ᾤετο, οὔτε ἀχρεῖον αὐτῷ τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐς τὸν παρόντα ἀγῶνα ἡγεῖτο

εἶναι.

εὐν. Πάμ. γελοῖα ὦ Λυκῖνε ὡς ἀληθῶς τὰ πράγματα, καὶ ἔοικεν οὐ τὴν τυχοῦσαν ὑμῖν διατριβὴν παρεσχῆσθαι. τὸ δ' οὖν τέλος, τί ἐγένετο, καὶ πῶς ἔγνωσαν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ δικασταί; Λυ. οὐχ ὁμόψηφοι πάντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ μὲν, ἠξίουν ἀποδύσαντας αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς ἀργυρωνήτους, ἐπισκοπεῖν εἰ δύναιτο φιλοσοφεῖν, τἄγγα πρὸς τῶν ὀρχέων. οἱ δὲ, ἔτι γελοιότερον μεταστειλαμένους τινὰς τῶν ἐξ οἰκήματος γυναικῶν, κελεύειν αὐτὸν συνεῖναι, καὶ ὀπύειν, καί τινα τῶν δικαστῶν τὸν πρεσβύτατόν τε, καὶ πιστότατον ἐφεστῶτα, ὁρᾶν εἰ φιλοσοφεῖ. μετὰ δὲ, ἐπεὶ πάντας ὁ γέλως κατεῖχε, καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τὴν γαστέρα ἤλγει ῥασσόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἔγνωσαν ἀναπόμπιμον ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐκπέμψαι τὴν δίκην. καὶ νῦν ἅτερος μὲν, πρὸς τὴν τοῦ λόγου ἐπίδειξιν ὥς φασι, γυμνάζεται, καὶ παρασκευάζεται, καὶ κατηγορίαν συγκροτεῖ, καὶ τὸ τῆς μοιχείας ἔγκλημα ὑποκινεῖ, ἐναντιώτατον αὐτῷ καὶ οὗτος κατὰ τοὺς φαύλους τῶν ῥητόρων τοῦτο ποιῶν, καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας τὸν αἰτίδικον ἐκ τοῦ ἐγκλήματος καταλέγων. ὁ δὲ Βαγώας δὲ, ἕτερα ὥς φασι μέλει, καὶ ἀνδρίζεται τὰ πολλὰ, καὶ διὰ χειρὸς ἔχει τὸ πρᾶγμα. καὶ τέλος, κρατήσειν ἐλπίζει. ἢν ἐπιδείξῃ ὡς οὐδὲν χεί-

ῥων ἐστὶ τῶν τὰς ὑπὸ τοὺς ἀναβαινόντων ὄνων. αὕτη ἡ, ὦ ἑταῖρε, φιλοσοφίας ἀρίστη κρίσις ἔοικεν εἶναι, καὶ ἀπόδειξις ἀναντίλεκτος. ὥστε καὶ τὸν υἱὸν, ἔτι δέ μοι κομιδῇ νέος ἐστὶν, εὐξαίμην ἂν, οὐ τὴν γνώμην, οὐδὲ τὴν γλῶτταν, ἀλλὰ τὸ αἰδοῖον ἕτοιμον ἐς φιλοσοφίαν ἔχειν.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἀμφί τε οὐρανοῦ, ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφή. οὐκ αὐτῶν ἀστέρων, οὐδ' αὐτοῦ πέρι οὐρανοῦ, ἀλλὰ μαντείης, καὶ ἀληθείης, ἣ δὴ ἐκ τουτέων ἐς ἀνθρώπων βίον ἔρχεται. ὁ δέ μοι λόγος, οὐχ ὑποθημοσύνην ἔχει, οὐδὲ διδασκαλίην ἐπαγγέλλεται, ὅκως ταύτην τὴν μαντοσύνην διενεκτέον, ἀλλὰ μέμφομαι ὁκόσοι σοφοὶ ἐόντες, τὰ μὲν ἄλλα, ἐπασκέουσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἑωυτέων ἀπηγέονται. μούνην δ' ἀστρολογίην, οὔτε τιμέουσιν, οὔτ' ἐπασκέουσι. καὶ ἡ μὲν σοφίη, παλαιὴ, οὐδὲ νέον ἐς ἡμέας ἀφίκετο, ἀλλ' ἔστιν ἔργον ἀρχαίων βασιλήων, θεοφιλέων. οἱ δὲ νῦν, ἀμαθίῃ, καὶ ῥᾳθυμίῃ, καὶ προσέτι, μισοπονίῃ, κείνοισί τε ἀντίξοα φρονέουσι, καὶ εὖτ' ἂν ἀνδράσιν ἐπικυρέωσι, ψεύδεα μαντευόμενοι, ἄστρων τε κατηγορέουσι, καὶ αὐτὴν ἀστρολογίην μισέουσιν, οὐδέ μιν οὔτε ὑγιέα, οὔτε ἀληθέα νομίζουσιν, ἀλλὰ

λόγον

λόγον ψευδέα, καὶ ἀνεμώλιον, οὐ δικαίως ἐμοὶ δοκέει φρονέοντες. οὔτε γὰρ τέκτονος ἀϊδρείη, τεκτοσύνης αὐτῆς ἀφυΐη, οὐδὲ αὐλητέω ἀμουσίη, μουσικῆς ἀσοφίη. ἀλλ' οἱ μὲν, ἀμαθέες τῶν τεχνέων, ἑκάστη δ' ἐν ἑωυτῇ σοφή. πρῶτον μὲν ὦν Αἰθίοπες τόνδε τὸν λόγον ἀνθρώποισι κατεστήσαντο. αἰτίη δὲ αὐτέοισι, τὰ μὲν, ἡ σοφίη τοῦ ἔθνεος· καὶ γὰρ τἆλλα, τῶν ἄλλων σοφώτεροι Αἰθίοπες. τὰ δὲ, καὶ τῆς οἰκήσεως ἡ εὐμοιρίη. αἰεὶ γὰρ σφέας εὐδίη, καὶ γαληναίη περιέχεται. οὐδὲ τῶν τοῦ ἔτεος τροπέων ἀνέχονται, ἀλλ' ἐν μιῇ ὥρῃ οἰκέουσιν. ἰδόντες ὦν πρῶτα τὴν σεληναίην οὐκ ἐς πάμπαν ὁμοίην φαινομένην, ἀλλὰ πολυειδέα τε γιγνομένην, καὶ ἐν ἄλλοτε ἄλλῃ μορφῇ τρεπομένην, ἐδόκεεν αὐτέοισι τὸ χρῆμα θωύματος καὶ ἀπορίης ἄξιον. ἔνθεν δὲ ζητέοντες, εὗρον τουτέων τὴν αἰτίην, ὅτι οὐκ ἴδιον τῇ σεληναίῃ τὸ φέγγος, ἀλλά οἱ παρ' ἠελίου ἔρχεται. εὗρον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων τὴν φορὴν, τοὺς δὴ πλανήτας ἡμεῖς καλέομεν, μοῦνοι γὰρ τῶν ἄλλων ἀστέρων κινέονται, φύσιν τε αὐτῶν, καὶ δυναστείην, καὶ ἔργα, τὰ, ἕκαστος ἐπιτελέουσιν. ἐν δὲ, καὶ οὐνόματα αὐτέοισιν ἐπέθεσαν. οὐκ ὀνόματα. ὅκως ἐδόκεον, ἀλλὰ σημήϊα. ταῦτα μὲν ὦν Αἰθίοπες ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπέβλεψαν. μετὰ δὲ, γείτοσιν οὖσιν Αἰγυπτί-

οισιν, ἀτελέα τὸν λόγον παρέδοσαν, Αἰγύπτιοι
δὲ παρὰ σφέων ἐκδεξάμενοι ἡμιεργέα τὴν μαν-
τικὴν, ἐπὶ μέζον ἤγειραν, μέτρα τε τῆς ἑκά-
στου κινήσεως ἐσημήναντο, καὶ ἐτέων ἀριθμὸν,
καὶ μηνέων καὶ ὡρέων διετάξαντο. καὶ μηνέων
μὲν σφίσι μέτρον ἡ σεληναίη, καὶ ἡ ταύτης ἀνα-
στροφὴ ἐγένετο, ἔτεος δὲ, ἠέλιος, καὶ ἡ τοῦ ἠε-
λίου περίφορος. οἱ δὲ, καὶ ἄλλα ἐμήσαντο πολ-
λῷ μέζω τουτέων. ἐκ γὰρ δὴ τοῦ παντὸς ἠέ-
ρος, καὶ ἀστέρων τῶν ἄλλων, ἀπλανέων τε, καὶ
ἀσταθέων, καὶ οὐδ' ἅμα κινεομένων, δυώδεκα
μοίρας ἐτάμοντο ἐν τοῖσι κινεομένοισι, καὶ οἰ-
κεῖα ζῶα ἐόντα, ἕκαστον αὐτῶν ἐς ἄλλην μορ-
φὴν μεμιμέαται. τὰ μὲν, ἐνάλια. τὰ δὲ, ἀν-
θρώπων. τὰ δὲ, θηρῶν. τὰ δὲ, πτηνῶν. τὰ δὲ,
κτηνέων. ἀπὸ τέων δὴ καὶ ἱρὰ τὰ αἰγύπτια πο-
λυειδέα ποιέεται. οὐ γὰρ πάντες Αἰγύπτιοι ἐκ τῶν
δυώδεκα μοιρέων πασέων ἐμαντεύοντο, ἄλλοι
δὲ ἄλλοισι μοίρῃσιν ἐχρέοντο. καὶ κριὸν μὲν σέβου-
σιν, ὁκόσοι ἐς κριὸν ἀπέβλεπον. ἰχθύας δὲ οὐ σι-
τέονται. ὁκόσοι ἰχθύας ἐπεσημήναντο. οὐδὲ τράγον
κτείνουσιν, ὅσοι αἰγόκερων ᾔδεσαν. καὶ οἱ ἄλλοι
τἄλλα, ὡς ἕκαστοι ἱλάσκονται. ναὶ μὴν καὶ ταῦ-
ρον ἐς τιμὴν τοῦ ἠερίου ταύρου σεβίζονται. καὶ ὁ Ἆπις
αὐτοῖς χρῆμα ἱρώτατον, τὴν χώρην ἐπινέμε-
ται, καὶ

ται, καὶ οἱ ἐκεῖ μαντήϊόν τε ἀνατιθέασι, σημήϊον τῆς ἐκείνου τοῦ ταύρου μαντικῆς. οὐ μὲν πολλὸν ἢ, καὶ Λίβυες ἐπέβησαν τοῦ λόγου. καὶ γὰρ δὴ Λιβύων μαντήϊον τοῦ Ἄμμωνος, καὶ τοῦτο ἐς τὸν ἠέρα, καὶ ἐς τὴν τούτου σοφίην εὕρητο· παρὰ δὴ Ἄμμωνα, καὶ οὗτοι κριοπρόσωπον ποιέονται. ἔγνωσαν δὲ τουτέων ἕκαστα καὶ Βαβυλώνιοι. οὗτοι μὲν λέγουσι καὶ πρὸ τῶν ἄλλων. ἐμοὶ δὲ δοκέει, πολλὸν ὕστερον ἐς τούτους ὁ λόγος ἀφίκετο. Ἕλληνες δὲ, οὔτε παρ' Αἰθιόπων, οὔτε παρ' Αἰγυπτίων ἀστρολογίης πέρι οὐδ' ἐν ἤκουσαν, ἀλλὰ σφίσιν Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρου, καὶ Καλλιόπης, πρῶτος τάδε ἀπηγήσατο. οὐ μάλα ἐμφανέως, οὐδὲ ἐς φάος τὸν λόγον προήνεγκεν, ἀλλ' εἰς γοητείην, καὶ ἱερολογίην, οἵη διανοίη ἐκείνου. πηξάμενος γὰρ λύρην, ὄργιά τε ἐποιέετο, καὶ τὰ ἱρὰ ἤειδεν. ἡ δὲ λύρη, ἑπτάμιτος ἐοῦσα, τὴν τῶν κινεομένων ἀστέρων ἁρμονίην συνεβάλλετο. ταῦτα Ὀρφεὺς διζήμενος, καὶ ταῦτα ἀνακινέων, πάντα ἔθελγε, καὶ πάντων ἐκράτεεν. οὐ γὰρ ἐκείνην τὴν λύρην ἔβλεπεν, οὐδέ οἱ ἄλλης ἔμελε μουσουργίης, ἀλλ' αὕτη Ὀρφέως ἡ μεγάλη λύρη. Ἕλληνές τε τάδε τιμέοντες, μοίρην ἐν αὐτῷ οὐρανῷ ἀπέκειναν. καὶ ἀστέρες πολλοὶ καλέονται λύρη Ὀρφέως. ἢν δέ κοτε Ὀρφέα ἴδῃς,

ἢ λίθοισιν, ἢ χροιῇ μεμιμημένη, μέσῳ ἕζεται εἴ
κελος ἀείδοντι, μὲν χερσὶν ἔχων τὴν λύρην. ἀμ-
φὶ δέμιν, ζῶα μυρία ἕστηκεν. ἐν οἷς καὶ ἄνθρω
πος, καὶ ταῦρος, καὶ λέων. καὶ τῶν, ἕκαστον, ἐὼν
τ' ἂν ἐκεῖνα ἴδῃς, μέμνησό μοι τουτέων, κοίη ἐ
κείνου ἀοιδὴ, κοίη δὲ καὶ ἡ λύρη, κοῖος δὲ καὶ ταῦρος,
ἢ ὁ κοῖος λέων, Ὀρφέως ἐπαΐουσιν. ἢν δὲ, τὰ,
λέγω αἴτια γνοίης, σὺ δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δέρ
κεο ἕκαστον τουτέων. λέγουσι δὲ Τειρεσίην, ἄν
δρα Βοιώτιον, τοῦ, δὴ κλέος μαντοσύνης πέρι
πολλὸν ἀείρεται, τοῦτον οὖν Τειρεσίην ἐν Ἕλλησιν
εἰπεῖν, ὅτι τῶν πλανεομένων ἀστέρων, οἱ μὲν,
θήλεες. οἱ δὲ, ἄρρενες ἐόντες, οὐκ ἴσα ἐκτελέ
ουσι. τοὔνεκα, καί μιν διφυέα γενέσθαι, καὶ ἀμφίβιον
Τειρεσίην μυθολογέουσιν, ἄλλοτε μὲν θῆλυν, ἄλ
λοτε δὲ ἄρρενα. Ἀτρέος δὲ, καὶ Θυέστεω πέρι τῆς πα
τρῴης βασιληΐης φιλονεικεόντων, ἤδη ῥῆσιν Ἕλλη
σιν ἀναφανδὸν ἀστρολογίης τε, καὶ σοφίης τῆς οὐ
ρανίης, μάλιστ' ἔμελε. καὶ οὖν ξυνὸν τῶν Ἀργείων,
ἄρχειν ἔγνωσαν ἑωυτῶν, ὅστις τοῦ ἑτέρου σοφίην
προφερέστερος. ἔνθα δὴ Θυέστης μὲν, κριὸν σφίσι
τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σημηνάμενος, ἐπέδειξεν. ἀπὸ
τέω δὴ ἄρνα χρύσεον Θυέστῃ γενέσθαι μυθολογέ
ουσιν. Ἀτρεὺς δὲ, τοῦ ἠελίου πέρι, καὶ τῶν ἀνατολέων
αὐτοῦ λόγον ἐποιήσατο, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁμοίην φορὴν
ἠέλιος

ἠέλιός τε, καὶ ὁ κόσμος κινέονται, ἀλλ' ἐς αὐτίκα ἐξόον ἀλλήλοισι διαδρομέουσι. τὰ αἱ νῦν δύσιες, δοκέουσαι τοῦ κόσμου δύσιες ἐοῦσαι, τοῦ ἠελίου ἀνατολαί εἰσι. τάδε εἰπόντα, βασιλῆά μιν Ἀργεῖοι ἐποιήσαντο, καὶ μεγακλέος τῆς σοφίης αὐτοῦ ἐγένετο. ἐγὼ δὲ τὰ περὶ Βελλεροφόντεω τοιάδε φρονέω. πτηνὸν μὲν οἱ γενέσθαι ἵππον οὐ μάλα πείθομαι, δοκέω δέ μιν ταύτην τὴν σοφίην μεθέποντα, ὑψηλά τε φρονέοντα, καὶ ἄστροισι ὁμιλέοντα, ἐς οὐρανὸν οὐχὶ τῷ ἵππῳ ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ. ἴσα δέ μοι καὶ ἐς Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος εἰρήσθω. τὸν, δὴ κριῷ χρυσέῳ δι' αἰθέρος ἐλάσαι μυθέονται. καὶ μέντοι καὶ Δαίδαλον τὸν ἀθηναῖον, ξείνη μὲν ἡ ἱστορίη, δοκέω γέ μιν οὐκ ἔξω ἀστρολογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸν μάλιστα ἐχρήσασθαι, καὶ παιδὶ τῷ ἑωυτοῦ καταστήσασθαι. Ἴκαρος δὲ, νεότητι, καὶ ἀτασθαλίῃ χρεόμενος, καὶ οὐκ ἐπικτὰ διζήμενος, ἀλλ' ἐς πόλον ἀερθεὶς τῷ νόῳ ἐξέπεσε τῆς ἀληθείης, καὶ παντὸς ἀπεσφάλη τοῦ λόγου, καὶ ἐς πέλαγος κατηνέχθη, ἀβυσσέων πρηγμάτων. τὸν, Ἕλληνες ἄλλως μυθολογέουσι, καὶ κόλπον ἐπ' αὐτῷ ἐν τῇδε τῇ θαλάσσῃ ἰκάρειον εἰκῇ καλέουσι. τάχα δὲ καὶ Πασιφάη παρὰ Δαιδάλου ἀκούσασα ταύρου τε πέρι, τοῦ ἐν τοῖς ἄστροισι φαινομένου, καὶ αὐτῆς ἀστρολο-

γίης, ἐς ἔρωτα τῷ λόγῳ ἀπίκετο. ὅθεν νομίζουσιν ὅτι Δαίδαλός μιν ἐπὶ ταύρῳ ἐνύμφευσεν. εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ κατὰ μέρεα τὴν ἐπιστήμην διελόντες, ἕκαστοι αὐτῶν ἄλλα ἐπενοήσαντο, οἱ μὲν, τὰ ἐς τὴν σεληναίην, οἱ δὲ, τὰ ἐς Δία, οἱ δὲ, τὰ ἐς ἠέλιον συναγείραντες, δρόμους τε αὐτέων πέρι κινήσιος, καὶ δυνάμεος. καὶ Ἐνδυμίων μὲν, τὰ ἐς τὴν σεληναίην διετάξατο, Φαέθων δὲ, τοῦ ἠελίου δρόμον ἐτεκμήρατο, οὐ μέν γε ἀτρεκέως, ἀλλ' ἀτελέα τὸν λόγον ἀπολιπὼν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ τάγε ἀγνοέοντες, ἠελίου παῖδα Φαέθοντα δοκέουσι, καὶ μῦθον ἐπ' αὐτέῳ οὐδαμὰ πιστὸν διηγέονται. ἐλθόντα γάρ μιν παρὰ τὸν ἠέλιον τὸν πατέρα, αἰτέειν τοῦ φωτὸς ἅρμα ἡνιοχεύειν. τὸν δὲ, δοῦναί τέ οἱ, καὶ ὑποθέσθαι ἐπὶ ἱππασίης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων, ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἅρμα, ἡλικίῃ, καὶ ἀπειρίῃ, ἄλλοτε μὲν, πρόσγειος ἡνιόχευεν, ἄλλοτε πολλὸν τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος. τοῖς δὲ ἀνθρώποις κρύος τε καὶ θάλπος οὐκ ἀνασχετὸν διέφθειρεν. ἐπὶ τοῖσι δὴ τὸν Δία ἀγανακτέοντα βαλέειν πρηστῆρι Φαέθοντα μεγάλῳ. πεσόντα δέ μιν, αἱ ἀδελφεαὶ περιστᾶσαι, πένθος μέγα ἐποιέοντο, ἔστε μετέβαλον τὰ εἴδεα. καὶ νῦν εἰσιν αἴγειροι, καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δάκρυον στάζουσιν. οὐχ οὕτω ταῦτα ἐγένετο, οὐ

δὲ

δὲ ὅσιον αὐτοῖσι πείθεσθαι, οὐδὲ ἥλιος παῦλαν ἐποιήσατο, οὐδὲ ὁ παῖς αὐτῷ ἀπέθανε. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλα Ἕλληνες πολλὰ μυθώδεα, τοῖσι ἐγὼ οὐ μάλα τι πείθομαι. κῶς γὰρ δὴ ὅσιον πιστεῦσαι παῖδα Αἰνείην ἐξ Ἀφροδίτης γενέσθαι, καὶ Διὸς Μίνω, καὶ Ἄρεος Ἀσκάλαφον, καὶ Αὐτόλυκον Ἑρμέω; ἀλλ' οὗτοι ἕκαστος αὐτέων, θεοφιλέες ἐγένοντο. καὶ σφίσι γενομένοισι, τὸν μὲν, ἡ Ἀφροδίτη, τὸν δὲ, ὁ Ζεὺς, τὸν δὲ, ὁ Ἄρης ἐπέβλεψεν. ὁκόσοι γὰρ δὴ ἀνθρώποισι ἐν τῇ γενεῇ ταύτῃ οἰκοδεσποτέουσιν, οὗτοι ὅκως τὰ τέκνα, ἑωυτοῖσι πάντα εἴκελα ἐκτελέουσι, καὶ χροιὴν, καὶ μορφὴν, καὶ ἔργα, καὶ διάνοιαν. καὶ βασιλεὺς μὲν ὁ Μίνως, Διὸς ἡγεομένου, καλὸς δὲ Αἰνείης, Ἀφροδίτης βουλήσει ἐγένετο. κλέπτης δὲ Αὐτόλυκος. ἡ δέ οἱ κλεπτικὴ, ἐξ Ἑρμέω ἀπίκετο. οὐ μὲν ὦν οὐδὲ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἔδησεν, οὐδὲ ἐς τάρταρον ἔρριψεν, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἐμήσατο, ὁκόσα ἄνθρωποι νομίζουσιν, ἀλλὰ φέρεται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν ἔξω φορὴν, πολλὸν ἀπ' ἡμέων, καὶ οἱ νωθρή τε ἡ κίνησις, καὶ οὐ ῥηϊδίη τοῖσι ἀνθρώποισι ὁράασθαι. διὸ δή μιν ἑστάναι λέγουσιν, ὅκως πεπεδημένον. τὸ δὲ βάθος τὸ πολλὸν τοῦ ἠέρος, τάρταρος καλέεται. μάλιστα ἔκ τε Ὁμήρου τοῦ ποιητέω, καὶ τῶν Ἡσιόδου ἐπέ-

ὧν μάθοι ἄν τις τὰ πάλαι τοῖσ ἀστρολογέουσι ὁμοφωνέοντα. εὖτ' ἂν δὲ τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς ἀπηγέηται, καὶ τοῦ ἠελίου τὰσ βοάσ, τά, δὴ ἐγὼ ἤματα εἶναι συμβάλλομαι, καὶ τὰσ πόλιας, τάσ, ἐν τῇ ἀσπίδι Ἥφαιστοσ ἐποιήσατο, καὶ τὸν χορόν, καὶ τὴν ἀλωήν. τὰ μὲν, γὰρ ὁκόσα ἐς τὴν Ἀφροδίτην αὐτέων, καὶ τοῦ Ἄρεος τὴν μοιχείην λέλεκται, καὶ τὰ ἐμφανέα, οὐκ ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῆσδε τῆς σοφίης πεποιημένα. ἡ γὰρ δὴ ὧν Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεος ὁμοδρομίη τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν ἀπεργάζεται. ἐν ἄλλοισι δὲ ἔπεσι τὰ ἔργα ἑκάστου αὐτέων διωρίσατο, τῇ Ἀφροδίτῃ μὲν εἰπών,

,, Ἀλλὰ σύγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο.

τὰ δὲ τοῦ πολέμου,

,, Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ, καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Ἅπερ οἱ παλαιοὶ ἰδόντες, μάλιστα μαντικῇσι ἐχρέοντο, καὶ οὐ πάρεργον αὐτὴν ἐποιέοντο. ἀλλ' οὔτε πόλιασ ᾤκιζον, οὐδὲ τείχεα περιεβάλλοντο, οὔτε φόνους ἐργάζοντο, οὔτε γυναῖκας ἐγάμεον, πρὶν ἂν δὴ παρὰ μάντεων ἀκοῦσαι ἕκαστα. καὶ γὰρ δὴ τὰ μαντήϊα αὐτέοισι, οὐκ ἔξω ἀστρολογίησ ἦν, ἀλλὰ παρὰ μὲν Δελφοῖσ, παρθένοσ ἔχει τὴν προφητείην, σύμβολον τῆσ παρθένου τῆσ οὐρανίησ, καὶ δράκων ὑπὸ τῷ

τρίπο

τρίποδι φθέγγεται, ὅτι καὶ ἐν τοῖσι ἄστροισι δράκων φαίνεται. καὶ ἐν Διδύμοισι δὲ, μαντήιον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐμοὶ δοκέει, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἠερίων Διδύμων ὀνομάζεται. οὕτω δὲ αὐτοῖσι χρῆμα ἱρώτατον ἡ μαντοσύνη ἐδόκεεν. ὥστε δὴ Ὀδυσσεὺς, ἐπειδὴ ἔκαμε πλανεόμενος, ἐθελήσας ἀτρεκὲς ἀκοῦσαι περὶ τῶν ἑωυτοῦ πρηγμάτων, ἐς τὸν ἀΐδην ἀπίκετο, οὐκ ὄφρα ἴδῃ νέκυας, καὶ ἀτερπέα χῶρον, ἀλλ' εἰς λόγους ἐλθεῖν Τειρεσίῃ ἐπιθυμέων. καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν χῶρον ἦλθεν, ἔνθα ἡ Κίρκη ἐσήμηνε, καὶ ἔσκαψε τὸν βόθρον, καὶ τὰ μῆλα ἔσφαξε, πολλῶν νεκύων παρεόντων, ἐν τοῖσι καὶ τῆς μητρὸς τῆς ἑωυτοῦ τοῦ αἵματος πιεῖν ἐθελόντων, οὐ πρότερον ἀφῆκεν οὐδενὶ, οὐδὲ αὐτῇ τῇ μητρὶ, πρὶν Τειρεσίην γεύσασθαι, καὶ ἐξαναγκάσαι εἰπεῖν οἱ τὸ μαντήιον. ἢ ἀνέσχετο, διψῶσαν ὁρέων τῆς μητρὸς τὴν σκιήν. Λακεδαιμονίοισι δὲ Λυκοῦργος τὴν πολιτείην πᾶσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διετάξατο, καὶ νόμον σφίσιν ἐποιήσατο μηδαμὰ μὴ δὲ ἐς πόλεμον προχωρέειν, πρὶν τὴν σελήνην πλήρεα γενέσθαι. οὐ γὰρ ἴσην ἐνόμιζον εἶναι τὴν δυναστείην, αὐξανομένης τῆς σελήνης, καὶ ἀφανιζομένης. πάντα δὲ ὑπ' αὐτῆς διοικέεσθαι, ἀλλὰ μοῦνοι Ἀρκάδες ταῦτα οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ ἐτίμησαν

ἀστρολογίην, ἀνοίη δὲ, καὶ ἀσοφίη, λέγουσι καὶ
τῆς σεληναίης ἔμμεναι προγενέστεροι. οἱ μὲν,
ὦν πρὸ ἡμέων οὕτω κάρτα ἦσαν φιλομάντι-
ες, οἱ δὲ νῦν. οἱ μὲν αὐτέων, ἀδύνατα εἶναι λέγου
σιν, ἀνθρώποισι τέλος εὕρασθαι μαντικῆς. οὐ
γὰρ εἶναί μιν οὔτε πιστὴν, οὔτε ἀληθέα. οὐδὲ τὸν
Ἄρεα ἢ τὸν Δία ἐν τῷ οὐρανῷ ἡμέων ἕνεκα κινέε
σθαι, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀνθρωπηίων πρηγμάτων οὐ
δεμίην ὤρην ἐκεῖνοι ποιέονται, οὐδ' ἔστιν αὐτέ
οισι πρὸς τάδε κοινωνίη. κατὰ σφέας δὲ χρείῃ
τῆς περιφορῆς ἀναστρέφονται. ἄλλοι δὲ ἀστρο
λογίην ἀτρεκέα μὲν, ἀνωφελέα δὲ εἶναι λέγου
σιν. οὐ γὰρ ὑπὸ μαντοσύνῃ, ἀλλάσσεσθαι, ὁ-
κόσα τῇσι μοίρῃσι δοκέοντα ἐπέρχεται. ἐγὼ
δὲ, πρὸς τάδε ἄμφω ἐκεῖνα ἔχω εἰπεῖν, ὅτι
οἱ μὲν ἀστέρες, ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν σφετέρην εἱλέ
ονται, πάρεργον δέ σφίσι τῆς κινήσεως τὰ καθ'
ἡμέας ἕκαστον ἐπιγίνεται. ἢ ἐθέλεις ἵππου μὲν
θέοντος, ἢ ὀρνίθων, ἢ ἀνδρῶν κλονεομένων λί
θους ἀναπάλλεσθαι, ἢ κάρφεα δονέεσθαι ὑπὸ
τῶν ἀνέμων τοῦ δρόμου, ὑπὸ δὲ τῇ δίνῃ τῶν ἀ
στέρων μηδὲν ἄλλο γίνεσθαι. καὶ ἐκ μὲν ὀλίγου
πυρὸς ἀπόρροιη ἐς ἡμέας ἔρχεται, ἢ τὸ πῦρ
οὐ δι' ἡμέας καίει τι, οὐδέ οἱ μέλει τοῦ ἡμετέ
ρου θάλπεος. ἀστέρων δὲ οὐδεμίην ἀπόρροιην

δέχο-

δεχόμεθα. καὶ μέχρι τῆς ἀστρολογίης τὰ μὲν φαῦλα ἐσθλὰ ποιῆσαι ἀδύνατά ἐστιν. οὐδὲ ἀλλάξαι τι τῶν ἀποῤῥεόντων πρηγμάτων, ἀλλὰ τοῖσι χρεωμένοισι τάδε ὠφελέει. τὰ μὲν ἐσθλὰ εἰδότας ἀπιξόμενα, πολλὸν ἀπὸ πρόσθεν εὐφραίνει. τὰ δὲ ἀγνοέουσι φαῦλα, εὐμαρέως δέχονται. οὐ γάρ σφισι ἐπέρχεται, ἀλλ' ἐν μελέτῃ καὶ προσδοκίῃ, ῥηΐδια, καὶ πρηέα ἡγεῖται. τάδε ἀστρολογίης πέρι, ἐγὼν ὑπολαμβάνω.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ ΒΙΟΣ.

Ἔμελλεν ἄρα μηδὲ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος τὸ παντάπασιν ἄμοιρος ἔσεσθαι ἀνδρῶν λόγου καὶ μνήμης ἀξίων, ἀλλὰ καὶ σώματος ἀρετὴν ὑπερφυᾶ, καὶ γνώμην ἄκρως φιλόσοφον ἐκφαίνειν. λέγω δὲ εἴς τε τὸν Βοιώτιον Σώστρατον ἀναφέρων, ὃν Ἡρακλέα οἱ Ἕλληνες ἐκάλουν, καὶ ᾤοντο εἶναι. καὶ μάλιστα εἰς Δημώνακτα τὸν φιλόσοφον. οὓς καὶ εἶδον αὐτός. καὶ ἰδὼν, ἐθαύμασα. θατέρῳ δὲ τῷ Δημώνακτι, καὶ ἐπιμήκιστον συνεγενόμην. περὶ μὲν οὖν Σωστράτου, ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι, καὶ δεδήλωται, μέγεθός τε αὐτοῦ, καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ, καὶ ἡ ὕπαιθρος ἐν τῷ Παρνασσῷ δίαιτα, καὶ ἡ ἐπίπονος εὐνὴ, καὶ τροφαὶ ὄρειοι, καὶ ἔργα οὐκ ἀπῳδὰ τοῦ ὀνόματος, καὶ ὅσα ἢ λῃστὰς αἱρῶν ἔ-

πράξειν, ἢ ὁδοὺς ποιῶν τὰ ἄβατα, ἢ γεφυρῶν τὰ
δύσπορα. περὶ δὲ Δημώνακτος, ἤδη δίκαιον
λέγειν ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς ἐκεῖνός τε διὰ μνήμης
εἴη τοῖς ἀρίστοις τό γε κατ' ἐμὲ, καὶ οἱ γενναιό-
τατοι τῶν νέων, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὁρώντων,
ἔχοιεν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μόνα τῶν παραδει-
γμάτων σφᾶς αὐτοὺς ῥυθμίζειν, ἀλλὰ κἀκ τοῦ
ἡμετέρου βίου κανόνα προτίθεσθαι, καὶ ζηλοῦν
ἐκεῖνον, ἄριστον ὧν οἶδα ἐγὼ φιλοσόφων γενό-
μενον. ἦν δὲ τὸ μὲν γένος, κύπριος, οὐ τῶν ἀφα-
νῶν, ὅσα εἰς ἀξίωμα πολιτικὸν, καὶ κτῆσιν. οὐ
μὴν, ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπεράνω γε-
νόμενος, καὶ ἀξιώσας ἑαυτὸν τῶν καλλίστων, πρὸς
φιλοσοφίαν ὥρμησεν, οὐκ Ἀγαθοβούλου μὰ Δί'
οὐδὲ Δημητρίου πρὸ αὐτοῦ, οὐδ' Ἐπικτήτου ἐ-
πεγειράντων, ἀλλὰ πᾶσι μὲν συνεγένετο τούτοις,
καὶ ἔτι Τιμοκράτει τῷ ἡρακλεώτῃ, σοφῷ ἀνδρὶ,
φωνήν τε καὶ γνώμην μάλιστα κεκοσμημένῳ. ἀλ-
λ' ὁ γε Δημῶναξ, οὐχ ὑπὸ τούτων τινὸς ὡς ἔφην
παρακληθεὶς, ἀλλ' οἰκείας πρὸς τὰ καλὰ ὁρ-
μῆς καὶ ἐμφύτου πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτος ἐκ παί-
δων εὐθὺς κεκινημένος, ὑπερεῖδε μὲν τῶν ἀνθρωπεί-
ων ἀγαθῶν ἁπάντων. ὅλον δὲ παραδοὺς ἑαυτὸν ἐ-
λευθερίᾳ, καὶ παρρησίᾳ, διετέλεσεν, αὐτός τε
ὀρθῷ καὶ ὑγιεῖ, καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος, καὶ

τοῖς

τοῖς ὁρῶσι, καὶ ἀκούουσι παράδειγμα παρέχων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν ἀλήθειαν. οὐ μὴν ἀνίπτοις ποσὶ τὸ τοῦ λόγου πρὸς ταῦτα ἧξεν. ἀλλὰ καὶ ποιηταῖς σύντροφος ἐγένετο, καὶ τῶν πλείστων ἐμέμνητο, καὶ λέγειν ἤσκητο. καὶ τὰς ἐν φιλοσοφίᾳ προαιρέσεις, οὐκ ἐπ' ὀλίγον, οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἁψάμενος, ἠπίστατο, καὶ τὸ σῶμα δὲ ἐγεγύμναστο, καὶ πρὸς καρτερίαν διεπεπόνητο. καὶ τὸ ὅλον, ἐμεμελήκει αὐτῷ μηδενὸς ἄλλου προσδεᾶ εἶναι. ὥστε ἐπεὶ καὶ ἔμαθεν οὐκ ἔτι ἑαυτῷ διαρκῶν, ἑκὼν ἀπῆλθε τοῦ βίου, πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων καταλιπών. φιλοσοφίας δὲ εἶδος οὐχ ἓν ἀποτεμνόμενος, ἀλλὰ πολλὰ ἐς τοῦτο καταμίξας, οὐ πάνυ τι ἐξέφαινε τίνι αὐτῶν ἔχαιρεν. ἐῴκει δὲ τῷ Σωκράτει μᾶλλον ᾠκειῶσθαι, εἰ καὶ τῷ σχήματι, καὶ τῇ τοῦ βίου ῥᾳστώνῃ τὸν Σινωπέα ζηλοῦν ἔδοξεν, οὐ παραχαράττων τὰ ἐς τὴν δίαιταν, ὡς θαυμάζοιτο, καὶ ἀποβλέποιτο ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόντων, ἀλλ' ὁμοδίαιτος ἅπασι, καὶ πεζὸς ὢν, καὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος, συνῆν, καὶ ξυνεπολιτεύετο, καὶ τὴν μὲν τοῦ Σωκράτους εἰρωνείαν οὐ προσιέμενος, χάριτος δὲ Ἀττικῆς μεστὰς ἀποφαίνων τὰς συνουσίας, ὡς τοὺς

προσομιλήσαντας ἀπιέναι, μήτε καταφρονήσαντας ὡς ἀγεννοῦς, μήτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπιτιμήσεων ἀποφεύγοντας. παντοίοις δὲ ὑπ' εὐφροσύνης γενομένοις, καὶ κοσμιωτέροις παραπολὺ, καὶ φαιδροτέροις, καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας. οὐδεπώποτε γοῦν ὤφθη κεκραγὼς, ἢ ὑπερδιατεινόμενος, ἢ ἀγανακτῶν, οὐδ' εἰ ἐπιτιμᾶν τῳ δέοι. ἀλλὰ τῶν μὲν ἁμαρτημάτων, καθήπτετο. τοῖς δὲ ἁμαρτάνουσι, συνεγίνωσκε, καὶ τὸ παράδειγμα παρὰ τῶν ἰατρῶν ἠξίου λαμβάνειν, τὰ μὲν νοσήματα ἰωμένων, ὀργῇ δὲ πρὸς τοὺς νοσοῦντας οὐ χρωμένων. ἡγεῖτο γὰρ ἀνθρώπου μὲν εἶναι τὸ ἁμαρτάνειν, θεοῦ δὲ, ἢ ἀνδρὸς ἰσοθέου, τὰ πταισθέντα ἐπανορθοῦν. τοιούτῳ δὴ βίῳ χρώμενος, εἰς ἑαυτὸν μὲν οὐδενὸς ἐδεῖτο. φίλοις δὲ συνέπραττε τὰ εἰκότα. καὶ τοὺς μὲν εὐτυχεῖν δοκοῦντας αὐτῶν, ὑπεμίμνησκεν ὡς ἐπ' ὀλιγοχρονίοις τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς ἐπαιρομένους. τοὺς δὲ, ἢ πενίαν ὀδυρομένους, ἢ φυγὴν δυσχεραίνοντας, ἢ γῆρας, ἢ νόσον αἰτιωμένους, σὺν γέλωτι παρεμυθεῖτο, οὐχ ὁρῶντας ὅτι μετὰ μικρὸν αὐτοῖς παύσεται μὲν τὰ ἀνιῶντα, λήθη δέ τις ἀγαθῶν, καὶ κακῶν, καὶ ἐλευθερία μακρὰ, πάντας ἐν ὀλίγῳ καταλήψεται. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὺς στασιάζοντας διαλλάττειν,

καὶ

καὶ γυναιξὶ πρὸς τοὺς γεγαμηκότας εἰρήνην ἐπρυτανεύσεν. καί που καὶ δήμοις ταραττομένοις ἐμμελῶς διελέχθη. καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν, ἔπεισεν ὑπουργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτρια. τοιοῦτός τις ἦν ὁ τρόπος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ φαιδρός. μόνον αὐτὸν ἠνία φίλου νόσος, ἢ θάνατος, ὡς ἂν καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, τὴν φιλίαν ἡγούμενον. καὶ διὰ τοῦτο φίλος μὲν ἦν ἅπασι, καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα οὐκ οἰκεῖον ἐνόμιζεν, ἄνθρωπόν γε ὄντα. πλέον δὲ, ἢ ἔλαττον ἔχαιρε, συνὼν ἐνίοις αὐτῶν μόνοις ἐξιστάμενος, ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ὑπὲρ τὴν τῆς θεραπείας ἐλπίδα διαμαρτάνειν. καὶ ταῦτα πάντα μετὰ χαρίτων, καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔπραττέ τε, καὶ ἔλεγεν, ὡς ἀεὶ τὸ κωμικὸν ἐκεῖνο, τὴν πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι. τοιγαροῦν καὶ Ἀθηναίων ὅ, τε σύμπας δῆμος, καὶ οἱ ἐν τέλει ὑπερφυῶς ἐθαύμαζον αὐτὸν, καὶ διετέλουν, ὥς τινα τῶν κρειττόνων προσβλέποντες. καί τοι ἐν ἀρχῇ προσέκρουε τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, καὶ μῖσος οὐ μεῖον τοῦ παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἐκτήσατο, ἐπί τε τῇ παρρησίᾳ, καὶ ἐλευθερίᾳ. καί τινες ἐπ' αὐτὸν συνέστησαν Ἄνυτοι, καὶ Μέλιτοι, τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντες, ἅπερ κἀκεῖνοι τότε, ὅτι οὔτε θύων

ὤφθη πώποτε, οὔτε ἐμυήθη μόνος ἁπάντων
ταῖς Ελευσινίαις. πρὸς ἅπερ ἀνδρείως μάλα
στεφανωσάμενος. καὶ καθαρὸν ἱμάτιον ἀναλα-
βὼν, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὰ μὲν,
ἐμμελῶς, τὰ δὲ, καὶ τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυ-
τοῦ προαίρεσιν ἀπελογήσατο. πρὸς μὲν γὰρ τὸ μὴ
τεθυκέναι πώποτε τῇ Ἀθηνᾷ, μὴ θαυμάσητε
ἔφη ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ ἔθυ-
σα. οὐδὲ γὰρ δεῖσθαι αὐτὴν τῶν παρ' ἐμοῦ θυσιῶν ὑ-
πελάμβανον. πρὸς δὲ θάτερον τὸ τῶν μυστηρίων,
ταύτην ἔφη ἔχειν τὴν αἰτίαν, τοῦ μὴ κοινωνῆσαι
σφίσι τῆς τελετῆς, ὅτι ἄν τε φαῦλα ᾖ τὰ μυ-
στήρια, οὐ σιωπήσεται πρὸς τοὺς μηδέπω μεμυη-
μένους, ἀλλ' ἀποτρέψει αὐτοὺς τῶν ὀργίων, ἄν
τε καλὰ, πᾶσιν αὐτὰ ἐξαγορεύσειν ὑπὸ φι-
λανθρωπίας. ὥστε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη λίθους
ἐπ' αὐτὸν ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντας, πράους αὐ-
τῷ, καὶ ἵλεως γενέσθαι αὐτίκα. καὶ παρ' ἐκείνου
ἀρξαμένους, τιμᾶν, καὶ αἰδεῖσθαι. καὶ τά τε-
λευταῖα, θαυμάζειν. καίτοι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῶν
πρὸς αὐτοὺς λόγων, τραχυτέρῳ ἐχρήσατο τῷ
προοιμίῳ. ἄνδρες γὰρ ἔφη Ἀθηναῖοι, ἐμὲ μὲν
ὁρῶντες ἐστεφανωμένον, ὑμεῖς ἤδη κἀμὲ κα-
ταθύσατε. τὸ γὰρ πρότερον, οὐκ ἐκαλλιερήσατε.
βούλομαι δὲ ἔνια παραθέσθαι τῶν εὐστόχως τε
ἅμα,

ἅμα, καὶ ἀστείως ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων. ἄρξα-
σθαι δὲ ἀπὸ Φαβωρίνου καλόν, καὶ ὧν πρὸς ἐκεῖ-
νον εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ ὁ Φαβωρῖνος ἀκούσας τινός,
ὡς ἐν γέλωτι ποιοῖτο τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ, καὶ
μάλιστα τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν, τὸ ἐπικεκλασ-
μένον σφόδρα, ὡς ἀγεννές, καὶ γυναικεῖον, καὶ
φιλοσοφίᾳ ἥκιστα πρέπον, προσελθὼν, ἠρώτα
τὸν Δημώνακτα, τίς ὢν χλευάζοι τὰ αὐτοῦ. ἄνθρω-
πος ἔφη, οὐκ εὐαπάτητα ἔχων τὰ ὦτα. ἐγ-
κειμένου δὲ τοῦ σοφιστοῦ, καὶ ἐρωτῶντος, τίνα δὲ καὶ ἐφό-
δια ἔχων ὦ Δημῶναξ, ἐκ παιδὸς ἐς φιλοσοφί-
αν ἥκεις, ὄρχεις ἔφη, ἄλλοτε δέ ποτε ὁ αὐτὸς προ-
σελθὼν, ἠρώτα τὸν Δημώνακτα, τίνα αἵρεσιν ἀ-
σπάζεται μᾶλλον ἐν φιλοσοφίᾳ. ὁ δέ, τίς γάρ σοι
εἶπεν ὅτι φιλοσοφῶ; καὶ ἀπιὼν ἤδη, παρ' αὐτῷ ἡ-
δὺ μάλα ἐγέλασε. τοῦ δέ, ἐρωτήσαντος ἐφ' ὅτῳ γε-
λᾷ, ἐκεῖνος ἔφη, γελοῖόν μοι εἶναι ἔδοξεν, εἰ σὺ ἀπὸ τοῦ
πώγωνος ἀξιοῖς κρίνεσθαι τοὺς φιλοσοφοῦντας,
αὐτὸς πώγωνα οὐκ ἔχων. τοῦ δὲ Σιδωνίου ποτὲ
σοφιστοῦ Ἀθήνησιν εὐδοκιμοῦντος, καὶ λέγοντος
ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαινόν τινα τοιοῦτον, ὅτι πάσης φι-
λοσοφίας πεπείραται, οὐ χεῖρον δὲ αὐτὰ εἰπεῖν,
ἃ ἔλεγεν, ἐὰν Ἀριστοτέλης με καλῇ ἐπὶ τὸ Λύ-
κειον, ἕψομαι. ἂν Πλάτων ἐπὶ τὴν Ἀκαδημί-
αν, ἀφίξομαι. ἂν Ζήνων ἐπὶ τὴν Ποικίλην,

ἀλλ' ὑγιὲς ἔλεγεν, ἄπιθι ἔφη ὦ παῖ, καὶ τὸν σαυτοῦ δακτύλιον φύλαττε. τοῦτον γὰρ οὐκ ἀπολώλεκας. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς τις Ἀθήνησιν υἱὸν αὐτῷ δείξας πάνυ ὡραῖον, θηλυδρίαν δὲ, καὶ διακεκλασμένον, προσαγορεύει σε ἔφη ὁ ἐμὸς υἱὸς οὑτοσί. καὶ ὁ Δημῶναξ, καλὸς ἔφη, καὶ σοῦ ἄξιος, καὶ τῇ μητρὶ ὅμοιος. τὸν δὲ κυνικὸν, ἐν ἄρκτου δέρματι φιλοσοφοῦντα, οὐκ Ὀνώρατον, ὥσπερ ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀρκεσίλαον καλεῖν ἠξίου. ἐρωτήσαντος δέ τινος τίς αὐτῷ ὅρος εὐδαιμονίας εἶναι δοκεῖ, μόνον εὐδαίμονα ἔφη τὸν ἐλεύθερον. ἐκείνου δὲ φήσαντος πολλοὺς ἐλευθέρους εἶναι, ἀλλ' ἐκεῖνον νομίζω, τὸν μήτε ἐλπίζοντά τι, μήτε δεδιότα. ὁ δὲ, καὶ πῶς ἂν ἔφη τοῦτό τις δύναιτο; ἅπαντες γὰρ ὡς τὸ πολὺ τούτοις δεδουλώμεθα. καὶ μὴν ἔφη, εἰ κατανοήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, εὕροις ἂν αὐτὰ οὔτε ἐλπίδος, οὔτε φόβου ἄξια, παυσαμένων πάντως καὶ τῶν ἀνιαρῶν, καὶ τῶν ἡδέων. Περεγρίνου δὲ τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, ὅτι ἐγέλα τὰ πολλὰ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις προσέπαιζε, καὶ λέγοντος, Δημῶναξ, οὐ κυνᾷς; ἀπεκρίνατο, Περεγρῖνε, οὐκ ἀνθρωπίζεις; καὶ μὴν καὶ φυσικόν τινα περὶ τῶν ἀντιπόδων διαλεγόμενον, ἀναστήσας, καὶ ἐπὶ φρέαρ ἀγαγὼν, καὶ δείξας αὐτῷ τὴν

ἐν τῷ ὕδατι σκιὰν, ἤρετο, τοιούτους ἄρα τοὺς ἀν-
τίποδας εἶναι λέγεις; ἀλλὰ καὶ μάγου τινὸς εἶναι
λέγοντος, καὶ ἐπῳδὰς ἔχειν ἰσχυρὰς, ὡς ὑπ' αὐ-
τῶν ἅπαντας ἀναπείθειν, καὶ παρέχειν αὐτῷ ὁπό-
σα βούλεται, μὴ θαύμαζε ἔφη. καὶ γὰρ αὐτὸς ὁμό-
τεχνός εἰμί σοι, καὶ εἰ βούλει, ἕπου πρὸς τὴν
ἀρτόπωλιν, καὶ ὄψει με διὰ μιᾶς ἐπῳδῆς, καὶ
μικροῦ τοῦ φαρμάκου πείθοντα αὐτὴν δοῦναί μοι
τὸν ἄρτον, ἀντιδιδόμενος τὸ νόμισμα, ὡς τὰ ἴσα
τῇ ἐπῳδῇ δυνάμενον. ἐπεὶ δὲ Ἡρώδης ὁ πάνυ,
ἐπένθει τὸν Πολυδεύκη πρὸ ὥρας ἀποθανόντα, καὶ
ἠξίου ὄχημα ζεύγνυσθαι αὐτῷ, καὶ ἵππους παρίστα-
σθαι ὡς ἀναβησομένῳ, καὶ δεῖπνον παρασκευά-
ζεσθαι, προσελθὼν, παρὰ Πολυδεύκους ἔφη κομί-
ζω σοί τινα ἐπιστολήν. ἡσθέντος δὲ ἐκείνου, καὶ οἰη-
θέντος ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν καὶ αὐτὸς τοῖς ἄλλοις
συντρέχει τῷ πάθει αὐτοῦ, καὶ εἰπόντος τί οὖν ὦ Δη-
μῶναξ, Πολυδεύκης ἀξιοῖ, αἰτιᾶταί σε ἔφη,
ὅτι μὴ ἤδη πρὸς αὐτὸν ἄπει. ὁ δ' αὐτὸς, υἱὸν πεν-
θοῦντι, καὶ ἐν σκότῳ ἑαυτὸν καθείρξαντι, προσελ-
θὼν, ἔλεγε μάγος τε εἶναι, καὶ δύνασθαι αὐτῷ ἀνα-
γαγεῖν τοῦ παιδὸς τὸ εἴδωλον. εἰ μόνον αὐτῷ
τρεῖς τινὰς ἀνθρώπους ὀνομάσειε, μηδένα πώ-
ποτε πεπενθηκότα, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐκείνου ἐνδοιά-
ζοντος, καὶ ἀποροῦντος, οὐ γὰρ εἶχέ τινα οἶμαι

εἰπεῖν τοιοῦτον, εἶτ' ἔφη ὦ γελοῖε, μόνος ἀφό
ρητα πάσχειν νομίζεις, μηδένα ὁρῶν πένθους ἄ
μοιρον; καὶ μὴν κἀκείνων καταγελᾶν ἠξίου, τῶν ἐν
ταῖς ὁμιλίαις πάνυ ἀρχαίοις, καὶ ξένοις ὀνόμα
σι χρωμένων, ἑνὶ γοῦν ἐρωτηθέντι ὑπ' αὐτοῦ
λόγον τινά, καὶ ὑπεραττικῶς ἀποκριθέντι, ἐγὼ
μέν σε ἔφη ὦ ἑταῖρε, νῦν ἠρώτησα. σὺ δέ μοι ὡς
ἐπ' Ἀγαμέμνονος ἀποκρίνῃ. εἰπόντος δέ τινος
τῶν ἑταίρων ἀπίωμεν Δημῶναξ εἰς τὸ Ἀσκληπι
εῖον, καὶ προσευξώμεθα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ, πάνυ ἔφη κω
φὸν ἡγῇ τὸν Ἀσκληπιόν, εἰ μὴ δύναται κἀντεῦθεν
ἡμῶν εὐχομένων ἀκούειν. ἰδὼν δέ ποτε δύο τι
νὰς φιλοσόφους κομιδῇ ἀπαιδεύτως ἐν ζητήσει
ἐρίζοντας, καὶ τὸν μὲν, ἄτοπα ἐρωτῶντα, τὸν δὲ, οὐ
δὲν πρὸς λόγον ἀποκρινόμενον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν ὦ
φίλοι ἔφη ὁ μὲν ἕτερος τούτων, τράγον ἀμέλγειν, ὁ δὲ
αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι; Ἀγαθοκλέους δὲ τοῦ
περιπατητικοῦ μέγα φρονοῦντος, ὅτι μόνος
αὐτός ἐστι, καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν, ἔφη,
καὶ μὴν ὦ Ἀγαθόκλεις, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνος.
εἰ δὲ μόνος, οὐ πρῶτος. Κεθήγου δὲ τοῦ ὑπα
τικοῦ, ὁπότε διὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν
ἀπῄει πρεσβεύσων τῷ πατρὶ, πολλὰ καταγέ
λαστα καὶ λέγοντος, καὶ ποιοῦντος. ἐπειδὴ τῶν
ἑταίρων τις ὁρῶν ταῦτα, ἔλεγεν αὐτὸν μέγα

αὐτὰ λέγεις, μωρῷ ἀκροατῇ χρώμενος. καὶ μάντιν δέ ποτε ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον, οὐχ ὁρῶ ἔφη ἐφ' ὅτῳ τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖς. εἰ μὲν γὰρ ὡς ἀλλάξαι τι δυνάμενος τῶν ἐπικεκλωσμένων, ὀλίγον αἰτεῖς, ὁπόσον ἂν αἰτῇς. εἰ δὲ ὡς δέδοκται τῷ θεῷ πάντα ἔσται, τί σου δύναται ἡ μαντική; πρεσβύτου δέ τινος Ῥωμαίου εὐσωματοῦντος, καὶ τὴν ἐνόπλιον αὐτῷ μάχην πρὸς πάτταλον ἐπιδειξαμένου, καὶ ἐρομένου πῶς σοι Δημῶναξ μεμαχῆσθαι ἔδοξα, καλῶς ἔφη, ἂν ξύλινον τὸν ἀνταγωνιστὴν ἔχῃς. καὶ μὴν καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν ἐρωτήσεων, πάνυ εὐστόχως παρεσκεύαστο. ἐρομένου γάρ τινος ἐπὶ χλευασμῷ, εἰ χιλίας μνᾶς ξύλων καύσαιμι ὦ Δημῶναξ, πόσαι μναῖ ἂν καπνοῦ γένοιντο, στῆσον ἔφη τὴν σποδόν, καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν, καπνὸς ἔσται. Πολυβίου δέ τινος, κομιδῇ ἀπαιδεύτου ἀνθρώπου, καὶ σολοίκου, εἰπόντος, ὁ βασιλεύς με τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ τετίμηκεν, εἴθε σε ἔφη Ἕλληνα μᾶλλον, ἢ Ῥωμαῖον πεποιήκει. ἰδὼν δέ τινα τῶν εὐπαρύφων, ἐπὶ τῷ πλάτει τῆς πορφύρας μέγα φρονοῦντα, κύψας αὐτοῦ πρὸς τὸ οὖς, καὶ τῆς ἐσθῆτος λαβόμενος, καὶ δείξας, ἔφη, τοῦτο μέντοι πρὸ σοῦ πρόβατον ἐφόρει, καὶ ἦν πρόβατον. ἐπεὶ μέντοι

λουόμενος, ὀκνήσαντος εἰς τὸ ὕδωρ ζέον ἐμβῆναι, ᾐτιάσατό τις ὡς ἀποδειλιάσαντα, εἰπέ μοι ἔφη, ὑπὲρ πατρίδος αὐτὸ πείσεσθαι ἔμελλον; ἐρομένου δέ τινος ὁποῖα νομίζεις εἶναι τὰ ἐν ᾅδου, περίμεινον ἔφη, κἀκεῖθέν σοι ἐπιστελῶ. Ἀδμήτῳ δέ τινι ποιητῇ φαύλῳ, λέγοντί γε γεγραφέναι μονόστιχον ἐπίγραμμα, ὅπερ ἐν ταῖς διαθήκαις κεκέλευκεν ἐπιγραφῆναι αὐτοῦ τῇ στήλῃ, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

» Γαῖα λάβ' Ἀδμήτου ἔλυτρον, βῆδ' εἰς θεὸν αὐτός·

γελάσας, εἶπεν, οὕτω καλόν ἐστιν ὦ Ἄδμητε τὸ ἐπίγραμμα, ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἤδη ἐπιγεγράφθαι. ἰδὼν δέ τις ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἷα τοῖς γέρουσιν ἐπιεικῶς γίνεται, ἤρετο, τί τοῦτο ὦ Δημῶναξ; ὁ δὲ, μειδιάσας, Χάρων με ἔδακεν ἔφη. καὶ μέντοι καὶ Λακεδαιμόνιόν τινα ἰδὼν τὸν αὐτοῦ οἰκέτην μαστιγοῦντα, παῦσαι ἔφη, ὁμότιμον σαυτοῦ τὸν δοῦλον ἀποφαίνων. Δανάης δέ τινος πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκην ἐχούσης, κρίθητι ἔφη. οὐ γὰρ εἶ Δανάη ἡ Ἀκρισίου θυγάτηρ. μάλιστα δὲ ἐπολέμει τοῖς οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίδειξιν φιλοσοφοῦσιν. ἕνα γοῦν ἰδὼν κυνικὸν, τρίβωνα μὲν, καὶ πήραν ἔχοντα, ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας, ὕπερον κεκραγότα, καὶ λέγοντα

ὅτι

ὅτι Ἀντισθένους, καὶ Κράτητος, καὶ Διογένους ἐστὶ
ζηλωτὴς, μὴ ψεύδου ἔφη. σὺ γὰρ Ὑπερίδου μα-
θητὴς ὢν τυγχάνεις. ἐπεὶ μέντοι καὶ πολλοὺς
τῶν ἀθλητῶν ἑώρα κακομαχοῦντας, καὶ παρὰ
τὸν νόμον τὸν ἐναγώνιον, ἀντὶ τοῦ παγκρατιάζειν
δάκνοντας, οὐκ ἀπεικότως ἔφη, τοὺς νῦν ἀθ-
λητὰς, οἱ παρομαρτοῦντες, λέοντας καλοῦ-
σιν. ἀστεῖον δὴ κἀκεῖνο αὐτοῦ, καὶ δηκτικὸν ἅμα,
τὸ πρὸς τὸν ἀνθύπατον εἰρημένον. ἦν μὲν γὰρ τῶν
πιττουμένων τὰ σκέλη, καὶ τὸ σῶμα ὅλον. κυνικοῦ
δέ τινος ἐπὶ λίθον ἀναβάντος, καὶ αὐτὸ τοῦτο κατη-
γοροῦντος αὐτοῦ, καὶ εἰς κιναιδίαν διαβάλλοντος,
ἀγανακτήσας, καὶ κατασπασθῆναι τὸν κυνικὸν
κελεύσας, ἔμελλεν ἢ ξύλοις συντρίψειν, ἢ καὶ φυ-
γῇ ζημιώσειν. ἀλλ' ὅ γε Δημῶναξ παρατυχὼν, πα-
ρῃτεῖτο συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ, κατά τινα πά-
τριον τοῖς κυνικοῖς παρρησίαν θρασυνομένῳ. εἰ-
πόντος δὲ τοῦ ἀνθυπάτου, νῦν μέν σοι ἀφίημι αὐτὸν,
ἂν δὲ ὕστερον τοιοῦτόν τι τολμήσῃ, τί παθεῖν ἄ-
ξιός ἐστι; καὶ ὁ Δημῶναξ, δρωπακισθῆναι τότε
αὐτὸν κέλευσον. ἄλλῳ δέ τινι στρατοπέδων ἅ-
μα, καὶ ἔθνους τοῦ μεγίστου τὴν ἀρχὴν ἐμπιστευ-
θέντι, ἐκ βασιλέως ἐρομένῳ πῶς ἂν τις ἄριστα
ἄρξῃ, ἀόργητος ἔφη. καὶ ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολ-
λὰ δὲ ἀκούων. ἐρομένῳ δέ τινι εἰ καὶ αὐτὸς

εἰς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἐλθόντι αὐτῷ, Ἠλεῖοι εἰκόνα χαλκῆν ἐψηφίσαντο, μηδαμῶς τοῦτ' ἔφη ὦ ἄνδρες Ἠλεῖοι, μὴ δόξητε ὀνειδίζειν τοῖς προγόνοις ὑμῶν, ὅτι μήτε Σωκράτους, μήτε Διογένους εἰκόνα ἀνατεθείκασιν. ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε καὶ πρὸς τὸν τῶν νόμων ἔμπειρον ταῦτα λέγοντος, ὅτι κινδυνεύουσιν ἄχρηστοι εἶναι οἱ νόμοι, ἄν τε πονηροῖς, ἄν τε ἀγαθοῖς γράφονται. οἱ μὲν, γὰρ οὐ δέονται νόμων, οἱ δὲ, ὑπὸ νόμων οὐδὲν βελτίους γίγνονται. τῶν δὲ Ὁμήρου στίχων ἕνα ᾖδε μάλιστα,

Κάτθαν' ὁμῶς ὅ,τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ,τε πολλὰ ἐορ-

Ἐπῄνει δὲ καὶ τὸν Θερσίτην, ὡς κυνικόν τινα (γώς δημηγόρον. ἐρωτηθεὶς δέ ποτε τίς αὐτῷ ἀρέσκοι τῶν φιλοσόφων, ἔφη, πάντες μὲν θαυμαστοί. ἐγὼ δὲ, Σωκράτη μὲν σέβω, θαυμάζω δὲ Διογένην, καὶ φιλῶ Ἀρίστιππον. ἐβίου δὲ ἔτη ὀλίγου δέοντα τῶν ἑκατὸν, ἄνοσος, ἄλυπος, οὐδένα ἐνοχλήσας τι, ἢ αἰτήσας. φίλοις χρήσιμος. ἐχθρὸν οὐδένα οὐδὲ πώποτε ἐσχηκώς. τοσοῦτον ἔρωτα ἔσχον πρὸς αὐτὸν Ἀθηναῖοί τε αὐτοὶ, καὶ ἅπασα ἡ Ἑλλὰς, ὥστε παριόντι, ὑπεξανίστασθαι μὲν τοὺς ἄρχοντας, σιωπὴν δὲ γίγνεσθαι παρὰ πάντων. τὸ τελευταῖον δὲ, ἤδη ὑπέργηρως ὤν, ἄκλητος εἰς ἣν τύχοι

παρειὼν οἰκίαν, ἐδείπνει, καὶ ἐκάθευδε, τῶν ἐνοικούντων θεοῦ τινα ἐπιφάνειαν ἡγουμένων τὸ πρᾶγμα, καί τινα ἀγαθὸν δαίμονα εἰσεληλυθέναι αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκίαν. παριόντα δέ, αἱ ἀρτοπώλιδες ἀνθεῖλκον πρὸς αὐτάς, ἑκάστη ἀξιοῦσα παρ' αὐτῆς λαμβάνειν τὸν ἄρτον. καὶ τοῦτο εὐτυχίαν ἑαυτῆς ἡ δεδωκυῖα ᾤετο. καὶ μὴν καὶ οἱ παῖδες ὀπώρας προσέφερον αὐτῷ, πατέρα ὀνομάζοντες. στάσεως δέ ποτε Ἀθήνησι γενομένης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ φανεὶς μόνον, σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτούς. ὁ δέ, ἰδὼν ἤδη μετεγνωκότας, οὐδὲν εἰπών, καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη. ὅτε δὲ συνῆκεν οὐκ ἔθ' οἷός τε ὢν αὑτῷ ἐπικουρεῖν, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα,

„ Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων ταμίας.
„ Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν.

Καὶ πάντων ἀποσχόμενος, ἀπῆλθε τοῦ βίου φαιδρός, καὶ οἷος ἀεὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐφαίνετο. ὀλίγον δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς ἐρομένου τινὸς περὶ ταφῆς τί κελεύεις. μὴ πολυπραγμονεῖτε ἔφη. ἡ γὰρ ὀδμή με θάψει. φαμένου δὲ ἐκείνου, τί οὖν οὐκ αἰσχρὸν ὀρνέοις καὶ κυσὶ βορὰν προτεθεῖναι τηλικούτου ἀνδρὸς σῶμα, καὶ μὴν οὐδὲν ἄτοπον ἔφη τοῦτο, εἰ μέλλω καὶ ἀποθανὼν

ζώοις

ζώοις τισὶ χρήσιμος ἔσεσθαι. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς, καὶ ἐπιπολὺ ἐπένθησαν, καὶ τὸν θῶκον τὸν λίθινον, ἐφ' οὗ εἰώθει ὁπότε κάμνοι, ἀναπαύεσθαι, προσεκύνουν, καὶ ἐστεφάνουν ἐς τιμὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἡγούμενοι ἱερὸν εἶναι καὶ τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἐκαθέζετο. ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν ἐκφορὰν, οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀπήντησε. καὶ μάλιστα τῶν φιλοσόφων. οὗτοι μέντοι ὑποδύντες, ἐκόμιζον αὐτὸν ἄχρι πρὸς τὸν τάφον. ταῦτα ὀλίγα πάνυ ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσα. καὶ ἔστιν ἀπὸ τούτων τοῖς ἀναγινώσκουσι λογίζεσθαι, ὁποῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐγένετο.

Τέλος πρώτου τοῦ Λου-
κιανοῦ μέρεος.